ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΜΗΛΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΜΗΛΕΩΝ
264.019
ΤΑΞ. ΑΡ. ΛΕΣ36,27
ΑΡ. ΕΙΣ. 315
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤῼ
ΑΠΑΣΑΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
Μετὰ καὶ τῆς ἀναγκαιοτέρας Προσθήκης
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ
Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέν.

264.019
LE 536.27

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙᾼ,
Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
1819.

Ν Γ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

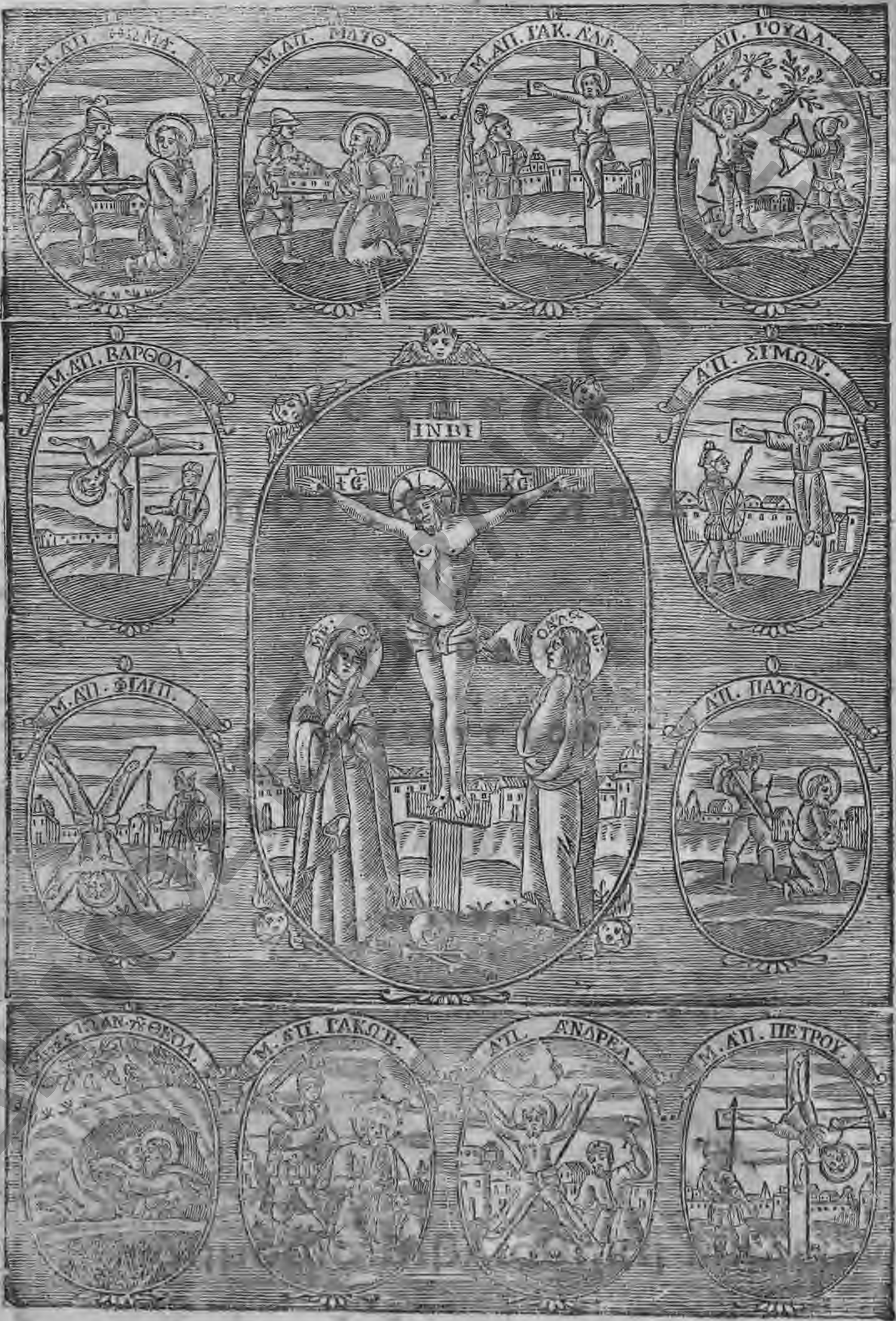
Μ. ΑΠ. ΘΩΜΑ.
Μ. ΑΠ. ΜΑΤΘ.
Μ. ΑΠ. ΙΑΚ. ΑΛΦ.
ΑΠ. ΙΟΥΔΑ.
Μ. ΑΠ. ΒΑΡΘΟΛ.
ΑΠ. ΣΙΜΩΝ.
ΙΝΒΙ
ΙΣ ΧΣ
Μ. ΑΠ. ΦΙΛΙΠ.
ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ.
ΙΩΑΝ. τοῦ ΘΕΟΛ.
Μ. ΑΠ. ΙΑΚΩΒ.
ΑΠ. ΑΝΔΡΕΑ.
Μ. ΑΠ. ΠΕΤΡΟΥ.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας, λα΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, θ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιε΄.

Εἰς τὴν Πρώτην; Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

Ἑσπέρας. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄, καὶ ψάλλομ. στιχηρ. προσόμ. Ἦχος γ΄.
Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἡ Χάρις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ Θεοῦ Προφῆτα, καὶ τῆς ἰδίας αἴγλης, ἀπειργάσατο, λαμπάδα περιφανεστάτην, καὶ διὰ σοῦ θεσπίζει, τὰ μέλλοντα, Νινευῒ τῇ μεγάλῃ.

Νεφέλη, φωτοβόλος ὤφθης ἀποστάζουσα, Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα, θεογνωσίας ὄμβρον, καὶ ἐπότισας τὸ πόμα τῆς θεοκρισίας, Νινευϊτῶν τὴν Πόλιν, ἀσέβειαν, ὠδινήσασαν αὖθις.

Εὐκλείας, ἀκηράτου μέτοχος γενόμενος, Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα, καὶ ἀπορρήτου δόξης, καὶ χαρᾶς τῆς ἀνεκφράστου, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, Θεόπνευστε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.
Μεγάλης διὰ σοῦ, εὐεργεσίας Ἄχραντε, τυχόντες σὺν Προφήταις, γεραίρομεν τὸν τόκον σου, τὸν καὶ καταξιώσαντα, ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἄπνουν πικρῶς ἐβόας· ποθεινότατόν μου Τέκνον, πῶς ἔδυ, τὸ τῆς μορφῆς σου κάλλος, ἐκῶν κρυβέν, τῇ σκιᾷ τοῦ θανάτου;

Εἰς τὸν Στ. στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτ.
Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ τὴν μνήμην, Κύριε ἑορτάζοντες, δι᾽ αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Ναοὺμ τὸ λῆμμα συντόνως ἐπαινέσω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.
Ναοὺμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σου, τῆς ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ Θεόληπτε, καὶ τούτου τῇ χάριτι, λαμπομένης χαίροντες, μακαρίζομεν ὦ Θεόπνευστε.

Ἄνωθεν ἐνηχοῦσα, Προφῆτα σου τῇ ψυχῇ, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐνέργειαν, ἀξίως ἐνέπνευσε, καὶ θεόπνουν γλῶσσάν σοι, κατεσκεύασεν ἀξιάγαστε.

Ὄργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τοῦ Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, καὶ πᾶσι φθεγγόμενος, τῆς ἐνθέου κρίσεως, τὸν ἀδέκαστον παναοίδιμε.
Θεοτοκίον.

Ὑπεραλογημένη, Παρθένε Πάναγνε, τοὺς σὲ πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ Μητέρα σεπτὴν, ὑμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασσον ἀγριότητα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Μεθέξει θεοποιῷ τε καὶ Θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγγενῶν φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερῶς πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης Θεόπνευστε.

Τὸ κρῖμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας Μάκαρ Θεοπτικώτατε. τῶν κατατροπούντων δυσσεβῶν, θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος, διὰ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι ἐξ οὐδενός, ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἁγίας, γαστρὸς προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος Ἁγνή, ὑπὸ φιλανθρωπίας διαφερόντως ὁ φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἀνθρώπους λυτρώσηται.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Καθίσματα. Ἦχος Πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Ἐπιμιγῇ χαρακτήρων τῶν κάτω Ἔνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναοὺμ, δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐκδυσωποῦμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου πρέσβευε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄσπορος τόκος, ὁ τῆς γεννήσεως, ἐν σοὶ ἐγνωρίσθαι Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε. καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξίστησι τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν Εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ πάντες ἀξίως σε Κόρη ὑμνοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ προσκυνοῦμεν ἀλαβῶς, καὶ πόθῳ σε δυσωποῦμεν, ὡς κυρίως Θεοῦ Μητέρα, καὶ προστασίαν τοῦ παντὸς ἀσφαλῆ.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Λαμπόμενος τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, Νινευῒ τῶν τὴν ἀπειλήν, τῆς ἐρημίας προηγγελκας, τῆς τοῦ Θεοῦ δυναστείας, προφθάνων θεοφάντορ τὴν ἄφυκτον.

Ἡ κρίσις ἡ δικαία τοῦ κτίσαντος, καταψηφίζεται δεινήν, πανωλεθρίαν λαοῦ δυσμενοῦς, ὡς προφητῶν ἐφθέγξω, Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα Πανόλβιε.

Μετρίῳ κοσμουμένη φρονήματι, ἡ τοῦ Προφήτου σου ψυχή, πρὸς θεοπτείαν τὴν σὴν ἀγαθέ, ὑπερφυῶς ἀνηνέχθη, καὶ θείας θεωρίας λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Μαρία ἡ Κυρία τῆς Κτίσεως, ὡς Βασιλέα τοῦ παντός, τεκοῦσα μόνη Πανύμνητε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἐλεύθερόν με δεῖξον πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς.

Ἄμωμον καὶ ἄληπτον, βίον κτησάμενος, τῆς ἐνεργείας, καὶ φωτισμείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ναοὺμ ἠξιώθης, Προφῆτα θαυμαστότατε.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι, νοῒ προθύμως, τὰς ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ θέμενος· ὅθεν ἐμφανείας, θεοπρεποῦς ἐπέτυχες.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, τὰ προτερήματα, τῶν προφητείᾳ τετιμημένων. δι' αὐτῶν γὰρ φθέγγεται, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἀγαθὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, ὅντως δυνήσεται, σὲ Θεοτόκε ὑμνῶν ἀξίως. τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμνούμενον δυνάμεσιν.

Ὠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Τὸν τῆς θείας χάριτος, πεφηνότα, τέμενος πιστοί, καὶ δοχεῖον ἄχραντον γενόμενον, τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεοφανείας ὑμνήσωμεν.

Ὁ τοῦ θείου Πνεύματος, δεδεγμένος, ἄδυτον αὐγήν, καὶ τὸν νοῦν θειότερον κτησάμενος, τοὺς ἀσεβεῖς, πρὸς ὑμνῳδίαν προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Νοεραὶ δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων, πᾶσαι γενεαί, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξάζουσι, διαπαντὸς εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Μαινομένην κλύδωνι.

Μὴν Δεκέμβριος, ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ἐννέα, καὶ ἡ νὺξ ὥρας δεκαπέντε.

Εἰς τὴν πρώτην, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΛΕΩΝ

Στ. Ναοὺμ τὸν Ἐλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,
Ἔχει πόθος με, σμυρνῆσαι σμύρνῃ Λόγε.
Πρώτῃ ἐκ βιότοιο Δεκεμβ. ᾤχετο Ναούμ.

Ὃς λέγεται παράκλησις ἐγὼ πᾶσιν, ἢ φρόνημα, ἢ ὑπόληψις. Οὗτος ἦν ἀπὸ Ἐλκεσέμ, πέραν εἰς Βαταρεὶμ, ἐκ φυλῆς Συμεών. ὃς καὶ μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τῇ Νινευῒ τέρας ἔδωκεν, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων γλυκέων, καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολεῖται. ὃ καὶ γέγονεν. ἡ γὰρ περὶ αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν συσσεισμῷ. καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθὸν, τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρησεν. Ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Στ. Θνήσκεις ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμως,
Πάτερ φιλήσας τὸν γε μὴν οἶκτον πλέον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, τῆς Παφλαγόνων χώρας ὁρμώμενος, υἱὸς Γεωργίου καὶ Ἄννης, παρ' ὧν καὶ εἰς γάμου κοινωνίαν γυναικὶ τιμὶ σεμνῇ ἐξεδόθη. Τῇ γεωργίᾳ δὲ σχολάζων, κἀκεῖθεν τὰς εἰς ζωὴν ἀφορμὰς κτώμενος, πολὺς ἦν ῥέων τὴν ἐλεημοσύνην. Ὅθεν εἰς τοσαύτην πενίαν κατήντησεν, ὥστε στερεῖσθαι καὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. Ἀλλ' ὁ Θεὸς οὐ παρεῖδεν αὐτὸν εἰς τέλος καταστρέχεσθαι τῇ ἐνδείᾳ. Τὴν γὰρ ἐγγόνην αὐτοῦ Μαρίαν, πάσης εὐπρεπείας οὖσαν ἀνάπλεων, τὸν τῆς βασιλίσσης υἱὸν Κωνσταντῖνον, ἀγαγέσθαι εἰς γυναῖκα οἰκονομήσε, καὶ αὐτὸν τῇ τοῦ Ὑπάτου ἀξίᾳ τιμηθῆναι, καὶ πολλῶν χρημάτων κύριον γενέσθαι, ἃ τοῖς πένησιν ἀφθόνως παρεῖχεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς τῆς πρὸς Χριστὸν ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐγνώσθη αὐτῷ, τοὺς πρὸς γένος αὐτῷ διαφέροντας συγκαλεσάμενος, ἅπαντα τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτοῖς προεῖπε· προσθεὶς καὶ ταῦτα, τῆς φιλοξενίας τέκνα μὴ ἐπιλανθάνεσθε τοὺς νοσοῦντας καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκέπτεσθε. χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προΐστητε. ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθυμῆτε. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων μὴ ἀπολιμπάνεσθε. καὶ ἵνα τὰ πάντα συνελὼν εἴπω, ὡς ἐμὲ εἴδετε ποιοῦντα, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιοῦντες μὴ παύσητε. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνανίου.

Στ. Ἀνανίας σὰρξ, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰκίας,
Αἴσθησιν ὡς σὰρξ οὐδὲ μικρὰν λαμβάνει.

Ὃς ἦν ἐκ Πόλεως Ἀρβὴλ τῆς Περσίδος, τῷ σχήματι λαϊκὸς, Χριστιανὸς δέ. καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, κείμενος νεκρὸς, ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἶπε. Ποιήσατε εὐχὰς πρὸς τὸν Θεόν· ὁρῶ γὰρ κλίμακα φθάνουσαν εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ πυροειδεῖς ἄνδρας, λέγοντάς μοι. ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, καὶ εἰσαγάγομεν σε εἰς Πόλιν, πλήρη φωτὸς καὶ εὐφροσύνης, καὶ οὕτω φήσας, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς θεοπτικώτατον, Προφήτην ἔχοντες, χορείας ἐξάρχοντα, σεπτῶς ἑορτάζομεν, ἐνθέως μελῳδοῦντες· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ πνευματοκίνητον, ἐπιγνῶντες ὄργανον, καὶ λύραν θεόπνευστον, καλοῦμεν συλλήπτορα, τῶν ὕμνων μελῳδοῦντες· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔστεψέ σε Κύριος, ὡς Προφήτην ἔνθεον, καὶ χάριν σοι δέδωκε, προλέγειν τὰ μέλλοντα, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ Προφήτης βλέπει σε, Παρθένε Πανάχραντε, ἣν μόνος διώδευσεν, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Τὸ ὕλον αὐγὴν, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, Προφῆτα θεώμενος, μέλπεις γηθόμενος· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱεροπρεπῶς, τὴν ἱερὰν σου μνήμην, Προφῆτα θεσπέσιε, τιμῶντες ψάλλομεν· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον Ἁγνή, τὸν τῆς ψυχῆς μου πόνον λυθέντα τοῖς πταίσμασι, καὶ τοῖς παθήμασιν· ὅπως ὑμνήσω, Παρθένε τὸν σὸν τόκον, καὶ ὑπερυψῶ σε, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ὠδὴ θ΄. Ἠσαΐα χόρευε.

Ἐπὶ γῆς ἰσάγγελον, πολιτείαν, ἔσχες ἀληθῶς, καὶ νῦν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, σὺν Ἀγγελικαῖς, χορείαις ἐσκήνωσας, περὶ τὸ φῶς, τὸ τρισοφεγγές· οὗ ἐμφορούμενος, ἐποπτεύεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τῷ Θεῷ προσάγομεν, ὑπὲρ Κόσμου, Μάκαρ πρεσβείαν. δυσώπησον ἐκτενῶς, τῇ προφητικῇ, παῤῥησίᾳ χρώμενος δοῦναι πιστοῖς, ἀγαθοπρεπῶς, τὴν διαμένουσαν, αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν γεννήσασαν, καταλλήλως τε καὶ προσφυῶς. καλοῦμέν σε οἱ πιστοί, θεηγορικῶς, Θεοτόκον Ἄχραντον, παναληθεῖ, κλήσει τὸν σεπτόν, τόκον σου σέβοντες, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ΄. καὶ ψάλλομεν, γ΄. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀββακοὺμ ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, δεδεγμένος γέγονεν, ὅλος ἔνθεος. καὶ κρίσιν τὴν ἀσέβειαν, καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον, θεωρῶν ἀγανακτεῖ, τὴν τῆς γνώμης εὐθύτητα, ἐνδεικνύμενος, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου φιλοθέως, καὶ θερμῇ τῇ διανοίᾳ, ὡς δυσχεραίνων καθάπτεται.

Ἐπὶ θείας ἱστάμενος, φυλακῆς ὁ σεβάσμιος, Ἀββακοὺμ ἀκήκοε τὸ μυστήριον, τῆς πρὸς ἡμᾶς παρουσίας σου, Χριστὲ τὸ ἀπόρρητον, καὶ τὸ κήρυγμα τὸ σόν, προφητεύει σαφέστατα, προορώμενος, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ὥσπερ ἵππους, τὴν Ἐθνῶν τὴν πολυπόρων, τοὺς καταπράσσοντας θάλασσαν.

Ἐν Κυρίῳ γηθόμενος, ἐν Θεῷ τῷ Σωτῆρί σου, Θεοῤῥῆμον ἔνδοξε ἀγαλλόμενος, καὶ τῆς ἐκεῖθεν λαμπρότητος, τὴν αἴγλην δεχόμενος, καὶ φωτὶ θεουργικῷ, νοερῶς φωτιζόμενος, τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν πανίερον πιστῶς ἐκτελοῦντας, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐξάρπασον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πανάγνε, νῦν θλιβόμενον. ἀλλ᾿ οἰκτείρησον τάχος, καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, καὶ πονηρῶν ἐλευθέρωσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ μετὰ θρήνων σοι ἔλεγε. Βαβαὶ τῆς ἀπείρου σου, Πλαστουργέ μου ἀνοχῆς. πῶς ἑκὼν ὡς κατάκριτος, κρίσιν ἄδικον, κατακρίνῃ θανάτου, παρὰ δήμου, κατακρίτου καὶ φρικώδη, καθυποφέρεις παθήματα.

Εἰς τὸν σ. σ. τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀββακοὺμ τὴν μνήμην, Κύριε ἑορτάζοντες, δι᾿ αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὲ τὸν Προφήτην Ἀββακοὺμ μέλπω Μάκαρ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Σόφισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, τὸν σὸν Προφήτην Ἀββακούμ, ὑμνῆσαι τὸν θεῖον, καὶ χάριτί σου λάμπρυνον, ἀγαθὲ τὴν καρδίαν μου.

Ἕως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης, λέγει βοήσομαι πρὸς σέ, καὶ οὐκ ἀκούσῃ; ἵνα τί δέ μοι ἔδειξας, καὶ κρίσιν τὴν ἀσέβειαν;

Τὸ σεπτὸν μνημόσυνόν σου Προφῆτα τοὺς ἐκτελοῦντας εὐλαβῶς, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, κινδύνων ἀπολύτρωσαι, καὶ δεινῶν περιστάσεων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐπεφάνη, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν καιρὸν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γενόμενος ἄνθρωπος, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠθέτησε.

Νάσει, πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, καὶ φωτοδοσίαις, ταῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, τῶν μελλόντων προεθεώρεις, Θεοφάντορ τὴν προτύπωσιν.

Ἅπασαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν δὲ κακίαν, ἐκ διανοίας ἐμίσησας, καὶ δικαίως τοὺς ἀδικοῦντας, ἐβδελύξω Παμμακάριστε.

Ῥήσεις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σὺ ὡς καθαρὸς ἐπιστεύθης σοφώτατε, προθεσπίζων τῶν ἐσομένων, τὰς ἐκβάσεις ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὄρος, ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ὁ Δεσπότης, δουλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς δουλείας ἐλευθερῶσαι, τοὺς ἀνθρώπους ὤφθης Πάναγνε.

Ὁ Εἱρμός.

„Τόξον, δυνατῶν ἠθέτησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Καθίσματα. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ἔστης Μάκαρ, καὶ κατανοήσας Θεοῦ παρουσίαν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασι Θεόπνευστε· ὅθεν καὶ ἐβόησας, Ἀββακοὺμ μετὰ φόβου. Κύριε ἀκήκοα, τὴν φρικτὴν ἔλευσίν σου, καὶ ἀνυμνῶ σε σάρκα χοϊκὴν, ἐκ τῆς Παρθένου φορέσαι θελήσαντα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ τῆς φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει σε ἀεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένε πανύμνητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ σταυρῷ σε καθορῶσα Χριστέ μου, ἡ ἀπειράνδρως σὲ τεκοῦσα ἐβόα, σπαρασσομένη σπλάγχνα μητρικῶς· οἴμοι φῶς παμφίλτατε, πῶς ἐνέγκω τὸ πάθος; φλέγονται τὰ σπλάγχνα μου, καὶ δεινὴ μοι ῥομφαία, τραῦμα διέδραμε σαφῶς, ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον Κύριε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας Χριστὲ ὁ Θεὸς, προμηνύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Φωτοειδὴς δι' ἀρετῆς, ὤφθης Θεόπνευστε, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον ἐμήνυσας, ᾧ νῦν ἐν πίστει κραυγάζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡ τοῦ Πνεύματος φωτιστικὴ, χάρις δαψιλῶς, ἐνοικήσασά σοι πάνσοφε, Προφήτην ἀπετέλεσε, πᾶσι τὸν Σωτῆρα μηνύοντα.

Τὴν ἀκοὴν ἐνηχηθεὶς, τοῦ Παντοκράτορος, εὐλαβῶς ἐφοβήθης θαυμάσιε· κατανοήσας ἔργα δὲ τούτου, ἐν ἐκστάσει γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ἡ Κιβωτὸς τοῦ μαρτυρίου σε Πάναγνε, διαγράφει τὸν ἄρτον τὸν ὄντως ζωῆς, τὴν δεξαμένην ἄχραντε, Λόγον τῷ Πατρὶ συναΐδιον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Νῦν ἐπαρθέντα βλέπει, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τὸν Ἥλιον ἐν ξύλῳ, ὡς προεθεάσασο, Ἀββακοὺμ Ἱερώτατε.

Ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, ἐπὶ τῆς φυλακῆς σου, Πανόλβιε παρέστης, καὶ ἀπεσκόπευσας, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν.

Μεγαλοφώνως σοφὲ, ἐπὶ Θεῷ σωτῆρι χαρήσομαι ἐβόας, καὶ εὐφρανθήσομαι, Ἀββακοὺμ Παμμακάριστε. Θε.

Βεβαρημένος σειραῖς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, ἐπὶ σὲ καταφεύγω, σῶσόν με Δέσποινα Θεοτόκε, ἡμῶν καύχημα.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀπὸ Θαιμὰν, ὁ Θεὸς σαρκωθεὶς ἐπεδήμησεν, ὡς προέφης, παρ' αὐτοῦ τηλαυγῶς φωτιζόμενος, Ἀββακοὺμ τρισμάκαρ, καὶ τὸν Κόσμον φωτὶ κατελάμπρυνεν.

Καταύγασον, ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, ταῖς πρεσβείαις, Ἀββακοὺμ τοῦ σεπτοῦ καὶ θεόφρονος, ὁ ἐμπνεύσας θεΐαν, καταλάμψαι αὐτοῦ τὴν διάνοιαν.

Ο φθόγγος σου, καὶ ῥημάτων τῶν θείων ἡ δύναμις, καταλάμψας, διελήλυθε πάντα τὰ πέρατα, τὴν τοῦ Λόγου θείαν, παρουσίαν ἡμῖν προθεσπίζοντα. Θεοτοκίον.

Ὑπάρχοντα, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ ἀνάρχως, τῷ Τεκόντι σαφῶς σωματούμενον, ἐπ' ἐσχάτων σάρκα, γεγονότα Παρθένε γεγέννηκας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Στίχ. Τάττει Θεός σου τοὺς πόδας τεθνηκότι,
Εἰς συντέλειαν Ἀββακοὺμ καθὼς ἔφης.
Δευτερίῃ Ἀββακοὺμ ἀνεβήσατο εἰς Θεοῦ ἄστυ.

Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Συμεών, υἱὸς Σαφάτ. εἶδε δὲ πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, περὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Ναοῦ, καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπένθησε σφόδρα, καὶ ὅτε ἦλθε Ναβουχοδονόσορ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔφυγεν εἰς τὴν Ὀστρακίνην, καὶ ἦν παροικῶν εἰς γῆν Ἰσραήλ. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ οἱ κατάλιποι οἱ ὄντες εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Αἴγυπτον, ἦν παροικῶν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐλειτούργει θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἔλαβε τὸ ἔδεσμα, εἶπε τοῖς ἰδίοις. Πορεύομαι εἰς γῆν μακράν, καὶ ταχέως ἐπανελεύσομαι. ἐὰν δὲ βραδύνω, ἀπενέγκατε τὸ ἄριστον τοῖς θερισταῖς. Ὅς τις ἁρπαγεὶς ἐν ῥοπῇ ἐν Βαβυλῶνι, τὴν τροφὴν τῷ Προφήτῃ Δανιὴλ κεκόμικεν, ὄντος ἐν τῷ λάκκῳ. εἶτα ἐπέστη τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι, καὶ οὐδενὶ εἶπε τὸ γενόμενον. συνῆκε δέ, ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος, καὶ πρὸ δύο ἐτῶν τῆς ὑποστροφῆς ἀποθνήσκει, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ἰδίῳ. Οὗτος τέρας ἔδωκεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅτι ὄψονται ἐν τῷ ναῷ φῶς, καὶ ὅτι ὄψονται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ ναοῦ προεῖπεν, ὅτι ὑπὸ ἔθνους δυτικοῦ γενήσεται, τό, τε ἅπλωμα φησὶ τοῦ Δαβίρ, εἰς μικρὰ ῥήγματα ῥαγήσεται, καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύο στύλων ἀφαιρεθήσονται, καὶ οὐδεὶς γνώσεται ποῦ εἰσιν. Ταῦτα δὲ ὑπὸ Ἀγγέλου ἀπενεχθήσονται ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἡ Σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται ἐπὶ τέλει Κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωκομένους ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐξ ἀρχῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐρημιτῶν, Ἰωάννου, Ἡρακλαίμονος, Ἀνδρέου, καὶ Θεοφίλου.

Στίχ. Ἀνδρῶν τετρακτὺς εἰς ἄλυπον χωρίον,
Ἐκ θλίψεως γέμοντος ἦλθε χωρίου,

Οὗτοι ὥρμηντο ἐκ Πόλεως λεγομένης Ὀξυρύγχου, χριστιανῶν γονέων ὑπάρχοντες τέκνα. Σχολάσαντες δὲ συχνὸν χρόνον ἐν τῇ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει, καὶ καταμυηθέντες, ἐπὶ τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον γίνονται. Ἐν ᾗ ἄνδρα περιτυχόντες Ἅγιον, καὶ εἰς γῆρας ἐληλακότα, ἔμειναν παρ' αὐτῷ χρόνον ἕνα. Κἀκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἔμειναν οὗτοι ἐν τῷ τόπῳ χρόνους ἑξήκοντα, σκληραγωγίᾳ καὶ νηστείᾳ ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότες. Ἦν δὲ ἡ βρῶσις αὐτῶν ὀπώρα, καὶ τὸ ποτὸν ὕδωρ, δὶς τῆς ἑβδομάδος τούτων μεταλαμβάνοντες. καθ' ἑκάστην χωριζόμενοι, καὶ διαφόροις ὄρεσι καὶ σπηλαίοις περινοστοῦντες, καὶ κατὰ μόνας Θεῷ συγγινόμενοι, Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ εἰς ἓν συνήρχοντο, καὶ τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τελοῦντες, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου ἐν μεθέξει τῶν ἁγιασμάτων ἐγίνοντο. Ταῦτα διηγήσατο ἡμῖν ὁ μέγας τῆς Παφνούτιος, ὁ καὶ αὐτόπτης αὐτῶν γενόμενος, καὶ Συγγραφεὺς τοῦ βίου αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μυρόπης.

Στίχ. Μύρον μυρόπη τῷ Δεσπότῃ προσήχθης.
Τῷ εὐωδίας τῆς αὐτοῦ σε μυρίσαν.

Ἡ ἁγία αὕτη Μυρόπη ἐγεννήθη ἐν τῇ Ἐφεσίων Πόλει. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτῆς τελευτήσαντος, ἀνήχθη παρὰ τῆς μητρός. Καὶ ἀναγεννηθεῖσα παρὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, ἦν σχολάζουσα ἡ παῖς εἰς τὸ μνῆμα τῆς Ἁγίας Ἑρμιόνης, μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, μύρον ἐκ τοῦ τάφου αὐτῆς ὑποδεχομένη, καὶ πᾶσιν ἀφθόνως χορηγοῦσα. ἐκεῖθεν γὰρ τοῦ ὀνόματος τούτου τετύχηκε. Τοῦ δὲ βασιλέως

Δε-

Δεκίου τότε κρατοῦντος, καὶ διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, ἡ μήτηρ τὴν παῖδα λαβοῦσα, τὴν τῆς Χίου νῆσον κατέλαβε. Καὶ γονικὴν κληρονομίαν ὡς ἐξ αὐτῆς γενομένην ἔχουσα, ὑπῆρχον ἄμφω ἐν τῇ οἰκίᾳ προσμένουσαι, καὶ τῷ Θεῷ καθ' ἑαυτὰς προσευχόμεναι. Ποτὲ δὲ καταλαβόντος Ἄρχοντός τινος ἐν τῇ νήσῳ τῆς Χίου, ἐκρατήθη ὡς Χριστιανὸς ὁ μακάριος Ἰσίδωρος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος ὤν, ἀνὴρ εὐλαβὴς καὶ θαυμάσιος ὤν. Καὶ ἐπειρᾶτο ὁ Ἄρχων ἀποστῆσαι τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸν διὰ ξίφους κατεδικάσθη θάνατον. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἀπορριφέντος ἔν τινι φάραγγι εἰς βορρᾶν ὁρμέων, καὶ φυλάκων παρακαθημένων τῷ λειψάνῳ κατὰ τὴν τοῦ Ἄρχοντος πρόσταξιν, ἡ ὁσία Μυρόπη θείῳ ζήλῳ πυρωθεῖσα, νυκτὸς μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς προσελθοῦσα, τὸ ἅγιον ἀνελάβετο λείψανον, καὶ ἐντίμως μυρίσασα, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ ἀπέθετο. Μαθὼν δὲ ὁ Ἄρχων τὴν τοῦ λειψάνου κλοπήν, τοὺς φύλακας σιδήροις καταδεσμήσας, προσέταξεν ἅμα πᾶσαν τὴν νῆσον περιπολοῦντας ἐρευνᾶν, ἐπειπών, ὡς εἰ μὴ εὕροιεν τὸ κλαπὲν ἀναμέσον τῆς δοθείσης αὐτῶν προθεσμίας, κεφαλικῶς αὐτοὺς τιμωρηθῆναι. Τότε ἡ Ἁγία βλέπουσα καθ' ἑκάστην τοὺς στρατιώτας ταλαιπωρίᾳ ἀφορήτῳ προσπαλαίοντας, ὑπό τε τῶν ἐπικειμένων αὐτοῖς σιδήρων, καὶ τῆς ἐκ τούτων κακοπαθείας, καὶ τῆς ἐπακολουθούσης κεφαλικῆς τιμωρίας, ἔπαθε τὴν ψυχήν, τοιαῦτα πρὸς ἑαυτὴν ἐπιψιθυρίζουσα. Ἐὰν οὖν οὗτοι διὰ τὴν ἐμὴν κλοπὴν πάθωσιν, ἀνάγκη πάντως ἀπολωθῆναί μου τὴν ψυχήν, καὶ οὐαί μοι ἐν τῷ κρίνεσθαι. Καὶ παρευθὺς λέγει τοῖς στρατιώταις· ὦ φίλοι, ὃ ἀπολέσατε λείψανον, ἐγὼ ἀνελαβόμην. ὑμῶν κοιμωμένων. Οἱ γοῦν στρατιῶται ταύτην συλλαβόντες, παρέστησαν τῷ Ἄρχοντι λέγοντες. αὕτη ἐστὶ κύριε ἡ τὸν βιοθανῆ γέροντα κλέψασα. Ὁ δὲ ἄρχων πρὸς τὴν Ἁγίαν. ἀληθῆ εἰσὶ τὰ περὶ σοῦ λεγόμενα; Καὶ ἡ Ἁγία, ἀληθῆ. Ὁ Ἄρχων εἶπε. καὶ πῶς ἐτόλμησας ἐπικατάρατον γύναιον, τοιαῦτα καταπρᾶξαι; Ἡ Μάρτυς εἶπε. καταφρονοῦσα, καὶ καταπτύουσα τῆς σῆς ταλαιπωρίας καὶ ἀθεότητος. Ταῦτα οὐ μικρῶς ἐξεμήνησαν τὸν σοβαρὸν ἐκεῖνον Ἄρχοντα. καὶ ἀθέως προσέταξεν αὐτὴν ῥοπάλοις ἀφειδῶς τύπτεσθαι, εἶθ' οὕτως ἅμα πᾶσαν τὴν Πόλιν ἀπὸ τῶν πλοκάμων τῆς κεφαλῆς περιάγεσθαι, καὶ τύπτεσθαι κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Καὶ τούτου γενομένου, ἡμιθανῆ τὴν Μάρτυρα ἐν τῇ φυλακῇ ἀπορρίψαντες, διὰ τῶν φυλάκων κατησφαλίσαντο. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον εὐχομένης τῆς Ἁγίας, φῶς μέγα περιέλαμψεν ἅπαν τὸ οἴκημα, καὶ χορὸς Ἀγγέλων ἐπέστη, καὶ μέσον τούτων ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος, αἰνούντων τὸν τρισάγιον ὕμνον. Καὶ ὁ Ἅγιος τῇ Μάρτυρι ἀτενίσας Μυρόπῃ, εἰρήνη σοι ἔφη. ἤγγικε γὰρ ἡ δέησίς σου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδοὺ μικρὸν ἔρχῃ μεθ' ἡμῶν, καὶ λείψῃ τὸν ἡτοιμασμένον σοι στέφανον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ, καὶ γέγονε τὸ οἴκημα πλῆρες ἀφάτου εὐωδίας, ὡς καὶ τοὺς φύλακας καταπλαγῆναι, καὶ ἐξεστηκότας σχεδὸν γενέσθαι. Ταῦτα οὕτως ἡμῖν διηγήσατο ὁ ἐπαργυπρῶν τότε, καὶ πάντα εἰδὼς καὶ ἀκούσας, καὶ διὰ τοῦτο προσελθὼν καὶ βαπτισθεὶς, καὶ τὸ τῆς Μαρτυρίας στέφος ἀναδησάμενος. Τὸ δὲ τῆς Ἁγίας λείψανον, Χριστιανοὶ λαβόντες τῇ τοῦ Ἄρχοντος προστάξει, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο. Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾨδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι.

Μεμνημένος σοφέ, τὴν ὑπὲρ λόγον γνῶσιν, καὶ προφητείας τὴν πολύφωτον, λαμπάδα κραυγάζεις μοι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρμαρυγῆς περιλαμποῦς, καὶ ἀνεκφράστου δόξης, τὴν μετουσίαν σοι δεδώρηται, Θεὸς ὃν ἐδόξασας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐν γενεαῖς γενεῶν, Μήτηρ Παρθένος

ὤφ-

ὤφθης, εὐλογημένη ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν Λόγον κυήσασα, σεσαρκωμένον ὑπερφυῶς, Θεογεννήτωρ ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Ἐλλαμπρυνόμενος τῷ φωτὶ, τῷ τρισηλίῳ ἠξιώθης Παμόλβιε, θείων καὶ ὑπερφυῶν, θαυμάτων κραυγάζων, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πιὼν χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς αὔλου θεωρίας πληρούμενος, δόξης τε προφητικῆς καὶ προεδρίας μετέχων, χαίρων ἀνυμνεῖς, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῆς ἐνθέου καὶ σεπτῆς, τῆς τοῦ Προφήτου Ἀββακοὺμ ὡραιότητος. οὗτος γὰρ Ἀγγελικαῖς, συγχορεύων δυνάμεσι, χαίρων ἀνυμνεῖ, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἐδείχθης ἀληθῶς, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀπαστράψαντος. μόνη γὰρ ἀξιωτέρα, γεγένησαι τῶν ἀσωμάτων, Νοῶν εὐλογημένη, ἁγνὴ Παρθένε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ἐξαστράπτει ἡ μνήμη σου Προφῆτα, λαμπρὰν ἀποπέμπουσα τὴν αἴγλην, τῆς σῆς θεηγορίας, καὶ τῆς σῆς μυσταγωγίας καὶ προφητείας, τοῖς σὲ τιμῶσιν, Ἀββακοὺμ Μακαριώτατε.

Κηρύξας τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τούτου προειπὼν τὴν παρουσίαν, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, προφανῶς γεγενημένην καὶ δεδειγμένην, βλέπων εὐφραίνου, Ἀββακοὺμ Μακαριώτατε.

Ἀγάλλονται πάντες οἱ Προφῆται, ἐπὶ τῇ σῇ χαρμοσύνῳ ἡμέρᾳ, γεγηθότες Θεόφρων, τῆς χαρᾶς σοι, κοινωνοῦντες καὶ θείας δόξης· οἷς συμπρεσβεύων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πλήρης ἁγνὴ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ψυχῆς μου ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον, καὶ κρουνούς μοι δακρύων, ἀναβλύζειν, ἀεννάως ποίησον Κόρη, τοὺς τῶν παθῶν μου, ἀναβλύσεις ἀναστέλλουσα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ'.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλομεν, γ'. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὸν σὸν Προφήτην ὡς ἔμψυχον νεφέλην, ἔδειξας Ἀθάνατε, ὕδωρ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ὄντως αἰώνιον, ἐξαποστείλας, τοῦτον πλουσίως, καὶ χαρισάμενος, Πνεῦμα τὸ Πανάγιον καὶ Ὁμοούσιον, σοὶ τῷ Πατρὶ παντοκράτορι. καὶ τῷ Υἱῷ σου, τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας ἐκλάμψαντι. δι' οὗ προεῖπες τὴν σωτήριον, παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς Ἔθνεσι πᾶσι, σωτηρίαν προεθέσπισας.

Ὁ τὴν ἀκτῖνα τῆς θεαρχικωτάτης, αἴγλης εἰσδεξάμενος, μετὰ καθαρότητι, καὶ θείων λόγων προήγορος, καὶ προσημάντωρ, ὑποφήτης θεῖος γενόμενος, στόμα Θεοκίνητον, ὤφθης τοῦ Πνεύματος, τὰ παρ' αὐτοῦ σοι δεικνύμενα, διαβιβάζων, καὶ σαφηνίζων τοῖς πᾶσιν Ἔθνεσι, δοθησομένην σωτηρίαν, καὶ βασιλείαν Χριστοῦ Πανσεβάσμιε. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ θεοπτίᾳ λαμπόμενος ἀξίᾳ, καὶ Προφητικῇ προεδρίᾳ καὶ χάριτι, τετιμημένος Θεόπνευστε, καὶ τῆς ἐνθέου, ἠξιωμένος μακαριότητος, νῦν πρὸς τὸν Πανάγαθον, τῇ παῤῥησίᾳ σου, καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, καθικετεύων, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ τῶν πίστει σε, ἀνευφημούντων, καὶ τιμώντων σε, ὡς Θεηγόρον σεπτὸν καὶ θεόληπτον, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἴνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος, ἀνακαλύψῃς Ἁγνὴ, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τὰς ἁμαρτίας, τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξάλειψον. ἔχεις γὰρ Παναμώμητε, ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς Κτίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου. καὶ γὰρ ἡ χάρις, ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου σαφῶς κατοικήσασα

Δημόσια Βιβλιοθήκη Κοζάνης

ἐν σοί, συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν, ἀσμένως Παμμακάριστε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθαρῶσα, ἀφθόρως ὃν ἔτεκες ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν Γῆν ἀσχέτως, καὶ Πόλου πλάτος λόγῳ ταννύσαντα, καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τῆς δουλείας ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτοὺς ὡς φιλεύσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς Φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Προφήτου σου Σοφονίου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σοφονίου με κῦδος ἀγλαϊζέτω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Σὲ δυσωποῦμεν Προφῆτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτα βήματι, ἱκετεύειν ἐκτενῶς, φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτήν, ὑμνοῦσι μνήμην σου.

Ὄργανον θεῖον ἐδείχθης χωρητικόν, τῶν τοῦ θείου Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν. Σοφονία πάνσοφε διό, γεγηθότες οἱ πιστοί, σὲ μακαρίζομεν. Θεοτ.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἥλιος, ἐξ Ἁγίας σου γαστρός, καταυγάζει Δέσποινα δι' ὧν, φωτισθέντες σὲ Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν, καὶ τῶν γενησομένων, τὴν εἴδησίν σοι σαφῆ, προφαίνει θεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει, Μάκαρ ἀξιάγαστε.

Νεκρώσας Μάκαρ σου τὸν νοῦν, ἐν εὐσεβεῖ παῤῥησίᾳ, τῷ Πνεύματι τῷ Θείῳ, ὑπέκλινας σεαυτόν, καὶ γέγονας δεκτικός, τῶν ἐκεῖθεν, θείων ἐπιλάμψεων.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχραντον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον, πάλιν διαμείνασαν.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος. Ἄλλος. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Ἀποκαθάρας μολυσμῶν, πάνσοφε τὸν νοῦν, ἔσοπτρον θεῖον ἀπειργάσω, ἀκτίνων δεκτικῶν τοῦ θείου Πνεύματος. καὶ νῦν πρὸς τὴν πηγὴν χαίρων ἐχώρησας, τῶν ἀπαυγασμάτων Προφῆτα Σοφονία.

Ἕτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ.

Θείαν ἔλλαμψιν ἐκ τοῦ Κυρίου, εἰσδεξάμενος τρανῶς κηρύττεις, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης ἐλεύσεσθαι, ἐκ τῆς Σιὼν ἀνατέλλοντα λύτρωσιν, καὶ καταυγάζοντα Κόσμου τὰ πέρατα φῶς ἀείζωον. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θε.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ οὖν γενόμενον, ἐῤῥυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα. μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν, οἴμοι Τέκνον μου. πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ πάντων Κύριος, ἡμῖν ἐπέφανε, κατὰ τὴν προφητείαν Μάκαρ τὴν σήν, πάντας προσκαλούμενος, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ δουλείας ἠλευθέρωσεν.

Ὑπὸ τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος, προηγόρευσας λέγων ὑπὸ ζυγόν, ἕνα προσκυνοῦντας τελεῖν, τοὺς ἑλομένους τὴν πίστιν, καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας, καὶ πειρασμῶν, ζάλην διασκέδασον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγήν, ὡς τεκοῦσα Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἐξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας Μακαρ ἐπιστρέφον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Προφῆτα ἔνδοξε, καὶ πρὸς φῶς ἀσεβείας, ἔργῳ κατεύθυνον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐμορφίαις, ἐπιτηδείαν ἔδειξας, πρὸς τὰς λαμπηδόνας τοῦ Θείου Πνεύματος. ἐξ ὧν καὶ προφητείας, χάριν ἐπλούτησας. Θεοτοκίον.

Ὑποφωνοῦσι προφητικαὶ, ῥήσεις Πανάγια, διὰ πλειόνων συμβόλων τὸν τόκον σου· ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλομεν.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος Ἔνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, Προφητείας ἐνθέου μαρμαρυγὰς, τῷ Κόσμῳ διέγραψας, ὡς παρόντα θεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Θεὸς ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς χαῖρε Σιὼν, καὶ κατατέρπου βλέπουσα, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισεν ἀστραπαῖς, ἰδίας Θεότητος, καὶ δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθριάμβευσε.

Σαρκὸς ἡλικιότητι, ἑνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς, μονογενὴς ἐν μήτρᾳ σου, εἰσεκδύων προῆλθε δίχα φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σεμνὴν παρθενίαν σου Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

Στ. Ὁ πρὶν βοήσας τῇ Σιὼν χαῖρε σφόδρα,
Χαῖρε παραστὰς τῷ Θεῷ Σοφονίας.
Φαίδιμος ἐν τριτάτῃ σοφίας ἦτορ ἀφῆκεν.

Οὗτος ἑρμηνεύεται σκοπιὰ Κυρίου, ἢ συμιεὶς κρυπτὰ, υἱὸς ὢν Χουσὶ, ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἀγροῦ Σαβαραθὰ, Συμεὼν τοῦ Πατριάρχου, τοῦ υἱοῦ Ἰακώβ· ὃς καὶ ἐδέξατο Προφητείας χάρισμα, καὶ προεφήτευσε περὶ τῆς ἁλώσεως καὶ ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὡς γενήσεται περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ τῶν Ἐθνῶν, καὶ ἔσται αἰσχύνη μὲν τῶν ἀσεβῶν, δόξα δὲ τῶν δικαίων. καὶ γενήσεται Κριτὴς καὶ Βασιλεὺς πάσης πνοῆς, Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ὃς μετὰ τὸ εἰπεῖν ταῦτα πάντα, τελευτήσας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐτάφη ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγρῷ, ἐκδεχόμενος τὴν τελευταίαν μεγάλην Ἀνάστασιν. Ἦν δὲ ὅμοιος κατὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ σώματος Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ, μικρὸν τὸ γένειον ἔχων στρογγυλότερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στ. Ἐν Πατριάρχαις καὶ Θεόδωρος μέγας,
Κἂν τοῖς ἀθληταῖς τοῖς διὰ ξίφους μέγας.

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα Ἕλληνες καὶ ἄπιστοι, πικροὶ καὶ δύσκολοι καὶ ὠμοὶ ἐγένοντο εἰς τοὺς Ἁγίους, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς Μάρτυρας ἀπειργάσαντο. ἐξ ὧν Μαρτύρων, ἐγένετο καὶ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος. Μαθόντες γὰρ ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων λαὸς, ὅτι ὁμολογεῖ τὸν Χριστὸν, καὶ λατρεύει αὐτῷ, διδάσκει δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς αὐτὸν πιστεύειν, μετὰ πικρίας συνέδραμον ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρατήσαντες, πρῶτα μὲν ἐτιμωρήσαντο ἰσχυρῶς, ἔπειτα πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐστεφάνωσαν αὐτὸν, καὶ ἔτυπτον εἰς τοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐγέλατο, καὶ ἐνεπαίζετο. Εἶτα ἐῤῥίφη ἐν τῇ Θαλάσσῃ, καὶ ὑγιὴς ἐξ αὐτῆς ἐξελθὼν, τῇ προστάξει τοῦ Ἄρχοντος, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, τοῦ ἀπὸ Ἐπάρχων.

Στ. Ἐπαρχίαν γῆς Οὐρανῶν ἐπαρχίας,
Ὁ Θεόδουλος ἀντέδωκεν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Πατρίκιος καὶ Ὕπαρχος Πραιτωρίων, ὃς ἀνεπιλήπτως ζῶν, καὶ γυναικὶ συνεζευγμένος, καὶ ὁρῶν τὰς ἁρπαγὰς καὶ πλεονεξίας τῶν καταδυναστευόντων, ἀπεβάλλετο τὴν ἀρχήν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μετέστη τοῦ βίου, τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ πολλὴν οὖσαν ὡσεὶ χρυσίου λιτρῶν πεντακοσίων πεντήκοντα, τοῖς πτωχοῖς διανείμας, τὴν Ἔδεσσαν καταλαμβάνει. καὶ ἐπίτιμος κίονος ἀναβὰς, τριάκοντα χρόνους ἐν αὐτῷ διήρκεσε, τὸν μονήρη βίον ὑπελθών. ὅθεν

καὶ

καὶ θείων χαρισμάτων καταξιοῦται. Οὐκ ἔτι γὰρ μετελάμβανε τροφῆς παχυτέρας, ἀλλ' ἢ μόνον κατὰ Κυριακήν, τοῦ τιμίου Σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας ἀναφορᾶς. Μετὰ ταῦτα ἐνωχλήθη ὑπὸ λογισμῶν, καὶ παρεκάλει μαθεῖν. τίνι τῶν τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων παρεξισώθη; καὶ ἤκουσεν, ὅτι Κορνηλίῳ τῷ ἐκ μίμων ἴσον εἶναι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, τῷ τὴν Δαμασκὸν οἰκοῦντι, καὶ λεγομένῳ Πανδούρῳ. εἰς ψυχικὴν σύγχυσιν τοῦτο τὸν Ὅσιον μικροῦ δεῖν κατηνάγκασεν. ἔργον πάντως τοῦ ἐχθροῦ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν τὸ οὕτως αὐτὸν συγχυθῆναι. Καὶ δὴ τὴν Δαμασκὸν καταλαβών, καὶ εὑρὼν τὸν Κορνήλιον, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, τὴν αἰτίαν μαθεῖν ζητῶν τῆς αὐτοῦ πολιτείας. Ὁ δέ, ἁμαρτωλὸν αὐτὸν εἶναι ἔλεγε, μηδὲν ἀγαθὸν ἔχοντα. Ὡς δὲ ἐνέκειτο ὁ γέρων δακρύων καὶ δεόμενος, ἀναγκασθεὶς εἶπεν· Ἐγώ φησι Πάτερ, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ ἀγύρταις συναναστραφείς, πολὺν χρόνον ἐκεῖθεν πορίζόμενος τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμάς· ὀψὲ δέ ποτε καὶ μόλις εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπὶ νοῦν λαβών, πάντων τῶν κακῶν ἀπεσχόμην, τοῦ καθαροῦ βίου καὶ τῆς ἐλεημοσύνης κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπιμελούμενος. Ὡς δὲ ἐνέκειτο καὶ πάλιν ὁ γέρων παρακαλῶν, καὶ ἐνορκῶν αὐτὸν εἰπεῖν καὶ τὰ ἑξῆς, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος. Πρὸ ὀλίγου καιροῦ Πάτερ Ἅγιε, γυνή τις περιφανής, καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ σωφροσύνῃ περιλαμπομένη, ἀνδρί τινι ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰς γάμον ἐξεδόθη. Ὃς ἀκολάστου καὶ δαπανηρᾶς τυχὼν προαιρέσεως, οὐ μόνον τῆς γυναικὸς τὴν περιουσίαν κατηνάλωσε, καὶ τὴν ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα προσδανεισάμενος, κατέφαγε, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐνεκλείσθη παρὰ τῶν δανειστῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀπαραμύθητον τῇ γυναικὶ τὴν θλῖψιν ἐπενεγκών. ἥτις βλέπουσα τὸν ἐλεεινὸν ἐκεῖνον λιμαγχονούμενον ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ αὐτὴ τὴν ψυχὴν ἀπελέγετο. ὅμως ἤρξατο προσαιτεῖν, ὡς ἐπὶ τοσαύτης σαλεύουσα τὴν ψυχήν, καὶ φοβουμένη τὸν τῆς πορνείας ὄλισθον, διὰ τὸ εἶναι ταύτην εὐπρόσωπον. Ταύτῃ περιτυχὼν ἐγώ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθών, ἤλγησα τὴν ψυχήν, καὶ δακρύσας, εἶπον αὐτῇ· Πόσον σου τὸ χρέος γύναι; Ἡ δέ, τετρακόσια νομίσματα Κύριέ μου. Ἐγὼ δὲ ἀκριβολογήσας ἑαυτόν, εὑρέθην ἔχων νομίσματα διακόσια τριάκοντα. καὶ μὴ ἀρκοῦντα πρὸς τὸ ποσόν, διαπωλήσας κινητά τινα εἴδη καὶ κόσμια, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐνδυμάτων τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ ποσὸν συναγαγὼν τῶν τετρακοσίων νομισμάτων, δέδωκα εἰς τὰς χεῖρας τῆς γυναικός, τοῦτο εἰπών· λάβε ταῦτα γύναι. καὶ ἄπελθε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸν ἄνδρα σου τῆς φυλακῆς ἐλευθέρωσον, δυσωποῦσα δὲ ὅλης καρδίας τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, ἐλεῆσαί με ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θεόδουλος, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, αὖθις τῷ κίονι ἐπιβάς, καὶ μικρὸν ἐπιβιώσας χρόνον, μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Κολωνίας, τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στ. Οὐχ ἡσυχάζω. καὶ θανόντα γὰρ στέφω,
Τὸν ἡσυχαστὴν Ἰωάννην τοῖς λόγοις.

Τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς Βασιλείας Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως, οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, γεννᾶται ἐκ Πόλεως Νικοπολιτῶν τῆς Ἀρμενίας. Τὰ ἱερὰ δὲ γράμματα παιδευθείς, τῶν γεννητόρων αὐτοῦ ἀποβεβιωκότων, καὶ διασκορπίσας τὰ προσόντα αὐτῷ τοῖς πένησιν, ᾠκοδόμησε ναὸν τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ἦν μονάζων ἐν αὐτῷ μετὰ καὶ ἑτέρων μοναχῶν δέκα. Περιβόητος οὖν τὴν ἀρετὴν γενόμενος, Ἐπίσκοπος Κολωνίας χειροτονεῖται. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἐννέα εἰς σύστασιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων ἀσχοληθείς, καὶ πάντα κατὰ σκοπὸν αὐτῷ ἐκτελέσας καλῶς, τὰ πρὸς Ἱεροσόλυμα μακρὰ πελάγη διαπερᾷ. καὶ καταλαβὼν καὶ προσευξάμενος, ἀφίκετο εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Σάββα Λαύραν· καὶ τοῦτον δεξάμενος, μὴ γνούς, ὡς τῷ Θεῷ ἐδό-

ξεν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

ξιν, ὁποῖος ὁ προσελθὼν, διὰ τοῦ ξενοδοχείου, εἶτα καὶ τοῦ μαγειρείου, ἐζήτει τὸ ἀπὸ τούτου δοκίμιον. Ὡς δὲ καὶ ἐν ἀμφοτέροις καλῶς παρ' ἐλπίδα εἶδε τοῦτον διαπρέψαντα, ἡσυχάζειν ἀναχωρητικῷ κελλίῳ τὰς πέντε τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας ἐκέλευσε, μήτινος βρώσεως ἢ πόσεως μεταλαμβάνοντα. Σαββάτῳ δὲ καὶ Κυριακῇ ἐν ταῖς συνάξεσιν ἀφικνεῖσθαι, καὶ ψάλλειν καὶ ἐσθίειν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Τοῦτον ἰδὼν ὁ μακάριος Σάββας κατὰ Θεὸν προκόπτοντα, προσέφερε τῷ ἁγιωτάτῳ Ἠλίᾳ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἱερατικῷ τιμῆσαι χαρίσματι. Ὁ δὲ Ὅσιος Ἰωάννης, ἄφες ὦ Δέσποτα μικρὸν πρότερον ἐν γνώσει δεόντως τῶν ἐπταισμένων μοι γενέσθαι με, καὶ τότε τὸ δοκοῦν διαπράξασθαι. Ὡς οὖν κατ' ἰδίαν γεγόνασιν, ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ Ὅσιος εἰς τοὺς πόδας τοῦ θεσπεσίου Ἠλία, ὁρκίζων μὴ ἐκφράσαι τὸ δρᾶμα τινί. Ὁ δὲ κατέθετο, ὡς ἀτοπήματι ὑπολαβὼν ἐνωτίσασθαι. Ὡς δὲ Κολωνίας ἐπίσκοπος ἤκουσε γέγονα, ἐξεπλάγη. καὶ πρὸς τὸν μακάριον Σάββαν φησί· μὴ ὀχλήσῃς αὐτὸν ἕνεκεν τούτου. πρεσβύτερος γὰρ ὁ Ἰωάννης οὐ γίνεται. οὗτος ποτὲ ἐν ὁδῷ πορευόμενος, καὶ κοπιάσας, ἐλιποθύμησε μὲν, προσευξάμενος δὲ, καὶ ἁρπαγεὶς αἰθέριος, ἐν τῷ κελλίῳ εὑρέθη, ἀπέχοντι μίλια πέντε. Πέρσαι ποτὲ, τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν Μοναχῶν κελλία καταστρέψαντες, ἀφίκοντο καὶ ἐπὶ τὸ κελλίον τοῦ Ὁσίου, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. Λέων δὲ φανεὶς παρ' ἐλπίδα, καὶ τοὺς βαρβάρους διώξας, τὴν κέλλαν ἀβλαβῆ διετήρησεν. Ἀνήρ τις ὀρθόδοξος πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, ἔλαβε μεθ' αὐτοῦ καὶ ἕτερον ἑτερόδοξον, τὴν εὐλογίαν ζητῶν ἀμφοτέροις δοθῆναι. Ὁ δὲ, σοὶ μὲν ὡς εὐσεβεῖ καὶ πιστῷ, τὴν εὐλογίαν δίδωμι, τούτῳ δὲ οὐδαμῶς, εἰ μὴ ἐκ τῆς Σευήρου ἐπιστρέψῃ αἱρέσεως. Τοῦτον ἀκούσας ὁ πιστὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ τοῦ Ὁσίου διορατικῷ. ὁ δέ γε ἑτερόδοξος ἐξεστηκὼς, καὶ ὥσπερ ἐξ ἄλλου γενόμενος, ὀψέποτε εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, καὶ τῶν ποδῶν τοῦ Ὁσίου ἁψάμενος, ἀντιβολεῖ μαθεῖν τί πρακτέον.

Ὁ δὲ, τοῦτον ἀναστήσας, καὶ τὰ δέοντα κατηχήσας, πᾶσαν δὲ αἵρεσιν ἀναθεματίσαι παρασκευάσας, καὶ τὴν τοῦ Σευήρου ᾗ κατείχετο, κἀκεῖθεν τε τῇ καθολικῇ προσελθεῖν Ἐκκλησίᾳ, καὶ παῤῥησίᾳ ἀπαρνήσασθαι, καὶ ἀναθεματίσαι τὴν τοῦ Σευήρου ὡς ἔφημεν πρὸς ταῖς λοιπαῖς αἱρέσεσι, τηνικαῦτα, καὶ εὐλογῆσαι καὶ εὔξασθαι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀμφοτέρους αὖθις εὐλογήσας καὶ ἐπευξάμενος, καὶ τῷ Ἁγίῳ φιλήματι ἀσπασάμενος ἀπέστειλεν οἴκαδε χαίροντας. Τούτου τοῦ Μακαρίου μία τῶν συγγενίδων γυναικῶν, ἀναμαθοῦσα τὰ περὶ αὐτοῦ, μετασχηματίσαι ἑαυτὴν ἐβουλεύσατο, καὶ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ λαθεῖν, καὶ θεάσασθαι αὐτόν. Ὁ δὲ Μακάριος τῷ διορατικῷ χαρίσματι τὸ μελετώμενον γνοὺς, δεδήλωκεν αὐτῇ λέξας οὑτωσί. Εἰ οὐκ ἀφίξῃ τὰ ἐνταῦθα, ὀφθήσομαί σοι, καὶ μαθήσῃ τὰ ἐκ Θεοῦ δηλωθέντα μοι. Καὶ μετ' οὐ πολὺ κατ' ὄναρ αὐτῇ ἐπιστὰς, ὑπέθετο τὰ δέοντα, περὶ ὧν ἤδη κἀκείνη μαθεῖν ἐγλίχετο. Πυθομένη δὲ αὕτη καὶ περὶ ἑτέρων, καὶ πάντα καλῶς ἀναδιδαχθεῖσα, αὕτη μὲν τὴν εὐχαριστίαν ἐπὶ τούτοις ἐδίδου, ὁ δὲ Μακάριος, ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς γυναικὸς γέγονεν. Οὗτος ποτὲ ἀνίκμῳ πέτρᾳ προσπελάσας ἰσχάδα, λέγει τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐὰν ταύτῃ βλαστὸς γένηται, γνῶτε ὅτι ὁ Θεὸς δωρεῖταί μοι τόπον ἐκεῖθεν ἀναπαύσεως. ἡ δὲ βλαστήσασα, καὶ καρπὸν ἔφερε, σῦκα τρία. καὶ λαβὼν αὐτὰ μετὰ δακρύων ὁ μακάριος, καταφιλήσας καὶ εὐχαριστήσας, ἔφαγε μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Οὗτος εἰκοσιοκτὼ χρόνων ὢν, γέγονεν Ἐπίσκοπος, καὶ διέπρεψεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἔτη δέκα. εἰς τὸν Ῥουγᾶν χρόνους ἕξ. ἐν τῇ Λαύρᾳ δώδεκα. ἐν τῇ ἡσυχίᾳ χρόνους τεσσαράκοντα ὀκτώ. ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, τέσσαρας πρὸς τοῖς ἑκατόν. καὶ εἰς βαθύτατον γῆρας ἐλθὼν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι, Ἀγάπιος, Σέλευκος, καὶ Μάμας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τρεῖς ἄνδρες Ἀγάπιος, Σέλευκος,
Μάμας,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μηλεών

Μόθῳ Πλάσαντος ἠγάπησαν καὶ ξίφος. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Κατέταλκεν ἡ μνήμη σου Θεσπέσιε, Κόσμῳ καθάπερ Ἥλιος, καταυγάζουσα, Προφητείας χάριτι τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλοντας πιστούς, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτεινοτέρα Νεφέλη σὺ δεικνύμενος, ὄμβρον θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξαπέστειλας, σωτηρίου Μάκαρ ἐκ πηγῶν, δι' ὧν φωτιζόμεθα βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ πάλαι τὸ εἶναι παρεχόμενος, πᾶσι Θείῳ βουλήματι, ἀνακαλέσασθαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον Ἁγνή, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε γαστρί, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας.

Ἀνακείμενος ὅλος τῷ Παντοκράτορι, τῆς προνοίας τοὺς τρόπους μεμυσταγώγησαι, οἰκονομικῶς, Ἔθνη, νόμῳ παιδάγοντα, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Προφῆτα Θεηγόρε.

Ἱκετήριον ὕμνον Θεῷ προσάγαγε, ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων Θεομακάριστε, καὶ τῶν πειρασμῶν λῦσον τὸν τάραχον, ἵνα σε ὑμνῶμεν, Προφῆτα Θεοῤῥῆμον.

Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα Θεὸν καὶ Κύριον, τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην τὴν ἀκατάσχετον. ἔστησας Ἁγνή, ταύτης ἀπονεκρώσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐν γῇ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, ἔνθα τελῶν Ἀγγέλων ἐποπτείας λαμπρότητος, Σοφονία πάνσοφε, Προφῆτα Θεοῦ, πρᾶος γεγενημένος, λάμπων τῇ χάριτι· ὅθεν γεγηθότες οἱ πιστοί, σὲ μακαρίζομεν.

Τῶν σῶν προρρήσεων Πανοίδιμε, περιφανῶς ὁρῶντες γινομένην τὴν ἔκβασιν, τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν σοι θαυμάζομεν, καὶ τὴν τῆς διανοίας, σου καθαρότητα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς θεοειδές, καταπληττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς σὺ οὐδέ ποτε κεχαρίτωται, ἐκ γενεῶν ἀρχαίων Θεομῆτορ Παναμώμητε· σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἁγιωσύνην, καὶ καθαρότητα. ὅθεν ὑπεδέξω τὸν Θεόν, ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ΄.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Εἰς τὸ λυχνικόν, ἡ συνήθης ἀλ΄. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια, τῆς Ἁγίας, γ΄. Ἦχος β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε ἐν σταδίῳ τῷ φρικτῷ, Ἰουλιανὴ διεσκόπει ἡ Παμμακάριστος, Μάρτυρα τὴν ἔνδοξον, Βαρβάραν μάστιξιν, ἐναθλοῦσαν βασάνους τε, ποικίλοις τὸ σῶμα, ἅπαν συγκοπτόμενον, θερμῶς τοῖς δάκρυσι, Λόγε τοῦ Θεοῦ ἀνεβόα. ταύτης κοινωνόν με γενέσθαι, ἄρτι καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Μίαν, ἡ Βαρβάρα ἀληθῶς, Ἰουλιανῇ τε τὴν γνώμην, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ἔχουσαι αἱ Ἅγιαι κατηγωνίσαντο, τὸν ἐχθρὸν καὶ νικήσασαι, αὐτὸν κατακράτος, δόξης ἠξιώθησαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ὅθεν λοιμικῶν παθημάτων, λώβην ἀφανίζουσαι πᾶσι, τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰάματα.

Ὅτε, ἀπεφάνθη κατὰ σοῦ, Μάρτυς σεμνοτάτη Βαρβάρα, ὁ γλυκὺς θάνατος, χαίρουσα καὶ σπεύδουσα, τὸν δρόμον ἤνυσας. ἀσεβοῦς δὲ γεννήτορος, χερσὶ παρανόμοις. τέθυσαι καὶ κάρπωμα, Θεῷ προσήνεξαι. ὅθεν, ταῖς φρονίμοις παρθένοις, ὄντως συγχορεύουσα βλέπεις. Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου τὴν ἔλλαμψιν.

Ἕτερα γ΄. προσόμ. τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἅγιε; Θεολόγον Ἰωάννην, ἢ Δαβὶδ τὸν μελῳδόν; πνεύματι ἐμφορον Κινύραν, ἢ Αὐλὸν ποιμαντικόν; γλυκαί-

καίρων, ἀκοῦ τε καὶ διανοίαν· ἀνεφραίνων, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, τοῖς μελιρρύτοις σου φθέγμασι, καταγλαΐζων τὰ πέρατα, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω θεσπέσιε; Ἰωάννη γλυκόρρημον, φαεινότατε Ἀστήρ· ὁ τῇ αἴγλῃ τῆς Τριάδος, ἐλλαμφθεὶς τὸ ὀπτικόν· εἰσέδυς εἰς τὸν γνόφον τὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ θείου ἐμυήθης τὰ ἀπόρρητα. ὡς Μωϋσῆς διεσάφησας, τὴν μυστικὴν καλλιέπειαν, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω ἀοίδιμε; δᾳδοῦχον φαεσφόρον, εὐκλεῆ ὑφηγητήν· λειτουργὸν ἢ θεωρὸν τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; Ἀστέρα, Ἐκκλησίας ἀγλαΐζοντα, Λυχνίαν, τοὺς ἐν σκότει καταλάμποντα, ἢ ὄργανον εὐηχέστατον; ἢ σάλπιγγα καλλικέλαδον; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Πατρίδα γένος, ὕπαρξιν, καταλιποῦσα Βαρβάρα, καὶ τὸν ἀσεβῆ πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας, ᾧ ἐνυμφεύθης. καὶ γέγονας μεγαλέμπορος κληθεῖσα, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα· μὴ παρίδῃς, τὸν μικρόν μου στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμέμπτος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου.

Εἰς τὸν Σ. ἧ. προσ. τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου.

Ἦχος Πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, κατεφαίδρυνας ᾄσμασιν, ἐνθεαστικώτατα, μελῳδῶν παναοίδιμε, τῇ ἐνεργείᾳ, Πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν κινύραν, ἀνακρουόμενος, τὴν παναρμόνιον, τοῦ Δαβὶδ μιμούμενος, ἣν ἐνηχῶν, θείοις μελῳδήμασι, πάντας κατέθελξας.

Πάτερ Ἰωάννη εὐδόξε, τῆς κοσμικῆς ἀποστὰς, ταραχώδους συγχύσεως, τῷ Χριστῷ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ Παμμάκαρ. καὶ θεωρίας, θείας καὶ πράξεως, τὰς παμφαεῖς, σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, Μακαριώτατε.

Λεῦτε γηθομένως ἐν ᾄσμασι, τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν, τοῦ Ὁσίου πανήγυριν, Ἰωάννου σήμερον, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμψεως, κατηξιώθη, τὸ φῶς εἰσδέξασθαι. ὦ τῆς ἀφάτου σου, εὐσπλαγχνίας Κύριε. δι' ἧς ἡμεῖς, ἔγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Ὥσπερ Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου. καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί. καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν τῆς Ἁγίας. Ἦχος Πλ. α'.

Τὸν

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων ταῖς μνήμαις οἰκονομοῦντες πιστῶς, τῆς Ἀθλοφόρου τὴν μνήμην πανηγυρίσωμεν. ὅτι ἐνέκρωσεν ἀρχῇ, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τὸν πάλαι δόλῳ τὴν Εὔαν, γυμνώσαντα ἀφθαρσίας, καὶ τῷ Κυρίῳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἅγιον Ὄρος καὶ Θεοβάδιστον. Χαῖρε ἔμψυχε Βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν Σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν β'. Στιχολ. Κάθ. τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡδύφωνος Αὐλὸς, μεγαλόφωνος Σάλπιγξ, Κιθάρα μελουργὸς, λιγυρὰ θεία Λύρα, Κινύρα παναρμόνιος, μυστικώτατον ὄργανον, ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις, ἀναδέδειξαι, ὦ Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν. σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἡ τῆς Θεοτόκου, εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς η'. ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, καὶ τοῦ Ἁγίου συνημμένος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἡ Τριὰς ὑπέρθεε σεπτὴ, ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν δωρεὰν σοῖς οἰκέταις βραβεύουσα, φωτοφόρον ἔμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου, διανοίᾳ ἀμάρυγμα, τὴν σὴν ὑμνῆσαι, Μάρτυρα Βαρβάραν τὴν ἀοίδιμον.

Ἐγκωμίων ἅπαντα θεσμὸν, ὄντως ὑπερβέβληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα Φιλάνθρωπε. ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως, κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον, ἀντικατάπεμποις, Δέσποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Ἀκανθώδους ῥίζης ἐκφυεῖν, ῥόδον ἱερώτατον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἡ τῷ ἐρυθήματι, τῆς ἀθλήσεως, φοινιχθεῖσα δι' αἵματος, ἔνδοξος Βαρβάρα, ἥνπερ ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι παρεῖναί σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίρρυτον Ὅσιε, δι' ἧς τὴν ὀρθόδοξον, κατεφαίδρυνας, Ἐκκλησίαν τοῖς ᾄσμασι, Πάτερ Ἰωάννη, ἥτις σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Ὡς σοφὸς ἀγχίνους καὶ κριτὴς, ἄριστα τῶν ὄντων, τὴν φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀστάτων προέκρινας, τὰ διαιωνίζοντα. τῶν προσκαίρων γὰρ, ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, Πάτερ Ἰωάννη. ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν. Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεὶς, ὄφις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς ἀληθέστατα. σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ὠδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Τετρωμένη τῷ πόθῳ σου, ὡς νυμφίου Δέσποτα, τῷ γλυκυτάτῳ βέλει, ἡ ἀθλοφόρος Βαρβάρα ἅπασαν, πατρικὴν ἀθεΐαν ἐβδελύξατο.

Οὐ τρυφῆς ἡ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους, πλοῦτός τε οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἔθελξάν σε Βαρβάρα ἔνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα Καλλιπάρθενε.

Πρὸς τελείους ἀγῶνας, οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεως, οὐ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστὲ, ἀκράτῳ σου σθένει δυναμούμενον. Τοῦ Ὁσίου.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων. ὅθεν σοι, τῶν Οὐρανῶν ηὐτρέπισται, βασιλεία. ἀλλὰ καὶ νῦν ἀμοιβὴν, Ἰωάννη ἐδέξω πολυπλάσιον.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πράξεσι, κατακοσμεῖς ἀοίδιμε. Ἰωάννη τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ὃ πολυπλασιάζεις καὶ τὸν βίον λιπών. Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου. διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξεπλάγη ἡ ἔρημος... **Ἐξελώθησεν ἡ ἔρημος.**

Τῆς Ἁγίας. Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας, ὅτι ὑπέμεινας, τὰς τῶν Τυράννων πληγάς, δεσμὰ βασάνους φυλακάς, Βαρβάρα Πανασοίδιμε, ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὅνπερ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες. αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Ἕτερον. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε. ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας Βαρβάρα τὴν μνήμην σου.

Ἄλλο, τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑμνοῦμεν τοὺς σεπτούς, καὶ Ἁγίους ἀγῶνας, οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, γεραίροντες ἐν ᾄσμασι, τὰ σεπτὰ μελῳδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνῳδίαν Κυρίου, ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανθαύμαστε.

Ἕτερον. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιστής, φωστὴρ τοῦ Κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς Θεοφόρε. διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄπορος τρόπος ὁ τῆς γεννήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε. καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρεσταμένη, θρηνῳδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος. οἴμοι ὦ τέκνον μου, οἴμοι φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, πῶς ἐτάθης ἐν Σταυρῷ, ὁ ἐκτείνας θεϊκῶς, τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγὰς ὑδάτων τῷ σῷ προστάγματι.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἐκ Παρθένου, γεννηθεὶς ἐδωρήσω μεγάλυνσι, Παρθενίοις τὸ φρύαγμα, καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος. ὅθεν ἡ καλλίνικος Βαρβάρα, τούτου τὸ θράσος κατεπάτησε.

Τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν ἔλυσας, ἐντεῦθεν τοῦ σώματος, Κόρη Χριστὲ ἀθλήσασα, φέρει γενναιότατα, τοὺς αἰκισμοὺς ἡ Βαρβάρα στερροτάτῃ φρενί.

Ἡ προμήτωρ, μηχαναῖς τοῦ δολίου θελχθεῖσα τὸ πρίν, τρυφῆς ἐξωστράκισται, τοῦ Παραδείσου· Βαρβάρα δέ, τοῦτον ἐκφαυλίσασα, ἐν Οὐρανίῳ νυμφῶνι νῦν αὐλίζεται.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Διατάξεις, τοῦ Χριστοῦ πειθαρχήσας κατέλιπες, τοῦ Κόσμου τερπνότητα, πλούτου τρυφὴν περιφάνειαν. ᾧ τινι ἀράμενος, τὸν σὸν σταυρὸν Ἰωάννη ἠκολούθησας.

Συμπτωχεύσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν πτωχεύσαντι, Χριστῷ συνδεδόξασαι, ὥσπερ αὐτὸς ἐπηγγείλατο, καὶ συμβασιλεύεις δέ, τῷ εἰς ἀεὶ Ἰωάννη βασιλεύοντι.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα, σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Θυρέοις τρισί, τὸ λουτρὸν φωτίζεσθαι κελεύσασα, μυστικῶς διέγραψας, Βάπτισμα Βαρβάρα τῆς Τριάδος φωτί, τῶν ψυχῶν σελασφόρον, ὑπάρχον καθαρτήριον.

Μανίαν δεινήν, τοῦ πατρὸς ἐκκλίνουσαν Βαρβάραν σχισθέν, αὐθὺς ὑπεδέξατο, ὄρος ὥσπερ πάλαι τὴν ἀοίδιμον, πρωτομάρτυρα Θέκλαν, Χριστοῦ τερατουργήσαντος.

Τοῦ ὄντως Θεοῦ, πυρωθεῖσα ζήλῳ ψευδωνύμων θεῶν, εἰς αἰσχρὰ ἀνέπτυσε, πρόσωπα Βαρβάρα ἡ πανεύφημος, καταπαίζουσα Κόρη, τοῦ δῆθεν κοσμοκράτορος.

Τοῦ Ὁσίου.

Τῷ φόβῳ Χριστοῦ, Πάτερ στοιχειούμενος, πρὸς θείαν ζωήν, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μα, ὅλον καθυπέταξας τῷ Πνεύματι, τὰς σαυτοῦ Ἰωάννη, αἰσθήσεις καθαιρόμενος.

Καθάρας παντὸς μολυσμοῦ τὸ σῶμα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, ἐμμελῶς Θεόσοφε, αἴγλην ὑπεδέξω τὴν τρισήλιον, Ἰωάννη λαμπρότατε, πλουτίζουσαν χαρισμάτων. Θεοτ.

Δυσώπει τὸν σόν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἁγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τῆς ἐξ ἁμαρτίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὡς ὑπέσχου σοφίαν δεδώρηται, Σῶτερ θεοδίδακτον, τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσασι, δικαστικοῦ πρὸ βήματος, ἧς Βαρβάρα ἡ Μάρτυς ἐμπέπλησται.

Τῶν ἀθέων τὴν πλάνην διήλεγξε, λόγῳ θεοσόφῳ, Βαρβάρα ἡ ἔνδοξος. ὑπομονῇ τῶν ἔργων δέ, τῶν Τυράννων τὰς φρένας ἐξέστησεν.

Αἰκισμοῖς ἀφειδῶς καταξαίνεσθαι, ῥάκεσι τριχίνοις, ἀτόμως συντρίβεσθαι, διὰ Χριστὸν ἡ ἄμεμπτος, Ἀθληφόρος τὸ σῶμα προδίδωσιν. Τοῦ Ὁσίου.

Ἐλλαμφθεὶς τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, θείων ἀνθρωπίνων τε, γνῶσιν πραγμάτων τρανῶς, πεπλουτηκὼς τοῖς χρῄζουσιν, Ἰωάννη ἀφθόνως μετέδωκας.

Ἐφαμίλλοις χοροῖς οὐρανίοις σοφέ, τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξως ἐρρύθμισας, χοροστασίας ᾄσματα, προσφωνῶν τῇ Τριάδι θεόφθεγκτα. Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαμένεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα Χριστῷ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα. μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐκ ἐπτήξας, ἀπειλὰς ἀνδρειόφρων, μεγαλοφώνως μέλπουσα ἀεί· Τριάδα σέβω, τὴν μίαν Θεότητα. Ὁ Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ Μαρτυρίου, Βαρβάραν συνελθόντες τιμήσωμεν ἀξίως. ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λιμῆς ψυχοφθόρου λυτρωθέντες καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ καὶ κατοπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν, καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, διάγειν ἐν φωτί, καὶ μέλπειν ἀξίως. ἐθαυμάστωσας Σῶτερ τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι, τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα. Κοντάκιον ἕτερον. Ἦχος β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν χάριν τῶν θαυμάτων κομισαμένη, παρέχεις τὰς ἰάσεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις. καὶ λυτροῦσαι πάντα ἄνθρωπον, λοιμικῆς νόσου πάντοτε. διὸ σοῦ τὸν Ναὸν καταλαβόντες μέλπομεν τὴν σὴν μνήμην βοῶντες· λύτρωσαι τοὺς σοὺς δούλους, ἐκ λοιμικῆς ἀθυμείας, Παρθένε Μάρτυς Βαρβάρα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου. Ὁ Οἶκος.

Ἔχοντες ἰατρεῖον τὸν οἶκον τῆς ἀθληφόρου, ἐν τούτῳ δεῦτε σπουδαίως προσέλθωμεν φιλομάρτυρες, ἵνα λάβωμεν πάντες τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἀπαλλαγέντες ἐκ πάσης λοιμικῆς νόσου καὶ θλίψεως. καὶ ἰαθέντες λοιπόν, προσμείνωμεν καὶ ἴδωμεν τῆς παιδὸς τὴν γέννησιν, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν αὔξησιν, πατρὸς μὲν ἀσεβοῦς γόνος Ἅγιος ἐξέφυσεν, ὡραιοτάτη δὲ νύμφη τοῦ Θεοῦ. ἐν ᾧ καὶ τὴν Παρθενίαν ἐφύλαξεν ἀμίαντον, ὥσπερ προῖκα αὐτῷ προσενέγκασα τῷ Νυμφίῳ· ᾧ καὶ κράζομεν. Παρθενομάρτυς Βαρβάρα, σκέπε ἡμᾶς ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ'. Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίχ. Ξίφει πατὴρ θύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,
Ὑπῆρξεν ἄλλος Ἀβραὰμ διαβόλου.
Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτῃ χεροῖν τοκέως ἐτμήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, θυγάτηρ Διοσκόρου τινὸς Ἕλληνος, ἐν ὑψηλῷ πύργῳ παρὰ τοῦ πατρὸς φυλαττομένη, διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ σωματικὴν ὡραιότητα. Παρθένος δὲ οὖσα, καὶ τὸν Χριστὸν σεβομένη, οὐ διέλαθε τὸν Πατέρα· ὅθεν γίνεται κατ' αὐτήν, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ τῷ

οἰκοδομουμένῳ λουτρῷ παρ' αὐτοῦ δύο θυρίδας εἶπε γενέσθαι, ἡ δὲ προσέταξε τρεῖς, καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτηθεῖσα, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀνειποῦσα, ἀθρόως ὥρμησε τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀνελεῖν αὐτήν. Ἐκφυγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ εἰς διαιρεθεῖσαν πέτραν ὑπεισελθούσης, ἐπεὶ καταδιώκων αὐτὴν ὁ πατὴρ εὗρε, τῶν τριχῶν ἁψάμενος αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὴν τῷ τῆς χώρας Ἡγεμόνι. οὗ κατ' ἐνώπιον ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἴδωλα καθυβρίσασα, τύπτεται δεινῶς, τὰς σάρκας ξέεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, σφαίραις κατὰ κεφαλῆς παίεται· εἶτα τὴν πόλιν γυμνὴ περιάγεται. καὶ τύπτεται, καὶ τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἀνελόντος. ὃς καὶ λέγεται, μετὰ τὴν ταύτης σφαγὴν, ἐκ τοῦ ὄρους κατερχόμενος κεραυνῷ βληθῆναι, καὶ τὴν ψυχὴν ἀπορρῆξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στ. Πλήσας μελῶν γῆν ἡδέων Ἰωάννης,
Κἂν Οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐκ Δαμασκοῦ τῆς Πόλεως, ἐκ γένους περιφανοῦς, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ διαπρέποντος πίστει. Τυχὼν δὲ καὶ φιλαρέτου Πατρὸς, ἐπαιδεύθη πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν, καὶ τὸν βυθὸν τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς καλῶς ἐξηρεύνησε. τὸν μονήρη δὲ βίον μετὰ Κοσμᾶ τοῦ μακαριωτάτου, τοῦ συναναστραφέντος αὐτῷ, γεγονότος δὲ ὕστερον Ἐπισκόπου Μαϊουμᾶ, ὑπῆλθεν. Οὗτοι οὖν ἄμφω, παρ' ἑνὸς διδασκάλου ἐξεπαιδεύθησαν, Κοσμᾶ κἀκείνου τοὔνομα, καὶ Ἀσηκρίτης ἐπιλεγομένου, ἐξωνηθέντος παρὰ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ καὶ ἑτέρων αἰχμαλώτων. Εἰς ἄκρον δὲ σοφίας ἐληλάκεισαν, τοιούτου διδασκάλου τυχόντες. ᾧ καὶ ἐμφανισθῆναι κατ' ὄναρ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον λέγεται καὶ εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ εἰσέτι ὁ Ἰωάννης συνὼν τῷ διδασκάλῳ, ἢ μᾶλλον ἐντείλασθαι τῷ αὐτοῦ μαθητῇ Ἰωάννῃ ὕμνους ἐκδεῖναι εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος ἀσπόρως καὶ καύχημα τῶν ἐκ μέσης καρδίας ὀφειλόντων ταύτην γεραίρειν. ὃ δὴ καὶ πεποίηκε, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην λογογραφίᾳ θέμενος, Ἐπίσης οὖν τὴν ἄσκησιν μετελθόντες, ὁ μὲν Μακάριος Κοσμᾶς, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπὼς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ὁ δὲ ἀοίδιμος Ἰωάννης, καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια καὶ πλεῖστα διαπραξάμενος, καὶ τῇ τῶν λόγων αὐτοῦ δυνάμει, κἂν τῶν γραφῶν σοφαῖς ἀποδείξεσι πλεῖστα στηλιτεύσας τὴν δυσσεβῆ τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν, καὶ πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλελοιπὼς, δι' ὧν σχεδὸν παντὸς τοῦ ζητουμένου γνῶσις ἐναργὴς εὑρίσκεται, ἐν γήρᾳ πίονι καταλύει τὸν βίον, ζήσας ἔτη ἑκατὸν πρὸς τοῖς τέσσαρσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Πολυβότου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στ. Ἐπίσκοπος γῆς ἐκλιπὼν Ἰωάννης,
Ἐπισκοποῦντος πάντα τέρπεται θέᾳ.

Οὗτος νέος ὢν ἤδη, τρυφὰς ἐμίσει καὶ ἡδονὰς, νηστείᾳ δὲ μᾶλλον καὶ σωφροσύνῃ τὸν ἑαυτοῦ κατεκόσμει βίον. Ὅθεν καὶ Ἐπίσκοπος Πολυβότου χειροτονεῖται, πρότερον τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς βαθμοὺς ἐννόμως διελθών. Ἤδη δὲ προστασίαν λαοῦ ἐμπιστευθεὶς, ἀγῶνας ἀγῶσι προσετίθει, κόποις τε κόπους. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἴσαυρος, ἀναξίως τῶν σκήπτρων τῆς Βασιλείας ἐδράξατο, καὶ κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων βλασφημεῖν ἐπεχείρησεν, οὗτος ὁ ἱερὸς ἀνὴρ ἰσχυρῶς ἤλεγξεν αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, εἶτα πρὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ τὴν πίστιν ἐξηκριβώσατο. τοὺς δὲ Ἀγαρηνοὺς, τοὺς τὸ Ἀμόριον κατοικοῦντας, θεηλάτως πλήξας, τοὺς Χριστιανοὺς, οὓς εἶχον αἰχμαλώτους, ἀποχαρίσασθαι αὐτῷ παρεσκεύασε. Καὶ τὸ σῶμα τὸ ἴδιον εἰσέτι καὶ νῦν ἄφθαρτον διετήρησε. καὶ κατὰ τὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέραν, ἀριστῶσιν αὐτὸν, καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδύουσι, καὶ τῇ θείᾳ τραπέζῃ προσερείδουσι, καὶ οὕτως ἵσταται ὄρθιος, καὶ ἐν τῷ Συν

θρό-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

θρόνῳ ἀναβιβάζουσι, καὶ ὑπὸ δύω στηριζόμενος, διὰ πάσης ἄπτωτος τῆς ἱερᾶς μυσταγωγίας ἵσταται. Τὰ δ᾽ ἄλλα ὅσους δαιμονῶντας θεραπεύει, καὶ νόσους ἑτέρας, ἀδύνατόν ἐστιν ἡμῖν γραφῇ παραδοῦναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἰουλιανὴ, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Ἰουλιανὴν ὡς Περιστερὰν δέχου Σῶτερ, Τομῇ τάχει τέμνοιτο τρίζουσαν λόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Χριστόδουλος, καὶ Χριστοδούλη, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Συνωνυμῶν σοι παρθένε Χριστοδούλη, Ὁ Χριστόδουλος, καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὁ γῆν καταλήψεσθαι καὶ ἐξαλείφειν, τὴν θάλασσαν Τύραννος, εἰκαίως φρυαττόμενος. ὡς παίγνιον πρόσκειται. Βαρβάρας Κόρης ποσί. τοῦτον ἐκμυκτηρίσας γὰρ, Χριστὸς ὥσπερ στρουθίον, σαθρὸν ἐδέσμευσεν.

Πληγαῖς ἀφορήτοις σου καταξανθέντος, τοῦ σώματος ὅλου τε, βαφέντος ἐν αἱμάτων ῥοαῖς, λαμπάσιν ὑπέμεινας, φλογιζομένη πλευρὰς, Μάρτυς πανάοιδιμε, μόνῳ Χριστῷ ἀρέσκουσα, Βαρβάρα ἔνδοξε.

Ὤ τῆς ἀπανθρώπου τε καὶ μανικῆς, Τυράννων ὠμότητος, καὶ πλείστης ἀθεότητος. μαστοὺς γὰρ τῆς Μάρτυρος, ὡς ἐν μακέλλῳ δεινῶς, ξίφεσι κατέτεμνον τὸν νοῦν, προσερειδούσης, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Νῷ ζήλῳ πυρούμενος τῶν θεομάχων, αἱρέσεων ἅπασαν, κακόνοιαν ἀνέτρεψας, συντόμοις συγγράμμασι, λαμπάδας πᾶσι τρανῶς, πάλαι τὴν παράδοσιν τοῖς σοφοῖς, ὦ Ἰωάννη συγγεγραμμένα ἰσχυρῶς.

Θερμῶς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, νοθεῦσαι πειράσασαν, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, λόγοις τε καὶ δόγμασιν ὀρθοῖς, ὦ Ἰωάννη, οἷς περ συντέθεικας.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίαν σε καταγγέλλομεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ ἀνύμφευτε. πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Ὤφθη σοι Χριστὸς, φωτὶ ἐν ἀπροσίτῳ, ἐγκαθειργμένῃ ὦ Βαρβάρα φρουρᾷ, θαῤῥεῖν προστεπόμενος, καὶ τοὺς μώλωπας ἰώμενος, καὶ χαρμονὴν δωρούμενος. ὅθεν ἀνεπτερώθης, τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ ἔρωτι.

Ἄγγελος φαιδρὸς, στολὴν φωτοειδῆ σε, διὰ Χριστὸν γεγυμνωμένην, σεμνὴ Βαρβάρα ἠμφίασαι, ὥσπερ νύμφην περιήγαγε. τὰ πάθη τῇ ἐσθῆτι γὰρ, Μάρτυς συνεξεδόσω, θείαν ἐκστᾶσα ἀλλοίωσιν.

Δέδεικται σαφῶς, Χριστὲ ἡ πρόῤῥησίς σου, πεπληρωμένη. πατὴρ τέκνον γὰρ εἰς φόνον προδίδωσιν. αὐτουργός τε τῆς σφαγῆς γεγονὼς, ὁ δείλαιος γεννήτωρ τῆς σῆς, Μάρτυρος οὐρανόθεν, θᾶττον πυρὶ καθηναλωται.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἤλεγξας σαφῶς, ἐγγράφως Ἰωάννη, τοῦ Νεστορίου τὴν διαίρεσιν, Σεβήρου τὴν σύγχυσιν, μονοθέλητον παράνοιαν, καὶ πίστιν μονοένεργητον, φέγγος ὀρθοδοξίας, πᾶσιν ἀστράψας τοῖς πέρασιν.

Ἔσπειρεν ἐχθρὸς, ζιζάνια συνήθως, αἱρετικῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὴν τούτου προσκύνησιν, ἀθετεῖσθαι ἐν εἰκόσι σεπταῖς. ἀλλ᾽ εὗρεν οὐ μυστάζοντα, πάντα δὲ Ἰωάννη, σπόρον σε νόθον ἐκτίλλοντα.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννῆτορ Πάναγνε. ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινος ποτέ.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Νῦν ἔνδοξον μέλλουσα, κομίζεσθαι τελείωσιν, διὰ ξίφους Βαρβάρα, τοῦ Μαρτυρίου σου, σὺν Ἰουλιανῇ τῶν στεφάνων, μαρτυρικῶς, καταξιουμένη, φωνῆς θείας ἤκουσας, τελειούσης τὰς ἐντάξεις σου.

Πληρῶν σου τὴν αἴτησιν, Βαρβάρα ἀθληφόρε Χριστὸς, τῆς ἰάσεις βραβεύει, τοῖς ἐκτελοῦσί σου, πίστει τὴν αἰτήσιον μνήμην ὡς

ἀληθῶς. Θαλάσσης γὰρ ψάμμον, τὰ σὰ ὑπερβέβηκεν, ἄπλετα τερατουργήματα.

Τῷ σῷ συναφθεῖσα νυνί, παντάνακτι νυμφίῳ Χριστῷ, καταστράπτουσα δόξῃ, Βαρβάρα θείου φωτός, ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, τοὺς ὑμνητάς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν ἀπαλλάττουσα, καὶ προσάγουσα τῷ ζῶντι Θεῷ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἐδίδαξας ἅπαντας, τῆς Ἐκκλησίας ᾄδειν υἱούς, ὀρθοδόξως Μονάδα τὴν ἐν Τριάδι σεπτήν, σάρκωσιν τοῦ Λόγου τε θείαν, θεολογεῖν, σαφῶς Ἰωάννη, τρανῶν τὰ δυσέφικτα, τοῖς πολλοῖς ἐν ἱεραῖς συγγραφαῖς.

Ἁγίων τὰ τάγματα, ὑμνολογήσας Ὅσιε, τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, αὖθις Ἀποστόλους Προφήτας, σὺν Ἀσκηταῖς, σοφοὺς Διδασκάλους, Δικαίους καὶ Μάρτυρας, ἐν ταῖς τούτων νῦν αὐλίζῃ σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Παννάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν Οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκύησας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὴν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν Πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσι.

Ὁ Εἱρμός. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, Βαρβάρα πανάοιδιμε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει προστρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσα, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ῥῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμικῆς ἀθυμείας, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Ἀνέτρεψας σοφίᾳ σου, τὰς αἱρέσεις Παμμάκαρ, ὦ Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ ὀρθόδοξον δόγμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὀρθῶς δογματίζειν, καὶ δοξάζειν Τριάδα, Μονάδα τρισυπόστατον, ἐν μιᾷ τῇ Οὐσίᾳ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ Κόσμῳ τὴν σωτηρίαν, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστω.

διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ δ΄. ἰδιόμελα τῆς Ἁγίας, τὸ μὲν πρῶτον, καὶ τοὺς τρεῖς δευτέρους. Τῆς Ἁγίας ἰδιόμελα. Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Τῆς γεηρᾶς τρυφῆς, τὴν ἀπόλαυσιν ὑπεριδοῦσα, καὶ τοῦ πατρὸς τὸν ὄλβον ὁμοῦ τε καὶ δόξαν μισήσασα, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόθησας, Βαρβάρα πανάοιδιμε. τῷ ξίφει γὰρ τὴν κάραν τμηθεῖσα, σὺν ταῖς φρονίμοις νῦν εἰσῆλθες Παρθένοις, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ. ὅθεν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκδιώκουσα, τοὺς πιστοὺς θεραπεύεις, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Ἠσχύνθη ὁ βάσκανος ἐχθρός, ὑπὸ γυναικὸς ἡττώμενος, ὅτι τὴν προμήτορα ἔσχεν ὄργανον πρὸς ἁμαρτίαν. ὁ γὰρ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Πατρός, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, ὡς οἶδε μόνος αὐτός, τὴν κατάραν ἔλυσε τῆς Εὔας καὶ τοῦ Ἀδάμ. Χριστὸς ὁ στεφανώσας ἀξίως, Βαρβάραν τὴν Μάρτυρα, καὶ δι᾽ αὐτῆς δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ θεόκλητος Μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ σταδίῳ πάσχουσα ἔλεγε· δεινὰ μὲν τὰ παρόντα κολαστήρια ὦ δικαστά, οὐ προκρίνω δὲ ὅλως, τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια. διὰ τοῦτο, τέμνετε, ξέετε τὰς σάρκας, πυρὶ παραδότε μου. χαίρουσα ἀπίω, πρὸς τὸν νυμφίον μου Χριστόν. ἧς ταῖς ἱκεσίαις Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου καταπέμψον ἡμῖν, καὶ σῶσον τοὺς τὴν ἄθλησιν αὐτῆς, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πανήγυριν σήμερον, τῆς ἀθλοφόρου Βαρβάρας, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν. ταύτην γὰρ οὔτε ξίφος, οὔτε πῦρ, οὔτε ἄλλη βάσανος, οὔτε τοῦ πολυπλόκου Βελίαρ τὰ ἔνεδρα, ἐτροπώσαντο. Χριστὸν ἱκέτευε, Καλλιμάρτυς πανένδοξε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλὴν, Βαρβάρα πανσεβάσμιε. καὶ εἰς μὲν Παρθένος φρονίμου, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου. ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἰατρεύειν, τῆς σαρκὸς σαθρὰν λοίμην. ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νενέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός. ὡς δὲ Θεὸς ὦ Μῆτερ, νεκροὺς ἐξαναστήσω, καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Εἰς τὸν στ. ἀπ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη.

Καὶ νῦν. Θεοτ. ἢ Σταυροθ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε.

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στ. δ'. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Θεωρὸς γεγένησαι νοῒ, νοερῶν δυνάμεων· ὡς πρακτικὸς θεῖα λόγια, διατιθέμενος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ. ἐν ᾗ καὶ ἀνάβασιν, ὡς κλίμακα ἐστήριξας Ὅσιε. Σάββα Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύεις δωρηθῆναι ἡμῖν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Σάββα Ὁσιώτατε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ὑφ' οὗ ἀθανούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν Φωστὴρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, καὶ ἐν θέων ἔργων. ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα. Ἦχος β'.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν, ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ ἁγίου Πνεύματος. καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων. νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας. Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ φωτός. φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἀποστ. στ. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ὤφθης ἐκ Μητρικῶν, σπαργάνων Θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Πατὴρ ἡμῶν καὶ οἶκος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

στ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, σὺ Σάββα τοῦ Κυρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντάσματα τελείως, Πατὴρ ἡμῶν ἠφάνισας.

στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐστεφάνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Σάββα Πατὴρ ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, τὰς ἁγίας σου χεῖρας πρὸς τὸν Υἱόν σου ἆρον, τὸν φιλόψυχον Πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Τροπ. Ἦχος Πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. Καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλ. ἀ. προσ. Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Σάββα θεόφρον, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, ὁμόσκηνε Ὁσίων, συνόμιλε Προφητῶν, Μαρτύρων, Ἀποστόλων συγκληρονόμε, φωτὸ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τὸ ἀνέσπερον, ὁ νῦν κατοικῶν. οὗ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπόμενος ταῖς θείαις. τῷ ἀκροτάτῳ τῶν ἐφετῶν, ὁ παρεστὼς παῤῥησίᾳ λελαμπρυσμένος, καὶ ἐνηδόμενος αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις, καὶ ἐντρυφῶν αὐτοῦ, τοῦ κάλλους ἀνενδότως, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα παμμάκαρ, ἐγκρατείας λύχνος ἄσβεστος, Φωστὴρ τῶν Μοναζόντων ὁ διαυγέστατος, ἀγάπης φρυκτωρίαις λελαμπρυσμένος, πύργος ἀκλόνητος τῆς ὑπομονῆς, ἔρεισμα καὶ στερρὸς, τῶν πίστει σε τιμώντων, τῶν ἰαμάτων ὁ Θησαυρὸς, ὁ Πολιστὴς τῆς ἐρήμου ὡς ἀληθῶς, ὁ ὡς Παράδεισον αὐτὴν ἐνθεον δείξας, θείους προσφέρουσαν καρποὺς τῶν σωζομένων, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα Θεόφρων, ἀρετῶν στύλος ὁ πύρινος, Πυρσὸς ὁ ἐκ Θαλάσσης, τῆς κοσμικῆς τοὺς λαοὺς, λιμένα πρὸς τὸν θεῖον καθοδηγῶν. πλάνης τὰ Πνεύματα ὁ καταβαλὼν, Πνεύματος ἁγίου τὸ καθαρὸν δοχεῖον, ὁ ποδηγέτης τῶν Μοναστῶν, ἠκριβωμένη τε στάθμη τῆς ἐγκρατείας, τῆς τε πειρώσεως, περίβλεπτον τὸ ὕψος, Κρήνη ἡ βρύουσα, ἰάσεων πελάγη, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἰδιόμελον, Ἦχος Πλ. β΄.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα, κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας. ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ Πνεύματι. ὅθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστὴς τῆς Ἐρήμου, ἀδρομούντων ἀλείπτης, Κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος. καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Μακάριε, καθαρῶς ἐποπτάζεις, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ΄. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε΄. 11. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται. Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, Ποταμοὶ δὲ

συγ-

συγκλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει (Κεφ. ϛ΄. 1.) θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ συνέτε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθαι οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ΄. 7. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Καὶ ἡ συνήθης ἐκτενής.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχ. Ἰδιόμ. Ἦχος β΄.

Ἀθλητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς Ὅσιε Σάββα, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας. Κλίμαξ θεία καὶ σεπτή, εἰς Οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου. Εὐσεβείας γὰρ καρποὺς ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, θεραπεύεις δι' αὐτῶν τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι. Χαίροις τῆς ἑῴας Ἀστὴρ χρυσαυγέστατος, καὶ τῶν Μοναζόντων, λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν. Χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίασμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ Κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, καὶ Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Σάββαν τιμήσωμεν. πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ Κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὸ ποίμνιον Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ Βρέφους τὴν ἀρετήν, ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ ἁγίου Πνεύματος. καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων. νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτί, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν, δεξάμενος ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν Κόσμῳ τερπνά, ὑπερεῖδες Θεόληπτε. ἐντεῦθεν γὰρ τοῦ καρποῦ οὐχ εἷλου, καθάπερ Ἀδάμ. τὸν ὄφιν δὲ ἐναποκρουσάμενος δι' ἐγκρατείας, ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσας. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίζῃ, ἐναπολαύων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, Θεὸν ἱλεούμενος ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, ἡγιασμένε Σάββα τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στ. Στιχ. προσόμ. Ἦχος Πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον. Σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, σεαυτὸν Παμμάκαρ ἀναθέμενος, σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαίζηλον φρόνημα. ταῖς ἀρεταῖς δέ, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. ὅθεν τὴν πανάγιαν σου, κυκλοῦντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλανθρωπίας ἐντεῦθεν τυχεῖν ταῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ Κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ἄνθραξ θεοφεγγὴς τῷ πυρί, προσομιλήσας Θεοφόρε τοῦ Πνεύματος ἐδείχθης ἐν Κόσμῳ Σάββα, καταλαμπρύνων ψυχάς, τῶν πιστῶς Θεόφρων προσιόντων σοι, πρὸς φῶς ὁδηγῶν αὐτούς, τὸ ἀνέσπερον Ὅσιε, ἐρημικοὺς δέ, δροσιζόμενος ἄνωθεν, θείᾳ χάριτι, κατεμάρανας ἄνθρακας. ὅθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι, προδήλως δεδώρηται, στέφανον Πάτερ τῆς θείας, δικαιοσύνης ὁ Πρύτανις, Χριστὸν ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς, ἡ πολιτεία σου Θεόφρον γεγένηται. δι᾽ ἧσπερ πρὸς ὕψος ἤρθης, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, ὁμιλεῖν παμμάκαρ κατηξίωσαι, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι, μαρμαρυγαῖς δέ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἰσάγγελον, ἐκομίσω φαιδρότητα. ᾧ καὶ νῦν παριστάμενος, ἱκέτευε Ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ πανσεβάσμιον μνήμην σου, σὺν σοὶ παραστῆναι, καὶ τῷ Κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητήν σε τιμῶμεν, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως ἀθέατον, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ Ὁσίων μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Τροπάριον. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄ στιχολ. Κάθ. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρόν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὤφθης, φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι, προσιόντας Μακάριε. ὅθεν αἴτησαι, τὸν σὸν Δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε Σάββα, θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν. σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Μετὰ τὴν δευτέραν στιχολ. Κάθ. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας ἐν τῷ Κόσμῳ θεόσοφε. ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου. ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα. Θεοφόρε μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν σὸν Κόσμον κατέχοντα, καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν τὰ πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις, Πανάμωμε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκ.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τό, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ὀσιακόν, καὶ ὁ Ν'. τό

Ἰδιόμελον. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅτε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παῤῥησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς η'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν παράδεισον ἐν Ἀσκηταῖς Σάββαν
ἔξοχα μέλπω. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Τῇ φωταυγείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Σάββα καταύγασον, τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ὕμνοις εὐφημοῦντάς σε, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ κλέος, τὸν τῆς ἐρήμου Κοσμήτορα, τὸν τῆς Παρθενίας Διδάσκαλον.

Ὅλον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀπὸ νεότητος, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσαν σου τὴν ἔφεσιν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφ[illegible] ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, Σάββα Θεοφόρε πανεύφημε.

Νενικηκὼς τὸν τῷ καρπῷ κρυπτόμενον, ὄφιν ἐπάτησας, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους, κούφως ὑπερβέβηκας, θεοσεβείας πτέρυξιν, ἀνιπτάμενος Πάτερ, ζωὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ εἰσέδραμες, ὥσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, μείνας ἀκατάφλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, καὶ μηνύοντος πᾶσι, τὴν ἐσομένην σου ὕστερον, Πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὸς ὁ κατ' ἄρχέτοις καθ' ἡμῶν ὁ θάνατος, ὁρμαῖς ἐκέχρητο, ἀλλὰ τῷ σῷ τόκῳ, προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβαλὼν κατήργεται, Θεοτόκε Παρθένε· ζωὴν γὰρ ὄντως ἀΐδιον, σεσωματωμένην γεγέννηκας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Πανόλβιε καταστήσας, βραβευτὴς δικαιοσύνης ἐδείχθης, τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας. ὅθεν ὡς φοῖνιξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξηνθήσας.

Ἀκολουθῆσαι διωγμούς, τοῖς ἴχνεσι τοῦ Δεσπότου, μεταναστὴς τῆς Πατρίδος ἐγένου, καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, Παμμάκαρ ὠχυρωμένος, τὰς ποικίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφέ, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, καὶ τὴν ὀφρὺν ἐκείνου, τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Ἱλαρωτάτῃ σε ψυχῇ, καὶ προσηνεῖ διαθέσει, ἀρεταῖς κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωστήρ, Εὐθύμιος ἐδέξατο, φωτιστικῶς θεσπίζων, τὴν σὴν παμμάκαρ φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Σωτηριώδους δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας. φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε Πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς. σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, καὶ μονήν ἀκτῖνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν Κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος, τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, θεράπων Μακάριε. Ὅθεν καὶ νοσούντων. θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς, ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον

ἀνα-

ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου. καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω, καὶ Κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου ἐγγὺς, συνόμιλος Πνεύματος. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς Πόλεις ἐκένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας. Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατεῤῥύπωσα. καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ Κόρη ἐπίσταμαι. φεῦ μοι ὁ ἄθλιος, διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. εἰς σὲ γὰρ Παρθένε τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνακαθαίρων κατάστασιν, καὶ πλατύνων, θείοις θεωρήμασι, χωρητικὴν, ταύτην ἀληθῶς, θείων χαρισμάτων, εἰργάσω θεομακάριστε. ἀφῇ δὲ τῶν χειρῶν σου, ἀθεραπεύτους ἰάσω, μιμητὴς τοῦ Δεσπότου γενόμενος.

Ὁ κατὰ σοῦ, Πάτερ δεινῶς θρασυνόμενος, κατεπόθη, ὡς Δαθὰν ὁ δείλαιος, ὡς Ἀβειρὼν, ἐξαφανισθείς. σὲ γὰρ ἀοράτως, ἡ Θεία χάρις ἐφύλαττε, πολλῶν προνουμένη, διὰ σοῦ σωζομένων, καὶ τοῖς σοῖς ἑπομένων διδάγμασι.

Νόμῳ Θεοῦ, παιδαγωγήσας Θεσπέσιε τὰς αἰσθήσεις, πρὸς τὴν καταμόνας τῶν ἀσωμάτων καὶ μοναστῶν, σοῦ ἐπιτηδείαν, κατέστησας τὴν διάνοιαν, προβαίνων ἀνενδότως, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν.

Εὐεργετεῖν, τοὺς ὁμοφύλους προθέμενος, ἐν ἐρήμῳ. Πόλεις ᾠκοδόμησας, θεοπρεπεῖς, καὶ ψυχωφελεῖς, καὶ ἐν γῇ διψώσῃ, πηγὰς ὑδάτων ἐξήγαγες, καὶ ὄμβρους οὐρανόθεν, παραδόξως Θεόφρων, ἐν ἀνύδροις χωρίοις κατήγαγες. Θεοτοκίον.

Νεοθαλὴς, ἀθανασίας Παράδεισος, καὶ ὡραῖος ὄντως ἀναδέδειξαι, ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτευθὲν, θεαρχικωτάτως, φοροῦσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποστάζον, ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐκλινεῖ διανοίᾳ, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἀνατεινόμενος, παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν, τῶν μεγίστων θαυμάτων τὴν ἄφθονον, ἐκομίσω Πάτερ, καὶ τοὺς πιστῶς προσερχομένους, συμπαθῶς ἐθεράπευσας Ὅσιε.

Σαρκικῶν βαρημάτων, ὄγκον ἀποθέμενος, σκεῦος θεόπνευστον, ἐκλογῆς ἐγένου, τοῦ ἁγίου Θεσπέσιε Πνεύματος, ἀποχῇ βρωμάτων, καὶ προσευχῇ καὶ καρτερίᾳ, καὶ ταπεινοφροσύνῃ κοσμούμενος.

Κήρυξ θείων δογμάτων, μεγαλοφωνότατος κεχειροτόνησαι. τῶν Συνόδων Πάτερ, τῶν Ἁγίων συνήγορος γέγονας. Βασιλεῖς σοφίζων, οὓς ἐμφανῶς χάριτι θείᾳ, τειχιζόμενος ὤφθης μακάριε.

Ἡ Θεόθεν δοθεῖσα, χάρις σοι Θεόπνευστε διαβεβοῦνται, διεδόθη πᾶσιν, εἰς τὰ τῆς Οἰκουμένης ἀκρότατα, ἐναργεῖς ποιοῦσα, θεοπρεπῶς τὰς ἀποδείξεις, τῶν θαυμάτων τὴν θείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τεῖχος ἀκατάλυτον τῶν ὑμνούντων σε. ἡ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φανεῖσα σωτήριος, ὡς Θε[illegible]σα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχήν μου διάσωσον Πάναγνε.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν πλησίον κτησάμενος, τοῦ νόμου καὶ Προφητῶν, πληροῖς τὸ κεφάλαιον. τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, πασῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν Πάτερ κατώρθωσας.

Ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολιτείαν κτησάμενος, ἰσάγγελον δὲ τιμὴν, Χριστός σοι δεδώρηται, Ἁγίων τὰ Τάγματα, συνοδοιποροῦντα, τῇ ψυχῇ σου παρασχόμενος.

Σοφίας γόνος ὀφθεὶς, ἀρχὴν Σοφίας ἐπόθησας, τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ. ᾧ καὶ στοιχειούμενος, πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἐνδεχομένην, τοῖς ἀνθρώποις Πάτερ ἔφθασας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, τεκοῦσα διὰ σαρκὸς, ἡμῖν ὁμιλήσαντα, διάσωσον Παρθένε, τοὺς προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων σὲ τὴν Δέσποιναν.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς Σάββα Μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς Ἐρήμου ἀξιέπαινος. διὸ κράζομέν σοι· Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Σοφίας ὑπάρχων βλάστημα, Σάββα Ὅσιε, παιδόθεν ἐπόθησας Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον, ἣ συνοικήσασά σοι, ἀπὸ γῆς σε ἐχώρισε, καὶ πρὸς ὕψος ἀνήγαγεν, ἐξ ἀύλων ἀνθέων πλέξασα στέφανον, καὶ τῇ σῇ ἐπιθεῖσα, ἡγιασμένῃ κάρᾳ Θεόφρων. ὅνπερ κεκοσμημένος, ἐξιλέωσαι τὸ θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου ἐπαξίως, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἁγίαν κοίμησιν, ἥνπερ καὶ ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. διὸ καὶ ἡμεῖς κράζομέν σοι· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχ. Ψυχὴν ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶν πάλαι,
Ἔμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίσταται Σάββας.
Θεσπεσίοιο πόλου πέμπτῃ Σάββας ἐν τοῖς ἐσήχθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, χώρας τῶν Καππαδοκῶν, κώμης λεγομένης Μουταλάσκης, γονέων, Ἰωάννου καὶ Σοφίας. Εὐθὺς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πρὸς τὴν μονήρη κατάστασιν προσδραμὼν, ἐν Μοναστηρίῳ Φλαβιαναῖς προσαγορευομένῳ, τοσοῦτον γέγονεν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐγκρατὴς, ὡς ἐν τῷ κήπῳ ἰδόντα μῆλον, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐλθόντα, ἐπειδὴ ὡραῖος ἦν εἰς ὅρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. καὶ τοῦτο λαβεῖν μὲν ταῖς χερσὶ, μὴ φαγεῖν δὲ, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συμπατῆσαι, καὶ ὅρον ἑαυτῷ θέσθαι μὴ φαγεῖν ποτε μῆλον. Ἀλλὰ καὶ εἰς κλίβανον πυρὸς εἰσελθὼν, ἐξῆλθεν ἀβλαβὴς, μηδὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἁψαμένου. Ἐν δὲ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ἐμφανὴς καθίσταται τῷ μεγάλῳ Εὐθυμίῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὅσιον Θεόκτιστον, ἐν τῷ Κοινοβίῳ πέμπεται. Τούτων ἁπάντων εἷς ἐτύγχανε, τοὺς τρόπους καὶ τὴν ἀρετὴν ἐκλαμβανόμενος καὶ ἀναμανθάνων. Ὃν ὁ μέγας Εὐθύμιος ὁρῶν, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐν αὐτῷ πραγματικὴν κατάστασιν, παιδαριογέροντα ἐκάλει. Συμπροϊούσης δὲ αὐτῷ τῆς ἡλικίας, ἐπηύξανε μᾶλλον τὴν ἀρετήν. Ὅθεν καὶ πολλὰ θαύματα κατειργάσατο, καὶ ἐν ἀνύδροις τόποις, διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγε. Γέγονε δὲ καὶ πολλῶν Μοναχῶν καθηγητὴς, καὶ διεπρεσβεύσατο δὶς ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἐλθὼν, παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν κατὰ καιρὸν Πατριαρχούντων ἐν Ἱεροσολύμοις, πρός τε τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον καὶ Ἰουστινιανόν. Φθάσας δὲ εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς κατὰ Χριστὸν ἡλικίας, ὡς ἐτῶν γενέσθαι τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου.

Στίχ. Ἀναστάσιον τιμῶ ὡς σεβόμενον,
Τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσιος, ἰδών ποτε τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀναιρουμένους καὶ ἀνακρινομένους, καὶ μεληδὸν κατατεμνομένους ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεοῦ ὁμολογίας, Χριστιανὸς ὢν, καὶ μεμνημένος τὰ τοῖς ἐκ Θεοῦ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, ἐπεθύμει καὶ αὐτὸς τὸν ἶσον ἀγωνίσασθαι δρόμον. Καὶ δὴ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐθερμάνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ τῷ Σταυρῷ σημειωσάμενος ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμε, καὶ τοῖς ἐν μέσῳ τοῦ συνεδρίου μεγάλῃ φωνῇ ἐξεβόησεν. Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. Πάντων δὲ ἀτενισάντων εἰς αὐτὸν, εἶπεν· Ἀκούσατε οἱ ὑπηρέται πάντες τοῦ διαβόλου, ἀκούσατε· ἐγὼ Χριστιανός εἰμι, καὶ εἰς τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύω. τὰ δὲ εἴδωλα ὑμῶν, καὶ

τὰς

τοὺς ταῦτα προσκυνοῦντας, ἀναθεματίζω καὶ ἀποστρέφομαι. Οἱ δὲ, τὸ πεπαρρησιασμένον αὐτοῦ θεασάμενοι, ἐξεπλάγησαν. Καὶ εὐθὺς ἀποδύσαντες αὐτὸν, ἐμάστιξαν σφοδρῶς, καὶ εἶπον· Ταῦτα μὲν εἰσὶ τῆς προπετείας καὶ ἀναιδείας σου. ὅτι δὲ τὸν Χριστὸν σέβῃ μὴ ἀρνούμενος αὐτὸν, τὴν κεφαλὴν σου ἀποτμηθήσῃ, βορὰ ἰχθύων καὶ ἑρπετῶν, καὶ πετεινῶν ἐναλίων τῇ σήμερον γενήσῃ, Ὅνπερ εὐθέως οἱ δήμιοι λαβόντες, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ μικρὸν τῆς γῆς ἀποβάντες, ἐν τῇ Θαλάσσῃ ἀπέρριψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Διογένης, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Χαίρων ὑπ᾽ ἀνδρῶν, ἐνδιδύσκεται πλάνων.
Χιτῶνα Μάρτυς λάϊνον Διογένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβέρκιος, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Ἔπαθλον Ἀβερκίου τῆς τομῆς μέγα.
Οὐ γὰρ κότινος, Οὐρανὸς δὲ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Νόννος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Φυγόντα Νόννον ἀντικειμένου πεδίλων,
Πεδοῦσι νεκρὸν κείμενον ταῖς κηρείαις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀπέθου τὰ πρόσκαιρα, τῶν αἰωνίων διαμειβόμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τῶν Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, τὴν πολιτείαν, οἷς περ καὶ συνέψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βοᾷ χαριστήρια, ἡ σὴ μεγίστη Λαύρα καὶ Θεοπάντιμος, οἰκίστην σε καὶ Κτίστην, καὶ πολιοῦχον προβαλλομένη σοφὲ, καὶ καυχωμένη κραυγάζει πρὸς Κύριον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπαύστως ἱκέτευε, Σάββα θεόφρον ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου. ἐκτενῶς οὖν δυσώπει, τοὺς σοὺς καμάτους διαιωνίζειν ἀεὶ, καρποφοροῦντος, τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα παναγέστατον, τῆς ὑπὲρ λόγον Λόγου σαρκώσεως, καὶ Παστάδα καὶ Θρόνον, ὀρθὰ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν, καὶ γεγηθότες, τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐν εὐφροσύνῃ Ὅσιε, τῶν Ἁγίων τὰ Τάγματα, τῇ καθαρωτάτῃ σου ψυχῇ προστρέχουσιν, εἰς τόπον ἀνέσεως, εἰς φωτεινὰ σκηνώματα, ἔνθα τῶν Ἁγίων, οἱ χοροὶ ποδηγοῦνται, μεθ᾽ ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦται, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξένα τὰ σὰ θαυμάσια, τοὺς γὰρ θῆρας ἡμερώσας, προκατηρεμήσας, τῶν παθῶν τὰ κύματα, προλέγεις τὰ μέλλοντα, προφητικῷ χαρίσματι, στέφη τῶν δαιμόνων, φυγαδεύων ἐλαύνεις, αὐτόμοις ἀγρυπνίαις, προσευχαῖς καὶ νηστείαις, Σταυροῦ τε τῇ ἀμάχῳ, δυνάμει Θεόφορε.

Ὁ Μωϋσῇ τὸ πρότερον, ἀπὸ Στύλου φθεγγόμενος, στύλον ἀπὸ γῆς, εἰς οὐρανοὺς ὁλόφωτον, ἐκτείνας σοι ἔδειξεν. ἔνθα καὶ νῦν κατάκειται, τὸ καρτερικόν σου, καὶ πολύαθλον σῶμα, ᾧ πίστει παρεστῶτες, εὐσεβῶς, μελῳδοῦμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρμονικῶς ἡ μνήμη σου, ἐκτελεῖται Πανεύφημε, τὴν χαροποιὸν γὰρ, ἀρετὴν ἐνδέδυσαι, τὸ ὄντως ἱμάτιον, τὸ σωτήριον καὶ καθαρὸν, καὶ φωτοειδῆ τῆς εὐφροσύνης χιτῶνα, ᾧ νῦν ὡραϊσμένος, μελῳδεῖς ἀνενδότως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε. Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τέτοκας, καὶ Παρθένος διέμεινας, καὶ τῷ ξένῳ τόκῳ σου, συνῆψας ἅπαντα, τὸν χρόνιον πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν διάστασιν, λύσασα Χριστὸν, τὸν τῆς εἰρήνης δοτῆρα, βαστάζουσα ἐν κόλποις. ὃν πιστῶς εὐλογοῦντες, σὲ πόθῳ ἀνυμνοῦμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Μυρίζει σου ἡ θήκη Πνευματικὴν, εὐωδίαν πλουσίως, εὐφραίνουσα, τοὺς σοὺς Υἱοὺς, σὲ περιεστῶτας εἰλικρινῶς, εὐθυμουμένους. Ὅσιε, τὴν Ἀγγελικήν σου διαγωγήν,

Δημόσια Βιβλιοθήκη

γῶν, καὶ τὴν σοὶ δεδομένην, λαμπρότητα καὶ δόξαν, καὶ τὴν ἀΐδιον τερπνότητα.

Ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ, ἡ διψῶσα εἰς ἕλη ἐγένετο, ταῖς προσευχαῖς, μετασκευασθεῖσα Πάτερ ταῖς σαῖς. ἀσκητικαὶ γὰρ φάλαγγες, ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν, ἡ χώρα Ἰορδάνου, ἐξηνθήσεν ὡς κρίνον, ἀρδευομένη τοῖς σοῖς δάκρυσιν.

Λαμπρότης τῶν Ἁγίων ἐν Οὐρανοῖς, ὡς δικαίῳ σοι Πάτερ ἀνέτειλε. τὸν γὰρ Χριστόν, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀληθῆ. περιφανῶς ἠγάπησας, οὗ τὴν πολιτείαν ἰχνηλατῶν, τὴν τούτου ζωηφόρον, Παμμάκαρ ἐμιμήσω, ὡς δυνατόν σοι ἁγιότητι.

Ἠλυσίως Θεοφόρε λάμπων φωτί, καὶ χορείας Ἀγγέλων θεώμενος, φωτοειδεῖς, περιπολεύσας τὸ τρισσὸν φῶς, καὶ δεχομένας χάριτι, τὰς τῆς θεοπτίας ἐπιβολάς, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, ἀφέσεως πταισμάτων, ἀξιωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν μιᾷ καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, ὃ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν ἔρημον ἐπόλισας, τρόποις ἐν φιλοσόφοις, Πατέρων τὸ ἀγλάϊσμα, Σάββα Πάτερ Θεόφρον, καὶ ταύτην ἀπετέλεσας, νοητὸν Παράδεισον, κομῶσαν ἄνθεσι θείοις, μοναστῶν τὰ πλήθη, τῶν ἀξίως τελούντων, τὴν σὴν σεβάσμιον μνήμην.

Ἕτερον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἡ Ἔρημος εὐφραινέσθω, καὶ ἐξανθείτω ὡς κρίνον, ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης, τὰ τέκνα Σάββα Θεόφρον. ἡ χώρα, τοῦ Ἰορδάνου, ἀγαλλιάσθω νῦν χαρμοσύνως, ἐν τῇ θείᾳ σου μνήμῃ. Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε Πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, ἡλιοστάλακτε Θρόνε, Καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄, δευτεροῦντες τὸ α΄. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ ὑπερόπτης τῶν κάτω, καὶ παρεπίδημος, ὁ ἐραστὴς τῶν ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης, Σάββας ὁ Θεόφρων, πάντας ἡμᾶς, ἑορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐνδημίας αὐτοῦ πιστῶς, τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσμιον. Δίς.

Ἔξω σαρκὸς καὶ τοῦ Κόσμου, ταῖς ἀρεταῖς γεγονώς, καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφέ, κατ' ἀξίαν δεδόξασαι, καὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγή, παρ' αὐτοῦ Σάββα Θεόληπτε.

Μέτριος ἄκακος πρᾶος, ἁπλοῦς ἡσύχιος, ὡς σχηματίσας Πάτερ, ὑπὲρ ἄνθρωπον ὄντως, καὶ ἄϋλος ἐν ὕλῃ, οἶκος Θεοῦ, καθωράθης παμάξιος, τὰς ἐξ αὐτοῦ προϊούσας σοι δωρεάς, συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, ᾨδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ς΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ ἱστῶμεν στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μύρῳ θείῳ σε ἔχρισε, θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, Μύρον προεδρεύσαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς ἱερώτατε, τοῦ Κόσ-

μου τὰ πέρατα, ἡδυπνόοις τε ὀσμαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα, πάθη πάντοτε. διὰ τοῦτο σε πίστει ἀνευφημοῦμεν, καὶ τελοῦμέν σου τὴν μνήμην, τὴν πανάγιον Νικόλαε.

Ὡς λαμπτῆρά σε ἄδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ στερεώματι ἀναλάμψαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ Κόσμον φωτίζοντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα, θείας χειμῶνα καὶ γαλήνην, ἐργαζόμενον βαθεῖαν, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρὼν καὶ φαινόμενος, ἐν ὀνείροις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθὴς ὡς φιλάγαθος, ὡς ῥύστης θερμότατος, ὡς προστάτης ἀληθής, τῶν πιστῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ τῶν Ἀγγέλων, συμπολῖτα Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Κληρονόμε Θεοῦ, συγκληρονόμε Χριστοῦ, λειτουργὲ Κυρίου ἅγιε Νικόλαε, κατὰ τὸ ὄνομά σου, οὕτω καὶ ἡ πολιτεία σου. συνεξέλαμψε γὰρ ἐκ πολιᾶς ἡ σύνεσις. ἐμαρτύρει τὸ φαιδρὸν τοῦ προσώπου σου, τῆς ψυχῆς τὸ ἀνεξίκακον. ἐβεβαίου τὴν πραότητα, τοῦ λόγου τὸ ἥσυχον, ἡ ζωή σου ἔνδοξε, καὶ ἡ κοίμησις μετὰ Ἁγίων· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στ. προσ. Ἦχος Πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε Μακάριε, προσπίπτοντά με οἴκτειρον, δέομαί σου, καὶ τὰ ὄμματα σοφὲ, φώτισον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν Φωτοδότην καὶ Οἰκτίρμονα.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἐχθρῶν με ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἅγιε, ἐξελοῦ με, παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, ὡς ἔχων Ἱεράρχα, Νικόλαε παμμάκαρ, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

Στ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσ.

Λιμένα σε ἀχείμαστον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, σὲ κεκτήμεθα πιστοὶ, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, καὶ ὁδηγὸν ψυχῶν καὶ πρόμαχον. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποίμνην σου Πανάγαθε, καθ' ἑκάστην, ἐκζητεῖ ὁ πονηρὸς, καταβρῶμα ποιῆσαι. ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η'. καὶ ψάλ. τὰ προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μύροις, παροικήσας ἀληθῶς, Μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, Μύρῳ χρισθεὶς νοητῷ, ἅγιε Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ, καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν πανοίδιμον, μνήμην τελούντων ἀεί. λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τούτους καὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Νίκη, φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιὰ, Ἅγιε Νικόλαε, θεράπων ὄντως Χριστοῦ. πανταχοῦ γὰρ καλούμενος, ὀξέως προφθάνεις, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου. σὺ γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει ὀπτανόμενος σώζεις, ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ὤφθης, Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, καὶ τούτους φόβῳ βαλὼν, οὕτως αὐτοῖς εἴρηκας, τοὺς ἀπολῦσαι σπουδῇ, ἐν εἱρκτῇ οὓς κατέχετε, δεσμίους ἐν φρουρᾷ, ἀθῶοι τυγχάνουσι, τῆς παρανόμου σφαγῆς. ὅμως ἐὰν παρακούσῃς μου, ἔντευξιν ποιήσομαι Ἄναξ, κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσιν, ὑπάρχεις ἔνδοξε, Ἅγιε Νικόλαε, ἱεροκῆρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῇ καὶ τοῖς πλέουσι, τοῖς πόῤῥω καὶ πέλας, οἷα συμπαθέστατος, καὶ πρεσβευτὴς κραταιός. ὅθεν συνελθόντες βοῶμεν, πρέσβευε πρὸς Κύριον ὅπως, πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως.

Ἐτε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἕτερα γ΄. προσόμ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν σαρκὶ ἐν Μύροις ὑπάρχοντα, καὶ Πνευματικῶς πᾶσι προφθάνοντα, τοῖς εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι; τὸ πάντων, τῶν θλιβομένων παραμύθιον, καὶ πάντων τῶν ἐν κινδύνοις καταφύγιον, τῆς εὐσεβείας τὸν πύργον, τῶν πιστῶν τὸν πρόμαχον, τὸν δι' οὗ ὀφρὺν δυσμενῶν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις μελῳδικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον; τὸν τῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτην, τὸν μέγαν, προασπιστήν τε καὶ διδάσκαλον, τὸν πάντας, τοὺς κακοδόξους καταισχύνοντα, τὸν ὀλετῆρα Ἀρείου, καὶ θερμὸν ἀντίμαχον. τὸν δι' οὗ τὴν τούτου ὀφρῦν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις προφητικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τὰ πόῤῥω ὄντα προβλέποντα, καὶ τὰ διεστῶτα ὡς παρόντα προθεσπίζοντα; τὸν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περιθέοντα, καὶ πάντας ἀδικουμένους ἐκλυτρούμενον; τὸν ἐν ὀνείροις ὀφθέντα, Βασιλεῖ θεόφρονι, καὶ τοὺς τρεῖς δεσμίους σφαγῆς ἀδίκου ῥυσάμενον, τὸν πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρὸς, καὶ πρόεδρος σεπτὸς, καὶ στῦλος ἀπερίτρεπτος. Χαίροις φωστὴρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ Κόσμου πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῶν θλιβομένων, ἡ θεία χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης. καὶ νῦν Παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεὶ, τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου. ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτὸν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε. ὅτι ὤφθη Κύριος, ἐκ Παρθένου Μητρός. ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς. πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ΄. 13. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν, (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρὸν, εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν.) πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης (Κεφ. η. 6.) φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία, κατεσκήνωσα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε οἱ ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκο-

λιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος. Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι΄. 12. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον, δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία. στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μεταμέλον. πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ΄. 7. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης [illegible].

Εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλομεν στιχ. ἰδιόμ. Ἦχος α΄.

Ἐμβατεύσας ἀκλινῶς, τῷ ὕψει τῆς γνώσεως, καὶ κατοπτεύσας ἀδήλως, σοφίας τὸν βυθόν, ταῖς διδαχαῖς, Κόσμον κατεπλούτισας Πάτερ, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ Χριστὸν δυσώπει, Ἱεράρχα Νικόλαε. Ὁ αὐτός.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπων, καὶ οἰκονόμε τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ ἀνὲρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στήλη τε ἔμψυχε, καὶ ἔμπνους εἰκών· ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε, ἡ τῶν Μυρέων Ἐκκλησία, ἀγαμένη προσήκατο, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου Χριστὸς ὁ Θεός, Ἱεράρχα Νικόλαε. ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, διαλάμπεις φαιδρῶς τοῖς θείοις σου κατορθώμασιν, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστάτα, δι᾽ ὃ ἱκετεύων μὴ παύσῃ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὰ Μύρα πολυχεῖ. ἐν ᾗ καὶ δεσμίους ἀκατακρίτως κατακριθέντας, ἐν ὀνείρῳ Βασιλεῖ, τῇ ὀπτασίᾳ σου φανείς, ἠλευθέρωσας θανάτου, δεσμῶν καὶ φυλακῆς. ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τότε καὶ ἀεί, δι᾽ ὀπτασίας σου φάνηθι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, εἰ καὶ τὰ Μύρα σιωπᾷ, ἀλλ᾽ ὁ Κόσμος ὅλος ὁ ὑπό σου φωτισθείς, τῆς τε τοῦ Μύρου εὐωδίας, καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ πλήθους, ἀνακράζει εὐφήμοις ὑμνῳδίαις, καὶ οἱ σωθέντες διὰ σοῦ κατὰ καιρόν. σὺν τοῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμεῖς μέλποντες βοῶμεν· πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος δ΄.

Πάτερ Νικόλαε, τοῦ Παναγίου Πνεύματος μυροθήκη ὑπάρχων, ὡς ἔαρ μυρίζεις εὐφροσύνην, τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστοῦ.

τῶν

τῶν Ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος, τὴν οἰκουμένην περιπολάεις, διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμάτων σου. Ὅθεν καὶ τοῖς πόῤῥω ὡς ἐγγὺς δι' ὀνείρων ὀπτανόμενος, ἐκ θανάτου λυτρῶσαι, τοὺς ἀδίκῳ ψήφῳ θνήσκειν μέλλοντας, διασώζων παραδόξως, ἐκ κινδύνων πολλῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους σε. Διὸ καὶ ἡμᾶς, τῶν ἐπεμβαινόντων δυσχερῶν, ἐλευθέρωσον ταῖς πρεσβείαις, τοὺς ἀεὶ ἀναφημοῦντάς σε. Ἦχος Πλ. β'.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. διὸ πύλη σοι Οὐρανῶν ἠνέῳκται. εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Ἅγιε Νικόλαε.

Ἦχος Πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτός σε ἐδέξατο ἐν τῇ ἐπουρανίῳ, καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτόν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου Ὅσιε Πάτερ ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας. τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα, θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, ἱεράρχα Νικόλαε. καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη, τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἐλήλυθεν, ἡ σκιὰ παρέδραμε, καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, κράζοντες ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν. Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαί.

Εἰς τὸν στίχ. ἡ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον, ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανών, ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος. Πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα. ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλώμενος, ὁ καμπτόμενος, ἀφθόνως ταῖς δεήσεσι. ῥύστης ὁ ἑτοιμότατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου, Χριστὸν καταπέμψαι, Παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς, τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ὁ Στύλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, καταπονουμένων ἡ βοήθεια. Ἀστὴρ ὁ ταῖς λάμψεσιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε. ὅρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου, περιστατούμενοι σώζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσ.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθείς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἡ πηγάζουσα ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα. Πτύον λικμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπων, λειτουργὲ Κυρίου, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σκεῦος ἐκλογῆς, στῦλε καὶ ἑδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμε, μὴ παρασιωπήσῃς, τῇ βοῇ ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τίς ὁ τεκών σε; τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγάλων παραδόξων ἐπὶ σοὶ φρικτῶν μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χῶρον, ἐκ τῆς γῆς τὸ σπήλαιον,

καὶ Οὐρανὸν αἰτῶμεν, παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα. Καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν βροτῶν σωτηρίαν, ἀγκάλαις δαδουχούμενον. Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια. διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολ. τῆς Ἀγρυπνίας. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολ. καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῖς ἀστράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, Νικόλαε Σοφέ, καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῇ σε δοξάσαντος. ὃν ἱκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας, Πατέρων ἐκλόγιον. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους Μάκαρ, πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, Ἱεραρχῶν ὡραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε Ὅσιε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ Πρεσβεία ἑτοίμως, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρόψῃ ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, δόγματα ἄθεα, λύων σὺ παρρησίᾳ. καὶ κανὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἑπομένων σου θείαις διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Παναμώμε, λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγ. κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί.

Ὁ Ν. Καὶ τὸ Ἰδιόμελ. Ἦχος Πλ. β'.

Δοῦλε ἀγαθὲ, καὶ πιστέ. εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ. σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν, οὐκ ἐφθόνησας. διὸ πύλη σοι Οὐρανῶν ἠνέῳκται. εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς η'. ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὺν Νικολάῳ τῇ Θεοτόκῳ μέλπω, καὶ πόθῳ προσᾴδω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες,
„Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέ-
„ρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν
„Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἡ τετοκυῖα, σταγόνας σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὑμνολογῆσαι τῶν χαρίτων σου τὸ Πέλαγος.

Ὑμνῶ σε Παμύμνητε, ἣν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων τὰ Τάγματα, ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον. ὃν πᾶσα Κτίσις ἀνυμνεῖ, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστ.

Σοὶ Νικόλαε θεῖον ἐξᾴδω μέλος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκὼς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα, τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν. ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, Παμμάκαρ τὴν Πανήγυριν.

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτὸν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς, καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας, τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε, καὶ πόθῳ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι πόθος μοι ἐνθεὶς, ὄφις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ, ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε, διὰ σοῦ δὲ Πανάγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς ἀληθέστατα. σὺ γὰρ Θεομήτωρ τὸν ἐμὲ, θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ α. β. χωρὶς τῶν Τριαδικῶν, καὶ τῶν Θεοτ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Ἀπόρῳ γλώττῃ καὶ χείλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξαι τῇ σῇ Νικόλαε, ἥκω θεομιμήτῳ ὑπεροχῇ. ἀλλ' ὡς πλουτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, ἵλεων δίδου μοι.

Βροτὸς ὑπάρχων Οὐράνιος, Ἰσάγγελος ἐν γῇ πεφανέρωσαι. χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητὴς, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθὸς Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε Τρισμάκαρ τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν Προστάτην, καὶ ὀρφανοὶ, χῆραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγὸν, πάντες τὸν πρόμαχον.

Τριαδικόν.

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, Οὐσίαν ἁπλῆν Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, καὶ καθ' ὑπόστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως Λόγον συνείληφας, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Παναμώμητε, καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον ὥσπερ τὸ πρίν. τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Καταβασία.

„ Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ
„ Οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐ-
„ πὶ γῆς ὑψώθητε. ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶ-
„ σα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσα-
„ τε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, τῇ ἐλπίδι
„ Χριστὲ τῶν ἀγαθῶν σου. ἵνα ἀπαύ-
„ στως μετ' ᾠδῆς, τὸν ὕμνον ἀνακράζω σοι·
„ οὐκ ἔστιν Ἅγιος καὶ γὰρ, πλὴν σου μόνε
„ φιλάνθρωπε.

Ὁ οὐρανὸς ὁ καθαρώτατος, τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐώδης Παράδεισος, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν, ἡ Θεοτόκος ὑμνείσθω μοι.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὕπαρξιν, παραγαγόντα λογικὴν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρούμενον, βροτοὺς Πανευλόγητε.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε Μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος, σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικόλαου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα. ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκὺ, στάζεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ἔδειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα. ἡ φαιδρὰ γάρ σου πολιτεία, ὦ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ, παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἴγλῃ θείου Πνεύματος.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ μεσηνίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτρῶσαι, βοῶν, ἐμφανῶς τῷ Ἄνακτι· μὴ ἀδικήσῃς τοὺς ἄνδρας ἐπεὶ, φθόνῳ διεβλήθησαν. Τριαδικόν.

Ἵλεως γενοῦ μοι, Παναγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις, ῥυπωθέντι τῷ βίῳ, Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ ἀεὶ, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως. Θεοτοκ.

Νέμοις Θεοτόκε, Σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρεῖν, βοηθεῖν παράστηθι, σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονύμφευτε. Καταβ.

„ Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεν-
„ νηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχά-
„ των ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως
„ Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας
„ τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθ. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ Πηγήν σε θαυμάτων ἀνέκλειπτη, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. οἱ γὰρ βαρείαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὄντως, εὑρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τὸν Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων με, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, Δέσποινα Παρθένε Ἁγνή. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν Πνεύματι προβλέπων προφῆτα
„ Ἀββακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν,
„ ἐκήρυττες βοῶν, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη
„ ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν
„ ἀναδειχθήσῃ. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θανάτου μὲν αἰτία, ἡ Εὔα τοῖς βροτοῖς, συμβουλίᾳ ὄφεως, γεγένηται Ἁγνή. σὺ δὲ Παρθένε τεκοῦσα λόγῳ τὸν Λόγον, ἀθανασίας καὶ ζωῆς πρόξενος ὤφθης. ὅθεν ἐπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ἐν Πνεύματι Προφῆται, προεῖδόν σε Ἁγνὴ, Ὄρος Πύλην Τράπεζαν, Ἁγίαν Κιβωτὸν, Λυχνίαν Θρόνον ζωῆς, Στάμνον καὶ Κλίνην, Θεοῦ Μητέρα, ἐν συμβόλοις σὲ δηλοῦντες, ὧν ἡμεῖς ὁρῶμεν τὴν ἔκβασιν.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ὡμίλησας, καθαρῶς ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι παριστάμενος, καὶ πάντας σώζων, τοὺς πίστει σοι προστρέχοντας.

Λυτρούμενος, ἐκ θανάτου ὡς ὤφθης τὸ πρότερον, μεσηνίας Ὅσιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον, πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων Παμμακάριστε.

Ἀπήστραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας Πανόλβιε, μιμητὴς πανάριστος, τοῦ σοῦ Δεσπότου γενόμενος, σώζεις δὲ καλούμενος, τοὺς εὐλαβείᾳ καὶ πόθῳ, σὲ δοξάζοντας. Θεοτ.

Ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, σωματωθησόμενος, καὶ διασώσων ὡς εὔσπλαγχνος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, διὸ κραυγάζω σοι· χαῖρε Θεοτόκε Πανάμωμε.

Ἄλ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἡ κλῆσίς σου μόνη ἀληθῶς, ἐν πάσαις τῶν Ἐθνῶν βουλαῖς, προσκαλουμένη θᾶττον ῥύεται, τοὺς κράζοντάς σοι θερμῶς, ἱερὲ Νικόλαε. ὡς πρὶν στρατηλάτας ἐλυτρώσω, διάσωσον καὶ ἡμᾶς, ἐκ πάσης δεινῆς περιστάσεως.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφὲ, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμαστὲ Νικόλαε. ἵνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καὶ τῶν Ἐθνῶν, γλώσσης πονηρᾶς καὶ κακώσεως.

Ἰάματα βρύεις πανταχοῦ, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, καὶ ἐκ δεσμῶν λυτροῦσαι ἅπαντας. διὸ τὴν λύπην ἡμῶν, εἰς χαρὰν μετάβαλε, ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις, Νικόλαε φαεινὲ, θραύων τὴν ὀφρὺν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἀνάρχου Θεότητος Ἀρχὴν, Πατέρα καὶ Υἱὸν τιμῶ, καὶ Πνεῦμα σέβω τὸ Παναγιον, τὴν πάντων παντουργικὴν, ἑνιαίαν ἄτμητον, τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις, διῃρημένην ἀεὶ, μίαν βασιλείαν ἀμέριστον.

Θεοτοκίον.

Σὺ ὄντως ἐπέκεινα βροτῶν, Ἀγγέλων τε ὑπέρτιμος, Θεογεννήτορ Κόρη πέφηνας. τὸν πάντων γὰρ Ποιητὴν, ἐν γαστρὶ συνείληφας, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον, τεκοῦσα δίχα σπορᾶς. ὢ καινοπρεποῦς θεωρήματος.

Καταβασία.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος
» ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου
» ἀνεβλάστησας. ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατα-
» σκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπει-
» ράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. δόξα τῇ δυνά-
» μει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς
» τὸ ἀπρόσιτον, τοῖς ὀρθρίζουσιν, ἐπὶ
» τὰ κρίματα τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα
» φιλάνθρωπε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡς Κιβωτὸς Σεμνὴ ἁγιάσματος, καὶ ὡς πυρίμορφος Θρόνος Ἅγιος, καὶ ὡς Παλάτιον ἡγιασμένον, Δέσποινα ἐχώρησας, Θεὸν Παντοκράτορα.

Μήτηρ ἀπειράνδρως ἐν Παρθένοις, σὺ αὖθις Παρθένος δὲ, ἐν μητράσι μόνη Πανάγνε ἀῤῥήτως ὤφθης. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν φύσεις ἀμείβοντα.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ, πολιτείᾳ Τρισμάκαρ λελαμπρυσμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ θανατωθῆναι, παραστὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ κραυγάζοντας· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἐν Οὐρανοῖς, τὴν ἀΐδιον δόξαν νῦν ἐποπτεύων, καὶ τῆς ἀποῤῥήτου καὶ θείας αἴγλης, ταῖς φανοτάταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε θεράπων, Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὴν σὴν, ἐκζητήσῃς εἰκόνα συγκεχωσμένην, τοῖς πάθεσι Σῶτερ τὰς οὐρανίους, λαθὼν δυνάμεις, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπεφάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Κηρύττει σου Πάτερ, τὰ θαύματα νῦν, ἡ Μυρέων μεγίστη μητρόπολις, Λυκίων ἐπαρχία τε, καὶ πᾶσα στρατιὰ, τὰς σὰς τερατουργίας. δι' ὧν πάντας ἐκ πόνων, θλιβερῶν ἐλυτρώσω, ἀξιοθαύμαστε Νικόλαε.

Τιμὴ τῶν χηρῶν, καὶ Πατὴρ ὀρφανῶν, βοηθὸς τῶν ἐν θλίψει πανάριστος, πενθούντων καταφύγιον, ποιμὴν καὶ ὁδηγὸς, πάντων τῶν πλανωμένων, Νικόλαε ὑπάρχων, καὶ ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπολύτρωσαι.

Μετέστης ἐκ γῆς πρὸς αὔλους σκηνὰς, ἔνθα βλέπεις τὸ ἄφραστον κάλλος Χριστοῦ, Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασιν, ἐφάμιλλος δειχθείς. διὸ σὺν Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι χορεύων, ἐκτενῶς τῷ Σωτῆρι, Πάτερ Νικόλαε ἱκέτευε.

Τριαδικόν.

Συνάναρχα τρία ὁμόθρονα, ἀμέριστα μιᾶς δὲ Θεότητος, δοξάζω αὐτεξούσια, τὰ πρόσωπα σαφῶς. δι' ἧς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, πα-

παρήχθην εἰς τὸ εἶναι, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἡ σωτήριος σκέπη, καὶ πάντων χαρὰ, ἡ προφθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, οἰκτείρησον καὶ νῦν ἡμᾶς, βοῶμέν σοι Ἁγνὴ, τοὺς σὲ προσκαλουμένους, ἀεὶ ἐν περιστάσει. προστασίαν γὰρ ἡμεῖς, μετὰ Θεὸν ἄλλην οὐκ ἔχομεν. Καταβασία.

„Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν. ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ. τὴν ζωήν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με. Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Προστασία τῶν πιστῶν, ἀθυμούντων χαρμονὴ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ἔμπλησον πνευματικῆς, τοὺς δούλους σου, τοὺς πεποιθότας τῇ προστασίᾳ σου.

Οὐρανὸς ὁ λογικὸς, ὁ Ναὸς ὁ καθαρὸς, ἡ Ἁγία Κιβωτὸς, ὁ τερπνότατος Θεοῦ, Παράδεισος, ἐν ᾧ τὸ ξύλον ζωῆς ὑμνείσθω μοι.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ τῆς νίκης Νικόλαος στέφανος, τῇ σῇ κορυφῇ ἀξίως ἐπιτέθειται. ὡς νικητὴς οὖν ἄριστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με Μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμενον, ἐπιφανεὶς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος. Θεοτοκ.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μῆτερ Ἀειπάρθενε, τῆς Σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νέος Ἀβραὰμ, ἐδείχθης Νικόλαε, ὡς μονογενῆ υἱὸν προσάξας τὸν νοῦν, τῷ Δεσπότῃ σου, ἀναιμάκτους θυσίας προσφέρων ἀεί. κἀντεῦθεν ἀλογήθης ὡς φιλόξενος, Πάτερ καὶ Τριάδος γέγονας, οἰκητήριον θεῖον καὶ ἄμωμον.

Σημεῖα καὶ φρικτὰ, ἐργάζῃ τεράστια, ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, κινδυνεύουσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐπιστάμενος, ἀσθενοῦσιν ἰατρὸς, καὶ πτωχεύουσι τροφεύς. νίκη, κατ' ἐχθρῶν φερώνυμος, τοῦ λαοῦ τοῦ πιστοῦ ἀναδέδειξαι.

Ὄμματι νοὸς, προβλέπων τὰ μέλλοντα, δογμάτων ὀρθῶν πάντας ἐνέπλησας. Ὁμούσιον, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγέλλων ἡμῖν. τοῦ Ἀρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας, στήλην, ὀρθοδόξου πίστεως, τὰ σεπτά σου προθεὶς κατορθώματα.

Τριαδικόν.

Σέβω καὶ τιμῶ, Τριάδα ἀμέριστον, προσώποις τρισὶ διαιρουμένην ἀεὶ, ἑνουμένην δὲ, τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν Ἀρχὴν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, πάντων κραταιῶς δεσπόζουσαν, καὶ τὸ πᾶν συντηροῦσαν ὡς βούλεται. Θεοτοκίον.

Κλίνας Οὐρανοὺς, ἐν μήτρᾳ σου Πάναγνε, Χριστὸς βουληθεὶς ὅλος ἐσκήνωσεν. οὐ γὰρ ἔφερε, τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστούργημα, καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάνου τυραννούμενον· ἦλθε δουλομόρφῳ σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι. Καταβ.

„Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο. τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διεξῆλθε φυλάξας ἀδιάφθορον. ἧς γὰρ οὐκ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκ. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης. τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου, διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκος.

Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ᾄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν. ἰδοὺ γὰρ ὤφθη ὅλος καθαρὸς, ἀκήρατος, πνεύματι Χριστῷ προσά-

γῶν θυσίαν ἄμωμον, τὴν εἰλικρινῆ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱεράρχης κεκαθαρμένος, καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί. ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης. Ὡς μέγας Μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ϛ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὁ Νικόλαος πρέσβυς ὢν ἐν γῇ μέγας,
Καὶ γῆς ἀποστὰς εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.
Ἕκτῃ Νικόλεω γ' ἔφανη βιότοιο τελευτή.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων, πρότερον τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ διαπρέψας, καὶ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν τὴν ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπὶ δὲ τὰ Χριστιανῶν τὴν πρεσβείαν, τὴν εὐσέβειαν κηρύττων ἐλευθέρᾳ φωνῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πόλεως, καὶ πληγαῖς καὶ στρεβλώσεσι, παρ' αὐτῶν ὑποβληθείς, τῇ εἱρκτῇ ἐναποῤῥίπτεται μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Τοῦ δὲ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ψήφῳ Θεοῦ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατάκλειστοι τῶν δεσμῶν. μεθ' ὧν, καὶ ὁ μέγας Νικόλαος ἀφεθείς, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἧς μέρος, καὶ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος γίνεται. Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. διέσωσε δὲ καὶ συκοφαντηθέντας ἄνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν. Ὡς γὰρ τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἔμελλον οὗτοι ἀποτέμνεσθαι, ἐν φυλακῇ ὄντες ἔμαθον, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλέσαντο, ὑπομνήσαντες αὐτῷ καὶ ὧν ἐποίησεν ἄλλων εὐεργεσιῶν, καὶ ὅπως τρεῖς ἄνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀναιρεῖσθαι μέλλοντας διεσώσατο. Τοιγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ θερμὸς εἰς ἀντίληψιν, ὁ Ἅγιος φημὶ Νικόλαος, ὀπτάνεται ὄναρ τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῷ Ἐπάρχῳ. καὶ τὸν μὲν ἐπιτιμᾷ διὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς τοὺς ἄνδρας διαβολήν. τὸν δὲ Βασιλέα ἀναδιδάσκει. καὶ ὑπομιμνήσκει, ὡς ἀνεύθυνοί εἰσι, καὶ διὰ φθόνον, τῷ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπεβλήθησαν. Ὅθεν αὐτοὺς λυτροῦται τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα τεράστια ἐκτελέσας, καὶ ἱερῶς τὸν ὀρθόδοξον ποιμάνας λαόν, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐληλακώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. οὐδὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ποιμνίου ἐπιλαθόμενος, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην ὡς εἰπεῖν ἡμέραν, τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ τοῖς δεομένοις ἐπιδαψιλευόμενος, καὶ κινδύνων παντοίων καὶ περιστάσεων ῥυόμενος. Καὶ νῦν δὲ ὡς τότε ὁ αὐτὸς Θεὸς δι' αὐτοῦ πλεῖστα θαύματα ἐνεργεῖ. καὶ οἱ ἐκ πίστεως ἀδιστάκτως ἐξαιτούμενοι, οὐκ ὀλίγα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μείζονα, καὶ οὕτως ἔχοντα θαυματουργήματα λαμβάνουσιν. ὥσπερ καὶ νῦν τοιοῦτόν τι γέγονε παρὰ τοῦ τρισμάκαρος Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου. Ἀνὴρ γάρ τις εὐλαβὴς ὢν ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐν Χριστῷ πιστός, καὶ τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Νικόλαον ὑπερβαλλόντως φιλῶν, καὶ φιλούμενος ὑπ' αὐτοῦ. Οὗτός ποτε πρὸς ἑτέραν χώραν, διὰ πλοὸς ἀφικέσθαι βουλόμενος, δουλείας αὐτὸν ἀναγκαίας κατεπειγούσης, ἀπελθὼν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου προσηύξατο κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ. καὶ τοὺς οἰκείους προσγενεῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος, ἐπέβη τῷ Πλοίῳ. Περὶ δὲ ὥραν ἐννάτην τῆς νυκτὸς ἀνέστησαν μεταβαλεῖν τὰ ἱστία, ἑτέρου ἀνέμου πνεύσαντος. συνανέστη δὲ καὶ ὁ εὐλαβέστατος οὗτος ἀνὴρ πρὸς χρείαν ὕδατος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἱστίων μεταβολήν, συμποδισθείς, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, ἀπερρίφη εἰς τὸ Πέλαγος κατὰ τὸ μέσον τῆς Θαλάσσης. Κἀκεῖνοι μὲν σκοτείας οὔσης, καὶ τοῦ πνεύματος σφοδροτέρως ἐπὶ τὰ πρόσω βιάζοντος, μὴ δυνάμενοι τι διαπράξασθαι, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπωδύροντο πικρότατον θάνατον. Ὁ δέ γε, μεθ' ὧν ἐνεδέδυτο ἀποῤῥιφεὶς τῇ Θαλάσσῃ, καὶ γεμομένων τούτων πληρεστάτων τοῖς ὕδασιν, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ Πελάγους καταποντισθείς, Ἅγιε Νικόλαε βοήθει μοι εἶπεν.

Ἐπὶ

Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακράζοντος, ὢ τοῦ θαύματος, ὡς ἀκατανόητα τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, εὑρέθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ ἑστάναι. Οἱ δὲ γειτονοῦντες, τῶν φωνῶν ὡς ᾔσθοντο, ἀνέστησαν. Ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀνάψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἔξωθεν γειτονοῦντες, εἶδον αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας ἑστῶτα καὶ κράζοντα, καὶ τοὺς χιτῶνας, οὓς ἐνεδέδυτο ἐν τῇ θαλάσσῃ, θαλάσσιον καταῤῥέοντας ὕδωρ. καὶ ἐν μέσῳ γεγονότες, ἐξέστησάν τε καὶ ἔφριξαν. Ὁ δὲ, ὦ ἀδελφοὶ, τί ἐστι τὸ ὁρώμενον; ἐγὼ γὰρ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι πάντας ὑμᾶς ὀψὲ, ἐν μάτῃ ὥρᾳ ἀσπασάμενος, τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπέπλευσα, καὶ αἰσίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ᾽ ἱκανὸν τὸν πλοῦν διηνύσαμεν. περὶ δὲ δευτέραν φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἢ καὶ τρίτην, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεὶς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεὶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπεῤῥίφην, καὶ εἰς βοήθειαν τὸν Ἅγιον Νικόλαον ἐπεκαλούμην. πῶς δὲ νῦν εἰμὶ ἀγνοῶ. ὑμεῖς εἴπατέ μοι, ὅτι ἐξεστηκὼς εἰμὶ, καὶ ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονα. Οἱ δὲ τῶν εἰρημένων νουνεχῶς ἀκροασάμενοι, τό,τε θαλάσσιον ὕδωρ καταῤῥέον ἐκ τῶν χιτώνων ὁρῶντες, ἐξεπλάγησαν ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. Καὶ σὺν αὐτῷ χαίροντες ὁμοῦ καὶ δακρύοντες, ἐπὶ πολὺ τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Εἶθ᾽ οὕτως ἀποδυσάμενος, καὶ ἕτερα ἀμφιασάμενος, τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατέλαβε, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νυκτὸς ἐκεῖσε διεβίβασε, προσπίπτων μετὰ δακρύων, ἐκλιπαρῶν, ἀντιβολῶν, τὴν εὐχαριστίαν μετ᾽ ἐκπλήξεως ἀπεδίδου. Ὄρθρου δὲ ἤδη φθάσαντος, καὶ τοῦ συνήθους λαοῦ συναθροισθέντος, τὸ θαῦμα πᾶσι κατάδηλον γέγονεν. Ὡς οὖν ἅπαντες τῶν ἡδυπνόων ἐκείνων ἀρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων, ὁλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἑωρακότες, ἐπυνθάνοντο, τίς ἡ αἰτία τοῦ δράματος; Καὶ μαθόντες ἐξέστησαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες, καὶ τὸν Ἅγιον εὐφημοῦντες. Τὸ ἐξαίσιον τοίνυν τοῦτο καὶ ὑπερφυὲς ὄντως μεγαλεῖον, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντίνου μεγαλόπολιν διαδραμὸν, εἰς ὦτά τε τοῦ κρατοῦντος τότε Βασιλέως φθάσαν, καὶ τοῦ τὴν μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τῷ Ἀρχιερατικῷ θρόνῳ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνεδρίου ἐνέπεισε τὸν ἄνδρα καλέσασθαι. Παραστάντος οὖν τούτου, καὶ ἐπὶ παῤῥησίᾳ πολλῶν συνελθόντων διηγησαμένου, ὅπως, καὶ τίνα τρόπον αὐτῷ τὸ ἐξαίσιον, καὶ ὄντως ἀκατανόητον τοῦτο τερατούργημα γέγονεν, ἅπαντες ἐξεβόησαν. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. Λιτὴν δὲ καὶ ἀγρυπνίαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημεὶ συναθροισθέντες, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου ἀπῄεσαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ τῷ πιστῷ αὐτοῦ θεράποντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Βίος τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χεὶρ, καὶ δεινὴ μὲν μιμήσασθαι τὴν ἀλήθειαν, δεινὴ δὲ τῶν πραγμάτων ἐναργῆ παραστῆσαι τὰ σύμβολα. Σοφώτερον δὲ ἄρα λόγος, καὶ πολλῷ γραφικῆς ἐναργέστερον, δεῖξαί τε ὃ βούλεται, καὶ ὑπ᾽ ὀφθαλμοὺς προθεῖναι τὸ πρᾶγμα, ὅσῳ καὶ πλέον διερεθίζειν εἶδε πρὸς μίμησιν, καὶ ζήλου τι κέντρον ταῖς ψυχαῖς ἐνιέναι, καὶ πρὸς τὰ ἴσα διαναστῆναι. Αὐτίκα γοῦν ὁ τὸν κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος βίον, τῷ λόγῳ διατυπούμενος, πολλοὺς ἂν ἐφελκύσηται, καὶ παρακαλέσῃ πρὸς ἀρετὴν, καὶ ὅλως πρὸς τὸν ὅμοιον διαθερμανεῖ ζῆλον, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ τοῦ θείου Πατρὸς Νικολάου, καὶ τούτου γε μᾶλλον ὑπέρ τινος, ὅσῳ καὶ ἀκοὴν πλέον ἡδύνει, καὶ ψυχὴν εὐφραίνει, καὶ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐργασίαν διανιστᾷ. Τὰ τούτου τοίνυν καὶ διηγητέον ἡμῖν, καὶ περιληπτέον τῷ λόγῳ εἰς δύναμιν, καὶ πάλαι μὲν ὄντα γνώριμα τοῖς πολλοῖς, καὶ οὐδὲ μιᾶς δεόμενα ἱστορίας. πλὴν ἀλλ᾽ ὅσον ἀναλαβεῖν

αὐ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

αὐτὰ, καὶ εἰς μνήμην εἰσενεγκεῖν, καὶ τὰς τῶν φιλαρέτων ἡδῦναι ψυχάς. Τῷ μεγάλῳ τοιγαροῦν καὶ θαυμασίῳ τούτῳ Πατρὶ, Πάταρα μὲν ἡ πατρὶς, πόλις Λυκίας, καὶ τῶν ἐπιφανῶν πρότερον. Πατέρες δὲ, τὰ μὲν εἰς γένος, τῶν εὖ γεγονότων, οὐσίαν δὲ αὐτάρκη, καὶ ὅση μὴ περιττὴ κεκτημένοι. ἄγευστοι κοσμικῆς δόξης καὶ φαντασίας γενόμενοι, καὶ τῷ παιδὶ καλὸς τύπος πρὸς ἀκτησίαν ἐσόμενοι. περὶ μόνον σχολάζοντες τὸ ἀγαθὸν, καὶ τοῦτο ἐκ παντὸς τρόπου μεταδιώκοντες. Οὗτοι παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων τῆς εὐσεβείας πεφυτευμένοι, ἐμοῦ τε καρπὸν ἐν καιρῷ διδοῦσι τὸν θεῖον Νικόλαον, καὶ ὁμοῦ παύεται τὰς ὠδῖνας ἡ Μήτηρ, ἄγονος ἐξ ἐκείνου καὶ ἄτεκνος τὸ λοιπὸν μείνασα, οἱονεὶ τῆς φύσεως διομολογούσης, τὸ μὴ δύνασθαι τοιοῦτον ἄλλον προσενεγκεῖν. Ἀλλὰ τοῦτον δὴ πρῶτον ἅμα καὶ τελευταῖον ἡ Μήτηρ τὸν εὐγενῆ κλάδον εἰς φῶς ἀγαγοῦσα, πολυειδῆ ὅμως μετὰ τοῦ συζύγου τῷ πνεύματι δέδωκε τὸν καρπὸν, τὸν τῶν ἀρετῶν σωρὸν, τὴν τῶν ἀγαθῶν Θάλασσαν, τὴν καλὴν ὄντως εὐπαιδίαν πλουτήσαντες, τὸν θαυμαστὸν τοῦτον φημὶ Νικόλαον. Ἐκ τοιούτων δὲ γεννηθεὶς, δεῖγμα τῆς πρὸς τὸν Βαπτιστὴν οἰκειότητος, τὴν τῆς γεννησαμένης παρῆψε στείρωσιν. Ὅτι ὁ μὲν, διαλύει Μητρὸς ὠδῖνας τεχθεὶς, οὗτος δὲ, κλείει τὸ ἔμπαλιν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ θηλάζειν αὐτὸν κατὰ βρέφος ἐχρῆν, καὶ τῷ μητρῴῳ παρακεῖσθαι μαζῷ, ἐπισημαίνεται κἀνταῦθα Θεὸς, ὁποῖος τὶς ἔσται Νικόλαος, ἤδη φρονοῦσαν ἡλικίαν ἀπολαμβάνων. Ὅλης μὲν γὰρ Ἑβδομάδος, ὅσα καὶ βρέφος τῇ θηλῇ ἐχρῆτο. ἐπειδὴ δὲ ἡ Τετρὰς τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ Παρασκευὴ καταλάβοι, ἅπαξ ἐν ἑκατέρᾳ τούτων γάλακτος μετελάμβανε, καὶ ταῦτα, μετὰ τὸν τῆς ἑσπέρας καιρὸν, ὑπὸ κανόνι τελείῳ, καὶ πρὸς τῆς παιδικῆς τιθηνούμενος ἡλικίας, καὶ τὸ πρὸς ἐγκράτειαν οἰκείως ἔχειν ὑποφαίνων ἐκ προοιμίων. Οὕτω τοιγαροῦν ἀναγόμενος, καὶ τὰ χρηστὰ τῶν ἠθῶν, τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐκείνων τῶν Πατέρων ἀποματτόμενος, τὰ δὲ φύων καὶ γεωργῶν αὐτὸς οἴκοθεν, ὥσπερ τις ἀγαθὴ γῆ καὶ γενναία, ἡλικίας τε ἤδη ἥπτετο, καὶ γραμματιστῇ παρεδίδοτο. Ὁ δὲ μεγέθει φύσεως καὶ διανοίας ὀξύτητι, πλεῖστα τῶν μαθημάτων ἐν βραχεῖ καρπωσάμενος, τὸ μὲν πολιτικὸν τοῦτο καὶ ἀγοραῖον διέπτυσεν, ἑταιρείας δὲ ἀτάκτους καὶ ὁμιλίας ἐκκλίνας, καὶ γυναιξὶ συλλαλεῖν, ἢ καὶ διδόναι ὀφθαλμὸν ὅλως ἀπαγορεύσας, καὶ ἀληθῶς ἐπεμέλετο σωφροσύνης. καὶ ταῖς ἔξω διατριβαῖς χαίρειν εἰπὼν, τοῖς θείοις ἦν ὅλως οἴκοις σχολάζων, οἶκον αὐτὸς ἑαυτὸν ἄξιον τοῦ Δεσπότου κατασκευάζων, καὶ παραρρίπτεσθαι μᾶλλον ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸν θεῖον Δαβὶδ αἱρούμενος. Ἐπειδὴ δὲ πρός τε τὴν τῶν θείων Γραφῶν γνῶσιν, καὶ τῶν περὶ Θεοῦ δογμάτων ἱκανῶς ἐκπεπόνητο, μυρίαις τε κεκόσμητο χάρισι, καὶ τὴν προσήκουσαν τοῖς Ἱερεῦσιν ἀκρίβειαν ἀτεχνῶς ἔσωζεν, (ἀλλά γε καὶ τὸ ἦθος αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς πολιᾶς στάσιμόν τε καὶ πρεσβυτικὸν ἦν,) πρεσβύτερον αὐτὸν ἠξίουν ψηφίζεσθαι. Προτροπῇ τοίνυν τοῦ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ θείου; ὑπὸ τοῦ τηνικαῦτα τῆς Μυρέων Προέδρου, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος, καὶ τῷ δεδωκότι Θεῷ ἀντιδίδοται, ὁ ἕτερον ὄντως εὐχῆς τοῖς γεγεννηκόσιν αὐτὸν γενόμενος.

Ὁ μέντοι Ἀρχιερεὺς τῆς Μυρέων, οὗτος θείου Πνεύματος εὐμοιρεῖν ἠξιωμένος, τὴν τοῦ Νέου ψυχὴν κατὰ μόνον ἀρετῆς βλέπων, καὶ περὶ τῆς μελλούσης αὐτῷ πλεονάσαι χάριτος, προεφήτευσεν οὕτως εἰπών. ὡς ἔσται μὲν λυπουμένων εὐμενὲς παραμύθιον, ποιμανεῖ δὲ ψυχὰς καλῶς, καὶ πεπλανημένους πρὸς νομὰς τῆς εὐσεβείας ἀνακαλέσεται, καὶ σωτὴρ τοῖς ἐν κινδύνοις ἀναφανεῖται. Ἅπερ ἐν τῷ χρόνῳ ὕστερον καὶ εἰς ἔργον ἐξέβη, τὰ ἑξῆς τοῦ λόγου δηλώσει.

Εἰ δὲ χρὴ λέγειν, ὁπόση μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτῷ πρὸς ἀρετῶν ἐργασίαν ἐπίδοσις γέγονεν, ἀγρυπνίαις τε καὶ νηστείαις καὶ προσευχαῖς οἵαις ἑαυτὸν ἐδεδώκει, ἐξ ὧν τὴν τῶν ἀσωμάτων διαγωγὴν, ἐν σώματι

Θνη-

Δημόσια Βιβλιοθήκη Κοζάνης

θυμητῷ κατορθώσειν ἐφιλονείκει, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μεγάλα περὶ αὐτοῦ τοῖς πολλοῖς ἐδίδου φαντάζεσθαι.

Ὡς δὲ καὶ ὁ προμνημονευθεὶς θεῖος αὐτοῦ, (Νικόλαος δὲ καὶ αὐτὸς ὠνομάζετο,) εἰς τοῦτο ἀρετῆς ἥκοντα τὸν νεανίσκον ἑώρα, καὶ τηλικαύτης ἀξιωθέντα τῆς χάριτος, τήν τε τοῦ θείου Ναοῦ πρόνοιαν, (ὃν πρότερον ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Σιὼν ἐκεῖνος ἐδείματο, καὶ εἰς Μοναστήριον συνεστήσατο,) αὐτῷ ἐγχειρίζει, καὶ συνεργοὺς τῷ νέῳ τοῦ πράγματος, ὅσους καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῷ κοινωνοὺς ἔδει ποιεῖται. ὥστε καὶ συνδιαφέρειν αὐτῷ τὰς ἐκκλησιαστικὰς φροντίδας, καὶ τῶν ἱερῶν ἐπιμελέστατα προνοεῖν. Καί μεν δήποτε καὶ τοῦ θαυμαστοῦ τούτου Νικολάου ἐν Παλαιστίνῃ ἀπάραντος, ἐφ' ᾧ τὸν ζωοποιὸν τοῦ Χριστοῦ Τάφον, τό σωτήριόν τε τοῦ Σταυροῦ ξύλον ἐν αὐτῇ προσκυνήσειεν, οὗτοι τὸν ἐκείνου τόπον ἐπλήρουν, καὶ τὰ τοῦ Ναοῦ καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας οὕτως ἐνήργουν, ὥσπερ ἂν εἰ παρὼν ἐκεῖνος ἐτύγχανεν. ἀλλὰ ταῦτα μετ' ὕστερον.

Ἄρτι δὲ τῶν Πατέρων αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, κληρονόμος τῆς οὐσίας καταληφθεὶς, καὶ ὅσα εἰκὸς υἱὸν φιλοπάτορα ἐπὶ Πατέρων ἀποδημίᾳ φιλοστόργων, ἐνδείξασθαι διατελέσας, οὐ πρὸς τὸν πλοῦτον εὐθὺς εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἂν αὐξηθείη ὁ κλῆρος αὐτῷ καὶ διαμείνοι, φροντίδα κἂν μικρὰν γοῦν ἔθετο. πάλαι γὰρ κοσμικαῖς ἁπάσαις ἀποταξάμενος ἀπαθείαις, ἀληθῆ ἐσπούδαζε δεῖξαι διὰ τῆς μετὰ ταῦτα διαγωγῆς, τὰ τοῦ βίου προοίμια, σύμφωνόν τε τῇ ἀρχῇ, ἅπαν τὸ ἑξῆς ἐπιδεῖξαι. Διὰ ταῦτα καὶ Θεῷ πάντα τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐπιτρέπων, γνώρισόν μοι Κύριε, ἔλεγεν, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. καὶ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. ὅτι ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας. ἀπὸ γαστρὸς Μητρός μου, Θεός μου εἶ σύ. Ἤκουε δὲ καὶ τοῦ θείου Δαβὶδ λέγοντος οὑτωσί. πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν. πρὸς δὲ καὶ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος. Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε. Οὐκοῦν οὐ-

δὲ ἀπείχετο εὖ ποιεῖν, ἀλλὰ χεὶρ ἦν ἄνετος πρὸς τοὺς δεομένους, καὶ Ποταμὸς πολλῷ ῥέων καὶ ἡσύχῳ ῥεύματι.

Ἀλλὰ γὰρ ἄξιον ἤδη καὶ τῶν κατὰ μέρος ἐπιμνησθῆναι, ἵν' ὁ πλοῦτος αὐτοῦ τῆς χρηστότητος, ἀκριβέστερος γνωσθῇ.

Ἀνήρ τις ἄδοξος ἐξ ἐνδόξου, καὶ πένης ἐκ πλουσίου γενόμενος, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις διηπορεῖτο, καὶ αὐτῶν ἤδη τῶν ἀναγκαίων ἐπιλειπόντων αὐτοῦ, φεῦ μέχρι καὶ τίνων ἡ ἔνδεια προχωρεῖν οἶδε, γνώμην ἔσχε τὰς θυγατέρας, (τρεῖς δὲ ἦσαν αὐτῷ διαφερόντως ἀγαθαὶ τὴν μορφὴν,) μισθοῦ πρὸς ἀκολασίαν ἐκδιδόναι τοῖς βουλομένοις, καὶ τὸ ἐντεῦθεν αὐταῖς πορίζόμενον, ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν παίδων ποιεῖσθαι τροφήν. τὸ γὰρ ἀνδράσιν αὐτὰς συναρμόσαι ἀδυνάτως εἶχεν, ἅτε διὰ τὸ πολὺ τῆς πενίας, ὑπὸ πάντων εὐθὺς ἀπαξιουμένας. Ὁ μὲν οὖν ἐν τούτοις ὢν, καὶ τὴν πονηρὰν ταύτην ἐπίνοιαν ἐμελέτα, καὶ ἔργου ἤδη ἐλεεινῶς ἥπτετο. Ἀλλὰ σὺ Κύριε ὁ φύσει τε ἀγαθὸς, καὶ ἀγαθοῦ παντὸς αἴτιος, καὶ ἡμετέραις ἀνάγκαις φιλανθρώπως ἐπικαμπτόμενος, εἰς ὦτα πεσεῖν τὸ γινόμενον παρασκευάζεις τῷ Νικολάῳ, καὶ Ἄγγελον αὐτὸν ἀγαθὸν τῷ ἤδη καὶ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύοντι, καὶ βοηθὸν ἕτοιμον ἐπιπέμπεις, ὁμοῦ τε τὴν πενίαν αὐτῷ παραμυθούμενον, καὶ πενίας χαλεπωτέρου πράγματος ἀπολύοντα. Καὶ ὅρα μοι τοῦ Ἁγίου τὸ μετὰ συνέσεως συμπαθές. οὐ γὰρ ὑπέμεινε τῷ ἀνδρὶ προσελθεῖν, καὶ περὶ τούτου βραχύ τι διαλεχθῆναι, οὐδὲ τὴν εὐεργέτιν αὐτῷ ἐμφανίσαι χεῖρα, ἃ συνήθες ποιεῖν τοῖς μικροψύχοις τὸν ἔλεον. ᾔδει γὰρ ὅτι φορτικὰ ταῦτα τοῖς ἐκ πλούτου καὶ δόξης εἰς ἀπορίαν καταπεσοῦσιν, ἐκτρέποντά τε τὰς ἐκείνων ψυχὰς, καὶ εἰς μνήμην προτέρας εὐημερίας ἐμβάλλοντα. ἀλλ' ὥσπερ ὑπερβαλέσθαι φιλονεικῶν, καὶ τὴν εὐαγγελικὴν δήπου παραγγελίαν, τὸ μὴ πιστευθῆναι τὴν ἀριστερὰν τὸ γινόμενον, οὐδὲ αὐτὸν ἠθέλησε τὸν εὐεργετούμενον μάρτυρα τοῦ πραττομένου παραλαβεῖν. Οὕτω μακρὰν ἀπεῖχε τοῦ τὴν παρὰ ἀνθρώπων δό-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΖΑΝΗΣ

δόξαν ἐπιζητεῖν, ἐπεὶ καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἀγαθότητι ποιῶν, ἢ ἕτεροι πονηρὰ δρῶντες, τὸ λανθάνειν ἐσπούδαζεν. Ἀμέλει καὶ ἀνδρὸς ἀπόδεσμον χρυσίου λαβών, ἀωρὶ τῶν νυκτῶν, παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς ἥκει. καὶ τοῦτον διά τινος θυρίδος ἀκοντίσας, αὐτὸς αὐθέως οἴκαδε ἐπανήει, ὥσπερ αἰσχυνόμενος ὀφθῆναι διδούς. Ἕωθεν οὖν ὁ ἀνὴρ ἀναστάς, καὶ τὸν χρυσὸν ἀθρῶν, ἔπειτα τὸν δεσμὸν λύσας, κατεπλάγη, καὶ ἑαυτὸν ἐξηπατῆσθαι ᾤετο, δεδιώς, μὴ οὐχὶ χρυσὸς ἦ τὸ ὁρώμενον. Πόθεν γὰρ ἂν καὶ ὑπέλαβέ τι τοιοῦτον, τὸ μὴ δὲ θελῆσαι τὴν εὐεργετηκότα συνίστορα, τὸν εὖ παθόντα τῆς εὐεργεσίας λαβεῖν; Ὅθεν καὶ ἄκροις ἐπιτρίβων αὐτὸ δακτύλοις, καὶ περιεργότερον ἐνορῶν, ἐπεὶ ἔγνω χρυσὸν ἀληθῶς εἶναι, ἥδετο, ἐθαύμαζεν, ἠπορεῖτο, θερμὸν ὑφ' ἡδονῆς ἀπέσταξε δάκρυον. Ὡς δὲ πολλὰ στρέφων καθ' ἑαυτὸν οὐδεμίαν εἶχε τῶν γινωσκομένων, ᾧ ἐπιγράψῃ τὸ γεγονός, ἐπὶ τὸν Θεὸν ἀνέφερε τοῦτο, καὶ δάκρυσιν εὐχαριστῶν οὐκ ἀνίει. Ἀμέλει καὶ τοῦ πρὸς Θεὸν ἁμαρτήματος τὴν αἰτίαν ἤρξατο πρὸ τῶν ἄλλων λύειν, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων τὴν πρώτην, εὐθὺς ἀνδρὶ προσαρμόζει, τὸ δοθὲν χρυσίον, ἀρκούντως εἰς προῖκα ταύτῃ καταλαβών. Ὅπερ ἐπεὶ πρὸς γνῶσιν ἦλθε τῷ θαυμαστῷ Νικολάῳ, καὶ ἔγνω κατὰ γνώμην αὐτῷ πράξαντα τὸν ἄνδρα, (τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸς ἐσπούδαξε, τὸ λῦσαι διὰ τοῦ γάμου τοῦ κακοῦ πρόφασιν,) εὐτρεπὴς ἦν τὰ ὅμοια καὶ πρὸς τὴν δευτέραν δρᾶσαι τῶν θυγατέρων. Καὶ δὴ καὶ ἄλλον αὐτῷ ἰσοτάλαντον διὰ τῆς θυρίδος ἀπόδεσμον χρυσοῦ λαθὼν ἅπαντας, νυκτὸς ἐπιπέμπει. Ὄρθρου δὲ διαναστὰς ὁ ἀνήρ, καὶ τὸ χρυσίον ὁμοίως εὑρών, τῇ ὁμοίᾳ εἴχετο καὶ αὖθις ἐκπλήξει. καὶ τῷ ἐδάφει τὸ μέτωπον προσερείσας, θερμοτέροις αὐτῷ δάκρυσιν ἔβαλλε. Θεέ, λέγων, καὶ θελητὰ τοῦ ἐλέους, οἰκονόμε τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ καὶ πρότερον διὰ τὴν ἐμὴν ἐνανθρωπήσας παρακοήν, καὶ νῦν με τῆς παγίδος τοῦ ἀλλοτρίου μετὰ τῶν παίδων ῥυόμενος, αὐτός μοι τὸν τῷ σῷ θελήματι διακονούμενον, τὸν ἐν ἀνθρώποις τῆς σῆς χρηστότητος Ἄγγελόν τε καὶ μηνυτὴν ἀνάδειξον. τίς οὗτος ὁ καὶ τῆς πιεζούσης πενίας ἡμᾶς ἐξελούμενος, καὶ τῶν ἀτόπων λύσας ἐπινοιῶν. Ἰδοὺ γὰρ τῷ ἐλέει τῷ σῷ καὶ τὴν δευτέραν τῶν παίδων ἀνδρὶ νομίμῳ ἐκδίδωμι, φυγοῦσαν ἤδη τὸ θήραμα γενέσθαι τῷ διαβόλῳ, καὶ κέρδος ἐμοὶ προσφέρειν, πολλῆς οἴμοι ζημίας βαρύτερον. Ταῦτα δὲ ἔλεγε, καὶ τῇ δευτέρᾳ τῶν θυγατέρων αὖθις ἐτέλει τοὺς γάμους, μετέωρον ἤδη τὴν ψυχὴν ἔχων, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῆς τρίτης ἂν ἀπορήσῃ, τὸ σύνοικον αὐτὴν ἀγαπήσοντα ἔχειν. καὶ τὴν προῖκα γὰρ ἕτοιμον ἤδη, καὶ διὰ χειρὸς ἔχων ᾤετο, θαῤῥῶν ὡς εἰκὸς καὶ περὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν προτέρων. Ἔνθεν τοι καὶ προσεκτικὸς ἦν καὶ μεμεριμνημένος, καὶ νύκτας ὅλας διατελῶν ἄγρυπνος, μὴ καὶ αὐτὴν λάθῃ ἐπιστὰς ὁ καλὸς πλουτοδότης, ἀλλ' ὅπως εἰ καὶ αὖθις ἀφίκοιτο, ἀμφοτέραις τε αὐτοῦ ἐπιλάβοιτο, καὶ παρ' αὐτοῦ μάθοι τίς τε εἴη, ὅθεν ὁ χρυσὸς αὐτῷ ἐπιῤῥέει. Ὁ μὲν δὴ οὕτω πρὸς τὴν ἐκείνου ἔλευσιν διηγρύπνει. Ἐφίσταται δὲ τὸ τρίτον ὁ τοῦ Χριστοῦ θεράπων Νικόλαος, βαθείας νυκτὸς ἡσύχῳ ποδί. καὶ παρὰ τῷ συνήθει τόπῳ γενόμενος, ἴσον χρυσοῦ καὶ πάλιν ἀπόδεσμον, διὰ τῆς αὐτῆς θυρίδος εἰσπέμπει. Καὶ παραχρῆμα οἴκαδε ἐπανήει. Ὁ δέ γε τῶν παίδων Πατήρ, τοῦ εἰσπεσόντος χρυσοῦ τὸν ψόφον αἰσθόμενος, καὶ τούτῳ παρεῖναι πάλιν τὸν συνήθη πλουτοδότην κατανοήσας, ᾗ ποδῶν εἶχεν, αὐθέως ἐδίωκε. Καὶ καταλαβὼν καὶ γνοὺς ὅς τι εἴη, (οὐδὲ γὰρ τῶν ἀσήμων οὗτος διὰ τὴν ἀρετὴν ἦν, καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπιφανές.) πίπτει τε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ Λυτρωτὴν ἐκεῖνον ἐκάλει καὶ Βοηθόν, καὶ σωτῆρα ψυχῶν εἰς ἔσχατον ἀπωλείας ἤδη καταγομένων. Εἰ μὴ γὰρ τοὺς σοὺς ἔλεγεν οἰκτιρμοὺς ὁ μέγας ἐν ἐλέει διανέστησε Κύριος, πάλαι ἂν ἀπωλώλειν πατὴρ ἄθλιος, μετὰ θυγατέρων οἴμοι τριῶν, ἀλλὰ νῦν σέσωκεν ἡμᾶς διὰ σοῦ, καὶ τοῦ πικροῦ τῆς ἁμαρτίας ἐῤῥύσατο πτώματος, ἤγειρέ τε ἀπὸ κοπρίας πτωχούς,

καὶ ἀπὸ γῆς ἀνέστησε πένητας. Ταῦτα ἐκεῖνος μὲν σὺν δάκρυσιν εὐφροσύνης, καὶ θερμῷ πνεύματι πίστεως, πρὸς αὐτὸν ἔλεγε, καὶ πολὺς ἦν τοῖς μακαρίοις ποσὶν ἐκείνου προσκείμενος. Ὁ δὲ ἐπειδὴ ἔγνω δῆλος ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ γενόμενος, διανίστησί τε αὐτὸν, καὶ ὅρκοις τὴν ἐκείνου καταλαμβάνει ψυχὴν, μὴ ἂν πρὸς ἑτέρους παρ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον ἐξενεγκεῖν τὰ γεγενημένα, μηδὲ δημοσιεῦσαι τὸν ἔλεον.

Ἓν μὲν δὴ τοῦ ἀνδρὸς τοῦτο, καὶ οὕτω μέγιστόν τε καὶ γνωριμώτατον. Τὰς δὲ καθ' ἑκάστην πρὸς τοὺς ἐν χρείᾳ διανομὰς, καὶ χορτάζειν πτωχοὺς ἐν ἄρτῳ, καὶ διατρέφων αὐτοὺς ἐν λιμῷ, καὶ ψυχὰς πεινώσας ἀγαθῶν ἐμπιπλᾷν, ἀλλὰ, ταῦτά γε οὐδὲ μετρίως εἰπεῖν ἄν τις ἐξαρκέσειεν.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τελεωτέρας ἀρετῆς ἤρα, καὶ μείζονος ἀπολαῦσαι τῆς παρὰ Θεῷ οἰκειώσεως, λαμβάνει μὲν αὐτὸν ἡσυχίας ἔρως, ὠδίνει δὲ τὴν ἀποδημίαν, ὡς μὴ ὄντως ἄλλως αὐτὸν τοῦ ποθουμένου τυχεῖν. σχολάσατε γάρ φησι καὶ γνῶτε. διὸ καὶ μακρύνειν ἑαυτὸν ἔγνω, καὶ κατὰ τὸν Προφήτην εἰς ἔρημον αὐλισθῆναι προέθετο.

Καί ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν Παλαιστίνην λαβεῖν ἐφ' ᾧ τοὺς Ἁγίους τόπους ἰδεῖν, ἐν οἷς ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύριος τὰς ἐν Κόσμῳ διατριβὰς ἐποιήσατο, πλοίου ἐπιβὰς ἐξ Αἰγύπτου μὲν ἀναχθέντος, εἰς Παλαιστίνην κατέρρει, ὁμοῦ μὲν τὴν ποθουμένην ζητῶν ἐρημίαν, ὁμοῦ δὲ καὶ εἰς θέαν, ὡς ἔφην, τῶν Ἁγίων τόπων φερόμενος. Ἀλλ' ὁ μὲν περὶ τούτου λόγος ἀναμεινάτω, ἡμεῖς δὲ τῷ πλῷ βραχύ τι προσδιατρίψωμεν.

Ἔπλει μὲν οὖν εὐθὺς τῆς Αἰγύπτου. τῶν δὲ ναυτῶν οὐδὲν τῶν μελλόντων προσορωμένων, τρικυμίαν οὗτος αὐτοῖς, καὶ πνευμάτων ἀγριωτέρων ἐμβολὰς προσαγγέλλει, Αὐτὸν γὰρ ἔφη τὸν πονηρὸν ἰδεῖν τῆς νεὼς ἐπιβάντα, τά τε τοῦ ἱστοῦ καὶ τὰ τῶν πηδαλίων καλώδια, μαχαίρᾳ διατεμόντα, καὶ ὅλην περισχόντα τὴν ναῦν, καὶ περιδινήσαντα, καὶ τῷ βυθῷ βουλόμενον αὔτανδρον καταδύειν, οὕτως ἔφη, καὶ παρὰ χρῆμα ὥσπερ ἔκ τινος ἀπόπτου συνθήματος, σφοδρά τις λαῖλαψ τῶν νεφῶν διασπάσασα, εἰς κλύδωνα μέγιστον τὸ πέλαγος αἴρει, καὶ οἱ συμπλέοντες οὐδὲν ἧττον ἐκυμαίνοντο τὰς ψυχάς. καὶ παρὰ τῷ μεγάλῳ στάντες, ηὔχοντο μὲν τῷ Θεῷ, ἐδέοντο δὲ αὐτοῦ ἐπαμῦναι πικρῶς κινδυνεύουσι, καὶ μηδεμίαν ἐλπίζουσι τοῦ κακοῦ λύσιν, ἀπὸ τοῦ προειπεῖν αὐτὸν, ὥσπερ καὶ δύνασθαι βοηθεῖν ἐλπίσαντες. Ὁ δὲ θαρρεῖν τε αὐτοῖς ἐκέλευε, καὶ ταχεῖαν ἔσεσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ παρηγγύα. Ἀμέλει καὶ τὰ λυποῦντα πάντα ὀξέως ἐλύετο, καὶ ἥ τε θάλασσα ἡμεροῦτο, καὶ εἰς γαλήνην ἀκριβῆ μετεβάλλετο, καὶ αὐτοὶ τῶν θρήνων ἐπιλαθόμενοι, πρὸς εὐθυμίαν ἐτράποντο, Θεῷ τε καὶ τῷ αὐτοῦ θεράποντι τὴν χάριν ὁμολογοῦντες, καὶ διπλῇ τοῦτον θαυμάζοντες, τῷ τε προειπεῖν ἅμα, καὶ τὸ λῦσαι τὰ σκυθρωπά. Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, τὶς τῶν ναυτῶν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀνελθὼν τῆς μέσης κεραίας, ὥστε τι τῶν τῆς νεὼς ὅπλων καλῶς διαθεῖναι, ὡς ἤδη ἐκεῖθεν καὶ κατελθεῖν ἔμελλε, διολισθήσας ἄνωθεν, ἐπὶ μέσην τὴν ναῦν καταπίπτει. Καὶ ὁ μὲν ἄπνους ἔκειτο, καὶ ὡρᾶτο νεκρός. ὁ δὲ καὶ πρὶν κληθῆναι ἀμύνειν ὢν ἑτοιμότατος, προσευχῇ τοῦτον ῥᾷον, ἢ τῶν ὕπνῳ κατεχομένων διανιστᾷ, καὶ ζῶντα πάλιν ἀπέδωκε τοῖς πλωτῆρσιν. Ἔπειτα ἱστία πάντα πετάσαντες, καὶ δι' αὔρας λεπτῆς, καὶ ἡδείας τὸ ἑξῆς τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἤδη τῇ γῇ προσωρμίσθησαν, πολλὰς ὁ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς ἰάσεις. τυφλοί τε γὰρ εὐθέως τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πάσχοντες, τῶν ὧν εἶχον κακῶν ἀπελύοντο. καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν ὑπὸ τοῦ πάθους, ἢ νοσήματος κατεχόμενος, ἢ καὶ λύπῃ τινὶ βαρυνόμενος, ὃς ἐπὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἰᾶτο, καὶ τὸ λυποῦν ἀπεβάλλετο, Οὕτως οὖν, οὐ ῥᾳδίως μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀμισθὶ τῆς ἰάσεως γινομένης, τίνα ἔδει τῶν κακῶς πασχόντων ἀπολιμπάνεσθαι, δίδωσιν ὁ λόγος σκοπεῖν; Ἐκ δὲ τοῦ πάλιν πόσους εἶναι τοὺς ἰωμένους, εἶτα καὶ πόσην πρὸς

Θεὸν

Θεὸν γίνεσθαι τὴν εὐχαριστίαν, πόσην τῶν δοξολογούντων αὐτῶν τὴν πανήγυριν; Ἐκεῖθεν οὖν ἀπάρας πρὸς τὸν Χριστοῦ Τάφον, καὶ παρὰ τὸν σεβάσμιον αὖθις Γολγοθᾶ ἔρχεται, ἔνθα καὶ ὁ Σωτήριος ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάγη Σταυρός. Ἔπειτα καὶ τῷ θείῳ τοῦ Σταυροῦ ξύλῳ νυκτὸς πρόσεισι. καὶ αὐτομάτως μὲν αὐτῷ αἱ τοῦ ἱεροῦ διανοίγονται πύλαι, θερμὴν δὲ τὴν προσευχὴν καὶ πολλὴν ἐκεῖσε προσενεγκὼν τὴν προσκύνησιν, πλείονα ποιεῖται καὶ τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν.

Ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς αὐτῷ εἶχε τῆς ἐν Παλαιστίνῃ διατριβῆς, διαποντίῳ πάλιν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην χρῆται τῇ ἐπανόδῳ. ὄψεως αὐτῷ θείας τοῦτο ἐντειλαμένης, ὥστε μὴ ἐπὶ πλέον στέρεσθαι τῆς γλυκείας ἐκείνου φωνῆς τὰ αὐτοῦ πρόβατα. ἐνταῦθα καὶ τοῦ πλοίου ἐπιβάντος τοῦ θαυμασίου, ἥτε τῶν πλωτήρων ἐλέγχεται κακουργία, καὶ ἡ τοῦ θείου Πνεύματος ὑπ' αὐτῷ θαυμάζεται δύναμις. Ὁ μὲν γὰρ πρὸς τὴν πατρίδα πλεῖν ἔμελλε, καὶ τοῦτο πρότερον τοῖς καλοῖς ναύταις συνθέμενος, οὕτω δὴ τῆς νεὼς ἀπέβη. οἱ δ' ἐπειδὴ ἀνείλοντο τὰς ἀγκύρας, οἴκου ἐμέμνηντο. Τοῦ λιμένος οὖν ἐξορμήσαντες, καὶ τὴν ὀθόνην διαπετάσαντες, τοῦ πνεύματος αὐτοῖς ἐπιφόρου πνέοντος, πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπέπλεον. ἠμέλει δὲ οὐδαμῶς ἡ δίκη, ἀλλὰ παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐπίει, καὶ βίαιόν τι καταιγὶς ἀντιπνεύσασα, τοὺς οἴακάς τε διήγαγε, καὶ τὰ πηδάλια παρήνεγκε, καὶ αὐτοῖς μὲν ἔσχατον ἀπειλεῖ κίνδυνον, τὸν δὲ τοῖς τῆς πατρίδος προσορμίζει λιμέσι. Τί οὖν ἡ συμπαθὴς ἐκείνη καὶ μεγαλόφρων ψυχή; οὐδὲ πικρείας, οὐδὲ λόγου τινὸς πρὸς αὐτοὺς ἐδεήθη στύφοντος, ἀλλ' ὁμοῦ τε μεταβαλλομένους εἶδε, καὶ μικρὸν οἷον τὸν μετάμελον ποιουμένους, καὶ τῆς οἰκείας ἡττήθη χρηστότητος, καὶ πάλιν αὐτοὺς δι' εὐπλοίας εἰς τὴν οἰκίαν ἀνέπεμπεν. Αὐτὸς μέντοι τῇ τῆς Ἁγίας Σιὼν ἀποδοθεὶς ἤδη Μονῇ, πρὸς τοῦ θείου αὐτοῦ πάλαι καλῶς οἰκοδομηθείσῃ, ὡς ὁ λόγος ἄρτι φθάσας ἐδήλωσεν, ἀσπάσιός τε αὐτοῖς ὤφθη, καὶ ἡδονῆς τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας ἐπλήρου, καὶ πολυτελεῖ τούτους ἑστία, καὶ φιλοτίμῳ τῇ χάριτι. Σοφῶς δὲ ἄρα τὰ κατ' αὐτὸν ἄνωθεν ἡ πρόνοια διετίθει, καὶ τὸ μέγα τοῦτο φῶς ἐπὶ μεγάλην ἔμελλε θήσειν τὴν λυχνίαν, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Πόλιν κατήγαγε, φιλοπόνως τὸ θεῖον μέλι τῆς ἀρετῆς ἐργαζόμενον, Οὕτω δὲ μετιὼν τὸν βίον, ὥστε λανθάνειν ἀνθρωπίνους ἅπαντας ὀφθαλμούς, πλέον ἑαυτὸν δῆλον ἐποίει τὸν τοῦ παντὸς ἄξιον. οὔτε ἔκρυπτε τὸν ἐργάτην ἡ ἀρετή, οὐχ ἧττον ἢ τὸ φῶς τοὺς δι' ἐκείνου πορευομένους. καὶ οἱ τῶν ἐκείνου δὲ πόνων καρποί, ταχὺ τὸ δένδρον ἐμήνυον, ἀλλὰ καὶ τοῦ συνειδότος αὐτῷ τὰ κρύφια τῆς καρδίας Θεοῦ, μὴ ἐπὶ πλέον τὸν οἰκεῖον θεράποντα λανθάνειν ἀνεχομένου, δῆλον τὸν ἄνδρα ποιεῖ. καὶ ὅπως, προσεκτέον τῷ διηγήματι.

Ἄρτι τοῦ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς Μυρέων Προέδρου τὸν θρόνον ἄμφω καὶ τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ τῆς πρὸς Θεὸν ἁψαμένου πορείας, ζῆλος εἰσῆλθε θεῖος τούς τε ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς λογάδας τοῦ κλήρου, τὸν ἄξιον ἀποδοῦναι τῷ θρόνῳ. Καὶ δήποτε πάντων ἐκκλησιασαμένων, συνεβούλευσέ τις αὐτῶν, (Θεοῦ δὲ τοῦτο, καὶ τῆς ἐκείνου σοφίας οἰκονομία,) εὐχῇ τὰ τοῦ πράγματος ἐπιτρέψαι. τοῦτο πάντων ὥσπερ ἰδίαν ἑκάστου γνώμην προελομένων, ὁ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύριος, καὶ τῆς ἐκείνων δεήσεως εἰσακούων, ἐπὶ τούτων τὸν προστησόμενον τῆς Ἐκκλησίας ἀποκαλύπτει.

Καὶ δήποτε τῷ ἀνδρὶ τῷδε, Θεία τις ἐπιστᾶσα ὄψις, ἐπιτάττειν αὐτῷ ἐδόκει, παρὰ τὰς τοῦ Ναοῦ εἰσόδους ἐλθόντι στῆναι, καὶ ὅς περ κἂν φαίνεται πρῶτος τὸν Ναὸν καταλάβοι, οὗτος ἐστὶν ὁ τῷ ἐμῷ κινούμενος Πνεύματι. καὶ λαβόμενοι αὐτοῦ, Νικόλαος δὲ τῷ ἀνδρὶ ὄνομα, Ἐπίσκοπον προχειρίσασθε. τοῦτο γὰρ αὐτῷ καὶ προώρισται.

Οὕτως ὁ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ μυηθείς, τῇ Συνόδῳ ταῦτα καὶ τῷ κλήρῳ κοινοῦται, Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

δὴ φιλοπονώτερον ἁπάντων τῆς προσευχῆς ἐχομένων, ὁ τὸν μέγαν ἐκκαλυφθείς, ἔνθα δὴ κεκέλευστο ἀφικνεῖται. Ἤδη δὲ περὶ ὄρθρον Πνεύματι θείῳ κινηθεὶς ὁ μέγας Νικόλαος, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οὗτος καταλαμβάνει. Ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ προνάῳ γένοιτο, λαβόμενος αὐτοῦ ὁ τῆς ὄψεως ἠξιωμένος, πῶς ἄρα ὦ τέκνον καλῇ, ἐπιμελῶς ἤρετο; Ὁ δὲ πρᾴως οὕτω καὶ ἀφελῶς· Νικόλαος ἁμαρτωλὸς Δέσποτα ἔφη τῆς ἁγιότητος δοῦλος τῆς σῆς.

Ὁ θεῖος τοίνυν ἐκεῖνος ἀνήρ, ἐπειδὴ τὰ μέτρια ταῦτα καὶ ταπεινὰ παρὰ τοῦ μεγάλου ἤκουσε ῥήματα, τοῦτο μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ Νικολάου κλήσεως, ἣν καὶ ἡ φανεῖσα ὄψις αὐτῷ προειρήκει, τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῆς μετριοφροσύνης, (οὐκ ἠγνόει γὰρ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέπει Θεός, ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν πρᾶον δηλαδὴ καὶ ἡσύχιον,) τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι τὸν ὑπὸ Θεοῦ δηλούμενον ἐγνωκώς, ἡδονῆς εὐθὺς ὑποπίμπλαται, καθάπερ τινὶ κεκρυμμένῳ περιτυχὼν θησαυρῷ. Καὶ ἕρμαιον εἶναι τὴν τοῦ ἀνδρὸς εὕρεσιν λογισάμενος, ἀκολούθει μοι τέκνον, φησὶ πρὸς αὐτόν. Εἶτα καὶ παραλαβών, ἤγαγε πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους. οἱ δὲ συμβάλλουσιν αὐτίκα τὸ πρᾶγμα, εἰρημένον αὐτοῖς πρότερον ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, καὶ μεστὴ θείας χαρᾶς καὶ αὐτοῖς ἐγίνετο ἡ ψυχή, συμβαίνουσαν τῇ ἀπὸ Θεοῦ ψήφῳ, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς κρίνουσιν ἀρετήν. Εἶτα τὸν Ἅγιον ὡς εἶχον εὐθὺς κατὰ μέσον ἄγουσι τοῦ Ναοῦ. πανταχοῦ δὲ τῆς φήμης διαδραμούσης, (φιλεῖ γὰρ ἐν οὕτω μεγάλοις προστάγμασιν αὕτη, συντόμῳ μάλιστα χρῆσθαι καὶ ταχεῖ τῷ πτερῷ,) συῤῥεῖ μέν τοι πλῆθος ἀριθμοῦ κρεῖττον. Οἱ δὲ σὺν μεγέθει φωνῆς, δέξασθε τὸν οἰκεῖον ἀδελφοὶ ποιμένα φασίν, ὃν ὑμῖν ἔχρισε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. ᾧ τὴν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν κυβέρνησιν, καὶ τὸν καταρτισμὸν ἐνεχείρισεν. ὃν οὐκ ἀνθρωπίνη ψῆφος, ἀλλὰ θεία προεχειρίσατο. Ἔχομεν τοιγαροῦν ὃν ἐποθοῦμεν, ὃν ἐζητοῦμεν. νῦν ὑπειλήφαμεν, ὑπὸ τούτῳ ποιμαινόμενοι καλῶς καὶ ἀγόμενοι. οὐκ ἀποροῦμεν ἐλπίδων καὶ τῷ Θεῷ παραστῆναι λαὸς περιούσιος, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ ἀποκαλύψεως. Τούτοις τὸ πλῆθος προσετίθεσαν τὴν εὐχαριστίαν, καὶ εὐφροσύνης οὐχ ὅπως καὶ λεχθῆναι ῥᾳδίας, πρὸς Θεὸν ἐφθέγγοντο ῥήματα. Ἡ μέν τοι τῶν Ἐπισκόπων ἱερὰ Σύνοδος σὺν τῷ κλήρῳ, πᾶν εἴτι νενομισμένον πρότερον ἐπ' αὐτῷ διαθέντες, τῷ τῆς Ἀρχιερωσύνης χρίσματι τελειοῦσιν. ἀναβαλλόμενον μὲν καὶ ὀκνοῦντα τὴν προεδρείαν, διὰ δειλίαν ὄντως ἐπαινουμένην, μόλις δ' οὖν ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν ἀναβάντα θρόνον, καὶ τῆς Μυρέων προκαθίσαντα, καὶ τὴν ἐπιστασίαν ἀναδεξάμενον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα ὑγιῶς φρονοῦντά τε καὶ διδάσκοντα. Βάσκανον δὲ ἄρα τούτοις ὁ πονηρὸς ἐπέβαλεν ὀφθαλμόν. ἀνθοῦσαν γὰρ οὕτως οὐκ ἤνεγκε τὴν εὐσέβειαν, ἀλλ' ὀξὺς ὅτι μάλιστα τοὺς κρατοῦντας εἰσδύς, σφοδρότερόν τε τὸν διωγμὸν αὐτίκα ἐποίει, καὶ βασιλικὰ διατάγματα κατὰ πᾶσαν ἐφοίτα τὴν οἰκουμένην, εἰς ἄρνησιν τῆς εὐσεβείας τοὺς πιστοὺς ἐκκαλούμενα ἴσως, εἰδ' οὔ, ἀλλὰ δεσμὰ καὶ φρουραὶ καὶ βαρύτατοι βάσανοι, καὶ τέλος βίαιοι θάνατοι τοὺς ἀπειθοῦντας εὐθὺς ἐξεδέχοντο. Ταῦτα καὶ μέχρι τῆς Μυρέων ἐν βραχεῖ φθάνει, πτηνοῖς διακόνοις τοῖς θερμοῖς τῆς ἀσεβείας ἐρασταῖς χρώμενα. Ὁ θεῖος τοίνυν Νικόλαος, ἐπειδὴ μέγας ἦν ἐν αὐτῇ, τὰ Χριστιανῶν πρεσβεύων, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἐλευθέρᾳ κηρύττων γλώττῃ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρὰ τῇ Πόλει, καὶ δεσμὰ καὶ στρέβλας, καὶ μυρίαν ἄλλην βάσανον καταψηφισθείς, εἶτα καὶ φυλακῇ μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων Χριστιανῶν παραδίδοται. ἐν ᾗ καὶ διέμεινε χρόνον οὔτε βραχύν, χρηστοῦ μὲν οὐδενὸς ἀπολαύων, τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς δὲ ἱκανῶν ἀνεχόμενος, οὕτω γενναίως, ὥσπερ ἄν τις ἡδέων καὶ προσφιλῶν ἀνάσχοιτο. Πλὴν οὐδὲ οὕτως ἀνίει τοὺς ὑπ' αὐτόν, νάμασιν εὐσεβείας ἐπάρδων, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πίστιν ἐκτρέφων, ἐν ἀῤῥαγεῖ τε θεμελίῳ τοὺς ἐκείνων πόδας ἱστῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ϗ νεανικωτέρους ὑπὲρ τῆς ἀληθείας αὐτοὺς παρεχόμενος. Ἀλλ' εὐθὺς ἥλιος μετὰ νέφος, ϗ ἠπία τὶς αὔρα μετὰ τὴν καταιγίδα, ϗ φιλανθρώπως ὁ ἐμὸς Χριστὸς ἄνωθεν πρὸς τὴν αὐτοῦ κληρονομίαν ἰδὼν, καθαιρεῖ μὲν ἀσεβείας ἅπαντα σκῆπτρα, ϗ ἐκ μέσου ποιεῖ. Διοκλητιανοὶ ταῦτα ϗ Μαξιμιανοὶ, ϗ ὅσοι μετ' αὐτοὺς τοῦ ἑλληνισμοῦ προεστήκεισαν· ἀνίστησι δὲ κέρας σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ϗ τύπῳ Σταυροῦ δι' ἀστέρων, τὸν Κωνσταντος ϗ Ἑλένης υἱὸν Κωνσταντῖνον μετακαλεῖται, ϗ τὸ Ῥωμαίων ἐγχειρίζει σκῆπτρον. Ὁ δὲ συνετὸς ὢν, ϗ τὸν καλέσαντα ὅς τις εἴη μὴ ἀγνοήσας, αὐτῷ τε ἐθάρσησε, ϗ τοὺς ἀνθισταμένους πάντας καταβαλὼν, θερμότατα προέστη τῆς εὐσεβείας, ϗ παλινῳδίαν τοῖς πρὸ τοῦ βασιλεύσασιν ᾖδε. καθαιρεῖσθαι μὲν τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κελεύων, ἀφίεσθαι δὲ τῶν φυλακῶν τοὺς ἀποκεκλεισμένους διὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ἀνοικοδομεῖσθαι δὲ τὰ χριστιανῶν τεμένη, ϗ τὸν οἰκεῖον τῆς Ἐκκλησίας ἐπαναιρεῖσθαι κόσμον. Τοῦ τοιούτου τοιγαροῦν δόγματος τὴν ὑπὸ χεῖρα πᾶσαν διαλαβόντος, ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁμολογηταὶ κατήγοντο ἕκαστος. Ἀμέλει ϗ τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερέα Νικόλαον ἡ Μυρέων, μάρτυρά γε τῇ προαιρέσει, καὶ ἀναίμακτον ἀπελάμβανε στεφανίτην. Ὁ δὲ χαρίσμασι πάντοθεν κομῶν τοῖς θεοδωρήτοις, πάθη τε πάντα ἰᾶτο, ϗ ἐπίδοξος, οὐ πιστοῖς μόνον, ἀλλὰ ϗ πολλοῖς ἐν βραχεῖ ϗ τῶν ἀπίστων ἐγένετο, ϗ θαῦμα ταῖς ἁπάντων ἔκειτο ψυχαῖς λόγου κρεῖττον. Διά τοι ταῦτα καὶ τῶν εἰδωλικῶν πολλοὺς ἔτι βωμῶν περιλειπομένους ὁρῶν, ϗ τούτους πολλῶν δαιμόνων ἐπιχωριάζοντας φύλων, καὶ οὐκ ὀλίγους ἀπολλῦντας τῶν Μυρέων, ζήλῳ θείῳ διακαυθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀνδρικώτατα διανίσταται· ϗ τὴν ἐκείνων πᾶσαν περιελθὼν, εἴπου τινὶ βωμῷ περιτύχοι, εἰς ἔδαφος κατέσπα, καὶ εἰς κόνιν ἐλέπτυνε. ϗ οὕτως ἐκποδὼν τὴν τῶν δαιμόνων πληθὺν ποιούμενος, καθαρᾶς ἀπολαύειν γαλήνης τῇ ποίμνῃ παρεῖχε. Τοιαῦτα τῷ ἁγίῳ κατὰ τῶν τῆς πονηρίας διαστρατηγοῦντι πραγμάτων, γίνεταί τις αὐτῷ ἄνωθεν ἔμπνευσίς τε καὶ ἔννοια θειοτέρα, μηδὲ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἀπέχεσθαι ναοῦ, ἀλλὰ ϗ αὐτῷ προσβαλεῖν, καὶ τὰ ἴσα τοῖς προτέροις διαθεῖναι. Ἦν γὰρ οὗτος, τό, τε κάλλος θαυμάσιος, ϗ μεγέθει τοὺς ἄλλους ὑπεραναστηκὼς, ϗ δαίμοσιν ἡδίστη διατριβή. Ὁρμῆς τοιγαροῦν ἐπὶ τουτονὶ τὸν ναὸν πλείονος αὐτὸν εἰσελθούσης, ϗ νεανικώτερον αὐτῷ ἐμβαλὼν, οὐχ ὅσα ὑπερανέστηκε τῆς γῆς ἅπαντα καθῄρει μόνον, εἰς ἔδαφός τε κατέσεισεν, ἀλλὰ ϗ ἐξ αὐτῶν τῶν κρηπίδων ἀνέσπα. καὶ τὸ ὅλον, τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀέρος μετέωρα τοῦ ναοῦ, τῷ ἐδάφει ἐδίδου, τὰ δὲ κάτω ϗ ὑπὸ γῆν, εἰς τὸν ἀέρα ἐρρίπτει. Οἵ γε μὲν πονηροὶ δαίμονες, οὐδ' οὕτως ὑπομεῖναι τὸν Ἅγιον δυνατοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ϗ φεύγοντες φωνὰς ἠφίεσαν, ϗ ὑπ' αὐτοῦ ἀδικεῖσθαι ἰσχυρῶς διετείνοντο, καὶ τῶν ἰδίων ἄκοντες ἀπανίστασθαι. Καὶ οὕτω μὲν ταῦτα τῷ Ἁγίῳ ἐχώρει, καὶ πέρας αὐτοῦ ἄριστον, ἡ κατὰ δαιμόνων ἐλάμβανε στρατηγία. Ἀλλὰ μεμνῆσθαι πάλιν ὁ λόγος καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ βούλεται, καὶ μὴ λήθῃ παραδοῦναι τὰ λόγου καὶ μνήμης ἄξια.

Ἤδη γὰρ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Βασιλέως τὸ εὐσεβεῖν ἑλομένου, τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν διοικοῦντος, καὶ τούτου δὴ τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως τὸ περὶ αὐτὸν πλῆθος πρὸς ἀνάληψιν τῶν ὀρθοδόξων ἀσκοῦντος δογμάτων, καὶ πᾶν εἴ τι ἔκφυλον ἐν αὐτοῖς ϗ νόθον ῥίζαις αὐταῖς ἀποτέμνοντος, ἀθροίζεται μὲν κατὰ Νίκαιαν τὸ ὀρθόδοξον ἅπαν, ἐφ' ᾧ τὸν εὐσεβῆ τῆς Πίστεως ὅρον διαθεσπίσῃ, τὴν δὲ Ἀρείου βλάσφημον αἵρεσιν μακρὰν ἀπελάσῃ, καὶ εἰρήνην πάσῃ βραβεύσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμότιμον τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν δογματίζοντες, καὶ εἰς ἓν ἀμφότερα τὰ μέρη συνάψοντες. Μέρος οὖν καὶ ὁ θαυμαστὸς οὗτος Νικόλαος, τῆς ἱερᾶς γίνεται Συνόδου, γενναίως τε κατὰ τῶν Ἀρείου φλυαριῶν ἵσταται. καὶ διαλύσας πάντα, καὶ κανόνα πᾶσι τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀκριβῆ παρα-

ραδοὺς, ἐκεῖθέν τε ἀναζεύγνυσι, καὶ πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπανήκει ποίμνην, τρέπων πάντας καὶ προάγων ἐπ' ἀρετὴν, καὶ θερμότερον τῆς διδασκαλίας ἀπτόμενος. Λιμοῦ δέ ποτε κατὰ τὴν Λυκίαν περιέχοντος, ἐσπάνιζε τροφῆς καὶ ἡ Μυρέων, καὶ τοῖς ἴσοις κακοῖς ἐπιέζετο. Ἐμπορείαν γοῦν τινι τῶν ναυτικῶν σίτου πεποιημένῳ, ἐπιφαίνεται νυκτὸς ὁ μέγας Νικόλαος, καὶ τρεῖς αὐτῷ χρυσοῦς εἰς ἀῤῥαβῶνα δοὺς, ἐν τῇ Μυρέων καταραι, καὶ ἀποδόσθαι τὸν σῖτον τοῖς ἐκεῖ ἐπισκήπτει. Διϋπνισθεὶς τοίνυν ὁ ἔμπορος, καὶ τοὺς χρυσοὺς παρὰ τῇ χειρὶ εὑρὼν, καὶ τὴν ὄψιν εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὸ γεγονός τε διὰ θαύματος ποιησάμενος, πρὸς τὰ Μύρα κατάγεται. Καὶ ὁ μὲν τὸν σῖτον ἐν τῇ Πόλει διαπωλεῖ, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ παραμύθιον τοῦ λιμοῦ τοῦτον εὑρόντες, Θεῷ καὶ τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ κἀνταῦθα, ὥσπερ δὴ καὶ πολλοῖς ἄλλοις, τὴν σωτηρίαν ἐπέγραφον.

Εἶτα στάσις ὑπὸ τῶν Ταιφάλων κατὰ Φρυγίαν ἀνάπτεται τὴν μεγάλην. Καὶ δῆτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, καὶ κοινῇ συσκεψάμενος περὶ τούτου, τρεῖς ἅμα τοῖς ὑπ' αὐτῷ στρατηλάταις, (Νεποτιανὸς, καὶ Οὖρσος, καὶ Ἑρπυλίων αὐτοῖς τὰ ὀνόματα,) καταλῦσαι τὰ πράγματα, καὶ εἰς εὐταξίαν μεταγαγεῖν εἰς Φρυγίαν ἐκπέμπει. Οἱ δὲ σὺν πολλῷ τάχει τῆς Κωνσταντίνου ἐξορμηθέντες, ἔν τινι τῶν Μυρέων λιμένι τῆς Λυκίων κατήχθησαν Ἐπαρχίας, Ἀδριάκης τὸ ἐπίνειον ἐκαλεῖτο. Πλεῖν τοίνυν οὐ παρέχοντος αὐτοῖς τοῦ πελάγους, βραχὺ πρὸς τῷ λιμένι διεκαρτέρουν. Ἐν τούτῳ δέ τινες τῶν ὑπ' αὐτοὺς στρατιωτῶν ἐξίασι τοῦ πλοίου τὰ πρὸς χρείαν αὐτοῖς ὠνησόμενοι. Οἷα δὲ φιλεῖ τὸ στρατιωτικὸν ἁρπαγῇ τῶν ἀλλοτρίων καὶ βίᾳ τὰ πολλὰ χαίρειν, τούτοις ἐχρῶντο κἀνταῦθα, καὶ κακῶς τὰ τῶν προσοίκων ἐποίουν. Εἶτα καὶ εἰς στάσιν ἐχώρει τὸ πρᾶγμα, καὶ ταραχή τις πρὸς τῷ καλουμένῳ πλακώματι ἀνεγήγερτο. Γνωσθὲν οὖν τῷ θαυμαστῷ Νικολάῳ, μηδὲ βραχὺ μελλήσας, παρὰ τὸ ἐπίνειον ἧκεν. Ἐπειδὴ δέ τισιν ὀλίγοις γέγονε δῆλος, τῇ φήμῃ διὰ πάντων ἐφοίτα. καὶ παραχρῆμα ἡ Πόλις αὐτῷ πᾶσα μετὰ τῶν στρατηλατῶν προσκυνήσοντες ὡς ἔθος ὑπήντων. Ἐρομένου τοίνυν τοὺς Στρατηλάτας ἐφ' ὅ, τε, καὶ ὅθεν ἥκοιεν. ἐκεῖνοι παρὰ Βασιλέως ἀπεστάλθαι εἶπον, ἐφ' ᾧ τοὺς κατὰ Φρυγίαν τὰς στάσεις καλῶς διαθήσωσι. Καὶ ὃς παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν τῇ Πόλει, φιλοτίμως ἐξένιζε. εἶτα τὸν θόρυβον ἐκεῖνοι κοιμίσαντες τῶν στρατιωτῶν, καὶ εὐλογίας τῆς παρ' ἐκείνου ἀξιωθέντες, ἤδη πρὸς τῇ ἐξόδῳ ἦσαν. Ἐν τούτῳ δὲ προσίασί τινες τῶν τῆς Πόλεως τῷ Ἁγίῳ, καὶ θερμότατα τοῖς αὐτοῦ ποσὶ προσπεσόντες, ἀμύνειν ἀδικουμένοις ἐδέοντο, καὶ λύσιν τῶν παρόντων ἠξίουν. Ὁ γὰρ Ἡγεμὼν Εὐστάθιος, σὺν οἰμωγῇ καὶ δακρύοις ἔλεγον, χρήμασι τὴν ψυχὴν διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν φθόνου καὶ κακίας θεραπόντων, τρεῖς τῶν ἐν τῇ Πόλει ἄνδρας, οὐδὲν ὅλως ἁμαρτόντας, θανάτῳ κολάζει. Ὑπὲρ τούτων οὖν καὶ ἡ πόλις ἐλεεινῶς κόπτεται, καὶ πενθεῖ, καὶ τὴν σὴν ἐν πολλῇ τῇ λύπῃ παρουσίαν ἐπιβοᾶται. εἰ γὰρ παρῆς, οὐκ ἂν τοιοῦτον ὁ Ἥλιος παρ' αὐτῇ μύσος ἐπεῖδε. Τούτων ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, καὶ τῆς ἐκείνου συμπαθείας μιμητὴς ἀκούσας, σφύζει τε πρὸς ταῦτα τὴν ψυχὴν, καὶ ἀνίσταται. καὶ τοὺς στρατηλάτας παραλαβὼν αὐτίκα, ὁδοῦ εἴχετο. Ἔν τινι γοῦν τόπῳ (Λέων δὲ οὗτος ἐκαλεῖτο,) γενόμενος, ἐπυνθάνετο τῶν παριόντων, εἴτι περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων εἴδοιεν, καὶ ὅπου ἄρα τούτους ἀπολίποιεν. Οἱ δὲ κατὰ τοὺς καλουμένους φασὶ Διοσκόρους ἐν τῇ πλατείᾳ. καὶ ὃς, αὐθὺ τοῦ μαρτυρίου τῶν Ἁγίων Κρίσκεντος καὶ Διοσκορίδου ὁδεύων, ἐπειδὴ μαθὼν τούτους ἄρτι τὴν πύλην ὑπερβαίνοντας παρὰ τὸν Βηρὰν ἄγεσθαι, (τόπος δὲ οὗτος τῶν καταδίκων ἐπιθανάτιος,) ἐπιτείνας τὴν πορείαν, καὶ τὸ ἔνδεον τῷ γήρει τῷ διαπύρῳ τῆς καρδίας ἀναπληρώσας, ἐν βραχεῖ τὸν ὡρισμένον τόπον καταλαμβάνει, καὶ ὁρᾷ πολὺν μὲν ὄχλον περιεστῶτα, τοὺς ἄνδρας δὲ ὀπίσω φεῦ τὰς χεῖρας δεδεσμημένους, καὶ

τὰ

τὰς ὄψεις κεκαλυμμένους. ἤδη δὲ πρὸς γῆν κεκλισμένους, καὶ γυμνῷ τραχήλῳ καὶ διατεταμένῳ τὴν τομὴν ἀναμένοντας, ἐλεεινὸν θέαμα, καὶ μὴ δι' ὀφθαλμὸν δυνάμενον ἔχειν τοῦ πάθους μάρτυρα, αὐτὸν δὲ τὸν δήμιον τὸ ξίφος ἤδη διεσπασμένον. καὶ φόνιόν τι καὶ μανικὸν βλέποντα, καὶ ψιλῇ θέᾳ τὸ ἀπηνὲς ὑποφαίνοντα. Ταῦτα ὡς εἶδε, καὶ τῷ σκυθρωπῷ ἐκείνῳ θεάματι τὰς ὄψεις ἐπέβαλε, πρᾳότητι τὸ αὐστηρὸν κεράσας, οὔτε θρασύτητι καὶ μεμηνικὸν ἄλλως ἐφθέγξατο, οὔτε ἀγεννῶς προῆλθε καὶ ὑφειμένως. ἀλλ' ὡς εἶχε δρομαίως ἐπὶ τὸν δήμιον παρελθὼν, τὸ ξίφος μὲν τῶν ἐκείνου χειρῶν ἀφαιρεῖται, οὐδὲν ὑποδείσας, οὐ πτοηθεὶς, ῥίπτει δὲ αὐτὸ κατὰ γῆς, καὶ τοὺς ἄνδρας τῶν κατεχόντων δεσμῶν ἀνίστησι. Ταῦτα μετὰ πολλῆς δρῶντα τῆς αὐθεντίας, οὐδεὶς ἦν ὁ κωλύων, τὸ περιὸν οἶμαι τῆς ἀρετῆς εἰδότες, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ζῆλον αὐτοῦ δυσωπούμενοι. Τοῖς μὲν οὖν σωθεῖσιν ἡ χαρὰ θερμὰ ἐκίνει τὰ δάκρυα. καὶ ἀθρόον τι ἐκ μεταβολῆς καὶ εὔθυμον ἀνεβόων. Τὸ δὲ πεδίον ὅλον θέατρον ἦν, εὐφήμουν τε πάντες. καὶ ἐρρήγνυντο ἐπὶ τῇ βοῇ, πρὸς τὴν ὄψιν ὧν ἐτεθέαντο. Ἐνταῦθα ὁ Ἡγεμὼν Εὐστάθιος ἐπιφαίνεται, ἀλλὰ καὶ φανέντα τοῦτον ὁ μέγας περιορᾷ, καὶ προσερχόμενον ἀπωθεῖται, κατειπεῖν τε αὐτοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ καλέσας κατ' αὐτοῦ τὸν Θεὸν, καὶ ὅλως κακοῖς περιβαλεῖν ἐσχάτοις τὸν ἄνδρα ἠπείλει, ἀδικώτατα, οὕτω τῇ ἀρχῇ χρώμενον, καὶ μεγάλοις ἐπιχειροῦντα κακοῖς. Ὁ δὲ δεινῶς τε τοῖς τῆς μεταμελείας κέντροις ἐβάλλετο, καὶ τῷ συνειδότι πάνυ σφόδρα τὴν καρδίαν ἐδάκνετο. ταῦτά τοι καὶ δακρύοις τὸν ἔλεον ἐθηρᾶτο. καὶ ἱκέτης ἐγίνετο, καὶ ὑπὸ ψυχῆς ὅλης ἐδεῖτο, διαλλαγῆναι αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον. Εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπὶ Σιμωνίδην καὶ Εὐδόξιον τοὺς Μυρέων πρωτεύοντας μετετίθει. τὸν δὲ ἄρα ψευδόμενος οὐκ ἐλάνθανεν. ᾔδει γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι χρυσίῳ διαφθαρεὶς, θάνατον κατέκρινε τῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν ὅλοι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας ἐγίνοντο, καὶ πολὺς ὁ τοῦ Χριστοῦ θεράπων ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλώττης ᾔδετο, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἄλλου τινὸς ὡμολόγητο. Οἱ μέντοι στρατηλάται τῶν αὐτοῦ θείων εὐχῶν ἀξιωθέντες, καὶ ταύτας καλὸν ἐφόδιον ἐπαγόμενοι, πρὸς τὴν Φρυγίαν ἀφίκοντο. Καὶ διαθέμενοι τὰ ἐν αὐτῇ πάντα εἰς δέον, καὶ ὅσα παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐντέταλτο αὐτοῖς τελεσάμενοι, πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανῆκον. Τούτοις ὑποδοχὴ φιλότιμος καὶ πολυτελὴς πρός τε τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ἐν τέλει γίνεται, καὶ τοῦ λοιποῦ περὶ τὰ Βασίλεια διῆγον, ἀπόβλεπτοι καὶ περιφανεῖς, καὶ πολλή τις ἦν ἡ περὶ αὐτοὺς θεραπεία. οὐκ ἔμελλε δὲ ταῦτα πρᾴως οἴσειν ὁ φθόνος, οὐδὲ βασκάνων ὀφθαλμοῖς φορητὰ γενέσθαι. Ὅθεν καὶ προσελθόντες τινὲς τῷ Ἐπάρχῳ τῆς Πόλεως, ἅτε παρευδοκιμούμενοι παρ' αὐτῷ, δεινὴν πλέκουσι κατ' ἐκείνων συκοφαντίαν, οὐ χρηστὰ λέγοντες βεβουλεῦσθαι τοὺς στρατηλάτας, οὐδὲ μὴν εἰς ἀγαθὸν περιστῆναι τέλος τὴν ἐκείνων ὁρμήν. νεωτέροις γὰρ ἐπιχειροῦσι πράγμασιν. ὅσα ἡμῖν εἰς ἀκοὰς ἧκε, καὶ πονηρὰ τεκταίνουσι κατὰ Βασιλέως. Οὕτω τῶν ἀνδρῶν κατειπόντες, καὶ χρυσίῳ πολλῷ τὸν Ἔπαρχον ὠνησάμενοι, τὰς βασιλικὰς δι' ἐκείνου φθείρουσιν ἀκοάς. εὐθὺς γὰρ εἰς ὄψιν αὐτὸς τῷ Βασιλεῖ γενόμενος, διέξεισί τε ἃ παρ' ἐκείνων ἀκούσας, καὶ πείθει ἐρήμῃ δίκῃ ὑπ' αὐτοῦ ἁλῶναι τοὺς ἄνδρας. τέως δ' οὖν φυλακῇ δοθῆναι, μὴ λαθόντας φησὶ δράσωσιν, ἃ πάντας μεμελετήκασι. Γέγονε μὲν οὕτω, καὶ τοὺς ἄνδρας εἶχεν ἡ φυλακὴ, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο εἰδότας, ὅτου χάριν τῇ φυλακῇ παραδέδοντο. τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ πονηρόν τι βουλεύσασθαι κατὰ Βασιλέως. Χρόνος ὁ μεταξὺ συχνὸς, καὶ πάλιν ἡ πονηρία καθάπερ οὐκ ἀρκουμένη τοῖς προλαβοῦσι, τὸ ἐλλεῖπον ἀναπληροῖ. Διῆγον μέντοι οὕτως οἱ ἄνδρες τῇ φυλακῇ προσκακοπαθοῦντες. Οἱ συκοφάνται δὲ, ἐπειδὴ ὑπορρέοντα τὸν χρόνον ἑώρων, δείσαντες μήπου τι τῶν ἀδοκήτων συμβὰν, ἐλέγξῃ μὲν τὸ τοῦ δράματος, περιτραπῇ δὲ κατ' αὐτῶν ὁ κίνδυνος, προσίασι τῷ Ἐπάρ-

χῷ πάλιν, καὶ ὄχλου πλείονος γίνονται, μὴ οὕτως ἐᾶσαι τὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλ᾽ ἀξίαν αὐτοῖς τὴν δίκην ἐπενεγκεῖν. Ἐκεῖνος τοίνυν ὑπὲρ τοῦ χρυσοῦ δεδοικὼς, μὴ καὶ ἀφαιρεθείη τοῦτον, πέρας τῶν ὑποσχεθέντων οὐκ εἰληφότων, πρόσεισι τῷ βασιλεῖ καὶ αὖθις, τῇ τε τοῦ προσώπου ἐνστάσει, καὶ τῷ σκυθρωπῷ τῆς ὄψεως, κακῶν ἄγγελος ἥκειν δοκῶν, καὶ ἅμα δῆλος εἶναι βουλόμενος τῆς ἐκείνου ζωῆς ἐκ παντὸς φροντίζων, καὶ ἀνοικείως ἔχων, καὶ πιστότατα πρὸς αὐτὸν διακείμενος. Ἔνθεν τοι καὶ ποικίλως αὐτὸν ὑποτρέχει, καὶ ὑποκάθηται ῥήμασιν, οἱ κατὰ τοῦ σοῦ κράτους Δέσποτα (εἰρηκὼς) πονηρὰ μεμελετηκότες, ἀνθ᾽ ὧν παρ᾽ αὐτοῦ ἀπέλαυσαν ἀγαθῶν, οὐ δὲ ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες ἀφίστανται τῆς ἴσης μελέτης, οὐδέ τις αὐτοὺς αἱρεῖ μεταμέλεια, ἀλλ᾽ ἐμμένουσι καὶ νῦν τοῖς προτέροις, καὶ τὰ αὐτὰ πάλιν κακούργως ῥάπτουσι. Νῦν οὖν εἰ μέν ἐστιν ὅπως αὐτοὺς ἀξίως τιμωρησαίμεθα, εἰδ᾽ οὖν ἄλλα σκεπτέον, μὴ αὐτοὶ προλαβόντες, ἡμᾶς κακῶς διαθῶνται. Θορυβοῦσι ταῦτα τὸν Βασιλέα, καὶ εἰς ὑπονοίας ἐμβάλλουσιν. ἀμέλει καὶ ἀπολῦσαι φροντίδων τοὺς λογισμοὺς, καὶ μὴ τρέμειν εἰς τὸ μέλλον καὶ δεδοικέναι βουλόμενος, θάνατον κατακρίνει τῶν ἀναιτίων. Ὥριστο τοίνυν τὸ θανεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπιοῦσαν. ἡ γὰρ ψῆφος ἑσπέρας ἐδέδοτο. καὶ τῷ δεσμοφύλακι, δυστυχὴς ἄγγελος ἧκε τῆς καταδίκης, καὶ πάντα μηνύει τὰ κατ᾽ αὐτούς. ὁ δὲ πολλὰ πρότερον ἐφ᾽ ἑαυτοῦ θρηνήσας τὴν συμφορὰν, (ἦν γὰρ ὡς ἔοικε πολλῷ τοῦ ἐπάρχου φιλανθρωπότερος, ἄλλως τε καὶ φίλος αὐτοῖς ἤδη καὶ συνήθης γενόμενος,) εἶτα καὶ τοῖς ἀνδράσι παρελθὼν πρόσεισι, καὶ ὤφελον ἔλεγε μὴ δὲ τὴν πρώτην ὑμῶν εἰς λόγους ἦλθον, μὴ δὲ τοσοῦτον διετρίψατε παρ᾽ ἐμοὶ χρόνον, μὴ δὲ τραπέζης ὑμῖν, μὴ δὲ ἁλῶν ἐκοινώνησα. ῥᾷον γὰρ ἂν ὑπέστην τὴν συμφορὰν, ἧττον ἤλγησα τὴν διάζευξιν, οὐκ ἂν μου τὸ πάθος οὕτω καθίκετο τῆς ψυχῆς. ὄνειον γὰρ ἀπ᾽ ἀλλήλων διαζευγνύμεθα τὴν πικρὰν, οἴμοι, καὶ τελευταίαν διάζευξιν, καὶ οὐκ ἂν ὑμῶν ἔτι τὴν ποθεινὴν ὄψομαι θέαν. οὐ λαλούντων ἀκούσω. οὐκ ἄρτον κοινὸν παραθήσομαι. ἀφαιρεθῆναι γὰρ ἐκελεύσθητε, ἀλλ᾽ ἔτι καὶ περὶ τῆς οὐσίας βούλεσθε διαθεῖναι τῆς ὑμετέρας, ἤδη καιρὸς, μὴ καὶ φθάσῃ τὴν ὑμῶν γνώμην ὁ θάνατος. Ταῦτα μὲν εἶπε θρηνῶν, καὶ τὸν θάνατον ἐκείνων πικρῶς ὀδυρόμενος. Οἱ δὲ, τί γὰρ ἂν καὶ ἔδρασαν ἐπὶ τούτοις ψυχὴ μηδὲν ἑαυτῇ θανάτου ἄξιον συνειδυῖα; περιερρήγνυντό τε τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὰς τρίχας ἀθλίως ἔτιλλοντο. ἵνα τί δὲ ἡμεῖς τὸν τῶν κακούργων ὑποστησώμεθα θάνατον; τί καὶ θανάτου ἄξιον εἰργασμένοι; τοὺς οἰκείους ὀνομαστὶ ἐκάλουν, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς συνήθεις. ἐπεμαρτύροντο Θεὸν τοῖς παροῦσι. τὸν θάνατον ἤδη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐφαντάζοντο. οὕτω πικρῶς ἀποδυρομένων, καὶ τὴν συμφορὰν φεῦ περιπαθεῖς θρυλούντων, ἕτερος αὐτῶν, Νεποτιανὸς τοὔνομα, εἰς μνήμην ἥκει Νικολάου, καὶ ὅπως ἐν τοῖς Μύροις ἀνδρῶν ἐκεῖνος τῶν τριῶν προέστη, καὶ θανάτου ἐξείλετο, σωτὴρ αὐτοῖς ἐκ παραδόξου καὶ ἀγαθὸς προστάτης γενόμενος. Ταῦτα πρὸς ἀλλήλους αὐτοῖς διομιλουμένοις. (ἀρετικὸν γὰρ ἀνάγκη πρὸς πολλὰς ἐννοίας ἐγείρουσα, καὶ ψυχῶν μεστίτις.) κἀκείνοις τὰ πρὸς Θεὸν Νικόλαος παρελαμβάνετο. καὶ Κύριε ὁ Νικολάου Θεὸς, ὁ τοὺς τρεῖς ἄνδρας πρότερον ἀδίκου θανάτου ῥυσάμενος, ἔπιδε καὶ νῦν ἐφ᾽ ἡμᾶς ἔλεγον, ὅτι ὁ βοηθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐκ ἔστιν, ἰδοὺ γὰρ συνέχεται ἡμῖν ἡ καρδία, καὶ αἱ θλίψεις αὐτῆς ἐπληθύνθησαν ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ οὐδεὶς ὁ ἐξάγων ἡμᾶς ἐκ τοῦ πειρασμοῦ. ἰδοὺ καὶ ἡ φωνὴ πρὸ τῆς ψυχῆς ἡμᾶς ἐπιλείπει, καὶ ἡ γλῶττα τῷ πυρὶ τῆς καρδίας ξηραίνεται. καὶ οὐκέτι σοι οὐδὲ προσενεγκεῖν δυνάμεθα δέησιν. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε, μὴ παρόψῃ τὴν ἀδικίαν, μὴ ὑπερίδῃς τὸν ἄδικον θάνατον. Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ζητούντων ἡμῶν τὴν ψυχὴν, καὶ σπεῦσον εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ἄνεχον γὰρ θανατούμεθα. Τούτοις προσχὼν ὁ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν ὡς τέκνα Πατὴρ οἰκτείρων. ὀξέα-

πο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ποςέλλει βοήθειαν αὐτοῖς τὸν ἁγίου τὸν οἰκεῖον θεράποντα. Καὶ τῆς νυκτὸς ὄναρ τῷ Βασιλεῖ ὁ θαυμαςὸς Νικόλαος ἐπιςὰς, βασιλεῦ ἔφη, τὸ τάχος ἀναςὰς, τοὺς κατεχομένους τρεῖς παρὰ τῇ φυλακῇ ςρατηλάτας ἄνες. μάτην γὰρ ἐσυκοφαντήθησαν· εἶτα καὶ τὴν πᾶσαν ἀδικίαν ἐξετραγῴδει, καὶ τὰ τοῦ δράματος διεξίει σὺν ἀκριβείᾳ. εἰ δ' οὖν πόλεμον κινήσειν, καὶ κακῶς αὐτὸν ἀπολεῖν, καὶ τὰ ἔσχατα δρᾶσαι ἠπείλει. Καταπλαγεὶς τοίνυν ὁ Βασιλεὺς τὴν τοῦ ἀνδρὸς παῤῥησίαν, τῇ τε ἄλλῃ καὶ ὅτι ἀωρὶ τῶν νυκτῶν οὕτω τῶν βασιλείων ἔνδον ἐγένετο, ἀλλὰ τίς ἤρετο σὺ ὁ τοιαῦτα τῷ ἐμῷ κράτει ἐπισείων καὶ διαπειλούμενος; Ὁ δὲ, Νικόλαος ὁ ἐν τῇ Μυρέων Μητροπόλει ἔφη. Καὶ αὐτίκα ὁ μὲν ὑπὸ τῆς ὄψεως διαταραχθεὶς ἀνίςαται. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπίσης καὶ τῷ Ἐπάρχῳ Ἀβλαβίῳ καθεύδοντι ἐπιφαίνεται, καὶ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐπισκήπτει. Ἀβλαβίῳ δὲ ἐρομένῳ καὶ αὐτῷ, ὅς τις εἴη, Νικόλαος ἀπεκρίνατο τοῦ Χριςοῦ δοῦλος. Διϋπνισθεὶς τοίνυν Ἀβλάβιος, ἔςρεφέ τε τῷ νῷ τὴν θέαν, καὶ τίποτε ἄρα τὸ φανὲν, καὶ ὅ, τι δηλοῦν ἐσκόπει. Καὶ αὐτίκα ἥκει τὶς πρὸς αὐτὸν παρὰ Βασιλέως μηνύων ἅπερ ὁ Βασιλεὺς ἐν ὕπνῳ ἐθεάσατο. Καὶ ὃς πάλιν ἀπαγγέλλει τὴν ὄψιν, καὶ τὰ φανέντα αὐτῷ ἅπαντα διεξίει. Πρὸς τὸ παράδοξον τοίνυν ἐκεῖνο τῆς θέας ἄμφω καταπλαγέντε, ὅ, τε Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἔπαρχος, καὶ ὅπως ὥσπερ ἀπὸ συνθήματος ἡ αὐτὴ ὄψις ἑκατέρῳ ἐφοίτησεν, ἐπειδὴ τὸ ὄνειρον συμβαλεῖν οὐκ εἶχον, μετακαλεσάμενος ἀπὸ τῆς φυλακῆς τοὺς Στρατηλάτας ὁ Βασιλεὺς, τίσι φησὶ μαγείαις χρησάμενοι, τοιούτους ἡμῖν ἀπεπέμψατε τοὺς ὀνείρους, πόλεμον οὕτω σφοδρὸν ἐπισείοντας, καὶ τὰ μεγάλα καθ' ἡμῶν ἀπειλοῦντας; Οἱ δὲ μηδὲν τοιοῦτον ἐν ἑαυτοῖς συνειδότες, νεύμασιν ἀλλήλους ἠρώτων, εἴ τι αὐτῶν τις αὐτῶν εἰδείη, ἐκπεπληγμένον ἕκαςος ἑκάςῳ τὸν ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλοντες. Ὁ Βασιλεὺς τοίνυν οὕτω τοὺς ἄνδρας ἔχοντας ἰδὼν, ἐπὶ τὸ πρᾳότερον μεταβάλλει, καὶ προχωρῶν αὐτοῖς, ἀποκρίνασθαι πρὸς ταῦτα κελεύει. Οἱ δὲ, δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς πληρώσαντες, καὶ συνεχὲς ἀναβλίζοντες, ἡμεῖς εἶπον ὦ Βασιλεῦ, οὔτε μαγείαν, ὅ, τι ποτέ ἐςιν οἴδαμεν, οὔτε κατὰ τοῦ σοῦ κράτους δεινόν τι ἐμελετήσαμεν, μάρτυς ὁ πάντας ὁρῶν ὀφθαλμός. Εἰ δὲ μὴ οὕτω ταῦτα, ἀλλά τι πονηρὸν ἡμῖν ἔσκεπται κατὰ σοῦ, μηδεμία ὦ Βασιλεῦ, μηδεμία καθ' ἡμῶν λάβῃς ἔλεον, μὴ πρὸς τῆς Τριάδος αὐτῆς, μὴ δὲ ὅλου φείσῃ τοῦ γένους ἡμῶν. ἀλλ' ἔτι καὶ θανάτου βαρύτερον, ἀποφήνῃ καθ' ἡμῶν. Ἡμῖν ὦ Βασιλεῦ οὗτος ἐκ πατέρων κλῆρος ὑπῆρξε, τὸν Βασιλέα τιμᾷν, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν εὔνοιαν τοῦ παντὸς προτιμᾷν. εἰ δέ τις ταῦτα παραβαίνοι, ζημιοῦν αὐτὸν τὰ μεγάλα, καὶ ὡς πολεμίῳ τὸ λοιπὸν χρῆσθαι. Ὥς τε ἀμελοῦντες ἑαυτῶν, τὴν σὴν, ὦ Βασιλεῦ, ἐβλέπομεν σωτηρίαν. ὅθεν καὶ ἀμοιβαὶ φιλότιμοι παρὰ τῆς σῆς ἡμῖν ἠλπίζοντο δεξιᾶς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ πολεμία χεὶρ κατὰ τοῦ σοῦ κράτους ἐκινεῖτο, καὶ τοιαύτην ἀνδρῶν ἀρετὴν ὁ καιρὸς ἐζήτει, τοὺς ἄλλους παραδραμὼν, ὅσοι τοῦ αὐτοῦ ἡμῖν ἐτύγχανον ἀξιώματος, ἡμᾶς οὐκ ὄφελον προείλου, καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ἡμῖν ἐνεχείρισας φροντίδα. Ταῦτά τοι καὶ πρόθυμοι τῷ σῷ προςάγματι εἴξαμεν, καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἐπανειλόμεθα, καὶ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, σὺν Θεῷ δὲ εἰρήσθω, ἐπὶ τῶν ἔργων ἱκανῶς παρεςήσαμεν. Ὅπερ εὖ οἶδ' ὅτι πάντες συμφήσουσι, τοῦτο τὴν εὐδαιμονίαν πρότερον ἡμῖν παρασχὸν, νῦν καθ' ἡμῶν ὁ φθόνος ὁπλίζει, καὶ κρινόμεθα φεῦ ὡς ὁρᾷς, καὶ τὰ ἔσχατα πείσεσθαι προσδοκῶμεν. Ὥς τε περιέςηκεν ἡμῖν ὦ Βασιλεῦ ἡ τῆς πρὸς σὲ εὐνοίας ἀπόδειξις, μείζονος τιμωρίας ὑπόθεσιν εἶναι, καὶ ἀντὶ δόξης ἐλπιζομένης καὶ ἀμοιβῶν, θανάτου φόβος ἡμᾶς ἔχει καὶ καταδίκης, ἐπὶ τῷ τελευταίῳ τούτῳ καὶ δυςυχεῖ κατορθώματι. πῶς ταῦτα Ἥλιε, πῶς ταῦτα δίκη φέρεις ὁρᾷν; Τούτοις ὁ Βασιλεὺς κατακλασθεὶς τὴν ψυχὴν, δῆλος ἦν μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ ἐκείνων ὑ-

βρει. ἔτρεμε γὰρ τὰ τοῦ Θεοῦ δικαιώματα, καὶ τὴν ἀλουργίδα ᾐσχύνετο, μὴ νομοθετῶν ἄλλοις, αὐτὸς ἀθώας ὑπόσχῃ τῆς κρίσεως. Εὐθὺς οὖν ἐπιεικὲς ὁρᾷ πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἡμερώτατα φθέγγεται. Οἱ δὲ τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν λόγον διαναστάντες, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐνδόσιμον τῆς παῤῥησίας αὐτοῖς ἐδόθη παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐδημοσίευον τὸν θησαυρὸν, οὐκ ἔκρυπτον τὴν ἐλπίδα. Καὶ Κύριε ὁ τοῦ σοῦ Νικολάου Θεὸς μέγας ἐβόων, ὁ τοὺς τρεῖς ἄνδρας ποτὲ τοῦ ἀδίκου θανάτου διασωσάμενος, ἐξελοῦ καὶ ἡμᾶς δι᾽ αὐτοῦ τοῦ ἐπηρτημένου τούτου κινδύνου. Ἁρπάζει τὸν λόγον ὁ Βασιλεύς. καὶ τίς οὗτός ἐστιν ὁ Νικόλαος ἔφη; καὶ πῶς καὶ τίνας ἔσωσεν; εἴπατε. Νεποτιανὸς οὖν αὐτίκα πάντα διέξεισιν αὐτῷ κατὰ μέρος. Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῇ περὶ τὸ Θεῖον καὶ τοὺς αὐτοῦ θεράποντας τιμῇ καὶ πρότερον καλλυνόμενος, οὐδ᾽ ἐνταῦθα γοῦν λήθην τῆς οἰκείας ἐλάμβανεν ἀρετῆς. ἀλλ᾽ ὁμοῦ τε περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀνηγγέλη, καὶ οὐδὲ πολλῶν ἐδεήθη λόγων. ἀλλ᾽ εἰς τὴν φανεῖσαν ὄψιν αὐτῷ ἐπὶ πλέον ἀνενεγκὼν, καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων παῤῥησίαν, καὶ τὸν πολὺν ἐκεῖνον ζῆλον ὑπερθαυμάσας, συγγνώμης τε ἀξιοῖ τοὺς ἄνδρας. καὶ οὐκ ἐγὼ φησὶν ὑμῖν χαρίζομαι τὴν ζωὴν, ἀλλ᾽ ὃν ὑμεῖς εἰς βοήθειαν ἐκαλέσατε, καὶ ὃς οὐδὲ καθεύδειν εἴα ἡμᾶς, προστατῶν ὑμῶν καὶ κηδόμενος. Ἄπιτε τοιγαροῦν παρ᾽ αὐτὸν, καὶ κειράμενοι τὴν κόμην, τὰ τῆς εὐχαριστίας ἀπόδοτε. ἀπαγγείλατε δὲ καὶ παρ᾽ ἡμῶν, ὅτι τὸ κελευσθὲν ἰδοὺ πεποίηκα, μὴ ἀπειλείτω μοι.

Ταῦτα εἶπε, καὶ χρυσοῦν Εὐαγγέλιον, καὶ σκεῦός τι ἕτερον χρυσοῦν καὶ αὐτὸ ἐκ λίθων τιμίων συγκείμενον, καὶ κηριόλους δύω χρυσοῦς δίδωσιν αὐτοῖς, ἐντειλάμενος ἀναθῆναι ταῦτα τῷ ἐν Μύροις Ναῷ. Οὕτω καὶ αὐτοὶ παραδόξου σωτηρίας ἐπιτυχόντες, εὐθὺς ὁδοῦ τε ἥψαντο, καὶ περιχαρεῖς εἰς τὸν Ἅγιον ἥκουσιν, ἄσμενοί τε αὐτὸν εἶδον, καὶ δῆλοι ἦσαν, ὑπὸ τῆς ἄγαν ἡδονῆς πρόθυμοι εἶναι, καὶ αὐτὴν προέσθαι τὴν χαρισθεῖσαν αὐτοῖς ζωὴν, ὥς τε ἀξίαν ἀποδοῦναι τὴν εὐχαριστίαν τῷ οὕτως εὐεργετήσαντι, εἶτα καὶ τὰ τοῦ Βασιλέως ἀνατιθέασι. Κύριε Κύριε τίς ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, ἠρέμα ὑποφωνοῦντες, μὴ δὲ αὐτοὺς ἀγεύστους τῆς ἡδονῆς τοὺς πένητας ἀφιέντες, ἀλλὰ καὶ τούτους τοῖς οὖσι δεξιωσάμενοι.

Ταύτῃ τοιγαροῦν ἐπὶ τῶν ἔργων, τοῦ Θεοῦ τὸν οἰκεῖον θεράποντα μεγαλύνοντος, ὑπόπτερος ἡ περὶ αὐτοῦ φήμη διαρθεῖσα, πανταχοῦ τε ἔθνους, καὶ πάντα περιελάμβανε, πέλαγός τε διέβαινε, καὶ κατὰ θαλάσσης ἐφέρετο, καὶ οὐδένα τόπον ἀνήκοον τῶν μεγάλων τοῦ ἀνδρὸς χαρίτων ἠφίει.

Ναῦται γοῦν ποτὲ κλύδωνι περιπίπτουσι χαλεπῷ. οἱ τῆς ἐν χερσὶν ἀπογνόντες σωτηρίας, ἐπειδὴ τὸν μέγαν Νικόλαον, ὀξεῖαν ἐπὶ τοῖς παρ᾽ ἐλπίδα βοήθειαν ὑπὸ τῆς φήμης ἐμάνθανον, ὅλοι τῆς δεήσεως τῆς πρὸς αὐτὸν γίνονται, τοῦτόν τε κατὰ τοῦ κλύδωνος ἐκάλουν, καὶ αὐτῷ τὰς χεῖρας ὤρεγον, καὶ μόνης ἐξείχοντο τῆς παρ᾽ αὐτοῦ βοηθείας. Καὶ ὃς, οὐδὲ βραχὺ μελλήσας, ἐπιπηδᾷ εὐθὺς τῇ Νηΐ, καὶ φανερὸς τοῖς ἐκείνων γενόμενος ὀφθαλμοῖς, ἰδοὺ κεκλήκατέ με φησὶ, καὶ βοηθήσων ὑμῖν πάρειμι. Εἶτα θαῤῥεῖν αὐτοῖς διακελευσάμενος, τοῦ πηδαλίου τε λαμβάνεται ὑπὸ τῇ πάντων ὄψει, καὶ ταύτῃ τὴν ναῦν ἰθύνειν ἐῴκει. Εἶτα καὶ τῇ Θαλάσσῃ ἐπιτιμήσας, τὰς τρικυμίας αὐτοῖς καὶ τοὺς στροβίλους, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐκ τοῦ χειμῶνος κοιμίζει κακὰ, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ ἐμὸς Ἰησοῦς τὸ πρότερον. καὶ οὕτως ἥμερον καὶ γαληνὸν αὐτοῖς δίδωσι πλοῦν.

Ὡς οὖν πρᾴῳ τῷ πνεύματι φερομένους, ἡ χέρσος αὐτοὺς ὑπεδέχετο, τῆς νηὸς ἀποβάντες, τὸν διασωσάμενον τοῦ κινδύνου αὐτοὺς ἠπείγοντο φθάνειν. Εἶτα μαθόντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτὸν οἴχεσθαι, ἀπίασι παρὰ τὸν Ναόν. Ὁ μὲν οὖν μέρος ἑαυτὸν τοῦ κλήρου ποιήσας, εἱστήκει μετὰ τῶν ἄλλων. οἱ δὲ ὡς ἐπέβαλον αὐτῷ τὰς ὄψεις, μήπω τούτοις γνωσθέντι πρότερον, ἀπὸ γοῦν τῆς ἐν τῷ Πελάγει ἐπιφανείας

εἰς

εἰς ἐκεῖνον εὐθὺς ἀνέφερον. καὶ προσδραμόντες, προσπίπτουσιν αὐτοῦ τοῖς ποσί. καὶ ἡ γλῶττα μὲν εἰς εὐχαριστίαν αὐτοῖς ἐκινεῖτο, συνεφθέγγετο δὲ ταύτῃ καὶ ἡ ψυχὴ ὧν τε ἔπαθε, καὶ ὅπως ἐῤῥύσθη μιμνησκομένη, δάκρυά τε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν προΐει τῶν λεγομένων μάρτυρας. Εἶτα καὶ τοῖς παροῦσι κατὰ μέρος τὰ τοῦ δράματος διηγοῦντο. Ὁ θαυμαστὸς τοίνυν Νικόλαος, κινδύνου ῥύεσθαι τοῦ τῆς ψυχῆς οὐχ ἧττον εἰδὼς, ὃ καὶ τῆς πλείονος μᾶλλον ἠξίου μερίμνης, ἐπειδὴ τῷ διορατικῷ τοῦ Πνεύματος χαρίσματι, μοχθηρίαν αὐτοῖς ὑποκαθημένην ἑώρα, πόῤῥω Θεοῦ καὶ τῶν ἐκείνου βάλλουσαν ἐντολῶν, ἐπιγνῶτε ἑαυτοὺς ἔλεγε, παρακαλῶ τέκνα. ἐπιγνῶτε, καὶ τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ νοῦ κινήματά τε καὶ διανοήματα, εἰς εὐαρέστησιν ἀπευθύνατε τοῦ Θεοῦ. Κἂν γὰρ τοὺς πολλοὺς λανθάνωμεν, καὶ χρηστοὶ δοκῶμεν, ἀλλ' ἐκεῖνόν γε πάντως οὐδὲν λήσεται τῶν ἡμετέρων. Ἄνθρωπος μὲν γὰρ εἰς πρόσωπον φησὶ, Θεὸς δὲ εἰς καρδίαν. Ἠκούσατε καὶ τοῦτο τῆς Γραφῆς λεγούσης. Μὴ ποιεῖτε κακὰ, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ ὑμᾶς κακά. Μάθετε δὲ μᾶλλον εὖ ποιεῖν, καὶ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ σώματος ὅλῃ προθέσει καταδιώξατε. Ναὸς γὰρ ὑμεῖς Θεοῦ. Ὃς δὲ φθείρει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, φθερεῖ αὐτὸν ὁ Θεός. Παῦλος ταῦτα ὁ θεῖος φησίν. οὕτω ποιεῖτε, καὶ τοῦ λοιποῦ ἕξετε βοηθὸν ἄμαχον τὸν Θεόν. ἀρκεῖ μοι τὰ εἰρημένα, ἣν οὗτος ἐπλούτει παρὰ Θεοῦ ῥοπὴν ἱκανῶς παραστῆσαι. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ περὶ αὐτοῦ μνήμη οὐδ' ἐνταῦθα στῆναι τὸ ὅλον ἀνέχεται, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ τὰ λειπόμενα προσθήσῃ, ζημίαν τίθεται τὴν μεγίστην. Λόγος δέ τις ἄνωθεν τοῦ χρόνου καὶ εἰς ἡμᾶς φοιτήσας, τὸν μακάριον τοῦτον, πρεσβυτικὸν μὲν τὸ ἦθος, Ἀγγελικὸν δὲ τὴν θέαν, ἁγιασμοῦ δὲ καὶ χάριτος ἀποπνέοντα θείας ὑπογράφει. προστίθησι δὲ καὶ ταῦτα περὶ αὐτοῦ. Ὡς εἴ τις αὐτῷ καὶ ἐντύχοι, πολλὴ τῷ ὄντι αὐτίκα, παρὰ μόνης τῆς ἐκείνου θέας ἐπίδοσις πρὸς τὸ βέλτιον καὶ μεταβολή τις ἐγίνετο. Καὶ ἕκαστος δὲ πάθει τινὶ καὶ λύπῃ βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν, ὡς μόνον αὐτῷ ἀτενίσειεν, ἱκανὴν εὕρισκε τοῦ λυποῦντος παραμυθίαν. Ἐξίει δὲ καί τις ὑπέρφωτος ἀστραπὴ τῆς ἐκείνου θέας, καὶ τὸ πρόσωπον κατέλαμπεν ὑπὲρ τὸ Μωσέως. Εἴ που τοίνυν συμβαίη τῶν ἑτεροδόξων τινὰς αὐτῷ καθ' ὁδὸν συνελθεῖν μόνον, εἰ τῆς ἐκείνου ἀπολαύσειαν γλώσσης, εὐθὺς ἀπίεσαν τὴν ἐκ παίδων συναυξηθεῖσαν αὐτοῖς αἵρεσιν ἀποβαλόντες, τὸν ὀρθὸν τῆς ἀληθείας λόγον ἐνστερνισάμενοι. Ὁ μὲν οὕτω διαβιώσας, καὶ λαμπρῶς κατά γε τὸν τῆς ἀρετῆς λόγον πολιτευσάμενος, καὶ οἷόν τι μύρον χαρίεν ὡς ἀληθῶς καὶ προσαγωγὸν ἐν μέσῳ τῆς Μυρέων τοῖς ἄνθεσι τῶν θείων χαρίτων μυρίσας, βαθύτατά τε γηράσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν, τῶν τε θείων καὶ τῶν λυομένων γενόμενος, ἐπεὶ καὶ ἄνθρωπον ὄντα τοῦτον ἔδει τῷ καιρῷ, μόνῳ λειτουργῆσαι τῆς φύσεως, νόσῳ περιπίπτει βραχείᾳ. Ἡ δὲ αὐτῷ εἰς εὐχαριστίας τοὺς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ὕμνους ἐξοδίους τε καὶ προπεμπτηρίους ἀνήλωτο, καὶ τῇ τῆς ἐκδημίας ἐλπίδι χαριέστατα διετίθη τοῦτον. Ὅπερ γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ τῇ σαρκὶ παραμένειν, τοῦτο ἐκείνῳ τὸ διαζευχθῆναι τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω τὸν ἐπίκηρον τοῦτον καὶ βραχὺν καταλείπει βίον, διαβαίνει τε πρὸς τὴν μακρὰν ἐκείνην καὶ μακαρίαν ζωὴν, λαμπρότησιν Ἀγγέλων συνών, καὶ συναγαλλόμενος, καὶ τὸ τῆς Τριάδος φέγγος ὁρῶν τρανώτερόν τε καὶ καθαρώτερον. Τὸ δὲ τούτου σῶμα τὸ τίμιον, χερσὶν ὁσίαις Ἐπισκόπων καὶ τοῦ κλήρου παντὸς λαμπροφορίᾳ τιμώμενον, τῷ ἐν Μύροις ἐναπετέθη Ναῷ, μύρον καὶ εἰς τόδε χρόνου προχέον, νόσων ψυχικῶν τε καὶ σωματικῶν ἴαμα.

Τῶν γοῦν ἁπανταχόθεν γῆς ἐκεῖ συῤῥεόντων, ἀφθόνου μεταλαμβανόντων τῆς χάριτος, πόῤῥω τινὰς τῆς Λυκίων διῳκισμένους, καὶ πολλῶν ἀπέχοντας ἡμερῶν ὁδὸν, πόθος λαμβάνει θερμὸς, τὸ τοῦ ἁγίου μνῆμα καταλαβεῖν, ἀρύσασθαί τε τοῦ μύρου, καὶ μεταλαβεῖν τοῦ ἁγιασμοῦ. Καὶ δὴ τὰ ἱστία ἐνθέ-

ἐμβέμενοι τῇ νηΐ, πρὸς τὴν Λυκίαν πλεῖν ἔμελλον. Πονηρὸν δὲ δαιμόνιον, ὃ τὸν βωμὸν πάλαι τῆς Ἀρτέμιδος κατοικοῦν ἦν, ὃ ὁ πολὺς Νικόλαος ἐκεῖθεν μετὰ τῶν ἄλλων ἀπήλασεν, εἰς ἔδαφος τὸν βωμὸν κατασείσας, καὶ τὸν πλοῦν ἐκεῖνον αἰσθόμενον, καὶ τοῦτο μὲν μνησικακοῦν τῷ Ἁγίῳ, τῆς τε τοῦ νεὼ καταστροφῆς, καὶ οἰκείας ἐκεῖθεν ὑπερορίας, καὶ ὅση δύναμις ἀμύνασθαι σπουδάζον, τοῦτο δὲ καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τοὺς ἄνδρας ἀποστερῆσαι βουλόμενον, καὶ βλάψαι τὸν πόθον, γυναῖκα ὑποκρινόμενον, ἄγγος τι πλῆρες ἐλαίου βαστάζειν ἐδόκει. καὶ τοῦτο προμηθεῖσθαι μὲν ἀποφέρειν ἔλεγε πρὸς τὸν τοῦ Ἁγίου τάφον, δεδοικέναι δὲ τὸ πολὺ τοῦ πλοῦ καὶ τρέμειν. ἀδύνατον γάρ φησι γυναικὶ, πρὸς τοσοῦτον ἀποθαρσῆσαι πέλαγος, δέομαι τοιγαροῦν ὑμῶν, τὸ ἄγγος ἐκεῖνο λαβόντας, κομίσατε παρὰ τὸν τάφον, καὶ βαλεῖν τῷ τοῦ Ἁγίου λύχνῳ τὸ ἔλαιον. Τοιαῦτα τὸ βδελυρὸν δαιμόνιον ἔλεγέ τε καὶ ἠξίου, τὸ ἄγγος ἐκεῖνο ταῖς χερσὶ πιστεῦον τῶν φιλοθέων. Τὸ δὲ ἄρα, πονηρά τις ὑπῆρχεν ἐνέργεια, καὶ ὅλως ἀξία τοῦ δεδωκότος. Πείθει τοίνυν πολλὰ ἱκετεῦσαν. Καὶ λαβόντες αὐτὸ, ἐπειδὴ ὁ τῆς πρώτης ἡμέρας πλοῦς αὐτοῖς ἤνυστο, σὸν ἔργον ὦ πιστὲ τοῦ Θεοῦ θεράπων καὶ δεξιὲ τοῖς κινδυνεύουσι παραστάτα, καὶ τοῦτο δὴ τὸ παραδόξως γενόμενον. Νύκτωρ γάρ τινὶ τούτων ἐπιφανεὶς, ῥίπτειν κατὰ τοῦ βυθοῦ τὸ ἄγγος κελεύει. Οἱ δὲ αὐτίκα ὄρθρου διαναστάντες, οὕτως ἐποίουν. καὶ ἀκοντίζουσιν αὐτὸ κατὰ τοῦ πελάγους. καὶ εὐθὺς φλόξ τε μετέωρος πρὸς τὸν ἀέρα ἤρετο, καὶ καπνοὶ ἐκεῖθεν καὶ ὀδμαὶ δυσώδεις ἐπέμποντο. τό, τε ὕδωρ διέσχε, καὶ κάτωθεν ἀνακοχλάσαν, βρασμώδεις ψόφους ἐποίει, καὶ σπινθῆρες αἱ σταγόνες ἦσαν, ἥτε Ναῦς κλύδωνι τοσούτῳ ἀποληφθεῖσα, κατεδύετο ἤδη. καὶ οἱ ἄνδρες τῷ παραλόγῳ τοῦ κινδύνου καταπλαγέντες, ἀπεγνωκότες ἄγειον εἰς ἀλλήλους ἑώρων, καὶ ὅλως ἐν ἀμηχανίᾳ ἦσαν. ἀλλ᾽ ὁ πόρρωθεν τῆς αὐτῶν σωτηρίας προνοῶν, καὶ τὸ ἄγγος ἀφεῖναι κατὰ τοῦ βυθοῦ κελεύσας, οὗτος αὐτοῖς κἀνταῦθα ἐπιφανεὶς, τοῦ χαλεπωτάτου κλύδωνος ῥᾷστα, καὶ τοῦ κινδύνου ἐξείλετο. Ὁμοῦ τε γὰρ ἡ ναῦς βραχὺ τοῦ τόπου μετέβη, καὶ τοῦ δέους οἱ ἄνδρες ἀφείθησαν, καὶ αὔρα τις περιέπνευσε τούτοις, ἡδεῖά τε καὶ εὐώδης, καὶ ἥσθησαν τῇ ὀδμῇ, καὶ τὰς ψυχὰς ὡς ἥδιστα διετέθησαν.

Ταῦτά σοι πρὸς Θεοῦ τὰ γέρα Νικόλαε, αὗται τῶν πόνων αἱ ἀμοιβαί. ταῦτα τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα, τὰ κατὰ τὸν παρόντα φημὶ βίον, τὰ γὰρ τοῦ μέλλοντος ἐκεῖνα πάντως εἰσὶ, τὰ μήτε ὀφθαλμῷ θεατὰ, μήτε ὠσὶν ἀκουστὰ, μήτε καρδίᾳ ληπτὰ γενόμενα, ἃ ἑτοιμάσαι τὸν Θεὸν δεδιδάγμεθα τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἐγὼ δέ σε οὐδὲν ὀκνήσω καὶ λαμπρὸν μάρτυρα καλέσαι, καὶ στεφανίτην ἀναίμακτον, (ὅσα γε ἀναφέρειν εἰς προαίρεσιν ἐπιστάμεθα,) ἀρχῇ μόνῃ τὸ δυσσεβὲς κράτος καταβαλόντα, καὶ καλῶς τῆς ὑπερορίας ἀνακληθέντα, καὶ μετὰ λαμπρῶν τῶν τροπαίων ἐπανελθόντα Χριστιανοῖς, καὶ τὴν προτέραν τιμὴν, τῇ δευτέρᾳ διαδεξάμενον, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ᾽ οὗ τῷ Πατρὶ ἅμα τῷ Ἁγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, Δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἡ Κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὕψιστος Παράδεισον ἔμψυχον, παστάδα τε ἁγνὴν χαριτόπλοκον, χρυσόμορφον Πορφύραν, καὶ Οὐρανόν σε ἀνέδειξε.

Στερέωσον τὸν νοῦν μου τρεπόμενον, τὸν λογισμὸν κλονούμενον ἔδρασον, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῇ σῇ σκέπῃ Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ξηρῷ πειρασμῷ, περιπέπτωκα δεινῶς κατακεντούμενος, καὶ πύλαις ᾅδου προσεπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος, σῶσόν με πρεσβείαις σου μάκαρ, καὶ ἀνάστησον

ψάλ-

ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀδύτου φωτὸς, ταῖς αὔλοις ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν θλίψεων, κεκακωμένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, καθοδήγησον ψάλλοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστὸν, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρύσασθαι ψάλλοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Παντοίων χαλεπῶν τε νοσημάτων, ἰατρὸς πανάριστος Πάτερ Νικόλαε, φανεὶς, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσχου εὐρωστίαν βοᾶν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥυσάμενος τοὺς πάλαι στρατηλάτας, ἐκ θανάτου ἅγιε τούτους διήγειρας, ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, μετὰ πίστεως θερμῆς καὶ ἀνακράζειν σοι, σὲ ἀνευφημοῦμεν, σοφὲ ὡς εὐεργέτην.

Σοφίας τῷ κρατῆρι πλησιάσας, μυστικῶς τὰ χείλη σου Πάτερ Νικόλαε, κρουνοὺς, ἀμβροσίας ἔνθεν ἤντλησας, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τοῖς λαοῖς ἐκβοῶν· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Τριὰς σὲ ἀνυμνοῦμεν τρισαγία, καὶ Μονὰς τρισλαμπεστάτη ὁμοούσιε, Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα ἅγιον. ἐν οἷς πάντες βαπτισθέντες ἀναμέλπομεν· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ πάντων δεχομένη τὰς δεήσεις, Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως, τοὺς τιμῶντας σε κυρίως καὶ δοξάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

„ Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ ἔμπνους ἁλουργὶς, χλαμὺς ἁλουργόχροος, τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, καὶ πορφύρα ἐξ ἧς, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη, τοῦ θεανθρώπου Λόγου.

Συνέλαβες ἄχραντε, τὸν ἅπασαν δρακὶ, τὴν Κτίσιν συνέχοντα, ὡς Κτίστην καὶ Θεὸν, ἀρρήτως ἀφράστως, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βροτὸν γεγονότα, καὶ ὅλον μὴ ἐκστάντα.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς εὐμενὴς καὶ συμπαθὴς, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περιχεθέντας, ἐλευθέρωσον μάκαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, Χριστὸν ἱερομύστα.

Μυσταγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ οὐρανίων, χρηματίζων Θεόφρων, ἀρχιερεύς τε πιστὸς, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἴτησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἡμῶν ἱεροφάντα.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις, περιπαρῆναι κακοῖς. ἀλλὰ σὺ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τάγματα Πατριαρχῶν καὶ Ἀποστόλων, Ἱερέων τε Μαρτύρων δῆμοι, Προφητῶν ὁ σύλλογος, ἅπας δῆμος τῶν εὐσεβῶν, μακαρίζουσι τὴν θείαν πολιτείαν σου. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς παρακαλοῦμέν σε. μὴ ἐλλίπῃς ἀεὶ πρεσβεύων τὸν Κύριον, διαφυλαχθῆναι, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης.

Ὕψιστε Παμβασιλεῦ μεγαλοκράτωρ, ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ ὁσίου ποιμένος, τὴν ζωὴν εἰρήνευσον, πάντων Λόγε Χριστιανῶν, χορηγῶν κατὰ Βαρβάρων εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, τὴν νίκην καὶ τὴν ἰσχὺν δεόμεθα. ἵνα πάντες

ἀεὶ

ἀεὶ ὑμνῶμεν τὸ κράτος σου, καὶ ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεὶς τῷ ἀπροσίτῳ Πάτερ, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν θλίψει αὐγάζεις, διαλύων ἅπαντα, ζόφον σκότους τῶν πειρασμῶν. ἀπαστράπτεις εὐφροσύνῃ τὰς καρδίας ἡμῶν. ἐν αἷς τηλαυγῶς καταλαμπόμενοι, ἐκβοῶμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας.

Τριαδικόν.

Ζωὴν καὶ ζωὰς καὶ ἓν καὶ τρία φῶτα, τὴν Τριάδα πιστῶς ἀνυμνοῦμεν, πατρικαῖς ἑπόμενοι θείαις ὄντως ταῖς διδαχαῖς, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον. μεθ' ὧν εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας.

Θεοτοκίον.

Πράγματος ξενοπρεποῦς ἡ Βάτος τύπον, προεικόνισεν ἄχραντε Κόρη καιομένη ἄφλεκτος, πάλαι ὄρει ἐν τῷ Σινᾶ, τὸ Μυστήριον τοῦ τόκου σου προγράφουσα. τὸ πῦρ γὰρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνοικῆσαν, ἀλώβητόν τε τετήρηκε. διό σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας.

Καταβασία.

„ Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε Κάμινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου, ἣν ὑπέδυ νηδύν. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν, εὐλογείτω, ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον Λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν Ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν Σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τὴν Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ῥεῖθρον τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ φλογμῷ φλογιζόμενον, καὶ δεινῶς τηκόμενον, Πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν Ποταμὸν ἡ τεκοῦσα τῶν χαρίτων, ἐξ οὗ ὁ πίνων διψήσῃ οὐδέ ποτε.

Ὡς τοῦ νυμφίου ὡραῖον σὲ Θάλαμον, ὡς τοῦ Δεσπότου Παλάτιον ἔμψυχον, ὡς Πορφύραν πάγχρυσον, καὶ τερπνὸν Παλάτιον, τοῦ Χριστοῦ Δέσποινα πάντων, καθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, Θεόφρων φωτιζόμενος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας, σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, τοὺς ἐν βυθῷ, Θαλάσσης λυτρούσαι. καὶ τρέφεις λιμώττοντας, παραδόξως παμμακάριστε.

Ὡς ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, νῦν συναυλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἁψίδων τοὺς ὑμνητάς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς Θεομῆτορ, ἁγνὴ γεγέννηκας, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς, ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ' ἕνωσιν, ἑνωθεῖσαν ἀδιάῤῥηκτον.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον.

Χορεύσατε πνεύματι, πάντες φιλέορτοι, Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθε, Ὄρη τε καὶ Βουνοὶ Ἐκκλησίαι, καὶ Παρθένων χοροί, ἀσκητῶν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ παμμάκαρος, ἐν ᾗ συνελθόντες, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Ψαλάτωσαν ὕμνοις, τὰ πέρατα ἅπαντα, ἐγκωμίων στέμμασι, πάντες τὴν κορυφὴν Νικολάου, τοῦ θείου κοσμοῦντες, σοφῶς, τοῦ θεράποντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ ἐκ παθῶν τε καὶ κινδύνων λυτρωθείημεν.

Ὡς ἄξιον δέχου, τὸν ὕμνον Νικόλαε, τοῦ μικροῦ ποιήματος, τοῦτον ὥσπερ Χριστός, προσεδέξατο τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά. μὴ βδελύξῃ με τὸν ἄθλιον ποθῶν, οὐ κομπάζων γὰρ τρισμάκαρ κατετόλμησα.

Τριαδικόν.

Ἑνίζεται ὁμουσίῳ θελήματι, ἡ Τριὰς μερίζεται, πάλιν προσωπικῶς ἀμερίστως συντηροῦσα τὸ κράτος ἀεί, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὁ εἷς τρισυπόστατος Θεός. ὃν μεγαλύνομεν.

Λελύτρωται πᾶσα, ἡ Κτίσις τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀφεῖλε Κύριος, θρῆνον καὶ ὀδυρμὸν καὶ πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου ἁγνή,

Θεο-

Θεοτόκε παραμένετε ἐν σοί, καὶ ἡμεῖς τὰς ὀφειλὰς ἀποπληρούμεθα. Καταβασία.

» Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον. » Οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, Θρόνον » Χερουβικὸν τὴν Παρθένον, τὴν Φάτ- » νην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώ- » ρητος, Χριστὸς ὁ Θεός. ὃν ἀνυμνοῦντες » μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν, πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον. Ὅμοιον.

Μεγάλως σε ἐδόξασεν, ἐν θαύμασιν ὁ Κύριος, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ τέλος, Νικόλαε ἱεράρχα, τίς γὰρ ἐκ πόθου πίστεως, μόνον ἐπεκαλέσατο, τὸ ἅγιον σου ὄνομα, καὶ οὐκ εὐθὺς εἰσηκούσθη, θερμὸν προστάτην εὑρών σε;

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπεράγιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἁπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἕλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν ϛʹ. καὶ ψάλλομεν, γʹ. προσόμοια. Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιϊπτάμενος, ὡς νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ κράζεις ἀεί, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὡραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε. ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἅγιε ἁγίων. ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Ὡς ἐν ὀνείρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς εὐχαῖς σου ῥυσθείημεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημοῦντές σε. Δόξα. Ἦχος πλ. αʹ.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων, σκιρτήσωμεν ἑόρτια, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι' ὀνείρου φρικτῆς ἐπιστασίας, Βασιλέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς, ἀπολῦσαι στρατηλάτας ἀνυμνείτωσαν. Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὁμόζηλον Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατρόν, οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην, οἱ πένητες τὸν θησαυρόν, οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν, τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην, οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν. Παναγιε Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων. προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ Παντάνασσα μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρίν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον Νεφέλην, τὴν τῶν Οὐρανῶν πλατυτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε Κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου Θρόνον, τὴν μαννοδόχον χρυσέαν Στάμνον, τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου Πύλην, τὴν πάντων

Χρι-

Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν. Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. δίδοται καὶ Ἅγιον Ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων. Ἦχος Πλ. β΄. Σεργίου.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ. σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας. σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας. καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. διὸ πύλη σοι Οὐρανῶν ἠνέῳκται. εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε. Ἦχος Πλ. δ΄.

Στ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσ.

Εἰς ἄϋλον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτός σε ἐδόξασεν, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ, καὶ ὄντως ζωῇ. διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτὸν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου Ὅσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας. τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε, τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα, θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, ἱεράρχα Νικόλαε, καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν, στιχ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡγεμονίας τὸν θρόνον κατακοσμῶν ἀρεταῖς, ἐξ ἐπιπνοίας θείας, τὸν τῆς ἱεραρχίας, προσφόρως ἐκομίσω. ὅθεν πιστὸς οἰκονόμος τῆς χάριτος, ἐν ἀμφοτέροις Ἀμβρόσιε γεγονὼς, διπλοῦν στέφανον κεκλήρωσαι. Ὅμοιον.

Ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, καὶ προσευχαῖς συντόνοις, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐκάθηρας Θεόφρον. σκεῦος λοιπὸν, ἐκλογῆς τῷ Θεῷ ἡμῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ὡσαύτως ἀναδειχθεὶς, ὑπεδέξω τὸ χάρισμα.

Τὸν ἀσεβῆ Βασιλέα, ἡμαρτηκότα ποτὲ, ὡς τὸν Δαβὶδ ὁ Νάθαν, παῤῥησίᾳ ἐλέγξας, Ἀμβρόσιε παμμάκαρ, τοῦτον σαφῶς, ἀφορισμῷ καθυπέβαλες, καὶ μετανοίᾳ παιδεύσας θεοπρεπῶς, συνηρίθμησας τῇ Ποίμνῃ σου.

Ἕτερα στιχ. Ἦχος Πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, ἱερώτατε Ἀμβρόσιε, ἡ λύρα ἡ φωνοῦσα μέλος σωτήριον, δογμάτων ὀρθοδόξων πᾶσιν ἡμῖν. ἡ καταθέλγουσα πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὔηχος Κιθάρα τοῦ θείου Παρακλήτου, τὸ μέγα Ὄργανον τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀξιέπαινος Σάλπιγξ τῆς Ἐκκλησίας, διειδεστάτη τε πηγὴ τῶν χαρισμάτων, ἐναποπλύνουσα ῥεῖθρα τῶν παθημάτων, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, παμμακάριστε Ἀμβρόσιε, Συνόδου θεοφόρων, μέσον Πατέρων ὀφθεὶς, ἐν δύω ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱὸν, σάρκα γενόμενον κηρύττεις τρανῶς, τὸν ἐξ ἀπειρογάμου ἡμῖν ἐπιφανέντα, τὸν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ συναΐδιον τούτου καὶ συμφυῆ. ὅθεν τὴν βλάσφημον Ἀρείου γλωσσαλγίαν, ἐναπενάρκησας, τοῦ Πνεύματος δυνάμει. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, ἀξιάγαστε Ἀμβρόσιε, ὄντως ὡς ἐπόθει, τὴν καθαράν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου, ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν ὡς ἄδυτον φῶς. οὗ τῇ ἐνεργείᾳ, τὰ πνεύματα τῆς πλάνης, ἀποδιώκεις διαπαντὸς, καὶ θεραπεύεις τὰς νόσους

σοῦ καὶ μαλακίας, τῶν προσιόντων σοι, ἁπλότητι καρδίας, καὶ ἐκτελούντων σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν θεόφρον αἴτησαι, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν α΄. β΄. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν παμμέγιστον Ἀμβρόσιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις Ὅσιε, καταστραπτόμενος, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, καὶ ἁγίαν σου κοίμησιν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σαῖς ἱκεσίαις φωταγώγησον.

Ὁ λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σοφίας σοι, λόγον δεδώρηται, κεκοσμημένον γλώσσῃ ἀληθεῖ, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε, αἱρετιζόντων ἄλογον, ἀπορραπίζοντα κακόνοιαν.

Νοός σου τὸ ὀπτικὸν πανόλβιε, προκαθηράμενος, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος δεκτικὸν, καθαρῶν ἐπιλάμψεων, τοῦ παναγίου Πνεύματος, προαπειργάσω παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Θείῳ φωτί σου, ὑπέρλαμπρε ἥλιε, τῆς ἁμαρτίας μου, τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον. οἰκτείρεις γὰρ ψυχὰς, τῇ ἐμφύτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, σκότος ἀπαλλάττεις τῶν παθῶν, τῇ μόνῃ ἀνμενείᾳ σου, Παντοκράτωρ Κύριε, ὁ μόνος εὐδιάλλακτος.

Ἐπὶ τῷ κάλλει, τῶν θείων δογμάτων σου, ἡ Ἐκκλησία φαιδρῶς, Πάτερ ὡραΐζεται, καὶ πίστει ἀσφαλεῖ, πεποικιλμένη δείκνυται. καὶ ὅλη ὡς πλησίον καὶ καλὴ, ἐκ δεξιῶν παρίσταται, ὀρθοδόξως λάμπουσα, τῇ δόξῃ τοῦ νυμφίου Χριστοῦ.

Ἱερωσύνης, τοῖς ὅπλοις στομούμενος, καὶ θείᾳ δόξῃ τὸν νοῦν, Πάτερ ἐλλαμπόμενος, ὡς μάχαιρα πιστῶν, ἐστιλβωμένη δέδειχσαι, καὶ Σάλπιγξ τῆς εὐσήμου Ἑορτῆς, θράσῃ τῶν αἱρέσεων, τμητικῶς συγκόπτουσα, καὶ πάντας διεγείρουσα.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὸ αἰώνων, Πατρὶ συναΐδιος, ἐκ σοῦ Θεόνυμφε, σάρκα προελάβετο, τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, θεώσας συνεδόξασε. διό σε σωτηρίας ἀρχηγὸν, καὶ κόσμου ἱλαστήριον, Θεοτόκε Δέσποινα, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ κεκτήμεθα.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μεμυημένος, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος Ὅσιε, πᾶσαν μόνην γραφῆς, τοῖς ἀγνοοῦσιν Ἀμβρόσιε, Πάτερ τὰ δυσέφικτα, τρανῶς ἐσαφήνισας.

Μεγίστην χάριν, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος καὶ δύναμιν, σῆς ἐσθῆτος ἐπαφῇ ποικίλα πάθη Ἀμβρόσιε, Πάτερ ἐθεράπευσας, τῶν προσιόντων σοι.

Ἐν ἀφροσύνῃ, τὴν πρὸς σὲ τὸν φρονήσει ἐμπρέποντα, πλησιάσαι τολμηρῶς, μιαρωτάτην ὁρμήσασαν, θᾶττον ἐθανάτωσας, θείῳ προστάγματι.

Θεοτοκίον.

Τέμος ἀνθρώπων, ἐκαινούργησας μόνη κυήσασα, τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, δημιουργόν τε καὶ Κύριον. ὅθεν σε δοξάζομεν, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥεῖθρον ἐν καρδίᾳ σου, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος Ὅσιε, χαρισμάτων, βρύει καταρδεῦον, τὰς τῆς Πίστεως αὔλακας.

Ὅλον ἀπεκάθηρας, τὸ ὀπτικὸν τοῦ νοῦ Ὅσιε, καὶ εἰς ὕψος, ἤρθης θεωρίας, τῇ ἐλλά[illegible]ει τοῦ Πνεύματος.

Στέφεται τοῖς λόγοις σου, ὥσπερ τιμίοις λίθοις σοφὲ, ἡ Ἐκκλησία, καὶ διαυγίζει, τῶν πιστῶν βασιλεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ἔλεον γενέσθαι μοι, τῷ ἐν πολλαῖς παραγενέντι παράμωμε. ἁμαρτίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἀσιγήτως δυσώπησον.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Λόγους ζωῆς Πάτερ σοφὲ κεκτημένος, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν καταρδεύεις, καὶ καρποφόρους χάριτι δεικνύεις ἀεί. τῶν

αἱρε-

αἱρετιζόντων δὲ, κατακλύζεις τὰς φρένας. χάριν ἀναβλύζων τε, ἰαμάτων ἐκπλύνεις, παθῶν παντοίων ῥύπον ἀληθῶς, ἱερομύστα θεόφρον Ἀμβρόσιε.

Ἕτερον. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν Προφήτην Ἠλίαν ζηλοτυπῶν, καὶ Ἰωάννην ὡσαύτως τὸν Βαπτιστήν, ἀνδρείως διήλεγξας, Βασιλεῖς ἀνομήσαντας. ἱεραρχίας θρόνον, ἐνθέως ἐκόσμησας, καὶ τῶν θαυμάτων πλήθει, τὸν Κόσμον ἐπλούτισας. ὅθεν καὶ ταῖς θείαις, συγγραφαῖς κεκοσμημένος, πιστοὺς ἐπεστήριξας, καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὄρος τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ πάθει ἑστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ, τῷ Σταυρῷ πλησιάζουσα μητρικῶς, δακρύων προχύσεσι, λυομένη ἐκραύγαζες. οἴμοι θεῖε Λόγε, πῶς φέρεις ῥαπίσματα, ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας, Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ ὀνείδη καὶ σκώμματα, καὶ τὴν ὕβριν τὴν ἄδικον; ὅμως ὑπὲρ γένους, σωτηρίας βροτείου, ἑκὼν ταῦτα ὑφίστασαι, ἡ Θεοτόκος ἐβόα σοι. ἣν πρεσβείαν βαλλόμεθα, εἰς οἰκτιρμοὺς σὲ καλούμενοι, ζωοδότα Κύριε φιλάνθρωπε, ἵνα σώσῃς ἡμᾶς, τῶν παθῶν ἡμῶν Δέσποτα.

Ὠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν οἰκτιρμῶν.

Ἱεράρχης ἀνεδείχθης χρισθεὶς τῷ μύρῳ, τῷ τῆς ἱερωσύνης, τελειῶν Ἱερέας, πᾶσι τὴν σωτήριον, δωρούμενος κάθαρσιν.

Συνετήρησας τὴν ποίμνην ἐκ πάσης βλάβης, τῶν ἁμαρτιῶν μάκαρ, καὶ Ἀρείου τὴν πλάνην, πᾶσαν ἀπημαύρωσας, τῷ φέγγει τῶν λόγων σου.

Τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει τετειχισμένος, τὰ πονηρὰ διώκεις, τῆς κακίας παμμάκαρ, Πνεύματα μὴ φέροντα, τὴν σὴν ἐπιτίμησιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ θελήματι τὰ πάντα δημιουργήσας, δημιουργεῖται θέλων, ἐκ τῶν ἁγνῶν σου αἱμάτων, σώζων τοὺς εἰδότας σε, ἁγνὴν Θεομήτορα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁ λειμὼν τῶν δογμάτων σου, καὶ θεολαμπὴς σου βίος πανεύφημε, ὡς συνθέσεως θυμίαμα, κατευωδιάζει τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Ἱερεῖον γενόμενος, καὶ ἱερουργὸς καὶ κάρπωμα Ὅσιε, πρακτικῶς ὁλοκαυτώθης Θεῷ, καὶ προσήχθης θῦμα τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ.

Οὐράνιος Κύριος, ἐν τῷ στερεώματι τῷ τῆς Πίστεως, ὡς ἀστέρα σε κατέπηξε, δαδουχοῦντα Κόσμον τοῖς σοῖς δόγμασι. Θε.

Μὴ τραπεὶς τῇ θεότητι, ὅλον ἑαυτὸν ὁ Λόγος ἐκένωσε, καὶ ἀνθρώποις προσωμίλησεν, ἐκ σοῦ σάρκα κόρη προσλαβόμενος.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νοῦν λάμποντα φωτὶ, τῷ αὔλῳ κτησάμενος, ἀπήστραψας ἰαμάτων, καὶ θαυμάτων ἀκτῖνας, Ἀμβρόσιε μακάριε.

Ἀνήγειρας σαυτὸν, ἱερὸν καταγώγιον, τοῦ Πνεύματος καταλύσας. τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων, Ἀμβρόσιε θεόπνευστε.

Μεγίστων ἀρετῶν, φωταυγίᾳ λαμπόμενος, ᾐδέσθησαν Βασιλεῖς σε, καὶ τὸν ὅρον τῆς γλώττης, τῆς σῆς οὐ παρεσάλευσαν. Θε.

Βουλήματι τὸ πᾶν, ὁ σοφῶς ἐργαζόμενος, βουλόμενος ἀναπλάσαι, τοὺς ἀνθρώπους Παρθένε, τὴν σὴν γαστέρα ᾤκησεν.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐν τῇ θείᾳ σου μνήμῃ, ἱερέων θίασος Πάτερ ἀγάλλεται, καὶ πιστῶν χορεύεται, σὺν Ἀγγέλοις αὔλοις εὐφραίνονται, καὶ τρυφᾷ σήμερον, Πνευματικῶς ἡ Ἐκκλησία, ἐν τοῖς λόγοις σου Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Γεωργὸς ἀνεδείχθης τέμνων τὴν τῆς Πίστεως εὐθεῖαν ἄρουραν, καὶ διδασκαλίας,

λίας, ἐπισπείρων θεόσοφε δόγματα. καὶ αὐξήσας στάχυν, καρποφορεῖς τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν οὐράνιον ἄρτον τοῦ Πνεύματος.

Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, καὶ τὴν ἄμεμπτον πίστιν ἐχαρακτήρισας, Ἰσαὰκ ὡς ἄλλος, τὴν ψυχὴν θυσιάσαι προθέμενος, τῷ τοῦ Κτίστου πόθῳ, καὶ μὴ τρωθεὶς τῇ ἀπιστίᾳ, ἐσχημάτισας φίλος τοῦ Κτίστου. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη πανάγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ῥώμη σου, εὐφημεῖ τὰ σεπτὰ προτερήματα. φωτοειδὴς ὡς ἀστὴρ γάρ, πανταχοῦ θαυμάτων τὰς λαμπηδόνας, Ἱεράρχα, ἐπαφῆκας πιστῶς θαυμαζόμενος.

Ὀρθείσας, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησιν, περιηυγάσθης πλουσίως καὶ φωτὸς ἐπλήσθης τοῦ θειοτάτου, καὶ φωτίζεις, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας ἑκάστοτε.

Σῶμά σου, καὶ ψυχὴν τῷ Θεῷ καθιερώσας, καὶ δεκτικὴν ἀπειργάσω, χαρισμάτων Πάτερ, τὴν σὴν καρδίαν, ἀνενδότως τῷ γλυκείῳ προσέχυσαν ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε τὰ τραύματα, ἐπισκιάσει σου θείᾳ, καὶ τὸν νοῦν μου λάμπρυνον σκοτισθέντα, ἀμελείᾳ, καὶ κακίᾳ ἐχθροῦ πολεμήτορος.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λαβὼν τοῦ λόγου σοφέ, τὸ τάλαντον ὡς θεράπων πιστός, καὶ τῇ τραπέζῃ προθείς, ἐπολυπλασίασας, καὶ τοῦτο προσήγαγες, καθαρὸν σὺν τόκῳ, τῷ Δεσπότῃ σου Ἀμβρόσιε.

Ἐλάμπρυνας τὴν στολήν, τὴν ἱερὰν ἐν τοῖς πόνοις σου, καὶ ἀνεδείχθης ποιμήν, λογικῶν θρεμμάτων σοφέ. ἣν τῇ βακτηρίᾳ σου, τῆς διδασκαλίας, εἰς νομὰς ἐλαύνεις πίστεως.

Ὁ ζῆλός σου Ἠλιοῦ, ζῆλον μιμεῖται μακάριε. βασιλέα γὰρ πιστόν, χρανθέντα τοῖς αἵμασιν, ἐλέγξας ἀπήλασας, θείων περιβόλων, τὸ αἰδέσιμον φυλάττων Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Σκέπην καὶ καταφυγήν, καὶ τεῖχος ὄντως ἀκράδαντον, ἡ πόλις σου σὲ πιστῶς, κεκτημένη Δέσποινα, δυσχερῶν ἐκ θλίψεων, καὶ κινδύνων πάντων, ἐκλυτροῦται ταῖς πρεσβείαις σου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι, περιαστράπτων, ἀπημαύρωσας, Ἀρείου πλάνην, ἱερομύστα καὶ ποιμὴν Ἀμβρόσιε. θαυματουργῶν δὲ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, πάθη ποικίλα σαφῶς ἐθεράπευσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ζ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Στίχ. Τὸ φθαρτὸν Ἀμβρόσιος ἐκδὺς σαρκίον,
Θείας μετέσχεν Ἀμβροσίας ἀξίως.
Ἑβδομάτῃ Ἀμβρόσιος ποτὲ ἄμβροτον ἤλυθεν οὖδας.

Οὗτος γέγονεν ἐκ τῆς μεγαλοδόξου Πόλεως Ῥώμης, εἷς ὢν τῆς Συγκλήτου. ἔν τε λόγοις προσφυὼς γὰρ ζυγός τις ὤν, καὶ στάθμη περὶ τὸ δίκαιον, οὐχ ἑτεροκλινῆ ἐν τοῖς προσπίπτουσι ποιούμενος τὴν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἀπαρέγκλητον καὶ ὀρθήν. διά τοι τοῦτο καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἐπιστεύθη ἁπάσης τῆς Ἰταλίας παρὰ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Κώνσταντος τῶν υἱῶν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Οὔπω δὲ καταρτισθεὶς τῷ θείῳ Βαπτίσματι, ἀλλ' ἔτι ὢν ἐν τοῖς κατηχουμένοις, οὐδέν τι δὲ μεῖον εἰς ἀρετὴν καὶ βίου καθαρότητα τῶν μετειληφότων τῶν Μυστηρίων καθίστατο. Ὅθεν καὶ κρίσει τοῦ Βασιλέως Οὐαλεντινιανοῦ, Ἀρχιερέως τῆς ἐν Μεδιολάνοις Ἐκκλησίας κατ' ἐκείνου καιροῦ τοῦ προέδρου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος προχειρίζεται, ὁμοῦ τε τῷ Βαπτίσματι τελεσθείς, καὶ κατὰ τὴν τάξιν τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς βαθμοὺς διελθών, καὶ ἐπὶ τὸν ἔσχατον προελθών. Καλῶς δὲ τὴν εὐσέβειαν καὶ ὀρθῶς διδάσκων, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πάσης αἱρέσεως ἀμέθεκτον διατηρήσας, καὶ συνήγορος γεγονὼς τοῖς κατὰ Ἀρείου καὶ Σαβελλίου

καὶ

καὶ Εὐνομίου αἱρέσεων ἀγωνιζομένοις, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβοῦς Πίστεως διάφορα Βιβλία συντάξας, καὶ τὸν Βασιλέα Θεοδόσιον ἀπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ μιαιφονίας καταλαβόντα τὴν Μεδιόλανον Πόλιν, τῶν θείων εἰσόδων τῆς Ἐκκλησίας κωλύσας, καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἀγαγὼν ὧν τετόλμηκε, καὶ ὁπόση τὶς διαφορὰ καθέστηκεν ἀνὰ μεταξὺ ἱερωμένου τε, καὶ λαϊκοῦ, καὶ βασιλέως, αὐτὸν διδάξας, καὶ παραινέσας μὴ προπετῶς οὕτω καὶ ἀναιδῶς τῶν θείων κατατολμᾶν, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στ. Χαίρων Ἀθηνόδωρος ἐτμήθη ξίφει,
Ἀφῃρέθη τε τὸ πνεῦμα πρὸ τοῦ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας ὁρμώμενος, τὸν μονήρη βίον ἄρχηθεν ἀναλαβών. Διαβληθεὶς δὲ παρέστη τῷ ἄρχοντι Ἐλασίῳ. καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται μέσον δύω στύλων, καὶ λαμπάσι καταφλέγεται κατὰ πάντων τῶν τοῦ σώματος μερῶν. καὶ βόλοις σιδηροῖς πυρωθεῖσι, τὰς μασχάλας αὐτοῦ διακαίεται, καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ὄγγινους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἁπλοῦται. ὃν παραδόξως ἐκ καυστικοῦ, μετέβαλεν εἰς ψυχρότητα. καὶ αὖθις χαλκῷ ταύρῳ πυρωθέντι ἐμβάλλεται. καὶ ἐκ πολλῶν ἑτέρων βασάνων δι' ἐπιστασίας ἁγίων Ἀγγέλων λυτροῦται. Ὅθεν καὶ πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπᾶται ἄνδρας πεντήκοντα, καὶ αὖθις τριάκοντα. Ἐπεὶ δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἐδέξατο, ὁ μέλλων τοῦτον τέμνειν παρείθη, καὶ ὡς νεκρὸς κατέπεσε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ σὺν τῷ ξίφει ἀπὸ τοῦ ὤμου πεσούσης, καὶ μηδαμῶς αὐτῷ οὔτε προσεγγίσαι τολμήσαντος, αὐτὸς ὁ Ἅγιος ἐπευξάμενος, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Νεόφυτος ἐν τῇ Θαλάσσῃ βληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Θανὼν ὁ Νεόφυτος ὑδάτων μέσον,
Παρ' ὑδάτων ζῇ μυστικῶν διεξόδους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Δ. Δὸς Δομέτιε Χριστομάρτυς καὶ λάβε.
Δὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ λάβε στέφος μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Ἰσίδωρος καὶ Ἀκέψιμας, πυρὶ τελειοῦνται.

Δ. Διττοῖς συνάθλοις Ἰσίδωρε συμφλέγου.
Ἴσων γὰρ αὐτοῖς, δωρεῶν Θεοῦ τύχοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν Ἐπίσκοπος Νητρίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Δ. Ἀμμοῦν πατρὸς κατεῖδε Νητρία τρία,
Κόσμου φυγὴν, ἄσκησιν, ἔξοδον βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Γαϊανὸς καὶ Γάϊος, πυρὶ τελειοῦνται.

Ἂν καὶ καμίνου Γάϊε βληθῇς μέσον.
Σοῦ Γαϊανὸς οὐκ ἀφέξομαι λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι τριακόσιοι Μάρτυρες οἱ ἐν Ἀφρικῇ, ξίφει τελειοῦνται.

Δ. Δόξης ὑπὲρ σῆς ὦ Τριὰς τετμημένην,
Διπλοτριπλῆν δέχου ἑκατοντάδα.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, κατὰ τοὺς καιροὺς ὑπῆρχον Ζήνωνος Βασιλέως Ῥωμαίων. Τὴν δὲ τῆς Ἀφρικῆς ἀρχὴν Ὁνώριχος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτὴν Γιζερίχου κατεῖχεν, Ἀρειανὸς ὤν. Ὃν οἱ τῆς αἱρέσεως Ἀρείου ἐπίσκοποι, Κύριλλός τε καὶ Βυλιμάνδης, πείσαντες διωγμὸν μέγαν, κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων κινῆσαι, τοιοῦτον ἀνερρίπισεν, ὡς ὑπερβῆναι καὶ τοὺς κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ κινηθέντας. Ἐκ πασῶν γὰρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ Πόλεων, δεκαπέντε τυγχανουσῶν, πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκδιωχθῆναι προστάττει, πρότερον τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἱερῶν τε καὶ ἐπίπλων ἀφαιρεθέντων. Εἶτα μίαν Ἐκκλησίαν οἱ ὀρθόδοξοι καταλαβόντες, τὴν μυστικὴν ἐκεῖσε λειτουργίαν ἐπετέλουν. Ὅπερ γνόντες οἱ Βάρβαροι, περιέσχον αὐτήν. καὶ ξύλα κομίσαντες, καὶ λοιπὴν ὕλην ξηρὰν ἐνεγκόντες περὶ αὐτὴν, ὑφῆψαν, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατέκαυσαν, σὺν πᾶσι τοῖς Θεὸν ὑμνοῦσιν, Ὁνώριχος δὲ τοῦτο ἀποδεξάμενος, προσέταξε τοὺς μὴ ἀναβαπτιζομένους τὸ ἀρειανικὸν βάπτισμα, παραυτίκα ἀναιρεῖσθαι. Καὶ ὅσοι μὲν τὰ τῶν βασανιστηρίων κολάσεων φόβητρα φέρειν οὐκ ἠδύναντο, φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἐκέρδαινον, χώρας ἀπολιπόν-

Δημόσια Βιβλιοθήκη

λιπόντες καὶ οἴκους. Ὥστε δὲ ἐῤῥωμένοι τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑπῆρχον, προθύμως μάλα πρὸς τὸν τῶν κολάσεων θάνατον ἐξέδωκαν ἑαυτούς. Τριακόσιοι δ' οὖν αὐτῷ ἐν Καρχηδόνι μηνυθέντες, μὴ συμφρονεῖν ἑλόμενοι τοῖς Ἀρειανοῖς, κεφαλικὴν ὑπέσχον τιμωρίαν. Τοῖς δὲ ἱερεῦσι, μείζονας ἐπενόουν. Δύω γὰρ αὐτῶν κατέπρησαν. ἑξήκοντα δὲ τοὺς λογιωτάτους ἐγλωσσοτόμησαν ἐξ αὐτῶν τῶν κοιμίδων. Οἳ καὶ διασπαρέντες ἐν πάσῃ τῇ ὑπὸ Ῥωμαίους γῇ, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγίστην ἐν αὐτοῖς θαυματουργίαν ἄνευ γλώττης ἐκήρηττον, ἀπταίστως τε καὶ τρανῶς τὰ λεγόμενα διαρθροῦντες, ὡς καταπλήττεσθαι τοὺς ὁρῶντας καὶ ἀκούοντας τούτων. Ἐξ ὧν εἷς τις μετὰ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ ὁμολογίας ὀλισθήσας εἰς σαρκικὴν ἁμαρτίαν, τὴν θείαν χάριν ἀποστῆναι πεποίηκεν ἀπ' αὐτοῦ. Περὶ τούτων οὐκ ὀλίγοι Συγγραφεῖς καὶ ἱστορικοὶ διηγήσαντο. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὑπὸ Βανδήλων ἐν Ἀφρικῇ τοῖς ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ τὸν Θεὸν Λόγον ὁμολογοῦσι Χριστιανοῖς ἐτολμήθησαν. Ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, Συρίλδη ἡ γαμετὴ τοῦ τὴν Ῥώμην κατέχοντος ῥηγὸς Ὀδοάκρου, τὰ ὅμοια νοσοῦσα περὶ τὴν Πίστιν, μίαν τινὰ τῶν πολιτίδων γυναικῶν ἠνάγκαζε τὸ τῶν Ἀρειανῶν ἀναβαπτισθῆναι βάπτισμα. Ὡς δὲ πείθειν οὐκ εἶχε, καὶ ἄκουσαν εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ Ἐπισκόπου Μεδιολάνων βαπτισθῆναι εἰσήγαγεν. Ἡ δὲ ὡς ἀνῆλθεν ἐκ τῆς κολυμβήθρας, δύω τῷ Ἐπισκόπῳ ὀβολοὺς παραχοῦσα, ἰδοὺ φησὶν ἀπέχεις τὸν μισθὸν τοῦ Βαλανείου. Ὀργισθεῖσα οὖν ἡ Συρίλδη, παραυτίκα ὁλόκαυτον αὐτὴν ἐποίησεν. Ἧς ὁ ἀνὴρ φοβηθεὶς αὐτόμολος ἧκε, καὶ ἀνεβαπτίσατο εἰς τὴν θρησκείαν Ἀρείου. Ὀχούμενος δὲ ἵππῳ, καὶ γενόμενος ἐν ἀκτηρίῳ πρὸ τῆς Πόλεως, ὑπὸ σκηπτοῦ πεσόντος ἐνεπρήσθη, καὶ ἐπειράθη, ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ κρίσις, δραστικωτέρα τοῦ προσκαίρου πυρὸς αὐτῷ γέγονεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Ἰγνάτιος, ὁ πλησίον τῶν Βλαχερνῶν κείμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σ. Πλήρης ἀπῆλθες πράξεων χρηστῶν Πάτ.
Ἐκ τοῦ ματαίου καὶ κακῶν πλήρους βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Μοναχοῦ, τοῦ ὑποτακτικοῦ.

Ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν οὗτος, ἐν τοῖς κατὰ Κόσμον, οὔτε περιφανὴς γέγονεν, οὔτε πάλιν πένης, ἀλλὰ τῶν γονέων αὐτοῦ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, τὰ ἱερὰ ἐδιδάσκετο γράμματα. Εἰς ἡλικίαν δὲ αὐτῷ ἐλάσαντι, ἔδοξε συμφέρον τὸν Κόσμον καταλιπεῖν, καὶ εἰς ἓν τῶν ἁγίων Σεμνείων τῆς Πόλεως τῆς ἰδίας εἰσελθεῖν. καὶ ἀμφιασάμενος τὸ ἅγιον καὶ Ἀγγελικὸν σχῆμα, ἠγωνίζετο πάσας τὰς ἀρετὰς μετελθεῖν. Καὶ τοσοῦτον ὑπερηκόντισε πάντας τοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ Σεμνείῳ, δοχεῖον τῶν ἀρετῶν γενόμενος, ὡς καὶ ἑτέρας ἐργασίας μεγάλας καὶ φοβερὰς προσλαβέσθαι. Ποτὲ γὰρ αὐτοῦ μεθ' ἑτέρων ἀδελφῶν, πίσσαν ἐν χαλκείῳ διαλύσαντος, καὶ ταύτης εἰς ὕψος ἀρθείσης ἐν τῷ καχλάζειν καὶ ἐκχεομένης, ὁρῶν ὁ Παῦλος τὴν τῆς πίσσης ἀπώλειαν, ὡς οὐδὲν παρέκειτο ξυλάριον, ἢ ἕτερόν τι ἐπιτήδειον πρὸς τὸ ταραχθῆναι τὸν βρασμὸν, τὴν χεῖρα γυμνώσας, εἰς τὸ χαλκεῖον ἐχάλασε. Καὶ τὴν πίσσαν διαταράξας, καὶ ἀθρόως καχλάζουσαν καταπαύσας, ἐξήγαγε σῶαν καὶ ἀβλαβῆ, μήτε τὴν ὄψιν μολύνας, μήτε τῆς χειρὸς ἢ τοῦ βραχίονος προσλαβομένων τι τὸ σύνολον. Τοῦτο οἱ σὺν αὐτῷ ἀδελφοὶ θεασάμενοι, ἐξέστησαν. Καὶ οἱ μὲν τῶν ἀδελφῶν, ὡς ἕνα τῶν θεοφόρων ἐλογίζοντο καὶ ἐτίμων, οἱ δὲ παντελῶς ἠπίστουν. ἐκεῖνος δὲ, γῆν καὶ σποδὸν, καὶ ὀδωδότα κύνα ἑαυτὸν ἐκάλει. Καὶ ὡς ταῦτα ἔλεγεν, ἀπεστάλη εἰς διακονίαν ἐπὶ δρόμον τινά. Τότε ὁ προεστὼς, τοὺς εὐλαβεστέρους τῶν ἀδελφῶν συλλεξάμενος, εὐχὴν ἐπιτελουμένην σὺν σκληραγωγίᾳ πολλῇ, ἐπὶ ῥηταῖς ἡμέραις ἐποιοῦντο περὶ τοῦ Μοναχοῦ Παύλου, λέγοντες οὑτωσί. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε, καθὼς ἐστὶ χωρητὸν ἰδεῖν, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Παῦλον, ἄρα εἰς ποῖα μέτρα ἔφθασε, καὶ ποῦ κατετάγη. Ὁ δὲ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύ-

Δημόσια Βιβλιοθήκη

ριος, ᾠκονόμησε μιᾷ τῶν νυκτῶν τοὺς ἀδελφοὺς ἀφυπνώσαντας, νεύσει Θεοῦ ἁρπαγῆναι εἰς Παράδεισον ποικίλον καὶ πάντερπνον. καὶ τοσαύτης ἐμφορηθῆναι εὐωδίας καὶ τέρψεως, ὅσον οὐδὲ εἰπεῖν δυνατόν. Ἐκπληττομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θεάματι τούτῳ, ἔδοξε καὶ τὸν μοναχὸν αὐτοῖς φανῆναι Παῦλον, προσπεσόντα καὶ πάντας ἀσπαζόμενον. Ὡς δὲ καὶ ἐπυνθάνοντο, μαθεῖν θέλοντες τί τὸ ὁρώμενον; ἤκουσαν τοῦ Παύλου λέγοντος μετὰ πολλῆς τῆς ταπεινώσεως· ὁ μὲν Παράδεισος, τοῦ Θεοῦ ἐστιν ἀδελφοί, καὶ δι' ἡμᾶς οὗτος γέγονεν. Ὅτι δὲ δι' ἐμέ, διὰ τῆς πρὸς Θεὸν ἐντάξεως ἠθελήσατε ἕως τῶν ὧδε ἀφικέσθαι, πάρειμι καὶ αὐτός, πλὴν ἀδεῶς λάβετε ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος, ὅπερ ὡς ὑπερέχον τῶν ἄλλων δοκεῖ, καὶ ὡς ἐφετόν, καὶ πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ. ἕτερον δὲ ἐν τῇ ἀνατεθείσῃ μοι διακονίᾳ ἐξαποστείλατε. ἐμὲ γὰρ οὐκέτι θεάσεσθε. Οἱ δὲ τὸν Παῦλον κατασπασάμενοι, καὶ λαβόντες ὁ μὲν ἄνθος, ὁ δὲ κλάδον, ἄλλος φύλλα τερπνότατα, ἕτεροι βοτάνας, ἐξῄεσαν. καὶ τὸν ὕπνον ἅπαντες ὁμοῦ ἀποτιναξάμενοι, καὶ εἰς ἓν συνελθόντες, διηγοῦντο εὐφραινόμενοι καὶ δοξάζοντες τὸν Θεόν. Ὁ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ὑπεδείκνυεν, ὅπερ ἐκεῖθεν ἔλαβεν. Ὁ δὲ ἔλεγεν, εἰληφέναι τόδε, ἐδείκνυε δὲ οὐδέν. Ἕτερος δὲ διεβεβαιοῦτο ἐφ' ἱκανὸν τὴν εὐωδίαν φέρειν ἐν τοῖς ῥισίν, ὅπερ αὐτοχείρως ἐκεῖθεν ἐδράξατο, εἰ καὶ μηδὲν ἐπεφέρετο. Ὁ δὲ μακάριος Παῦλος ἐκεῖθεν ἀπαναστάς, ἐν ᾗ δηλονότι διακονίᾳ ἀποσταλεὶς προσήδρευε, πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ᾤχετο. Καὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους καταλαβών, καὶ προσευξάμενος εἰς Κύπρον ἀφίκετο. Ἐν ὄρει δὲ ὑψηλῷ τῆς Νήσου χρόνους πολλοὺς διατελέσαντος, οὐκ ὀλίγοι πρὸς αὐτὸν συνέρρεον. Καὶ τῆς φήμης πανταχόθεν διαδοθείσης καὶ διαδραμούσης, ἐκεῖθεν ἀνεχώρησε. Καὶ πρὸς τὰ τῷ Βυζαντίῳ παρακείμενα μέρη παραγενόμενος, κἀν τούτοις εὐαρεστήσας, φωνῆς ἐκεῖθεν ἀξιοῦται, ὡς ὁ θεσπέσιος πάλαι Μωϋσῆς. Ἀνάβηθι Παῦλε εἰς τὸ ὄρος, καὶ τελεύτα. Εἰς ἓν τοίνυν τῶν ὑψηλῶν ὀρέων ἀνελθών, ἐγχωρίως Παρηγορία ὀνομαζόμενον, τῷ Θεῷ προσεκύνησε. καὶ μικρὸν ἐν τούτῳ ἐπιβιούς, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πρίσκου, Μαρτίνου, καὶ Νικολάου. Ὧν, ὁ μὲν λιμῷ, ὁ δὲ πέλυξι κατακοπείς, ὁ δὲ τρίτος διὰ πυρός, ἐτελειώθησαν. Ἡ δὲ σύναξις αὐτῶν τελεῖται πλησίον τοῦ τείχους τῶν Βλαχερνῶν.

Στ. Λιμῷ θανόντα Πρίσκον ἄρτου γνησίου.
Χριστὸς ἄρτῳ γάρ, ψωμιεῖ τῶν Ἀγγέλων.
Πέλυξι συγκόπτουσι Μαρτίνου κρέα.
Κρεῶν μακέλλαις δυσσεβεῖς ἀνθρωπίνων.
Ἐξῆλθε δόγμα δαίμοσι πλάνης θύειν.
Οἷς Νικόλαε μὴ θύων εἰς πῦρ θύῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Κυράτορος.

Ἧς ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὁ θεῖος φθόγγος, τῶν σῶν δογμάτων Πάτερ πάνσοφε, ὥσπερ, ἀστραπὴ διῆλθε πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεσιν, ὡς φῶς ἐξήστραψε, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας λαμπρύνουσα.

Νομοθεσίαις, ταῖς τοῦ Σωτῆρος σὺ ἑπόμενος Πάτερ, τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐμμελῶς, ὡς οἰκέτης ἀγαθώτατος, ἐπολυπλασίασας, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιούμενος.

Ἀναστομώσας, τὴν θεολόγον σου διάνοιαν, ῥεῖθρα, ἱερῶν δογμάτων ποταμηδόν, ἐπαφῆκας καταρδεύοντα, ἱερομύστα Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένε, ἐν τῇ γαστρί σου σὺ συνέλαβες, Λόγον, τοῦ Πατρὸς συνάναρχον καὶ σαρκί, ἀπεκύησας δωρούμενον, πᾶσιν ἀνάκλησιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ πεσοῦσι Πανάμωμε. Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀκηλίδωτον ὤφθης, ἀρετῶν Θεομάκαρ, ἀξίως ἔσοπτρον, καθαρὰς τὰς ἐμφάσεις, τῆς πίστεως δεικνύον, καὶ φωτίζον τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μηλέων

Σεβάσμιος τὸν τρόπον, ὑψηλὸς καὶ τὸν λόγον, Πάτερ Ἀμβρόσιε, αἰδέσιμος τὸν βίον, καὶ πίστει ἀνεδείχθης, ἀκλινὴς ἐν τῷ ψάλλειν σε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὸς ὁ βίος θεόφρον, ὑποτύπωσις ὤφθη, Ἀρχιερέων σαφῶς, ὅρος ὀρθοδόξων, τῶν πίστει μελῳδούντων, καὶ Θεῷ ἀναμελπόντων· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ, νῦν ἐκδυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Νεκρώσας τὰ μέλη καὶ νεκρὸν, σαρκὸς τὸ φρόνημα, ἀπεργασάμενος, ψυχὴν ἐζώωσας Ὅσιε, καὶ πηγὴν θαυμάτων ἔβλυσας, τοῖς νεκρωθεῖσιν ἐκ παθῶν, ζωὴν παρέχουσαν, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἔγνως τὴν μετάθεσιν σοφὲ, τὴν ἐκ τοῦ σώματος, θείῳ ἐν Πνεύματι, προφητικώτατα· ταύτην γὰρ τοῖς συνοῦσι διεσάφησας, καὶ ἐν χαρᾷ πρὸς Οὐρανὸν, βοῶν ἀνέδραμες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα καὶ καρδίαν καὶ τὸν νοῦν, προκαθηράμενος, παθῶν συγχύσεως, πορφόρον ἔλλαμψιν ἄνωθεν, εἰσεδέξω τὴν τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ οἱ θεῖοι μαθηταὶ, βοῶν Ἀμβρόσιε· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα Οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον, ἀποκυήσασα, τὸν τὰ ἐπίγεια Πάναγνε, Οὐρανοῖς ἐπισυνάψαντα, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, πᾶσι παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀπαθείας ὄργανον ἐδείχθης, τῶν παθῶν κοιμίζον τὰς ὀρέξεις, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, πρὸς ὕμνον διεγεῖρον. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας πρόξενον ἐκτήσω, τὴν τοῦ λόγου δύναμιν παμμάκαρ. δι' ἧς ἐτράνωσας ἡμῖν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀῤῥήτως ἐκ Παρθένου, σάρκα προσλαβόντα, βροτοῖς ὁμοουσίως.

Ναμάτων βρύουσι σταγόνας, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ νεφέλαι, ἐξ ὧν ἀρδεύονται πιστῶν, οἱ νόες τῶν βοώντων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας. Θε.

Μακαρίζει σε σεμνὴ τάξις Ἀγγέλων, μεγαλύνει σε γηγενῶν φύσις. ἐν σοὶ γὰρ εὕρομεν χαρὰν, οἱ πίστει σε ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴδες γεγονὼς ἐν ἐκστάσει, τὰ δι' αἰῶνος τοῖς Ἁγίοις, Πάτερ ἀποκείμενα γέρα. πρὸς ἃ μετέβης, ἀποληψόμενος, τῶν σῶν καμάτων ἔνδοξε, τὰς ἀντιδόσεις εὐφραινόμενος.

Ὥριμος ὡς βότρυς θεόφρον, ληνοῖς τοῖς ἄνω ἐπαξίως, ἐπεθησαυρίσθης πηγάζων, ἀθανασίας οἶνον Ἀμβρόσιε, καὶ ἰαμάτων χάριτος, τοῖς εὐσεβῶς σοι προσπελάζουσιν.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λάμπων, ἱερομύστα καὶ ποιμένων, μέσον ἐξαστράπτεις δογμάτων, ὀρθοδοξίᾳ Πάτερ Ἀμβρόσιε. διὸ πίστει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις ἀξίως μακαρίζομεν.

Ἡμεροφανῆ σε ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία κεκτημένη, σκότος διαφεύγει παντοίας, παμμάκαρ πλάνης καὶ ταῖς λαμπρότησι, τῶν ἱερῶν δογμάτων σου, αὐγαζομένη μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσις, δεινῶν παντοίων χαῖρε ἡ λύτρωσις. ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυοφορίᾳ σου.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐδείχθης ὡς ἐλαία Πάτερ σοφὲ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου κατάκαρπος. ἐξ ἧς σοφῶς, ἔπλησας λαμπάδα τῶν ἀρετῶν. μεθ' ἧς καὶ εἰσελήλυθας, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῶν Οὐρανῶν. ἐν οἷς συναπολαύεις, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, τῆς ἀκηράτου καὶ ἀΰλου ζωῆς.

Λιπάνας τὴν ψυχήν σου ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκρατείας ἐδείχθης Διδάσκαλος, καὶ

τῆς σεπτῆς, Ἀρχιερωσύνης Μυσταγωγός, τοῦ βίου Ὑποτύπωσις, καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωταγωγός, καὶ Στήλη τῶν δογμάτων, αἱρέσεων τὴν πλάνην, ἀδιαλείπτως στηλιτεύουσα.

Πεπλήρωκας τὸν δρόμον Πάτερ σοφέ, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας ἄμεμπτον, καὶ εἰς Μονάς, ἔφθασας καὶ λήξεις τῶν Οὐρανῶν. ἐν οἷς σοι καὶ ἀπόκειται, στέφανος καὶ δόξα τῶν ἀμοιβῶν. ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, οἰκτείρησον καὶ σῶσον, ἐξ ἐπηρείας τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαπ. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὀρθοδοξίας πρόμαχος, βάσις τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιερέων ἔρεισμα, καὶ σοφὸς Ποιμενάρχης, Ἀμβρόσιε ἀνεδείχθης, πρὸς νομὰς εὐσεβείας, καθοδηγῶν τὸ ποίμνιον, ἀντιθεάστας ὡς θῆρας, ἀποσοβῶν, κακοδόξων φάλαγγα θεοφάντωρ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, τῆς ἁγίας Τριάδος. Θεοτ. Ὅμοιον.

Θαῦμα φρικτὸν Παναμώμε, ὅτι τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντα, ὁμοούσιον Λόγον, γεγέννηκας ἀπορρήτως. ὅθεν σε Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, ἀληθῶς καὶ κυρίως, ὡς ἀληθῆ τοῦ Θεοῦ μητέρα, ὃν ἐκδυσώπει, αὐτὸν Θεομακάριστε, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Η'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α'.

Παναύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Πατάπιε σαρκός, τὰς ὁρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ᾤκησας, ὡς Ἠλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθηράμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ Θεῖον ταῖς νεύσεσι, καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε χοροῖς, Ἀσκητῶν ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυκε. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε φωστήρ, ἐξ Αἰγύπτου ἔλαμψας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσον, ἀπελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκ. Ὅμοιον.

Πανύμνητε Δέσποινα ἐλπίς, τῶν πιστῶν καὶ στήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἱκετεύομεν, ἐκ παντὸς κινδύνου τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου, αὐτῷ πρεσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ Ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, οἴμοι, θρηνῳδοῦσα ἔλεγε. ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Στ. ἡ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα.

Καὶ Θεοτ. ἢ Σταυροθεοτοκ. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Κανὼν ὁ προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ προεόρτιος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

„ Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ „ Θεῷ, τῷ διελόντι Θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆγε, δουλείας „ Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Χαρᾶς ἡμῖν, σήμερον προκαταγγέλλονται, ταμεῖα διανοίγεσθαι, καὶ ἀποκλείεσθαι,

σθαι,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ονται, τῆς κατάρας αἱ λύπαι, ἐν τῇ θείᾳ συλλήψει, τῆς Θεομήτορος.

Ἄνθη τερπνά, σήμερον πιστοὶ δρεψάμενοι, ἐνθέων λόγων πλέξωμεν, τὸν προεόρτιον, στέφανον ἐγκωμίων, τὴν Παρθένον αἰνοῦντες, ἐν τῇ συλλήψει αὐτῆς.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥώμην σοφέ, καὶ θείαν δύναμιν ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἐνδυσάμενος, πρὸς τῆς ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας προθύμως, καὶ πόνους ἀπεδύσω, Πάτερ Πατάπιε.

Ἀποβαλών, ἅπασαν τὴν τῶν προσκαίρων ζωήν, καὶ κόσμον ἀρνησάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, νῦν ἀπείληφας δόξαν, ἧς ἔτυχες ἀσκήσει, σοφὲ Πατάπιε. Θε.

Γένος βροτῶν, σήμερον τῆς ἀναπλάσεως, μηνύματα εἰσδέχεται, καὶ ἀγγέλια, τὰ τῆς υἱοθεσίας, ἐν τῇ σῇ παρ' ἐλπίδα, συλλήψει Ἄχραντε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τοῦ φαιδροῦ σου βίου τὰ φαιδρά, μέλλων κατορθώματα, ἀνυμνεῖν, ἐκδυσώπησον Ὅσιε, αἴγλην φωτοδότιδα, οὐρανόθεν μοι δωρηθῆναι ἱκέτευε, νέφος ἐκμειοῦσαν, τὸ τῆς ἀγνωσίας μου Πατάπιε.

Αἰγυπτίους πρὶν ὁ τῷ βυθῷ, κρύψας θείῳ νεύματι, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, σὲ ἀναλαβόμενος, κατεφώτισε, θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, καὶ ὁλόκληρόν σε ἔδειξεν, ἀστέρα Πάτερ Ὅσιε.

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη χαλινῷ, μάκαρ τῆς ἀσκήσεως, δουλαγωγῶν, τῆς ἀπαθείας ἔρωτι, ὤφθης καθαρώτατον, οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ διὰ πίστεως, καὶ χειμαζομένων εὔδιος, λιμὴν πάτερ Πατάπιε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀρᾶς, Κόσμῳ παρεχόμενος, ὁ λυτρωτής, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ τὸν ὅσιον, ἀναδείξας Πατάπιον, κρήνην ἰαμάτων, πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ
„ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φό-
„ βον σου ἐμφίτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡ-
„ μῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Σαλπίσωμεν φαιδρῶς εὐσήμως σήμερον, ἐνθέως καλοῦντες τὴν κτίσιν πᾶσαν, προεόρτιον εἰς αἴνεσιν, τῆς πανάγνου Μητρὸς θείας συλλήψεως.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ καὶ τὰ χαρίσματα, προτείνονται σήμερον τοῖς ἀνθρώποις, δηλουμένης τῆς συλλήψεως, τῆς αἰτίας τῶν ξένων χαρισμάτων Χριστοῦ.

Ὁ αὐτός, τοῦ Ὁσίου.

Νεάζον τῆς ψυχῆς τῷ τόνῳ ὅσιε, ἀρχαῖον πολέμιον διὰ πόνων, τῆς ἀσκήσεως κατέβαλες, καὶ τὰ τούτου διήλεγξας βουλεύματα.

Οἱ πόνοι σου σοφὲ τῶν ἀντιδόσεων, τὸν θεῖον ἀσφαλείας ἀρραβῶνα, τῶν θαυμάτων τὴν ἐπίλαμψιν, ἐν τῷ βίῳ παρέσχον σοι Πατάπιε. Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῶν βροτῶν ἡ πρώην στείρωσις, τῶν ἔργων τῶν ἐνθέων Θεοτόκε, ἐκ τῆς στείρας καὶ ἀγόνου μου, ἐπιλαμψάντων παρ' ἐλπίδα προελθούσης σου.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Δακρύων ἀναβλύσεσι, καταρδεύσας ἄριστα, τὴν ψυχικήν σου αὔλακα, σῖτον θείων ἤνεγκας πράξεων, ἀποθήκαις ταῖς ἄνω συντηρούμενον.

Ἀγάπην ὁπλισάμενος, ὥσπερ ξίφος Ὅσιε, καὶ θυρεῷ σκεπόμενος, τῆς ἐνθέου νῦν ταπεινώσεως, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη ἐξηφάνισας.

Ἀσκήσεως λειμῶσι, καθάπερ κρῖνον ἤνθησας, εὐωδιάζον Ὅσιε, τὰς καρδίας τῶν ἀνυμνούντων σε, καὶ τελούντων σου πίστει τὸ μνημόσυνον. Θεοτοκίον.

Ἀγκάλαις ἐποχούμενος, τῆς Τεκούσης Κύριε, τὰ τῆς Αἰγύπτου εἴδωλα, δυναστείᾳ τῇ σῇ συνέτριψας. ἐξ ἧς πλῆθος ὁσίων ἀνεβλάστησαν.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου. Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Πάθη τοῦ σώματος, θεομακάριστε, Πάτερ ἐξήρανας, δακρύων ῥεύμασι, καὶ ἰαμάτων ποταμούς, Πατάπιε ἀνέβλυσας. ὅ-

θεν προσερχόμενοι, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, χάριν τε καὶ ἔλεος, προφανῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀξίως, πίστει θερμῇ θεομακάριστε.

Δόξα. Ἕτερον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακάριε. τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν ἐδείχθης, διδάσκαλος ἔνθεος. ὅθεν καὶ πρὸς δῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, θεοφόρε Πατάπιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ πύλη ἡ ἄβατος, νῦν ἀποτίθεται. ἡ Πόλις ἡ πάμφωτος, λάμψαι προέρχεται. ἡ μόνη πανάχραντος, σήμερον δι' Ἀγγέλου, τοῖς δικαίοις δηλοῦται. ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνεβόων τῇ Κτίσει. καρπὸν ἡμῖν δωρῆσαι, τὴν ἀφθαρσίας πηγήν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς
„ οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φι-
„ λάνθρωπε.

Ἱλαρώτατα σήμερον, περιχαρῶς, ἡ κτίσις Θεοτόκε. προεόρτιόν σοι, ᾄδει τὴν αἴνεσιν.

Γαλήνην αἰθριάζεται, ὁ Οὐρανός, Παρθένε εὐφροσύνην, τὴν σὴν προκηρύττων, ἀνθρώποις σύλληψιν.

Ὁ αὐτός, τοῦ Ὁσίου.

Ἐν τοῖς ὅπλοις Πατάπιε, τοῖς τοῦ φωτός, ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους, ἐκπλήξας καθεῖλες, καὶ ἀπενέκρωσας.

Ἱδρυνθεὶς ἐπὶ ἀσείστων, πέτραν σοφέ, ἀσκήσεως καὶ πόνων, ἐχθρῶν τρικυμίαις οὐ καταβέβλησαι. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀρχὴν εὐφορίας νῦν, τῆς πρὸς Θεόν, τὴν σύλληψίν σου Κόρη, ἡ ἀνθρώπων φύσις σήμερον δέχεται.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἡ ἄβυσσος, τῶν θερμῶν σου δακρύων κατέκλυσε, δαιμόνων στρατεύματα, καὶ ἁμαρτίας οἰδήματα, πέλαγος θαυμάτων δὲ, τοῖς ἐν βυθῷ παθημάτων ἀναδέδεικται.

Ταπείνωσιν, ἀγρυπνίαν καὶ σύντομον δέησιν, ἀγάπην ἀδόλωτον, πίστιν ἐλπίδα κτησάμενος, γέγονας συνόμιλος, ἐπουρανίων Ἀγγέλων Πάτερ Ὅσιε.

Ἐκοίμισας, ἡδονῶν πολυμόρφων τὰ σύματα, θείαις ἀναβάσεσι, καὶ ἀνενδότοις καθάρσεσιν. ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μετὰ τὴν κοίμησιν φέγγος ἐξεδήμησας.

Ἐξέλαμψας, ἐκ Παρθένου νεφέλης ὁ Ἥλιος, ἀστέρας αὐγάζοντας, ἀποδεικνὺς τοὺς ὁσίους σου, Κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν, ἐσταυρωμένους οἰκτίρμων τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
„ ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτί, τῶν
„ σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκ-
„ τός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Χαρᾶς πληροῦται ἡ γῆ, καὶ εὐφροσύνην τὴν δέχονται, οἱ γηγενεῖς, ἐν τῇ σῇ συλλήψει, Θεόνυμφε ἁγνή, ἣν προεορτάζοντες, πόθῳ ὑμνοῦμέν σε.

Ῥώμην ἡ φύσις ἡμῶν, ἡ ἀσθενήσασα τὸ πρὶν δέχεται, καὶ ἀρετῶν, θείας ἐμφορείας, λαμβάνει ἀπαρχήν, ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα, συλλήψει σου ἄχραντε.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν Θεοῦ, τῆς διανοίας ὀφθαλμοῖς Ὅσιε, ἐπιποθῶν, τὰ τερπνὰ τοῦ Κόσμου, παρεῖδες ὡς φθαρτά, καὶ τῶν ποθουμένων, ἐπέτυχες Ὅσιε.

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων λαβών, καὶ τῷ Χριστῷ ἀκολουθῶν Ὅσιε, εἰς τὰ τῆς γῆς, πέρατα διῆλθες, ἐλαύνων ἐξ αὐτῆς, τὰ τῶν πολεμίων, δαιμόνων συστήματα. Θε.

Ῥεῖθρα πηγάζεις ἡμῖν, τὰ προεόρτια ἁγνὴ σήμερον, τῶν νοητῶν, χαρίτων σου ἅπερ, ἀντλοῦντες δαψιλῶς, σὲ ὑμνολογοῦμεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων λάμ-

ψον

φον μοι αἴγλην, θείαις τοῦ Ὁσίου ἱκεσίαις. λῦσον τὰ νέφη τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου. ὄμβρισόν μοι ῥεῖθρα ἀφέσεως. ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Λύμης παθῶν, ἐκκαθάρας τὸ ὄμμα τῆς διανοίας, Πάτερ θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας, θείᾳ συντάξει συνδιήνοιξας κόρας, πυρωθείσας καὶ διεσκέδασας, φέγγει ἰαμάτων δεινῶν ἀμαυρότητα.

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος πᾶσαν, ἄφθονον χάριν, δεῦτε ἐξαντλήσωμεν ὡς ἐκ κρήνης, τῆς θείας θήκης τοῦ σοφοῦ Παταπίου. θαύματα γὰρ βρύει ὡς νάματα, πίστει τοῖς αὐτῷ, ἀδιστάκτως προστρέχουσιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν χορηγὸν, τῆς ζωῆς τῶν ἁπάντων τὴν συνοχέα, τέτοκας ἀρρήτῳ κυοφορίᾳ, τὸν ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενον Κόρη, καὶ Ὁσίοις ἀναπαυόμενον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσώπει Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, „τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθο- „ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τῆς βροτῶν σωτηρίας προοίμια, σήμερον μηνύονται, καὶ καταβάλλονται, ἐν τοῖς προεορτάζουσι, τῆς ἁγνῆς καὶ Παρθένου τὴν σύλληψιν.

Ὁ τῇ Ἄννῃ κηρύξας τὴν σύλληψιν, τῆς ὑπεραμώμου Παρθένου μηνύματα, κοινῆς χαρᾶς παρέσχετο, καὶ καλῶν ἀναφορὰν τῷ γένει ἡμῶν.

Ὁ αὐτός; τοῦ Ὁσίου.

Συνετρίβη τὰ βέλη Πατάπιε, τὰ κατὰ τῆς σῆς πεμπόμενα στερρότητος, καὶ νικητὴς παμμέγιστος, τοῦ ἀεὶ πολεμήτορος ἐνείμας.

Θαυμασίοις Θεός σε ἐδόξασεν, ὡς ὑπερδοξάσαντα, τοῦτον τοῖς ἔργοις σου, τοῖς θαυμαστοῖς Πατάπιε. διὰ τοῦτό σε πάντες γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Συγγενεῖς προεόρτιον αἴνεσιν, σήμερον σοὶ πλέκουσι, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν σεπτήν σου σύλληψιν, ὡς χαρᾶς εὐαγγέλια δέχονται.

Ὁ αὐτός, τοῦ Ὁσίου.

Φανοτάταις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, Πάτερ ἀναβάσεσι, καθάπερ ἄσαρκος, μετὰ σαρκὸς ἐβίωσας, μὴ βραχεῖς ἁμαρτίαις Πατάπιε.

Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην μιμούμενος, καὶ ἰχνηλατῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἔρημον πρὶν κατῴκησας, ἡσυχίᾳ τὸν νοῦν καθαιρόμενος.

Ἐξ Αἰγύπτου φωστὴρ διαυγέστατος, τὴν Κωνσταντινούπολιν, φέγγει ἰάσεων καταφωτίζων ἤστραψας, φαεινότατε Πάτερ Πατάπιε.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ κούφης νεφέλης καθήμενος, πάλαι Αἰγυπτίοις, Χριστὸς ἐπεδήμησε. καὶ καθελὼν τὰ εἴδωλα, τῶν Ὁσίων χορὺς ἐπεστήσατο.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναόν σου ἅγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον, οἱ λαοὶ εὑράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἴασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων. σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης Πατάπιε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ σορός σου Σοφὲ πᾶσι βρύει ἰάματα. ἐξ ὧν πάντες πιστοὶ ἀρρυόμενοι, σώζονται ἐκ νόσων πολλῶν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὧν περ ὁ τάλας ἐγὼ πεπείρασμαι ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με. καὶ διὰ τοῦτο τὴν σὴν ἀντίληψιν νῦν ἀναφημῶ, καὶ διηγοῦμαι τρανῶς, πῶς ἐπιφθάνεις τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐκλυτροῦσαι πειρασμῶν τοὺς προσιόντας σοι θερμῶς. Διὸ δίδου ἰσχύν μοι ἀνυμνεῖν σε. Σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης Πατάπιε Ὅσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ἄφθαρτον λελοιπὼς Πατάπιε γῆς πάτον,
Πατεῖς ὅπου πατοῦσι πραέων πόδες.
Ὀγδοάτῃ Πατάπιε χλόης πέδον ἀμφεπάτησας.

Οὗτος ἐκ Θηβῶν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὁρμώμενος, τὸν μονήρη βίον ἐπανελόμενος, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε. καὶ πολλοὺς χρόνους ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλθὼν, πλεῖστα κατειργάσατο θαύματα, τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ ὑδεριῶντας, διὰ χρίσεως ἁγίου Ἐλαίου ἰασάμενος,

μενος, καὶ δαίμονας ἐλάσας, καὶ καρκίνον θεραπεύσας, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ τὸ ἑαυτοῦ παρέθετο πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Σωσθένους, Ἀπολλώ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος, καὶ Ὀνησιφόρου.

Στ. Ἀποστόλους σήμερον ἑπτὰ γεραίρω,
Ὡς γενναίους κήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τούτων ὁ μὲν Σωσθένης, οὗ καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἀπολλώς, οὗτινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, δεύτερος Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος μετὰ Σωσθένην ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἐπαφρόδιτος, οὗτινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολώνης ἐγένετο. Ὁ δὲ Ὀνησιφόρος, Ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγένετο. Οὗτοι πάντες καλῶς πολιτευσάμενοι, καὶ ὁσίως ποιμάναντες καὶ κυβερνήσαντες τὰς λαχούσας αὐτοῖς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν λαόν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείναντες ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐτελειώθησαν, παραδόντες τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στ. Πᾶν Σωφρόνιος σαρκικὸν σβέσας πάθος,
Καὶ σαρκὸς αὐτῆς ἐξαπέπτη πηλίνης.

Οὗτος ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς αὐτῆς Νήσου, Χριστιανῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων υἱός. Ἦν δὲ δι᾿ ὀξύτητα νοὸς καὶ εὐφυΐαν, πολυμαθής, ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς πᾶσαν τὴν θείαν γραφήν. Τοσοῦτον δὲ γέγονεν ἐνάρετος, ὡς καὶ μεγάλων θαυμάτων ἀξιωθῆναι, καὶ πολλὰ θαύματα ποιῆσαι. Διὸ καὶ μετὰ θάνατον Δαμιανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Κύπρου ὑπὸ τοῦ λαοῦ παντὸς καὶ τῶν Ἐπισκόπων προχειρίζεται Ἐπίσκοπος. Ὃς μετὰ τοῦτο, πενήτων ἐγένετο τροφεύς, ὀρφανῶν ἀντιλήπτωρ, χηρῶν προστάτης, ἀδικουμένων βοηθός, καὶ γυμνῶν σκέπη, καὶ μετὰ τούτους καὶ τοιούτους ἀγῶνας, πρὸς Θεὸν ἐν εἰρήνῃ ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

,, Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρὰ λα-
,, τρευομένης, οἱ τρεῖς σου παῖδες κατε-
,, πάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος. μέ-
,, σον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι
,, ἔψαλλον. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
,, Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ χάρις Θεοῦ, τὰ προοίμια αὐτῆς ἐν τῇ συλλήψει, τῆς παναχράντου καταβάλλεται, τῇ ἀνθρωπότητι σήμερον. ἣν προεορτάζοντες πόθῳ, ἀναβοῶμεν καὶ λέγομεν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ πρὶν προορωμένη, εὐωδίαν νοητὴν ἡ τῆς πανάγνου, προδιαπνέει θεία σύλληψις, καὶ εὐοδεῖ ἐν τῇ χάριτι, τοὺς προεορτάζοντας ταύτην, καὶ βοῶντας καὶ λέγοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἰλύος παθῶν, τῆς ψυχῆς τὸ διαυγὲς ἀποκαθάρας, ἔσοπτρον θείων ἐπιλάμψεων ταύτην ἐποίησας Ὅσιε. ὅθεν μυστικῆς θεωρίας, ἐναπολαύων ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τυφλοὺς ὀμματῶν, συνεργείᾳ θεϊκῇ θεομακάριστε, πάθη ποικίλα ἐθεράπευσας, καὶ θεϊκαῖς ἐπικλήσεσι, στίφη πονηρὰ τῶν δαιμόνων, ἀναμέλπων ἀπήλασας. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἱδρύεται νῦν, ἐπὶ πέτραν νοητὴν βροτῶν ἡ φύσις, τῆς τοῦ Δεσπότου ἐπιγνώσεως, καὶ θείας φύσεως Ἄχραντε, ἐν τῇ παρ᾿ ἐλπίδα συλλήψει, καὶ προκηρύττουσα μέλπει νῦν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Πυρὶ νοητῷ, ἀναφλέξας τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια, πῦρ ἁμαρτίας ἀπετέφρωσας, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καὶ φωτοειδὴς καθωράθης, ἀναμέλπων Πατάπιε. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός, ἰαμάτων Ποταμὸς Κρήνη ἀέναος, ῥεῖθρον μηδ᾿ ὅλως δαπανώμενον, σοῦ ἡ προσευχὴ ἀναδέδεικται, Πάτερ τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, καὶ θερμῶς ἀνακράζουσιν·

ζησιν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῖ μετέχεσθαι, ὁ ὑπέρθεος Ἁγνὴ δούλου μορφὴν ὑποδύς. καινοτομεῖ δὲ τρίβους γνώσεως, ὥσπερ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, πλήθη μοναστῶν καὶ ἐσῶν, ἐπαγόμενος ψάλλοντα. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ἀκαρπίας ὁ βλαστὸς, εὐθηνίαν ἀγαθῶν προκαταγγέλλει, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, ἐν τῇ βλαστήσει αὐτοῦ, καὶ πάντας εἰς τὴν προεόρτιον, αὐτοῦ συγκαλεῖται, ἀνθρώπους εὐφροσύνην.

Αἱ ἐκφυεῖσαι τοῖς βροτοῖς, τῆς κατάρας ἐν Ἐδὲμ τῇ παραβάσει, ἀνελκύεσθαι ῥίζαι, σαφῶς μηνύονται νῦν, τῆς ῥάβδου δηλουμένης ἅπασι, τῆς εὐλογίας, φύεσθαι ἐν τῷ κόσμῳ.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ Ὁσίου.

Σὺ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ὡς νικήσας τῆς σαρκὸς καὶ τοὺς πολέμους, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, εἰσδέδεξαι ὡς εἰκὸς, ἰᾶσθαι πάθη τὰ ἀνίατα. ὅθεν σε τιμῶμεν, Παπάπιε τρισμάκαρ.

Πάντα ποιῶν σεμνοπρεπῶς, ὦ Παπάπιε σοφὲ εἰς Θεοῦ δόξαν, πάντα πόνον κουφίζεις, πάντων πασχόντων σαφῶς. διό σε πάντες πιστοὶ ὅσιε, ὕμνοις εὐφημοῦμεν, ὡς τοῦ Δεσπότου φίλον.

Θεοτ.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοὶ, καὶ καυχώμενοι ἀεὶ Θεοκυῆτορ, τὴν σὴν πόθῳ τιμῶμεν, σύλληψιν θείαν πιστῶς, ὑμνοῦντες, ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ Ὁσίου.

Ἀποκαθάρας σεαυτὸν, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν δι' ἐμμελείας, τηλαυγέστατον ὤφθης, πάτερ δοχεῖον Θεοῦ. κραυγάζων, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαῖς, ἀποκάθαρον ἡμᾶς πάσης κηλῖδος. τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, ἐκ τρικυμίας παθῶν, καὶ νόσων καὶ θλίψεων λύτρωσαι, τοὺς σὲ κατ' ἀξίαν, Παπάπιε τιμῶντας.

Οἰκονομήσας σεαυτοῦ, τὴν ζωὴν θεοπρεπῶς ὅσιε πάτερ, οἰκονόμος ἐδείχθης, διακονήσας καλῶς, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων Ὅσιε. μεθ' ὧν ἠξιώθης, τῆς ἄνω κληρουχίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν, τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν Ἁγνὴ οὐσίαν, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Ὁσίων χαρὰ, ἡ μόνη, τῶν κτισμάτων Δέσποινα, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, ὑμνείσθω εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματούμενον Θεὸν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὑπερφυὴς ὡς ἀκτῖνας, προαπίσχει τῷ κόσμῳ, ἡ σύλληψίς σου πάνσεμνε ἁγνὴ, τὰς μαρμαρυγὰς τῆς χάριτος, καὶ λαμπρύνει τοὺς πόθῳ, ἐν ταύτῃ προεόρτιον ᾠδὴν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἐν πίστει ἀναμέλποντας.

Λῦσιν στειρώσεως Ἄννα, δεχομένη μηνύει, βροτοῖς τὴν εὐφορίαν τῶν καλῶν, καὶ ἀκαρπίαν τῆς φύσεως, καὶ καλῶν πᾶσαν κτίσιν, ἐν τῇ συλλήψει ἄχραντε ἁγνὴ προεόρτια δῶρα, προσάξαι σοι τὴν αἴνεσιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἀπαρυσάμενος πάτερ, ἐκ πηγῆς ἀενάου τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δαψιλῶς τῶν ἰαμάτων Παπάπιε, ταύτην πᾶσιν ἀφθόνως, παρέχεις τοῖς τὴν μνήμην σου, πιστῶς ἐκτελοῦσι καὶ πόθῳ, τὸν κτίστην μεγαλύνουσι.

Σὺν Ἀποστόλοις χορεύων, σὺν Μαρτύρων τοῖς δήμοις, Ὁσίων τε τοῖς πλήθεσι σοφὲ, ἐν οὐρανίαις Παπάπιε, νῦν σκηναῖς ὑπὲρ πάντων, ἱκέτευε τὸν κτίστην καὶ Θεὸν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπερχυθεῖσα ἡ χάρις, τῆς Χριστοῦ εὐσπλαγχνίας, εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώ-

πους

πους δαψιλῶς, σὲ μεσιτείαν παρέσχετο, τῶν αὐτοῦ δωρημάτων, τὴν πρόξενον ἁπάντων τῶν καλῶν. διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἄλλος, τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἡμέρα σωτήριος, ἡ μνήμη σου ἐπέλαμψε, τοὺς ἐν σκότει καρδίας, καταφωτίζουσα, λύουσα παθῶν τὴν ὁμίχλην, υἱοὺς φωτός, δεικνύουσα Πάτερ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, τοῦ Κυρίου τὸν θεράποντα.

Θηβαίων τὸ καύχημα, τὸ τῆς ἐρήμου βλάστημα, μοναζόντων τὸ κλέος, καὶ τὴν εὐπρέπειαν, τὸν τῆς Βαζαντίδος φωστῆρα, τὸν ἐπὶ γῆς, Ἄγγελον φανέντα, Πατάπιον ἅπαντες, ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ἀγγέλων ἐφάμιλλος, Ὁσίων ἰσοστάσιος, Προφητῶν Ἀποστόλων, Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Ὁσίων συμμέτοχος πέλων, καὶ τῇ σεπτῇ, Τριάδι λατρεύων, ναὸς καθαρότητι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρέσβευε. Θε.

Τὸ μέγα Μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, Θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν τὸν δῆμον, τοὺς Ἱεροὺς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Ἐξαποστειλάριον, πρὸς,
Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πατάξας τὸν αἰγύπτιον, καὶ ἀσσύριον ἄρδην, νοῦν τῶν παθῶν Πατάπιε, τῷ Χριστῷ θεοφόρε, κατηκολούθησας χαίρων, τὸν σταυρόν σου βαστάζων, τοῦ Ἠλιοῦ δὲ Κάρμηλον, εἰκονίζων σὺ Πάτερ, ἀσκητικῶς, τὰς ἐρήμους ᾤκησας καὶ πρὸς ὕψος, τῆς ἀπαθείας ἔφθασας, συγκραθεὶς τῇ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Λόγου Θεοῦ μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν πόθῳ, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, Παναγίας Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι. μόνοις οὖν Θεοτόκε, τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν. ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι καὶ ἰσχύεις, ὡς πάντων οὖσα Δέσποινα, ὑπερένδοξε Κόρη.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Θ'.

Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸ λυχνικόν, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια. Ἦχος δ'.
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Καρπογονοῦσα ἡ στεῖρα παρ' ἐλπίδα, Παρθένον τὴν μέλλουσαν, τίκτειν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀγαλλιάσει φαιδρύνεται, χορεύει χαίρει, μεγαλοφώνως Ἄννα κραυγάζουσα, φυλαί μοι συγχάρητε, ἅπασαι τοῦ Ἰσραήλ, κυοφορῶ καὶ τὸ ὄνειδος, τῆς ἀπαιδίας, ἐναποτίθεμαι ὡς ηὐδόκησεν, ὁ εὐεργέτης, ἐπακούσας μου, τῆς προσευχῆς καὶ κατώδυνον, θεραπεύσας καρδίαν, δι' ὠδίνων ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ ἐξ ἀνίκμου πηγάσας ὕδωρ πέτρας, καρπὸν τῇ κοιλίᾳ σου, Ἄννα χαρίζεται, τὴν Ἀειπάρθενον Δέσποιναν. ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ, τῆς σωτηρίας μέλλει προέρχεσθαι. οὐκέτι ὡς ἄκαρπος, γῆ παροικεῖς ἐπὶ γῆς. ὀνειδισμοῦ ἠλλοτρίωσαι. γῆν γὰρ βλαστήσεις, καρποφοροῦσαν ζωῆς τὸν ἄσταχυν, τὸν τὰ ὀνείδη, ἀφαιρούμενον, πάντων βροτῶν ὡς ηὐδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μορφωθῆναι τὸ ἀλλότριον.

Ὅμοιον.

Τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἐκπληροῦνται. Ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, λαγόσιν ἱδρύεται. Κλίμαξ ἡ θεία φυτεύεται. Θρόνος ὁ μέγας, τοῦ Βασιλέως προετοιμάζεται. τόποις εὐτρεπίζεται ὁ θεοβάδιστος. Βάτος ἡ ἄφλεκτος ἄρχεται, ἀναβλαστάνειν, ἡ μυροθήκη τοῦ ἁγιάσματος, ἤδη πηγάζει τῆς στειρώσεως, τοὺς Ποταμοὺς ἀναστέλλουσα, τῆς Θεόφρονος Ἄννης. ἣν ἐν πίστει μακαρίσωμεν.

Καὶ τῶν Ἐγκαινίων, γ'. Ἦχος πλ. β'.
Αἱ Ἀγγελικαί.

Δέσποτα Χριστέ, ἡ ἀθάνατος σοφία, βλέμματι τῷ σῷ, ἐπιφοίτησον ἐξ ὕψους, ἐν τούτῳ τῷ Τεμένει, καὶ ἀσάλευτον

φύ-

φύλαξον, ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος. τοὺς δὲ πιστῶς Χριστὲ ἐν τούτῳ, ἀεὶ προστρέχοντας, τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, ἀξίωσον εὔσπλαγχνε. Ὅμοιον.

Πάλαι Σολομὼν, τὸν ναὸν οἰκοδομήσας, αἵματα ζώων, εἰς θυσίαν σοι προσῆγεν, εἰς τύπον τοῦ ναοῦ σου, οὗ ἔκτισω φιλάνθρωπε, τῷ ἰδίῳ αἵματι βουλήσει. μεθ' οὗ καὶ νῦν σε δυσωποῦμεν, τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, πέμψῃς ἐν τούτῳ ἀεί. Ὅμοιον.

Δεῦτε ἀδελφοὶ, εὐφρανθῶμεν φιλεόρτως, καὶ πνευματικὴν, συστησώμεθα χορείαν, ψυχῆς δὲ τὴν λαμπάδα, τῷ ἐλαίῳ φαιδρύνωμεν. οὕτω γὰρ ἐγκαίνια τιμῶνται. οὕτω δοξάζεται ὁ κτίστης. ᾧ πάντες ἄνθρωποι, ἀνακαινίζονται ψυχὴν, πρὸς ὕψος οὐράνιον.

Δόξα. τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος Πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα, δοξάζοντες δεόμεθα; ἁγίασθῆναι ἡμῶν, τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Καὶ νῦν. Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις μεγαλεῖον, καὶ ἀπ' αἰῶνος, χρησμοδοτούμενον μυστήριον παράδοξον, σήμερον ἐν ταῖς λαγόσι τῆς σώφρονος Ἄννης βρεφουργεῖται. Μαρία ἡ θεόπαις, ἑτοιμαζομένη εἰς κατοικίαν, τοῦ παμβασιλέως τῶν αἰώνων, καὶ εἰς ἀνάπλασιν τοῦ γένους ἡμῶν. ἣν ἐν καθαρῷ συνειδότι καθικετεύσωμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτήν. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ὡς προστασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Σ. τὰ προσόμοια. Ἦχος Πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄννα ἡ θεία χάρις ποτὲ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ κτίστῃ, Ἀδωναῒ Σαβαώθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος. αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τὰς τῆς μήτρας, καταρράκτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἄκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον. ὅπως τὸ γεννησόμενον, δῶρόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδοται τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἡ σώφρων καὶ Θεῷ ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσβεβαιοῦντος αὐτῇ, τὴν τῶν αἰτουμένων θείαν ἔκβασιν. πρὸς ἣν ὁ ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο. ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε. μὴ σκυθρώπαζε, τῶν δακρύων ἀπόστηθι. εὔκαρπος χρηματίσασα γὰρ, Ἐλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὡραῖον Παρθένον. ἥτις τὸ ἄνθος ἀνθήσειε, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου.

Ζεῦγος καρπογονεῖ τὸ σεπτὸν, τὴν θείαν Δάμαλιν ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀρρήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλου Κόσμου προθυόμενος. διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπαυστον, ἐν κατανύξει, τῷ Κυρίῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐπορφύρωσαν ἔξουσι. τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορεύσωμεν, ἐν τῇ συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδοται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος β'.

Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε. τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον. καὶ τελειώσαντα, τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι, καὶ τερπόμενον, ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις ὑπὸ πιστῶν, μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας, ἀντιδιδόντα δὲ, τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαβὶδ βασιλικὴ πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰεσσαὶ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν.

στικόν. ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξανέθηλεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται. τοῦ Ἰωακεὶμ γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεὸς, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς σαφῶς, ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα. ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγονὼς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς τοῦ ἄνω Στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε· κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ νέος Οὐρανὸς, ἐν κοιλίᾳ τῆς Ἄννης, τεκταίνεται Θεοῦ, παντουργοῦ ἐπινεύσει. ἐξ οὗ καὶ ἐπέλαμψεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, Κόσμον ἅπαντα, φωταγωγῶν ταῖς ἀκτῖσι, τῆς Θεότητος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν δευτέραν στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὔα σκίρτησον. ξηρὰ γὰρ καὶ ἄκαρπος, γῆ ἀνεβλάστησε, καρπὸν εὐθαλέστατον, τὴν ἀνθήσασαν κόσμῳ, στάχυν ἀθανασίας, καὶ τὸ ὄνειδος ἅπαν, ἦρθη τῆς ἀτεκνίας. μεθ' ὧν συνευφράνθητε, χαίροντες σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐμνημόνευσον Δαβὶδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; ἅ μοι ὤμοσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον. ἐξ ἧς ὁ πλαστουργὸς, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐτέχθη Βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων, τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης δύο· καὶ ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ὁ στύλῳ καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστὲ, ἐν Σιὼν κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν, ᾄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναὸν, Οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ἅπαντες, ᾄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἡ μόνῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι, ᾄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν.

Τὴν σύλληψιν σήμερον, θεόφρων Ἄννα, τὴν σὴν ἑορτάζομεν, ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὸν μηδαμοῦ χωρητὸν, συνέλαβες στειρωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας, τὰς ἱκεσίας, ἁγίων ἐπλήρωσας, τὰς ἐντεύξεις Κύριε, τῶν προπατόρων σου, καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν, τὴν σὲ τεκοῦσαν ἁγνήν.

Ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, νῦν συλλαμβάνει, ἁγνὴν τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκὶ, μέλλουσαν τίκτειν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμοὺς, συντρίψας θεϊκῷ, σὺ εἶ Παρθένε ἁγνή.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Κατ' ἀλφάβητον.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Ἄγριαν Παρθένον θεόπαιδα, Μητέρα ἐσομένην τοῦ κτίσαντος, γαστρὶ δεξαμένη ἔχαιρεν, Ἄννα ἀναβοῶσα, τοῦ Ἰσραὴλ, πᾶσαι αἱ φυλαί μοι, συνευφράνθητε ἰδοὺ, κἀγὼ συνέλαβον.

Βιβλίον ὅπερ προέφησε, Προφήτης σφραγισθὲν θείῳ Πνεύματι, λαγόσιν αὐτῆς κατέχουσα, Ἄννα πᾶσιν ἐβόα· ἣν αἱ γραφαὶ, πᾶσαι προδηλοῦσι, μεγαλύνομαι ἐγὼ, φύουσα σήμερον.

Γαστρὶ χωρεῖται καὶ πλάττεται, Ναὸς ὁ θεῖος καὶ σωτήριος. λαγόσι μητρὸς φυτεύεται. Κλίμαξ ἡ πρὸς τὰ ἄνω, πάντας βροτοὺς, ἐπαναγαγοῦσα. ἧς τὴν σύλληψιν πιστῶς πανηγυρίσωμεν.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῆς Συλλήψεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. ψάλλομεν δὲ τοῦτον, ἐὰν μὴ ψάλλεται ὁ κανὼν τῶν Ἐγκαινίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἡ τὴν χαρὰν τέξουσα τίκτεται κόρη.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἡ τοῦ Κόσμου σήμερον χαρὰ, λόγῳ προκηρύττεται, καὶ μητρικὰς ὠδῖνας εἰς εὐφροσύνην, χαρμονὴν μετάγεται, καὶ πολύτεκνον, τὴν στείρωσιν τῆς φύσεως, ἔσεσθαι μηνύει, ἔργοις τοῖς τῆς χάριτος πληθύνουσα.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ, ὁ εὐρυχωρότητος, τῶν οὐρανῶν οὐρανὸς ὁ ὑπέρτερος, σήμερον εἰσδέχεται, δι' ἐντεύξεως, τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως, ἡ ἐπαγγελίαν ἔχουσα, ἀσάλευτον τὴν ἔκβασιν.

Ἡ πορφύρα σήμερον Χριστοῦ, λαμπρῶς καταγγέλλεται, ἐκ στειρευούσης ὑφανθῆναι χάριτι, μηδύος ὁ ἄσπιλος, ἐξ ἧς φορέσας ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, φύσιν τὴν βροτείαν, Κόσμῳ ὡραιότητος ὀφθήσεται.

Ἡ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπὶ σοὶ, μόνη παμμυπέρτατε, θεοπρεπῶς, ἐγκαινιζομένη Δέσποινα, χαίρει καὶ κηρύττει σου, τῆς ἁγνείας τὰ παράδοξα τεράστια, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἄσματα, δοξάζει σε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, τῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Ἀνέδειξας ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεμέλιόν σε Χριστὲ, ἡ Ἐκκλησία ἀρραγὲς ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ σοὶ, τοῦτον προσαναθήσομαι. διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τὴν ἁγνὴν Θεομήτορα.

Ἐν Παραδείσῳ ἀχομένης σου, τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ ὕψιστος, Ἄννα θεόφρον καὶ καρπὸν, τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν ἀνοίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυοφορεῖς τὴν ἀληθῆ, νομοδότην κυήσασαν, Ἄννα πάνσεμνε διὸ σε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Δέχεται ἐξ ὕψους, προσοδίαν Κυρίῳ ὁ Ἰωακεὶμ, πεποθημένην ἀγγελίαν, ἐπιστάντος Ἀγγέλου, αὐτῷ καὶ λέγοντος ἄπιθι, τὰς σὰς ἐντεύξεις ὁ πάντων Θεὸς, δίκαιε ἐπλήρωσεν.

Ἐπικαλουμένη, τὸν Θεὸν τῶν ἁπάντων ἡ Ἄννα ποτὲ, ἐν Παραδείσῳ ἱσταμένη, ἐπιστάντα ἑώρα, ἄνω Ἄγγελον καὶ λέγοντα. μὴ ἀθύμει Μαρίας γὰρ Θεοῦ, μήτηρ μέλλεις ἔσεσθαι.

Ζηλοῦσα τὴν Ἄνναν, τὴν πρὸς σοῦ ἱκεσίας προσῆξας Θεῷ, καὶ τὴν ἀσπόρως δεξαμένην, τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἁγνὴν ἐν μή-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τέρα συνέλαβες, τῇ ἀτεκνίᾳ σου παύσας ἡμᾶς, Ἄννα χαριτωσάτα.

Ἄλλος. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος.

Ῥανάτωσαν ἀφροσύνην, αἱ Νεφέλαι σήμερον, τὸν γλυκασμὸν τοῖς πέρασιν. ἡ Νεφέλη ἰδοὺ γὰρ τίκτεται, ἐξ ἧς τὸ τῆς ζωῆς μου ὕδωρ βλύσει Χριστός.

Ἀνοίγονται τῆς χάριτος, τὰ ταμεῖα σήμερον, ὁ προκηρύττων Ἄγγελος, ἀνεβόα Ἄννης τὴν σύλληψιν. ἰδοὺ γὰρ σὺ τὴν Πόλιν ἀποτίκτεις Θεοῦ.

Νενέκρωται ἡ φύσις μὲν, ἡ ἀνθρωπίνη πρότερον. νῦν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα, τῇ συλλήψει τῆς Ἄννης δέχεται, ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης ἄρτι φύεται.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄνθρακα φλογίζοντα, ἁμαρτίας ἄχραντε, τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ δεχόμενοι, τὸ πλῆθος τῶν πταισμάτων καθαιρόμεθα.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος βʹ.

Τὰς ἀσφαλεῖς.

Ἐγκαινισμὸν ἐν ταῖς καρδίαις Πνεύματος, καὶ φωτισμὸν ἐν τοῖς ἐγκάτοις καίνισον, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὰ ἐγκαίνια, τοῦ οἴκου καὶ Ναοῦ σου οὗ ηὐδόκησας, κτισθῆναι ἐν τῷ σῷ θείῳ ὀνόματι, ὁ μόνος ἐν ἁγίοις δοξαζόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Μνήμην τελῶν τῶν ἐγκαινίων, ὁ σοφώτατος πάλαι Σολομὼν, τῷ Θεῷ ἀλόγων ζώων προσέφερεν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας. ὅτε δὲ νῦν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χάρις ἦλθεν ἐν γῇ, τὰς θυσίας εὐθὺς μετεποίησε. θύσας γὰρ θυσίαν εἰς σωτηρίαν τὴν ἡμῶν ἑαυτὸν ὡς φιλάνθρωπος, τὴν Ἐκκλησίαν ἡγίασε, καὶ ἀσάλευτον ταύτην ἀνέδειξεν, ὁ μόνος ἐν ἁγίοις δοξαζόμενος.

Ἐξ. Ἦχος αʹ. Χορὸς Ἀγγελικός.

Χορὸς προφητικὸς, προεκήρυξε πάλαι, τὴν ἄμωμον ἀμνὴν, καὶ θεόπαιδα Κόρην, ἣν Ἄννα συνέλαβε, στεῖρα οὖσα καὶ ἄγονος. ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δι᾿ αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην παναμώμητον.

Ἕτερον. Ἦχος δʹ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐλογίας ἀπαρχὴν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλαστῷ, ἐδωρήσω ἀγαθὲ, Ἄννῃ βοώσῃ δι᾿ εὐχῆς. σὺ μεταπλάττεις τὰς φύσεις τῶν ἐν γενέσει. διό μου ὦ Σωτὴρ, νενεκρωμένην αὐτὴν, τὴν φύσιν ὡς Θεὸς, πάλιν καινούργησον. ἵνα καρπὸν προσάγω σοι, βοῶσα τῷ παντεπόπτῃ καὶ κτίστῃ ἡμῶν. σοὶ δόξα πρέπει, Θεὲ τῶν ὅλων, καὶ μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πίστει τὰ ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦσι πιστοῖς, τοῦ οἴκου σου Κύριε, πέμψον ἡμῖν φωτισμὸν, καὶ χάριν καὶ ἔλεος. φύλαττε δὲ καὶ τοῦτον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, νίκας ἐπιβραβεύων, τοῖς πιστοῖς Βασιλεῦσι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἁγίας. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἰωακεὶμ ὁ ἱερὸς καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσήγαγον, τοῖς πρὶν ἱερεῦσι. καὶ μὴ δεχθέντες ἄγονοι τυγχάνοντες, δέησιν προσηύξαντο, τῷ δοτῆρι τῶν ὅλων. καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρῆται, τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς, ἧς τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν Σύλληψιν.

Ὠδὴ δʹ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως καὶ κράζουσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χάριν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολύτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Ὑπερογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὢ θείας Ἀγγελίας, ὢ ξένης λαλιᾶς, εἰ κἀγὼ συλλήψομαι, Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν, ἀποσταλέντος, ἡ Ἄννα ἐκπληττομένη. μεγαλοφώνως ἀνεβόα τῷ Θεῷ μου, δόξα τῷ ποιοῦντι παράδοξα.

Συγχάρητέ μοι πᾶσαι, φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν γαστρὶ συνέλαβον, τὸν νέον Οὐρανόν· ἐξ οὗ τὸ ἄστρον ἀνατελεῖ μετ' ὀλίγον, τῆς σωτηρίας Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης. Ἄννα γηθομένη ἐκραύγαζεν.

Ὑπήκουσε τῆς Ἄννης, Θεὸς τοὺς στεναγμοὺς, καὶ προσέσχε Κύριος, δεήσεως αὐτῆς, καὶ ἀτεκνίας τὸ νέφος διασκεδάσας, φωτὶ αὐγάζει ἀτεκνίας παραδόξως. ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην ἁγνήν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, ἀμόλυντε Σκηνὴ, μολυνθέντα πταίσμασι, καθάρισόν με νῦν, ταῖς οἰκτιρμῶν σου καθαρωτάταις ῥανίσι, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· δόξα σοι, ἁγνὴ Θεοδόξαστε.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ἤνοικται ἡ μήτρα σου τὸ πρὶν, ἡ ἄγονος καὶ δέδεκται, Ἄννα Νεφέλην τὴν οὐράνιον. ἐξ ἧς ἡμῖν ὁ φαιδρὸς, ἀνατείλας Ἥλιος, πάντας φωτισμῷ τῆς ἀληθείας, κατηύγασε καὶ βαθὺ, σκότος ἀθεΐας ἐξήλασεν.

Θρόνος ὁ πυρίμορφος Θεοῦ, λαγόσι σου ἐνίδρυται, ἐν ᾧ καθίσας ἀναπέπαυται, καὶ πάντων τῶν ἀσεβῶν, τὸν κόπον ἀφείλετο, καὶ τὴν καθαρὰν θεογνωσίαν, ἐνίδρυσεν ἐπὶ γῆς, Ἄννα μακαρία θεόληπτε.

Ἣ δὲ ἣν προέφη Σολομὼν, ἐν μήτρᾳ Κλίνην εἴληφας, τετηρημένην ἀληθέστατα, τῷ ἀληθεῖ Βασιλεῖ, θείαν πρὸς ἀνάκλησιν. γένους τῶν βροτῶν ἐπ' ἀνακλήσει. διό σε χαρμονικῶς, Ἄννα οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τὸ κάλυμμα, τοῦ σκιώδους διαίρεται σήμερον, μόνου καὶ τῆς χάριτος, ἡ ἀλογία προκύπτουσα, λάμπει τηλαυγέστατα, τῇ προκηρύξει τοῦ τόκου τῆς Θεόπαιδος.

Ἐλήλυθεν, οὐρανόθεν μηνύων ὁ Ἄγγελος, Ἄννα τὰ προοίμια, τῆς παγκοσμίου χαρᾶς ἐμφανῶς, λέγων τῆς δεήσεως, ὑπὲρ ἐλπίδα εἰσδέχου τὴν ἐκπλήρωσιν.

Ξηραίνεσθαι, τῆς κακίας τὰ ῥεύματα ἄρχεται, καὶ βρύειν τῆς χάριτος, οἱ Ποταμοὶ διανθίζονται, σήμερον τοῦ τόκου σου, κηρυττομένου Παρθένε πανυπέρτατε.

Ῥητόρων σε, κατ' ἀξίαν γεραίρειν Πανύμνητε, γλῶσσαι αἱ πολύφθογγοι, ἀμηχανοῦσαι συστέλλονται. φόβῳ δὲ τὰ θαύματα, καὶ σιωπῇ ἀφημνοῦσαι μεγαλύνουσι.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ θεόπτῃ, Μωϋσεῖ διαγράφων, Χριστὲ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὲ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας. ἡ τάξεσιν Οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτει τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα. σοῦ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν Σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἄλλος. Τὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ἐκ ῥίζης ἡ βλαστήσασα Δαβὶδ καὶ ὀσφύος, Ἄννα νῦν, βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὴν θείαν ῥάβδον, τὴν βλαστήσασαν, τὸ μυστικὸν ἄνθος, Χριστὸν τὸν πάντων κτίστην.

Μητέρα γενομένην με, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, ὄψονται λαοὶ καὶ θαυμάσουσιν. ἰδοὺ γὰρ κύω ὡς ηὐδόκησεν, ὁ τὰ δεσμὰ λύσας, τὰ τῆς στειρώσεώς μου.

Νεάνιν ἣν συνέλαβον, ἐγὼ Προφῆται καὶ, πόρρωθεν φωναὶ προκατήγγειλαν, ὄρος καὶ πύλην ἀδιόδευτον, περιχαρῶς Ἄννα, ἐβόα τοῖς πάρουσιν.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης Πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Κατῆλθεν ἐξ ὄρους ὁ Ἰωακεὶμ, οὐχὶ πλάκας τοῦ νόμου δεξάμενος, ἣν νόμος δὲ προέγραψε, καὶ πᾶσαι προφητῶν, ἐδήλωσαν αἱ ῥήσεις, Θεοῦ ἁγνὴν μητέρα, καὶ σκιρτῶν ἀνεβόα· ἐμεγαλύνθη ἡ καρδία μου.

Λα-

Ἐναγόσιν ὡς ἤθετο Ἄννα ποτὲ, φυτευθεῖσαν τὴν εὔκαρπον ἄμπελον· ἐξ ἧς ὁ βότρυς ὤθησεν, ὁ πέπειρος ἡμῖν, οἶνον ἀθανασίας, πλουσίως ἀποστάζων, τί σοι ἀνταποδώσω, εὔσπλαγχνε Κύριε ἐφθέγγετο;

Μὴ φέρων τὴν κτίσιν ὁ Ἰωακεὶμ, καθορᾷν ἀσεβείᾳ στειρώσασαν, τὴν στείρωσιν ἱκέτευε, τῆς Ἄννης παρελθεῖν, καὶ ταύτην ἔξειν παῖδα. Ἐξ ἧς υἱὸς ἐδόθη, πάντας υἱοθετήσας, τῷ ἑαυτοῦ Πατρὶ ὁ Ὕψιστος. Ἄλλος.

Ὁ τόμος Θεοῦ, δι' ἀγγέλου σήμερον κηρύττεται, ἐν ᾧ περιουσίως θρόνος, Λόγος τοῦ Πατρὸς νῦν ἐγγραφήσεται, καὶ πιστοὺς ἐν τῇ βίβλῳ, ἐγγράψει τῆς χρηστότητος.

Ὑμνοῦσι νυνὶ, τοῦ ξένου μηνύματος τὴν δόξαν τρανῶς, οἱ δίκαιοι πλέκοντες, τὴν εὐχαριστήριον αἴνεσιν, τῷ τὴν χάριν τοῦ τόκου, δι' εὐχῆς ἐκπληρώσαντι.

Σοφίας Θεοῦ, κεκρυμμένης σήμερον δηλοῦται ἡμῖν, ἀληθῶς μυστήρια, καταγγελλομένης τῆς συλλήψεως, τῆς ἁγνῆς τοῦ Παρθένου, καὶ μόνης Θεομήτορος. Θεοτοκίον.

Σάλοι λυπηροὶ, καὶ λιμένα ἔχοντες Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σκέπην σου πάντοτε, τὰς ἐπαναστάσεις τὰς τῶν θλίψεων, ἀποφεύγομεν πάσας, ἐπὶ σοὶ ὁρμιζόμενοι.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, τῆς ἐκλεκτῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην, καὶ σκιάζει, ἡ ἁγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ τῇ αἴγλῃ, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα ἐκ ἔστενοχώρησεν.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Πῶς χωρεῖται ἐν γαστρὶ, ἡ χωρήσασα Θεόν; πῶς γεννᾶται τὸν Χριστὸν, ἡ γεννήσασα σαρκί; θηλάζει δὲ, πῶς ἡ τὸν κτίστην γάλα θηλάσασα.

Τῆς δεήσεως ὑμῶν, ἐπακούσας ὁ Θεὸς, γονιμώτατον καρπὸν, νῦν δεδώρηται ὑμῖν, πανεύφημοι, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα σήμερον.

Τὴν ἁγνὴν Περιστερὰν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, χαρμονῆς πνευματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσάγουσα, χαριστηρίους ᾠδὰς ἡ Ἄννα Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Τρικυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι. βοήθησόν μοι ἁγία Δέσποινα.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νόμου αἱ σκιαὶ, σαφῶς παρατρέχουσιν· αὐγὴ γὰρ ἰδοὺ τῆς θείας χάριτος, ἐμφανίζεται, ἡ Παρθένος νεφέλη ἐξ ἧς ὁ φαιδρὸς, τῆς Θεότητος ἀνίσχει ὄντως Ἥλιος, Ἄννα, γηθομένη ἔκραζε, τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ μεγαλύνουσα.

Ζηλοῦν εἰ κἀγὼ, συλλήψομαι θέαμα, ἡ ἄγονος πρὶν καὶ ἡ οὐ τίκτουσα, Ἄννα ἔλεγε, φθεγγομένη Ἀγγέλου ὡς ἤκουσεν, ὅτι τέξεται παιδίον, καὶ ἐκραύγαζεν. εὖγε, τοῦ καλοῦ ἀκούσματος, εἰ τῶν λόγων ἡ ἔκβασις γένηται.

Ὄρη καὶ βουνοὶ, πεδία καὶ θάλασσα, Ἀγγέλων πληθὺς, καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν, εὐφρανέσθωσαν. τῷ Δεσπότῃ τὸ θεῖον γὰρ τέμενος, ἀπαρχὴν ἀναδομήσεως ἐδέξατο, Ἄννα, ὁ πηνίκα ἤθετο, ἑαυτὴν συλλαβοῦσαν ἐφθέγγετο.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀγαλλέσθω φαιδρῶς ἡ προμήτωρ ἡμῶν, σήμερον γὰρ δέχεται, χαρᾶς μηνύματα, τὴν λύπην ἀπωθουμένη, τῇ συλλήψει τῆς μόνης Θεόπαιδος.

Ὁ τῆς δόξης διάδημα πλέκεται, καὶ ἡ ἅλουργὶς ἡ βασίλειος σήμερον, ὑπὲρ ἐλπίδα ἅπασαν, ἐκ νηδύος ἀκάρπου ἐβλάστησα.

Ἰδοὺ πᾶσα ἡ κτίσις γεραίρει σου, τὰ ὑπερφυῆ καὶ μεγάλα μυστήρια. σὺ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τεράστιον.

Ἰδοὺ θείων χαρίτων πηγὴ μονητή. δι᾽ ἐπαγγελίας τοῦ κτίστου καὶ χάριτος, ὀνομασομοῦται χάριτι, ἐν ἀγόνῳ νηδύϊ ἐκβλύζουσα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης σύλληψιν, γεγενημένην ἐν Θεῷ. καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν. Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὁ τῇ Σάρρᾳ δοὺς ποτὲ, ἐν γήρᾳ βαθυτάτῳ, τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ, καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ υἱὸν τὸν μέγαν Ἰσαάκ. σὺ ὁ διανοίξας τὴν στειρεύουσαν νηδὺν τῆς Ἄννης, παντοδύναμε, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου. καὶ νῦν ἐπιδὼν ἐπ᾽ ἐμὲ, δέξαι μου τὰς δεήσεις, καὶ πλήρωσόν μου τὰς αἰτήσεις, ἐβόα ἐν κλαυθμῷ, ἡ σώφρων Ἄννα καὶ στεῖρα, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ εὐεργέτης. ὅθεν ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Θ΄. Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Οὐχ ὥσπερ Εὔα καὶ σὺ ἐν λύπαις τέκεις.
Χαρὰν γὰρ Ἄννα ἔνδον κοιλίας φέρεις.
Τῇ δ᾽ ἐννάτῃ Μαρίαν θεομήτορα σύλλαβεν Ἄννα.

Ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς, θέλων ἑτοιμάσαι ἑαυτῷ ναὸν ἔμψυχον, καὶ Οἶκον ἅγιον εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ, τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ ἀποστείλας πρὸς τοὺς δικαίους, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν, (ἐξ ὧν ἠθέλησε προελθεῖν τὴν κατὰ σάρκα μητέρα αὐτοῦ,) προεμήνυσε τὴν σύλληψιν τῆς ἀγόνου καὶ στείρας, ἵνα βεβαιώσῃ τῆς Παρθένου τὴν γέννησιν. Ὅθεν συνελήφθη ἡ ἁγία Παρθένος Μαρία, καὶ ἐγεννήθη οὐχ ὥς τινες λέγουσι μηνῶν ἑπτὰ, ἢ χωρὶς ἀνδρὸς, ἀλλὰ ἐννέα τελείων μηνῶν ἐγεννήθη. καὶ ἐξ ἐπαγγελίας μὲν, ἐξ ἀνδρὸς δὲ συναφείας καὶ σπορᾶς. Ἐγεννήθη δὲ ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας ἀπορρήτως καὶ ἀνερμηνεύτως, ὡς οἶδε μόνος ἐκεῖνος, χωρὶς τῶν τῆς σαρκὸς θελημάτων· καὶ τέλειος ὑπάρχων Θεὸς, πάντα αὐτοῦ τῆς κατὰ σάρκα οἰκονομίας, τέλεια προσελάβετο, καθὼς καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐδημιούργησε καὶ ἔπλασε τὸ κατ᾽ ἀρχάς. Ταύτην γοῦν τὴν ἡμέραν πανηγυρίζομεν, ὡς ἀνάμνησιν ἔχουσαν τῶν ὑπ᾽ Ἀγγέλου δοθέντων χρησμῶν, τὴν ἁγίαν σύλληψιν εὐαγγελισαμένου τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος. Οὓς ἔργα ποιῶν ὁ ἐκ τοῦ μηδενὸς ὑποστήσας τὰ σύμπαντα Θεὸς, διήγειρε τὴν στειρεύουσαν νηδὺν, εἰς καρπογονίαν, καὶ τὴν ἐν ἀπαιδίᾳ τὸν βίον καταγηράσασαν, παιδοτόκον μητέρα παραδόξως ἐργάζεται. ἄξιον πέρας τῆς δικαίας αἰτήσεως τῶν δικαίων τοῦτο παρασχὼν, καὶ ἧς αὐτὸς ἔμελλε σαρκοφόρος Θεὸς προελθεῖν, εἰς ἀναγέννησιν τοῦ παντὸς, θυγατέρα τεκεῖν τοὺς σώφρονας εὐδοκήσας γεννήτορας Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων μεσίτορας, τὴν πρὸ αἰώνων ἐκ πασῶν γενεῶν γεννήσεσθαι προωρισμένην τε καὶ ἐκλελεγμένην, τελεῖται δὲ αὕτη ἡ σύναξις ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς Θεοτόκου, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Εὐοραμοῖς, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφήτιδος Ἄννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχος. Ἄννα στεῖρα πέλουσα δι᾽ εὐχῆς τέκνον.
Ἔτεκε σαφῶς, Σαμουὴλ τὸν Προφήτην.

Ἡ Ἁγία καὶ μακαρία Ἄννα ἡ προφῆτις, ἦν ἐκ Πόλεως Ἀρμαθὲμ, ἐξ ὄρους Ἐφραίμ. αὕτη συζευχθεῖσα ἀνδρὶ ἐκ φυλῆς Λευῒ, ὄνομα Ἐλκανὰ, στεῖρα οὖσα οὐκ ἔτικτε. καὶ λαβὼν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Φαιναννὰν τὴν ἀντίζηλον αὐτῆς, ἐτεκνογόνησε μετ᾽ αὐτῆς, καὶ ἠγάλλετο. ἡ δὲ Ἄννα ὠνειδίζετο, (ὥσπερ οὐκ ἐξαρκούσης αὐτῇ τῆς ἐπὶ ἀτεκνίᾳ θλίψεως,) παρά τε τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τῆς ἀντιζήλου, καὶ πάντων τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Καὶ πολλὰ περὶ τούτου τὸν Θεὸν ἐξαιτησαμένη, ἤνυε πλέον οὐδὲν, καίπερ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ἐντολὰς ἀεὶ ἀπόνως ἐ-

πιτελοῦσα. Οὕτως οἱ Ἅγιοι τὰς ἑαυτῶν αἰτήσεις ὀψέποτε, καὶ βραδέως παρὰ Κυρίου ἐλάμβανον. Ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Ἄννα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐν Σηλὼμ, ἐν ναῷ Θεοῦ παντοκράτορος θυσίας τελέσαι διὰ χειρὸς Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως, τῶν θυσιῶν τελεσθεισῶν, μίαν μόνην μερίδα ἔλαβε, τῶν λοιπῶν διπλᾶς ἐπιφερομένων τὰς μερίδας, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ταύτην υἱὸν ἢ θυγατέρα. καὶ ὑπὲρ τούτου ἠνιάθη μὲν εἰς ὑπερβολὴν, οὐκ ἀπέγνω δὲ, οὐ δὲ συνέπεσε τὸ πρόσωπον αὐτῆς. Ἀλλὰ τί ποιεῖ; τὸν ἄνδρα ἀπολύσασα οἴκαδε, μόνη κατελείφθη ἐν τῷ ναῷ. καὶ τῷ ἐδάφει ἑαυτὴν καταβαλοῦσα, οὕτω προσηύξατο. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δούλην σου, καὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ δώσῃς μοι καρπὸν κοιλίας, σοὶ αὐτὸν δίδωμι τοῦ δουλεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Τί οὖν ὁ Θεός; παρήκουσε τῆς δεήσεως αὐτῆς; οὐμενοῦν. ἀλλὰ τί; ἐπειδὴ ὁ Θεὸς μὴ ἀφισαμένην ἐκ τοῦ ναοῦ τὴν Ἄνναν εἶδεν, ἀλλὰ προσευχομένην καὶ ὀχλοῦσαν, οὐ καρπὸν μόνον κοιλίας ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦ τεχθησομένου υἱοῦ τὴν προσηγορίαν προσεῖπε. Καὶ λαβοῦσα πληροφορίαν, ἐκεῖθεν κατήρχετο, σκιρτῶσα καὶ εὐφραινομένη. Καὶ συλλαβοῦσα, τέτοκε Σαμουὴλ τὸν Προφήτην. Καὶ μετὰ τὸ ἀπογαλακτισθῆναι αὐτὸν, ἀνέβη σὺν αὐτῷ ἐν Σηλὼμ, καὶ προσέπεσε Κυρίῳ τῷ Θεῷ, τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμουσα. καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν Ἠλεὶ ὁ ἱερεὺς, λέγων· δώῃ σοι ὁ Θεὸς καρπὸν κοιλίας ἕτερον, ἀντὶ Σαμουὴλ τοῦ Υἱοῦ σου. Καὶ τέως λαβοῦσα τὸν υἱὸν κατῆλθε, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἔτι σφόδρα νήπιον. Ὅτε δὲ μειράκιον γέγονε, λαβοῦσα τοῦτον ἐκ χειρὸς, ἀνήγαγεν ἐν τῷ ναῷ Κυρίου Παντοκράτορος, καὶ τὴν ὀφειλομένην εὐχὴν τῷ Κυρίῳ ἀποδοῦσα, παρέδωκεν αὐτὸν εἰς χεῖρας Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως. Καὶ ποιήσασα Ἐφοὺδ καὶ διπλοΐδα μικρὰν, ἐλειτούργει Κυρίῳ τῷ Θεῷ, ἔμπροσθεν Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως. καὶ βλέπουσα ἡ Ἄννα, ἠγάλλετο. καὶ προσθεῖσα, ἔτεκεν υἱοὺς τρεῖς, καὶ θυγατέρας τρεῖς. Καὶ ἀνελθοῦσα ἐν τῷ ἱερῷ, προσέπεσε τῷ Κυρίῳ ἐξομολογουμένη. καὶ ἀναστᾶσα, προσηύξατο ᾠδὴν τοιαύτην λέγουσα. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, εὐφράνθην ἐν Σωτηρίῳ σου. Καὶ πᾶσαν τὴν ᾠδὴν ἐκελάδησεν ὡς προφῆτις, καὶ μήτηρ Προφήτου. διὰ τοῦτο ἔλεγε γάρ. ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν. αὕτη γὰρ ἐσκίρτα καὶ ἠγαλλιᾶτο ἐπὶ τοῖς ἑπτά. Φαινάννα δὲ ἡ ταύτης ἀντίζηλος ὡσανεὶ πέντε τέκνα ἔχουσα, ἢ καὶ ἐλάττω, ἀποστερωθεῖσα, οὐκ ἔτι ἔτικτε. Ἡ δὲ Ἄννα ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς τῷδε τῷ βίῳ ἀρκέσασα, καὶ τῷ Κυρίῳ ἐξομολογουμένη ἀεὶ καὶ προφητεύουσα, μετέβη πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἀρτύπα κειμένου.

Στ. Ἐξήγαγες γῆς τὸν Στέφανον ἐκ βίου.
Στέφει δὲ δόξης ἐστεφάνωσας Λόγε.

Οὗτος ὁ ἀρτιφανὴς ἀνὴρ, ὑπῆρχε Κωνσταντινουπόλεως γέννημά τε καὶ θρέμμα. πατέρες δὲ αὐτῷ Ζαχαρίας καὶ Θεοφανώ, πάσῃ ἀρετῇ καὶ συνέσει κοσμούμενοι, τὰς οἰκήσεις ποιούμενοι ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ζεύγματος, οὐ μακρὰν τοῦ ναοῦ, τοῦ Θείου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Τοῦτον ἡ μήτηρ ἐγκυμονοῦσα, παντοίας τροφῆς παχυτέρας ἀπείχετο, ἄρτῳ καὶ λαχάνοις καὶ ὕδατι ἀρκουμένη, μέχρι τοῦ τοκετοῦ. τοῦ δὲ παιδὸς τεχθέντος, Σταυρὸς φωτοειδὴς καὶ ὑπέρκαλλος ἐν τοῖς στέρνοις αὐτοῦ ὠράθη. ὅπερ σημεῖον τῆς ἐσύστερον γενομένης τοῦ βίου σταυρώσεως γέγονε καὶ δέδεικται. Ἐπεὶ δὲ καὶ σπαργάνοις ἐνειλήθη ὁ παῖς, ἀνάγκη ἦν καὶ μαζὸν ἕλκειν. καὶ εἴγε τῇ μητρὶ δαψιλεστέρας τροφῆς ἐμφορηθῆναι ἔδοξεν, οὐδ' ὅλως ἥπτετο τῶν μαστῶν. Πολλάκις δὲ καὶ διὰ δύο ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν τοῦτο συνέβη. Καὶ λοιπὸν ἡ τοῦ παιδὸς τροφὴ τῆς μητρὸς ἦν ἐγκράτεια. Ἐντεῦθεν ἔκπληξις ὁμοῦ καὶ θλίψις εἶχε τοὺς φίλους ἅμα καὶ συγγενεῖς. Εἶτα βαπτίζεται, ἀπολύε-

λύε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

λύεται τῶν σπαργάνων, ἀπογαλακτίζεται, κατὰ λόγον αὐξάνει, εἰς τὴν διατριβὴν τῶν γραμμάτων ἐκπέμπεται, ἃ καὶ προθύμως μετήρχετο, καὶ ἦν τοῖς γονεῦσιν ὑποτασσόμενος. Ἐπεὶ δὲ ἐκποδὼν ὁ θεομισὴς ἐγένετο Θεόφιλος, παραυτίκα ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ὁ ἱερὸς καὶ θεῖος Μεθόδιος ψήφῳ θείᾳ ἀνάγεται, καὶ ὁ τίμιος Ζαχαρίας ὁ τοῦδε Πατὴρ, ὑπ' αὐτοῦ χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ τῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κλήρῳ καταλέγεται. Τότε δὲ καὶ ὁ θεῖος Στέφανος, κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ κληρικὸς τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας καθίσταται, καὶ τῷ Πατρὶ ἀκολουθεῖ εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἐνδελεχῶς ἀπιόντι. Τῷ οὖν ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ παιδὸς, ὁ Πατὴρ τὸν βίον ἀπολιμπάνει, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου ἐγκλείσας ἑαυτὸν, ἀπρόϊτος ἦν προσευχόμενος, καὶ λαχάνοις ὠμοῖς ἀρκούμενος. Ἐν τούτοις αὐτοῦ πολιτευομένου, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπιφαίνεται αὐτῷ ὁ τοῦ Κυρίου ἀπόστολος, καὶ φησίν. Εἰρήνη σοι τέκνον. καλή σου τῆς προθυμίας ἡ ἀρχὴ, ὁ Κύριος ἐνδυναμώσαι σε. Εἶτα ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐγκαρτερήσας, καθορᾷ τὸν θεῖον καὶ Ἱερομάρτυρα Ἀντύπαν αὐτῷ λέγοντα. Εἰρήνη σοι τέκνον, ψάλλε μοι, καὶ οὐ μή σε ἐγκαταλείπω. Ἔκτοτε δὲ ἐπέτεινεν ἑαυτὸν πλέον εἰς προσευχὴν καὶ νηστείαν, ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἑβδομάδος τοῦ λαχάνου μετέχων. κράμβη δὲ ἦν, ἄνευ ἅλατος. Οὕτως ἑαυτὸν καθαγνίσας, τῆς τοῦ πρεσβυτέρου τιμῆς ἀξιοῦται, πλεῖστα ἐργασάμενος θαύματα. Τῷ δωδεκάτῳ γὰρ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως Βασιλείου, καὶ τεσσαρακοστῷ τῆς ἡλικίας τοῦ ὁσίου, σεισμὸς μέγας γέγονεν, ὑφ' οὗ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντύπα πανταχόθεν διαρραγέντος, ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ ὅσιος, καὶ εἰσῆλθεν ἔν τινι ταφοειδεῖ λάκκῳ. Ἐν ᾧ προσκαρτερήσαντος χρόνους δώδεκα, διεφθάρησαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ πώγωνος, καὶ οἱ ὀδόντες ἐχαυνώθησαν, καὶ σχεδὸν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου παρελύθη. Πάνυ γὰρ ἦν ὁ τόπος ὑπὸ τῆς πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενος. Καὶ ἀναγκασθεὶς, ἐξῆλθε τοῦ λάκκου ὅλως νενεκρωμένος. καὶ ὑπεράνω σανίδος καταστρώσας, καὶ τρίχινον ὑποθεὶς σάκκον, ἀνέκλινεν ἑαυτὸν ἄνωθεν τοῦ σάκκου. Εἶτα τὸ Ἀγγελικὸν ὑποδὺς σχῆμα, ὁπόταν ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπετέλει, ἐν τῇ ἀπολύσει μίαν ἰσχάδα ἐλάμβανε, καὶ ὕδατι βραχυτάτῳ τῷ στόματι αὐτοῦ περικλύζων, διέμενε τούτοις ἀρκούμενος. Οὕτως ὁ μακάριος ἐπὶ πέντε καὶ πεντήκοντα ἔτεσι τὸν ἐπίπονον καὶ τραχὺν τῆς ἀσκήσεως δρόμον διανυκὼς, τῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει τῆς ὅλης αὐτοῦ ζωῆς, ἢ μᾶλλον νεκρώσεως, τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Σωσιθέου, Νάρσου, καὶ Ἰσαὰκ, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σωσίθεον σωθεῖσιν ἐγγράφει λόγος.
Ὑπὲρ Θεοῦ σώζοντος ἐκτετμημένον.
Πέρσης κάρην σοι Νάρσης Χριστὲ προσφέρει,
Κρεῖττον δὲ δῶρον σμυρνοχρυσολιβάνου.
Πάθους τὸ λεῖπον Ἰσαὰκ Σάρρας τέκνον,
Σφαγεὶς ἀνεπλήρωσεν Ἰσαὰκ νέος.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Δροσοβόλον μὲν, ἡ καμιναία φλὸξ ἐδείχθη ποτέ. νῦν δὲ, ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικὸν, ἁγιάζον τοὺς κραυγάζοντας, εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ μέσα σκηνῇ, πάντες, οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν, εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ Θείῳ ἔρωτι, δεῦτε, ἐν παστάδι ταύτῃ τῇ μυστικῇ, συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κράζοντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,

ρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου Σωτήρ.

Τῆς ἀπαιδίας ὄνειδος φυγεῖν, ἱκέτευεν, Ἄννα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός. καὶ τῆς αὐτῆς ὁ συμπαθὴς φωνῆς ἀκούσας, τὴν αὐτὸν κυήσασαν, καρπὸν παρέσχεν αὐτῇ, καθὼς ηὐδόκησεν.

Βασιλικὴ πορφύρα ἐν τῇ σῇ, ἀπάρχεται Ἄννα, ἐξυφαίνεσθαι γαστρί. ἣν ὁ Θεὸς καὶ Βασιλεὺς, πάντων φορέσας, τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται, καὶ ταπεινώσει ἐχθροὺς, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Τὸ μῦρον τὸ εὐῶδες ἐν γαστρὶ, συνέλαβες Ἄννα, τὴν τὸ μῦρον τῆς ζωῆς, ὑπερφυῶς εἰσδεξαμένην τὸν Δεσπότην, τὸν πνοαῖς τῆς χάριτος, τὰς διανοίας ἡμῶν εὐωδιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστὲ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῆς, πάντα ἐνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἐνώθης ἡμῖν.

Ἄλλος. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Πυρφόρον πάλαι βάτον, Μωϋσῆς ἐν Σινᾶ ἣν ἑώρακεν, Ἄννα συνέλαβε γαστρὶ, ἀπαιδίας πῦρ σβεννύουσα, ὡς ἐσύστερον δυσσέβειαν τοῖς μέλπουσιν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥαβδὶς τῇ σῇ νηδύϊ, παραδόξως νῦν Ἄννα ἐξεβλάστησεν. ἥτις τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς, ὅλον ἔνδον εἰσεδέξατο, τὸ δροσίζον τοὺς πιστῶς αὐτῷ κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Στρουθίον ὡς εὗρες, καλιὰν ἀνεπτερώθης Πνεύματι, καὶ προσάξῃ περιστερὰν, ἐκόμισω τὴν ἀμίαντον, κάρφος φέρουσαν Χριστὸν, ἐλαίας Ἄννα ἡμᾶς, κατακλυσμοῦ νοητοῦ ἐλευθεροῦντα.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κρηπὶς ὑπεστήρικται τῆς σωτηρίας, καὶ βάσις τῆς χάριτος, ἡ τῆς Παρθένου σύλληψις. ἐν ᾗ ὑπὲρ ἁρμονίαν γεννήσεται, τῶν γηγενῶν ἡ ἐλπὶς, μελπόντων Χριστῷ διηνεκῶς· εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον ἐπαγγελίας, τοῦ κτίστου τὴν ὕπαρξιν, σήμερον προμνηστεύεται, λαμβάνον καὶ ἅπασαν, κατακαλύπτον τὴν γῆν, τρόπῳ τῆς γεννήσεως. διὸ τὸν εὐεργέτην Χριστὸν δοξάζομεν.

Ἐλύθησαν χάριτι τῆς ἀτεκνίας, οἱ δίκαιοι σήμερον, τῆς Εὔας τῶν τῆς λύπης δεσμῶν, μηνύματα ἔλαβον, ἀπολυτρώσεως. ὅθεν καὶ τὴν ἔκβασιν Χριστὸν ἐπεκαλοῦντο τὸν τῆς γῆς χορηγόν. Θεοτ.

Ὁ ὢν ἀπερίγραπτος, ἐν τοῖς ἀχράντοις, κόλποις τοῦ γεννήτορος, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, σαρκὶ περιφέρεται, δι᾽ οἶκτον ἄφατον. ὅθεν καὶ προσίεται γραφὴν, ἐν τῇ εἰκόνι ὁ ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν ὑφαντὸν ἄνωθεν, ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, νύμφη ὥσπερ ἐστολίσατο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀνέδειξε, Παράδεισον νοητὸν, Σκηνὴν Ἁγίαν τὴν φέρουσαν, κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον τοῖς ψάλλουσιν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Δόξα.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν ἄναρχον ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσεσι τρισὶ, σέβοντες ψάλλομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Δαβὶδ ἣν προέφησε, Βασίλισσαν ἰδοὺ, γαστρὶ ὑποδέχομαι, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ,

καὶ

καὶ τέξω τὴν πάντων προστασίαν πιστῶν, τὴν τὸν Βασιλέα, Χριστὸν μέλλουσαν τίκτειν.

Ἡ γῆ ἣν κατῴκησεν, ὁ γῆς δημιουργὸς, τὸ σκῆπτρον τὸ Ἅγιον, ἡ νέα Κιβωτὸς, ἡ Στάμνος τοῦ Μάννα, ἐν νηδύϊ μητρὸς, τῆς αὐτὸν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Ἡ Βάτος ἡ ἄφλεκτος, Λυχνία ἡ χρυσῆ, ὁ ἔμψυχος Θάλαμος, Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ἔντιμος Ῥάβδος, ἐν γαστρὶ τῆς μητρὸς, τῆς αὐτὸν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Θεοτοκίον.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν, τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με πολέμησον ἐχθρούς. τρωθέντα ἀτόποις, ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἁγνὴ μὴ παρίδῃς, ἀλλ᾽ οἰκτειρον καὶ σῶσον.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τίμοι μήτραν ἀπεργάσω ἀτεκνοῦσαν, καὶ μαστοὺς ξηροὺς καθὼς προέφης, ἐν προφήταις Δέσποτα, ἀνεβόα Ἄννα ποτέ. ἀτεκνίας μου τὸ ὄνειδος διάλυσον, καὶ δός μοι καρπὸν, μεθ᾽ οὗ βοήσωμεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπῆλθε τὴν σὴν Ἄννα, μήτραν Λυχνία, τὸ λαμπάδιον ἥτις τὸ θεῖον, μυστικῶς ἐχώρησε, τὸ φωτίσαν πᾶσαν πρὸ ἢν, φρυκτωρίαις μυστικαῖς, τῆς θείας γνώσεως. διὸ γηθοσύνως ἀνεκραύγαζες· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσιν ὡς ὡραιότατον νῦν ζεῦγος, θείαν δάμαλιν, ἐξ ἧς ὁ μόσχος, ὁ ὡραῖος ἔλαμψεν ὑπὲρ πάντων σφαγιασθεὶς, ὁ κλεινὸς Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα μέλποντες· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Τύπον τηλαυγῆ, τῆς φύσεως τοῦ γένους, τῆς στειρώσεως ὑπέφηνεν, Ἄννης ἀπολύτρωσις, ἀπαιδίαν γὰρ στειροῦσα, ὑπὲρ ἐλπίδα λέλυται. ἔγνω γὰρ τὸν Δεσπότην, εὐσεβείας πληθύνει καρπούς.

Ἅρμα τὸ φρικτὸν, τοῦ μόνου Βασιλέως, ἐπὶ γῆς κατασκευάζεται, ἐξ Ἄννης λαμβάνον ἀρχήν. ἐν ᾧ μέλλει ἐποχούμενος, ὁ Κτίστης παραγίνεσθαι, ὅπως με πρὸς τὸ ὕψος ἀναβιβάσῃ τῆς χάριτος.

Ἴδεν ἐπὶ σοὶ, παράδοξα ἡ κτίσις, Θεογεννῆτορ ὑπερένδοξε. ξένη σου ἡ σύλληψις, καὶ ἡ πρόοδος ἐξαίρετος, τοῦ σώματός τε ἅπασα, αὔξησιν γνωρισμάτων, τῆς ἀφθαρσίας ἐμφαίνουσα.

Ὕδωρ τὸ ζωῆς, ἐκ σοῦ Παρθένε βλύσαν, ὁ Ποιητὴς καὶ συνοχεὺς τοῦ Παντὸς, τῆς πλάνης τῷ καύσωνι, τὸ ἀνθρώπινον φλεγόμενον, ἐδρόσισεν ἡγίασεν, ἔδειξε καρποφόρον, υἱοθετήσας τῇ χάριτι.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Δεῦτε καθαρῷ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλαίᾳ διανοίᾳ, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνομεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὡραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα. σὲ ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σωτὴρ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου. ἄλλον γὰρ οὐκ οἶδεν, εἰ μὴ σὲ Θεὸν τὸν ῥύστην, τὸν ὑπὲρ ταύτης πάλαι, τὴν σὴν ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει σὲ δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου, πρὸς τὸν υἱόν σου Θεοτόκε, ἱλεωσαμένη ἀμέμπτως, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. σὺ γὰρ προστάτις καὶ ἐλπὶς ἡμῶν.

Ἄλλος. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν συλλαμβάνουσα, Ἄννα θεόφρον χαρὰν νῦν ἀνέλαβε, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σου, εἰσδεχομένη, φωτὶ δικαιοσύνης, ἀστραπτομένη τὸν Κτίστην μεγάλυνον.

Ἡ ξυνωρὶς ἡ σεπτὴ καὶ ἀοίδιμος τοῦ πρὸ αἰῶνος Υἱοῦ οἱ προπάτορες, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ἀκριβεῖς γενόμενοι, οἱ ἀπαρ-

χὴν τῆς χαρᾶς γεγενημκότες, Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα τιμάσθωσαν.

Ἡν Δανιὴλ Ὄρος μέγα τεθέαται, καὶ Ἰωὴλ Γῆν ἁγίαν τεθέαται, Πύλην ἀδιόδευτον, ἄλλος ἣν προέφησεν, ἐσφραγισμένην Πηγὴν καὶ θεῖον Πόκον, τὴν Θεοτόκον Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ἡ πορφυρὶς ἡ τὸ ἔριον βάψασα, τῆς ἀποῤῥήτου τοῦ Λόγου σαρκώσεως, τὸ Θυμιατήριον, τὸ χρυσοῦν ἡ Τράπεζα, ἐν ᾗ ὁ ἄρτος Χριστὸς ἐναπετέθη, ἡ Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον.

Χορεύσατε, πᾶσαι, ψυχαὶ καὶ σκιρτήσατε. γῆ νῦν πεπλαστούργηται. ἥτις καρποφορεῖ ἀνηρότως, στάχυν ζωηφόρον. ἐξ οὗ οἱ φαγόντες οὐ πεινάσουσι ποτέ, μεγαλύνοντες αὐτοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Ψαλτήριον μετὰ κιθάρας ἀνάλαβε, Δαβὶδ καὶ μελῴδησον. ἰδοὺ Κιβωτὸς ἀνεφάνη, Θεοῦ ἣν προέφης σαφῶς, ἐσομένην εἰς ἀνάπλασιν. δι' ἧς ἐξανέστημεν ἡμεῖς τοῦ παραπτώματος.

Ὡς μέγιστοι δύω, ἀστέρες ἠνέγκατε, τὴν πτωὴν τὴν πάμφωτον. ἥτις ἐξανατέλλει τὸν μέγαν, Ἥλιον τῷ κόσμῳ. διὸ ἀφθονοῦμεν καὶ δοξάζομεν ὑμᾶς, Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα ὡς θεόφρονας.

Ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Κροτείτωσαν σήμερον, τῶν Προφητῶν οἱ πρόκριτοι, ἰδοὺ γὰρ αἱ προῤῥήσεις, αὐτῶν τῆς χάριτος, ἄρχονται πληροῦσθαι ἀξίως, ἐν τῇ σεπτῇ, συλλήψει τῆς μόνης, ἁγνῆς Θεομήτορος. ἐν ᾗ πάντες ἀγαλλόμεθα.

Ὁ θρόνος ὁ ἔνδοξος, προτίθεται τοῦ πίσαντος. ἡ σωτήριος Πύλη, νῦν αὖ τεπίζεται. μόνη τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ διαβατή, μόνη τηρουμένη, δι' ἧς εἰσαγόμεθα, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ῥημάτων δεήσεως, Ἰωακεὶμ σὺν Ἄννῃ βοᾷ, σὺ ἐπήκουσας μόνος, ὁ ποιητὴς καὶ Θεός, καὶ τῆς ἀτεκνίας τὴν λύσιν, ἡ παρασχών, ῥίζαν ἀφθαρσίας, ἐδωρήσω Κύριε, καὶ ἡμῖν τοῖς σὲ δοξάζουσιν.

Ἡ κλίμαξ στηρίζεται, δι' ἧς ὁ κτίστης ὁ Κύριος, καταβὰς ἀνελκύσει, ἄνω τὴν φύσιν ἡμῶν. χαίροις Οὐρανὲ σὲ Ἀγγέλοις. χαῖρε Θεοῦ, ἡ σύμπασα κτίσις. χαίροις τὸ ἀνθρώπινον γένος χάριτι θεούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὴν ἄφατον, φιλανθρωπίαν Δέσποινα. σὺ γὰρ εἶ φωτισμός μου, σὺ μου τὸ καύχημα, σύ μου χορηγὸς τῆς σοφίας, σύ μου χαρά, σὺ μου προσδοκία. σύ μου τὸ ὀχύρωμα, τὸ κραταίωμα καὶ στήριγμα.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἐγκαινίων.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἡν τῷ ἀχράντῳ αἵματι, ἐξηγόρασας Λόγε, πανθαύμαστον καὶ πάντιμον, καὶ σεπτὴν Ἐκκλησίαν, ἐγκαίνισον ἐν Πνεύματι, ἀγαθὲ καὶ κάλλιστον, ἀντίσι ταῖς θειοτάταις, ὁ τῇ δόξῃ δοξάζων, τοὺς ἀξίως σοῦ Ναοῦ, ἐγκαίνια ἐκτελοῦντας.

Ἕτερον τῆς ἁγίας Ἄννης. Ὅμοιον.

Ἐπήκουσε τοῦ στεναγμοῦ, τοῦ τῆς σώφρονος Ἄννης, ὁ Κύριος ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ παρέθετο ταύτῃ, τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὴν τὸ φῶς ἐκλάμψασαν, τοῖς πέρασιν ἀποῤῥήτως. ἣν ὁ θεῖος καὶ κλεινὸς καθαρῶν Ἰωακείμ, ἠγάπησε καὶ ἐγεννήθη.

Ἕτερον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτῆς οἶκον ἐκ στείρας νηδύος, τῆς Θεοτόκου Μαριάμ. ἣν μακαρίσωμεν πᾶσαι, αἱ γενεαὶ κατὰ χρέος.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχους ς. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος αʹ.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἀπόθεσθε Ἀδὰμ, καὶ Εὔα πᾶσαν λύπην, καὶ μήτηρ τῆς χαρᾶς γὰρ, ἐν στείρᾳ παραδόξως, καρποφορεῖται σήμερον.

Προπάτωρ Ἀβραὰμ, καὶ πάντες Πατριάρχαι, εὐφραίνεσθε ὁρῶντες, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ἐκ ῥίζης ὑμῶν φύουσαν.

Χαῖρε Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα χαῖρε ὅτι, χαρᾶς καὶ σωτηρίας, τὴν πρόξενον τῷ κόσμῳ, καρποφορεῖτε σήμερον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε ἰδοὺ γὰρ, Ἄννα καρπὸν ἐκφύει. δι᾽ οὗ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Συγχάρητε φυλαὶ, πᾶσαι τῇ στείρᾳ Ἄννῃ. ὅτι καρπὸν κοιλίας, ἐκφύει παρ᾽ ἐλπίδα, ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Τὰ πέρατα τῆς γῆς, εὐφραίνεσθε ἰδοὺ γὰρ, τοῦ κτίστου τῶν ἁπάντων, ἡ Μήτηρ ἐξ ἀκάρπου, γαστρὸς φύεται σήμερον.

Δόξα. τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος Πλ. α΄.

Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν, ἐπαναπαυόμενος Λόγος, τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγηγερμένῳ.

Καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαβὶδ, βασιλικὴ Πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰωακεὶμ βλαστάνειν ἀπάρχεται, ἄνθος τὸ μυστικόν. ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξιώθησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμ. Ἦχ. α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρτυς πανοίδιμε Μηνᾶ, ἐκπελματιζόμενος. καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἀφαιρούμενος, θεολόγον γλῶσσαν, ἔφερες στερρότατα, τὰς Θείας ἀντιδόσεις σκοπούμενος. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Χεῖρας ἐκκοπτόμενος ποδῶν, στέργων τὴν ἀφαίρεσιν, ὁ Ἑρμογένης ὁ ἔνδοξος, καὶ κατοπτόμενος, τῷ πυρὶ πλειόνως, ζέσιν τὴν ἐγκάρδιον, ἐδήλου τῷ Θεῷ προβαλλόμενος, ᾧ καὶ πρεσβεύει νῦν, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλη συνθλαττόμενοι σοφοὶ, κόλπον πρὸς θαλάττιον, ἐναπετέθητε Ἅγιοι. νῦν δὲ κρείττονι, γαληνῷ πρὸς ὅρμον, τῆς τρυφῆς ἰθύνθητε, βυθίσαντες κακίαν τοῦ ὄφεως. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα γ΄. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, νοητῶς ἀναλάμψαντες, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι, πᾶσαν τὴν Κτίσιν φωτίζετε, καλλίνικοι Μάρτυρες, τῶν ἀγώνων τῷ φωτὶ, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν. ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον τελοῦμεν γεγηθότες, καὶ Ἁγίαν ὑμῶν μνήμην, στεφανηφόροι πανόλβιοι.

Καλλικέλαδον ὄργανον σε, πρὸς τὸ ἄλσος φωνήσαντα, τῶν ἀγώνων ἔνδοξε, καὶ πρὸς μίμησιν, τὸν Ἑρμογένην ἑλκύσαντα, Μηνᾶν καὶ τὸν Εὔγραφον, καὶ σὺν τούτοις τοῦ ἐχθροῦ, διαδράντα τὰ θήρατρα, τὰ πολύπλοκα, καὶ πετάσαντα θείας πρὸς ἐπαύλεις, καλιάς τε οὐρανίους, μεγαλοφώνως γεραίρομεν.

Καὶ χειρῶν πανοίδιμοι, καὶ ποδῶν τε στερούμενοι, κεφαλὰς τεμνόμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, καὶ πάσαις ἄλλαις κολάσεσι, καθυποβαλλόμενοι, ὃν ἠρνήσασθε Χριστὸν, οὐ ξοάνοις ἐθύσατε. ἀλλὰ χαίροντες, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἐκείνην, τὴν αἰώνιον καὶ θείαν, μετεβιβάσθητε Μάρτυρες. [illegible] Ἦχος Πλ. β΄.

Ὄντως ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, τερπνοτέρα ἐδείχθη, καλλικέλαδε Μηνᾶ, ῥητορεύουσα σαφῶς πίστιν εὐσεβῆ, καὶ δόγματα σωτήρια. δι᾽ ὧν Θεὸς ἐδοξάσθη, καὶ ὡραῖον κάλλει, τὸν Ἑρμογένην ἀπέφηνας. ὃς τοῦ θείου Βαπτίσματος, διὰ σοῦ τετύχηκε, καὶ τοῦτον συναθλητὴν, καὶ τῶν ἀγώνων κοινωνὸν, σὺν Εὐγράφῳ, τῷ καλῶς ἑφεπομένῳ σοι, παμμάκαρ ἀπέδειξας. καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ τῷ τοῦ Σωτῆρος θρόνῳ παρεστάμενοι, μὴ ἐλλείπητε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. [illegible] Ἦχος ὁ αὐτός.

Μονογενὲς ὁμοούσιε, τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκω-

θεὶς, ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτὸς, ἐν ἁγνείᾳ φύλαττε τὴν ποίμνην σου, ἐν εἰρήνῃ τῇ ὁμονοίᾳ περιέπων αὐτήν.

Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸν ἀμνὸν τὸν ἀμωμώτατον, ἀδίκως καθηλωθέντα σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Μαρτυρικὴ χορεία, ὦ σεβεῖς πρόμαχοι, σήμερον πιστοὶ ἀναδείκνυνται, Τυράννων πᾶσαν καθελόντες δυσσέβειαν, Μηνᾶς, Εὔγραφος καὶ Ἑρμογένης οἱ σοφοί. ὅθεν τῆς τρισφαοῦς συνάριθμοι, Τριάδος ὑπάρχοντες, τῷ γνόφῳ τῆς θείας ἐλλάμψεως καταλαμφθέντες, ταῖς ἀσωμάτοις χορείαις ἀγάλλονται, τῷ Θεῷ καὶ σωτῆρι ἱκετεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὰς ἀγκάλας τὰς ἀχράντους σου, ἐν αἷς Θεὸν ἐβάστασας, Παναγία, ὑφαπλώσασα νυνί, σκέπασον ἀπὸ πάσης, ὀργῆς ἡμᾶς βιαίας, ἐλπὶς τοῦ Κόσμου Θεοτόκε Ἁγνή.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, τὴν γῆν πᾶσαν μακρόθυμε, τῶν πιστῶν δέ, ἐπεστήριξας ψυχάς. διὸ καὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αἱ ἐγκρατείας, τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες μορφάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν. ὄντως θαῦμα παράδοξον, ὅτι ὀστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ, καὶ Κτίστῃ Θεῷ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Στερρῶς ἀνυμνῶ μάρτυρας στεφηφόρους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Χριστὸς γεννᾶται.

Στεφάνοις δόξης κοσμούμενοι, καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ θείας φωτὸς πληρούμενοι, πόθῳ τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, ἀμαυρώσεως παθῶν, Μάρτυρες ῥύσασθε.

Τὴν θείαν στέργοντες εὔκλειαν, Θεοῦ τῆς καλλονῆς ἐφιέμενοι, τοῦ βίου τερπνὰ ἀπώσασθε, πᾶσάν τε δυναστείαν, περιφανῆ, καὶ διὰ θανάτου, ἀτελεύτητον ζωὴν Μάρτυρες εὕραντο.

Ἐν θείῳ ζήλῳ πυρούμενοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας κατέσβεσαν. καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, πᾶσι τῆς εὐσεβείας, περιφανεῖς, ὤφθησαν ἐν πίστει, Ἑρμογένης καὶ Μηνᾶς, οἱ μεγαλόφρονες.

Θεοτοκ.

Ῥύθμημα κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Κύριον καὶ δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν, πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας, προσομιλήσαντα.

Ὠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Αἴγλῃ οὐρανίῳ, λαμπρυνθέντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος διέλυσαν εἰδώλων, τῆς ἀπάτης καὶ φέγγος, ἡμῖν, ἰάσεων ἤστραψαν, τοῖς μελῳδοῦσι τῷ πάντων Θεῷ, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νέκρωσιν τοῦ ζῶντος, ἀμιχθεῖσαν Μηνᾶ πανοίδιμε, ἐκπελματοῦσαι καὶ τὴν κάραν, τοῦ τυράννου συντρίβεις, ἐχθροῦ, ἐρείδων τοὺς πόδας σου, εἰς ἀσφαλῆ μαρτυρίου ὁδόν, μάρτυς ἀνδρειότατα.

Ὕμνει τὸν Σωτῆρα, Ἑρμογένης τὰς χεῖρας τεμνόμενος, ἱερωσύνης φαιδροτέραν, τὴν στολὴν τῶν αἱμάτων, βαφαῖς, σαφῶς ἐργαζόμενος, καὶ μιμητὴς τοῦ παθόντος σαρκί, χάριτι δεικνύμενος.

Θεοτ.

Μόνην γυναιξί σε, τὴν ὡραίαν τῷ κάλλει δράμενος, σωματοφόρος ἐκ γαστρός σου, προελήλυθε κόρη, Χριστός, θείαις ὡραιότησι, καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρωσάμενοι δόξαν τὴν κοσμικήν, ἐπιτερφθήσαν δόξῃ τῇ θεϊκῇ, Μηνᾶς

Ἑρμογένης τε, καὶ ὁ ἔνδοξος Εὔγραφος, καὶ προθύμῳ γνώμῃ, τὸν ὄγκον ὑπέμειναν, τῶν δεινῶν βασάνων, σαρκὸς μὴ φεισάμενοι. ὅθεν μετὰ τέλος, εἰς βυθοὺς θαλαττίους, ῥιφέντες ἰθυώθυσαν, πρὸς λιμένα οὐράνιον. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Ἕτερον. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μηνᾶς ὁ θαυμαστὸς, ὁ κλεινὸς Ἑρμογένης, ἡ πάνσεπτος δυὰς, τῆς ἁγίας Τριάδος, πολύθεον φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατεπάτησαν. καὶ τελέσαντες, τὸν δρόμον ἱερωτάτως, νίκης ἔλαβον, ἐξ Οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην, Παναμώμε ἁγνὴ, διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας. ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ Κόσμου ἀντίλυτρον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ παναγνοῦ Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ Κόσμου κραταίωμα.

Ὠδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Νόμους διαγγέλλων φωταυγεῖς, ἀνόμως σου τὰ ὄμματα, ἐκκεντηθεὶς Μηνᾶ ὑπήνεγκας, καρδίας τοὺς ὀφθαλμοὺς, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἔχων ἐμμελῶς ἀποσκοποῦντας, καὶ μέλπων χαρμονικῶς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὤφθη σου ἡ γλῶσσα τῷ πυρὶ, τοῦ Πνεύματος σοφώτατε, ἐκτεθηγμένη ἐν τῷ τέμνεσθαι. ἐλάλεις γὰρ κελαδῶν, τοῦ Θεοῦ τὰ θαύματα, καὶ τῆς δίκας οὐ τὴν ἀφωνίαν, μετάγων εἰς ἀσεβῆ, δόξαν ἐμφανῶς τοῦ ποιήσαντος.

Μεγάλως τὸ πάθος καρτερῶν, τοὺς πόδας ἀποτέμνεται, ὁ Ἑρμογένης τὴν τοῦ ὄφεως, καταπατῶν κεφαλὴν, καὶ ὁδὸν στελλόμενος, γνώμῃ ἀκλινεῖ τοῦ Μαρτυρίου, εἰσάγουσαν πρὸς ζωὴν, τῆς ἐπουρανίου λαμπρότητος.

Πλήγων τιτρώντι τὴν ψυχὴν, Χριστός σοι ἐπιφαίνεται, σοῦ τὰς πληγὰς Μηνᾶ ἰώμενος, ἀνδρείως τε καρτερεῖν, σὲ ἐγκελευόμενος. ὅπως διὰ σοῦ τὴν σωτηρίαν, ἐλέους ὁ θελητὴς, πάντων τῶν ἁγίων ἐργάσηται.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος ἀνεβλάστησας, τὸν φυτουργὸν πάσης τῆς Κτίσεως, μαραίνοντα τὰ φυτὰ, τῆς ἀκάρπου γνώσεως. πίστιν δὲ ἡμῖν ἀληθεστάτην, φυτεύσαντι ἀσεβῶς, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Τί μάτην ταράττῃ, ἐβόων ὁμοῦ, δικαστὴ παράνομε οἱ Μάρτυρες; δύναμιν παρεχόμενος, παρίσταται ἡμῖν, μόνος ὁ ἐν ἰσχύϊ, ἀήττητος ὑπάρχων. ὑπὲρ οὗ τὰς αἰκίσεις, καθυπομένομεν στερρότατα.

Ὑπῆρξεν ἀθρόα, ἡ μεταβολὴ, Ἑρμογένους σαφῶς πρὸς τὸν Κύριον. λουτρῷ γὰρ ἐκκαθαίρεται, καὶ χρίσει θεϊκῇ, τῆς ἀρχιερωσύνης, τὸ φῶς ἀναλαμβάνει, διδαχαῖς καταυγάζων, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶς ὑπάρχοντας.

Ῥητόρων λιπόντες, ἀδόκιμον νοῦν, ἀγραμμάτων πλοκαῖς ἠλιθιώθητε, σοφίσαντος τοῦ Πνεύματος, ὑμᾶς ὡς ἀληθῶς, Μάρτυρες καὶ πρὸς πᾶσαν, βασάνων καταιγίδα, δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ, ἐργαζομένου διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἁγνὴ, ὑπερέχουσα ὤφθης κυήσασα, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, βροτοὺς ἐπουρανίους, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργασάμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Ὠδὴ ς'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Σώζεις Ἰωνᾶν, θηρὸς τὴν τριήμερον, τυποῦντα ταφὴν σοῦ Παντοδύναμε. τὰ δὲ σώματα, τῶν Μαρτύρων Πελάγει ῥιπτόμενα, ἰθύνεις πλωϊμώτατον, πρὸς ὅρμον τῆς ταφῆς, ἔνθα, σοῦ τὸ θεῖον βούλημα, εἰς ἡμᾶς τῶν πιστῶν περιεποίησεν.

Ανέμη Ψηφιακή Βιβλιοθήκη

Σώματα ὑμῶν, ἀήττητοι Μάρτυρες, βυθὸς ἀσινῆ τῇ χέρσῳ δέδωκε, προηγουμένων τε οὐρανίων Ἀγγέλων μακάριοι, καὶ πᾶσι τὴν κατάθεσιν, δηλούντων τὴν ὑμῶν, οὖσαν ἰαμάτων ἔκβλυσιν, καὶ παθῶν ψυχικῶν ἀπολύτρωσιν.

Τάξεις νοεραὶ, ὑμῶν κατεπλάγησαν, τὴν ὑπομονήν. ὅπως τὸν ἄσαρκον, μετὰ σώματος, ἐτροπώσασθε δράκοντα Μάρτυρες, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους ἀνεδήσασθε, θρόνῳ, Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς πυρσευόμενοι. Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρις οὗ, Παρθένε ὁ θάνατος. ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοὺς πιστεύοντας τὴν ἀθάνατον, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν. τοῦτον, Παναγία αἴτησαι, λυτρωθῆναι πταισμάτων τοὺς δούλους σου.

Κοντάκ. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς ἀστέρες λάμποντες, πολυθείας τὴν νύκτα, παντελῶς ἐμείωσαν, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ηὔγασαν θεογνωσίας φωτὶ καὶ ταύτας, ἔδειξαν Πνεύματος θείου σεπτὰ δοχεῖα. διὰ τοῦτο ἀνυμνοῦμεν, ὑμῶν τὴν μνήμην, Μάρτυρες ἔνδοξοι. Ὁ Οἶκος.

Ὁ χορὸς τῶν Μαρτύρων ὁ ἔνθεος, ὁ Μηνᾶς Ἑρμογένης καὶ Εὔγραφος, ἄλλοι ἄλλως πιστῶς μαρτυρήσαντες, τῶν Τυράννων καθεῖλον τὸ φρύαγμα, καὶ τὰς βασάνους ὑπομείναντες ἐν τοῖς σώμασιν, ἔχαιρον τῷ Πνεύματι, ὡς ἀσεβῶς ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχοντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσδραμόντες καλοῦντι αὐτοὺς, ὡς Μάρτυρες ἔνδοξοι.

Ἕτερος Κοντάκ. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ μέγα Χριστοῦ, καὶ τίμιον ὄνομα, ὡς ὅπλον στερρὸν, ἐνθέως περιθέμενος, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας, καὶ τῆς νίκης στέφος ἀπείληφας. ἀλλὰ μάρτυς Μηνᾶ ἔνδοξε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Ὕμνοις τὴν σὴν πανήγυριν σέβων ἀθλοφόρε Κυρίου, τοὺς σοὺς ἀγῶνας κροτῶ, καὶ ἀνυμνῶ τὰ παλαίσματα. ὑπὲρ γὰρ μόνου τοῦ πάντων Κτίστου, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐδοκιμάσθης. ἀλλὰ τὸν σὸν φαιδρὸν λογισμὸν οὐκ ἐσάλευσε τὸ πλῆθος τῶν παρανόμων. ὅθεν Μάρτυς δειχθεὶς ἀξιάγαστος, ἐδέξω νίκης τὰ ἔπαθλα, ὡς νικήσας τυράννων ὠμότητα, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι΄. Ἄθλησις τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς κἂν κελαδεῖν οὐκ ἔχει,
Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.
Τὴν δυσσέβειαν ἐκπτύσας Ἑρμογένης,
Ὑπῆρξε μάρτυς ἀσεβείας ἐκ ξίφους.
Τὰς ἐκ μαχαίρας Εὔγραφε τρώσεις φέρων,
Ὀξὺς Θεοῦ κάλαμος ὤφθης εὖ γράφων.
Εὐκέλαδος δεκάτῃ Μηνᾶς, ξίφει αὐχένα δῶκεν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ. ζητήσεως δὲ γενομένης παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων περὶ τιμίων κινηθέντων, ἀπεστάλη Μηνᾶς παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν αὐτῶν λύσιν. καὶ γὰρ ἐπεπαίδευτο πάσης σοφίας, καὶ πρὸς τοὺς ῥητορικοὺς ἐξήσκητο λόγους, ἐν Ἀθήναις τὰ πολλὰ διατρίψας, καὶ τῆς ἐκεῖθεν εὐγλωττίας μετεσχηκώς, ἅτε Ἀθηναῖος ὢν καὶ τὸ γένος. Οὗτος παραγενόμενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, οὐ μόνον εἰς γνῶσιν τῶν κινηθέντων τοὺς Ἀλεξανδρεῖς ἤγαγε, πᾶσαν διαλύσας παρ' αὐτῶν προτεινομένην ἀμφιβολίαν καὶ ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως τὸν λόγον παραδεξαμένους, βεβαιότερον ἀντέχεσθαι ἔπεισε, καὶ πολλοὺς τῶν ἀσθενούντων ἰάσατο. Ὅθεν ὁ Βασιλεὺς περὶ τούτων μαθών, ἀποστέλλει Ἑρμογένην τὸν Ἔπαρχον, ἐντειλάμενος ἀποστῆσαι τὸν Μηνᾶν τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως, μὴ πειθόμενον δὲ, παντοίως αἰκισάμενον ἀπολέσαι. Ὃς τὸν Ἅγιον τῷ ἑαυτοῦ παραστησάμενος βήματι, ἐπεὶ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ἀντιλέγοντα τοῦτον ἑώρα, πρῶτον μὲν ἐκπελματοῖ τοὺς πόδας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτει, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνει. Ἐπεὶ δὲ τὰ λωβηθέντα μέρη τοῦ σώματος παραδόξως εἶδε τὴν ἴασιν δεξάμενα, καὶ δύω Ἀγγέλους τὴν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ περισκέποντας κεφαλὴν, μεταβα-

λῶν πιστεύει τῷ Χριστῷ, καὶ παρὰ τοῦ Ἁγίου Μιωᾶ τὸ Βάπτισμα δέχεται, καὶ παρὰ τῶν συνελθόντων Ἐπισκόπων τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης λαμβάνει ἀξίωμα. Ταῦτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς, ἀναζεύγνυσι πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ τούτους μεταπεμψάμενος, ἐπιχειρεῖ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἀποστῆσαι αὐτούς. Ὡς δὲ πείθειν οὐκ εἶχε, προσέταξε τὴν τοῦ Ἁγίου Ἑρμογένους κοιλίαν λόγχῃ τρωθῆναι, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκτμηθῆναι, καὶ εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐμβληθῆναι, καὶ τὸ περιλειφθὲν τοῦ σώματος ἐν τῷ Ποταμῷ ῥιφθῆναι. Τὸν δὲ ἅγιον Μιωᾶν ἐν ἀφεγγεῖ τόπῳ ἀναρτηθῆναι, καὶ λίθον βαρύτατον ἐξαφθῆναι αὐτοῦ τῶν ποδῶν. Τούτων δὲ κατὰ τὴν τοῦ Βασιλέως πρόσταξιν τελεσθέντων, διὰ τῆς τῶν Ἀγγέλων θείας δυνάμεως οἱ Ἅγιοι σῷοι διεφυλάχθησαν, καὶ τῷ Βασιλεῖ παρέστησαν, καὶ αὖθις ἀσεβοῦντα τοῦτον διήλεγχον. Ἔνθα ὁ Ἅγιος Εὔγραφος ὑπογραφεὺς ὢν τοῦ Ἁγίου Μιωᾶ, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παρρησιασάμενος, καὶ διεξῆλθε πολλὰ κατὰ τοῦ βασιλέως, αὐτὸν ἐνυβρίζων. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τὴν ἧτταν ἅμα καὶ τὸν ἔλεγχον μὴ φέρων, πλήρης θυμοῦ γενόμενος, σπασάμενος μάχαιραν, τὸν Εὔγραφον αὐτοχειρὶ ἐξεκέντησε. Συνανῃρέθησαν δὲ καὶ ὁ Ἅγιος Μιωᾶς καὶ Ἑρμογένης μαχαίραις, τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Βασιλέως ἐπιθεμένων αὐτοῖς. Ἀπηνέχθη δὲ τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα θείῳ προστάγματι, καὶ κατετέθη ἐν τῷ Βυζαντίῳ. ἔνθα νῦν εἰσὶ θαυματουργοῦντες, καὶ σημεῖα ἐργαζόμενοι ἄπειρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γέμελλος, σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ Γέμελλος ἐσταυρωμένου,
Τὴν ἐν ξύλῳ σταύρωσιν, ἀσμένως φέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. οὗ τὴν ὁδὸν ποιουμένου διὰ τῆς Ἀγκυρανῶν Μητροπόλεως, ἔστη ὁ ἅγιος κατὰ πρόσωπον, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ζώννυται ζώνην σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην, καὶ τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν ἕπεται. Ἐπεὶ δὲ κατέλαβον τὸ τῆς Ἐδέσσης πολίχνιον, τείνεται ὁ Ἅγιος ἐκ τεσσάρων, καὶ ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζεται, καὶ τοὺς ὤμους σιδήροις ἐμπείρεται πυρωθεῖσι, καὶ τηγάνῳ στέατος καὶ ῥητίνης καὶ ἐλαίου μεστῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι ἐμβάλλεται, ἄνωθεν ῥάβδοις τυπτόμενος σιδηρᾶς ἀκίδας ἐχούσαις, καὶ τὴν κεφαλὴν ἥλοις σιδηροῖς καταπείρεται. καὶ τὸ δέρμα τοῦ σώματος προβάτου δίκην ἀποσύρεται. καὶ ἀπολυθεὶς οὕτω τὸ πρὸς σωτηρίαν Βάπτισμα λαμβάνει, (ἀμύητος γὰρ ἦν ἔτι.) καὶ ὑγιὴς ὅλος ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀνέρχεται. Τότε καὶ θείας ἤκουσε φωνῆς οὐρανόθεν λεγούσης. Μακάριος εἶ Γέμελλε, ὡς πολλὰ κοπιάσας. Ἔπειτα τῷ Βασιλεῖ παραστὰς σταυρῷ ἀναρτᾶται, καὶ ἥλοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας προσηλοῦται. καὶ οὕτως ἀξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, πιστοὶ ἄνδρες λάθρα καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, κατέθεντο ὑπὸ τὴν γῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ Δεφουρκινοῦ.

Οὗτος Πατρίδα ἐπέγραφε τὴν εἰς πρόποδας τοῦ Κυμιναίου ὄρους γῆν ἀποφέρουσαν. οἱ δὲ τούτου γεννήτορες, ἰδιῶται τινες, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζῶντες. Πάντων τε καταφρονήσας, ἔτι σφριγῶν καὶ ἀκμάζων τὴν ἡλικίαν, τὸν τῶν μοναχῶν ἐζήλωσε βίον. εἰωθὼς γὰρ νηπιόθεν, τοῖς σεμνείοις παραβάλλειν σὺν τῷ πατρὶ, ἑνὶ τῶν ἱερῶν καταγωγίων συναρμολογηθεὶς παιδοτρίβῃ, εἰς ἄσκησιν γραμμάτων ἐκδίδοται. Καὶ ἐν ὀλίγῳ τό, τε ψαλτήριον, τοὺς Ἀποστόλων λόγους, καὶ τὴν λοιπὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν διέλαβε. Τὰ μὲν δὴ πρῶτα, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου τὸ λήϊα ἐντεῦθεν ἀρχὴν τῆς προκοπῆς εἰλήφασιν. Ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡλικίαν ὁ παῖς μετεπλάττετο, τὸ Ἀγγελικὸν ἔνδυμα ἠμφιάσατο, καὶ πρὸς τοὺς κατ' ἐχθρῶν ἀγῶνας ἀμεταστρεπτὶ ἐχώρει, καὶ κάλλος τὸ τῆς ψυχῆς ἀρετῶν τοῖς χρώμασιν ἀναμορφωσάμενος, ὡς εἰκόνισμα θεῖον τοῖς ὁρῶσιν ἐδείκνυτο. Τότε περίδοξός τις τῶν τοῦ Βυ-

Βυ-

Βυζαντίου Μεγιστάνων, ἐν τῷ πρὸς Σαγγαρίῳ Ποταμῷ, φροντιστήριον ἐδείματο. ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, Γαλαλείκτης. Καὶ τῷ ἐκεῖσε ἐπισκόπῳ περὶ τούτου κοινολογησάμενος, τῶν ὑπ' αὐτὸν μοναστηρίων ἐλλογίμους ἐπιλέξασθαι ἠξίου, εἰς λειτουργίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καινουργηθέντος σεμνείου, καὶ τὸν μακάριον εὐθὺς Θωμᾶν, ὡς περιβόητον ἄνδρα καὶ ἀκριβῆ κανόνα τῆς ἐγκρατείας, ἡγεῖσθαι τῶν συνεληλυθότων ὁ Ἐπίσκοπος συνεβούλευε. Καὶ δὴ ταύτην ἀφυῶς ἐπὶ χρόνους ἰθύνας, ὅσον αὐτὸς ἐκρύπτετο ταπεινούμενος, τοσοῦτον ὡς ποικίλης ἀρετῆς καταγώγιον πᾶσιν ἐγνωρίζετο. Ὡς δὲ λοιπὸν δι' ὄχλου ὑπὸ τῶν παραβαλλόντων ἐγίνετο, ἐδυσχέραινεν ἐπὶ τούτῳ, καὶ τί μηχανᾶται; Περισκοπήσας τῶν ἀδελφῶν τὸν ἐξαίρετον, ἡγεῖσθαι τοῦτον διακελευσάμενος τοῖς λοιποῖς τῶν ἀδελφῶν, αὐτὸς ἐφοδιασάμενος, ταῖς τούτων εὐχαῖς, ὑπώρειαν ἀνδρῶν ἡσυχίας ἁρμόδιον, μονώτατος ἐν αὐτῇ εἰσοικίζεται. Ἀλλ' ἐπεὶ τὸν νομέα ἐζήτουν τὰ πρόβατα, τοὺς λόφους καὶ τὰς ὑπωρείας οὐκ ἐνεδίδωσαν ἐρευνῶντες, ἕως οὗ πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπώρειαν αὐτὸν τὸν Πατέρα κατέλαβον. Καὶ τῶν χειμερινῶν νιφάδων τὸ δριμὺ λογισάμενοι, καὶ τῶν θερινῶν καύσεων τὸ φλογῶδες, τὸν Πατέρα ἐξελιπάρουν, ἵνα τί σκληροτέραις ἀγωγαῖς σεαυτὸν λέγοντες κατατρύχεις, μὴ λογισάμενος τῆς ἐκ τοῦ χοὸς ἡμῶν διαπλάσεως τὴν ἀσθένειαν, ὡς ἐν ταῖς δυσκρασίαις ἑτοίμως εἴωθε διαλύεσθαι; Καὶ μόλις ποτὲ τούτων συνθέμενος τῇ βουλῇ, μικρὸν γενέσθαι παρηγγύατο τοῖς μοναχοῖς αὐτῷ καταγώγιον. Καὶ τούτου περαιωθέντος, ἐν τῷ Κυριακῷ μόνος ὑπεισελθὼν, τοῖς γόνασιν ὑποκλίνας ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἔδαφος, τοὺς πρὸς τὴν σὴν εὐαρέστησιν Κύριε πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους ἄνδρας ἀφικέσθαι ἀξίωσον, ἔλεγε. Καὶ δὴ ὡς ἐξ ἀποστολῆς τότε τινὲς πρὸς αὐτὸν εὐλαβέστατοι προσέβαλον κοσμικοὶ, ἀποκείρασθαι δυσωποῦντες, καὶ συνδιάγειν αὐτῷ εἰς ὑπακοήν. Καὶ ὡς πρὸς Κυρίου τούτους ἐληλυθότας, τὴν ἱερὰν στολὴν ἀμφιέννυσι, καὶ ὡς τοὺς πρώτους τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν μὲν Ἰωάννην ἐκάλεσε, τὸν δὲ Πέτρον, καὶ σὺν αὐτοῖς τὰς δεήσεις ἐπιπονωτέρας ἐποιεῖτο πρὸς Κύριον. Ἀλλ' οὐκ ἔφερεν ἐπὶ πολὺ ὁ κακοῦργος τῆς κακίας, ὁρῶν τὰς πανουργίας αὐτοῦ καὶ ἐμβολὰς ἡττωμένας. Καὶ δὴ πρῶτον τούτῳ πλῆθος ἐπιρρίπτει κωνώπων, ὡς μήποτε πρὸς βραχὺ ταύτας ὑπενδοῦναι τῷ γέροντι, ἀλλὰ καὶ κοιταζομένῳ, ὡς κώνωπες ἐπετίθεντο τούτῳ, καὶ ἀνισταμένῳ εἰς προσευχὴν, διὰ τῶν χειλέων εἰς τὸν γαργαρεῶνα εἰσέδυνον. εἰδέπου καὶ τὴν βίαν τῆς φύσεως δι' ἀτελοῦς ἐπαρηγόρει τροφῆς κωνώπων πλῆρες τὸ προσαγόμενον ἦν. Καὶ τούτοις ἐπὶ τρισὶν ὅλοις ἔτεσιν ἐγκαρτερῶν ἦν, ἐν οἷς οὐκ ἐστέναξεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστῶν, λύσιν πρὸς Κύριον τῶν ἀνιαρῶν ἐπεζήτει. Ἀλλ' ὀψέ ποτε τῆς ἀποχῆς τῶν κωνώπων ἐκ Θεοῦ οἰκονομικῶς ἀπαλλαγεὶς, μυῖαι εὐμεγέθεις ἐπανίστανται τῷ Πατρὶ, τὴν ἐκ τῆς ἐγκρατείας αὐτῷ σάρκα δαπανηθεῖσαν, ὡς ἠκονημένα βέλη κατατιτρώσκουσαι. Ταύτας δὲ πάλιν διαδεξάμενοι μύρμηκες, ἐν τοσούτοις χρόνοις τῷ ἀθλητῇ ἀντιπαρετάσσοντο, ἀδεῶς αὐτῷ κατ' ὀφθαλμῶν καὶ τῶν μυκτήρων ἐπιρριπτόμενοι. Ἀλλ' ἐπεὶ ὥσπερ τινὰ δρῦν τοῦτον ἀμετάβλητον ἔβλεπεν ὁ πειράζων, ὡς ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας τοὺς ἐπὶ χρόνοις ἐννέα λογισθῆναι τῆς τῶν ἀλγεινῶν ἐπιφορᾶς, ἐπιμανέστερον μᾶλλον αὐτῷ ἐπιτίθεται. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανοῦργος οὐ πρὸς τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀχθεῖσαν εἰδὼς ἔχειν τὴν μάχην, ἀλλ' ὡς ἐπ' αὐτὸν τὸν ἐν εἰκόνι καὶ χειρὶ τιμηθέντα Θεοῦ, οὐ μόνον πρὸς συμπλοκὴν τῆς μάχης παρασκευάζεται, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ συναγαγὼν ὄφεις, ἐπεμβαίνει τῷ μακαρίῳ. Εἶπεν δὲ πρᾶγμα ὁ λόγος ἐπείγεται, ὡς δυσέφικτον τοῖς πολλοῖς· οὐκ ἦν γὰρ εἶδος ὁράσεως τῷ Πατρὶ, ὃ μὴ μορφὴ ὄφεως αὐτῷ ἐπεφαίνετο. Ἀλλ' ὅπως δήποτε περιφερόμενος ἵστατο, εἴτε χρειωδῶς τῇ ἀφῇ κατελάμβανέ τι, ἐν αὐτῷ τῷ σκεύει καὶ ὄφις ἀνεκάλυ-

λύπτετο. καὶ τοῦτο οὐχ ἅπαξ ἢ δίς, ἀλλ' ἐν ὅλοις ἕνδεκα ἔτεσι πειραζόμενος ὑπὸ τῶν ὄφεων, οὐκ ἐνάρκησεν. Ὁσάκις γὰρ αὐτῷ ἀνακλιθῆναι τῇ κατὰ συνήθειαν κλίνῃ ἔδοξεν, ἑκατέρωθεν ὄφεις συνανεκλίνοντο. Ἀλλὰ τούτων ἀβλαβὴς τῇ προμηθείᾳ τῆς προνοίας διεφυλάττετο. τούτῳ ποτὲ τὴν ἀναίμακτον λατρείαν ἐπιτελοῦντι, καὶ ἤδη λοιπὸν πρὸς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας λαχόντι, δράκων ἑρπύσας πόθεν φοβερός, τὴν κόγχην τοῦ ἀκτηρίου περιεζώσατο, τοῦ συμπονοῦντος δὲ τῷ Πατρὶ ἀδελφοῦ πρὸς τὴν τῆς ἱερουργίας διακονίαν, τότε εἰς τὴν τοῦ ἀκράτου προσκομιδὴν ἐξελθόντος, τῆς κόγχης τὸ θηρίον ἀπορραγέν, παρὰ τῶν φλιᾷ πεσὸν τῆς εἰσόδου, ὡς βοῦς ξένον ἐδείκνυτο θέαμα. Ὡς δὲ τὸ πρὸς συνήθες τῶν μυστηρίων συμπεράνας ὁ Ἱερεύς, τοῦ Διακόνου τὸ εὔκρατον ἐπιχορηγίζοντος ᾔσθετο, πρὸς αὐτὸν ἀπιδεῖν βουληθείς, ἑωράκει, τὸν μὲν θῆρα τῇ φλιᾷ ἐπικείμενον, τὸν δὲ διακονητὴν ὑπότρομον ἑστῶτα, πλήρης γενόμενος Πνεύματος, εἴσελθε καὶ μὴ διακριθῇς, φήσας τῷ ἀδελφῷ, αὐτὸς ἀπεριστάτως τὴν προσκομιδὴν ἐπετέλει. Τῇ παραθέσει δὲ τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἀναθαρσήσας, ὡς ὑπόπτερος ὑπερβὰς τοῦ θηρός, εἴσεισι πρὸς τὸν καλέσαντα. Καὶ τῆς ἱερᾶς τελεσθείσης μυσταγωγίας, ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν θῆρα μήπω τὴν στολὴν ἀπαλλάξας, ἀτρέμας ἔξεισι προσειπών. Εἰ πρὸς τὸ τέλος ἔχεις τῇ τοῦ Θεοῦ μου προνοίᾳ ὦ θηρίον, ἐπακολούθει μοι. Καὶ πρὸς τὸ ἄκρον ὁ θὴρ τοῦ φαινολίου ἐπικατασχών, συρόμενος εἵλκετο. καὶ ὡσεὶ τόξου βολὴν ἀποστάς, καὶ πρός τινα γενόμενος φάραγγα, λόφων δὲ ἑκατέρων ταύτῃ κειμένων, ἔστη εἰς προσευχὴν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο τελευταῖον προσειπών. ὁ ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας πατεῖν εἰρηκώς, εὐδόκησον κἀμὲ τὸν ἐλάχιστον Κύριε, ἐπὶ τοῦ δε τοῦ φάραγγος ἐπάνω τοῦ θηρὸς γενέσθαι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ὡς τοῦτο εἴρηκεν, ὑψωθὲν τὸ θηρίον, ὑπὸ τὸ χάσμα κατεσπάσθη. καὶ αὐτίκα ἑκατέρωθεν οἱ βουνοὶ ἐπέπεσον, ὡς τοῦ φάραγγος ἀναγεμισθέντος, πεδιάδα γενέσθαι τὸν τόπον. Ὁ γοῦν γέρων εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τὸ κελλίον κατέλαβε, καὶ τότε γὰρ ἐξαίσιον τέρας ἐδείκνυτο. Οἱ ὑπὸ τὴν κέλλαν γὰρ ἐμφωλεύοντες ὄφεις, καὶ τὸν ἅγιον ἐπὶ τοσούτοις ἔτεσιν ἐπαλγείναντες, ὡς τοῦτο δεδοξασμένον εἶδον τὸ πρόσωπον, οἷα πυρός, μὴ φέροντες τὴν κατάκαυσιν, ἄρδην ἀποδιδράσκουσιν εἰς τὸν τοῦ χωσθέντος δράκοντος τόπον. Θεοῦ προνοίᾳ εἰς πλῆθος ἄπειρον ὄντες, ἀπώλοντο. Πτηνὰ γάρ ποθὲν τότε κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄφεων ὡς ἐξ ἀποστολῆς ἱπτάμενα, τοὺς τεθνεῶτας ὄφεις κατάβρωμα ποιησάμενα, ᾤχοντο. Ἔκτοτε γοῦν τῶν πειρασμῶν ἀφεθεὶς ὁ Πατήρ, χάριν ἐκ Θεοῦ προρρήσεων εἴληφε, καὶ μᾶλλον ταῖς σκληροτέραις ἀγωγαῖς ἑαυτὸν προσηρέθιζεν. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἡσυχίας ἤρα, ὡς πρὸς αὐτὸν πολλοὺς ἑώρα τοὺς εἰσβάλλοντας, ἐπὶ τὰ ἐρημικώτερα τῶν ὀρέων μεταναστεύειν ᾠήθη. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην ἐγεῖσθαι τῆς μονῆς διαταξάμενος, τῷ Πέτρῳ τὴν τοῦ διορατικοῦ χάριν προδιεσάφησεν. Οὗ γενομένου, ἡ προφητεία τοῦ Πατρὸς οὐ διήμαρτεν. Ὅμως εἰς ἓν χωρήσαντες τῶν τούτου προρρήσεων, ὡς ἐκ κρασπέδου τοῖς φιλοπονεῖν βουλομένοις καὶ αἱρουμένοις, τὸ ὅλον δείξωμεν ὕφασμα. Τούτῳ ποτὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων ἀσεβέστατος ἄναξ Λέων, ὁ τοῦ Βασιλείου υἱός, τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀναφυὲν συγγραψάμενος, καὶ σφραγίσας, ἐξαπέστειλε τὴν τοῦ σκοποῦ λύσιν ἐπιζητῶν. Ὡς δὲ τὸν τοῦ γραμματίου Ἄγγελον πρὸς τῇ φλιᾷ τῆς κέλλης ᾔσθετο γεγονότα, ἔξω τοῦτον προσυπαντήσας, ἕτερον τῇ χειρὶ ἐσφραγισμένον ἔχων Πιττάκιον, δέξαι τοῦτο ἀδελφὲ εἶπε, καὶ πρὸς τὸν ἀποστείλαντά σε ὑπόστρεφε. ἐπὶ τούτῳ καταπλαγεὶς ὁ τὸ βασιλικὸν ἐπιφερόμενος γράμμα, ἆρα γε Πάτερ, καὶ σὺ τῷ ἀποστείλαντι ἔφη πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητουμένου ἐρῶ, ἐπεὶ τὸ προσκομισθὲν οὐκ ἀπείληφας; καὶ ὁ Πατήρ· ἀρκεῖ τέκνον, ἀρκεῖ. τῷ Θεῷ περὶ τούτου μελήσει. Τότε λαβὼν τὸ Πιττάκιον τοῦ Πνευματικοῦ, πρὸς τὸν ἀπο-

ποσείλαντα ἔρχεται. Καὶ δῆλα ποιήσας τὰ ἐπακολουθήσαντα τῷ κρατοῦντι, ἐξέπληξεν αὐτόν. Ὅτε δὲ καὶ τὴν τῆς γραφῆς γεγραμμένην ἔκβασιν τῆς τοῦ γέροντος προφητείας ὁ κρατῶν ἐθεάσατο, πάσῃ μηχανῇ ἐχρήσατο θεάσασθαι αὐτόν. Ὁ δὲ ἀφιλόκοσμος καὶ ταπεινόφρων ὢν, ἀντιμηχανησάμενος ἀφυῶς, οὐ συνεχώρησε τοῦτο γενέσθαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγα, καὶ ἐκ τῶν τούτου μαθητῶν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐμάθομεν, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν. Ὁ ἡγιασμένος οὖν Θωμᾶς, ἐπεὶ καλῶς τὰ τῆς ποίμνης διέθετο, τῶν ἐκεῖθεν ἀπάρας, δύσβατον καὶ ἀδιόδευτον χῶρον καταλαβὼν, ὡς στρουθίον μονώτατον ἐν αὐτῷ εἰσοικίζεται, ἀπρόϊτος διελθὼν τῶν μηστειῶς τὴν περίοδον. Εἰ δέ τινι τῶν ἀδελφῶν περὶ ψυχὴν ποτὲ συνέβη κινδύνῳ περιπεσεῖν, διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου τούτους ἐπισκεπτόμενος, τὰ πρὸς σωτηρίαν ἐδίδου, καὶ πάλιν ὡς εἰς ἀναψυχὴν, εἰς τὸν δύσβατον χῶρον ἀνέτρεχεν. Οὕτως ἐπὶ πλείστους χρόνους διαρκέσας, καὶ ἐν γήρᾳ πίονι γενόμενος, μικρὸν τὸ σῶμα τρυχωθεὶς, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἀπέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Φωνῆς ἑορταζόντων, καθαρῶς ἔνθα ἦχος ἐξακούεται, ἀγαλλομένῃ τῇ ψυχῇ, ἀθληταὶ κατεσκηνώσατε, θυμηδίας ἐμπιπλάμενοι καὶ μέλποντες· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡδύ μοι ἀνεβόα, Ἑρμογένης οὗπερ θνήσκω θάνατον· ἐμοὶ τὸ ζῆν ἐστὶ Χριστὸς, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄπειρον, ἐκκοπτέσθω μου τὰ μέλη, πόθῳ ψάλλοντος· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φρονήσει στερροτάτῃ, τῇ τῶν ζώντων ἑαυτὸν ἐνέγραψας, βίβλῳ ὦ Εὔγραφε σοφέ· κεφαλὴν γὰρ ἀφαιρούμενος, ὡς ἐν ἅρματι τῷ σῷ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς μετεβιβάσθης. Θεοτοκ.

Οὐ φλέξας σου τὴν μήτραν, οὐ σαλεύσας Παρθενίας σήμαντρα, ὁ σαρκωθεὶς Λόγος ἐκ σοῦ, προελήλυθε παρέχων ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, κόρη τοῖς μέλπουσιν· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ῥήγνυται σοῦ πρὸ ποδῶν ὁ ματαιόφρων, συμπατούμενος Μηνᾶ θεόφρον· ὀφθαλμοὺς στερήσας γάρ σου καὶ γλώττης, τὸν λογισμὸν οὐκ ἐσάλευσε τῆς στάσεως τῆς κρείττονος. διὸ γηθοσύνως ἀνεκραύγαζες· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι τῇ ὠμοτάτῃ προαιρέσει, ἑκατέρων χειρῶν καὶ ποδῶν σου, δικαστὴς ἐστέρησεν ὁ παράφρων, τότε σοφὲ, τῶν βραβείων ἐφιέμενος Ἑρμόγενες, Χριστῷ ἐμελῴδεις ἀγαλλόμενος· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνῶ σου Μηνᾶ τοὺς θείους ἄθλους. τιμῶ Ἑρμογένους τοὺς ἀγῶνας. προσκυνῶ τὰ λείψανα. ἀναμέλπω τοὺς αἰκισμοὺς, τὰ δεσμὰ τοὺς διωγμούς τε καὶ τὰς μάστιγας. δι᾽ ὧν πρὸς ζωὴν βοῶντες ἤρθητε, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, Λυχνίαν, Θρόνον Θεοῦ, καὶ Παλάτιον καὶ Γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἥδε, φωταυγὴς πανήγυρις, φωτοειδῶν μαρτύρων πᾶσιν ἐξέλαμψε, καταυγάζουσα τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ ψυχῶν ἀβλεψίαν ἐξαίρουσα. προσέλθωμεν προθύμως, ἁγιασμὸν ἀπαρρυσώμεθα.

Ὧνπερ, ἀγαθῶν ἐτύχετε, ἐπουρανίων δόξης, ἧς ἠξιώθητε, πίστει τὴν φαιδρὰν, μνήμην ὑμῶν τοὺς γεραίροντας, ὡς Θεῷ παριστάμενοι πάντοτε, τυχεῖν ἐκδυσωπεῖτε, μεγαλομάρτυρες δεόμεθα.

Σῶμα, καὶ ψυχὴν προσήξατε, τῷ Ποιητῇ τῶν ὅλων θυσίαν ἄμωμον, ὁλοκαυτωθέντες, τῷ πυρὶ τῶν κολάσεων, καὶ Μάρτυ-

τύρων χοροῖς ἠριθμήθητε, φωτὶ ἀκραιφνεστάτῳ, καταλαμπόμενοι θεόφρονες.

Ἤρθη, πρὸς μονὰς σκηνώμενος, φωτοειδὴς, Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ παρίσταται Πατρὶ Υἱῷ τε καὶ Πνεύματι, ἀπολαύων τρανῶς τῆς θεώσεως, Μηνᾶς σὺν Ἑρμογένει, καὶ τῷ Εὐγράφῳ οἱ θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Φέγγος, ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις ἡμῶν Παναμώμε, εἶδε καὶ νυκτὸς τῆς ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως. διό σε ὡς αἰτίαν. τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ῥητορικοῖς σου λόγοις, καὶ θείοις θαύμασι Μηνᾶ, συναθλητὴν ἐπεσπάσω, τὸν ἱερὸν Ἑρμογένην. μεθ' οὗ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν ἀλήθεια, ἁμαρτωλῶν προστασία, Χριστιανῶν ἐλπὶς μόνη, Κόσμου παντὸς σωτηρία, ῥῦσαι πυρὸς ἀπειλῆς με.

ΣταυροΘεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἔβλεψας Θεοτόκε, τὸ πάθος τὸ τοῦ Υἱοῦ σου, περιπαθῶς ἀνεβόας, δακρυρροοῦσα ἀπαύστως. τί σοι ἀπέδωκε τέκνον, ὁ δῆμος τῶν ἀχαρίστων; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ κράτος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος Πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη τῶν τοῦ Κόσμου φωστήρων ἐξέλαμψε, Μηνᾶ τε Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ, διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. Διὸ τῷ ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντι αὐτοὺς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸν ὕμνον προσάξωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΣταυροΘεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἐν Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε, Χριστὲ οὗ σὲ κυήσασα, κατετρώθη, τὴν καρδίαν γοερῶς, βοῶσα ὦ Υἱέ μου, ἀνάστηθι ἐν τάχει, ὅπως ὑμνήσω σου τὴν ἔγερσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἰστέον, ὅτι ἀπὸ τῆς ἑνδεκάτης τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς καὶ ἐφεξῆς, ἐν οἷα ἂν ἡμέρα τύχῃ Κυριακὴ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Προπατέρων.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τίσε Δανιὴλ ὀνομάσωμεν; ἀσκητὴν ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ. ἀθλητὴν ὅτι πρὸς πᾶσαν, ἐκαρτέρησας ποινήν. πρὸς ὕψος, ἀπὸ γῆς στῦλον αἰρόμενον, ἐν πέτρᾳ, ἀληθείας ἐρειδόμενον, ἀγωνιστὴν προθυμότατον, καὶ Ἰατρὸν ἐμπειρότατον, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ προσφθεγξώμεθα; τῶν παθῶν ἐκριζωτὴν, καὶ φυτοκόμον ἀρετῶν, ἀληθῆ θαυματουργὸν, καὶ πρεσβευτὴν ἁμαρτωλῶν. Πατέρα, ἐλατῆρα γενναιότατον, φωστῆρα, εὐσεβείᾳ διαλάμποντα. τοῦ Πνεύματος καταγώγιον, τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ νῦν καλέσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμὸν, καὶ ἐγκρατείας παιδευτὴν. ἐγκαλλώπισμα πιστῶν, καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν. λυχνίαν, τοῖς ἐν σκότει φῶς αὐγάζουσαν. Ἀγγέλων, συμπολίτην καὶ ἰσότιμον. τοῦ Παραδείσου οἰκήτορα, καὶ ἐπουράνιον ἄνθρωπον, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ ἐμπιστευθέν σοι τάλαντον παρὰ Χριστοῦ, καλῶς ἐργασάμενος Ὅσιε Πάτερ, ἀνεδείχθης καὶ μετὰ θάνατον, δαιμόνων φυγαδευτὴς, καὶ ἰατρὸς ποικίλων ἀρρωστημάτων, στῦλος καὶ ἑδραίωμα, καὶ ὅρος Ἅγιον,

τῆς

τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. διό σε ἱκετεύομεν, Δανιὴλ θαυματουργέ, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ Κεχαριτωμένη, μεσίτευσον ταῖς δεήσεσι, καὶ αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Τὸ πάθος σου τὸ σεπτὸν ἡ σεμνή, καὶ πανυπέραγνος σου μήτηρ μακρόθυμε, παντάναξ ἑωρακυῖα, δακρυρροοῦσα πικρῶς, καὶ τὰ στήθη τύπτουσα ἐκραύγαζεν· Ἰησοῦ μου γλυκύτατε, πρόσφθεγμά μοι σωτήριον, φῶς παντὸς Κόσμου, θεῖε Ἥλιε ἄδυτε, πῶς ἐν ξύλῳ σε, σταυρικῷ νῦν κρεμάμενον, οἷα κακοῦργον βλέπουσα, καὶ λόγχῃ τὴν ἄχραντον, φεῦ μοι πλευρὰν τετρωμένον, καθυπομείνω καὶ ζήσομαι, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, εἰ μὴ λάμψει μοι τὸ φῶς σου, τῆς ἀναστάσεως;

Εἰς τὸν Θ. Κ. τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε. τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνοις ἀνευφημῆσαι, μέλλοντι τὴν μνήμην σου μακάριε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, Δανιὴλ οὐρανόθεν κατάπεμψον.

Μέγας Ἥλιος ὄντως, Πάτερ ἐξαφάνεια λας τοῖς πέρασιν, ἀρετῶν δαδουχίᾳ, καταυγάζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, Πάτερ καθυπείκων ἀπενέκρωσας, ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα, καὶ ὑπέταξας ταύτην τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἄνθρωπος ὤφθη, μείνας ὅπερ ἦν καὶ μετὰ σάρκωσιν, ὁ ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γεννηθεὶς ἀναλλοίωτος Κύριος.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ῥάβδῳ τῆς ἐγκρατείας, τὴν τῶν παθῶν Θάλασσαν, Πάτερ διαῤῥήξας, διέβης ἀκαταπόντιστος, καὶ ὄρος ἔφθασας, τῆς ἀληθοῦς ἀπαθείας, καὶ Θεῷ ὡμίλησας νοῦ καθαρότητι.

Ἀνελθὼν εἰς τὸ ὕψος, τῶν ἀρετῶν γνώριμος, γέγονας τῷ Κόσμῳ, ἐν στύλῳ μένων μετέωρος, καὶ τῇ λαμπρότητι, τῶν παραδόξων θαυμάτων, καταυγάζων πίστει σοι, τοὺς προσερχομένους.

Ἱδρυμένος ἐν πέτρᾳ, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, πάσαις μεθοδίαις, δαιμόνων ὤφθης ἀκλόνητος. στύλῳ τὸ σῶμά σου, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνυψώσας, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς τὰ οὐράνια. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι τῆς τῶν παθῶν με, ἐπαγωγῆς Δέσποινα. καὶ τοὺς πολεμοῦντας, ἐχθρούς με νῦν ἐκπολέμησον. στήριξον πέτρᾳ με, τῶν τοῦ Θεοῦ θελημάτων. τὴν ψυχήν μου φώτισον, Πύλη τοῦ θείου φωτός.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ἀγγέλων μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε. ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνεις τὰ πλήθη, καὶ παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις μακάριε. Δανιὴλ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί, τὴν μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ἐν φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία. Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου, ἐκ πειρασμῶν παντοίων, καὶ νόσων καὶ θλίψεων. ἔχεις γὰρ ὡς μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παῤῥησίαν, οἰκτείρειν καὶ δίδοσθαι, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ σφαλμάτων συγχώρησιν. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι συγγνώμην τοῖς δούλοις σου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρικὸν καθορῶσα πάθος σεμνή, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σπλάγχνα πικρῶς, σπαράσσουσα ἔκραζες, ὀλολύζουσα πάναγνε. πῶς ἑκὼν ἐτάθης, καὶ θάνατον Δέσποτα, σαρκικὸν ἐδέξω, φρικτὸν ὄντως ἄκουσμα. ὅθεν ἀνυμνῶ σου, τὸ ἀπόρρητον Σῶτερ, καὶ ἄφραστον βούλημα, ὅτι σῶσαι ἐλήλυθας, τὸ πλανώμενον πλάσμα σου. ἀλλ' ἀνάστηθι πλήρωσον, νῦν χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, καὶ μὴ ἐάσῃς μόνην με Λόγε, τῇ ἀθυμίᾳ βαπτίζεσθαι, ὁ πληρώσας χαρᾶς, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ὡς φωταυγῆ, Ἥλιον Πάτερ ἀοίδιμε, ἐπὶ στύλου, λάμποντα τεθέασαι, τὸν τοῦ Θεοῦ, δοῦλον Συμεών, καὶ ταῖς πηγαζούσαις, ἐκ τούτου θείαις λαμπρότησιν, ἐνθέως κατηυγάσθης, Δανιὴλ καὶ κατ' ἴχνος, τῆς αὐτοῦ πολιτείας ἐβάδισας.

Δαιμονικάς, φάλαγγας ὅπλῳ τῆς πίστεως, ἐτροπώσω, ῥείθροις τε κατέκλυσας, τῶν προσευχῶν, λύμην τῶν αὐτῶν, Πάτερ ἀναστείλας, ἣν ἐνεποίουν τοῖς πλέουσι. καὶ ἔσωσας τοὺς πίστει, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦντας, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἀνάστηλῶν, Πάτερ σαυτὸν Παμμακάριστε, ὁλονύκτως, ἵστασο ὡς ἄσαρκος, ἀμετεώριστον τῆς ψυχῆς, ὄμμα κεκτημένος, καὶ καθαρὸν ὥσπερ ἔσοπτρον, τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, καὶ τὰς θείας ἐμφάσεις, καθαρᾷ διανοίᾳ δεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, φύσεως κεκαινοτόμηνται. Θεομῆτορ, Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ὑπὲρ αἰτίαν ὡς ἀληθῶς, πάναγνε καὶ Λόγον, τῆς ἀλογίας ῥυσάμενον, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελῳδούντων, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἵνα τῆς ἀθανάτου, δόξης ἐπιτύχῃς σαρκὸς ἐθανάτωσας, τὰς ὀρέξεις Πάτερ, καὶ παθῶν τὰς ὁρμὰς ἐχαλίνωσας, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ Ποταμὸς θαυμάτων ὤφθης, καὶ Πηγὴ ἰαμάτων ἀοίδιμε.

Ἣν διεδέξω τρίβον, Πάτερ ἐπὶ γῆς Συμεὼν ὁ θαυμάσιος, ἐν ἐκστάσει μάκας, γεγονότι σοι ὤφθη δεικνύων σοι, σὺν δυσὶν Ἀγγέλοις, δεῦρο βοῶν, καὶ στῆθι πρός με, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος χάριτι.

Λαμπρυνόμενος αἴγλης, Πάτερ ἀμέσου ἄνωθεν, καὶ θείας ἐλλάμψεως, τῶν δαιμόνων ζόφον, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην ἐδίωξας, καὶ ὡράθης στύλος, φωτοειδὴς καὶ κλίμαξ ὄντως, πρὸς Θεὸν τοὺς πιστοὺς ἐπανάγουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ὤφθης ὑπερτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας μόνη πανύμνητε. Θεοτόκον ὅθεν, πανταληθεῖ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ, οἱ πιστοί σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Φωτὸς σου τῇ πρὸς Θεόν, ἐγγύτητι λαμπρυνόμενος, ἀνάλωτος ἡδονῶν, πυρὶ Πάτερ ἔμεινε, καὶ παθῶν ἀνώτερος, καὶ τῆς πρὸς τὸ σῶμα, προσπαθείας ὑψηλότερος.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, πλησθεῖσά σου ἡ ψυχή, Θεόφρον πανόλβιε, Ποταμοὺς ἀνέβλυσεν, ἰαμάτων ὄντως, ὀχετοὺς παθῶν ξηραίνοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πιστοί, καὶ Τεῖχος πάντες κεκτήμεθα, οἱ ἐν βυθῷ τῶν κακῶν, καὶ σάλῳ τῶν θλίψεων, ἀεὶ κινδυνεύοντες, Θεοτόκε μόνη, τῶν βροτῶν τὸ καταφύγιον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὥσπερ ἀστὴρ πολύφωτος, σὺ ἀναβὰς μακάριε ἐπὶ στύλου, τὸν Κόσμον ἐφώτισας, καὶ τοῖς ὁσίοις ἔργοις σου, καὶ τὸ σκότος τῆς πλάνης ἀπεδίωξας Πάτερ. διὸ δεόμεθά σου καὶ νῦν, ἐπίλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ ᾠδὴ ῥυπαρὰ πρὸς τὴν αἴνεσιν τῶν ἀγώνων σου Πάτερ πέφυκεν. οὐ γὰρ ἔχω ἁγνὴν τὴν καρδίαν μου. καὶ γὰρ ταύτην αἰσχρῶς κατεμόλυνα. ἀλλά μοι δίδου λόγον ἅγιε. καθαρῶς ἀνυμνῆσαι τὴν σὴν πολιτείαν, ἣν ἐθαύμασαν ὄντως καὶ Ἄγγελοι.

καὶ γὰρ γέγονας ὥσπερ ἀσώματος, εἰληφὼς τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΑ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

Στ. Καὶ γήϊνον παῖ, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐκκλίνων, Οἰκεῖ Δανιὴλ πρὶν στύλον καὶ νῦν πόλον.
Ἑνδεκάτῃ Δανιὴλ στυλοβάμων εὕρατο τέρμα.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως τοῦ Βέσσου, ἀπὸ Μεσοποταμίας ὁρμώμενος, ἐκ μοιρίας Σαμοσάτων, ἐκ Κώμης Βιθαρᾶ καλουμένης, ἐκ πατρὸς Ἠλία, καὶ μητρὸς Μάρθας ἀποτεχθείς. Μετὰ δὲ τὸν πέμπτον χρόνον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρὰ τῶν γεννητόρων ἔν τινι εἰσήχθη Μοναστηρίῳ καὶ ἐν τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ διέπρεψε. Καὶ παρεγένετο πρὸς τὸν Ὅσιον Συμεὼν τὸν Στυλίτην, ἤδη προκόψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ παρ' αὐτοῦ εὐλογήθη. Κατὰ δὲ θείαν ἀποκάλυψιν ἦλθεν ἐν τοῖς τῆς Θράκης μέρεσι, πλησίον τοῦ Βυζαντίου, ἐν τῷ Ἀνάπλῳ. ἔνθα καθείρξεν ἑαυτὸν ἔν τινι εἰδωλικῷ ναῷ, πολλοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν δαιμόνων ὑποστάς. Εἶτα κίονι ἐπέβη, πολλὴν ἐν αὐτῷ ἐπιδειξάμενος ἄσκησιν καὶ καρτερίαν, καύματι καὶ ψύχει, καὶ ταῖς τῶν ἀνέμων ἐκκαιόμενος προσβολαῖς. Πολλὰ οὖν θαύματα κατειργάσατο, ὡς διαφημισθῆναι τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παρά τε τῷ Βασιλεῖ Λέοντι, καὶ τῷ μετ' αὐτὸν Ζήνωνι, καὶ τῷ τυραννήσαντι Βασιλίσκῳ. οἳ καὶ παραγενόμενοι, προσεκύνησαν τὸν Ἅγιον, καὶ προθεσπίσας αὐτοῖς περὶ τῶν συμβησομένων, καὶ τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν πολεμουμένῃ βοηθήσας, καὶ ὁσίως καὶ ἀμέμπτως τὸν βίον διατετέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἀνάπλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ νέου Στυλίτου.

Στ. Πρὸς ὕψος ἀνήνεγκε τὸν Λουκᾶν στύλος. Λουκᾶς δὲ τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν πρὸς ὃν τρέχει.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Βασιλείας Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, καὶ Γαμβροῦ αὐτοῦ υἱοῦ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου, ἐκ γῆς ἀνατολῶν ὁρμώμενος, υἱὸς Χριστοφόρου, καὶ Καλῆς. Ὅτε δὲ κατὰ Βουλγάρων πόλεμος ἐκινήθη, τότε καὶ τοῦτον εἷλκεν εἰς τὴν ἐκστρατείαν ἡ τῶν κρατούντων πρόσταξις. Συῤῥαγέντος δὲ τοῦ πολέμου, καὶ ἀνυποστάτου γενομένου, καὶ πολλῶν μυριάδων καταπεσουσῶν, αὐτὸς θείᾳ προνοίᾳ περισωθείς, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται, καὶ τῇ ἀσκήσει προκόψας, χειροτονεῖται πρεσβύτερος. καὶ σιδηρᾷ περιβάλλεται καταστεύχων τὸ σωμάτιον, καὶ ἑξαήμερον νηστείᾳ σχολάζει, μηδὲν ἕτερον πάρεξ τῆς προσκομιζομένης αὐτῷ προσφορᾶς, καὶ λαχάνων ὠμῶν ἐσθίων. Καὶ ἐπὶ στύλου ἀναβάς, καὶ τρεῖς ἐν αὐτῷ διαρκέσας χρόνους, θείας αὐτήκοος φωνῆς γεγονώς, καὶ τῷ καλέσαντι ἑπόμενος, καταλαμβάνει τὸν Ὄλυμπον, λίθον, οἷά τινα κημὸν ἑκούσιον, ἐμβαλὼν τῷ στόματι. Καὶ ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν πόλεων ἔρχεται, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὴν Χαλκηδόνα διαβαίνει. Ἐν ᾗ προσεπιβὰς κίονι, θαυμάτων μεγίστων αὐτουργὸς γέγονε, τεσσαράκοντα πέντε χρόνους διηνεκῶς ἐν τῷ κίονι. Καλῶς οὖν ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκεψεῆ καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στ. Ἀκεψεὴν βλέπων με πάσχοντα ξίφει, Ἀειθαλᾶ ζήλωσον ἐζήλωσά τε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος. Ἦν μὲν οὖν ὁ Ἀειθαλᾶς τῶν εἰδώλων Ἱερεύς, ἐπέγνω δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκ τοῦ νομομένου θυμηθῆναι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν Χριστιανῶν ἐλθεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι. ἡ δὲ ἦν ῥύσις αἵματος. Μαθὼν δὲ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ἐπιστρέψας, ἥτις Ἀρβὴλ ἐλέγετο, τοῦτον γενέσθαι καὶ ἑτέροις Διδάσκαλον τῆς εὐσεβείας συνέβη. Διαβληθεὶς δέ, παρέστη τῷ Ἄρχοντι. Τοῦ δὲ Ἄρχοντος τὰ κατ' αὐτὸν ἀναμαθόντος, τὸ ὠτίον ἀπεκόπη, καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀκεψεὴς, ὑπῆρχε Διάκονος. συνεχθεὶς δέ,

καὶ

καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ παραπέμπεται τῷ ἄρχοντι μετὰ τοῦ Ἀεθαλᾶ. Ὁ δὲ εἰσάγει αὐτοὺς εἰς τὸν Βασιλέα. οὓς κατενώπιον ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Μείρακός τινος, καὶ διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.

Οὗτος ὁ μακάριος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μείρας, ἦν μὲν Αἰγύπτιος τὸ γένος, ἐν τῷ κάστρῳ δὲ Τεμεσῇ γεννηθεὶς, παρὰ Χριστιανῶν γονέων. καὶ βαπτισθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, ἐπαιδεύετο ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν ἀμωμήτῳ πίστει. Κουφότητι δὲ γνώμης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ σκελισθεὶς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἐκεῖ σε Ἀμηρᾶν, ἠρνήσατο τὸν Χριστόν. Καὶ τὴν ζώνην κόψας, καὶ τὸν Σταυρὸν πατήσας, καὶ τὴν μάχαιραν σπασάμενος, ἠλάλαξε τὴν ἐλεεινὴν ἐκείνην φωνὴν, τὸ, ἀγαρηνός εἰμι, καὶ οὐκ ἔτι Χριστιανὸς ἀπὸ τῆς σήμερον. καὶ ἦν τιμώμενος καὶ δοξαζόμενος ἐπί τινας χρόνους παρά τε τοῦ Ἀμηρᾶ, καὶ τῶν παρ᾽ αὐτῷ, μηδόλως φροντίζων περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας. Οἱ δὲ τούτου γεννήτορες, οὐκ ἐπαύσαντο τὸν Θεὸν ἐξιλεούμενοι, πρὸς τὸ μεταβληθῆναι αὐτόν. Καὶ ἰδὼν ὁ Θεὸς τὴν τούτων πρόθεσιν καὶ ἐπίμονον δέησιν, μετέβαλε τὴν τοῦ Μείρακος καρδίαν πρὸς ἐπιστροφήν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, λέγει. Ἰδοὺ κύριοί μου καὶ γλυκύτατοι γεννήτορες, σκοτισθεὶς τὸν νοῦν, ἐποίησα ὃ ἐποίησα. καὶ νῦν παρακαλῶ πάλιν γενέσθαι Χριστιανὸς, καὶ εἶναι μεθ᾽ ὑμῶν. Οἱ δὲ, λέγουσιν αὐτῷ. Ἡμεῖς τέκνον ὅτε ὅλως τοῦτο ἐποίησας, πολλὰ δάκρυα ὑπὲρ σοῦ ἐξεχέαμεν, καὶ οὐδέ ποτε ἐπαυσάμεθα τὸν Θεὸν δυσωποῦντες, ὅπως ἐπιγνῷς τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπιστρέψῃς πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ νῦν εὐχαριστοῦμεν τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, ὅτι οὐ παρεῖδε τὴν μικρὰν ἡμῶν δέησιν. Πλὴν καθὼς γινώσκεις καὶ αὐτὸς τέκνον, φοβούμεθα τὸν Ἀμηρᾶν, μήποτε κινδυνεύσωμεν ὑπὲρ τούτου, ὡς μεταβαλλόμενοί σε. Ἀλλ᾽ εἰ θέλεις καὶ τοῦ μεγάλου πταίσματος κουφισθῆναι, καὶ τὸν Θεὸν ἵλεων εὑρεῖν, καὶ ἡμᾶς ἀνεγκλήτους ποιῆσαι, καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ γένους σου πρεσβευτὴν γενέσθαι, ἄπελθε πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν, καὶ ὡς ἐποίησας κρυφίως, ὃ ἐποίησας, οὕτω πάλιν ποίησον ὡς ἀγνοούντων ἡμῶν, καὶ ὁ Θεὸς εὐοδώσει πάντως τὰ κατὰ σὲ τέκνον ὡς βούλεται. Ὁ δὲ τὴν τῶν γονέων λαβὼν συμβουλὴν ὁμοῦ καὶ εὐχὴν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ζώνην, πρὸς τὴν συνάξιν ἔδραμε τῶν Ἀγαρηνῶν. Καὶ περιζωσάμενος ἐνώπιον τοῦ Ἀμηρᾶ καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς, καὶ χαράξας τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐν ἐπιξύλῳ, ἠσπάσατο αὐτὸν, καὶ ἤρξατο κράζειν μεθ᾽ ὅσης δυνάμεως εἶχε, τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ κρατήσας αὐτὸν ὁ Ἀμηρᾶς λέγει. τί σοι γέγονεν; Ὁ δὲ Μεῖραξ ἀπεκρίνατο. Ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συμβάσης μοι διαβολικῆς σκοτώσεως, προσέπεσον τῷ Χριστῷ. καὶ γενόμενος Χριστιανὸς καθὼς ἤμην, ἦλθον ἀναγγεῖλαι σοί τε, καὶ πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐνώπιον πάντων τὸν Χριστόν μου ὁμολογῆσαι, ὑμᾶς δὲ καὶ τὴν θρησκείαν ὑμῶν ἀναθεματίσαι. Τούτων ἀκούσας ὁ Ἀμηρᾶς, ἔβαλεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, ἄνευ τῆς οἱασοῦν βρώσεως καὶ πόσεως. καὶ ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινεν αὐτόν. Καὶ εὑρὼν αὐτὸν ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, ἔτυψεν αὐτὸν μετρίως, καὶ πάλιν τῇ φυλακῇ ἐναπέθετο. καὶ μεθ᾽ ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας παραστήσας αὐτὸν, ἔτυψε σφοδρῶς. Καὶ ἐπιμένοντα τῇ ὁμολογίᾳ, καθεῖρξε. Καὶ μεθ᾽ ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας πάλιν ἐπανακρίνας αὐτὸν, καὶ εὑρὼν ἐπιμένοντα καὶ ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, βουνεύροις αὐτὸν ἄνωθεν ἔτυψε τῶν φλεγμαινουσῶν πληγῶν, καὶ δοὺς ἀπόφασιν κατ᾽ αὐτοῦ, ἔλαβον οἱ προτεταγμένοι. Καὶ ἐμβάντες εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσαν ὡσεὶ σταδίους τέσσαρας. Καὶ μετὰ τὸ προσεύξασθαι αὐτὸν, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ῥίψαντες ἐν τῇ Θαλάσσῃ. Καὶ τὸ μὲν σῶμα, εἴτε ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς Θαλάσσης, εἴτε μὴ, οὐ διεγνώσθη. ἡ δὲ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐξῆλθε. Καὶ ταύτην ἀναγνωρίσαντες Χριστιανοί τινες, ὡς πολύτιμον δῶρον ἔλαβον. Καὶ διαβληθέντες πρὸς τὸν Ἀ-

μηρᾶν, δέδωκαν αὐτῷ χρυσίνους ἑκατὸν, καὶ οὕτως εἴασεν αὐτοὺς κατέχειν αὐτὴν ἀκωλύτως. Τότε ἀργυρέαν θήκην κατασκευάσαντες, κατέθεντο αὐτὴν ἐν ταύτῃ μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ δορυφορίας. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἀναβλύζει ἀεὶ εὐῶδες μύρον, παντοδαπὰς ἰάσεις ἐπιτελοῦσα, εἰς δόξαν μὲν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πληροφορίαν δὲ βεβαίαν τῶν σκανδαλιζομένων καὶ διστασζόντων ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσαβᾶ.

Στίχ. Βαρσαβᾶ θύσας, ζῆθι λυτρωθεὶς ξίφους,
Ἄνω ποθῶν ζωὴν, θᾶττον εἷκεο ξίφους.

Οὗτος παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν ἀληθῆ, ὑπὸ τοῦ τῆς Περσίδος ἄρχοντος ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Καὶ Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τερεντίου, Βικεντίου, Αἰμιλιανοῦ, καὶ Βεβαίας.

Τμηθέντες εὐφραίνουσι τρεῖς τε, καὶ μία.
Θεοῦ Τρία πρόσωπα καὶ φύσιν μίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾨδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Τάξεις Ἀγγέλων σου τὴν στάσιν, κατεπλάγησαν παμμάκαρ Θεοφόρε. μετὰ σώματος γὰρ, τὴν τούτων πολιτείαν, ἀναλαβὼν ἐκραύγαζες· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὕψει αὔλου πολιτείας, προφητείας τε ἐκλάμπων φωταυγείᾳ, ἰαμάτων ἡμῖν, ἀπήστραψας ἀκτῖνας, τοῖς εὐσεβῶς τιμῶσί σε, Δανιὴλ θαυματοφόρε.

Λῦσον παθῶν μου τὴν ὁμίχλην, τῇ λαμπρότητι, παμμάκαρ σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς τρίβους ζωῆς, ὁδήγησον βοῶντα. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἵλεως ἔσο μοι Παρθένε, καὶ πληγέντα με ῥομφαίᾳ ἁμαρτίας, ἐν μοτώσει τῆς σῆς, θεράπευσον πρεσβείας, εὐλογημένος κράζοντα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾨδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον, τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, Πάτερ θεοφόρε, ἀκριβῶς κατέλαβες, πτεροῖς κουφιζόμενος, τῶν ἐναρέτων πράξεων, καὶ σὺν ἀσωμάτοις, Δανιὴλ ἀνακράζεις· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνα.

Ἡ τοῦ Θεοῦ σε δύναμις, προφανῶς ἐνισχύσασα, φέρειν τοῦ κρυμοῦ, τὸ δυσχερὲς ἐποίησεν, Ἡλίου τὴν καύσωνα, τὰς σηπεδόνας τὰς τῆς σαρκὸς, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς, γεγεννημένων σκωλήκων, τὴν κάκωσιν βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέος Ἰὼβ σὺ πέφηνας, Δανιὴλ ἀξιάγαστε, πλήθει πειρασμῶν, περιχεθεὶς καὶ θλίψεων, Δαβὶδ τὴν πρᾳότητα, καὶ Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον, καὶ τὴν σωφροσύνην, Ἰωσὴφ ἐμιμήσω, κραυγάζων τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον Δέσποινα, πανανγία φρονοῦντές σε, ῥήμασιν ἑπόμενοι, τοῖς σοῖς πανύμνητε, σὲ νῦν μακαρίζομεν, ὅτι Θεὸν μακάριον, ἔτεκες ἡμῖν. ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις μιᾷ δὲ ὑποστάσει, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰδού σοι πύλαι Οὐρανῶν, μεταστάντι καὶ τὸν δρόμον τελέσαντι, Πάτερ ἠνοίχθησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τάξεις ἐδέξαντο. ὁ στεφοδότης δὲ Χριστὸς, δόξῃ ἐστεφάνωσε, δικαιοσύνης σε, ὃν ὑμνοῦντες οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὡς κρῖνον Πάτερ τοῦ ἀγροῦ, ἐν λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως ἤνθησας, καὶ ὡς Κυπάρισσος, εἰς ὕψος ἤρθης τῆς τελειότητος, ὡσεὶ Ἐλαία ψαλμικῶς, ἔφανης τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς καρδίας ἡμῖν, ἱλαρύνων τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Στύλον σε βάσει ἀρετῶν, στηριζόμενον ἡ Κτίσις ἐγνώρισε. πύργον ἀκλόνητον, θαυμάτων βρύσιν, λιμένα εὔδιον. τῶν ἰαμάτων θησαυρὸν, δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, διό σου σήμερον, Δανιὴλ ἐπιτελεῖ τὸ μνημόσυνον.

Ἡλίου σήμερον ἡμῖν, ἐξανέτειλε φαιδρότερον Ὅσιε, ἡ θεία μνήμη σου, πιστῶν καρδίας καταφωτίζουσα, δικαιοσύνης τῷ φωτί, ζόφον δὲ διώκουσα, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, ἣν τελοῦντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τῷ κρύει καὶ τῷ καύσωνι, πιεζόμενος Πάτερ, τῷ σώματι μετέωρος, διετέλεσας ὥσπερ, ἀδάμας μὴ καμπτόμενος, Δανιὴλ πανθαύμαστε, τῆς φύσεως ταῖς ἀνάγκαις. διὰ τοῦτο καὶ δόξης, ἀθανάτου σε υἱὸν, ἠξίωσεν ἀπολαύειν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ὡραία καθαρώτατον, χρυσοῦν Θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησε, καὶ ὁ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σε Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ σε ἀνυψούμενον, καὶ λόγχῃ ἐκκεντούμενον, Λόγε ἡ ἄνυμφος μήτηρ, σου ἐκ καρδίας ἐβόα. οἴμοι υἱὲ προάναρχε, πῶς ὑποφέρεις ταῦτα νῦν, ἀδίκως δικαιότατε, ὑπὸ λαοῦ ἀχαρίστου, ἀγνώμονος καὶ κακούργου;

Εἰς τὸν α΄. π΄. τῆς Ὀκτωήχου.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Ἐν τισι γοῦν τόποις ποιοῦσιν ἀγρυπνίας, καὶ δοξολογίας. ποιοῦμεν οὖν καὶ ἡμεῖς, εἴπερ ὁ προεστὼς βούλεται, εὐλογίᾳ τῇ εἰς τὸν Ἅγιον. Διὸ καὶ προσετέθησαν διάφορα τροπάρια τοῦ ἁγίου, καὶ προεόρτια, μετὰ τῶν καθισμάτων, παρὰ τῆς παρούσης βίβλου, καὶ ἄλλων ἐρανισθέντα. Εἰς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου, ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς ἀκολουθίας, διὰ τοὺς δοξολογίαν ποιεῖν προαιρουμένους, εὐλαβείᾳ καὶ ἀγάπῃ τῇ πρὸς τὸν Ἅγιον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ς΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια. Ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀρχιερέων Κανὼν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα, τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων, ἡ τῶν θαυμάτων πηγὴ, τῆς ἀγάπης ῥεῖθρον μὴ κενούμενον. φωστὴρ ὁ πολύφωτος, τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον. ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πραῢς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἁπλότητι, ἀληθεῖ καλλυνόμενος. ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος, αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς μωραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἁπλαῖς σου λόγων, θείᾳ χάριτι, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, ἀναποπνίξας, καὶ τὸ δόγμα τὸ ἔνθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι, πάντας τοὺς ὀρθοδόξους τε, φωτίσας τρανώτατα, ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρὶ προανάρχῳ, παρεχόμενον τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκὸς, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας, καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμὰς, προσευχῇ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας. νυκτὸς βασιλεῖ δὲ, ἐπιφανεὶς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τῇ καθ᾽ ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος. ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων, τὴν ἱερὰν κόνιν σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Ὅσιε Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφὲ, τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζῶσαν, ἐπηρώτας δὲ ἀγάπην Θεοῦ. ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσὸν, ὁ πενίαν ἀσκῶν. ῥύσιν δὲ ἐπέ-

Δημόσια Βιβλιοθήκη

σχες Ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῷ. Βασιλεῖ δὲ παρέστης ἰατήρ, τῇ προνοίᾳ Θεοῦ. νεκροὺς δὲ πάλιν ἤγειρας, ὡς αὐτοῦ μαθητής. τὴν πίστιν δὲ ἐτράνωσας, ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν. πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος πλ. β'.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου, ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει.

Ζήτει τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Τὰ Ἀναγνώσματα Ζήτει εἰς Ἱεράρχην.

Εἰς τὸν Στ. Στ. προσόμοια. Ἦχος α'.

Νεφέλην σε φωτός.

Πανήγυρις φαιδρά, ἱερὰ πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν. Σπυρίδων καὶ γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται, ἑστιάτωρ ὢν πνευματικός. ὅθεν ἡ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι. αὐτοῦ μιμησώμεθα, τὸ πρᾶον τὸ ἄκακον, τὸ ἁπλοῦν τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ πάντας σοφόν. ἐν οἷς ἐν ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψεν.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Μεγίστων ποιητής, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης Σπυρίδων σοφέ. τοῖς μέν τοι καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας κόσμον τὸν περίγειον, ὑπὲρ ἀστραπὰς οὐρανοῦ. ἀμφοῖν ὡραιότητος, δεικνύμενος ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει, ταῖς προστασίαις σου.

Στ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσ.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ. ἡ νεκρὰ πυθομένῳ, φωνὴν ζῶσαν σοι δέδωκεν. ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ. ἡ τοῦ ἄνακτος νόσος, εὐχῇ σου φυγαδεύεται. ὁ ὄφις εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο. νεκροὶ ἐξηγέρθησαν. ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστός, Σπυρίδων ἱερουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τρανῶς.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, πάτερ ὅσιε, Σπυρίδων σοφέ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδείκνυσαι. ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, αἱρεσιάρχας ἐξώθησας, καὶ τὸν Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας. διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου Σπήλαιον. ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας. ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθ. Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Ὄφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν ἅγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου, μάνδραις ἀπετείχισας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρόν, Ἄρειον Θεοφόρε. Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἰατρὸς παναοίδιμε. καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, δαίμονάς τε ἀπήλασας. διὸ συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα. ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός. ὢ θαύματος ἀνερμηνεύτου. ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Εἰς τὴν δευτέραν Στιχολ. Καθ. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε. ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τῇ ἐν σῇ σωφροσύνῃ, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι. διὸ καὶ ἑορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομ-

πομ-

πομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες. ἔρχεται γὰρ ἐν Πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννῆσαι. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνακτόροις καὶ μύσταις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρανῶς διεσάφησας, τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν, ἀῤῥήτως μάκαρ ὤφθης, ἑνάδος ἰσότιμος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ σαφῶς ἐδογμάτισας. ὅθεν ὑπὲρ λόγον, κατ' ἐπίνοιαν θείαν, καθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Ἱεράρχα θεσπέσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ.

Ζήτει εἰς Φύλλ. 145.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται Δικαιοσύνην.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. ὁ [illegible]

τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Πατέρων ἀγλάϊσμα Σπυρίδων σοφὲ, καὶ ἀκροθίνιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλῃ, τῆς Οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς λύσσης Ἀρείου καθαιρέτης φανείς, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς η'. Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τὴν πραέων γῆν καταλαβὼν, Πάτερ ὡς πρᾳότατος, καὶ συμπαθὴς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου, καταπράϋνον κλύδωνα. ὅπως ἐν γαλήνῃ, θείᾳ γενόμενος ἀνυμνήσω σε.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδὴς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον, κατεπλούτισας ἔλλαμψιν, ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ἐκ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαβίδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ Πλαστουργὸς λογικῆς ποίμνης ἔθετο, ποιμένα πανάριστον, τῇ ἁπλότητι, καὶ πρᾳότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε ποιμὴν καλλωπιζόμενον.

Θεοτοκίον.

Παναγία Ἄχραντε Ἁγνὴ, φώτισον ἁγίασον, τὸν λογισμὸν, καὶ τὴν ψυχήν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα, τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως καταχρέως μακαρίζω σε.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθείᾳ καταλαμπρύνας, καὶ θείᾳ ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε Ἱερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσὸν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντάξεσι, Πάτερ Ὅσιε.

Εἰσῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας, εἰσέδυς εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας. πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότου σου.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλω, οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄχραντος, πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ ποιμνίου προβάτων ἐπιστατεῖν, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας προχειρισθεὶς, ποιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακοδοξίας λύκους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόᾳ, αὐτὴν ἐκτρεφόμενος. ὅθεν ἀναμέσον, Θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐστερέωσας, ἐν σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος. Ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Νῦν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἐπαξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ᾄσαι τὸ τῶν Ἀγγέλων, ᾆσμα καινὸν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νοῖς ἄνθραξι, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθῶν ἀκατάπρηστον, ὕλην Παμμάκαρ ἐνέπρησας. Κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας.

Νυθομένῳ, ἡ νεκρά σοι φωνὴν Πάτερ δέδωκε. ποτάμια ῥεύματα, σαῖς ἐπεχέθη προστάξεσιν. ὤφθης γὰρ Μακάριε, τερατουργὸς, θείαν χάριν κληρωσάμενος.

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις Θεόπνευστε, νεκροὺς ἐξανέστησας, ζωοποιῷ σου προσρήματι. ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχήν μου Πάτερ ζώωσον.

Θεοτοκίον.

Προφῆταί σου, μυστικῶς τὸ βάθος προήγγελαν, τὸ ἀκατανόητον. μόνη γὰρ ἔτεκες Ἄχραντε, τὸν ἀπερίγραπτον, σεσαρκωμένον δὲ οἶκτον ἀδιήγητον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὁ ποταμὸς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων πᾶσαν ἀρδεύει, Ὅσιε καρδίαν πᾶσι δωρεῖται, ῥῶσιν πλουσίαν. πάντας πρὸς δόξαν διεγείρει τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίαις, παντοίαις τιμήσαντος.

Σὲ βασιλεὺς, ὁ ἐπίγειος Μάκαρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐπουρανίου σαφῶς ἐπέγνω, γνήσιον δοῦλον, ἐκ χαρίσματος θείου, πεπληρωμένον ἐν τῷ παρεῖναί σε, μέγαν ἰατρὸν, πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.

Τοῦ Ἀβραὰμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ ἐμιμήσω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, χρηματίσας καὶ προμηθούμενος, τῶν ἐν περιστάσει, Σπυρίδων Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος τὸν πρὸ αἰώνων, Κόρη γεννηθέντα, Πατρὸς ἀνάρχου. ὃν ἐκδυσώπει ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σου, οἰκτειρῆσαι τοὺς Θεοτόκον σε, Πάναγνε ψυχῇ, καθαρᾷ καταγγέλλοντας.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ χρυσὸς ὡς πηλός σοι λελόγισται, τῷ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθείᾳ ἀστράπτοντι, καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότῃ σου, πλῆθος εἶχες Ὅσιε, καθυπακοῦον σοι, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς Ἱερώτατε.

Ὁ περίδοξος Πάνσοφε βίος σου, Κόσμῳ σὲ περίδοξον, Πάτερ εἰργάσατο. διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα ἡ μήτρα σου, γέγονεν Ἀπειράνδρε, Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ τρωθεὶς, Χριστοῦ ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον Ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαγωγόν. οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Στίχ. Ὁ θαυματουργὸς κἂν τέθνηκε Σπυρίδων,

Τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοσία Βιβλιοθήκη Μηλεῶν

Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.
Ἀμφὶ δυωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε τόνδε.

Οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἦν δὲ τὸν τρόπον ἁπλοῦς, τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐγένετο δὲ ἀπ' ἀρχῆς ποιμὴν προβάτων, ἔπειτα δὲ γυναικὶ προσομιλήσας, μετὰ τὴν αὐτῆς ἀποβίωσιν, Ἐπίσκοπος κατέστη. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἡ χάρις τῶν ἰαμάτων αὐτῷ ἐδόθη παρὰ Θεοῦ, ὡς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ θαύματα. Καὶ γὰρ ἐν αὐχμῷ κατήγαγεν ὑετὸν, καὶ πάλιν αὐτοῦ τὴν ἀμετρίαν ἐκώλυσε δι' εὐχῆς. Καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ τῶν σιτοκαπήλων, ἔλυσε, συμπεσουσῶν αὐτοῖς τῶν ἀποθηκῶν, αἳ τὸν σῖτον συνεῖχον. Καὶ ὄφιν μετέβαλεν εἰς χρυσόν. καὶ μετὰ τὸ λῦσαι δι' αὐτοῦ τὴν τοῦ πένητος συμφορὰν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ὄφιν ἀποκατέστησε. Καὶ Ποταμῶν ῥεύματα ἔστησε. καὶ πόρνην τολμήσασαν προσψαῦσαι, τὰ κατ' αὐτὴν ἐξειπὼν, ἔπεισεν ἐξαγορεῦσαι τὰ ἑαυτῆς. Καὶ τοὺς ἐπὶ λόγοις φρονοῦντας μέγα, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ, δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπεστόμισε. Καὶ γυναικός τινος παρακαταθήκην ζητούσης, ἤδη οὖσαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα νεκρὰν, ἐπανερόμενος ὅπου παρετέθη τὰ χρήματα, καὶ παρ' αὐτῆς μαθὼν ἔνθα κέκρυπται, τῇ τούτων Κυρίᾳ ἀπέδωκε. Καὶ τὸν Βασιλέα Κωνστάντιον, τοῦ συνέχοντος πάθους ἀπήλλαξε. Καὶ παῖδα τινὸς γυναικὸς ἀνεζώωσε. Καὶ τὸν κατὰ πλεονεξίαν τὴν αἶγα λαβεῖν βουλόμενον διήλεγξε, τῆς μιᾶς ἐκείνης αἰγὸς πρὸς τὴν μάνδραν, ἀπὸ τοῦ ταύτην ἕλκοντος βίᾳ μεταχωρησάσης, μετὰ δὲ τὸ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἀπαριθμήσασθαι τὸν ἐξωνούμενον, σὺν ταῖς λοιπαῖς μενούσης. Ἰάσατο δὲ καὶ τοῦ Διακόνου τὴν ἀφωνίαν. Ὃς μικρὰν εὐχὴν ἐπιτραπεὶς ἔν τινι καύματι, διὰ κενοδοξίαν μεγάλην ἐξέτεινε, καὶ εὐθὺς εἰς ἀφωνίαν κατέστη. Τούτῳ συνυπακούοντες ὤφθησαν Ἄγγελοι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου ἀντιφθεγξάμενοι, ἐν τῷ τὴν εἰρήνην συνήθως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαδίδοσθαι. τῶν γὰρ ἐν λαμπάσι φώτων παρὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀναφθέντων ὀλίγων, καὶ τοῦ Ὁσίου δυσχεραίνοντος ἐπὶ τούτῳ, μὴ παρεῖναι τινὰς ἔλεγον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ δεῖσθαι πλείονος δᾳδουχίας. ἐμαρτυρήθη δὲ τῷ Ἁγίῳ ἄνωθεν, ὅτι θεατὰς μᾶλλον Ἀγγέλους ἔχει ἐν ταῖς εὐχαῖς συμψάλλοντας. Ἡ δὲ ἐν τῷ λύχνῳ ἤδη μαραινομένου τοῦ ἐν αὐτῷ φωτὸς, καὶ λήγοντος διὰ τροφῆς ἔνδειαν, ἐξαίφνης τοῦ ἐλαίου ἀνάβλυσις, τίνας οὐκ ἐκπλήττει τῷ θαύματι; Πολλοῖς δὲ ἐκ προγνώσεως θείας, περὶ τῶν μελλόντων ἐθέσπισε. Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Τριφύλλιον μαθητεύσας τοῖς ἐν Κόσμῳ τερπνοῖς προσκείμενον, ποθεῖν τὰ μέλλοντα μᾶλλον ἔπεισε. Καὶ τὴν μοιχαθεῖσαν γυναῖκα, τὴν ἐξομολόγησιν μὴ δεχομένην, ἀλλ' ἐν τῷ τίκτειν τὸν ἴδιον ἄνδρα πείθουσαν, ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἴη τὸ ἐγκυμονούμενον, καί τοι μῆνας εἴκοσι ἀποπλανήσαντα, καὶ μὴ συγγενόμενον αὐτῇ, ἐπιτιμήσας θανάτῳ παρέδωκε. Τούτῳ θέρους ὥρᾳ, ἐν Ἡλίῳ φλέγοντι, δρόσου πλήρης ἡ κεφαλὴ ἐφαίνετο, δηλοῦντος τοῦ Θείου τὴν ἐπ' αὐτῷ γενησομένην τιμήν. Ὅπως δὲ ἦν συμπαθὴς, ἐδήλωσε τὸ συμβὰν εἰς τοὺς τὴν ποίμνην αὐτοῦ συλῆσαι ἐπιχειρήσαντας. Οὐ μόνον γὰρ αὐτοὺς ἀορασίᾳ κρατηθέντας τοῦ πάθους ἀπήλλαξεν, ἀλλὰ καὶ κριὸν ἕνα ἐπιδοὺς ἀπέλυσεν ἐπαινῶν, ὡς ἂν μὴ ὦσι μάτην ἠγρυπνηκότες. Οὗτος τὸ καταπιστωθὲν ποίμνιον ἰθύνας καλῶς, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων πολιτείαν καὶ διαγωγὴν μετετάξατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Συνετοῦ.

Στίχ. Τὸν Συνετὸν κτείνουσιν ἄφρονες ξίφει,
Τὴν εὐσεβῆ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ Βασιλέως. ἐνδημοῦντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων πόλει, καὶ ταῖς θυσίαις τοῖς εἰδώλοις προσάγοντι, διαλεχθεὶς οὗτος, ἀναγνώστης τῆς Ῥωμαίων

μαίων

Δημόσια Βιβλιοθήκη Σερρών

μαίων Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ξύστου προβεβλημένος, καὶ ὑποσχόμενος θῦσαι κατ' ἐμπαιγμόν, καὶ φωραθεὶς τὴν ὑπόκρισιν, τύπτεται βουνεύροις, ὥστε πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην τῷ αἵματι φοινιχθῆναι. εἶτα τῇ εἱρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Τῇ δὲ ἑξῆς πάλιν ἁπλοῦται ἐν ἐσχάρᾳ σιδηρᾷ πεπυρακτωμένῃ, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἤκουσεν ἐνισχυούσης, καὶ προτρεπούσης αὐτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα. Καὶ σὺν τῇ φωνῇ, λάβρος ὑετὸς κατερράγη, ἀλώβητον ἐκ τοῦ πυρὸς διαφυλάττων τὸν Μάρτυρα. Μετὰ ταῦτα ὀρύγματος γενομένου πήχεων δέκα, καὶ ξύλων ὀξυτάτων ἐντεθέντων τῷ βάθει, ἀπερρίφη ὁ Μάρτυς ἐκεῖσε, τῶν μελῶν αὐτοῦ σχεδὸν ἁπάντων κατακοπέντων. ὃς καὶ αὖθις Θείᾳ προνοίᾳ ὑγιὴς γέγονε. Πάλιν οὖν ἐγκλείεται εἰς τὸ λεγόμενον Πάνθεον, καὶ ἐξαχθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στ. Ὁ Ἀλέξανδρος εἷς ἦν τῶν θυηπόλων,
Ἀνὴρ αἵματος εἷς ὢν καὶ τῶν Μαρτύρων.

Βασιλεύοντος Δεκίου ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Ἐξαποστείλας γὰρ κατὰ πᾶσαν χώραν, ὥστε τοὺς εὑρισκομένους Χριστιανοὺς ἀναγκάζειν θύειν τοῖς εἰδώλοις, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνεῖσθαι, τοὺς δὲ μὴ πειθομένους τοῦτο ποιεῖν, τιμωρίαις δειναῖς ὑποβάλλεσθαι, καὶ οὕτως τοῦ ζῆν ὀδυνηρῶς ἀπαλλάττεσθαι. τότε ὁ ἁγιώτατος Ἀλέξανδρος οὗτος, Ἀρχιεπίσκοπος ὢν ἐν Ἱεροσολύμοις, διαβληθεὶς τῷ τῆς ἐκεῖσε Καισαρείας Ἄρχοντι, ἀποστείλας σιδηροδέσμιον παρέστησεν αὐτόν. καὶ πολλὰ διαλεχθεὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύξας μεγαλοφώνως μέσον πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πάντων εἶναι Δημιουργόν, τὰ δὲ εἴδωλα καὶ τοὺς τιμῶντας αὐτὰ ἀναθεματίσας πεπαρρησιασμένῃ τῇ φωνῇ, μεγάλως ἐτάραξε τὸν θυμὸν αὐτοῦ. Διὸ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τιμωρησάμενος αὐτὸν ποικίλως, ὑπὸ θηρῶν βρωθῆναι ζῶντα καταδικάζει ὁ δείλαιος. Τοῦτον δὲ γυμνὸν εὐθὺς ἀποδύσαντες, καὶ μέσον τοῦ θεάτρου ὡς κριὸν ἐπίσημον προσθέντα διάφορα θηρία πρὸς βρῶσιν αὐτοῦ ἐξαπέστειλεν ὁ Τύραννος. Ὁ δὲ προσδεξάμενος, καὶ τοῦτο προσέθετο. Κύριε, εἰ θέλημα σόν ἐστιν τελειωθῆναί με νῦν, γενέσθω ὡς ηὐδόκησας. Καὶ διαφόρων θηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, τὰ μὲν προσκυνοῦντα, ὡς διὰ τῆς τῶν κεφαλῶν αὐτῶν κατακλίσεως ἐφαίνοντο, εἰς τὰς ἑαυτῶν ἀνεχώρουν γαλεάγρας. τὰ δὲ κυλινδούμενα ἐπὶ τὴν γῆν, κατεφίλουν τοὺς πόδας αὐτοῦ, τὰς δὲ τραυματισθείσας αὐτοῦ σάρκας ταῖς γλώσσαις ἀπέλειχον. Ὁ δὲ μέγας Ἀρχιερεὺς τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀπέπτη πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα ἀβλαβὲς καταλιπὼν ἐν τῇ γῇ. Ὅπερ εὐλαβεῖς τινὲς μετ' αἰδοῦς μυρίσαντες, καὶ ὀθονίοις εἰλήσαντες, ἐν ἐπισήμῳ κατέθεντο τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀμοναθᾶ καὶ Ἄνθου.

Στ. Μισῶ τὰ τῆς γῆς. Ἄγγελοι δέξασθέ με.
Ἀμωναθᾶς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει.
Τὸ τοῦ Προφήτου προσφόρως Δαβὶδ φάσας,
Ὡς ἄνθος ἀγροῦ Θεῖος, Ἄνθος ἐρρύη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μωσέως τὸ ἄπλαστον, Δαβὶδ τὸ πρᾷον, Ἰὼβ τὸ Αὐσίτιδον, τὸ ἄμεμπτον κτησάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας, κατοικητήριον, μύστα ἱερώτατε· ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ψεκάδες τῇ κάρᾳ σου, ἐν ὥρᾳ θέρους, Οὐράνιαι στάζουσαι, τὸ μέλλον προεσήμαινον. Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θείαν μνήμην σου, Ὅσιε ἐδόξασε, πιστοὺς καθαγιάζων τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἐν Συνόδῳ Πατέρων σου, Θεὸς δοξάζει, ἐν κρίσει τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα Μακάριε. οὓς πίστει προσήγαγες, τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντας, σαφῶς καὶ καταργοῦντας, τὴν τούτου ἔνστασιν. Θεοτοκ.

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας, ἀῤῥήτῳ λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος, τὸν πᾶσιν ἀ-

γεώργητον, οἶμον ἀναβλύζοντα, βροτοῖς καὶ πᾶσαν μέθην, ἀνθρώπων ἐξαίροντα.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον παθῶν, ταῖς θείαις ἐπομβρίαις, τοῦ θείου Πνεύματος κατέσβεσας, καὶ δρόσον ἐπήγασας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα, ἐξαίρουσαν τῶν πίστει σοι, πάντοτε προσιόντων, Μάκαρ Σπυρίδων παμόλβιε.

Ἄκακος εὐθὺς, καὶ πρᾶος συμπαθής τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπῃ φιλόξενος, Ἱεράρχης ἱερώτατος, φρονήματι κοσμούμενος, Ὅσιε ὀρθοδόξῳ, ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.

Πάλαι σοι φωνὴν, ὡς ζῶσα ἡ θαφεῖσα, διερωτῶντι Πάτερ δέδωκεν. ὢ θαῦμα ἐξαίσιον. ὢ παράδοξον μυστήριον. ὢ χάριτος ἧς ἔτυχες, βίῳ κεκοσμημένος, Ἀγγελικῷ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Πάθη τῆς ἐμῆς, θεράπευσον καρδίας, τῇ συμπαθείᾳ σου Παντύμνητε. τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον. καὶ βαίνειν με εὐόδωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίας, ὅπως ἀεὶ μεγαλύνω σε.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, τρανῶς Υἱὸν ἐκήρυξας, Ὁμοούσιον Πάτερ, καὶ συναΐδιον, μέσον Θεοφόρων Πατέρων, μεγαλυνθεὶς, καὶ τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ στόματα, Ἱεράρχα Παμμακάριστε.

Πολύφωτε Ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, Ἱερέων τὸ κλέος, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοὺς τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, χαρμονικῶς, νῦν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωσον, ἀνεσπέρου ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὰ θεῖα σκηνώματα, ἡ Πύλη ἡ Οὐράνιος, ἡ τῶν ἑορταζόντων, τερπνὴ ὁμήγυρις, τὴν ἡγιασμένην ψυχήν σου, καὶ ἀρεταῖς, καθωραϊσμένην, Παμμάκαρ ἐδέξατο, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Θεοτοκ.

Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, Θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱεροὺς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν πρᾶον καὶ ἡσύχιον, καὶ συμπαθῆ φιλόπτωχον· τὸ καθαρώτατον σκεῦος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, Σπυρίδωνα τὸν ἔνδοξον, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. σημείοις γὰρ καὶ τέρασι, Χριστὸς ἐδόξασε τοῦτον, ὡς γνήσιον αὐτοῦ φίλον.

Ἕτερον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἐξ ἀλόγου ποίμνης μετήγαγεν εἰς λογικὴν, τὸ Πνεῦμα πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσέα καὶ Δαβίδ. ὧν ἐμιμήσω τὸ πρᾶον, Σπυρίδων φῶς Οἰκουμένης.

Ἕτερον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι, καὶ ἐν τέρασι πλείστοις, ὁ Κύριος Μακάριε. ἐν γὰρ θείᾳ Συνόδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας, καὶ νεκρὸν ἀνέστησας. τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, Ποταμοῦ δὲ τὸ ῥεῖθρον, παραδόξοις προσευχαῖς, ἀνέστειλας καὶ διῆλθες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Θεὸς οἶκός σου Κόρη, θαυμάτων ὤφθη πλουσία, κρήνη πηγάζουσα πᾶσι, θαυμάτων καὶ ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ πελάγη. διὸ τιμῶμέν σε πόθῳ, καὶ μεγαλύνομεν πίστει.

Εἰς τοὺς αἴνους, γ'. προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρῶδες, ὅθεν ἁπλῶς, δογματίσας Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσεν.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τοῖς πίστει καὶ νῦν, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, Θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργὲ, μὴ ἐλλίπῃς ὑπερεύχεσθαι.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρε. διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβὼν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρόσευχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα ἀοίδιμε, ἀποστολικῆς διδασκαλίας, γενόμενος ἔμπλεως, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος καταγώγιον, δι᾽ ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθείς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμάτων ἀπήλασας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στύλος ἀναδέδειξαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὄφιν εἰς χρυσὸν μετέβαλες, καὶ νεκρὸν πρὸς ἐρώτησιν ἤγειρας. ἀλλ᾽ ὦ Πατέρων ἀξιάγαστε, καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Λάμπει τὸ μνημόσυνον, τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε, Εὐστρατίου ὡς Ἥλιος, λαμπρότητι κρύψαντος, ἀηττήτων λόγων, τὴν πολυθεΐαν, ὥσπερ ἀφώτιστον σκηνήν, καταργουμένην ὑπὸ τῆς πίστεως, καὶ τέσσαρας συμμάρτυρας, καὶ συμμετόχους ποιήσαντος. δι᾽ αὐτῶν ἡμῖν δώρησαι, ἱλασμὸν ὡς Φιλάνθρωπος.

Λόγοις καὶ παθήμασι, καὶ πολυτρόποις στερήσεσι, τῆς ζωῆς ἐπεδείξαντο, ἀγάπην οἱ Ἅγιοι, τὴν πρὸς σὲ τελείαν, μὴ σαλευομένην, σὺν Εὐστρατίῳ τῷ σοφῷ, καὶ Αὐξεντίῳ ἀγωνισάμενοι, Ὀρέστης καὶ Μαρδάριος, μετ᾽ Εὐγενίου οἱ ἔνδοξοι. ταῖς αὐτῶν σῶσον Κύριε, πρεσβείαις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τμήσει τοῦ παράφρονος, ὁ ἀκλεὴς μὲν Αὐξέντιος, κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Μαρδάριος πάλιν δέ, θείοις ἀστραγάλοις, κρεμασθεὶς ἐστέφθη. ὁ δὲ Εὐγένιος τομῇ χειρῶν καὶ γλώττης καθωραΐζεται. Ὀρέστης ἐν κραββάτῳ δέ, τῷ πυριστρώτῳ κοιμίζεται, ἐν καμίνῳ Εὐστράτιος, ὡς Ἀμνὸς Χριστοῦ τίθεται.

Ἕτερα γ΄. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρός, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς καλῶς στρατευσάμενος, Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, σεαυτὸν Εὐστράτιε παραδέδωκας, ἐθελουσίως εἰς βάσανα, καὶ βίαιον θάνατον, ἐπαγόμενος χορόν, Συμμαρτύρων μακάριον. μεθ᾽ ὧν ἤθλησας, καὶ τῆς νίκης ἐδέξω τοὺς Στεφάνους, σὺν αὐτοῖς καθικετεύων, ὑπὲρ ἡμῶν Πανασίδιμε.

Ἀνενδότως τυπτόμενος, καὶ πυρὶ δαπανώμενος, καὶ κρηπῖσι Πάνσοφε καθηλούμενος, καὶ ἐν ὁδοῖς ἐλαυνόμενος, εἱρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ ὡς θῦμα καθαρόν, τῇ καμίνῳ ὀπτώμενος, προσενήνεξαι, καθαρὸν τῷ Τυθέντι ὡς εὐῶδες, ἱερεῖον ἐν τῇ ἄνω, τραπέζῃ Μάρτυς Εὐστράτιε.

Ὁ Θεόφρων Εὐστράτιος, ὁ γενναῖος Αὐξέντιος, ὁ κλεινὸς Εὐγένιος καὶ Μαρδάριος, σὺν τῷ Ὀρέστῃ ἠρίστευσαν, ἐχθροὺς τροπωσάμενοι, καὶ ἐκλάμψαντες σαφῶς, ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, κατεφαίδρυναν, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καὶ τῆς πλάνης, ἀπεδίωξαν τὸ σκότος, τῇ φωταυγίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Εἰ βούλει, ἄφες τὰ τῶν Ἁγίων, καὶ εἰπὲ τὸ παρὸν τῆς Ἁγίας. Ὅμοιον.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, προσηνέχθης χαίρουσα τῷ Ποιήσαντι. ἁρμοσαμένη γὰρ πρόσκαιρον, νυμφίον πανεύφημε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ. καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, διὰ πίστεως, καὶ φαιδροῦ μαρτυρίου, νῦν παρέχεις, τοῖς τιμῶσί σε Λουκία, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν. Εὐστράτιον τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Αὐξέντιον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τιον καὶ Εὐγένιον, καὶ Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην, τὴν πένταυγη τῶν Μαρτύρων χορείαν. οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι, κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι, πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται Ἁγνή, Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Παναμώμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου σῶσον τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἢ ταῦτα στ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ θαυμαστὸς Ἀθλοφόρος, ἡμᾶς Εὐστράτιος, σήμερον συγκαλεῖται, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, τελέσαι ἐτησίως. διὸ καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες τιμήσωμεν, ὡς ἐραστὴν τοῦ Κυρίου, καὶ καρτερῶς, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλήσαντα.

Στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Δαβιτικῶς τὴν ἀνδρείαν, καθοπλισάμενος, τὸν δεύτερον καὶ πλάνον Γολιὰθ ἀποκτείνεις, τῇ πίστει τῆς Τριάδος. ὅθεν ἀεί, συνευφραίνῃ Εὐστράτιε, ἐν Οὐρανοῖς μετ᾽ Ἀγγέλων ἐκδυσωπῶν, τὸν Σωτῆρα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὡς ὁ Θεσβίτης Ἠλίας, ζηλῶν ἐζήλωσας, προφητικῶς Κυρίῳ, Παντοκράτορι Μάρτυς, Εὐστράτιε Θεόφρων, θράσος κενόν, τῶν ἀνόμων διήλεγξας, καταβαλὼν τῶν εἰδώλων ὡς δυνατός, τὰ βδελύγματα Μακάριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τῶν τυραννούντων τὰ θράση μὴ δειλιάσαντες, μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, πανταχοῦ κηρύξαντες, ξεσμοὺς πολλούς, καὶ βασάνους ὑπεμείνατε, Εὐστράτιε, καὶ Αὐξέντιε, Εὐγένιε καὶ Ὀρέστα, καὶ ἔνδοξε Μαρδάριε. Διὸ πρεσβεύσατε τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε ἡ Πύλη τοῦ Θεοῦ. χαῖρε Παναχραντε Παρθένε Ἁγνή. χαῖρε Δέσποινα καὶ προστασία τοῦ Κόσμου. χαῖρε Τεῖχος καὶ καταφυγή, καὶ σκέπη τοῦ γένους ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καθορῶσα πάλαι τὸν Ἀμνόν, ἑαυτῆς ἡ Παρθένος Μήτηρ, καὶ παναμώμος Κόρη, Σταυρῷ ἀνυψούμενον, ἐβόα δακρύουσα. οἴμοι Υἱέ μου, πῶς θνήσκεις, Θεὸς φύσει ὢν ἀθάνατος.

Ἀπολυτίκ. Ἦχος δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἁγίας. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, ὧν ὁ Κανών. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Πρεσβεύων ἐν Οὐρανοῖς τὰ ἔπαθλα, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀθληταῖς, ἀγωνοθέτης κάθηται Χριστός, δεξιᾷ παντοκράτορι, τοῖς ἀμφὶ τὸν Εὐστράτιον, θείους στεφάνους προτεινόμενος.

Χορείαν μαρτυρικὴν πεντάριθμον, δεῦτε κατατίδωμεν, ὑπερφυεῖ ἀστράπτουσαν φωτί, κεκτημένην ταξίαρχον, τὸν ποθητὸν Εὐστράτιον, χάριτι Θείᾳ στεφανούμενον.

Τὴν ζώνην τοῦ ἐπὶ γῆς στρατεύματος, ἀπεκδυσάμενος, τῷ ἀληθεῖ προσάγεις Βασιλεῖ, τῆς ἀθλήσεως σύμβολον, παρὰ Χριστοῦ Εὐστράτιε, δι᾽ Αὐξεντίου κομιζόμενος.

Ἀστέρες ἐν Οὐρανῷ τῆς πίστεως, ἀεὶ κινούμενοι, τὰς τῶν πιστῶν λαμπρύνουσι ψυχάς, φωτισμὸν ἀποστίλβοντες, οἱ περὶ τὸν Εὐστράτιον, οὓς ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Πορφύραν σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς Παρθένος Βασίλεια, καὶ θείκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Λουκία κατηγλάισαι.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Μηλεών

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας φύσεως, Θεογεννῆτορ Ἄχραντε διὸ, σὲ Λουκία ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐλπίδι τῶν αἰκισμῶν, ὥσπερ ἀΰλου θησαυροῦ γέγονας, ὑπερφυῶς ἔμπλεως, πάσης θυμηδίας Εὐστράτιε.

Σοφίᾳ Πνευματικῇ, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν ἤλεγξας, Μάρτυς Χριστοῦ Αὐξέντιε, τὴν τυραννικὴν ἀθεότητα.

Ὡς Κόσμος θεολαμπὴς, τῆς Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μάρτυρες, τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα, περιλωθισμένοι γεγόνατε.

Τὰ μέλη καρτερικῶς, ἀθλητικοῖς καταφλεχθεῖσαν θραξὶν, εἰδωλικῆς ἔσβεσας, πλάνης τὴν μανίαν Εὐστράτιε.

Τῆς Ἁγίας.

Ὡς νύμφη περικαλλὴς, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ ἔνδοξε, Μάρτυς Λουκία εἴληφας, νυνὶ τῶν Οὐρανῶν τὰ Βασίλεια.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον πιστοὶ σεβόμεθα. σὺ τὸν Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Κάθ. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων αἵμασιν, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδευθεῖσα ἤνθησεν, ὀρθοδοξίαν τοῖς πιστοῖς, ἐγκαυχωμένη καὶ λέγουσα, κλέος Μαρτύρων ἐδείχθητε Ἅγιοι.

Ἕτερον. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Τριάδος τῇ πίστει ὀχυρωθεὶς, ἀληθείας σφενδόνι καθοπλισθεὶς, τῆς πλάνης κατέβαλες, τὸ ἀλλόφυλον θράσος. καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἁρπάσας, τῶν λόγων τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ ἀπέτεμες, τοῦ ψεύδους τὴν ἔνστασιν. ὅθεν τοῖς τροπαίοις, θριαμβεύων τῆς νίκης, τῷ σώματι τέθνηκας, τῷ δὲ πνεύματι ἔζησας, Ἀθλοφόρε Εὐστράτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τῆς γῆς κατῆλθε, καὶ Ἄγγελος φωτὸς, τῇ Θεοτόκῳ ἐβόα· χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τὴν ἁγνείαν μόνη φυλάξασα, σύλληψιν συλλαβοῦσα, τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν καὶ Κύριον, ἵνα τῆς πλάνης σώσῃ ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῷ πάθει τοῦ Υἱοῦ, ἡ Ἁγνὴ ἐφεστῶσα, θρηνοῦσα γοερὸν, κατηλάλαζε μέλος· πῶς σε τὸν ἀσιγήτως, Ἀγγέλων ὕμνοις δοξολογούμενον, παῖδες Ἑβραίων φεῦ μοι, Πιλάτου κρίσει Υἱὲ παρέστησαν; ὑμνολογῶ σου Λόγε τὴν πολλὴν, καὶ ἄρρητον εὐσπλαγχνίαν.

Ὠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμων.

Ἐναπεβάλου τοῖς μώλωψι τῆς σαρκός σου, τὰς ψυχικὰς κηλῖδας, τὰς βολίδας συντρίψας, τοῦ δολίου δράκοντος, τῇ πίστει Εὐστράτιε.

Ἐδοξάσθη σου τοῖς μέλεσιν Ἀθλοφόρε, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἀρρήτου σε δόξης, ἐν δυνάμει ἔπλησε, τεράτων Εὐστράτιε.

Τῶν ἁλιέων ζηλώσας τὴν παῤῥησίαν, μαρτυρικῇ σαγήνῃ, τῷ Δεσπότῃ προσάγεις, τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ζωγρήσας Εὐστράτιε.

Ὄντως ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν Ἀθλοφόρων, τὸν δυσμενῆ πατοῦντες, καὶ Χριστῷ μελῳδοῦντες, ὁδὸν μαρτυρίου, δραμούμεθα Δέσποτα.

Τῆς Ἁγίας.

Παρθενίαν ἀραμένη ἐν τοῖς ὑψίστοις, παρὰ Θεοῦ Λουκία, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, τῶν πταισμάτων αἴτησαι, δοθῆναι τὴν ἄφεσιν.

Παρθενίᾳ καὶ ἀθλήσει λελαμπρυσμένη, τῷ ἐκ Παρθένου Κόρης, ἀνατείλαντι Λόγῳ, ἄφθορος μεμνήστευσαι, Λουκία Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, καταμαθοῦσα Κόρη, τὸν ἀφράστως τεχθέντα, Λόγον ἐκ λαγόνων σου, πιστῶς ἐμεγάλυνες.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ οἷα περ ἀστὴρ, ἑωσφόρος ἀνέτειλας, ἐν φάλαγγι τῶν Μαρτύρων, τηλαυγῶς διαπρέπων, ἀοίδιμε Εὐστράτιε.

Σὲ φέγγει κατιδὼν, νοητῷ διαλάμποντα, Μαρδάριος ὁ Θεόφρων, ὡς ποιμένι ἀρνίον, προστρέχει σοι Εὐστράτιε.

Σὺ πάντα τὰ τερπνὰ, ἐλογίσω ὡς σκύβαλα, Εὐγένιε ἐκνικήσας, τοὺς τῆς φύσεως νόμους, τῷ φίλτρῳ τῆς ἀθλήσεως.

Τῆς Ἁγίας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι, σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει, Λουκία ἀνεκραύγαζεν.

Ὢ κλῆρος ἀγαθὸς. ὢ μερὶς ἡ θεόσδοτος. ὢ γνώμη τῇ καλλίστῃ, συμβουλῇ ἐκνικήσαν, τὴν πλάνην τῆς Προμήτορος.

Θεοτοκίον.

Νοῦς βρότειος τὴν σὴν, ὑπὲρ ἔννοιαν σύλληψιν, οὐ δύναται ἐννοῆσαι, Μητροπάρθενε Κόρη· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Χριστός μοι, ἀντὶ πάντων ἐστὶν ὁ Μαρδάριος, διαπρυσίως ἐβόα, καὶ πατρὶς καὶ σέβας καὶ ὄνομα· ὑπὸ σοῦ γὰρ, τοῦτο ἐξεπαιδεύθη Εὐστράτιε.

Τοὺς πόδας, τρυπηθεὶς ἀνηρτήθης τῆς ἄντυγος. πεπυρωμένοις ἐφλέχθης, ὀβελίσκοις δὲ τὰ μετάφρενα. τὸ δὲ Πνεῦμα, τῷ Δεσπότῃ παρέθου Μαρδάριε.

Ἡ γλῶσσα, ἐκκοπεῖσα τῶν ὕμνων οὐ παύεται. αἱ δὲ τμηθεῖσαί σου χεῖρες, πρὸς Θεὸς Εὐγένιε αἴρονται. σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσιν αἰτῆσαι τὴν μνήμην σου.

Τῆς Ἁγίας.

Τίμιος, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, ὁ σὸς γεγένηται Μάρτυς. τοῦ γὰρ ζῆν προέκρινας τὸ τεθνάναι· ἵνα ζῶντα, τὸν Χριστὸν ἐν σοὶ ἕξῃς Λουκία Σεμνή.

Ἰσχύϊ σε, ἐρρωμένη Παρθένε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀθληφόρος αἰκίσεις, καρτερῶς προσφέρει καὶ χαίρουσα, σοῦ ὀπίσω, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ προσάγεται.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Φωστὴρ ἐξέφανης λαμπρότατος τοῖς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθημένοις Ἀθλοφόρε. πίστεως δόρυ γὰρ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση, οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, Ῥητόρων ἐδείχθης ἀγλωττότερος.

Ὁ Οἶκος.

Νοῦ ζοφερὸν Χριστὲ τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον, ὅπως ἀνυμνήσω λαμπρῶς χορὸν Μαρτύρων πεντάριθμον. Αὐξέντιον τὸν ἐν αὐξήσει θεϊκῆς πολιτείας ἀνατραφέντα, καὶ τὸν σοφὸν καὶ γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐγένιον. σὺν τούτοις καὶ τὸν Ὀρέστην, τὸν τοῖς θείοις διαιτώμενον ὄρεσι. Μαρδάριον τὸν ἁπλούστατον, οὗ ὑπῆρξεν Εὐστράτιος καθηγητὴς, Ῥητόρων ὑπάρχων ἀγλωττότερος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ'. Ἄθλησις τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου.

Στ. Τὸν Εὐστράτιον καὶ συνάθλους δὶς δύω,
Ἅπαξ δύω κτείνουσι πῦρ τε καὶ ξίφος.
Τούς γε σὺν Εὐστρατίῳ δεκάτῃ τρίτῃ ἔκταναν ἄορ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, τῶν δυσσεβῶν βασιλέων, καὶ Λυσίου Δουκὸς, τῆς Λυμιταναίων τάξεως κρατοῦντος, καὶ Ἀγρικολάου πᾶσαν τὴν τῆς ἀνατολῆς ἐπαρχίαν διοικοῦντος, ἄνωθεν μὲν καὶ ἐκ προγόνων σεβόμενοι τὸν Χριστὸν, ὑποκρύπτοντες δὲ ἑαυτοὺς φόβῳ τῶν Τυράννων καὶ διωκτῶν. τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Εὐστράτιος, ἐκ τῆς Ἀραβρακηνῶν ὁρμᾶται Πόλεως, Σκρινιάριος ὑπάρχων τῆς Δουκικῆς τάξεως, καὶ ἐν αὐτῇ πρωτεύων. Ἐπιθυμῶν δὲ παρρησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὸ τῆς ἐκβάσεως ἄδηλον δεδοικὼς, τὴν ζώνην αὐτοῦ διά τινος τῶν ὑπηρετούντων ἀποτεθῆναι προσέταξεν, ἐν τῇ κατὰ Ἀράβρακα Ἐκκλησίᾳ. Τοῦτο θεὶς ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἀπόπειραν τοῦ σκοποῦ ποιησάμενος, ὡς εἰ ὁ πρεσβύτερος Αὐξέντιος εἰσελθὼν λάβῃ αὐτὴν κατ' εὐδοκίαν αὐτῷ γενέσθαι τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ παρρησίαν, μηδὲν τῶν προσδοκωμένων ὑποπτήξαντα παραστῆναι. Εἰ δὲ ἕτερός τις τῆς Ἐκκλησίας τὴν ζώνην κομίσαιτο, ἔτι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιφέρειν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ μηδαμῶς εἰς ἐμφάνειαν ἐλθεῖν. Κατὰ νοῦν δὲ αὐτῷ τὰ τῆς πείρας ἐκβάντα θεασάμενος, καὶ τοῦ

πρεσ-

πρεσβυτέρου Αὐξεντίου τὴν ζώνην ἀφελόμενος, ὑπειληφὼς ὅτι καλῶς αὐτῷ ἡ διὰ Χριστὸν ἀποβήσεται μαρτυρία, ἐμφανὴς τῷ Λυσίᾳ κατέστη, καὶ παῤῥησιάζεται τὴν εὐσέβειαν. Ἐν γὰρ τῷ τοὺς Ἁγίους τοὺς προαθλήσαντας παριστᾷν, καὶ αὐτὸς τῷ Λυσίᾳ παρέστη, καὶ γὰρ ἦν τῆς τοιαύτης τάξεως πρῶτος. διὸ καὶ πρῶτον ἑαυτὸν ἀναγορεύει Χριστιανόν. Ὅθεν παρὰ τοῦ Τυράννου ἀφαιρεῖται τὴν ζώνην, καὶ κατὰ πρόσταξιν αὐτοῦ γυμνοῦται, καὶ διαταθεὶς ἐπὶ γῆς μαστίζεται. Εἶτα σχοινίοις δεθεὶς, εἰς ὕψος μετεωρίζεται, καὶ τῷ ὑποστρωθέντι αὐτῷ πυρὶ κάτωθεν καταφλέγεται. Μετὰ τοῦτο, ἅλατι, καὶ ὄξει συμφυραθέντι, τοῖς καταφλεχθεῖσιν ἐπιχέεται μέλεσι, καὶ ὀστράκοις τὰς πλευρὰς κατατρίβεται, καὶ παραδόξως θαυματουργήσας, (κατέστη γὰρ ὅλος ὑγιής.) τὸν Ἅγιον Εὐγένιον ἐκκαλεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ παῤῥησίᾳ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ, σύμφρονα εἶναι λέγων τῷ Ἁγίῳ Εὐστρατίῳ, καὶ τὸ αὐτὸ σέβας τῷ παρ᾽ ἐκείνου τιμωμένῳ προσάγει Θεῷ. Τότε κρηπῖσι σιδηραῖς ἡλωθεὶς ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, ἀπὸ τῆς Σεβαστιανῶν Πόλεως, μέχρι Νικοπόλεως ἐλαύνεται συνάμα τῷ Εὐγενίῳ. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ διαστήματι, ὁ Ἅγιος Μαρδάριος ἐλαυνόμενον ἰδὼν τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον, καὶ ἐν τοιούτῳ σχήματι τὸν περίβλεπτον ἐννοήσας, ἐμακάρισέ τε αὐτὸν τῆς καρτερίας, ὅτι διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εἰς οἵαν ἀνθ᾽ οἵας ἦλθε κατάστασιν, ἐκ περιφανοῦς καὶ γένους λαμπροῦ τὰ τῶν κακούργων πάσχειν ἑλόμενος. Καὶ σύμβουλον εἰς τοῦτο λαβὼν τὴν γυναῖκα προτρεπομένην καὶ αὐτὴν αὐτὸν πρὸς τὴν ἄθλησιν, ταύτῃ καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς τέκνα τῷ Θεῷ παραθεὶς, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐλαυνόμενον τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον ἔφθασε, καὶ συνεδέθη αὐτῷ. Εἰς ἐξέτασιν δὲ τοῦ Λυσίου καθίσαντος, ὁ Ἅγιος Αὐξέντιος πρῶτος ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ἑαυτὸν ὀνομάσας χριστιανόν. Ὁ δὲ Ἅγιος Μαρδάριος, τρυπηθεὶς τοὺς ἀστραγάλους, κατὰ κεφαλῆς ἐκρεμάσθη, καὶ ὀβελίσκοις ὀξέσι πεπυρωμένοις τὰ μετάφρενα κατεφλέχθη, καὶ τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐγένιος τὴν γλῶσσαν τέμνεται, καὶ τὰ σκέλη ῥοπάλοις συνθλᾶται, καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς ἀφίησι τὴν ψυχήν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Ὀρέστης ἐν τῷ μέλλειν κατὰ τοῦ σκοποῦ τὰς χεῖρας κινεῖν, δῆλος ἐγένετο ὡς τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως καὶ αὐτὸς ὤν. ὁ γὰρ Σταυρὸς, ὃν ὡς φυλακτήριον ἐν τῷ στήθει περιέφερεν, ἐν τῷ ἀκοντίσαι συσταλέντος αὐτοῦ, ἔξωθεν ἐφάνη, καὶ Χριστοῦ δοῦλον ἑαυτὸν ὠνόμασε, καὶ τῷ Ἁγίῳ συνεδέθη Εὐστρατίῳ, καὶ παρεπέμφθησαν ἀμφότεροι παρὰ τοῦ Λυσίου, εἰς τὸν Ἀγρικόλαον. συμφέρον τοῦτο νομίσαντος τοῦ Λυσίου, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐν λόγοις Εὐστρατίου σοφίαν καὶ δύναμιν, στηλιτεύσαντος αὐτὸν κατὰ τῆς θρησκείας αὐτοῦ καὶ ἐμυκτηρίσαντος, ἀλλ᾽ ἵνα μὴ καὶ αὖθις θαυματουργήσας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσηται πίστιν. Παραστὰς οὖν τῷ Ἀγρικολάῳ ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, καὶ πᾶσαν τῆς ἑλληνικῆς πλάνης τὴν ἀπάτην ἐκ τῶν παρ᾽ αὐτοῖς λεγομένων στηλιτεύσας. καὶ γὰρ ἦν ἄκρος τὴν παίδευσιν. καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν διεξελθὼν, καὶ ἐκπλήξας τὸν Τύραννον, καὶ τὸν τόμον τῆς διατάξεως αὐτοῦ ἐγχειρίσας τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ τῷ Ἐπισκόπῳ ἐν τῇ εἱρκτῇ. (ὃς καὶ τῶν ἀχράντων αὐτῷ μυστηρίων μετέδωκε.) τοῦ Ἁγίου Ὀρέστου ἐν σιδηρῷ κραββάτῳ ἐκπυρωθέντι πρότερον τεθέντος, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ τέλος λαβόντος, ὕστερον αὐτὸς ἀναφθείσης καμίνου ἐμβληθεὶς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. Ἡ δὲ σύναξις αὐτῶν τελεῖται ἐν τῷ Ἁγίῳ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

Στ. Ὡς Παρθένος μὲν, ἓν στέφος ἡ Λουκία.
Ὡς δ᾽ ἐκ ξίφους καὶ Μάρτυς ἄλλο λαμβάνει.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς Συρακούσης Πόλεως, τῆς κατὰ τὴν Σικελίαν, μεμνηστευμένη ἀνδρί. Διὰ δὲ τὴν ἐνσκήψασαν νόσον τῇ

ταύ-

ταύτης Μητρὶ, ἅμα αὐτῇ ἐπὶ Κατάνην παρεγένετο, δεηθησομένη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης ἀπαλλάξαι τῆς αἱμοῤῥοίας τὴν Μητέρα αὐτῆς. Παραγενομένης δὲ, ὄναρ εἶδε τὴν Ἁγίαν Ἀγάθην, τήν τε ἴασιν παρεχομένην τῇ Μητρὶ αὐτῆς, καὶ προθεσπίζουσαν αὐτῇ περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου. Ὡς δὲ ἡ Μήτηρ αὐτῆς γέγονεν ὑγιὴς, τῶν ὑπαρχόντων αὐτῆς διανομὴν πρὸς τοὺς πένητας ποιήσασα, εὔθυμος ἦν πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ὁμολογίαν. Παρὰ δὲ τοῦ Μνηστῆρος διαβληθεῖσα, παρέστη τῷ Ἄρχοντι Πασχασίῳ, ὃς ἐκέλευσεν αὐτὴν ἐν πορνείῳ ἐπενεχθεῖσαν ὑβρισθῆναι. διέμεινε δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐν ἁγνείᾳ, καίτοι πολλῶν συνελθόντων, μὴ δυνηθέντων δὲ μετακινῆσαι ἐκ τόπου ἔνθα ἐστήρικτο. Ἀπαγορεύσαντες δὲ τὴν αὐτῆς μετάθεσιν, καὶ μηδὲ διὰ τῆς πυρᾶς, ἣν ἀνῆψαν ἔνθα ἡ Ἁγία ἵστατο, αὐτὴν καταφλέξαντες, διὰ τὸ ὑπὸ Θεοῦ ταύτην φυλάττεσθαι, ξίφει τὴν αὐτῆς ἀπέτεμον κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν, καὶ θαυματουργὸς Ἀρσένιος, ἐκ Βυζαντίδος ὑπῆρχε τῆς Πόλεως, γονέων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν, εὐπόρων δὲ καὶ τὰ πρῶτα φερόντων ὑπάρχων υἱός. Οὕτω γὰρ γένους καταγομένου τοῦ μακαρίου περιφανεστάτου καὶ λαμπροῦ, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἐπὶ μᾶλλον αὐξάνοντος, προσεβραβεύθη αὐτῷ καὶ ἕτερόν τι παρὰ τοῦ τότε κρατοῦντος ἀξίωμα, μέγας Στρατηγὸς καὶ Πατρίκιος τοῦ τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν χρηματίσας θέματος. Καιρῷ δέ τινι, στόλος διαπόντιος κελεύσει κινεῖται Βασιλικῇ, οὗ τὴν προστασίαν αὐτὸς ἐγχειρίζεται. Βρασμοῦ δὲ γενομένου τῶν ἐσχάτων τῆς Θαλάσσης τῶν πυθμένων, ἅπαντα τὰ πλοῖα κατεποντίσθησαν, αὐτοῦ μόνου ἐν χέρσῳ διασωθέντος. Ἀδείας δὲ ἐντεῦθεν τυχὼν ἧς ἠφίετο ἐκ πολλοῦ, τὸ μονότροπον εἵλετο σχῆμα, ὑποπιάζων τὸ σῶμα, καὶ δοῦλον ποιῶν τῆς ψυχῆς· οὗ ὑποπιασμὸς, νηστεία, ἀγρυπνία, χαμευνία, καὶ ἡ ἄλλη κακουχία τοῦ σώματος ἦν. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ σιδήρων βάρει ἐστενοχώρει τὴν σάρκα, ὁ καὶ σιδήρου καὶ ἀδάμαντος δυνατώτερος καὶ στεῤῥότερος. Τά δέ γε τῶν δακρύων πελάγη, τὰς παννύχους στάσεις, καὶ τὰς τῶν πονηρῶν πραγμάτων ἐφόδους, καὶ τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι καρτερίας αὐτοῦ, οὐδεὶς ὡς οὐδὲ ψάμμον ἀπαριθμήσειεν. Οὕτω καλῶς ἐνάγων ὁ μακάριος, εἰς τόπον ἀντικρὺ τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ τοῦ Πνεύματος πέμπεται. Ἐκεῖσε δὲ καλῶς ὁ γενναῖος σπείρας ἐν δάκρυσι, καὶ τόπον ἐκεῖνον ἐναποφήνας κλαυθμῶνος, ἐν ἀγαλλιάσει θερίζειν ἄρχεται. Ἐσθὴς δὲ αὐτῷ τριχίνη, ἅπαν κατατρύχουσα τὸ ἀπὸ τῶν σιδήρων ἐλλεῖπον μέρος τοῦ σώματος. Ἐτρέφετο δὲ ἀγρίαις βοτάναις, ἀτροφίαν ὡς ἄν τις εἴπῃ μᾶλλον, οὐχὶ τροφήν. καὶ ταύταις οὐκ εἰς κόρον, ἀλλ᾽ ὅσον μόνον ἐναπογεύεσθαι. Τὴν δίψαν δὲ αὐτῷ, ὕδωρ ὅτι λίαν βραχὺ, διὰ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ἐθεράπευεν. Εἶτα τὸ Λάτρον καταλαβὼν τὸ θαυμάσιον, θαυμαστῶς ἐκεῖσε διέτριβεν ὁ πανθαύμαστος, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐμφωλεύουσαν ἀσπίδα, καὶ τὰ ὕδατα λυμαινομένην, εὐχῇ μόνῃ καὶ τύπῳ Σταυροῦ, νεκρὰν παραχρῆμα εἰργάσατο. Καταλαβὼν δὲ τὴν ἱερὰν τῶν Κελλιβάρων Μονὴν ἐκ θείας κελεύσεως, καὶ μικρὸν εἰς αὐτὴν προστατεύσας, πολλοῖς εἰς ἀρετὴν ἀλείπτης ἐγένετο. Εἶτα πάλιν τῆς Λαύρας ἀπαναστὰς, πρὸς τὴν ποθουμένην ἡσυχίαν ἀνέδραμεν, ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος. εἴς τινα δὲ τρώγλην, ἐν ᾗ συχναὶ θηρίων διατριβαὶ καὶ μοναὶ ἐτύγχανον, φέρων ἐκδίδωσιν ἑαυτόν. καὶ τοῖς θηρίοις συνδιαιτώμενος, ἀτρέμας ἔμενεν, ὡς ἄλλος ἀναφανεὶς Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ τῶν Λεόντων ποτέ. Ποιήσας δὲ ἐκ ποδῶν τὰ θηρία, τὴν τούτων τρώγλην φροντιστήριον ψυχῶν κατεσκεύασε. Φοιτᾷ πάλιν εἰς τὴν Λαύραν ὁ μέγας τῇ παρακλήσει τῶν ἀδελφῶν, οὐ κοινῶς, μόνος δὲ τῷ μόνῳ λατρεύων Θεῷ, ἔν τινι στενωτάτῳ κελλίῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, ἐν ὅλαις δὲ ταῖς τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις, μήτε φθεγγόμενος, μή-

τε βρῶσιν δεχόμενος, πλὴν μόνης τῆς Κυριακῆς τῶν ἡμερῶν. ἐν ταύτῃ γὰρ εἴθιστο τῷ μεγάλῳ καὶ τὰ ἀμφότερα δρᾷν. Ἀλλὰ καὶ πικρὰ ὕδατα τῇ ῥάβδῳ ἀνατάραξας, εἰς ἡδύτητα ταῦτα μετέβαλε. Τοσοῦτον δὲ ἀπαθείᾳ συνέζη, ὡς μὴ σωματικῆς δεῖσθαι τροφῆς. ἐτρέφετο γὰρ ὑπὸ τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἄρτου, καὶ τῆς μενούσης τροφῆς. Ταῦτα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος φρονίμως τε καὶ ἀνδρείως, σωφρόνως τε καὶ δικαίως πολιτευόμενος, ἐπεὶ πρὸς τὴν ἄνω μετεκαλεῖτο ζωήν, τοὺς πέριξ μονάζοντας μετακαλεσάμενος, καὶ τούτους περὶ ἀποταγῆς Κόσμου καὶ τῶν ἐν Κόσμῳ, ἔτι δὲ καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ φιλαδελφίας πνευματικῆς, καὶ περὶ ταπεινώσεως καὶ προσευχῆς ἐκδιδάξας, πεσὼν εἰς γῆν ὑποκλίνας τὸ γόνυ, καὶ δακρύων πλήσας τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν Ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας ἐναπέθετο τοῦ Θεοῦ, πολλὰ καὶ μετὰ θάνατον θαύματα ἐργασάμενος. Τὸν γὰρ τὴν σορὸν αὐτοῦ κατορύττειν ἐπιχειροῦντα μαινόμενον ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τῶν μελῶν εἰκότως δεξάμενον πάρεσιν, εἰς συναίσθησιν ἐλθόντα, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τοῦ Ἁγίου τύμβῳ μετανοήσαντα, ὑγιᾶ καθίστησι, λιτανείᾳ τῶν ἀδελφῶν. Μοναχός δέ τις ὑδέρῳ δεινῷ κατεχόμενος, ἐν τῷ τοιούτῳ προσδραμὼν τάφῳ, ἅμα τῇ εὐχῇ, καὶ τὴν ῥῶσιν ἀπέλαβεν, εὐχαριστῶν ἅμα καὶ δοξάζων τὸν τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ δοξάζοντα Χριστόν, τὸν μόνον ἀληθινόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ἡμετέρων ψυχῶν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἀμετάθετον, τὸ τῆς ὁμολογίας φρόνημα, ἔχων ἐν Τριάδι σέβειν ἕνα Θεόν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζειν καὶ Κύριος.

Ὡς Μακάριος, ἐν τῇ ἀμώμῳ ὤφθης ὁδῷ, γόνυ εὐγνωμόνως κλίνας τῷ Λυτρωτῇ, τὴν ψυχήν σου παραθέμενος, Δεσποτικαῖς χερσίν, εὐωδέστατον θῦμα Αὐξέντιε.

Εὐστρατιώτης, συνοδοιπόρος καὶ συνδέσμιος, σύμφρων, Εὐστρατίῳ τε καὶ συναθλητής, ὁ Ὀρέστης ἀναδέδεικται, συγκληρονόμος τε, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας ἐπάξιος.

Ὁ δι' ὀρνέου, τῷ Ἠλιοῦ τροφὴν προσνέμων Θεός, οὗτος τὴν σεπτήν σου κάραν θαυματουργῶν, τοῖς ποθοῦσιν ἀπεκάλυψεν, ὡς πολυπόθητον, πανδαισίαν τῷ Κόσμῳ Αὐξέντιε.

Τῆς Ἁγίας.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας. ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθλοφόρε Λουκία ξηραίνουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ, ὡς καθαράν σε καὶ ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ὁ Λουκίαν δοξάσας τοῖς θαύμασιν.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χείλη ἐκπετάσας καθαρά, τὸ θεῖον ἑλκύσας, Πνεῦμα Εὐστράτιε, καὶ ψυχοφθόρων μὲν ἤλεγξας, σεβασμάτων τὴν ἀθεΐαν· τὸν ἐν Τριάδι δὲ Θεόν, σέβειν ἐβόησας, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν σὴν καρτερίαν οὐκ εἰδώς, τῇ τῆς φλογώσεως, θέᾳ ὁ Τύραννος, πτοεῖν Εὐστράτιε ᾤετο, τὸ ἀήττητόν σου φρόνημα, ἧς καταπτύσας τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐγκραύγαζες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφαῖς ὑποθήκαις νευρωθείς, ταῖς σαῖς τὸ φρόνημα, Μάρτυς Εὐστράτιε, ἐπὶ τὸν κράββατον ἥλατο, ὁ ἀήττητος Ὀρέστης βοῶν, τοὺς καθαιρέτας τῆς φλογὸς παῖδας μιμούμενος· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἥπλωσας τὸ σῶμα καρτερῶς, Ὀρέστα ἔνδοξε, σὺ ἐπὶ κλίνης πυρός· συγκατελέχθης δὲ Μάρτυσιν, ἐν Χριστῷ ἀγαλλόμενος. ἐπαναπαύσω δὲ σκηναῖς, ταῖς οὐρανίαις βοῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δημοσία Βιβλιοθήκη

Τῆς Ἁγίας.

Ἠμαύρωσας κόρας δυσσεβῶν, καὶ νῦν ἀλάστορα, καὶ ὑπερήφανον, Λυκία Πάνσεμνε πόνοις σου, εὐκλεέστιν ἐταπείνωσας, καὶ ἀνυψώθης πρὸς Θεόν, ἐν πίστει ψάλλουσα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα Οὐρανῶν, Θεὸν Οὐράνιον, ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Λυκίας τὴν σεπτήν, μνήμην φαιδρύναντα, ᾧ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θείων μετοχὴν μυστηρίων, ἐπιποθήσας Ἀθλοφόρε, καὶ θεοφανείας τηλαυγοῦς, κατηξιώθης Μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς Οὐρανοὺς καλούσης σε, τῷ ποθουμένῳ ὁμιλῆσαι Χριστῷ.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, πρὸς τὴν ἐντεῦθεν ἐκδημίαν, καὶ τὰς τῶν Τυράννων θωπείας, σφοδρῶς ἐλέγξας, Μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς τὸ βραβεῖον ἔσπευσας, ἀθλητικῶς τῆς ἄνω κλήσεως.

Σφόδρα γεγηθὼς Ἀθλοφόρε, τῇ χαρμοσύνῳ ἀποφάσει, τῆς τυραννικῆς παροινίας, τὸν Ἀθλοθέτην σου ἐμεγάλυνες, ὁμολογῶν Εὐστράτιε, τὸν τοῦ θανάτου καταλύτην Χριστόν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τῆς ἀπάτης καθαιρέτας, ἱεροῖς Εὐγένιον ὕμνοις, σοφὸν Ὀρέστην τε καὶ Μαρδάριον, καὶ σὺν αὐτοῖς Αὐξέντιον, σὺν Εὐστρατίῳ μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε. ἐν ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισας, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν ῥήτορα Εὐστράτιον, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν. Αὐξέντιόν τε σὺν τούτῳ, Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην, καὶ τὸν σοφὸν Εὐγένιον· ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντας, καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύοντας, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Ἕτερον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐτέλεσας τὸν θαυμαστὸν, τῆς ἀθλήσεως δρόμον, Εὐστράτιε μακάριε, καὶ προσήνεγκας ἄμφω, Εὐγένιον τὸν πάντιμον, τὸν σοφὸν Αὐξέντιον. Μαρδάριον σὺν Ὀρέστῃ. ὧν τὴν πίστιν καὶ τόλμαν, κατεπλάγησαν βροτοί, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι.

Θεοτοκίον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐκληρία, ἁμαρτωλῶν προστασία, Χριστιανῶν ἐλπὶς μόνη, Κόσμου παντὸς σωτηρία, ῥῦσαι πυρὸς ἀπειλῆς με.

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ἡλωμένον Κόρη, ὡς ἔβλεψας ἐδονήθης, τὰ σπλάγχνα σὺν θείῳ τόκον, ἀναβοῶσα Υἱέ μου, τί τὸ ὁρώμενον θαῦμα; πῶς ἑκὼν φέρεις ὀδύνας;

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στ. ἰδιόμελα. Ἦχος α΄. Βυζάντος.

Τὴν πενταριθμον χορείαν, τῶν Ἁγίων εὐφημήσωμεν λαοί, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνοῦντες Χριστόν. Εὐστράτιον τὸν καρτερόψυχον, καὶ στεῤῥὸν Ἀθλοφόρον. σὺν αὐτῷ Αὐξέντιον. Εὐγένιον Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην. οὗτοι γὰρ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλοῦντες, τὰς τρικυμίας κατεπάτησαν ἐχθρῶν, καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύουσιν, ἱλασμὸν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, δωρηθῆναι τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι, τὴν μνήμην αὐτῶν.

Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Τοῖς ἡττοϊκοῖς ἔπεσιν ὁ Χριστοῦ στρατιώτης, τοὺς ἀνόμους κατέπληξεν, ἀθλητικοῖς στίγμασι τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, Εὐστράτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ στεῤῥὸς Ἀθλοφόρος, τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην βαδίσας ὁδόν, καὶ εἰς γῆν κατοπτήσας τῆς αἰωνίου ζωῆς. ὃς ἱκετεύει τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τῷ αὐτῷ.

Τὸν ἐν τῇ θείᾳ σοφίᾳ, ἀναφανέντα φιλόσοφον, καὶ ἐν τῷ κάλλει τῶν λόγων, ἀποδειχθέντα ῥήτορα, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγαν Εὐστράτιον, ἀθλητικοῖς ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν. συνασπισμὸν γὰρ οὗτος ὁ Χρι-

ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

στοῦ στρατιώτης, εὐσεβῆ συστησάμενος, ἐν καιρῷ τῶν πολέμων, τὰ τῶν ἀγώνων ἆθλα διαταττόμενος, τοῦ ἐχθροῦ ἀφαρπάσας τὴν μάχαιραν, καὶ αὐτῇ τοῦτον κατέστρωσε. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Μαρτύρων ἄριστε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στεφανώθησαν παρ' ἡμῶν, ἐγκωμίοις οἱ Καλλίνικοι τῆς ἀληθείας Μάρτυρες. Εὐστράτιος, ὁ τῆς Ἑλλήνων μυθοπλασίας στηλιτευτής, καὶ τῆς Χριστιανῶν θεοσοφίας Κήρυξ. Αὐξέντιος ὁ σοφίᾳ λόγων, καὶ ὑπομονῇ ἔργων, τυραννικὴν ἐλέγξας ἀθεότητα. Πρὸς τούτοις, Εὐγένιος ὁ Θεῷ εὔγνωστος, καὶ τυράννοις ἄγνωστος, διὰ τὴν σωτήριον ὁμολογίαν. Καὶ Ὀρέστης, ὁ ἀληθὴς καὶ θαυμαστός, τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων στρατιώτης. Μεθ' ὧν καὶ Μαρδάριος, ὁ περιστερᾶς ἀκεραιότερος, τὸν φρόνιμον ἀγχινοίας ὄφιν, διὰ τῆς χάριτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Τὴν πεντάχορδον λύραν, καὶ πεντάφωτον λυχνίαν, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας, φερωνύμως ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάσωμεν. Χαίροις ὁ καλῶς ὑπὸ Θεοῦ στρατευθεὶς ἐν τῇ ἐπαρχίῳ στρατιᾷ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ὁ ἐν ῥήτορσι ῥήτωρ. Εὐστράτιε Θεόσοφε. Χαίροις τὸ τάλαντον, τὸ ἐκ Θεοῦ σοι πιστευθέν, ἐπαυξήσας εἰς πλῆθος, Αὐξέντιε Μακάριε. Χαίροις, ὁ τερπνότατος ὅρπηξ, τῆς θεϊκῆς εὐγενείας, Εὐγένιε Θεόφρον. Χαίροις ὁ ὡραῖος τῇ μορφῇ, τῇ δὲ γνώμῃ ὑπέρκαλλος, καὶ ἀμφοτεροδέξιος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος ὅλος, πανόλβιε Ὀρέστα. Χαίροις ὁ στίλβων καὶ διαυγὴς μαργαρίτης, ὁ τὰς βασάνους τὰς πικράς, χαρμονικῶς ὑπομείνας Μαρδάριε ἀήττητε. Χαίροις ὁ ἰσάριθμος χορὸς τῶν φρονίμων Παρθένων. Οὓς καθικετεύομεν, πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως λυτρώσασθαι, καὶ τῆς ἀφράστου ἡμᾶς δόξης μετόχους ποιῆσαι, τοὺς τὴν ἐτήσιον ὑμῶν, μνήμην γεραίροντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Κριτὴν δικαιότατον, ἐπεγνωκώς σε κυήσασαν, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυσωπῶ Παμάλλαμπτε, κατακεκριμμένον, καὶ ἠπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ, κρίσει Παρθένε, μὴ κατακρῖναι με. Συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα. Καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Ὑπὲρ τὴν τῶν Ἑλλήνων παιδείαν, τὴν τῶν Ἀποστόλων σοφίαν, προέκριναν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τὰς βίβλους τῶν ῥητόρων καταλείψαντες, καὶ ταῖς τῶν ἁλιέων ἐνδιαπρέψαντες. Ἐκεῖ μὲν γάρ, εὐγλωττία ῥημάτων. Ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγραμμάτων θεηγορίαις, τὴν τῆς Τριάδος ἐδιδάσκοντο θεολογίαν. Ἐν ᾗ πρεσβεύουσιν ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, καὶ καρδίαν καὶ ἔννοιαν, σοὶ τῇ Θεομήτορι προσανέθηκα. Τῇ μὲν τὰ πρόσφορα αἴτησαι, τοῦ δὲ τὰ σκιρτήματα, ἀπονέκρωσον, τὴν δὲ φωταγώγησον Δέσποινα. Τῆς ἐμῆς δὲ τὰς ἀτάκτους κινήσεις ἀοράτως, κατάπραϋνον καὶ στῆσον, τῶν ἐγκλημάτων τὸν τάραχον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψε, τανυθέντα ἡ Πάνσεμνος, ἀπειράνδρως Κύριε ὃν γεγέννηκεν, αἱματοφύρτοις ἐκπλύνουσα δακρύοις τὸ πρόσωπον, κέκραγεν ὀδυνηρῶς· τί τὸ ξένον μυστήριον; ὁ κοσμήσας πρὶν

Οὐρα-

Οὐρανὸν τοῖς φωστῆρσι πῶς ἀκόσμως, νῦν ἐμπέπαρσαι τῷ ξύλῳ, ἄμορφος ἄπνους μακρόθυμε;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Προπατόρων. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα, γ'. καὶ ἀνατολικὰ, γ'. καὶ τῶν Προπατόρων στιχηρὰ προσόμοια, δ'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοὶ, τελοῦντες μνημόσυνα ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, τὸν μεγαλύναντα αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν. καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν Ἁγνήν. ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφὴν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ὁ τοὺς Ἁγίους παῖδας ἐκ πυρὸς, ῥυσάμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος Λεόντων Δανιὴλ. ὁ εὐλογήσας Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὸν τούτου υἱὸν Ἰακὼβ. ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σώσῃς Προπάτορας ἡμῶν, σταυρωθῆναι καὶ θάπτεσθαι, καὶ συντρίψεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά. συνεγείρεις τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰῶνας ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνοῦντας σου Χριστὲ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογὸς, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι ἐν παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, οἱ αὐτὴν προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν αὐτοῦ. καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός. καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, Λεόντων ὤφθη φιμωτής. ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρὸς, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ σεπτοὶ, καὶ Ἅγιοι παῖδές σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς καὶ τοῦ πυρὸς, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστὸς, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἐπιδημίαν προδηλῶν, ἑώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησὶ, καὶ κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη Ποταμός. οὗ ῥυσθείημεν Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, ἅπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοί. Ἀβραὰμ τὸν φιλόθεον, Ἰσαὰκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακὼβ, καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας. Δαβὶδ τὸν πραότατον, καὶ Δανιὴλ τὸν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, σὺν αὐτοῖς γεραίροντες, τοὺς τὴν κάμινον, εἰς δρόσον μεταβαλόντας. αἰτούμενοι ἄφεσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ ἤχου τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ ὕφους.

Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου τὰ ἀπόστιχα, καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, οἱ φιλέορτοι δεῦτε, ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν, Ἀδὰμ τὸν Προπάτορα, Ἐνὼχ Νῶε Μελχισεδὲκ, Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, κατόπιν Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, Ἰησοῦν Σαμουὴλ καὶ Δαβίδ. μεθ' ὧν τὸν Ἡσαΐαν, Ἱερεμίαν, Ἰεζεκιὴλ, καὶ Δανιὴλ, καὶ τοὺς δώδεκα, ἅμα Ἠλιοῦ, Ἐλισσαῖον καὶ τοὺς ἅπαντας, Ζαχαρίαν, καὶ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ τοὺς κηρύξαντας Χριστὸν, τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀσπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρὸς, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα. δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ Ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν,

βεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον.

Καὶ τῶν Προπατόρων. Ἦχος β'.

Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, τοῦ ἐπιλαχόντος Ἁγίου, ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τῆς Παρασκευῆς.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου οἱ ἀναστάσιμοι, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων καὶ τῶν Προπατόρων. Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρεῖς παῖδας ὑμνῶ, Δανιήλ τε τὸν μέγαν.

Ὠδὴ α'. Ἦχ. πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν Ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ νεανίαις, συμβολικῶς ὁραθέντα δοξάσωμεν.

Ῥημάτων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιανθῆναι, χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ἐτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν ἁβροδιαίτων ταῖς ἰδέαις, τῷ Βασιλεῖ ὡραιότεροι δείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Ἰὸν τὸν τοῦ ὄφεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα, ταῖς τῆς Εὔας ἡ ἐκ Δαβὶδ, βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα.

Ἕτερος Κανὼν, τῶν Ἁγίων Προπατόρων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πατράσιν αἶνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Πατράσιν αἶνον προεξάξωμεν, πρὸ νόμου ἐν νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην, γνώμῃ ὀρθῇ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ, νῦν ἀπολαύουσιν.

Ἀδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγενημένον, καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπουρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ ἀγεννεστάτῃ προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος. τοῦτον δὲ μιαιφόνῳ, πάλαι χειρὶ, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς Θεῖον Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Ῥητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν. ἰδοὺ γὰρ σπηλαίῳ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου. οὗ τὸν φρικτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστὴρ ἐπιφαινόμενος.

Καταβασία.

„ Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ Οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί. ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν Θεοδίδακτον Δέσποτα, παῖδες Δαβὶδ, νόμους τοὺς πατρῴους, θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρώτατα σώματα, τῶν ἀσεβῶν. διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἡβδαίοντο.

Αἶνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυύμνητον ᾄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἰνατόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξῃς ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἄδεται ἐν Κόσμῳ, τὸ τοῦ Σὴθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον. ἐν γὰρ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε. καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στόματι καὶ γλώσσῃ, καὶ καρδίᾳ Ἐνὼς ὁ θαυμάσιος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἤλπισεν ἐν πνεύματι, καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῇ, κλέος ἀπηνέγκατο.

Ἱερολογίαις, Ἱεραῖς τὸν Ἐνὼχ μακαρίσωμεν. εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεὶς κρεῖττον καθὼς γέγραπται, θανάτου οἷα Θεοῦ πεφυκώς, δοῦλος γνησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται, καὶ Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδὲμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνῃ σαρκὶ, ἐπανακλινόμενον.

Καταβασ.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν, ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ, τὸ πῦρ μετεβάλλετο. ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν, ταῖς γυναιξὶν ἐνηλλάττετο. Ἄγγελος γὰρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι. τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον. ταῖς δὲ τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.

Ἰστέον, ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς Τυπικοῖς εὕρομεν, ὅτι μετὰ τὴν Ὑπακοὴν, Κάθισμα ε' λέγομεν. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς σεβασμίαις Μοναῖς. ἀλλὰ μετὰ τὴν Ὑπακοὴν, αὖθις τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Χρυσοστόμου τὴν εἰς τὸν Ἀβραὰμ, εἰς δόσεις δύο. καὶ πάλιν ὡς δόξει τῷ προεστῶτι.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑμνήσωμεν πιστοὶ, τοὺς Προπάτορας πάντας, προδήλως ὡς Χριστοῦ, χρηματίσαντας ὄντως. δοξάζοντες ἐν ᾄσμασι, τὸν αὐτοὺς θαυμαστώσαντα, ὡς τὴν ἔλευσιν, προτυπώσαντας τούτου, καὶ τὴν γέννησιν, τὴν ἐκ Παρθένου ἀφράστως, τῷ Κόσμῳ ἐκλάμψασαν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὸ ἐνύπνιον διέλυσε, τῶν Αὐτοκρατόρων θείᾳ χάριτι.

Ἀπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἡ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν παίδων ἄθλησις. τὸν γὰρ Τύραννον ἐζώγρησε, πρὸς ἐπίγνωσιν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῳδίαις Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρουσι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ὕμνον προσαγάγωμεν Θεῷ, τιμῶντες μελῳδήμασι, Νῶε τὸν ὄντως ὄντα δίκαιον. ἐν πάσαις γὰρ ἐντολαῖς, θείαις καλλυνόμενος, ὤφθη, τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσας. ᾧ μελῳδοῦμεν πιστῶς, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰδών σου Θεὸς τὸ εὐγενὲς, τῆς γνώμης τὸ ἀκέραιον, καὶ κατὰ πάντα Νῶε τέλειον, δευτέρου Κόσμου σαφῶς ἀρχηγόν σε δείκνυσι, σώσαντα αὐτῷ παντὸς ἐκ γένους, κατακλυσμοῦ αἰσθητοῦ, σπέρμα ὡς αὐτὸς διετάξατο.

Νῶε τὸν φυλάξαντα Θεοῦ, τὸν νόμον ἀπαράτρωτον, καὶ εὑρεθέντα τὸν δίκαιον, τῇ γενεᾷ ἑαυτοῦ, καὶ ξυλίνῃ σώσαντα, πάλαι Κιβωτῷ ἀλόγων, γένη, προστάξει παντουργικῇ, ὕμνοις εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Οἶνον κατανύξεως ἡμῖν, πηγάζει τοῖς τιμῶσί σε, Νῶε μακάριε ἡ μνήμη σου, εὐφραίνουσα καὶ ψυχὰς, καὶ καρδίας πάντοτε, τῶν εἰλικρινῶς μακαριζόντων, τοὺς τρόπους σου τοὺς σεμνοὺς, καὶ τὴν πολιτείαν τὴν ἔνθεον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΛΕΩΝ

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν, ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, καὶ σπαργανοῦται ὥσπερ νήπιον, καὶ Μάγοι ἀνατολῶν, Βασιλεῖς ἀφίκοντο, τοῦτον ὡς Θεὸν καὶ Βασιλέα, τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, βλέψαι προσκυνῆσαι σὺν δώροις πιστῶς.

Καταβασία.

„ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ Ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέως. ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυηθέντες τὸν μόνον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ νεανίαις θεόφροσιν. ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς Τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ φιλάνθρωπε τὰ σὰ μυστήρια. ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπου καθήμενον, τῶν Ἐθνῶν ἁπάντων, οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὡραιώθητε Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὑμῶν τὰ σώματα, ὡς αὐγὴ χρυσίου, ἀσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν παγκόσμιον.

Δανιὴλ σὲ Παρθένε, Ὄρος προδιέγραφε σαφῶς ὁ ἔνθεος. οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελῳδικῶς ἀνυμνοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Ἐπαίνοις τιμάσθω, ἐνθέοις ὁ Σήμ, πατρικὴν εὐλογίαν καρπούμενος, καὶ ἐν ἅπαντι εὐάρεστος, δεικνύμενος Θεοῦ, καὶ τοῖς τῶν Προπατόρων, χοροῖς κατειλεγμένος, καὶ ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων, περιχαρῶς ἀναπαυόμενος.

Ἰδεῖν ἠξιώθη, ὡς φίλος Θεοῦ Ἀβραάμ, τὴν ἡμέραν τοῦ Κτίστου αὐτοῦ. καὶ ἔμπλεως γενόμενος, χαρᾶς Πνευματικῆς, τοῦτον ἐν διανοίας, εὐθύτητι τιμῶντες, μακαρίσωμεν πάντες, ὡς τοῦ Θεοῦ πιστὸν θεράποντα.

Κατεῖδες ὡς θέμις, ἀνθρώπῳ ἰδεῖν, τὴν Τριάδα, καὶ ταύτην ἐξενίσας, ὡς φίλος γνησιώτατος, παμμάκαρ Ἀβραάμ. ὅθεν μισθὸν κομίζῃ, τῆς ξένης ξεναγίας, τοῦ γενέσθαι ἀπείρων, Ἐθνῶν Πατὴρ διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ ἀρχὴν ὁ προάναρχος δέχεται. πτωχεύει δὲ ὁ πλούσιος, καὶ Λόγος ὢν Θεοῦ, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνάπλασιν πάντων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος.

Καταβασία.

„ Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν. ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄρξαντες τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, χώρας Ἐθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε. οἶδε γὰρ ἡ ἀρετή, γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοις, ὡς τοῦ Δαβὶδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιήλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκιστον, ἱερεῖς δὲ τοὺς δυσμενεῖς, σοφῶς ἀπέκτεινεν.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων μοι τὸν κριτήν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, μήτηρ δυσώπησον, σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Τύπωσις Χριστοῦ, τοῦ πάθους γεγενῆσθαι, σαφῶς Ἰσαὰκ μακαριώτατε, ἀναγόμενος, πατρικῇ εὐπειθείᾳ τοῦ θύεσθαι. διὰ τοῦτο μεμακάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὤφθης ὄντως γνησιώτατος, μετὰ πάντων Δικαίων σκηνούμενος.

Ὤφθη Ἰακώβ, θεράπων πιστότατος, τοῦ πάντων Θεοῦ. ὅθεν ἐπάλαισε.

μετ'

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μετ' Ἀγγέλων μὲν, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασαι, καὶ καθορῶν θείαν κλίμακα τεθέαται, ἧπερ, Θεὸς ἐπεστήρικτο, ὁ σαρκὶ προσπλακεὶς ἀγαθότητι.

Ἐτέρων Ἰωσὴφ, πατρὸς τὴν ἀπείθειαν, ἐν λάκκῳ βληθεὶς, προσαπεμπώληται, εἰς προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος καὶ λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ, σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σώφρων γεγονὼς καὶ δίκαιος, Βασιλεύς τε παθῶν ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὢν σὺν Πατρὶ ἀεὶ καὶ Πνεύματι. σπαργανοῦται δὲ, ὁ τὴν γῆν σπαργανώσας ὁμίχλῃ σαφῶς, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλιται. τούτου νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἄπορον γέννησιν.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο. τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον. ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον. Ἦχος ϛ'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε. ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀφορήτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ ἑβραῖοι πολεμούμενοι. μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς. ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Καὶ ἀναγινώσκομεν τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας τοῦ μηνὸς, εἶτα τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Τὰ κατὰ τὸν μακάριον Ἀβραὰμ, ἀπὸ τῆς Βίβλου τῆς Γενέσεως τῷ θεσπεσίῳ ἱστορηθείσης Μωσεῖ, καὶ σοφοῖς καὶ ἰδιώταις γινώσκονται. εἰς ἐπήκοον γὰρ κατὰ τὰς μνησίμους ἀναγινώσκομεν ἡμέρας. Οὐκ ἀγνοοῦμεν γὰρ, ὅτι ἐκ τῆς Χαλδαίων χώρας ὥρμητο, καὶ ὅτι ἐθνικός. (Ἔθνος γὰρ πρὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Χαλδαῖοι,) καὶ ὅτι Πατέρα εἶχεν εἰδωλολάτρην. ἀλλ' ὅμως, καὶ ἀπὸ τοῦ τοιούτου τὸ γένος κατάγων, οὐδὲν ἔσχε κώλυμα πρὸς θεογνωσίαν. ἀλλ' ἔτι δεῖ καὶ παράδοξον εἰπεῖν, ἐντεῦθεν πρὸς τὴν τοῦ ὄντος κατάληψιν μᾶλλον ἐχειραγωγήθη. Καταμονήσας γὰρ ὡς οὐδὲν τῶν κτισμάτων Θεὸς, καὶ τὴν ἀταξίαν τῶν ὄντων συνιδὼν, ἐκ τῶν ὁρωμένων τὸν ἀόρατον ἔγνω, καὶ Θεὸν τοῦτον προσεκύνησε, διακρατοῦντα καὶ κυβερνῶντα τὰ πάντα, καὶ τοῖς οὖσι τὴν φαινομένην ἁρμοστίαν καὶ τάξιν ἐπιθέντα. Ὃς χρηματισθεὶς, καὶ τὴν οἰκίαν καταλιπεῖν κελευσθεὶς, τοῦτο δὴ καὶ ποιεῖ, μηδὲν τῇ πίστει διακριθεὶς, καὶ γέρας τῆς ὑπακοῆς ἐν βαθεῖ γήρᾳ τὸν Ἰσαὰκ λαμβάνει, καὶ τὸ, πολλῶν Ἐθνῶν γενέσθαι Πατέρα. ἐξ αὐτοῦ γὰρ γενέσθαι τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸν Ἰούδαν, (ἀφ' οὗ καὶ ὁ Χριστὸς, καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ ἀπογόνους κτᾶται.) Τοῦτον ὡς Χριστοῦ προπάτορα γεγονότα, μνήμης ἀξιοῦντες οἱ θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν καὶ Διδάσκαλοι, παρέδωκαν ἡμῖν ταύτην ποιεῖν ἐγγύς που, καὶ οὐ κατὰ διάστασιν ἡμερῶν πολλῶν, τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τάχα κατὰ τὴν τοῦ θείου Πνεύματος ἔμπνευσιν τοῦτο, καὶ οὐχ ἁπλῶς διαταξάμενοι καὶ τυπώσαντες. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὸ φιλανθρωπίας ὁ Ὑπεράγαθος καὶ Φιλάνθρωπος Σωτὴρ, γενάρχην αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ σχεῖν κατηξίωσεν, ἐδικαίωσαν τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ ἀναδείξεως, οὐ πόρρω πανυ τὴν τούτων μνήμην πανηγυρεῦσαι ἡμᾶς

ἡμᾶς...

ἡμέραν, ὡς γεννάρχοντε καὶ προπάτορες.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Ἦχος θεοσεβὴς ἐμελῳδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ παντοκράτορι. Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συστησάμενος, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κύρια μεσαιτέρων ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, σεπτῶς ὁπτανόμενον, καὶ ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τοῦ τετάρτου τὴν θέαν, Υἱὸν προαιώνιον, τοῦ Θεοῦ τοῖς πᾶσιν ἐτράνωσεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἔχων λελαμπρυσμένον θείᾳ αἴγλῃ, τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέαται, μυστικαῖς εἰκόσι τυπούμενον, εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἄλλος. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ὑμνείσθω Ἀνανίας, Ἀζαρίας Μισαὴλ σὺν τῷ Δανιὴλ, κάμινον σβέσαντες πυρὸς, καὶ λεόντων χαλινώσαντες, τὰς ὁρμὰς καὶ τῷ Χριστῷ, συμφώνως ψάλλοντες. ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομίμως ἐναθλήσας, πειρασμοῖς καὶ ἀμέμπτοις θλίψεσι, θεράπων κέκληται Ἰὼβ, τοῦ Θεοῦ παναληθέστατος, πρᾷος ἄκακος εὐθὺς, τέλειος ἄμεμπτος, ἀναβοῶν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν πίστει Μωϋσέα Ἀαρών τε, καὶ τὸν Ὢρ τιμήσωμεν, ἀνευφημοῦντες Ἰησοῦν, καὶ Λευῒ τὸν ἱερώτατον, Γεδεών τε καὶ Σαμψὼν, καὶ ἀνακράζοντες· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ καθὼς προεῖπεν ὁ Προφήτης, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν, ἡ ἀπειρόγαμος, Θεὸν καὶ τεκεῖν σαφῶς ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ. ὦ πάντες ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος, καταφρονήσαντες πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπουδάζοντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε. κρηπῖδα τῆς Πίστεως, καὶ τῆς Ἐλπίδος ὅσοι καὶ ὑπομονῆς τε, πειρασμῶν καρτερίας, βοῶντες ἀμενδότως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν ὑπαυγάσαντες, καὶ τῆς ἀσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον στήσαντες, χοροστασίαν ᾄδουσι, σὲ τὸν εὐεργέτην, καὶ δεσπότην τῶν ὅλων. ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀνωρὰς πεδήσαντες, Δαβὶδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· τὸν ἐκ πειρασμῶν, νῦν σεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφοῦσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου, προσελθόντα ἀφράστως, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Σήμερον τῶν ἀπ' αἰῶνος θείαν μνήμην, ἐκτελέσωμεν θείων Πατέρων, τοῦ Ἀδὰμ τοῦ Ἄβελ τε, Σὴθ καὶ Νῶε καὶ τοῦ Ἐνὼς, καὶ Ἐνὼχ καὶ Ἀβραὰμ Μελχισεδὲκ καὶ Ἰὼβ, καὶ τοῦ Ἰσαὰκ σὺν τῷ πιστῷ Ἰακὼβ, εὐλογείτω ἡ Κτίσις βοῶντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φάλαγγα θεοτερπῆ θείων Πατέρων, εὐφημήσωμεν Βαρὰκ καὶ Νάθαν, καὶ τὸν Ἐλεάζαρον, Ἰωσίαν καὶ τὸν Δαβὶδ, Ἰεφθάε Σαμουήλ τε τὸν τὰ ἐμπροσθεν, ὁρῶντα

σεπτῶς

σεπτῶς καὶ ἀνακράζοντα· Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ἔπαινον μελῳδικῶς Θεοῦ Προφήταις, προσαγάγωμεν ἀνευφημοῦντες, Ὠσηὲ, Μιχαίαν τε, Σοφονίαν καὶ Ἀββακοὺμ, Ζαχαρίαν Ἰωνᾶν, Ἀγγαῖόν τε καὶ Ἀμμῶς, καὶ σὺν Ἀβδιοὺ καὶ Μαλαχίαν Ναοὺμ, Ἡσαΐαν καὶ Ἱερεμίαν καὶ Ἰεζεκιὴλ, ἅμα Δανιὴλ, Ἠλιοὺ καὶ Ἐλισσαῖον. Δόξα.

Ῥήμασι τριαδικοῖς τὴν παναγίαν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ Τριάδα, τὸν Πατέρα ἄναρχον, τὸν Υἱόν τε καὶ τὸ εὐθὲς, Πνεῦμα ἅγιον, Τριάδα ὁμοούσιον. ᾯ πᾶσα πνοὴ δοξάζει κράζουσα· Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐκ παρθενικῶν Χριστὲ αἱμάτων, σωματούμενος ἀρρήτῳ λόγῳ, καὶ ὡς βρέφος τέλειον, ἐν Σπηλαίῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Ἰησοῦ ἀποτικτόμενος. ἀστὴρ δέ σε πόῤῥωθεν ἐμήνυσεν, ἀστρολόγοις ὑμνεῖτε πίστει κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

„Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο, φλέγει νέους ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐφθάσατε τὸ τέλος, τὸ ποθούμενον, καὶ ὀρεκτοῦ ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανίοις θαλάμοις Παῖδες πανόλβιοι.

Τιθέμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων, καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν καρποφορήσαντες.

Ἀνέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν. ὅθεν ἀπέδρα γὰρ λύπη κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθένε, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον.

Ἰσχύϊ σου πάλαι, δυνάμεις ἐποίησαν, θυγατέρες Κύριε, Ἄννα καὶ Ἰουδὶθ καὶ Δεβόῤῥα, Ὀλδὰ Ἰαὴλ τε, Ἐσθὴρ, Σάῤῥα Μαριὰμ Μωσέως καὶ Ῥαχὴλ, καὶ Ῥεββέκκα καὶ ἡ Ῥοὺθ, αἱ μεγαλόφρονες.

Ὡς σβέσαντας Παῖδας, Ἁγίους τὴν κάμινον, ἱερῶς τιμήσωμεν, ἅμα τῷ Δανιὴλ τῷ Προφήτῃ, πᾶσι δικαίοις σαφῶς, τοῖς πρὸ νόμου διαλάμψασι καλῶς, καὶ ἐν νόμῳ, τὸν Δεσπότην θεραπεύσασιν.

Σοφώτατοι θεῖοι, Προφῆται γεγένηνται, Ἀβραὰμ ἀπόγονοι, τὸν ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰούδα, τικτόμενον Λόγον, θερμῶς προκαταγγείλαντες ἐν Πνεύματι. αὐτοῦ ἱκεσίαις Ἰησοῦ, πάντας οἰκτείρησον.

Ἡγίασται πᾶσα ἡ Κτίσις, τῇ μνήμῃ ὑμῶν, καὶ πανηγυρίζουσα, κράζει ἱκετικῶς ἐκβοῶσα. δέησιν Κυρίῳ, ἀεὶ προσαγάγετε μακάριοι, τυχεῖν αἰωνίων ἀγαθῶν τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς. Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ τῆς Παρθένου προέρχεται, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς ἀσυγχύτως. χόρευε ἡ Κτίσις, φωναῖς ἀχαρίστοις μεγαλύνουσα, αὐτοῦ τὴν δι' οἶκτον, παναγίαν συγκατάβασιν.

Καταβασία.

„Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον, οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, Θρόνον Χερουβικὸν τὴν Παρθένον, τὴν Φάτνην χωρίον. ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός. ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτῶντες φιλοπάτορες, τοῦ Ἀβραὰμ συνελθόντες, καὶ Ἰσαὰκ κατὰ χρέος, καὶ Ἰακὼβ ὑμνήσωμεν. ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὡράθη, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν, Ἄβελ Σὴθ καὶ τὸν Ἐνὼς, Ἐνὼχ καὶ Νῶε Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακὼβ, Μωσῆν Ἰὼβ καὶ τὸν Ἀαρὼν, Ἐλεάζαρ Ἰησοῦν, Βαρὰχ Σαμ-

ψὼν

ψων Ἰεφθάε, Δαβὶδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγνὴ Παρθένε ἄχραντε, Μαρία θεονύμφευτε, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ μοι, πρόστηθι καὶ μεσίτις, πρὸς τὸν Υἱόν σου φάνηθι, τῷ ταπεινῷ καὶ ῥῦσαί με, τῆς καταδίκης ἐκείνης, καὶ τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, δ΄. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου τέσσαρα, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων δ΄. Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν, νῦν Προπατόρων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες τὴν τούτων πολιτείαν. δι᾽ ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Ἔσβεσαν τοῦ πυρός, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες. χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λάκκῳ κατακλεισθείς, θηρσὶ συνῳκισμένος, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων.

Δεύτερον τὸ πρῶτον.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος βαρύς. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντες, πιστῶς πανηγυρίσωμεν, τῶν πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραὰμ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, τὴν ἐτήσιον μνήμην. τοῦ Ἰούδα τὴν φυλήν, ἀξίως τιμήσωμεν. τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα, ὡς τῆς Τριάδος τύπον, σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημήσωμεν. τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις, ἀσφαλῶς κατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαΐου, μεγαλοφώνως βοήσωμεν. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ. ὅ ἐστι μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη ὑπάρχεις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων ᾠδὴ ς΄.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΔ΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, καὶ Ἀρριανοῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θυρεῷ εὐσεβείας σε, θωρακίσας ὁ Κύριος, δυνατὸν εἰργάσατο πρὸς παράταξιν, τοῦ δυσμενοῦς ἐξερχόμενον, Θύρσε πανοίδιμε. ὃν τῇ λόγχῃ τῆς ἐν σοί, καρτερίας κατέαξας, καὶ ἠφάνισας, τὰς αὐτοῦ μυριάδας, καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσω, μεγαλομάρτυς πολύαθλε.

Τῆς ψυχῆς τὴν λευκότητα, τῷ ὡραίῳ τοῦ σώματος, τῆς ὁμολογίας τε καθαρότητι, Μάρτυς ὑπέφερες Λεύκιε. διὸ φερωνύμως σε, κλήσει ἔνδοξε Χριστός, ἐπὶ γῆς κατελάμπρυνεν. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καλλινίκως διήνυσας, τοὺς ἀγῶνας Καλλίνικε, προκληθεὶς ὃ ἔμελλεν ἔργοις ἔσεσθαι. καὶ ἐκμιμούμενος Λεύκιον, ψυχὴν κατελεύκανας, ταῖς τῶν ἄθλων καλλοναῖς, καὶ βασάνων λευκότητι, καὶ τὴν ἄθεον, ἐστηλίτευσας γνώμην τῶν ἀνόμων, καὶ τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης, θείᾳ δυνάμει ἐμείωσας.

Ὃν φιλοῦντά σε Κύριον, ὑπὲρ φύσιν ἐφίλησας, καὶ σαρκὸς ἐμίσησας ἡδυπάθειαν, καὶ δυσσεβείας κακόνοιαν, καὶ χαίρων ἐχώρησας, πρὸς δεσμὰ πρὸς αἰκισμούς, πρὸς τὸν βίαιον θάνατον, γενναιότατε, ἀθλοφόρε Φιλήμων παραδόξως, τὴν καλὴν ἐν ἐπιγνώσει, ἠλλοιωμένος ἀλλοίωσιν.

Ἕτερα γ΄. προσόμοια. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Θύρσος ὁ θαυμάσιος, καὶ ὁ θεόφρων Καλλίνικος, καὶ ὁ ἔνδοξος Λεύκιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πόνους βαρυτάτους, καὶ ἀνενδότους αἰκισμούς, ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ ὑπέμειναν, καὶ νίκης τὸ διάδημα, ὡς νικηφόροι ἀπέλαβον, συμπολῖται γενόμενοι, τῶν ἀΰλων δυνάμεων.

Φιλήμων ὁ μέγιστος, Ἀριανὸς ὁ παμόλβιος, ὁ σοφὸς Ἀπολλώνιος, αἱμάτων τοῖς ῥεύμασι τῆς πολυθείας, ἔσβεσαν τὴν γῆν, πᾶσαν κατήρδευσαν τὴν γῆν, θεογνωσίας, τοῖς θείοις ῥεύμασι, καὶ ὄμβροις τῶν ἰάσεων, τῶν παθημάτων ξηραίνουσι, ποταμοὺς θείᾳ χάριτι, οἱ Καλλίνικοι Μάρτυρες.

Ἄνθη ὡραιότατα, ἐν τῷ λειμῶνι ἐξήνθησαν, τῶν Μαρτύρων οἱ ἔνδοξοι, τοῦ Πνεύματος πέμποντες, θείαν εὐωδίαν, καὶ τὰς διανοίας, εὐωδιάζοντες πιστῶς, τῶν ἐτησίαις μνήμαις τιμώντων αὐτῶν, τοὺς ἄθλους τὰ παλαίσματα, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι᾽ ἧς φῶς τὸ ἀνέσπερον, κατοικοῦσι γηθόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, κατεσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον. ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα. τί τοῦτο υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδει, ἀνθ᾽ ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε σοῦ τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Θεοφανοῦς. Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις τῷ θεϊκῷ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, ἀθληταὶ λαμπόμενοι ἡμᾶς, τοὺς ὑμνοῦντας τὴν ὑμῶν μνήμην φωτίσατε.

Κάλλος τὸ θεῖον ποθοῦντες βίου τερπνά, εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε, ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ θανόντες σώματι ζωήν, ἀτελεύτητον, δικαίως κατηξιώθητε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην θεοπρεπῶς ἀθλοφόροι Μάρτυρες, στηλιτεύσαντες πολλῶν, πόνων ὑπεμείνατε πυράν, καὶ τὴν ἄπονον ζωήν, νῦν ἀπειλήφατε.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι τοῦ παντουργοῦ, ἐλλαμφθεὶς σοῦ Πνεύματος, ἀθείας τὸ βαθύ, σκότος ἐξηφάνισας Χριστοῦ, ἀθλοφόρε θαυμαστέ, Θύρσε μακάριε.

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον περιγραπτόν, γεγονότα σώματι, ἀπεκύησας ἁγνή. ὃν δυσώπει ῥύσασθαι φθορᾶς, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Τὸ σῶμα ξέοντες δεινῶς, οἱ τοῦ σκότους προστάται, λογισμοῦ σου τὸν τόνον, οὐκ ἐχαύνωσαν στοργῇ, τῇ θεϊκῇ δυνατῶς, ἐν ἀγάπῃ, Θύρσε κρατυνόμενον.

Ὑπῆρξε μάρτυς θαυμαστέ, ἡ ἀθρόα σου ὄντως, πρὸς τὸν Κύριον πίστις. δι᾽ ἧς ἤσχυνας ἐχθρῶν, κακοπιστίαν βοῶν, ὢ Φιλήμων, δοῦλος Χριστοῦ πέφυκα.

Τροπώσας πάλιν Μάρτυς τοῦ ἐχθροῦ, θαρσαλέως ἐξῆλθες, οὐκ ἀσπίδα οὐ δόρυ, ἀλλὰ πίστιν ἀῤῥαγῆ, ἐνθέως θωρακισθείς, καὶ ἀνδρείως, τοῦτον κατηδάφισας.

Ἐφέσει θείᾳ κρατυνθείς, τὴν θεογενεσίαν, οὐρανόθεν κομίζει, δι᾽ ὕδατος μυστικῶς, Φιλήμων μάρτυς Χριστοῦ, πρὸς ἀγῶνας, θείους δυναμοῦσάν σε. Θεοτ.

Ἐν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασώζων, πάναγνε χρηστότητι.

Καθ. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐσεβείας θυρεῷ, περισκεπόμενοι καλῶς καὶ τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ, ἀναλαβόμενοι στεῤῥῶς, τὰς παρατάξεις κατεβάλον τοῦ Τυράννου, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀξιάγαστοι. καὶ στέφος παρ᾽ αὐτοῦ ἀναδυσάμενοι, νικητικῶς χορεύουσιν ἀπαύστως, μετὰ τῶν ἄνω δυνάμεων, καὶ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωποῦσι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱερῶς ἀναθλοῦντες οἱ ἱεροί, ἀθλοφόροι Κυρίου τοὺς αἰκισμούς, τὰς ξέσεις τοῦ σώματος,

ματος, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ἀδιστάκτῳ πίστει, ἀνδρείως ὑπέμειναν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὸ θράσος, τελείως κατέβαλον. ὅθεν ἰαμάτων, δωρεὰν εἰληφότες, ἰῶνται τοὺς κάμνοντας, καὶ λυτροῦνται κακώσεως, τοὺς βοῶντας ἑκάστοτε, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὴν κατερρύπωσα. καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, ἢ πῶς καταφλέξασθαι. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ Κόρη ἐπίσταμαι. φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο οἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν παμάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν μου ἐλπίδα ἀνέθηκα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι. οἴμοι Υἱὲ πῶς πάσχεις, καὶ φέρεις μακρόθυμε, παρὰ τῶν ἀγνωμόνων, ἐπειδὴ καὶ θάνατον, σῶσαι τῶν ἀνθρώπων, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, καὶ ῥύσασθαι κακώσεως, καὶ πταισμάτων συμπτώσεως. διὸ σὺν τούτοις κραυγάζω σοι ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Τὸν νόμον εὔσπλαγχνον, τὸν μόνον Κύριον, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων ὁμολογεῖν, Μάρτυρες ποθήσαντες, διὰ βασάνων τὴν αὐτοῦ, Βασιλείαν ἀπειλήφατε.

Στρεβλώσεις σώματος, πυρὸς ὁρμήματα, καὶ θηρῶν καὶ θαλάσσης νεανικῶς, ἤνεγκας παμόλβιε, καὶ δυναστείαν τοῦ ἐχθροῦ, Μάρτυς Θύρσε καταβέβληκας.

Ἐχθρὸν ἀλάστορα, τῷ ἐκμυκτηρίζεσθαι, ἐξομαλίσας μάκαρ καὶ τὴν ὁδὸν, Μάρτυς Ἀπολλώνιε, τοῦ μαρτυρίου ἀσφαλῶς, ἐπορεύθης θείῳ Πνεύματι.

Τοῖς ἀγώνων στίγμασι, καλλωπιζόμενος, τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν ἡλιακοῦ φέγγους

ἀπετέλεσας, ὡς ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ, στρατιῶτα Μάρτυς Λεύκιε. Θεοτοκίον.

Μητέρα ἄνανδρον, Παρθένον ἄμωμον, ἀδιάφθορον Κόρην ἐν γυναιξὶ, μόνην σε γινώσκομεν, εὐλογημένη Μαριὰμ, τῶν ἀνθρώπων ἡ βοήθεια.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ταῖς θειοτάταις θεολαμπῶς, καὶ τῷ ποιητῇ ὡς ἀληθῶς, πεπυρσωμένοι διήλθετε, τὸ τῆς ἀθείας ἄστακτον πέλαγος, καὶ θείαν πρὸς γαλήνην διεβιβάσθητε.

Περισυρόμενοι ἐν τῇ γῇ, Μάρτυρες πανεύφημοι δεσμοῖς. καὶ ταῖς αἰκίαις βαλλόμενοι, τῶν ἐπουρανίων γερῶν ἐτύχετε, Ἀγγέλων συμπολῖται νῦν χρηματίζοντες.

Κατατεινόμενος καὶ πολλαῖς. Θύρσε προσβολαῖς τῶν δυσχερῶν, περικυκλούμενος ἔφερες, θείαις συμμαχίαις ἀναδεικνύμενος, ἀνώτερος παντοίου εἴδους κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον. σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ταῖς αὔραις κινούμενοι, θείου Πνεύματος σοφοὶ, τὰ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα, εἰς γαληνοὺς λιμένας περιχαρῶς, ἐσώσατε Μάρτυρες. ἀπολαύοντες ἅμα τῆς Θεώσεως.

Βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίαν ἑαυτοῖς, περιποιοῦνται ἔνδυμα, τῇ ἀπεκδύσει Μάρτυρες τῆς σαρκὸς, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐστολίζεσθε δόξῃ καλλυνόμενοι.

Φιλήμων καὶ Λεύκιος, Ἀπολλώνιος ὁμοῦ, καὶ Θύρσος ὁ ἀοίδιμος, ἡ τετρακτὺς ἡ θεία καὶ φωταυγὴς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, ἐν μεθέξει αὔλῳ κατεπλούτησαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, ὑπάρχων ὡς Θεὸς, καὶ ὁρωμένης Κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθε σοῦ ἐκ γαστρὸς, τηρήσας σε ἄφθορον, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι,

„ τῷ

„ τῷ ἀϊδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ
„ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου
„ λυέλεε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΔ΄. Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, καὶ Καλλινίκου.

Οὐ δένδρινόν σε Θύρσε κλάδον ὁ πρίων,
Πρὸ τῆς τελευτῆς εὗρεν ὡς ῥᾷστα πρίσαι.
Ὁ πνεῦμα λευκὸς Λεύκιος τμηθεὶς ξίφει,
Τὸ σῶμα βάπτει φοινικοῦν ἐξ αἱμάτων.
Ὁ Καλλίνικος ἐκκοπεὶς τὸν αὐχένα,
Ὑπῆρξε Καλλίνικος ἐκ τῶν πραγμάτων.
Πρίσιν ἀλύξας Θύρσε θάνες δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, καὶ Κουμβρικίου ἡγεμόνος διωγμὸν κατὰ Χριστιανῶν κινοῦντος, ἐν τοῖς μέρεσι Νικομηδείας καὶ Νικαίας καὶ Καισαρείας τῆς κατὰ Βιθυνίαν. Αὐτομολήσας δὲ ὁ Ἅγιος Λεύκιος, προῆλθεν αὐτῷ τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα ἐκφαυλίζων. Κρεμασθεὶς οὖν προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ καταξανθεὶς τὰς σάρκας δεινῶς, καὶ στεῤῥῶς ἐπιμένων τῇ εὐσεβεῖ τῶν Χριστιανῶν πίστει, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. Εἶτα ποιουμένου τοῦ ἡγεμόνος ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον τὴν πορείαν, ὁ μέγας ἐν ἀθληταῖς Θύρσος ὑπήντησεν αὐτῷ, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀνακηρύττων, καὶ τὸν Τύραννον διελέγχων, ὅτι τοῖς μὴ οὖσι θεοῖς ἀλόγως τὸ σέβας προσνέμει. Ὅθεν πὺξ παίεται, καὶ τῇ σφυρᾷ συνθλᾶται, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας δεσμεῖται καὶ συντρίβεται, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν διαπερονᾶται βλέφαρα, καὶ αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντᾶται, καὶ στροβίλοις χαλκοῖς συνθλᾶται τοὺς πόδας, καὶ κατὰ τοῦ νώτου μόλιβδον ἐπιχέεται ζέοντα. Ὃς ἐπιχυθεὶς, μᾶλλον τοὺς ὑπηρέτας, ἢ τὸν Ἅγιον ἔβλαψεν. Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐκ πάντων τῶν προσενεχθέντων αὐτῷ δεινῶν ἀσινὴς διεφυλάχθη, μεσολαβεῖται καὶ πρίεται σιδήροις. Καταστρέφει δὲ διὰ προσευχῆς πάντα τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα. Εἶτα ἐν ἀγγείῳ τινὶ πλήρει ὕδατος κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ὅπερ διεῤῥάγη ἀθέως· καὶ ἀπὸ ὀξυγώνου τείχους ῥίπτεται, ὑποστρωθέντων τῷ ἐδάφει, ἐν ᾧ κατενεχθῆναι ἔμελλεν, ἥλων ὀξέων καὶ σιδήρων ἀκμῶν, καὶ ἐκ τούτων τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβὴς διεφυλάχθη. Μετὰ ταῦτα τοῦ Κουμβρικίου καὶ Σιλβανοῦ τὴν ἑαυτῶν ζωὴν κακῶς ἀποῤῥηξάντων, διαδέχεται τὴν ἡγεμονίαν Βάβδος. Ὃς τὸν Ἅγιον τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἀντεχόμενον, εἰς σάκκον ἐμβαλὼν, ἐν τῇ Θαλάσσῃ ἀπέῤῥιψε. Τοῦ δὲ σάκκου διαῤῥαγέντος, Ἀγγέλων ἐπιστασίᾳ, ἀπεκομίσθη πρὸς τὴν χέρσον ὁ Ἅγιος. Εἶτα αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ αὖθις διὰ προσευχῆς τὰ ξόανα καθαιρεῖ, καὶ τοῖς ἀγρίοις θηρσὶν εἰς βορρὰν προσετέθη· ὃς ἀπήμαντος διέμεινε. Καὶ αὖθις τύπτεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ εἰς γῆν ἀποπίπτειν, ἔνθα καὶ τὸν Ἅγιον Καλλίνικον ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἱερέα τῶν εἰδώλων ὑπάρχοντα, διαλογισάμενον, ὅτι μείζων πάντων ἐκείνων Θεὸς, οὗ τῇ ἐπικλήσει τὰ εἴδωλα καταπίπτουσιν. Ἐν γοῦν Ἀπολλωνίᾳ γενόμενος ὁ Ἅγιος Θύρσος, τὰ τῶν ματαίων Θεῶν ἀφιδρύματα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέβαλε. τοῦτο δὲ τοῦτο θαυματουργήσας καὶ ὁ Ἅγιος Καλλίνικος, καταβαλὼν τὸ εἴδωλον ὅπερ ἐσέβοντο, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. Ὁ δὲ Ἅγιος Θύρσος ἐν κιβωτίῳ βληθεὶς ὥστε διατμηθῆναι πρίονι, καὶ τῶν ὑπηρετῶν μὴ δυνηθέντων μετακινῆσαι τὸν πρίονα, ἀβλαβὴς ὁ Ἅγιος διέμεινεν. ἔνθα τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ, ἄνωθεν αὐτῷ προσγενομένης φωνῆς, καὶ παραδηλούσης τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι πλησίον τῶν Ἐλαιανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος, καὶ Ἀπολλωνίου, Ἀριανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι. Ἔτερπεν αὐλοῖς πρὶν Φιλήμων τοὺς φίλους.
Ταμὼν δὲ τμηθεὶς, τέρπεται τέρψιν ξένην.

Ἀπολ-

Ἀπολλώνιον νῦν ὑψίστῳ θέσει,
Κτείνουσιν υἱοὶ τῆς ἀπωλείας ξίφει.
Τὸν Ἀρριανὸν ἐργάται πονηρίας,
Ἔργον Θαλάσσης δεικνύουσιν ἀφρόνως.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀρριανοῦ Ἡγεμόνος τῆς Θηβαΐδος ἐν Αἰγύπτῳ, τῆς μητροπόλεως Τητινόων. Ὁ δὲ τῆς Μαρτυρίας αὐτῶν τρόπος γέγονε τοιοῦτος. ἑπτὰ καὶ τριάκοντα τινῶν Χριστιανῶν συσχεθέντων, καὶ προσαχθέντων τῷ Ἡγεμόνι, εἷς ἐξ αὐτῶν Ἀπολλώνιος τοὔνομα, τῇ τάξει τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναγνώστης, ὢν ἀπειλουμένας βασάνους καταπλαγείς, χρυσίνους ἐπέδωκε τέσσαρας Φιλήμονι τῷ χοραύλῃ, τοῦ ἐνσκευασάμενον ὑποκριθῆναι τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἀντ' αὐτοῦ θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, ἐπιδοὺς αὐτῷ ἅμα καὶ τὰ οἰκεῖα ἱμάτια. Ὁ δὲ τῇ περιβολῇ τῶν ἱματίων τοῦ Ἀπολλωνίου, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιεβάλλετο, καὶ συγκαλυψάμενος εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον, καὶ θῦσαι ἐπιτραπείς, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Τοῦ δὲ Ἡγεμόνος κελεύσαντος ἀχθῆναι τὸν Φιλήμονα αὐλῆσαι, ὅπως διὰ τῆς μελῳδίας γοητευθεὶς ὁ ἀντιλέγων, καὶ τὰ παρόντα νομίσας καλά, τὴν πίστιν μετάθηται, τοῖς δαίμοσιν ἐπιθύσῃ, ἐγνώσθη ὁ Φιλήμων, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Ἀπολλώνιον ὑποκρινόμενος. Ὡς δὲ πολλὰ παραινούντων αὐτῷ, καὶ πρὸς ἄρνησιν ἐκκαλουμένων τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐπείσθη, ἀλλ' ὠνειδίσθη παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ὅτι μάτην πονεῖ μὴ πρότερον προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι τῶν Χριστιανῶν. ἀπείργεται γὰρ Χριστιανοῖς συναριθμεῖν ἑαυτόν, τὸν μὴ τοῦ Βαπτίσματος μετέχοντα, εὐξαμένου αὐτοῦ, ὑετὸς κατηνέχθη ἐπὶ μόνου αὐτοῦ. ὡς πάντας μὲν θαμβηθῆναι τοὺς παρεστῶτας, αὐτὸν δὲ τὸν Ἅγιον Φιλήμονα πληροφορίαν λαβεῖν, ὅτι μηδενὸς τολμῶντος διὰ τὸν φόβον τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Βαπτίσαι αὐτόν, ἄνωθεν αὐτῷ κατηνέχθη τὸ Βάπτισμα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐλῶν ηὔξατο, (οὓς τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐπιδέδωκεν ὅτε τοὺς χρυσίνους ἐδέξατο παρ' αὐτοῦ, τὰ ἀλλήλων ὑποδυσάμενοι πρόσωπα,) καὶ πυρὸς κατελθόντος οὐρανόθεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ἀπολλωνίου κατεφλέχθησαν καὶ ἀπόλλοντο οἱ αὐλοί. Συνεσχέθη δὲ καὶ Ἀπολλώνιος, ὡς αἴτιος γενόμενος τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως τῷ Φιλήμονι, καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνεκήρυξε. Διὸ τέμνεται τὰ νεῦρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ καθ' ὅλης τῆς Πόλεως σύρεται. Ὁ δὲ Φιλήμων εἰς φυτὸν ἐλαίας κρεμασθείς, τοξεύεται. Τὰ δὲ βέλη, αὐτοῦ οὐχ ἥψαντο, ἓν δὲ ἐνεχθὲν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐξεκέντησεν αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμόν. ὃν ὁ ἅγιος Φιλήμων κατέστησεν ὑγιῆ, προειπὼν αὐτῷ, ὅτι μετὰ τὸ Μαρτύριον αὐτοῦ, χοῦν ἐκ τῆς σοροῦ λαβών, ὑγιῆ τὸν ὀφθαλμὸν ἀπολήψεται. Τὰς κεφαλὰς οὖν ἀμφοτέρων τμηθέντων, τοῦ τε ἁγίου Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου, ὁ Ἡγεμὼν μεθ' ἡμέρας ἔνθα κατετέθησαν οἱ Ἅγιοι παραγενόμενος, κατὰ τὴν τοῦ ἁγίου πρόρρησιν, γέγονεν ὑγιής. ὅθεν αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πιστεύουσι τῷ Χριστῷ, καὶ Βαπτίζονται. Τοῦτον δὲ μεταπεμψάμενος ὁ Βασιλεὺς Διοκλητιανός, καὶ πεδήσας σιδήροις καὶ λίθον ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ περιθείς, ἐν χάσματι κατέχωσε γῆς. Ὃν παραδόξως σωθέντα ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ θεασάμενος ἐν τοῖς Βασιλείοις, μάγον εἶναι οἰηθείς, ἐν τῇ Θαλάσσῃ ἀπέρριψε μετὰ τῶν Πρωτικτόρων, πιστευσάντων καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ. Συνεκομίσθη δὲ τὸ τοῦ ἁγίου Ἀρριανοῦ λείψανον ὑπὸ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐπὶ νώτου δελφῖνος ἐποχούμενον κατὰ τὴν τοῦ Ἁγίου πρόρρησιν, καὶ ἐτάφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν τεσσάρων Πρωτικτόρων, τῶν συναθλησάντων τῷ Ἁγίῳ Ἀρριανῷ.

Βάπτισμα πόντος τοῖς Πρωτίκτορσι ξένως.
Φοροῦσι σάκκους ὡς στολὰς ἐμφωτίους.

Μετὰ τὸ βασανίσαι τοὺς ἁγίους διαφόροις τιμωρίαις ὁ Διοκλητιανός, ἔρριψε καὶ τὸν Ἅγιον Ἀρριανὸν εἰς βαθὺν βόθρον τῆς γῆς δεδεμένον, καὶ ἐσκέπασε τὸν βόθρον μετὰ τοῦ χώματος, καὶ ἔστησεν ἐπάνω

τὸν

τὸν δρόμον αὐτοῦ, καὶ ἐπέτρεψε παίζειν τοὺς στρατιώτας, λέγων εἴδομεν εἰ ἔλθῃ ὁ Θεὸς τοῦ Ἀρειανοῦ, καὶ ἐκβάλλῃ αὐτὸν τοῦ βόθρου τούτου. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰ βασίλεια, ἀπῆλθε πρὸς τὴν κλίνην αὐτοῦ, καὶ βλέπει τὰ σίδηρα καὶ τὸν λίθον, ὃν ἐφόρει ὁ Ἅγιος Ἀρειανὸς, ἀπῃωρημένα ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἀρειανὸν κείμενον ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐφοβήθη, ὑπολαβὼν αὐτὸν μάγον εἶναι. Τότε ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ Θαλάσσῃ μετὰ τῶν πιστευσάντων σὺν αὐτῷ Προτικτόρων, καὶ οἱ δελφῖνες λαβόντες τὰ λείψανα εἰς πέντε σάκκους ἐμβληθέντα, ἐξήγαγον εἰς τὸν αἰγιαλὸν Ἀλεξανδρείας. Καὶ γνωρίσαντες αὐτὰ οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀρειανοῦ, κατέθηκαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κηδεύσαντες ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ. ἧς παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος.

Ἔσεισας ἀλλ' ἔστησας αὖθις γῆν Λόγε. Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς, οἶκτος ἐστὶ τὸ πλέον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπομβρήσεσιν ἐνθέοις κατεσβέσατε, πολυθείας κάμινον, ἀναπτόμενοι, θεϊκῇ στοργῇ περιχαρῶς, καὶ νῦν μελῳδεῖτε ἐκτενῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν διώκοντα τῇ θείᾳ συλλαβόμενοι, σαγήνῃ ἀξιάγαστοι, ἀνειλκύσατε, ἐκ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ Χριστῷ, προσήξατε ψάλλοντα θερμῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεσείσατε τῆς πλάνης τὰ θεμέλια, ἀσάλευτον προαίρεσιν, ἐνδεικνύμενοι, τῇ πίστει πᾶσι τὸν Χριστόν. καὶ νῦν μελῳδεῖτε εὐσεβῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον σοῦ ἡ σύλληψις Θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυόμενον ἀλογίας πάσης τοὺς βροτοὺς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾷν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Θυρεῷ εὐσεβείας περισκεπόμενοι, καὶ Σταυρὸν ὥσπερ δόρυ ἀναλαβόμενοι, φάλαγγας ἐχθροῦ ἀοράτως ἐκόψατε, Μάρτυρες ἐνθέως, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Ἐκκαιόμενος φίλτρῳ τοῦ Παντοκράτορος, ὑπεισῆλθες ἀνδρείως Μαρτύρων στάδιον, καὶ καρτερικῶς ἐναθλήσας κατέρραξας, δράκοντα τὸν μέγαν, Φιλήμων ἀθλοφόρε.

Ὑποβρύχιον δείξας ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, τῷ βυθῷ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, ὦ Ἀρειανὲ Βασιλείας ἠξίωσαι, ἀπαρασαλεύτου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τοῦ Ἀγγέλου τὸ χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνη τὴν χαρὰν ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη, ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγα-
„σας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας.
„ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλε-
„σθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
„αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, πεῖραν πολλῶν ὑπέστητε βασάνων μακάριοι. κεφαλὰς δὲ τμηθέντες συνήφθητε, τάξεσιν οὐρανίαις, δόξῃ λαμπόμενοι, καὶ ταῖς θεϊκαῖς μαρμαρυγαῖς, ὡραϊζόμενοι.

Ἐκ σῶν αἱμάτων πορφύραν ἔβαψας, Θύρσε σοφὲ καὶ ταύτην εὐκλεῶς στολισάμενος, καὶ ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν θεῖον Σταυρὸν, πᾶσι σὺν ἀθλοφόροις, ἐπαγαλλόμενος, νῦν συμβασιλεύεις, τῷ Χριστῷ Θεομακάριστε.

Ὑμῶν μακάριοι ἀξιάγαστοι, ἀγγελικαὶ Δυνάμεις τοὺς ἀγῶνας ἐθαύμασαν, τὰς ἐνστάσεις, τὸν βίαιον θάνατον· οἷς συμπεριπολοῦντες, μνείαν ποιήσασθε, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ὑμῶν, μνήμην πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἀνθρώπων ἐν ὁμοιώματι, σοῦ ἐκ γαστρὸς ὁ Λόγος καθωράθη τικτόμε-

νος, καὶ Μαρτύρων πλῆθος ἐπεσπάσατο, πάθη καθυπομείνας, ὁ ὑπεράγαθος, ἄχραντε Παρθένε, Μαριὰμ Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός.

„Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ „τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγ„ματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βρο„τοῖς, λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύ„νοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ „μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΕ.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σκεῦος ἱερώτατον, Πνεύματος θείου γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθηράμενος, παθῶν ἱερώτατε. ἔνθα χρίσμα θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιεράρχης γενόμενος, καὶ ποδηγέτης λαοῦ θεόφρονος, καὶ μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι᾽ ἡμᾶς πάθη φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκιζομένου ταῖς μάστιξι, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος. τὸν νοῦν δὲ προσήλωσας, ἀνεκάστῳ πόθῳ, τῷ ὡραιοτάτῳ, κάλλει τοῦ θείου ἐραστοῦ. οὗ τῷ γλυκείῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλάϊσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τελέσαντα, ἡ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανύσαι δρόμον, σοὶ περιπλακεῖσα, μέσον τοῦ σκάμματος σοφέ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφάττεται. μεθ᾽ ἧς ἐκδυσωπούμενός σε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κραταίωμα. χαῖρε Κλίμαξ οὐράνιε. χαῖρε τὸ Κειμήλιον, τὸ τῆς Παρθενίας. χαῖρε Θεοτόκε, καὶ κιβωτὸς ἡ λογική. τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ καύχημα, τοῦ κόσμου τὸ κραταίωμα, τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις, ἡ Κιθάρα τοῦ Πνεύματος, ἡ ἁγία καὶ πάγκαλος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ἐκκεντούμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδει, ἀνθ᾽ ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι Εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ἁγίου, δύο.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Παθῶν ἀμαυρότητι, δεδουλωμένον, φαιδραῖς ἱκεσίαις σου, μάρτυς Ἐλευθέριε, μὲ ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δοῦλόν σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ᾠδαῖς.

Ἀθλήσεως ἔλαμψας, καθαρωτάταις αὐγαῖς ἱερώτατε, ἐπιχρώσας αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ γέγονας φωτοειδής, διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ, νοῒ ἐκ μεσότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θαυμάτων δαψιλῆ, χάριν ἐπλούτησας.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος Θάλαμος, καὶ τερπνὸν Παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ ἡμεῖς, Θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεῖον Ἐλευθέριον ἱερῇ τιμάω Πάτερ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκώς, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ἐλευθέριε σοφέ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε ἀεί, ἐλευθέρωσον παθῶν, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἐκλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἔνδοξε, ὥσπερ πάλαι Σαμουήλ, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι χρισθείς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεύς, λαὸν ἐποίμανας.

Ἱερουργὸς μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγονὼς ἐλάμπρυνας, τὴν στολὴν τὴν ἱεράν, μαρτυρίου αἵματι σοφέ, ἐν σταδίῳ καρτερῶς, ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, Θεὸς Λόγος πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται διό, Θεοτόκον οἱ πιστοί, ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἑλόμενος, ἀλγεινὰ προσφέρει τοῦ σώματος, ἐνδυόμενος σοφέ, ταῖς ὀδύναις καὶ θλίψεσι. διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπείληφας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, ἀθλητὰ θεόφρον κρατούμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυτόν, ἐπιρρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Ἐν ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότατος, ἀναδειχθεὶς στέφος διπλοῦν, ἐκομίσω μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ παντὸς ὀπτανόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ στηριζόμεθα. σὲ γὰρ ἐτύπου Ἀαρών, Ῥάβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε ἁγνή, Περιστερὰ ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νοὸς στερρότητι σοφέ, ὡπλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τοῦ μαρτυρίου σεαυτόν, ἐθελουσίως προδούς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς ἱερώτατε.

Ἐκ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα λαβών, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων σοφέ, σαγήνῃ μαρτυρικῇ, σαγηνεύων, λαοὺς πρὸς εὐσέβειαν.

Λαμπρυνθεὶς θείαις ἀρεταῖς, τὴν ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκπλήττει νοῦν καὶ ἀκοήν, τὸ μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου κόρη. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός „μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν „σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ Πέ„τρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐλεύθερον τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, γνησιώτατος δοῦλος, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σοι πεισθήσαντας. ἐναθλήσας δέ, ὡς Ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλοῦν ἐδέξω τὸ στέφος, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον γυμνόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα, πῶς ὑμνήσω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Οὐ χάσματα λεόντων, οὐ βράσματα πυρός, οὐ δεινῶν ἐπίτασις, τὸ εὔτονον τῆς σῆς, ἱερομάρτυς ἐχαύνωσε καρτερίας, ἀλλ' ὡς ἀδάμας ταῖς βασάνοις ἐνετρύφας, ζήλῳ θεϊκῷ πυρπολούμενος.

Ναμάτων ζωηρρύτων, τὸ στόμα σου πλησθέν, Ποταμοὺς ἠρεύξατο, ἐνθέων διδαχῶν, ἱερομάρτυς βυθίζοντας ἀμυήτων, ἐρεσχελίας καὶ ἀρδεύοντας καρδίας, τῶν ἐπεγνωκότων Χριστὸν τὸν Θεόν.

Μεγάλως σε δοξάζων, ὁ σὸς δημιουργός, ὑπὲρ οὗ προῄρησο, τὰ πάσχειν ἀθλητά, Περιστερὰν σοι ἐκπέμπει κομιζομένην, τροφὴν Ἀγγέλων Ἰσαγγέλῳ γεγονότι, ἄθλων φανοτάταις λαμπρότησιν.

Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν ὁρῶσαι, Ἀγγέλων στρατιαί, πῶς ὁ ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὡράθη Παρθένε θεοκυῆτορ. ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι, πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ὑπῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος δράκων ἀλλ᾽ ἀναιδὴς, ἤλεγκται ὁ ἄθλιος, τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσὶν, ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἱερώτατε Μάρτυς ὡς νικητὴς, ἄσειστος εἰσέδραμες, ἐν πυριφλέκτῳ κραββάτῳ, ὡς ἐν δρόσῳ ἀγαλλόμενος.

Ἐπὶ τοῦ σκάμματος, στῶς διήλεγξας, τοῦ Τυράννου τὸ θράσος εἰδωλικὸν, Μάρτυς τροπωσάμενος, Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος. Θεοτοκίον.

Ῥημάτων ἄκουσον, ἐμῆς δεήσεως, Παναγία Παρθένε· σὺ γὰρ ἐλπὶς, πάντων καὶ βοήθεια, τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς προσκαλουμένων σε.

ᾨδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δολίαις μηχανώμενος, συλᾶν σε λαλιαῖς, Μάρτυς ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, γέλως ὁρᾶται τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σοφιστὴς κακίας, κατασεσοφισμένος.

Ἐν ἅρματι αἰρόμενος, τῶν θείων ἀρετῶν ἔνδοξε τὸ ὕψος ἐπέφθασας, τοῦ Μαρτυρίου καὶ κατέῤῥαξας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ ἐπη[illegible]μον θράσος.

Ἰδεῖν τὴν ὡραιότητα, ποθῶν τοῦ Ἰησοῦ, ὅσιε σαυτὸν καθωραΐσας, τοῦ μαρτυρίου ὡραιότησι, καὶ πρὸς αὐτὸν μετέβης, στεφθεὶς λαμπρῷ στεφάνῳ. Θεοτοκίον.

Ζημίζει πᾶσαν ἔννοιαν, τὸ θαῦμά σου Ἁγνή· τίκτεις γὰρ Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν τροφέα τρέφεις γάλακτι, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα, αὐτὸς ὡς οἶδε μόνος.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἰδὼν τὸ εὔτονον ὁ Χριστὸς, καὶ ἀκαταγώνιστον ὄντως, τῆς καρτερίας σου πάνσοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ τροφὴν οὐράνιον, ἐκπέμπει δι᾽ ὀρνέου, σὲ ἐνισχύουσαν.

Οὐ δειλιάσασα ἡ σεμνὴ, καὶ ἱερωτάτη σου μήτηρ, τὴν τῶν Τυράννων ὠμότητα, σοὶ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελειοῦται, ὡς συναθλοῦσά σοι.

Νικήσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ, Μάρτυς παράταξιν ἔφραξας, στόματα λεόντων εἰς ἡμερότητα αὐτῶν μεταποιήσας, τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου λαῷ σου, μόνη Πανύμνητε.

ᾨδὴ ϛ'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐπίσημος κριὸς, τῶν θρεμμάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ λογικὸς, τῶν ἀγώνων ἡ τρυφὴ, δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας, οἰκείοις μέλεσιν.

Ἀνδρωθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν, ἀναβάσεσι σοφὲ, ἐξημαύρισας ἐχθρὸν, πολυμήχανον στεῤῥῶς, ἀοίδιμε, μαρτύρων κλέος, ἱερωσύνης κανών.

Πρὸς αἰκίσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐτομολῶν, κατεκοίμισας θηρῶν, τῶν ἀγρίων τὰς ὁρμὰς, ἀκοίμητον· τὴν πρὸς τὸν Κτίστην, ἔχων διάθεσιν. Θεοτοκίον.

Ἁγιάσματος Σκηνὴ, δεδειγμένη Μαριὰμ, μιανθεῖσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἁγίασον, καὶ θείας δόξης, μέτοχον ποίησον.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐδείχθης παμάριστος, καὶ στεῤῥὸς ἀγωνιστὴς, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, οὐ δειλιῶν βασάνων τὰς προσβολὰς, τὸ πῦρ δὲ ὑπεῖξέ σοι, καὶ σιδήρου ὀξύτης νῶτα δέδωκεν.

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, Ἐλευθέριε σοφὲ, εἰδωλικὴν κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, τὴν νίκην ἀράμενος, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου πολεμήτορος.

Ἡ γῆ μὲν τοῖς αἵμασιν, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς, ὁ δὲ ἀὴρ ἡγίασται, τῷ καθαρῷ σου πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἀνιόντι, παμμάκαρ Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην, παράσχου τῇ καρδίᾳ μου. Ὁ Εἱρμός.

„ Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν,
„ τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι,

„ τῷ

„ τῷ ἀδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι „ ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πο„ λυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους.

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων Ὅσιε, καὶ προστασίαν τῶν ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπειδὴ Εὔσπλαγχνε ζωοδότα, ὡς Φιλάνθρωπος μόνος καὶ οἰκτίρμων Θεὸς, τὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν, καὶ παντοσθενεῖ δεξιᾷ σου Λόγε, τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέριον. αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοι, καὶ καθηγίασται, καὶ ἀνετέθη σοι ὡς Σαμουὴλ, ἀπὸ μητρὸς ἱερᾶς σοὶ τῷ Κτίσαντι, Πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Στίχ. Ἐλευθέριος ὡς ἀδούλωτος φύσει,
Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνῃ.
Θεῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε φάσγανα πέμπτῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ Πόλεως Ῥώμης, πάνυ νέος τὴν ἡλικίαν, ἐκ Πατρὸς ὀρφανὸς, μητέρα δὲ μόνην ἔχων, ᾗ ὄνομα Ἀνθία, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου κατηχηθεῖσα. Προσηνέχθη δὲ ὑπ' αὐτῆς τῷ Ἐπισκόπῳ Ἀνικήτῳ ὁ Ἅγιος Ἐλευθέριος, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα μανθάνει, καὶ τῷ τῶν κληρικῶν καταλέγεται τάγματι. Τῷ δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ χρόνῳ, χειροτονεῖται Διάκονος. τῷ ὀκτὼ καὶ δεκάτῳ, Πρεσβύτερος, εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν ἐλάσας ἐνιαυτὸν, ἐπίσκοπος προχειρίζεται τοῦ Ἰλλυρικοῦ, πολλὰ πρότερον διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλον κατεργασάμενος θαύματα. Ἐπεὶ δὲ διδάσκων πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπέστρεφε πίστιν, μεταπέμπεται τοῦτον Ἀδριανὸς ὁ Βασιλεύς. καὶ τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεὸν τῶν ὅλων ἀνακηρύξαντα, προστάσσει τεθῆναι αὐτὸν ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ, καὶ σώρευμα πυρὸς ὑποστρωθῆναι κάτωθεν. Εἶτα ἐν ἐσχάρᾳ δεινῶς ἐκκαυθείσῃ τεθῆναι, καὶ αὖθις ἐν τηγάνῳ ἐκπυρωθέντι, πλήρει ἐλαίου καὶ στέατος καὶ πίσσης. τῇ δὲ Χριστοῦ χάριτι καὶ δυνάμει ἐκ πάντων φυλάττεται ἀβλαβής. Εἶτα κατασκευάζεται κλίβανος τῇ συμβουλῇ τοῦ Ἐπάρχου Κορέμμονος, ἔχων ἑκατέρωθεν ὀβελίσκους ὀξεῖς. Ἐν ᾧ πρῶτος αὐτὸς ὁ Κορέμμων Πνεύματος Ἁγίου πλησθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας εἰσέρχεται. Ἐξ οὗ ἀβλαβὴς ἐξελθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἐλευθέριος ἐβλήθη ἐν τῷ τηγάνῳ, καὶ σβεσθείσης τῆς φλογὸς, ἐξῆλθε σῶος. Εἶτα φρουρεῖται, καὶ δεσμεῖται ἐν ἅρματι, ὑπὸ πώλων ἀγρίων ἑλκόμενος, καὶ ὑπὸ Ἀγγέλων λυθεὶς, εἰς ὄρος ὑψηλὸν καθίσταται, ἔνθα ἅμα μετὰ τῶν ἀγρίων ζώων συνδιαιτώμενος, ἃ καὶ ἐξημέρωντο, τὰ τοῦ Θεοῦ λόγια διεξιόντος αὐτοῦ. Εἶτα τοὺς εἰς τὴν σύλληψιν αὐτοῦ σταλέντας στρατιώτας μαθητεύσας, βαπτίζει μεθ' ὧν καὶ ἑτέρους ὡσεὶ πεντακοσίους πιστεύσαντας τῷ Χριστῷ. ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θηρίοις εἰς βορὰν βληθεὶς, καὶ σῶος διαφυλαχθεὶς, ὑπὸ δύο στρατιωτῶν ἀναιρεῖται, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος, συμπεσόντων αὐτῷ. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθία, περιπλακεῖσα τῷ τοῦ ἁγίου νεκρῷ, καὶ ἀσπαζομένη, ξίφει καὶ αὐτὴ ἐξαναιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ, πλησίον τοῦ Ξηρολόφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ υἱοῦ νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνῳ,
Αὐτὴν ἑαυτὴν συγκεκομμένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Κορέμμων, ὁ Ἔπαρχος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμμων κόρον,
Ἕως ἐτμήθη τὸν αὐχένα τῷ ξίφει.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ δύω Δήμιοι οἱ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Θεόν σε γνόντας δημίους δύω Σῶτερ,
Ἄλλοι κατακτείνουσι δήμιοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας μάρτυρος Σωσάννης.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ ἐκ Παλαιστίνης, ἐκ πατρὸς Ἕλληνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ὧν ἀμφοτέρων φυγοῦσα τὴν ἀσέβειαν, προσέδραμε τῷ Χριστῷ, καὶ τοῦ θείου Βαπτίσματος μετέσχεν ὑπὸ Σιλβανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου. Τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς, τέλει χρησαμένων τοῦ βίου, διαδοῦσα πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς πένησι, καὶ τοῦ τῆς δουλείας ζυγοῦ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας ἐλευθερώσασα, καὶ ἀνδρῴαν περιθεμένη στολὴν, σεμνείῳ τινὶ προσφοιτᾷ, καὶ τὴν κόμην κειραμένη, Ἰωάννης μετονομάζεται. Εἰκοστὸν δὲ χρόνον ἐκεῖσε διαπεράσασα, συκοφαντίαν ὑφίσταται. Ἀσκητρίας γάρ τινος εἰσελθούσης ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ λογισαμένης ἄνδρα εἶναι αὐτὴν, καὶ πρὸς ἀσέλγειαν ἐκκαλουμένης, ἐπεὶ ταύτην ἀπώσατο, διαβάλλεται παρ᾽ αὐτῆς, ὡς ἐπιχειρήσασα ταύτην βιάσασθαι. Ἡ δὲ τὴν συκοφαντίαν καταδέχεται, καὶ μετάνοιαν αἰτεῖ, ἐφ᾽ οἷς δῆθεν ἐκλήθη. Τοῦ δὲ Ἐλευθερουπόλεως Ἐπισκόπου μαθόντος περὶ τούτου, καὶ παραγενομένου ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τὸν Ἡγούμενον ἐπιπλήττοντος, ἆραι ἀπ᾽ αὐτῆς τὸ σχῆμα ὁ Ἡγούμενος ἐβουλήθη. Εἰς ἀνάγκην δὲ καταστᾶσα ἡ μακαρία, ᾐτήσατο δύω Παρθένους εἰσελθεῖν, καὶ δύω διακόνους γυναῖκας, μεθ᾽ ὧν κατὰ μόνας ἐλθοῦσα, πράγματι πεπληροφόρηκε τὰ καθ᾽ ἑαυτήν. Τότε δὲ γνωσθέντος, θάμβει ληφθεὶς ὁ Ἐπίσκοπος, κεχειροτόνηκεν αὐτὴν Διάκονον, καὶ τῶν λοιπῶν ἡγεῖσθαι προσέταξε. Πολλὰ δὲ κατεργασαμένη θαύματα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἐπιδημήσαντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡγεμόνος ἐν Ἐλευθερουπόλει, καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτόκλητος αὕτη προσελθοῦσα, προσευχῇ μόνῃ εἰς γῆν τὰ ξόανα κατασπᾷ. Ὅθεν διαβληθεῖσα παρίσταται τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτέμνεται. Ὧν γενομένων αὖθις σῴων, οἱ τούτους ἐκτεμόντες δήμιοι ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἡ δὲ μακαρία Σωσάννα, μόλιβδον πυρὶ λυθέντα, διὰ χώνης ἐν τῷ στόματι τεθείσης, τοῖς ἐγκάτοις ἐπιχέεται. καὶ ἀβλαβὴς διαφυλαχθεῖσα, μαστίζεται. καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κουβικουλαρίου.

Στ. Ἐλευθέριος ἐλευθερωθεὶς Κόσμου.
Ὑπερκόσμιον εὗρεν ἐλευθερίαν.

Οὗτος τὸ Βυζάντιον ἔσχε Πατρίδα, ὀρθοδοξίᾳ διαλάμπων. Ἐν γὰρ ταῖς τῶν Βασιλείων αὐλαῖς παιδιόθεν ἀνατραφεὶς, κἀκεῖθεν καὶ τὰς πρώτας εἴληφε τιμὰς, πλούτῳ καὶ δόξῃ πάντας τοὺς κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ ὑπερβάλλων. Ἀλλ᾽ ἔρωτι θείῳ τῶν ἀφθάρτων καὶ αἰωνίων ληφθεὶς, καὶ πάντα τὰ γήϊνα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, αὐλαῖς Κυρίου παραῤῥιπτεῖσθαι καὶ προσμένειν, ἢ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν εἵλετο. Πρὸς τὸν Θεὸν οὖν τὸ ὄμμα τοῦ νοὸς συντείνας, ἦν ἐν ὕμνοις σχολάζων ὁσημέραι, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος. Ταῦτα δὲ ὁ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν φθορεὺς οὐχ ὑπέφερεν, ἀλλ᾽ ὀργάνῳ χρησάμενος τῷ δούλῳ τοῦ μακαρίου, ὑποβάλλει προσελθὼν τῷ Βασιλεῖ κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου. Τὸ γὰρ δοῦλον ὥς φησί που τὶς σοφὸς, ἐχθρὸν τοῖς δεσπόταις. Οὗτος πρόσεισι τῷ Βασιλεῖ λέγων, ὅπως τε τῷ θείῳ προσῆλθε λουτρῷ, καὶ ναὸν ἐδείματο, καὶ τῷ Ἐσταυρωμένῳ προσανέχων, τοὺς βασιλικοὺς βδελύττεται θεσμοὺς καὶ τύπους, προσθέμενος, ὅτι καὶ κρυπτὸν οἴκημα ὑπὸ γῆν κεκτημένος, παννύχους λατρείας τῷ τῶν Χριστιανῶν προσάγει Θεῷ, νηστείᾳ καὶ κλαυθμῷ καὶ χαμευνίᾳ τὸ σῶμα καταστρύχων. Τοιαῦτα κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου τοῦ δούλου διηγησαμένου, ὁ Βασιλεὺς εἰς θυμὸν ἀναφθεὶς, τὸν Ἅγιον μετεκαλέσατο. Ὧ καὶ παραστάντι, εἰρωνικὰς τὰς πεύσεις, καὶ δοκήσας σαίνειν προσάγει, οὕτως εἰπών. Πῶς ἡμᾶς

ἀφεὶς

Δημόσια Βιβλιοθήκη

ἀφεὶς Ἐλευθέριε, τὸν τοσοῦτον χρόνον ἀπεδήμησας τοῦ ἡμετέρου πόθου, καταφρονήσας τῶν Βασιλείων αὐλῶν, καὶ τῆς πρὸς σὲ μου γνησίας διαθέσεως καὶ μεγίστης; καὶ ὁ μέγας ταῖς ἀλλεπαλλήλοις νόσοις ὦ Βασιλεῦ τὸ σῶμα φέρων τετρυχωμένον, ἀκράτοις αὔραις ἐνδιατρίψας πρὸς ἀνάκτησιν ἡρετισάμην. Καὶ ὁ Βασιλεύς. Τί δῆτα καὶ μόνος τῆς εὐσεβείας ἀπολαύων, τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν κατατρυφᾷς, ἡμεῖς δὲ οὐ συντρυφήσωμεν συνελθόντες; Μὴ δ' ὅλως τοῦ μακαρίου πρὸς ταῦτα κατανεύσαντος, εὐθὺς πρὸς ἑσπέραν τὸν Σάγγαριν διαβάς, (Ποταμὸς δὲ οὗτος, ἐν οἷς ὁ μακάριος τὰς οἰκήσεις εἶχεν,) ἀφίκετο. Καὶ σκοπήσας τὴν κρυπτὴν θύραν, ὁρᾷ ὡς ἐν φρέατος εἴδει χάσμα φανέν. ἐν ᾧ καὶ κατελθών, καὶ ναὸν ὡραϊσμένον εὑρών, καὶ συνταραχθεὶς τῇ ὁράσει, τὴν ἀπειλὴν ἀφείς, κολακεύειν ἤρξατο ῥήμασι θωπευτικοῖς, πειρώμενος ἐκλύειν τοῦ μακαρίου τὸ εὔτονον. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀέρα δέρων, καταπεῖσαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις οὐκ εἶχε τὸν Ἅγιον, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, κυσὶ καὶ ὀρνέοις βορὰν ἀποῤῥιφῆναι. Καὶ τοῦ μακαρίου οὕτω παραθεμένου τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σώματος ἠμελημένου κειμένου, τὶς τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν καὶ Θεῷ φίλων ἀνελόμενος, τῷ τῆς ἱερωσύνης χαρίσματι κεκοσμημένος, μύρῳ εὐωδιάσας τοῦτο, ἀξίως ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βάκχου τοῦ νέου.

Στίχ. Μὴ δεύτερόν τις, μὴ δὲ Βάκχον τὸν νέον,
Ἐν τοῖς ἀθληταῖς ταττέτω διὰ ξίφους.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ Παλαιστίνης, ἐν τοῖς χρόνοις Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων Ῥωμαίων. Ἦν δὲ ὁ τούτου πατήρ, Χριστιανὸς ἐκ προγόνων, Χριστιανικωτάτῃ συζῶν γυναικί. Τῇ ματαίᾳ δὲ δόξῃ τοῦ Κόσμου τούτου καὶ τῇ ἀπάτῃ δελεασθείς, τὴν ἀληθῆ καὶ πατροπαράδοτον πίστιν ἐξομοσάμενος, τῇ μιαρᾷ τῶν Ἀγαρηνῶν θρησκείᾳ ἐλεεινῶς ηὐτομόλησεν. Ἐγένοντο τοίνυν τούτῳ παῖδες ἑπτά· οὓς ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ πλάνῃ ἀνέτρεφε. Τούτου δὲ τὴν ζωὴν ἐν τῇ ἀσεβείᾳ καταστρέψαντος, οἱ ἑπτὰ παῖδες ἅμα τῇ μητρὶ κατελείφθησαν. Ὧν ὁ τρίτος κατὰ τὴν τῆς γεννήσεως τάξιν Δαχὰκ ὀνομαζόμενος, (ὅπερ ἑρμηνεύεται ἑλληνιστὶ Γελάσιος,) ἄζυγα ἑαυτὸν ἐτήρει. ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς πατρὸς τελευτῆς, τὰ Χριστιανῶν ἑλέσθαι ἐβούλετο, ὅπερ ἀποθανόντος αὐτοῦ κατεπράξατο. Ἀναθέμενος γὰρ τῇ Μητρὶ τὰ περὶ τούτου, καὶ παρορμῶσαν αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ καὶ διεγείρουσαν οἷα πιστὴν εὑρηκώς, ἀπῆρε τῆς ἐνεγκαμένης. καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβών, ἐκεῖθέν τε παρὰ Μοναχοῦ τινὸς ὁδηγηθείς, ἦλθεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ἁγίου Σάββα, ἔνθα τοῦ θείου Βαπτίσματος καταξιοῦται. Εἶτα δεηθείς, τὸ τῶν Μοναχῶν περιβάλλεται σχῆμα. ἐν ᾧ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς στομώσας ἑαυτόν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς ἐξέρχεται, δεδοικότος μὴ φωραθείη τὰ κατ' αὐτὸν τοῖς Ἀγαρηνοῖς. ἐκράτουν γὰρ οὗτοι τῆς χώρας. Κατὰ τύχην δέ, ἢ μᾶλλον θείαν οἰκονομίαν, ἐν Ἱεροσολύμοις γενόμενος, καὶ τῇ οἰκείᾳ μητρὶ περιτυχών, τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγγέλλει, καὶ πάνυ ἔλεγε λυπεῖσθαι περὶ τῶν ἀδελφῶν, ὅτι ἐν ἀπιστίᾳ εἰσί. Τοῦτο δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀκούσαντες παρὰ τῆς Μητρός, τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει προσέρχονται, ἑνὸς μόνου περιλειφθέντος ἐν τῇ ἀσεβείᾳ. Ὃς δῆλα τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον Βάκχον, (τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ θείου Βαπτίσματος, ἀντὶ Δαχὰκ ὠνομάσθη,) τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἐπεποιήκει. Οἱ δὲ ἀνερευνησάμενοι, καὶ συλλαβόντες αὐτόν, πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν τῆς Ἁγίας Πόλεως ἤγαγον, Ὁ δέ, τῷ ὀνομαζομένῳ στρατηγῷ παρ' αὐτοῖς, καὶ τοῖς κριταῖς ἐκπέμπει αὐτόν. Ὧν ἐνώπιον τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν πίστιν ὡς ματαίαν διαβαλών, καὶ μυκτηρίσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύ-

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Παύλου τοῦ νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν τῷ ὄρει Λάτρου.

Ἰστέον, ὅτι ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ᾗ καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἀπήρξατο ὑπ' αὐτοῦ τελεῖσθαι, ἕως τῆς εἰκοστῆς πέμπτης τοῦ Μηνός, τιμῶν ἐκ τῶν Ἑσπερίων ἐλθόντων, καὶ ἀπαγγειλάντων. Διὸ καὶ λόγος ἀπολογητικὸς ἐξεφωνήθη παρ' αὐτοῦ, κάλλιστός τε καὶ ὠφελιμώτατος. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ δ'. Τῶν ἐν καμίνῳ παίδων σου.

Μεγαλυνέσθω ἐκράζες σοφέ, στρεβλούμενος, νῦν ἐν τῇ σαρκί μου ὁ Χριστός. οὐ δειλιῶ τὰς πυρακτώσεις τῶν λεβήτων, οὐ πτοοῦμαι θάνατον, οὐ τῶν θηρῶν τὰς ὁρμάς, διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Μόνου Θεοῦ τὸ κάλλος ἐκζητῶ, μόνης τοῦ δόξης τε τυχεῖν ἐπιποθῶ. στρεβλούσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν σῶμα, ἀνεβόας ἔνδοξε, ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῷ.

Ἀποσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωήν, μακάριε, Κόσμῳ ἐνεκρώθης ἀληθῶς, καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰκισμῶν δοκιμασίᾳ, πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, ἀποτεθεὶς θησαυροῖς, ἐπουρανίων μονῶν.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε ἀνθρώπων, παναμώμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθείς, πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν, ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

Ἄλλος. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τυράννων ἤλεγξας θράσος, καὶ Βασιλέων ὠμότητα. καὶ διὰ μέσου πυρὸς ἡπλωμένος, παμμάκαρ ἀνέμελπες. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν. δι' ἧς καταβέβληκας, στεῤῥῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαι, ἀρχιερέων σύλλογος, καὶ Ἀγγέλων πληθύς, εὐφροσύνης πλησθέντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, τοῦ Ἱεράρχου καὶ Μάρτυρος.

Ἁγίας ῥίζης ὡς ἄνθος, ἐλευθερίας φερώνυμε, ἀπὸ θείας Μητρός, ἀνεβλάστησας καρπὸς ἱερώτατος. μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι. Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγιωτέρα, τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων, Χερουβὶμ ἀνεδείχθης, μητροπάρθενε Δέσποινα. Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς Κτίσεως.

Ὠδὴ η'. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἀθλήσει ἠνθήσατε, φυτὰ ὡς ἀειθαλῆ, βασάνοις κοσμούμενοι, μαρτύρων καλλονῇ. καὶ νῦν Παραδείσου ἄνθη ὤφθητε, θείαν εὐοσμίαν, ἐκπέμποντες ἐνθέως.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ἡ μήτηρ προσκιρτᾷ. τῷ σῷ γὰρ λειψάνῳ, συμπλακεῖσα σεμνῶς, ξίφει τελευτᾷ, καὶ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰάσεων νάματα, θαυμάτων Ποταμούς, προχέει τοῖς χρῄζουσιν, ἡ θήκη σου σοφέ, ἐκπλύνοντα ῥύπον, ψυχοφθόρων παθῶν, μάρτυς ἱεράρχα, διό σε εὐφημοῦμεν. Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστός, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν Κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροὺς Ποταμούς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὡς δεκτὸν ἱερεῖον ὁλοκαυτούμενον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ ἀοίδιμε, θείαν ὡς ὀσμήν, πρὸς ὕψος τὸ οὐράνιον, τὴν εὐχαριστίαν, ἀνέμελπες ἐνθέως.

Πεποιθὼς ὥσπερ λέων ἀνόμους ἤλεγξας, καὶ πολλῇ παῤῥησίᾳ στόματι ἔφραξας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, πάλαι δυσφημούντων, ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Ἀνυμνῶν ἱεράρχα, πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος καὶ καταβέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, ἀσεβούντων κραυγάζων σύ, σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας, τῆς σῆς παμύμνητε, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν ὑλομανήσασαν, πρόῤῥιζον ἐξήρανε καὶ ἀνεβλάστησε, τὴν τῆς ἀφροσύνης, Παρθένε ἀλογίαν.

Ὁ Εἱρμός.

,, Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Στόμα Θεοῦ γενόμενος ἐκ τοῦ στόματος, τοῦ ἀλλοτρίου λαὸν ματαιόφρονα, ἀφαρπάσας ἔδειξας, κληρονόμον χάριτος, ἐναθλήσας στεῤῥῶς σὺν ἱερεῦσι, καὶ ἀθληταῖς κατοικεῖς Ἐλευθέριε.

Ἡ καθαρὰ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῶν ἀρετῶν τὸ τερπνὸν καταγώγιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, λαμπτὴρ ὁ ἄδυτος, Ἱεραρχῶν ἡ κρηπὶς καὶ τῶν δογμάτων, ἀνευφημείσθω πιστῶς Ἐλευθέριος.

Φῶς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, φῶς χρηματίσας Ἡλίου φαιδρότερον. διὸ τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, ἐπιτελοῦντας παθῶν ἀχλύος ῥῦσαι, ταῖς πρὸς Θεόν σου λιταῖς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τεμὼν μαχαίρᾳ τῶν θείων λόγων σου, τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος Ἐλευθέριε ὅσιε, τοῦ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, πίστει καὶ ἀληθείᾳ. ὅθεν τιμῶμέν σε, ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοί, καὶ θεῖον κήρυκα.

Ἐκ γῆς ἀπάρας σοφὲ τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην τοῦ Δεσπότου τὴν ἔφεσιν, τοῦτο μονωτῶς Πάτερ ἀνύψωσας. ὅθεν σαρκὸς ἠρνήσω, πᾶσαν ἀπάθειαν, καὶ ἐγκαρτερῶν ἐν τοῖς δεσμοῖς, στεῤῥῶς ἐνήθλησας.

Ῥοαῖς αἱμάτων, τῆς σῆς ἀθλήσεως τὴν ἱερὰν κοσμήσας στολὴν ἱερώτατε, εἰς τὴν ἐπουράνιον σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδυς, τοῦ μαρτυρίου σου. ἔνθα μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν εὐφημούντων σε.

Ὑμνεῖν τὸν τρόπον, τὸν ὑπερθαύμαστον, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ξένης σου κυήσεως Πάναγνε, ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὸ σύστημα. πάντα γὰρ ὑπερέχει, νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, καὶ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ὁ Εἱρμός.

,, Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Χριστῷ προσήγαγες πάτερ, πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμήν. σοὶ δὲ ἐνοῦσα τῷ μόσχῳ δάμαλις [illegible] τεκοῦσα, συναπηρέθη μεθ' ἧς σε, [illegible] Ἐλευθέριε μέλπω.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτειαν Κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ καὶ βασάνων, τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, σωματωθέντα Παρθένε, ἐν τῷ Σταυρῷ καθορῶσα, νεκρούμενον ἀνεβόας· πῶς πάσχεις ταῦτα Υἱέ μου, ὑπὲρ βροτῶν σωτηρίας;

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου ἰδιόμελον. Ἦχος βʹ.

Ὡς τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος, Πάτερ κατηξίωσαι. καὶ νεανικῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους, ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. ὅθεν τὴν μαρτυρικὴν ἐνστασιν ἐκτελέσας, ἐν ἀμφοτέροις Ἐλευθέριε, τὸ καύχημα ἐκληρώσω Χριστόν. μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύων, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος ἐβλάστησε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς,

καρ-

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλέων

καρποφοροῦν τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε ἐν σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, λόγχῃ νυττόμενον, δάκρυσι κατέβρεχε, πικροῖς τὸ πρόσωπον. καὶ στενάζουσα ἔλεγε· βαβαὶ τῶν ἀρρήτων. Δέσποτα κριμάτων σου, πῶς ὑπ' ἀνόμων ἀνδρῶν, πάσχεις ἐπονείδιστα πάθη, θέλων τὸ χειρόγραφον ῥῆξαι, τοῦ Ἀδὰμ καὶ σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ'.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Σκήνωμα θεῖον ἔνδοξε, καὶ ναὸς ἔμψυχος γεγενημένος, βίου λαμπρότητι καὶ πολιτείᾳ, ἄψυχον ἤγειρας ναόν, τὸν πάλαι πεσόντα πανσεβάσμιε, τῷ τῆς οἰκουμένης βασιλεύοντι. διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεῦος ὤφθης τοῦ Πνεύματος, τὰς οὐρανόθεν σοι χορηγουμένας, ὑποδεχόμενον φωτοχυσίας, καὶ λαμπηδόνων δεκτικόν. ὅθεν προφητεύεις, τὴν σωτήριον, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀπολύτρωσιν, αὐτὸν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἴγλῃ τῇ σελασφόρῳ σου, περιχεόμενος καὶ θεωρίας, καταξιούμενος καθαρωτέρας, καὶ ἀνεσπέρου φωτισμοῦ, ἀναδεδειγμένος μάκαρ ἔμπλεως, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας περιφρούρησον, αἰτούμενος τὸν μόνον, Κύριον πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε παναμώμητε, Θεοχαρίτωτε Κυρία μόνη, σύ μου καταύγασον ἐσκοτισμένην, νῦν τὴν καρδίαν πάθεσι δεινοῖς, ὅπως θεωρήσω φῶς ἀνέσπερον, θεῖον τοῦ Υἱοῦ σου τὸ γλυκύτατον. ὅθεν ἀνυμνῶ σε καὶ δοξάζω, τὴν ἐλπίδα μόνην, ἡμῶν καὶ καύχημα. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοδότως ὑμνῶμεν Ἀγγαίου λόγους.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. Ἦχος βαρύς.

Τῷ ἐκτινάξαντι.

Θεοειδέστατος Θεῷ, παρεστηκὼς ὡς Προφήτης ἀληθής, τῶν ὑμνούντων τὴν σεπτήν, μνήμην σου μάκαρ μνημόνευε.

Ἐπὶ κρηπῖδος ἀσφαλοῦς, τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν οἰκοδομῶν, ἀνατέθεικας ναόν, ἔμψυχον Θεῷ μακάριστε.

Ὁ καθαρώτατος, σου νοῦς, ἀεὶ Θεὸν καθορῶν ὡς ἐφικτόν, τὰς ἐκεῖθεν τηλαυγῶς, χάριτας μάκαρ ἀπέστιλβεν. Θεοτ.

Σὲ τὸν ἀμήτορα πρίν, Λόγον Θεοῦ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, σαρκικῶς τέτοκεν Υἱὸν ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Δυνάμει θείᾳ δαιμόνων, δεινῆς αἰχμαλωσίας, ἡμᾶς λυθέντας, ναοὺς σου σεπτοὺς Σῶτερ δεικνύεις, ἅγιος εἶ κράζοντας, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πληρῶν τὴν Οἰκουμένην, ἁγιωσύνης Προφῆτα ναόν σε δεικνύει, ἅγιος εἶ κράζοντα, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα τὸ πᾶσι, τὴν χάριν διανέμον, τὴν σὴν καρδίαν, οἰκῆσαν βοᾷν σε ἐκδιδάσκει. ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγῳ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοφῶς δημιουργήσας, δημιουργεῖται, ἐκ σοῦ καθ' ἡμᾶς Θεομήτορ, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ Φιλάνθρωπος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστὲ ἡ Ἐκκλη„σία. καὶ γὰρ ἀπαύστως. ἐν ὕμνοις βοᾷ „μελῳδοῦσα, ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς „ψυχὰς ἡμῶν.

θεοφ. ἦχ. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντα ὡς Θεός, ἐφορῶν καὶ γινώσκων, ψυχῆς τὸ καθαρόν, καταυγάσας σου ὄμμα, Προφῆτα πανεύφημε, ὁδηγὸν Κόσμῳ ἔδειξεν· ὅθεν μνήμην σου, τὴν ἱερὰν ἐκτελοῦντες, πρέσβιν ἄριστον, καὶ πρὸς Θεὸν σε μεσίτην, Ἀγγαῖε προσάγομεν.

Ἕτερον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Θείῳ Πνεύματι πεφωτισμένος, τὴν διάνοιαν ὀφθεὶς Προφῆτα, τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεύεις μυστήρια, ἀνακαλύπτων μελλόντων τὴν δήλωσιν, καὶ σαφηνίζων πραγμάτων τὴν ἔκβασιν. Ἀγγαῖε πανόλβιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ἀπερίγραπτον, τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς κυήσεως, ὁ Ἡσαΐας κατιδών, θεοφθόγγως ἐκραύγαζε. Πνεῦμα γὰρ ἐπέστη σοι, Θεοτόκε πανάγιον, Βάτον σε ὡς πρόπαλαι, ἐκτηροῦν ἀκατάφλεκτον. διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν· Χαῖρε Θεοῦ οἰκητήριον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προσηλωθέντα σε, ὡς ἐθεάσατο, ἐν ξύλῳ Δέσποτα, ἡ ἀπειρόγαμος, δακρυρροοῦσα καὶ συχνά, στενάζουσα ἀνεφώνει· οἴμοι δόξης Ἥλιε, παρθενίας μου κύημα· πῶς σε ἀνομώτατος, ξύλῳ δῆμος ἀνήρτησε, τὸν πάντων Ποιητὴν καὶ Δεσπότην; ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Ὠδὴ δ΄. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν.

Ἀπέδειξας, τὸν ἐκ Παρθένου ἔμψυχον προσληφθέντα σοι ναόν, τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστέ, μεθ' οὗ βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπανήγαγες, τοὺς ἀπωσμένους Κύριε, δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐλευθερώσας ἡμᾶς, ὡς ὁ Προφήτης, λέγει ὁ Θεόληπτος.

Ὑπέφηνας, τὴν ἐσομένην ὕστερον, σωτηρίαν τῶν ἐθνῶν, τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστέ, τῷ σοὶ βοῶντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Μετήγαγες, πρὸς εὐλογίαν Δέσποινα, τὴν κατάραν τοῦ Ἀδάμ, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστόν. πρὸς ὃν βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ναὸς γενέσθαι, Θεοῦ τοῦ ζῶντος, μάκαρ ἀξίωσον, τοὺς τὴν φωσφόρον σου, τελοῦντας ἑορτήν, ἐπὶ πέτραν ἑδράσας, τῶν σῶν δογμάτων ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὡς εὐεργέτης τὴν σὴν εἰρήνην, δὸς ἡμῖν Κύριε, τὴν περιποίησιν, εἰρήνην τῆς ψυχῆς. ἣν ὁ θεῖος Ἀγγαῖος, Πνεύματι Θείῳ προηγόρευσε.

Μεγάλη ἔσται, τῆς Ἐκκλησίας ὁ εὔκλεια ὑπὲρ τὴν προτέραν, Ἰσραὴλ συναγωγήν, σαρκωθέντος τοῦ Λόγου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσαντος. Θεοτ.

Εὐλογημένη, δεδοξασμένη μήτηρ ἀπείρανδρε, τὴν νενεκρωμένην, ἁμαρτίαις μου ψυχήν, καὶ παθῶν κεχωσμένην, ταῖς ἀκρασίαις ζωοποίησον.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Ἰωνᾶς, ἐκ κοιλίας.

Νεανικῶς, τὴν εὐσέβειαν μάκαρ διδάσκων, ἀνήγειρας τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ναὸν ἡγιασμένον, ἀφθονίαν ἀγαθῶν ὑπισχνούμενος.

Ἀνήγαγες, τῆς μακρᾶς Σωτὴρ αἰχμαλωσίας, τὸν ἄνθρωπον ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, καὶ πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, ἐπανήγαγες αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπος.

Ἰθυνόμενος, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, Προφῆτα, ἐθέσπισας τῶν πρακτέων τοὺς λόγους, καὶ τῆς εὐσεβείας, ἐξεπαίδευσας ἡμᾶς δικαιώματα. Θεοτοκίον.

Γνώμῃ πεσών, ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου· ὁ Λόγος δέ, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, τοῦτον ἀνακαλεῖται, καὶ πρὸς τὴν ἄνω τρυφὴν μετηγάγετο.

Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ Ἰωνᾶς, ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐβόα· ἀνά„γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. ἡ-

μᾶς

Δημόσια Βιβλιοθήκη Σερρών

„ μεῖς δέ σοι βοῶμεν. παντοδύναμε μὲ Σω-
„ τὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚʹ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἀγγαίου.

Στίχ. Ἀγγαῖος ὄγκος πλήρες ὤφθη χαρίτων,
Ὡς ὑλικὸν δὲ τῷ χρόνῳ συνετρίβη.
Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ Ἀγγαῖον γαῖα συνέχεν.

Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Λευΐ. ἐτέχθη δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας. καὶ ἔτι νέος ὢν, ἦλθεν ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προεφήτευσε μετὰ Ζαχαρίου ἔτη τριάκοντα ἕξ. Προέλαβε δὲ καὶ οὗτος τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη τετρακόσια ἑβδομήκοντα, καὶ φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσε, καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, καὶ ἀποθανὼν ἐτάφη πλησίον τῶν ἱερέων ὡς αὐτοὶ ἐνδόξως. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐκ γένους ἱερατικοῦ ἦν. Ἦν δὲ κομιδῇ γηραιὸς, στρογγύλον ἔχων τὸ γένειον, τὴν ἡλικίαν εὔτιμος, τὴν ἀρετὴν περιφανὴς, ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων καὶ τιμώμενος, ὡς ἔνδοξος καὶ μέγας προφήτης. Ἑρμηνεύεται δὲ ἑορτὴ, ἢ ἑορταζόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαρίνου.

Στίχ. Κάραν Μαρῖνος ἀτρεπίζεται ξίφει,
Ἧς ὁ Στέφανος ἀτρεπὴς ἐν Κυρίῳ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, Ῥωμαῖος τὸ γένος, τῆς συγκλήτου μετέχων βουλῆς καὶ τιμῆς, ἀπὸ παιδικῆς ἔτι τῆς ἡλικίας. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανὸς, εἰς ἐξέτασιν ἀχθεὶς, καὶ θῦσαι μὴ βουληθεὶς, ἀναρτᾶται καὶ σπαθίζεται, καὶ ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς τίθεται, καὶ τηγάνῳ ἐκκαυθέντι, καὶ ἐν χαλκῷ λέβητι, βάλλεται. Ῥύεται δὲ παραδόξως, τοῦ πυρὸς εἰς δρόσον μεταληφθέντος. καὶ πολλῶν θηρίων διαβληθέντων, διαφυλάττεται ἀσινής. Εἶτα διὰ προσευχῆς καταβάλλει τὰ εἴδωλα, ἀπατήσας τὸν Βασιλέα, ὡς ἀφιξόμενος πρὸς τὸν βωμὸν, καὶ θυσίαν προσάξων. καὶ οὕτω τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, προπεμπόντων αὐτὸν, τοῦ τε πατρὸς, καὶ τῆς μητρὸς, καὶ μακαριζόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Πρόβος, καὶ Ἱλαρίων, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χλόη τίς ἐστιν ἡ φλὸξ εἰπόντος Πρόβου;
Ἱλάριος ναί φησι φίλτατε Πρόβε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Φέρει Μόδεστε παμμάκαρ καὶ σὸν τάφον,
Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου, πλησίον τοῦ Ἁγίου Πολυεύκτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ Θαυματουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης, Συζύγου γενομένης Λέοντος τοῦ Σοφωτάτου Βασιλέως.

Στίχ. Ἐγγὺς Βασιλὶς Θεοφανὼ Κυρίου
Ταῖς ἀρεταῖς ἕστηκεν ἐστιλβωμένη.

Αὕτη ὑπῆρχε γέννημα καὶ θρέμμα Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ αἵματος βασιλικοῦ τὴν γέννησιν ἔχουσα, ἐκ τῶν περιβλέπτων Μαρτινακίων. θυγάτηρ Κωνσταντίνου, τὸν ἀξίαν Ἰλλουστρίου, καὶ μητρὸς Ἄννης, ἐκ τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ὁρμωμένης. Οὗτοι καθ' ἑκάστην ἤσχαλλον καὶ ἠθύμουν, παῖδα μὴ ἔχοντες, καὶ τὴν Ἁγίαν Θεοτόκον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλοῦντο, τὸν ἐκείνης πανσεβάσμιον Ναὸν τὸν ἐν τοῖς Φορακίου κατατρίβοντες, καὶ τὰς δεήσεις αὐτῶν ἐκεῖσε ἐκχέοντες, καὶ λυθήτω, Δέσποινα, λέγοντες ἡ τοῦ Κόσμου Κυρία, ἡ ἐκτήκουσα τοὺς δούλους σου ἀπαιδία. Καὶ ἐπεὶ πιστῶς ᾔτουν, ἔλαβον παιδίον θῆλυ. Τοῦτο δὲ ἀπογαλακτισθὲν καὶ περὶ ἑξαετίαν ἐλάσαν, γράμματα ἐκπαιδεύεται, καὶ πάσαις καλαῖς ἰδέαις ἀρετῶν περιφέρεται. Ταῦτα βλέποντες οἱ γονεῖς, ἔχαιρον καὶ ἐσκίρτων, καὶ τῆς ἀπαιδίας οὐκ εἰς μακρὰν ἀπολήψεσθαι τοὺς καρποὺς ᾤοντο. Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος τῆς ἡλικίας αὐτῆς προέβη, καὶ τοῖς ὁμοίοις, μᾶλλον δὲ τοῖς κρείττοσι προέκοπτε, ζήτησις γέγονε κόρης ὡραίας καὶ ἐναρέτου. Εἰς ἣν πάντα τὰ κάλλιστα οἱ Βασιλεῖς εὑρηκότες, συνάπτουσι Λέοντι τῷ υἱῷ αὐτῶν καὶ Βασιλεῖ. Καὶ λοιπὸν χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπλη-

ροῦν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Κοζάνης

ρῦντο. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ πονηρὸς ζιζάνιον ἐν σπείρας τῇ ἀκοῇ Βασιλείου τοῦ Βασιλέως, διὰ γλώσσης τοῦ Σανταβαρηνοῦ ἀββᾶ, τὸν Βασιλέα Λέοντα ἐγκατάκλειστον ποιεῖται ἅμα τῇ γυναικὶ, χρόνοις τρισί. Τῶν ἐγκαινίων δὲ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ καταλαβόντων, ὁ Βασιλεὺς τῷ υἱῷ καταλλάττεται, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ τὴν προέλευσιν ποιεῖται. Ἐπεὶ δὲ αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη ὁ Βασιλεὺς Λέων ὑπὸ τοῦ πατρὸς, διὰ τὸ νοσήματι αὐτὸν περιπεπτωκέναι, τηνικαῦτα ἡ τιμία βασίλισσα Θεοφανὼ, εἰς τὰ βασίλεια περινοστοῦσα, τῆς ψυχικῆς σωτηρίας ἐπεμελεῖτο, τὴν δόξαν τῆς Βασιλείας εἰς οὐδὲν ἡγουμένη, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ὡς ἀράχνην καὶ σκιὰν παραβλέπουσα, οὐκ ἔλειπε νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, καὶ ἐλεημοσύναις αὐτὸν ἐκμειλισσομένη. Τὰ γὰρ ἄνθη τῆς ἁλουργίδος φοροῦσα, καὶ τὴν ἄλλην εὐπρέπειαν ἔξωθεν περιβεβλημένη, τοῖς ῥάκεσιν ἔνδον τὸ σῶμα κρυπτῶς κατέτρυχε. Καὶ ἀσκητικὴν ἀγωγὴν αἱρουμένη, τῶν πολυτελῶν τραπεζῶν κατεφρόνει, καὶ ἀτελεῖ καὶ αὐτοσχεδίῳ τοῦ ἄρτου καὶ τῶν λαχάνων ἐτρέφετο πανδαισίᾳ. Τὰ δὲ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς παραῤῥιπτούμενα χρήματά τε καὶ κτήματα τίμια, τοῖς βιωτικοῖς φαντάσμασι, πένησιν ἐδίδου, καὶ τῶν πέπλων τὰ πολύτιμα τοῖς δεομένοις παρεῖχε. Χήραις καὶ ὀρφανοῖς τὴν αὐτάρκειαν ἐχορήγει. Τῶν μοναστῶν τὰ ἀτελῆ καταγώγια χρήμασι καὶ κτήμασι κατεπλούτιζε. Τῶν οἰκετῶν ὡς ἀδελφῶν ἐπεμελεῖτο. Οὐ κέκληκέ ποτε τινὰ ἁπλῷ ὀνόματι, ἀλλὰ πάντων ἐκυρολόγει τὰς κλήσεις. Οὐκ ἐφθέγξατο ὅρκον διὰ τῆς γλώσσης, οὐ ψευδὲς ῥῆμα διὰ τῶν ταύτης χειλέων προῆλθεν, ἢ λοιδορία. Οὐκ ἐπαύσατό ποτε κρυπτῶς πενθεῖν καὶ σκυθρωπάζειν, καὶ τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι καταβρέχειν. Ἡ κλίνη δὲ αὐτῆς χρυσοϋφάντοις τάπησι κατεστρωμμένη, τοῖς οἰκείοις ὡρᾶτο. Ἡνίκα δὲ ἡ νὺξ κατέλαβεν, ἐκεῖθεν ἀνισταμένη, ψιαθίῳ καὶ τριχίνοις ῥάκεσιν ἐν τῷ ἐδάφει κειμένοις τὴν ἀνάπαυσιν ἐποιεῖτο, ὥραν ἐξ ὥρας ἀνισταμένη, καὶ τῷ Θεῷ τὰς αἰνέσεις ἀναπέμπουσα. Διὸ ἐκ τῆς ἄγαν σκληραγωγίας, ἡ σωματικὴ αὐτὴν περιεστοίχησε νόσος. Αὕτη δὲ εἰς ἐγκρατείας ἀφορμὴν τὴν νόσον λαβοῦσα, οὐ διέλιπε τοῖς πεινῶσι διαθρύπτειν τὸν ἄρτον, τὸ δὲ στόμα αὐτῆς, ἐν τῇ μελέτῃ τῶν θείων νόμων, οὐκ ἐπαύσατο τὰ ἱερώτατα λόγια τοῦ Δαβὶδ κατεπᾴδειν. Οὐ παρεωρᾶτο ἐξ αὐτῆς ἡ ἑπτάκις αἴνεσις τοῦ Κυρίου. Οὐδὲ ὕπνωσεν ἀναπαύσεως ὕπνον ἄνευ δακρύων, ταῖς τῶν ἀλλοτρίων συμφοραῖς συμπαθοῦσα. Δάκρυσι τὸν Θεὸν ἐκλιπαροῦσα ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, καταπονουμένοις χεῖρα βοηθείας ὀρέγουσα, τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προϊσταμένη, τῶν ἐν θλίψεσι καὶ ἀθυμίᾳ χειμαζομένων ὑπάρχουσα εὐθυμία καὶ παράκλησις. Πάντα δὲ τὸν Κόσμον, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ διὰ τὸν Χριστὸν ἀπαρνησαμένη, καὶ τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν λαβοῦσα, καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων ἀραμένη, τῶν ἐλπιζομένων οὐ διήμαρτεν ἀγαθῶν. Αὕτη αἰσθομένη τὴν ἐκ τοῦ σώματος καὶ τοῦ Κόσμου αὐτῆς ἐκδημίαν, ἀσπάσασθαι αὐτὴν πάντας προετρέψατο τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν, καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐν καμίνῳ.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, ὑπεδέξω τὰς λαμπηδόνας, σαφῶς Προφῆτα τοῦ Πνεύματος, ἐμφανῶς προφητεύων καὶ ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱερωτάτην σε ζωὴν, μετιόντα τεθεαμένος, Θεὸς Προφήτην προβάλλεται, τὴν αὐτοῦ παρουσίαν πᾶσι βοῶντα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τοὺς τρεῖς Παῖδας σώσας Παρθένε, αὐτὸς σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου, τοὺς αὐτῷ πεποιθότας, σώζει βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Μηλεών

τῷ πράγματι σώζων. καὶ διατηρήσας ἀσινεῖς, προσεδέξατο ὑμᾶς, ὡς θυσίαν καθαράν. διὸ ἀπόγονοι Ἀβραὰμ τυγχάνοντες, παῖδες Θεοῦ γενέσθαι ἠξιώθητε. παῤῥησίαν οὖν ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς, τεχθέντα προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπάρ. Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ συνήθης Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, εἷς, καὶ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων. ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σοφὸν Δανιὴλ ᾄσμασιν περιστέφω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Σῶτερ εὐεργέτα τοῦ παντὸς, τῶν ἀγαθῶν ὁ αἴτιος, τῇ φωτοφόρῳ σου, τὴν ἐννοιάν μου αἴγλῃ, φωτίζοις φιλάνθρωπε, ὅπως τοῦ σοῦ Προφήτου, εὐφημήσω τὴν ἔνδοξον μνήμην.

Ὄρθρος ἐξανέτειλας σοφὲ, τῆς σωφροσύνης σώφρονα, προκινδυνεύουσαν, διέσωσας Σωσάνναν. Θεὸς γάρ σε ἤγειρε, γνώστης ὁ τῶν κρυφίων, πρεσβυτέρους δεινοὺς κατακρῖναι.

Φόβῳ στοιχειούμενοι Θεοῦ, Ἀβραὰμ οἱ ἀπόγονοι, τροφὴν παράνομον, ἀπώσαντο γενναίως, καὶ θείῳ τρεφόμενοι, πόθῳ τῆς εὐσεβείας, πρὸς μεγίστην ἐπήρθησαν δόξαν.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ἐθεώρεις νοητὸν, Δανιὴλ ἱερώτατε, τὴν μόνην ἄχραντον, ἀειπάρθενον Κόρην. ἐξ ἧς περ ἐκτέτμηται, λίθος ὁ ἀκρογωνιαῖος, καὶ τὴν πλάνην συνέτριψε πᾶσαν.

Ἕτερος Κανὼν, τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρεῖς Παῖδας ὑμνῶ, Δανιήλ τε τὸν μέγαν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ Νεανίαις, συμβολικῶς ὁραθέντα δοξάσωμεν.

Ῥημάτων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμων μὴ χρανθῆναι, χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ἐτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν ἁβροδιαίτων τὰς ἰδέας, τῷ Βασιλεῖ ὡραιότεροι ἐδείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Τὸν τὸν τοῦ ὄφεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐνσπαρέντα, ταῖς τῆς Εὔας ἡ ἐκ Δαβὶδ, βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νόησιν καὶ σύνεσιν, παρὰ Θεοῦ λαβὼν ἤγαγες, φωτοφανῶς, τὰ ἐσκιασμένα, τῶν κρατούντων ἐνύπνια.

Δράκοντα ἐνέκρωσας, διὰ τροφῆς βαλὼν ἔνδοξε, τὸν ἀνθηρόν. τοὺς πρὶν ἀοράτους, ἐστρόπωσω γὰρ δαίμονας.

Αἴγλῃ φωτιζόμενος, τὸ ἐμφανὲς ὁρᾷς ἔνδοξε, Ὄρος Θεοῦ, τὴν Εὐλογημένην, τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὁ αὐτός.

Εὐσέβειαν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαβὶδ, Νόμους τοὺς πατρῴους, θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρώτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν. διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Τίνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυύμνητον ᾄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξῃς ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Ο

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων » σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο- » τισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προφήτης προδηλῶν, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν, ἐδείχθης Δανιήλ. τῆς Παρθένου γὰρ πᾶσι, τὸν τόπον προϋπέγραψας, καὶ Χριστοῦ τὴν ἔλευσιν. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ἕτερον. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκώς, τῆς Παρθένου τὸν Τόκον σκιαγραφῶν, λύεις ὀνείρατα, τῶν κρατούντων σαφέστατα. ἐμβληθεὶς δὲ λάκκῳ, ὡς Μάρτυς ἐδίδαξας, παραδόξως Μάκαρ, μὴ στόμιον τοὺς λέοντας. Ὅθεν καταστρέψας, τῶν ἀθέων τὸ σέβας, τὸν δράκοντα ἔκτεινας, ἀριστεύσας λαμπρότατα, Δανιὴλ ἀξιάγαστε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ἕτερον τῶν τριῶν Παίδων.

Τῆς Τριάδος εἰκόνα προφητικῶς, ἐξ ἀΰλων χρωμάτων ἐν τῇ φλογί, οἱ Παῖδες διέγραψαν, τῷ καλάμῳ τῆς Πίστεως, καὶ τὴν τοῦ Λόγου ἄκραν, εἰς γῆν συγκατάβασιν, μυστικῶς κατεῖδον, καὶ πᾶσιν ἐκήρυξαν. Ὅθεν καὶ τὴν δρόσον, οὐρανόθεν λαβόντες, τοῦ Πράγματος βρύουσι, τοῖς πιστοῖς τὰ χαρίσματα, καὶ συμφώνως βοῶσί σοι· δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἁλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἅρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκήνωμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμνάς σε ὡς εἶδεν ἐπὶ Σταυροῦ, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε μητρικῶς, ἐβόα σπαράττουσα, παρειὰς, καὶ ἐφθέγγετο. πῶς ἀδίκως πάσχεις, Θεὲ ὑπεράγαθε, καὶ ἑκὼν τὰ πάθη, σαρκὶ καταδέδεξαι. ὅθεν μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον ὄντως, καὶ θείαν μακρόθυμε, οἰκονομίαν τὴν ἄρρητον. δι᾽ ἧς Κόσμον ἀνέπλασας, τῇ τιμίᾳ σταυρώσει σου, καὶ μεγαλύνει ἡ σύμπασα, σοῦ τὸ ἄπειρον πέλαγος.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νόμον εὐσεβῶς, φυλάξας ὦ Προφῆτα, ὄντως τῆς σοφίας, ἔγνως τὸν δοτῆρα, τὰ μυστικά σε διδάσκοντα καὶ βαθέα, καὶ τὰ ἐν σκότει σε φωτίζοντα.

Ἱερὰν ζωὴν, βιώσας Θεοφάντωρ, ἐπιθυμιῶν, ἀνὴρ ἀνηγορεύθης. ἀρρενωπῶς γὰρ τὰ πάθη καταπατήσας, πρὸς τὴν ἀγήρω μετετέθης ζωήν.

Ἡ ἐνοικοῦσα ἐν σοὶ, τοῦ παρακλήτου χάρις, Δανιὴλ δεικνύει, ὅλον φωτοφόρον, καὶ νικητὴν τῶν Τυράννων καὶ Βασιλέων, καὶ τῆς σοφίας καταγώγιον.

Λίθον σε χειρὸς, τμηθέντα ἄνευ Λόγε, Ὄρους προορᾷ, Παρθένου Θεοτόκου, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἀνακραυγάζων, καὶ ἀνυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν αὐτοκρατόρων θείᾳ χάριτι.

Ἐναστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἡ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἄθλησις. τὸν γὰρ Τύραννον ἐξώγρησαν, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῳδίαις πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρουσι, τὸν υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ὑπεγίνωσκον.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, τῆς προφητείας φαιδρύνας κηρύγματι, λάμπεις δι' ἀμφοτέρων, θείας ἐπιπνοίας ἀνάπλεως.

Σοφὸς ἐδείχθης μάκαρ, ταῖς ὑπὲρ νοῦν τῆς σοφίας ἐλλάμψεσι, μέγιστε Θεορρήμων, Δανιὴλ καὶ πάντας ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖ τοὺς τύπους, τῆς ἀπορρήτου σαρκώσεως Ἄχραντε, τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ὁ ἔνδοξος.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυηθέντες τὸν νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο, οἱ σοὶ θεράποντες. Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν. ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ σοῦ τοῦ Εὐεργέτου, τοὺς Τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ φιλάνθρωπε, τὰ σὰ μυστήρια, ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς υἱόν σε ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν ἁπάντων, οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὡραιώθητε Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὑμῶν τὰ σώματα, ὡς αὐγὴ χρυσίου, ἀσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν τρισάριθμον.

Θεοτοκίον.

Δανιήλ σε Παρθένε, Ὄρος προδιέγραφε, σαφῶς ὁ ἔνθεος. οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελῳδικῶς ἀνυμνοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ κτίστην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὡς τὸν Προφήτην.

Ἀγγελικὰς σὺ χορείας, ἐν φωτὶ λαμπροτάτῳ θεώμενος, μιμητὴς πανάριστος, τύπων ἐσχημάτισας, τοῦ παντάνακτος, ἐντρυφῶν ἐλλάμψεσιν.

Σωτηριώδη τοῦ Λόγου, παρουσίαν μηνύων προήγγειλας, καὶ Ναοῦ καθαίρεσιν, Νόμου τε τὴν πλήρωσιν, καὶ τῆς χάριτος, ὑπὲρ νοῦν δωρήματα. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένος ἐν μήτρᾳ, ἐμφανῶς συλλαμβάνει Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐλλαμφθεὶς τῷ Πνεύματι, ἧσπερ τὴν προτύπωσιν, προεώρακε Δανιὴλ ὁ ἔνδοξος.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἀρξάντες τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, χώρας ἐθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε. οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοις, οἱ τοῦ Δαβὶδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιήλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκιστον, ἱερεῖς τε τοὺς δυσμενεῖς, σαφῶς ἀπέκτεινε. Θεοτ.

Ἱλεών μοι τὸν Κριτήν, ὡς Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, Μῆτερ δυσώπησον. σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων „καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυ„θὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως. ἀλ„λὰ σὺ τὴν κραταιάν χεῖρα μοι ἔκτεινον, „ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακά„λεσαι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε. ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι. μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς. καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς. ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν Κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ. Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Στ. Ὑπέρθεε βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου.
Τμηθεὶς Δανιὴλ οὐκ ὄναρ καθὼς πάλαι.
Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἦσαν ἐκτόπως,
Ὡς τοῦ πυρὸς πεῖν ἐκράτουν καὶ τοῦ ξίφους.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Δανιὴλ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Οὗτος ὁ μακάριος Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἦν ἐκ φυλῆς Ἰούδα, γένους τῶν ἐξεχόντων τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας, ἐγεννήθη δὲ ἐν Βυθαρῷ τῇ ἀνωτέρᾳ. ἀλλ' ἔτι νήπιος ὢν, ἤχθη ἐκ τῆς Ἰουδαίας αἰχμάλωτος εἰς τὴν Χαλδαίων γῆν, καὶ προεφήτευσεν ἔτη ἑβδομήκοντα. Προέλαβε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη τετρακόσια ἑξήκοντα. Ἦν δὲ ἀνὴρ σώφρων, ὥστε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἶναι αὐτὸν σπάδοντα. Πολλὰ δὲ ἐπένθησεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν νηστείαις ἤσκησεν ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς. καὶ ἦν ξηρὸς ἐπὶ ἰδέαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ ὡραῖος τῇ χάριτι τοῦ Ὑψίστου. Οἱ δὲ τρεῖς Παῖδες κατὰ τὴν ἱστορίαν, ὑπῆρχον ἐκ τῆς ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, Ἐζεκίου πατρὸς, καὶ μητρὸς Καλλιγόνης. Ὅστις Ἐζεκίας ἐτόλμησεν εἰπεῖν τῷ Θεῷ, φυλάξαι τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ προσθήκην ἔλαβε τῆς ζωῆς ἔτη δεκαπέντε. Τῆς δὲ Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἀσσυρίων Ναβουχοδονόσ. πολιορκηθείσης, ἀπήχθησαν αἰχμάλωτοι εἰς Βαβυλῶνα μετὰ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθήσαντες ἐπιστάται τῶν τοῦ Βασιλέως πραγμάτων διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. Εἶτα ἐξουδενώσαντες τὴν εἰκόνα ἣν ἐποίησε καὶ ἔστησε, καὶ μὴ προσκυνήσαντες, βάλλονται ἐν τῇ ἑπταπλασίως ἐκκαυθείσῃ καμίνῳ. ἐν ᾗ τῇ τοῦ θείου Ἀγγέλου συγκαταβάσει δροσιζόμενοι, ἔψαλλον. Ἔνθα τὸ παράδοξον ὁ Βασιλεὺς ἰδὼν, ὡμολόγησε μέγαν εἶναι Θεὸν, τὸν ὑπ' αὐτῶν ὑμνούμενον. Ἡ γὰρ κάμινος μετεποιήθη εἰς δρόσον, καὶ ἔμειναν ἀβλαβεῖς. Δανιὴλ δὲ καὶ τοι συμβιωτὴς ὢν αὐτοῖς, καὶ συναυλιζόμενός τε καὶ συνδιαιτώμενος, καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῖς αἴτιος γενόμενος. τῇ καμίνῳ οὐ συνεβλήθη. οὐδὲ γὰρ τοῦτο μαθεῖν ἐστὶν ὑπὸ τῆς γραφῆς, ὡς σιωπηθὲν ταύτῃ, καὶ μεῖναν ἀπαρασήμαντον. τάχα ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν εἰκότων λόγων οὐκ ἔξω, διὰ τὸ ἐπιτεθὲν Βαλτάσαρ ὄνομα, τῆς ὑπερεχούσης τιμῆς γνώρισμα. Ἵνα γὰρ παρὰ τοῖς θεοποιοῦσι τὸ πῦρ κατὰ λογισμὸν τῶν ἐσώτων ἐκμοχλάσιν, μὴ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος δόξῃ πεποιηκέναι Βαλτάσαρ ὁ αὐτὸς Θεὸς οὕτω καλούμενος, οἰκονομεῖται Δανιὴλ τὴν τοῦ Θεοῦ προσηγορίαν λαβὼν, τὴν πρὸς τὸ πῦρ ἀπολειφθῆναι εἰσέλασιν καὶ διαδρᾶναι. οὔτε μὴν τοῖς περὶ τὴν κάμινον διηγήμασιν ἀναγράφεται. Οἱ δὲ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες, μετὰ τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐκ τοῦ πυρὸς σωτηρίαν, ἐφ' οἷς εἶχον πάλιν ἀποκαταστάντες, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἐπίδοξον διαγαγόντες, ἐν εἰρήνῃ καὶ αὐτοὶ σὺν τῷ Δανιὴλ τελευτῶσι. Φασὶ δέ τινες, ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ναβουχοδονόσορ, καὶ τῶν λοιπῶν Βασιλέων, οἳ διὰ τιμῆς εἶχον τὸν Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, ἀνέστη Βασιλεὺς ἕτερος, τοὔνομα Ἀττικός. ὃς τοὺς ἁγίους ἐξετάσας, καὶ ἐλεγχθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κελεύει τὴν κεφαλὴν Μισαὴλ ἀποτμηθῆναι. οὗ τινος Ἀζαρίας ἁπλώσας τὸ φιβλατόριον, αὐτὴν ἐδέξατο. Ὡσαύτως καὶ Ἀνανίας τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσαν Ἀζαρίου ἐκολπώσατο. Ἀνανίου δὲ τὸ περιβόλαιον ἁπλώσας Δανιὴλ, ἐδέξατο τὴν κάραν. Ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη. Λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, κολληθῆναι τὰς κεφαλὰς τοῖς τούτων σώμασιν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἄρας αὐτοὺς, ἤγαγεν αὐτοῖς ἐν τῷ ὄρει Γεβάλ. ἐν ᾧ τεθέντες ὑπὸ τὴν πέτραν ἔτη τετρακόσια, ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτοὶ συνανέστησαν, καὶ πάλιν κεκοίμηνται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὧν τὴν μνήμην ἄγειν ὑπὸ τῶν Πατέρων παρελάβομεν, πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν τῆς Δεσποτικῆς ἐπιφανείας, καὶ θείας διὰ σαρκὸς παρουσίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς οἶμαι εἶναι τῆς ἐξ

Ἰούδα φυλῆς. ἐξ ἧς καὶ ὁ Σωτὴρ πάντων Χριστὸς, πρὸς γένος κατάγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρι, καὶ Ἀλεξάνδρου, Μαρτυρησάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ ἀειμνήστου ὁμολογητοῦ Δυναλὲ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου.

Στ. Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος. Λαμπρῶς δίεισι πρὸς στεφάνους τοὺς ἄνω.

Οὗτος ἦρξε τῆς ἑαυτοῦ χώρας νήσου τινὸς, ἣ παρὰ μέν τισι Νιβερτὶς λέγεται, παρ' ἄλλοις δὲ Βερόη, πλησίον οὖσα Γαδείρων, καὶ τοῖς Ὠκεανοῦ περικλυζομένη ῥεύμασι, πλούτου βάρος περιβεβλημένος πολὺ, χριστιανικωτάτοις δὲ δόγμασιν ἀνατραφεὶς, Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις ἔζη. Διὸ σκύβαλα τὰ πάντα λογισάμενος, τὴν Βασιλείαν τοῖς υἱοῖς καταλιμπάνει, καὶ ἐν Ῥώμῃ γενόμενος, τὸ ἀγγελικὸν ἐνδύεται Σχῆμα. Εἶτα τὴν περιώνυμον Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει, καὶ Κωνσταντίνῳ, καὶ Ῥωμανῷ, τοῖς πορφυρογεννήτοις Βασιλεῦσιν εἰς ὁμιλίαν ἐλθὼν, εἰς Ἱεροσόλυμα παρ' αὐτῶν στέλλεται. τοῦτο γὰρ ἦν ὁ μακάριος αὐτοὺς αἰτησάμενος. Ἔνθα γενόμενος, καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσάμενος, καὶ τὸ μέγα παρὰ τοῦ τηνικαῦτα πατριαρχοῦντος Σχῆμα ἀμφιασάμενος, ἀντὶ Χριστοδούλου, μετονομάζεται Στέφανος. Πολλὰς δὲ ὕβρεις καὶ μάστιγας παρὰ τοῦ μιαροῦ Ἔθνους τῶν Σαρακηνῶν ὑποφέρει διὰ τὸ περικεκάρθαι τὸν πώγωνα. Εἶτα εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται, ἐν ᾗ κρατηθεὶς, ἐφρουρήθη μετὰ τῶν συνεπομένων αὐτῷ δύο Ἱερέων. καὶ ἐξ μῆνας διακαρτερήσας λιμῷ καὶ δίψει καὶ τῇ ἄλλῃ κακοπαθείᾳ, αὖθις παρὰ τοῦ κρατήσαντος πρὸς τὸν τῆς Αἰγύπτου Ἀμηρᾶν παραπέμπεται. Ὑφ' οὗ θανατηφόροις δεσμοῖς περιβληθεὶς ὁ ἀοίδιμος, ἠναγκάζετο τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι. Στερρῶς δὲ ἀντιτείνων, καὶ μὴ ἡττώμενος, ἀλλ' ὁμολογῶν παρρησίᾳ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πλείοσι καὶ ἀναριθμήτοις αἰκίαις καθυποβάλλεται, αἷς καὶ ταλαιπωρήσας, νόσῳ περιπέπτωκε. δι' ἧς τὸν τῇδε βίον ἀπέλιπε, προμηνυθείσης αὐτῷ Θεόθεν τῆς τελειώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰάκχου.

Στ. Ἴακχε κρατύνθητι, καὶ τμηθεὶς κάραν. Τμηθεὶς ἐγγράφηθι, καὶ στέφου κάραν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νόμῳ Προφῆτα πεφραγμένος, οὐκ ἠνέσχου τοῦ χρανθῆναι παρανόμως. ἀλλ' εὐθέως τὸν νοῦν, λαμπόμενος ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντας ἐκπλήττει σου τὸ θαῦμα, ὡς προφήτῃ γὰρ Προφήτης σοι παρέστη, μεταρσίως τροφὴν, κομίζων σοι καὶ μέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔνδον τοῦ λάκκου καθειργμένος, καὶ τοῖς λέουσι πρὸς βρῶσιν τεθειμένος, διεσώθης Θεοῦ, σκεπάσαντός σε μάκαρ· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτ.

Πέτρα ἀφθόρως ἀναβλύζεις, ἰαμάτων σὺ Παρθένε Θεοτόκε. Δανιὴλ γὰρ τρανῶς, ἑώρακέ σε Ὄρος, ἐξ οὗ Σωτὴρ ἀνέτειλεν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Ἦχος θεοφιλὴς ἐμελῳδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ Παντοκράτορι, Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συστησάμενος, τὴν ᾠδὴν σὺν τούτοις ἀνέμελπεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αὔρα νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ Παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, τρανῶς ὀπτανόμενον, καὶ ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τοῦ τετάρτου τὴν θέαν, Υἱὸν προαιώνιον, τοῦ Θεοῦ τοῖς πᾶσιν ἐτράνωσεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἔχων λελαμπρυσμένον θείᾳ αἴγλῃ, τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυς-

στικαῖς εἰκόσι μορφούμενον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες.

Ἱεροφάντωρ ἐδείχθης, ὦ Προφῆτα, καὶ πρακτικῇ θεωρίᾳ, τοῖς ἀσωμάτοις συμέψαλλες, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ παμμακάριστε πάντες, εὐφημοῦμεν ἐν τῇ σεπτῇ πανηγύρει, σοὶ γεγηθότες κραυγάζομεν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερθαύμαστον κόρην, Θεηγόρε τυπικοῖς ἐν συμβόλοις, κατανοήσας ἐκραύγαζες, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπουδάζοντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε, κρηπῖδα τῆς Πίστεως, καὶ τῆς ἐλπίδος ὅσιοι, τὴν ὑπομονήν τε, πειρασμῶν καρτερίαν, βοῶντες ἀνενδότως. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τῆς ἀσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον στήσαντες, χοροστασίαν ᾄδουσι, σὲ τὸν εὐεργέτην, καὶ Δεσπότην τῶν ὅλων. ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαβὶδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλουσι, τῷ ἐκ πειρασμῶν, λυτρωσαμένῳ Δεσπότῃ· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφοῦσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου, προελθόντα ἀφράστως. ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐχέτω σου τῶν πόνων, τὰς ἐπικαρπίας, ἐν Οὐρανοῖς σὺν Προφήταις χορεύων ἀεὶ, περὶ τὸν ὑψιστον θρόνον, τοῦ Παντοκράτορος.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ, νῦν στεφανηφόρος, τῶν ἐφετῶν ἀκροτάτῳ παρέστασαι, ταῖς ἀσωμάτων χορείαις συναγαλλόμενος.

Ὡραῖόν σου τὸ κάλλος, οὗ νῦν ἀπολαύεις. τὴν γὰρ Παμύμνητον Κόρην, Προφῆτα σοφὲ, διὰ συμβόλων μηνύειν, πᾶσιν ἠξίωσαι.

Ὁ αὐτός.

Ἐφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανίοις θαλάμοις, Παῖδες πανόλβιοι.

Ἠθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων, καλῶς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν, καρποφορήσαντες.

Ἀνέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως. καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξύμνησαν. ὅθεν ἀπέδρα ἡ λύπη, κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νόμον τὸν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθένε, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ποιοῦντα τοὺς πιστοὺς, σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῶν τριῶν Παίδων.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἑβραῖοι Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, τὴν ἑπταμέτροις καύσεσι πυργουμένην, φλόγα κατεπάτησαν παραδόξως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες· ἡ κτίσις πᾶσα ὑμνείτω, τὸν Κτίστην εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Θείας πίστεως ὕδωρ, ὑπάρχει δυνατώτερον. καὶ γὰρ οἱ ὅσιοι Παῖδες, ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφραξε δὲ καὶ στόματα, Δανιὴλ τῶν Λεόντων, ὃν νῦν εὐφημήσωμεν.

Ἕτερον τοῦ Προφήτου. Τοῖς μαθηταῖς.

Ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος, Δανιὴλ νῦν τιμάσθω. Χριστὸν γὰρ τὸν Θεὸν ἡμῶν, εἶδε λίθον τμηθέντα, ἄνευ χειρῶν ἀπὸ Ὄρους, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου. σὺν τούτῳ εὐφημείσθωσαν, καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες οὕς περ, σώζει πυρὸς, ἀβλαβεῖς καμίνου τύποις Παρθένου, ὁ Θεῖος καὶ ἀπόῤῥητος, δι' οὗ σέσωσται κόσμος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μυσταγωγεῖται πάναγνε, διὰ Πνεύματος Θείου, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προγράφουσι πίστει, Ἀβραμιαῖοι τρεῖς Παῖδες, σὲ τὸν ἄσπορον τόκον. ὁ ὢν γὰρ τῇ Θεότητι, ἀπερίγραπτος Λόγος, ἐκ σοῦ σαρκὶ θέλων περιγράφεται Θεοτόκε, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ἡμᾶς.

Αἱμάτων τιμίων σου βαφαῖς, Μάρτυς κατεσκεύασας, σαυτῷ πορφύραν πολύτιμον. ἣν στολισάμενος, κατοικεῖς τὰ ἄνω, ἀληθῶς βασίλεια, Θεῷ παμβασιλεῖ παριστάμενος. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σεβαστιανῷ συναθλεῖ Ζωὴ, Μάρκος Μαρκελλῖνός τε, καὶ ὁ Θεόφρων Τιβούρτιος, καθυπομείναντες, τρικυμίας πόνων, καὶ νῦν κατεσκήνωσαν, πρὸς ἄπονον καὶ θείαν κατάπαυσιν. ὧν ἡ πρεσβείαις, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀήττητοι μάρτυρες τῇ γῇ, τὰ τῆς γῆς ἐάσαντες, πρὸς Οὐρανοὺς ἀνεδράμετε, ὑμῶν τοῖς στίγμασι, καθωραϊσμένοι, καὶ σεπτοῖς παθήμασι, λαμπρῶς πεποικιλμένοι μακάριοι. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ Μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βάτον μὴ φλέγεσθαι, εἶπερ καιομένην. πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου ἁγνὴ οὐ κατέφλεξε. διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι. Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μάρτυρος. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεῖον σέβας σοι Μάρτυς ἐμφρόνως νέμω. Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α'. Ἦχος α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Θείαις φαιδρυνόμενος αὐγαῖς, τῆς σεβασμίου Τριάδος ἀοίδιμε, πίστει τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν φωταυγῆ καὶ ἱερὰν πανήγυριν, σαῖς ταῖς ἱκεσίαις, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον.

Ἔχων λογισμὸν φωτοειδῆ, καὶ δεκτικὸν καθαρῶν ἐπιλάμψεων, μόνον ἐπεπόθησας, τὸ ὄντως ὂν, ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ τούτου πίστει τετύχηκας.

Ἱδρῶσιν ἐνθέοις ἀληθῶς, τὰ τῆς σαρκὸς ἀμαυρώσας φρονήματι, αἵμασιν ἀθλήσεως, τοὺς θολεροὺς χειμάῤῥους ἀπεξήρανας, τῆς πολυθείας, θεόφρων Μάρτυς πολύαθλε.

Ὅμιλον προσῆξας ἀθλητῶν, διδασκαλίαις σου θείαις τῷ κτίσαντι, πᾶσαν τὴν διάνοιαν, τῶν διωκτῶν καταβαλὼν τῇ χάριτι, Πνεύματος ἁγίου, μεθ' ὧν πρεσβεύειν σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων Πατρὶ συνανούμενον, φύσεως καινίσασα, μόνη ἁγνή, παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν, σεπτῇ καὶ θείᾳ γεννήσει σου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἐστατὸν ἐπαγόμενος σεπτόν, τῆς θείας ὅπλοις πίστεως, ὀχυρωμένον Μάρτυς ἀντῆτε, τὰς παρατάξεις τοῦ πολεμήτορος, καὶ τὰ πανουργήματα, τῶν Τυράννων ἅπαντα, κατέβαλες σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ἐρείσας ἐν πέτρᾳ νοητῇ, τὰς βάσεις τῆς καρδίας σου, εὐσεβοφρόνως Μάρτυς πολύαθλε, οὐ παρετράπης τοῖς μηχανήμασι, τοῦ δολίου δράκοντος, ἀλλὰ πᾶσιν ἔρεισμα, εὐσεβείας ἐν Πνεύματι γέγονας.

Στελῶν ἐκκεντήσεις χαλεπάς, ὑπέφερες δεσμούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου Μάρτυς τεινόμενος. Θεοῦ δὲ θείᾳ δυνάμει ἔνδοξε, ἄσινὴς ὁλόκληρος, αὖθις ἀπεδείκνυσο, καταισχύνων ἐχθροῦ μηχανήματα.

Ἁγίασμα ὤφθης νοητόν, τοῦ πάντας ἁγιάζοντος, καὶ καθαρὸν Πανάμωμε σκήνωμα. ἐκ σοῦ γὰρ ὤφθη, Θεὸς σαρκούμενος, καὶ διπλοῦς ταῖς φύσεσι, Κόσμῳ γνωριζόμενος, ἐν μιᾷ ὑποστάσει Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν
„ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορ-
„φωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύ-
„ναμιν, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ Ναὸς ὁ
„ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάν-
„θρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ βίῳ τῷ φαιδρῷ, συναστράπτοντα ἔχων, τὸν λόγον ἱερῶς, ἐφελκύσω ἀγέλας, πιστῶν πρὸς εὐσέβειαν. μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθλησας, πᾶσαν κάκωσιν, ὑπενεγκὼν τῶν Τυράννων. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ, ὢ καινοῦ μυστηρίου, ἐβόα ἡ ἁγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψε, ταθέντα σε Κύριε. πῶς ἀδέκαστε, Κριτὰ ἁπάντων καὶ Λόγε, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ καταδέδεισαι;

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Σθένος σοι Τιβούρτιε, δωρεῖται ὁ Κύριος, δι' ἀσθενείας τῆς σαρκός, καταπαλαῖσαι τὸν ἐχθρόν. πυρὶ γὰρ φλογίζοντι, νεανικῶς, ἐπέβης Μάρτυς στερρότατα, καὶ τὴν οὐράνιον δρόσον ἀντέλαβες.

Συνήφθης τοῖς ἄνω, λειτουργοῖς ὦ Τιβούρτιε, ὡς λειτουργήσας τῷ Χριστῷ, καὶ ἀνενέγκας καθαράς, θυσίας ἐν πνεύματι, ἱερουργέ, Μαρτύρων κλέος, καὶ καύχημα, χαρμονικῶς διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε.

Ὄρθιος κρεμάμενος, καὶ πλήκτροις ξεόμενος, καὶ ταῖς σφοδραῖς τῶν αἰκισμῶν, περικυκλούμενος φοραῖς, καὶ βόθρῳ χωννύμενος, καὶ ἐν αὐτῷ, τὸ θεῖον τέλος δεχόμενος, ὁ γενναιόφρων ἠγάλλετο Κάστουλος.

Ἰάσεις ἐν Πνεύματι, Ἁγίῳ μακάριε, ἐπιτελῶν πρὸς φωτισμόν, τῶν καθορώντων εὐσεβῶς, λαοῖς τὸν σωτήριον, θεοπρεπῶς Σεβαστιανὲ κατήγγειλας, μαρτυρικῶς δὲ τὸν δρόμον ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε πασῶν, ἐκ γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ ὑπερούσιος Θεός, καὶ οὐσιώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ πλαστουργὸς, καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Αἱ τρίβοι σου, καὶ πορεῖαι πρὸς μόνον φερόμεναι, τὸν Κύριον, ἀνοδίας ἐχθρῶν ὑπεξέκλιναν, καὶ πολλοῖς γεγόνασιν, ὁδὸς εὐθεῖα καὶ πραεῖα, Μάρτυς Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Ῥητορεῦει, Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος σοφώτατοι, πρὸ βημάτων, τοῦ Χριστοῦ τὴν σωτήριον ἔλασιν. προστεθέντες ἀμφότεροι,

κέντροις τοὺς πόδας καθηλοῦνται, μαρτυκῶς κλειζόμενοι.

Τὸ πάθημα, τοῦ τὰ πάθη ἡμῶν θανατώσαντος, Μαρκελλῖνος, καὶ ὁ Μάρκος στεῤῥῶς εἰκονίζοντες, λόγχῃ σφαγιάζονται, καὶ στεφηφόροι ταῖς χορείαις, τῶν ἀθλοφόρων συνάπτονται.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρφωτε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη πανάμωμε, ἀπέλασον, τῆς ψυχῆς μου τὸ νέφη πρεσβείαις σου, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τῇ ἀμελείᾳ σκοτισθέντα. ὅπως ὑμνῶ σε Παναύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ὑμᾶς.

Στεῤῥότητι νοὸς σεβασμιώτατε, ἐδείχθης ἀταπείνωτος, ἐν τῷ τύπτεσθαι ταῖς ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ κατακεντᾶσθαι πολλοῖς τοῖς βέλεσιν. ὅθεν πρὸς φῶς, μετέβης χαίρων Μάρτυς ἀμέσωτερον.

Ἐμάρτυσε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον, καὶ δαίμοσι μαχόμενον, καὶ αἰκίαις ὁμιλοῦντα χαλεπαῖς, Σεβαστιανὲ μάρτυς ἀήττητε, καὶ πρὸς αὐτὸν, ἀποσκοποῦντα καρδίας ὄμμασι.

Μοχλάσεσι στεῤῥαῖς πανσόφων λόγων σου. τὴν πλάνην ἀνεμόχλευσας, καὶ σεβάσματα κατέαξας ἐχθρῶν, καὶ εἰδωλικοὺς ναοὺς ἠδάφισας, καὶ σεαυτὸν ναὸν τοῦ θείου ἤγειρας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν τὴν ἡμῶν ἐκ παραβάσεως, οὐσίαν ἀνεκαίνισας, τὸν καινίζοντα τὰ πάντα θεϊκῷ, μόνῳ τῷ βουλήματι κυήσασα, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ „ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ἐλογίσθημεν ὡς „πρόβατα σφαγῆς. σῶσον τὸν λαόν σου „ὁ Θεὸς ἡμῶν. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων „καὶ ἐπανόρθωσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωῆς, Τραγκυλίνου, Νικοστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος, Τιβουρτίου, Καστούλου, Μαρκελλίνου, καὶ Μάρκου.

Στ. Σεβαστιανὸς τῶν πλάνης σεβασμάτων,
Καταφρονήσας τύπτεται τὸ σαρκίον.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ Σεβαστιανὸς ῥοπαλίσθη.
Ζωὴ πρὸς ὕψος εἰς κεφαλὴν ἠρμένου.
Καπνῷ δυσώδει λαμβάνει ζωῆς τέλος.
Καὶ βάλλετε σφοδρῶς μὲ συχνοῖς ἐν λίθοις.
Ἐκ καρδίας ἔκραξεν ὁ Τραγκυλῖνος.
Καὶ τοὺς περὶ Κλαύδιον ὧδε πακτέον.
Οὓς κἂν βυθὸς συνέχει, Οὐρανὸς φέρει.
Τιβουρτίου τέμνουσι τὴν θείαν κάραν,
Σὺ μὴ Θεὸς κράζοντος, ὦ Θεοῦ Λόγου.
Κάστουλον εἷλον εἰς ἀπωλείας βόθρον.
Ὡς δ' οὐχ ὑπεῖξε γῆς ἐνεβλήθη βόθρῳ.
Ἐχθρῶν παγέντων οἷα λόγχαι καρδίαις.
Νύττεσθε λόγχαις Μάρκε καὶ Μαρκελῖνε.

Οὗτοι μὲν Σεβαστιανὸς, ἐκ τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπῆρχεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Μεδιολάνων ὁρμώμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εὐσεβῆ πίστιν ἐνάγων. Μαρκελλῖνος δὲ καὶ Μάρκος οἱ αὐτάδελφοι, χρονίαν ὑπομείναντες καθεῖρξιν, καὶ πολλαῖς βασάνων ἰδέαις ὑποβληθέντες, ἐκελεύσθησαν ἀποτμηθῆναι. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν Τραγκυλῖνος, ἕλλην ὤν, καὶ Μαρκία ἡ μήτηρ, παρὰ μικρὸν τοῖς ὀδυρμοῖς ἐκώλυον αὐτοὺς τοῦ διὰ Χριστὸν παθεῖν. Τάχα δὲ ἂν τοῦτο ἐγεγόνει, εἰ μὴ Σεβαστιανὸς ὁ ἀοίδιμος παῤῥησιασάμενος, οὐ μόνον αὐτοὺς ἐστερέωσεν, ἀλλὰ καὶ Τραγκυλῖνον πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν, καὶ αὖ Τραγκυλῖνος τὸν Ἔπαρχον ἐκατήχησε πιστεύσαντα. Αὐτίκα οὖν ὁ Ἔπαρχος προσκαλεσάμενος τὸν ἐνδοξότατον καὶ μακάριον Σεβαστιανὸν, καὶ Πολύκαρπον τὸν πρεσβύτερον, ἠξίου σωτηρίας τυχεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι. ἧς καὶ ἀπηλλάγη πιστεύσας τῷ Χριστῷ ὁλοψύχως, καὶ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ εἴδωλα συντρίψας, καὶ βαπτισθείς. Ὁ δὲ μακάριος Γάϊος ὁ Ἐπίσκοπος, τὸν μὲν Μαρκελλῖνον καὶ Μάρκον τοὺς αὐταδέλφους, τῷ τῶν Διακόνων ἐγκαταλέγει τάγματι. τὸν δὲ τούτων πατέρα τῷ τῶν Πρεσβυτέρων, τὸν δὲ μακάριον Σεβαστιανὸν, Ἔκδικον τῆς Ἐκκλησίας καθίστησι. Κινηθέντος δὲ τοῦ διωγμοῦ, σὺν τούτοις Νικόστρατος. Κλαύδιος, Κάστωρ, Τιβούρτιος, Κάστουλος, καὶ Ζωὴ, ἐπεὶ κατεσχέθησαν, διαφόρως ἐξε-

παθεῖν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

παθέντες, τὸ πέρας τοῦ βίου δέχονται. Ὁ δὲ ἅγιος Σεβαστιανὸς μετακληθεὶς παρὰ τοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐρωτηθεὶς, βέλεσι πυκνοῖς οἷα εἰκὸς κατατιτρώσκεται, καὶ ῥοπάλοις τὸ σῶμα καταθραύεται, καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐβιώτου.

Στ. Ἤθλησεν Εὐβίωτος ἄχρις αἱμάτων,
Βίου δὲ τέρμα εὗρε χωρὶς αἱμάτων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Θέματος Ὀψικίου, ἐκεῖσε γεννηθείς. Τὸν ἐνάρετον δὲ μετερχόμενος βίον, καὶ πολλὰ καθ' ἑκάστην θαύματα ἐκτελῶν, καὶ πολλοὺς πρὸς τὸν Κύριον ἐπιστρέφων, μυρίας θλίψεις παρὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπέμεινε, δημιώσεις, δεσμὰ, μάστιγας, κακώσεις παντοίας. Ὅθεν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, εἰς πῦρ ἐνεβλήθη, καὶ ἀβλαβὴς διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν. Διὰ τοῦτο μετάπεμπτος γίνεται παρὰ τοῦ τῆς Κυζίκου Ἡγεμόνος Λεοντίου. καὶ ἐρωτηθεὶς, λίθοις τὰς παρειὰς καὶ τὸ στόμα τύπτεται. καὶ ξύλῳ ἀναρτηθεὶς μαστίζεται, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται. καὶ ἀσινὴς διαμείνας, τῇ εἱρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Θαύματα δὲ ἐκτελέσας παράδοξα, πολλοὺς Χριστιανοὺς ἐξ Ἑλλήνων εἰργάσατο. ὅθεν ὁ Τύραννος ὀργισθεὶς, τοῖς μονομάχοις ἐκέλευσε κατασφάξαι αὐτόν. Οὗτοι δὲ ἀκότως ἐπιπεσόντος αὐτοῖς, ἀλλήλους κατέσφαξαν. ὁ δὲ Μάρτυς ἀβλαβὴς διαμείνας, τῇ φρουρᾷ ἐναπετέθη. Ἐπεὶ δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀπὸ ἑσπερινῶν τμημάτων, ἐπὶ τὰ ἑῷα διέβαινε, δείσας ὁ Τύραννος, τοὺς ἐν δεσμοῖς ἅπαντας ἀπολυθῆναι ἐκέλευσε. μεθ' ὧν καὶ ὁ μακάριος οὗτος ἀπολυθεὶς, οἴκαδε παρεγένετο. καὶ πέντε ἔτη ἐπιβιοὺς, πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλώρου, Ἐπισκόπου Ἀμινσοῦ.

Στ. Εἴκων ὁ Φλῶρος τῇ πάλαι κατακρίσει,
Εἰς γῆν ἀπῆλθε. γῆ γὰρ ἦν, καὶ τί ξένον;

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μὲν Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πατρὸς ὁμωνύμου αὐτῷ Φλώρου, καὶ μητρὸς Εὐφημίας. Γέγονε δὲ πάσης παιδεύσεως ἔμπειρος, τῆς ἑλληνικῆς, καὶ τῆς ἐν ἱεραῖς καὶ θείαις γραφαῖς. καὶ πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὑπογραφεῦσι τελεῖ τῶν Βασιλέων. εἶτα εἰς τὴν τῶν Πατρικίων ἀνάγεται τάξιν. Γυναῖκα δὲ γήμας, καὶ παίδων πατὴρ γεγονὼς, καὶ τούτων παρανάλωμα τῆς λοιμικῆς καταστάντων νόσου, αὐτὸς τὸν μοναδικὸν βίον μετῆλθεν, ἔν τινι τῶν κτημάτων αὐτοῦ, ἐν τῷ Ἀνάπλῳ προσκαθεσθείς. Εἶτα διὰ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν Ἐπίσκοπος προχειρίζεται Ἀμινσοῦ. Ἐν αὐτῇ δὲ γενόμενος, καὶ καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ὁδηγήσας, θαυματουργίας πλείστας πεποιηκὼς, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φωκᾶ καὶ Ἑρμύλου, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στ. Ἔγωγε τμηθῶ πρῶτον Ἑρμύλος λέγει.
Οὔφησι Φωκᾶς, ἀλλ' ὁ Φωκᾶς Ἑρμύλε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζακχαίου διακόνου, καὶ Ἀλφέου ἀναγνώστου, ἀθλησάντων ἐν Καισαρείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ Θαυματουργοῦ Σοφίας, καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ Συγγέλου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στ. Οὐκ, εἰ τελευτᾷς Μιχαὴλ, τοῦτο ξένον,
Ἀλλ' εἰ θανὼν ζῇς, ὥσπερ ἦν ζῇς ἀξίως.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, εὐσεβῶν γονέων χρηματίσας υἱός. Παιδευθεὶς οὖν ἄκρως τὴν Ἑλλήνων σοφίαν, καὶ τὴν ἡμετέραν ἐκμελετήσας καλῶς, τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῆς δὲ μητρὸς μετὰ τῶν αὐτῆς θυγατέρων ἔν τινι Μοναστηρίῳ ἀποκειραμένων, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ὁ μέγας Μιχαὴλ πολιτευόμενος, καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν παντοίᾳ

τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἀξιοῦται χειροτονίας. Ἔπειτα σπήλαιον ἥσυχον ὑπεισέρχεται ἐν ᾧ Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, οἱ ὁμολογηταὶ καὶ φιλόσοφοι, πρὸς αὐτὸν ἐφοίτησαν. Εἶτα ὁ μὲν μακάριος Μιχαὴλ, Σύγγελος παρὰ τοῦ Ἱεροσολύμων Ἐπισκόπου καθίσταται, οἱ δὲ θεῖοι αὐτάδελφοι, Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, ἱερεῖς καὶ λειτουργοί. Καί ποτε πράγματος ἀναγκαίου ἕνεκα παρὰ τοῦ προεστῶτος Ἱεροσολύμων εἰς Ῥώμην στέλλονται, δῶρα τε καὶ τινας λιβέλλους κατὰ πάροδον συνοδικοὺς τῷ τε Βασιλεῖ Λέοντι τῷ Ἀρμενίῳ καὶ εἰκονομάχῳ, καὶ Θεοδότῳ, τῷ τότε τῆς Κωνσταντίνου πατριαρχοῦντι. Οὗτοι τοίνυν οἱ τρισόλβιοι τῷ ἀποστείλαντι πειθόμενοι, τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδώκασι, πολλὰ καὶ αὐτοὶ δογματικὰ προτείναντες τοῖς ἀντιλέγουσι ῥήματα. Διὰ τοῦτο, τὸν μὲν Θεόδωρον, καὶ Θεοφάνην ὑπερορίᾳ καταδικάζει ὁ Τύραννος. Τὸν δὲ μακάριον Μιχαὴλ σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἰὼβ τῷ πραιτωρίῳ ἐνέκλεισεν. Ἐκεῖθεν τε παρὰ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ ἁλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενος, ἔν τινι τῶν μοναστηρίων Πλουσιάδος ἅμα τῷ μαθητῇ ἐκπέμπεται. Ὅθεν ἐκ τῆς πολλῆς κακώσεως, ἐπίχυσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ κύρτωσιν σὺν τῷ λοιπῷ σώματι παθὼν, ἀκίνητος ὁ ἀδάμας διέμεινεν. Ἐπεὶ δὲ Θεοδώρα καὶ Μιχαὴλ τὴν βασιλείαν ἐδέξαντο, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων ἐκτυπώματα πᾶς τις ἐτίμα παῤῥησίᾳ, καὶ οἱ ἐν ἐξορίᾳ ἀνεκαλοῦντο, καὶ τῆς τιμῆς οὐ τῆς τυχούσης ἠξιοῦντο, τὸ τῆς Πατριαρχείας ἀξίωμα καὶ οὗτος ὁ μέγας ὁμολογητὴς παρὰ τῆς Βασιλίσσης ἠξιοῦτο καταδέχεσθαι. Ἐπεὶ δὲ μὴ εἶκε, Πατριάρχης μὲν ὁ Ἅγιος Μεθόδιος προχειρίζεται, αὐτὸς δὲ αὖθις Σύγγελος τιμᾶται, καὶ τὴν μεγίστην Μονὴν τῆς Χώρας, εἰς ἰδίαν ἐξουσίαν καὶ ἀνάπαυσιν δέχεται. Εὐσεβῶς δὲ καὶ θεαρέστως τὸν ἐπίλοιπον χρόνον βιώσας, ἐτῶν ὀγδοήκοντα πέντε γενόμενος, κατὰ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἐν εἰρήνῃ πρὸς Θεὸν μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Φέρει Μόδεστε παμμάκαρ καὶ σὸν τάφον,
Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἦν ἐξ ὀρθοδόξων μὲν ἔφυ γονέων, ἐκ Πόλεως Σεβαστείας. ὧν ὁ μὲν πατὴρ Εὐσέβιος, ἡ δὲ μήτηρ Θεοδούλη. Στείρας δὲ τυγχανούσης τῆς Θεοδούλης, προσευχῇ ἀμφοτέρων τῶν γονέων καὶ ὁμοζύγων, δίδοται τούτοις υἱός, ὁ μέγας οὗτος πατὴρ μετὰ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς κοινῆς συναφείας αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου τοῦδε γέννησιν, διαβάλλεται ὁ τούτου πατὴρ πρὸς Μαξιμιανὸν ὡς Χριστιανός, καὶ δεσμωθεὶς εἱρκτῇ κατακλείεται. Ὅπερ μαθοῦσα ἡ Θεοδούλη, καὶ αὐτὴ τὴν εἱρκτὴν κατέλαβε μετὰ τοῦ παιδός. ἐν ᾗ ἄμφω τῷ Κυρίῳ δεηθέντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα χερσὶν Ἀγγέλων παρέθεντο, Μάρτυρες τῇ προαιρέσει γενόμενοι. Οὓς οἱ δεσμοφύλακες τεθνεῶτας εὑρόντες, τὸ δὲ παιδίον μέσον ἀμφοῖν κείμενον ζῶν, ἀνελόμενοι τοῦτο τῷ Μαξιμιανῷ ἀπεκόμισαν, πέντε τηνικαῦτα τυγχάνον μηνῶν. Ὁ δὲ ἀστεῖον αὐτὸ καὶ χαρίεν θεασάμενος, ἑνὶ τῶν Συγκλητικῶν παρέδωκεν, ὡς ἂν ἐπιμελῶς ἐκτραφῇ παρ᾽ αὐτοῦ, ὡς ἄξιον γενόμενον τῆς τοῦ Διὸς θεραπείας. Παρὰ τούτῳ τοίνυν τρεφόμενος ὁ μακάριος Μόδεστος, τίνων τε γονέων ἔφυ μαθὼν, καὶ ὅπως τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ θανέντων, ἐντυγχάνει τινὶ, τὸν τρισκαιδέκατον τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, Χριστιανῷ διδασκάλῳ περιτυχών. καὶ παρ᾽ ἐκείνου μυηθεὶς τὴν εὐσέβειαν, ὅλος αὐτῆς γέγονεν, ἔσχαλλε δὲ παρ᾽ Ἕλλησι διαιτώμενος. Καί ποτε τοῦ Μαξιμιανοῦ πάνδημον θυσίαν κηρύξαντος, αὐτὸς κατὰ τὸ μνῆμα τῶν οἰκείων γεννητόρων γενόμενος, περιπαθῶς ἐδέετο τούτων, τῆς τῶν Ἑλλήνων αὐτὸν ἐξελέσθαι χειρός, ἵνα καὶ τοῦ θείου Βαπτίσματος ἀξιωθῇ. Εὑρὼν οὖν ἀργυροκόπος τις αὐτὸν, ὁρμημένος Ἀθήνηθεν, προσελάβετο τοῦτον, καὶ πρὸς τὰς Ἀθήνας ἀπήγαγε, θαύματα διάφορα κατὰ τὴν ὁδὸν πεποιηκότα. Καὶ

τῷ τοῦ τόπου Ἀρχιερεῖ τοῦτον παραστησάμενος, μυηθῆναι καὶ βαπτισθῆναι πεποίηκεν. Ὃς στῦλον ἑώρα πυρὸς οὐρανόθεν κατιόντα, καὶ τῇ τοῦ βαπτιζομένου κορυφῇ ἐπιστηριζόμενον. Μετὰ δὲ τὸ Βάπτισμα, τὴν τοῦ ἀργυροκόπου ὁμαίμονα ἐκ νόσου θανατηφόρου προσευχῇ καὶ προσψαύσει μόνῃ ἐξήγειρε, καὶ δαιμονῶντα ἰάσατο ἕτερον. Εἶτα τοῦ ἀργυροκόπου, καὶ τῆς ἐκείνου συμβίου θανόντων, κληρονόμος αὐτὸς σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν ἐγγραφεὶς ταῖς διαθήκαις αὐτῶν, τὸ μὲν οἰκεῖον λαχὸν τοῦ κλήρου τοῖς τοῦ ἀργυροκόπου υἱοῖς ἐχαρίσατο, αὐτὸς δὲ τοῖς ἐρημικωτέροις τόποις διατρίβων, διῆγεν ἀσκητικῶς. Οἱ δὲ τοῦ ἀργυροκόπου υἱοί, ὁρῶν αὐτὸν παρὰ πάντων τιμώμενον διὰ φθόνον μὴ φέροντες, ἐμπορείας χάριν ἀποδημῆσαι μέλλοντες, ἔπεισαν τὸν μακάριον συναποδημῆσαι αὐτοῖς. Καὶ γενόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ, πωλοῦσι τοῦτον ὡς δοῦλον ἀπίστῳ ἀνδρί. Παρ' οὗ μυρία ὑπέστη δεινὰ ἐφ' ὅλοις ἔτεσιν ἑπτά. Ὃν δι' ἐπιμόνου δεήσεως πρὸς Θεόν, πλάνης ἀπαλλάξας, καὶ τῷ θείῳ συμειωθῆναι πείσας Βαπτίσματι, νοσήσαντα δεινῶς ὑγιῆ πεποίηκε, καὶ μετὰ θάνατον ἐκείνου, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου ἀπῆλθεν. Εἶτα εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος γενόμενος, καὶ τῷ Θεῷ προσανέχων, πολλὰ θαύματα ἐπετέλεσε. Τοῦ δὲ Ἀρχιερέως τῶν Ἱεροσολύμων θανόντος, ἐξ ἀποκαλύψεως Ἀρχιερεὺς χειροτονεῖται ὁ μακάριος Μόδεστος, πεντηκοστὸν ἔννατον ἄγων χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Θαυματουργεῖ δὲ κἀνταῦθα πολλά. Ἀνδρὸς γάρ τινος Ἱεροσολυμίτου πολυκτήμονος ἔθνησκε τὰ ζῶα, τῆς πηγῆς ὑπὸ ὄφεως φαρμακωθείσης ἐπηρείᾳ τοῦ δαίμονος, ἐν ᾗ ἐποτίζοντο. Εἰς ἣν ἐπιστὰς ὁ Ἅγιος, τά τε ζῶα ἀνέστησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσε, καὶ τὸν δαίμονα ὀφθῆναι τοῖς παροῦσιν ὡς κύνα ἐποίησε, τὸ φοβερὸν ἐπομνύμενον ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μὴ πλησιάσαι ποτὲ ἔνθα τὸ τοῦ ἁγίου ὄνομα ἐπικέκληται. Καὶ τοὺς τοῦ ἀργυροπράτου παῖδας τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντας δι' ἐμπορείαν, τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ αὐτὸν ἀπεμπολήσαντας, (ἠγνόησαν γὰρ αὐτὸν Ἀρχιερέα γενόμενον τῆς Πόλεως,) οὐ μόνον οὐκ ἠμύνατο, ὧν εἰς ἑαυτὸν διεπράξαντο, ἀλλὰ καὶ ἀσπασίως δεξιωσάμενος, φιλοφρόνως ἐξένισε, καὶ μεγαλοπρεπῶς εὐηργέτησεν. Οὕτω γὰρ ὁσίως πολιτευσάμενος, καὶ ὀκτὼ πρὸς τοῖς τριάκοντα τῇ ἀρχιερωσύνῃ χρόνοις ἐπιβιοὺς ὁ μέγας οὗτος Πατήρ, ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ἐννενήκοντα ἑπτά, πρὸς τὰς αἰωνίους μονὰς ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον.

Ῥώμῃ τῇ σῇ, κραταιᾷ ῥωννύμενοι, οἱ ἀθλοφόροι σου Χριστέ, ἐτροπώσαντο τὸν ἐχθρόν. Πλάνην κατεπάτησαν, σώματα παρέδωκαν, τοῖς αἰκισμοῖς ἀναμέλποντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θεαυγεῖς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀγωνισάμενοι καλῶς, Μαρκελλῖνος καὶ ἀκλεινὸς, Μάρκος καὶ Τιβούρτιος, Κάστουλος ὁ πάνσοφος, πρὸς Οὐρανὸν μετετέθησαν, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νεανικῶς, ἀθλητὰ Τιβούρτιε, ὥσπερ οἱ παῖδες τῇ πυρᾷ, ἐπιβέβηκας νοητῶς, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ἄνωθεν δεχόμενος, καὶ μελῳδῶν ἐμμελέστατα· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὥσπερ ἀμνάς, κρεμαμένη ἔνδοξε, ἐναπηγχόνησας ἐχθρόν, ταῖς νευραῖς τῶν μαρτυρικῶν, πόνων σου πανεύφημε, ζῇς δὲ μετὰ θάνατον, μάρτυς Ζωὴ ἀναμέλπουσα· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Στάμνον χρυσῆν, παναγίαν Τράπεζαν, τοῦ θείου ἄρτου τῆς ζωῆς, ὀνομάζομέν σε ἁγνή, τόπον ἁγιάσματος, θρόνον ὑψηλότατον, ἐν ᾧ Θεὸς ἀνεπαύσατο· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Νεκρωθῆναι Κόσμου βουληθείς, καὶ τοῖς ἐν Κόσμῳ πᾶσι, τῆς ὄντως κατηξιώθης, ἀεισέβαστε ζωῆς, βοῶν προθυμότατα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον

ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔθεντό σε ἄνομοι δεινῶς, ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, χωννύντες καὶ θανατοῦντες, ἀναμέλποντα στερρῶς, ἀοίδιμε Κάστουλε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μακαρίας ἔτυχες ζωῆς, ὡς ἐπώνυμος ταύτης. πνιγμῷ γὰρ βιαιοτάτῳ, τὴν ἐπίκηρον ζωὴν, κατέλιπες μέλπουσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Ὡραιωθεὶς τέξασα Θεὸν, ὡραῖον καὶ Δεσπότην, τὸν θείαις καταφαιδρύναντα, ἀκτῖσι τοὺς βροτοὺς, ἁγνὴ ᾧ κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἵνα θεϊκῆς λαμπρότητος, καὶ αἰωνίου δόξης καὶ ὡραιότητος, Σεβαστιανὲ, ἀξιωθῇς ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους, τοὺς πόνους τὸν θάνατον, ὑπέμεινας ἀνδρείως. διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὤφθης μέσον ἄστρων Ἥλιος τῶν συνάθλων τῶν Μάρτυς. καὶ νῦν φωτίζεται, ἄθλων ἱερῶν, ἱερωτάταις λαμπρότησιν, Ἐκκλησίας τὸ θεῖον στερέωμα, καὶ πᾶσαν Διαβόλου, διασκεδάζεις τὴν ἀπόνοιαν.

Στέργοντες Χριστὸν Τιβούρτιος, καὶ Μαρκελλῖνος Μάρκος Ζωὴ καὶ Κάστουλος, Σεβαστιανῷ, καθηγητῇ καὶ θεόφρονι, συνάθλοισι καὶ ἴσους κομίζονται, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ἤρθη πρὸς μονὰς σκηνούμενος, φωτοειδὴς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ τοὺς Οὐρανοὺς περιπολεῖ ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον, ἀεὶ παρακαλοῦντες, μακαριζόντων αὐτοὺς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερὰ Στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς ὁρῶντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσὶν ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸν σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα. ἵνα βροτοὺς θεώσῃ, Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΘ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Εὔκλειαν ἐπόθησας, ἀποκειμένην τοῖς μάρτυσιν, ἀθλοφόρε πολύαθλε. καὶ πόνους ὑπήνεγκας, θαρσαλέῳ γνώμῃ, ἄπονον πρὸς λῆξιν, μετατεθῆναι προσδοκῶν, καὶ τὰ βραβεῖα ζητῶν κομίσασθαι. πανμάκαρ τὰ οὐράνια, καὶ Παραδείσου τὴν οἴκησιν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὀνύχων σπαράγματα, καὶ χαλεπὰ ἐκκεντήματα, καὶ μολύβδου πυράκτωσιν, τῆς κάρας ἀφαίρεσιν, καὶ τοὺς δεινοτάτους, ὑπήνεγκας πόνους, καὶ προσετέθης τῷ χορῷ, τῶν ἀθλοφόρων χαίρων πολύαθλε. διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, ἀθλητὰ Βονιφάτιε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δοῦλόν σε προπέμψασα, θεῖον δεσπότην ἀπέλαβεν, Ἀγλαῒς Βονιφάτιε, παθῶν κυριεύσαντα, βεβασιλευκότα, ἀθέων τυράννων, καταβαλόντα τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενον. διὸ ναόν σοι ἅγιον, περικαλλῆ τε δομήσασα, ἐν αὐτῷ ἐναπέθετο, ἱερῶς εὐφημοῦσά σε.

Δόξα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΛΕΩΝ

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κριτὴν Δικαιότατον, ἀποκυήσασα Δέσποινα, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυσωπῶ ἱκέτευε, κατακεκριμένον, καὶ ἠπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ, κρίσει Παρθένε μὴ κατακρίναι με. συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πανάγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε. Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πιστῶς σε μέλπω μάρτυς ἠγλαϊσμένε. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Τρισάτας κραταιούς.

Προθύμῳ λογισμῷ, τοὺς ἀγῶνας ζηλώσας, τῶν γενναίων ἀθλητῶν, ἐνήθλησας στεῤῥῶς, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας, ἄθλοις σου τοῖς ζωηφόροις, ἱερὲ Βονιφάτιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ἰδὼν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπάτην, κεχυμένην ἀληθῶς, γενναῖε ἀθλητά, τὴν ψυχὴν πυρπολούμενος, ἔρωτι τῷ θειοτάτῳ, ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον, ἀπτοήτῳ τρισμάκαρ φρονήματι.

Σοφίᾳ θεϊκῇ, λαμπρυνόμενος μάκαρ, τοὺς ἀσόφους δυσμενεῖς, ἐμώρανας, Χριστὸν καταγγέλλων παχύτητι, σώματος ὁμοιωθέντα, οἷς ὀφθῆναι ἠθέλησε, Βονιφάτιε Μάρτυς πολύαθλε.

Θεοτ. Τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, Δανιὴλ ὃ προεῖδε, τὴν Σκηνὴν τὴν νοητήν, τὴν Πλάκα τὴν σεπτήν, τὸ τῆς δόξης Ἁγίασμα, Τράπεζαν τὸν θεῖον ἄρτον, τὴν χωρήσασαν ἄσμασι, τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ὡς ποθήσας ἔνδοξε, ἐλευθερίαν τὴν ἄνω, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας, λυτρῶσαι πάθη τὸ σεπτόν, ἐζηλωκὼς ἀοίδιμε τοῦ δι' οἶκτον, δούλου χρηματίσαντος.

Σαρκικῶν ἀμώτερος, ἀποδειχθεὶς φρονημάτων, ἐν ἀλλοιώσει θείᾳ, ἀθρόον πᾶσαν προσβολήν, τῶν δυσχερῶν, ὑπήνεγκας γηθόμενος, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πάλας, τοῦ δυσμενοῦς ἐξῆλθες, Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ κρατυνθείς, καὶ μιμητής, ἀοίδιμε δεδόξασαι, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Θε. Σεαυτὸν ἐκένωσε, τοὺς πατρικοὺς μὴ κενώσας, ἐν τῇ γαστρί σου κόλπους, ὑπερούσιος Θεός, καὶ σὸς Υἱός, ἐγένετο παναμώμε, σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

„Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε Συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ, Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσας τὸν Θεόν, παρ' αὐτοῦ ἐτιμήθης, Μαρτύρων καλλονή, Βονιφάτιε μάκαρ. διὸ καὶ στεφάνωσε, θείας δόξης ἐκόσμησεν. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σὲ αἰτοῦμεν, πρεσβεύειν πρὸς Κύριον.

Ἕτερον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Νομίμως ἐνήθλησας, ἀγωνισάμενος, καὶ τύραννον ᾔσχυνας, καὶ τὰς θωπείας αὐτοῦ. Σταυρὸν ὁπλισάμενος, ἔφερες τῶν βασάνων, τὰ ἐπίπονα Μάκαρ. εἴληφας τὸν μισθόν σου, τὴν οὐράνιον δόξαν. διό σε ἱκετεύομεν, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ. Κυρία παναμώμε, λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄμωμος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ

τῶν

τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς Εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμων.

Μακαρίζων τῶν ἀθλούντων τὴν καρτερίαν, τῇ μιμήσει Μάρτυς, τῶν σεπτῶν παθημάτων, τούτοις ἐξωμοίωσαι, Θεόφρων πάνολβιε.

Ἐπειγόμενος ἐν πίστει Μαρτύρων θείων, πρὸς συλλογὴν παμμάκαρ, σεαυτὸν τῇ ποθούσῃ, φόρτον ἀξιάγαστον, Θεόφρων ἀπέδωκας.

Λιπαινόμενος καθάπερ χρυσίον Μάρτυς, τῶν αἰκισμῶν χωνείᾳ, ἀριζότερος ὤφθης, φέρων τοῦ ποιήσαντος, παθῶν τὸ ἐκσφράγισμα. Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, κατανοοῦσα Κόρη, τὸν ἀφράστως τεχθέντα, Λόγον ἐκ λαγόνων σου, πιστῶς ἐμεγάλυνες.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ὡς φωταυγὴς ἀνέτειλας, ἀστὴρ ἀπὸ δυσμῶν, καὶ δύνας Μάρτυς, ἀθλήσει καρτερῶς, αὖθις πρὸς δυσμὰς ἐξανατέλλεις, καταυγάζων τὰ πέρατα.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, ἐνύχων σπαραγμοὺς, ὑπέστης Μάρτυς, καλάμοις προσφέρων, καὶ τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα πίστει, ἀπαμβλύνων ἐν χάριτι.

Αἱ τοῦ ἐχθροῦ ἠθέτησαν, Θεόφρων ἐπὶ σοὶ, μηχανουργίαι. καὶ γὰρ τῇ πρὸς Θεὸν, νεύσει ἀκλινεῖ σαρκὸς αἰκίσεις, ὥσπερ ἄσαρκος ἔφερες. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπὸ παντὸς ἀπόπληκτον, Παρθένε τὴν ἐμὴν, ψυχὴν βοῶ σοι, καὶ σῶσόν με, ἡ τὸν ἀληθῆ Θεὸν Σωτῆρα, ἐπὶ γῆς σωματώσασα.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τυπτόμενος, ταῖς πληγαῖς τῆς σαρκὸς κατεπλήγωσας, τοὺς ἀθέους, ὁμοίως νοσοῦντας τὴν ἄγνοιαν, καὶ νοσούντων ὤφθης, ἰατρὸς ἀθλητὰ Βονιφάτιε.

Ὑψούμενος, πρὸς Θεὸν ἐπιδόσει μακάριε, τῶν ἀγώνων, δυσμενεῖς ἀοράτους κατέρραξας, καὶ κατερραγμένοις, βοηθὸς ἀθλοφόρε γεγένησαι.

Εὑρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος πολύτιμος, Θεοφόρε, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, καὶ πιστῶν καρδίας, ἐπὶ πλεῖον τῇ πίστει ἐστήριξας. Θεοτ.

Ἡ βάτος σε, προετύπου Παμύμνητε πρότερον, καιομένη, μηδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγνε. καὶ γὰρ ὡς ἐκείνη, οὐκ ἐφλέχθης Θεὸν σωματώσασα. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν
„τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ
„κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰη-
„σοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱερεῖον ἄμωμον, ἐθελουσίως, σεαυτὸν προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου διὰ σὲ, τεχθῆναι μέλλοντι Ἅγιε, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε. Ὁ Οἶκος.

Ἐξ ἀνατολῆς ὥσπερ ἀστὴρ, τοὺς μάγους ἐκ Περσίδος, οὕτω σε θεία νεῦσις ἐκ δυσμῶν, ὡδήγησε Θεόφρων, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ τῷ εὐδοκήσαντι Χριστῷ, προσκυνῆσαι ὡς Βασιλεῖ ἁπάσης τῆς κτίσεως, καὶ τούτῳ δῶρα προσαγαγεῖν, ὡς λίβανον καὶ σμύρναν καὶ χρυσὸν, Πίστιν Ἀγάπην καὶ Ἐλπίδα. Ὅθεν σαυτὸν ὁλόκληρον προσήγαγες αὐτῷ ἄμωμον δῶρον, τῷ Τυράννῳ δικαστῇ ἐν παῤῥησίᾳ κράζων καὶ βοῶν· Χριστοῦ μου δοῦλος ὑπάρχω, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Στίχ. Ζῇ τῶν Βονιφάτιος [illegible] Μαρτύρων
Ἑαυτὸν εὗρε μάρτυρα τμηθεὶς ξίφει.
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ Βονιφάτιος αὐχένα τμήθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, δοῦλος γυναικὸς τινὸς Συγκλητικῆς, ὀνόματι, Ἀγλαΐδος, θυγατρὸς Ἀκακίου Ἀνθυπάτου Ῥώμης, σωματικῶς τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ συμφθειρόμενος. Ἦν δὲ καὶ μέθυσος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων, καὶ φιλόξενος, καὶ τοῖς δεομένοις προθύμως ἐπαρκῶν, καὶ συμφοραῖς ἀνθρώπων καὶ ἱκεσίαις ἐπικαμπτόμενος. ὁμοίως καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ φιλομάρτυς. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, εἶπε τῷ Βονιφατίῳ. ἄπελθε εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ὅπου μαρ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μαρτυροῦσιν οἱ Ἅγιοι, καὶ κόμισαι λείψανα Ἁγίων, ἵνα ἔχωμεν αὐτὰ εἰς βοήθειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν. Ὁ δὲ Βονιφάτιος γελῶν, εἶπε· ἐὰν φέρω τὸ ἐμὸν λείψανον, δέχῃ τοῦτο; ἡ δὲ γελάσασα, καὶ μέθυσον αὐτὸν εἰποῦσα, εἶτα νουθετήσασα καὶ δεξαμένη, ἀπέστειλε μετὰ χρημάτων αὐτόν. Καὶ ἀπελθὼν μετὰ δούλων δώδεκα, καὶ χρυσίου πολλοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐβασανίζοντο οἱ Ἅγιοι, εὗρεν ἄνδρας Ἁγίους ἐναθλοῦντας, καὶ κατεφίλει αὐτῶν τὰ δεσμὰ καὶ τοὺς μώλωπας, καὶ παρέστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, ὁμολογῶν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Κρατηθεὶς δὲ κρεμᾶται κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἀφειδῶς ξέεται, καὶ καλάμοις ὀξέσι κατὰ τῶν ὀνύχων ἐμπείρεται, καὶ μόλυβδον πυρὶ λυθέντα τῷ στόματι δέχεται, καὶ ἐν λέβητι πίσσης βραζούσης κατὰ κεφαλῆς βάλλεται. Ἔνθα διαμείναντος αὐτοῦ ἀβλαβοῦς, διαφθείρονται ἐκ τῶν δημίων ἄνδρες πεντήκοντα. Εἶτα διὰ ξίφους τμηθέντος τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀντὶ αἵματος γάλα ῥεύσαντος, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθησαν ἄνδρες πεντήκοντα. Οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ἐκ τῆς Ῥώμης παραγενόμενοι, νομίσαντες αὐτὸν ἐν καπηλείοις καὶ μέθαις διατρίβειν ὡς ἔθος αὐτῷ διὰ τὸ βραδῦναι, ὡς ἔμαθον παρὰ τῶν στρατιωτῶν τὰς κατὰ μέρος βασάνους, ἃς ὑπομείνας ἐτελειώθη, εὗρον τὸ αὐτοῦ λείψανον. Ἐπιπεσόντες δὲ καὶ κλαύσαντες καὶ κατασπασάμενοι αὐτὸ, συγγνώμην ὧν ἐβλασφήμουν ἐξαιτήσαντο, καὶ πεντακοσίων νομισμάτων τὸ σῶμα αὐτοῦ ὠνησάμενοι, ἀπεκόμισαν ἐν τῇ Ῥώμῃ. Ἡ δὲ κυρία αὐτοῦ Ἀγλαΐς, δι' Ἀγγέλου ἀποκαλυφθεῖσα ἅπαντα, προϋπαντήσασα καὶ ὑποδεξαμένη, καὶ πολυτελῶς τιμήσασα, ἐκήδευσεν αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς, πρὸ πεντήκοντα σταδίων τῆς Πόλεως. Ὕστερον δὲ ἀνεγείρασα αὐτῷ οἶκον εὐκτήριον ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μέσον τῆς Πόλεως ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, μετατίθησιν αὐτὸν ἐκεῖσε, ἔνθα καθ' ἑκάστην πηγὰς ἰαμάτων προχέει. Κἀκείνη ἔκτοτε ὁσίως καὶ θεαρέστως βιώσασα, καὶ πολιτευσαμένη καλῶς, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἠλία, Πρόβου, καὶ Ἄρεως.

Στίχ. Ἀθλήσεως τμηθέντα τῷ ξίφει κάραν,
Ζηλοῖ ταχὺ Πρόβος σε μάρτυς Ἠλία.
Ἄρης ὑπῆρξας πρὸς τὸ πῦρ ὄντως Ἄρης.
Ἄρης νοητῶς ὅπλα πίστεως φέρων.

Οὗτοι ἐξ Αἰγύπτου ὑπῆρχον, ἦσαν δὲ Χριστιανοί. Θεραπείας δὲ ἕνεκεν τῶν κατὰ τὴν Κιλικίαν ὁμολογητῶν, ἐποιοῦντο τὴν πορείαν. Ἐν δὲ Ἀσκάλωνι γενόμενοι συνελήφθησαν, καὶ προσήχθησαν τῷ δικαστῇ Φιρμιλιανῷ. καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὁμολογήσαντες, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, ὁ μὲν Ἄρης διὰ πυρὸς ἐτελειώθη, Πρόβος δὲ καὶ Ἠλίας ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τιμοθέου καὶ Πολυεύκτου.

Στίχ. Τιμόθεον δὲ τὴν πεπυρπολημένον.
Πῶς θήσομεν λαχόντα παντίμου τέλους;
Σὺ Πολύευκτε Καισαρεῦ ποῖον τέλος;
Τὸ πῦρ ὑπελθὼν, εὗρον εὐκταῖον τέλος.

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Τιμόθεος καταχεθεὶς, καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, μετὰ πολλὰς αἰκίας, διὰ πυρὸς τελειοῦται ἐν Μαυριτανίᾳ. ὁ δὲ Πολύευκτος βασάνοις ἐξετασθεὶς, καὶ αὐτὸς ἐν Καισαρείᾳ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς, τὸ τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτυχίου, καὶ Θεσσαλονίκης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀνδρῶν διακοσίων, καὶ γυναικῶν ἑβδομήκοντα, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σὺν Εὐτυχίῳ καὶ σὺν Θεσσαλονίκῃ,
Νίκην ἐφεῦρες εὐτυχῶς ἐκ τοῦ ξίφους.
Ἄνειλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Ἄνειλε καὶ γυναῖκας ἑπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγεντίου.

Στίχ. Σαρκὸς λιπὼν σὺ δεσμὸν ὁ Γρηγέντιος,
Ἐκεῖσε μετῆλθεν, ἔνθα σαρκὶ οὐ τόπος.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ πόλεως Μεδιολάνων, γεννήτορες δὲ αὐτῷ, Ἀγάπιος καὶ Θεοδότη. Οὗτος ὥσπερ γῆ ἀγαθὴ σπέρματα θεῖα δεξάμε-

ξαμε-

Ανέμη Ψηφιακή Βιβλιοθήκη

ξαμένη, ἑωρᾶτο καρπὸν φῦσαι καλόν. ὅθεν ἐς εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακὼς, ἀκροατὴς ἐς πληρωτὴς τῶν θείων ἐντολῶν τῷ Χριστῷ ἀναδείκνυται. Καὶ θείῳ νεύματι, τὴν τῷ Διακόνου χειροτονίαν δέχεται, νηστείᾳ ἐς τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλών. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῷ θείῳ Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, σημεῖα ἐς τέρατα ἐποίει. Μετὰ τοῦτο πάλιν γίνεται κατὰ Μεδιόλανα, ἐς ἀνδρῶν τινα γενόμενα σημειοφόρον εἰς τόπον ἀνεκεχωρημένον, μυεῖται πάντα τὰ μέλλοντα αὐτῷ ἀπαντᾶν. ᾧ ἐς ἐσύστερον ὁ μέγας Ἀπόστολος Πέτρος ὀφθαλμοφανῶς τὰ αὐτὰ ἀπηγόρευσε, προσθεὶς ἐς τὸ ἐλλείποντα. Ἐπεὶ οὖν συνέβη γράψαι τὸν τῶν Αἰθιόπων Βασιλέα Ἐλεοβαὰν, Προτερίῳ τῷ Πάπᾳ Ἀλεξανδρείας περὶ Ἐπισκόπου καὶ μάλιστα τελείου, Ἰουστίνου τότε τὴν Ῥωμαίων Βασιλείαν ἐθύνοντος, ἐπὶ τούτῳ λύπᾳ τὸ ἐς ἐδυσφόρει ὁ Πάπας, πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν ἀνδρὸς τοιούτου. Ἐν αὐταῖς οὖν ταῖς ἡμέραις, διὰ θείας ἀποκαλύψεως φανεὶς αὐτῷ ὁ μακάριος Μάρκος, ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸν ζητούμενον, ὑπὸ θείας προνοίας μεταστὶ τὸν τόπον καταλαβόντα, ἐς παρά τινος ἐπιξενούμενον. Ὃν σὺν πολλῇ περιχαρείᾳ λαβόμενος ἐς χειροτονήσας, περιλαμφθέντα σημείοις, ἀδεῶς παρέπεμψεν, ἐφοδιάσας αὐτὸν ἐν γράμμασι ἐς λοιποῖς τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἀνήκουσιν. Ὃν ὁ Βασιλεὺς ὑποδεξάμενος, καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων βεβαιωθεὶς, κατασπάζεται, ἐς ὡς ἀπόστολον ἐς σημειοφόρον ὑπολαμβάνει, ἐς τῷ Θεῷ ἀχαριστήσας, πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐξουσίαν αὐτῷ παρέθετο. Ὁ δὲ Πρεσβυτέρους ἐς Διακόνους χειροτονήσας, τὰς νεωστὶ νεουργηθείσας εἰς τὴν ἀδαίμονα Ἀραβίαν παρὰ τοῦ Βασιλέως Ἐκκλησίας καθαγιάσας, πρῶτον σχεδὸν παντὸς τῷ Ἔθνους ἰουδαΐζοντος, πολλοὺς τῶν Ἰουδαίων ἐβάπτισε. Μετὰ ταῦτα, τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρώτους ἐς διδασκάλους, ἀπό τε συλλογισμῶν ἐς γραφῶν ἀποδείξεσι πείσας, ἐς θαύμασιν ἐκπλήξας, πάντας προσήγαγε τῇ ἀληθινῇ πίστει, μόνους ἐκθέμενος, ἐς παντὶ ἀρέσκον Θεῷ διαπραξάμενος. Οὕτω καλῶς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ποιμάνας, ἐς πολλὰ θαύματα εἰς δόξαν Θεοῦ ἐπιτελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Τρύφων ἀνῆλθε σώματι πρὸς ἰτέαν.
Καὶ πνεύματι πρὸς ὕψος Οὐρανοῦ μέγα.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Γένου μὴ κλίνας γλυπτοῖς, ἐς πειρασμῶν ἐβλήθης, μεγίστην ὄντως μάρτυς κάμινον. ἐν ᾗ δροσιζόμενος, ὁ τῶν πατέρων βοᾷς, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Χύσιν τὸν τόσον τῆς σῆς, ὁμολογίας σπάδων, ὁ δολιόφρων τοῖς ἐγκάτοις σου, καγχλάζοντα μόλυβδον, ἀνηλεῶς ἐκχέει, ἀλλ' ἐμφανῶς ᾐσχύνθη.

Ἀποτμηθεὶς προθύμως, τὴν ἱερὰν σου κάραν, ἐχθροῦ δολίου πολυμήχανον κεφαλὴν διέκοψας, τῆς σῆς ἀνδρείας ξίφει, Μάρτυς Χριστοῦ Θεόφρον.

Ἵνα φωναῖς ὁσίαις, ὑμνολογοῦσε Κόρη, παθῶν με ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἐς πονηρῶν λογισμῶν, κακῶσαί με ζητούντων.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Συμφερόντως τὴν σὴν ἐργαζόμενος, σωτηρίαν Χριστὸς Βονιφάτιε, ἀναζητοῦντα λείψανα, καλλινίκων Μαρτύρων, σεαυτὸν ἐμπίπτει, ὧν πιστῶς ἐπεζήτεις γενήσεσθαι.

Μακαρία δεσποίνη μακάριος, θησαυρὸς ἀπεδόθης μακάριε. ᾧ πλουτισθεῖσα ἔψαλλε, γηθομένη καρδίᾳ. πάντα τὰ ἔργα, ἀλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν σπουδῇ τὸ ἀοίδιμον γνήσιον, ἀνεγείρον ναὸν ἱερώτατον, σὲ ἐν αὐτῷ κατέθετο, πεφυκότα τῆς θείας, ναὸν Τριάδος, ἀθλοφόρε Χριστοῦ Βονιφάτιε.

Νεκρωθεὶς δι' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος, τοὺς νεκρώσει παθῶν ὑποπίπτοντας, ζωοποιῷ πρεσβείᾳ σου, ἰατρεύεις βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα, ἀλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἁγνὴν ὁ ὑπέρθεος, κατελθὼν ὥσπερ οἶδε σεσάρκωται, καὶ τοὺς βροτοὺς ἐθέωσε, μελῳδοῦντας Παρθένε· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Δοῦσά σε φόρτον ἱερὸν ἠγάλλετο, ἐκβοῶσα ἡ ἀείμνηστος, δοῦλον ἐκπέμψασά σε μάκαρ, δεσπότην ἀληθῆ ὑποδέδεγμαι, δουλείας με κακῶν ἐκλυτρούμενον, ταῖς εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Ὡς κέδρον κοιλάσι μονταῖς ἐξεβλάστησας, τῶν μαρτύρων Βονιφάτιε. Φοῖνιξ καθάπερ ἀνυψώθης, ὡς Κέδρος ἐγνωρίσθης πυρίπνοος. ὡράθης ἐκλεκτὸς ὡς Κυπάρισσος, εὐωδιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἥμερον ἡ μνήμη σου ἡμῶν ἀνέτειλεν, ἀθλοφόρε ὥσπερ Ἥλιος, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, παθῶν τε τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα, Μάρτυς Θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ἥλιος καθάπερ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, καὶ ἑώας πόλιν ἔφθασας ἔνθα ἀθλήσας καὶ μονίμως, εἰσδύνας πρὸς ζωὴν κατέπαλκας, καὶ Ῥώμην τὴν περίβλεπτον ἔφθασας. ταύτην τειχίζων σαῖς δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ Πανάμωμε, τὸν ἐν σκότει συνεχόμενον, τῆς ἁμαρτίας Θεοτόκε, καὶ δίδου ἐν ἡμέρᾳ πορεύεσθαι, ἐνθέων προσταγμάτων Θεόνυμφε, ὅπως ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

τῶν Ἁγίων Πατέρων

Ἑσπέρας ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ὁ προοιμιακὸς Ψαλμός, καὶ ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς δὲ τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν ι΄. καὶ λέγομεν τὰ γ΄. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἀνατολικόν, Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Κυριακὴ τῇ κ΄. τοῦ Μηνός, τὰ προεόρτια, καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου Ἀκολουθία ψάλλονται τῇ ιθ΄. τοῦ ἐνεστῶτος, ἡ δὲ τῆς Κυριακῆς Ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῆς Ἀναστασίμου [illegible] ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ.

Καταβασία. **Χριστὸς γεννᾶται.**

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Κυριακὴ ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, τῇ κδ΄. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνός. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη [στιχολογίαν], οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ τῶν προεορτίων. προηγεῖται δὲ ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων. Εἰς δὲ τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν ς΄. καὶ ψάλλομεν ἢ. προσόμοια, τῶν Ἁγίων Πατέρων, γ΄. ἢ Ἡχος τῶν. δευτεροῦντες αὐτά. καὶ Προεόρτια ἰδιόμελα, τὰ πρῶτα, δευτεροῦντες τὸ α΄. **Δόξα.** τῶν Ἁγίων. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. **Καὶ νῦν.** ὁ αὐτός. Σπήλαιον εὐτρεπίζου. **Τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἁγίων Πατέρων.** Εἰδὲ ὁ τύχῃ αὐτὴ ἡ Κυριακὴ τῇ κδ΄. τοῦ Μηνός, ὅτε ἐκτὸς τῶν κ. λέγομεν τὰ γ΄. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ Ἀνατολικόν, α΄. τὰ Προεόρτια, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων. ἢ. προσόμοια Προεόρτια. Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ, ἔμψυχον Παλάτιον, τὸν Οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἐχώρησας. ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τέξεις ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχεύσαντα καὶ σάρκα γενόμενον. ἵνα θεώσῃ, καὶ πλουτίσῃ τὸν πτωχεύσαντα, ἀκρασίᾳ, πικροτάτης βρώσεως.

Ἐναπογραφόμενος Χριστὸς, δούλοις τῷ τοῦ Καίσαρος, δι' εὐσπλαγχνίαν προστάγματι, ἔρχῃ χαρίσασθαι, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε. τοῖς προσκυνοῦσί σου, τὰ σωτήρια γενέθλια, τοῦ ἐλθόντος, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τόκον ἀκατάληπτον θεσμοὺς, φύσεως καινίσαντα, ἡ παναγία καὶ ἄμωμος, καταμονήσασα, τῷ Υἱῷ ἐβόα, τέκνον ποθεινότατον, ἐκ πλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον

ριον, πῶς καὶ γεννήσασα, παρθενεύω τῇ δυνάμει σου, τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος βουλήματι;

Καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἦχος πλ. δ΄.

Πρός, Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν, τὸν μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶν, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαριὰν τὴν ἁγνήν, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωήν. καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ. καὶ ὡς σοφοὶ διὰ Πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός. καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὤφθη φιμωτής. ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί, καὶ Ἅγιοι Παῖδές σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἔλευσιν πᾶσι προδηλῶν, ἑωρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη Ποταμός. οὗ ῥυσθείημεν Χριστέ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς, τεχθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτ

Σπήλαιον εὐτρέπιζε, ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκ ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλ γου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμέν ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρ τόν. καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λ βανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατ ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου μητρός. ὅ περ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ μήτηρ προσεκ νησε, καὶ προσεφθέγξατο, τῷ ἐν ἀγκάλ αὐτῆς. πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐ φύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Εἴσοδος Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιδ΄. 14. Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτ ται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακ σίους δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσ αὐτῶν ἕως Δάν. καὶ ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτοὺς τ νύκτα, αὐτός, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ᾽ αὐ καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ κατεδίωξεν αὐ ἕως Χοβάλ. ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασ Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σο μων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπ στρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπ τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων μετ᾽ αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ. τοῦτο ἦν πεδίον βασιλέως. Καὶ Μελχ δὲκ βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτ οἶνον. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίσ Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν λογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίσ ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Κ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος, ὃς παρέδ κε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σου.

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α΄. 8. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσρα ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμ τὴν γῆν. εἰσελθόντες κληρονομήσατε

γῆν

γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει. κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 14. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερὸς, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ Ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς ὡς σύνηθες.

Ἦχος α'.

Βολίδες ἀστράπτοντες θεηγορίαις, οἱ μεγαλώνυμοι Προφῆται, εἰς ἀεὶ μακαρίζονται. καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος καρπούμενοι, τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν. νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν ὑπερθαύμαστον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ. ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρέπιζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ. ὅτι ὁ ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως ἀπαλάττεται, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου τὰ κατ' ἀλφάβητον.

Εἰδὲ τύχῃ τῇ κδ'.

Εἰς τὸν Στ. Στ. ἰδιόμελα προεόρτια, τῆς γ' β'. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι.

Καὶ νῦν. Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε.

Δόξα. Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει φανέντες, ἀπόρθητοι στῦλοι ἀκλινεῖς. ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῖται ὤφθητε, τῆς νέας διαθήκης Χριστοῦ, καὶ μεταστάντες πρὸς Οὐρανὸν αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. ἀκούσατε Ὄρη καὶ Βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Τροπάριον. Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι, τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ παρόντος Μηνὸς, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ τῶν Προεορτίων. Προηγεῖται δὲ ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἀναβαθμοὺς δὲ λέγομεν τοῦ ἤχου, καὶ Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, οἷον τύχῃ, τοῦ ἐνορδίνου. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, καὶ εἰς τὸν Θεολόγον, τὸ, Τίς ἡ Τυραννίς. Δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὅτι ἀναστάσιμος Κανὼν οὐ λέγεται. Εἰς δὲ τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου, δὶς, καὶ τὸ, Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, καὶ τὸ Προεόρτιον. Οἱ Κανόνες, ὁ εἷς, Ἦχος πλ. α'. Κύματι θαλάσσης, εἰς η', καὶ ὁ ἕτερος, Ἦχος α'. εἰς στ'. Καταβασ. Χριστὸς γεννᾶται. Ὁ Κανών.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

„ Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες. ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Δίς.

Ζόφῳ σοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι, καὶ διαρρήσσονται, μοχλοὶ αἰώνιοι. τῇ γὰρ σεπτῇ σου καθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροὶ, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, Χριστὲ τὴν σὴν Ἀνάστασιν. Δίς.

Σήμερον τὸ κλῆτος, τῶν θείων Πατέρων, Χριστοῦ τὴν γέννησιν, προεορτάζει φαιδρῶς, καὶ ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος. Ἀβραὰμ γὰρ σύμβολον, τοῦ γένους καὶ οἱ Παῖδες εἰσίν.

Πάλαι δεξιοῦται, Θεότητα μίαν, τὴν τρισυπόστατον, ὁ ἱερὸς Ἀβραὰμ νῦν δὲ ὁ σύνθρονος λόγος, τοῦ Πατρὸς ἐν θείῳ Πνεύματι, τοῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημούμενος.

Ἀβραὰμ ἐῤῥύσθη, χειρὸς ἐξ ἀδίκου φλογός. καμίνου δὲ οἱ θεῖοι Παῖδες ποτὲ, καὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λάκκου σέσωσται. διὸ νῦν τὴν γέννησιν Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

Ῥείθμῳ καὶ πίστει, τῆς θείας Τριάδος, τὴν ἀθεότητα καταστρέψαμενοι, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, τῷ Κόσμῳ προϋπέφηναν. Θεοτοκίον.

Κεχαριτωμένη, ἀνύμφευτε μήτηρ, Παρθένε ἄφθορε, μακαρίζομέν σε, τοῦ Ἀβραὰμ γὰρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαβὶδ ἐξηνθήσας, τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, Προφήταις κηρυχθέντα τὸ πρίν.

Ἕτερος Κανὼν προεόρτιος. Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, Χριστὸν ἐθελουσίως πτωχεύσαντα, Χριστὸν ὁρατὸν γενόμενον, ἔρχεται ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεὲμ, νῦν ἀποκυῆσαι. Οὐρανός τε καὶ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθωσαν.

Βουνοὶ καὶ ὄρη σκιρτήσατε, Προφῆται θεηγόροι χορεύσατε. Λαοὶ καὶ Ἔθνη κροτήσατε, πάντων ἡ σωτηρία, ὁ φωτισμὸς, ἤγγικεν ἐπέστη, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος.

Πτωχὸς ὁ πλούσιος γίνεται, πτωχίζων τοὺς κακίᾳ πλουτίζοντας. βροτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζεται Κόρης ἀπειρογάμου, δίχα τροπῆς. πάντες ἐν αἰνέσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτὸν, ὅτι δεδόξασται. Καταβασία.

„ Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ Οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. ᾄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατι-

„ δοῦ-

,, δοῦσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συνείχετο, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε κραυγάζουσα.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος. καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες.

Τὴν κατ᾽ εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ᾽ ὁμοίωσιν, Θεοῦ φρονοῦντες Παῖδες, χρυσῆς εἰκόνος φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, ἐν πίστει ψάλλοντες, πλὴν σοῦ Κύριον οὐκ οἴδαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τῇ δυνάμει, οἱ Παῖδες τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ᾔσχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε φιλάνθρωπε.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, σὺν τοῖς παισὶ καὶ Προφήταις, ὁ νόμος καὶ προσκιρτᾷ τοῦ Πνεύματος, τὴν θείαν ἔλλαμψιν σήμερον, καὶ Ἀβραὰμ ἀγάλλεται, ὅτι ἐκ σπέρματος, εἶδε Κύριον σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις ἄνευ πάθους, ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν, τοῦ τόκου σου προῆλθε. τὸ γὰρ Προφήταις θρυλλούμενον, ὑπερφυῶς Μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ᾽ ἐσχάτων, ἐσαρκώθη ὡς οἶδεν, αὐτὸς θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἀνακαινίσαι φθαρὲν πονηροῦ, συμβουλίᾳ ὄφεως.

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταπεινωθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων, θεωρήσας τὴν φύσιν, υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν λαμβάνει καὶ μέλλει σαρκὶ, τίκτεσθαι ὡς ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέρα, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς Κτίσεως, βουλῆς μεγάλης τῆς πατρῴας, νῦν τὸν Ἄγγελον τίκτει, σαρκὶ πάντων εἰς ἀνάκλησιν, τῶν μελῳδούντων ἀπαύστως αὐτῷ, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καταβασία.

,, Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἡ ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν, διεκώλυε λέγων· τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός. ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

,, Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοὺμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα. σὺ Δυναστῶν διέκοψας, κράτος ἀγαθὲ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν ᾅδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Δίς.

Ἡ ἐν τῷ ᾅδῃ θεία κάθοδος, σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, νεκροῖς ζωὴ ἐδείχθη. σὺ γὰρ ἐχθροὺς ἐδέσμευσας, κάτω ἀγαθὲ, καὶ οὐράνιον τρίβον, ἀνθρώποις ἤνοιξας.

Δίς.

Τὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ τιμῶμεν. ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος, ἔλαμψε Χριστὸς, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ὡς Παντοδύναμος.

Προϋπογράφων τὰ ἐσόμενα, τῇ καθόδῳ Χριστοῦ, ὁ Δανιὴλ τοὺς θῆρας, ὡς πρόβατα ἀπέδειξε, πᾶσιν ἐναργῶς, ὡς προέγνω τὸ μέλλον, οἷα Προφήτης Θεοῦ.

Τῆς ἁμαρτίας μὴ σπασάμενοι, τὸν ἰὸν ἐκ φλογὸς, ἐρρύσθησαν οἱ Παῖδες, χρυσίου γὰρ ὑπέρτιμοι, ὄντες ἀληθῶς, ἐν καμίνῳ τῆς πλάνης, οὐκ ἐχωνεύθησαν.

Θεοτοκίον.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία Κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου, ἄχραντε σεμνή. ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων, ὅμιλος σήμερον.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, Παρθένος ἀνεβλάστησας, ἄνθος ἀνθήσασα ἀμάραντον, τὸν πάντων δημιουργὸν, τὸν τὴν γῆν τοῖς ἄνθεσι, πᾶσαν ὡς Θεὸν κατακοσμοῦντα, ἀναβοῶσαν αὐτῷ· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Βρώσει με κλαπέντα πονηρᾷ, καὶ γνώμῃ ὀλισθαίνοντα, ὁμοιωθέντα τοῖς ἀλόγοις τε, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἀνακτώμενος, βρέφος γενόμενος, καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀλόγων ἀνακλιθεὶς, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὄρους κατασκίου Ἰησοῦ, Παρθένου σε σαρκούμενον, ὁ Ἀββακοὺμ προεθεάσατο, τὰ ὄρη τὰ πονηρὰ, καὶ βουνοὺς συντρίβοντα, καὶ ἀφανισμῷ παραδιδοῦντα, ἐπάρσεις τοῦ πονηροῦ, καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Καταβασία.

„ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄν-
„ θος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρ-
„ θένου ἀνεβλάστησας, ἐξ Ὄρους ὁ αἰνετὸς,
„ κατασκίου δασέως. ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ
„ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός· δόξα τῇ δυ-
„ νάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Θεοφανείας σου Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
„ συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς
„ ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐ-
„ κραύγαζεν. ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐ-
γερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάν-
τες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

Δίς.

Τὸ ἐξαστράπτον τῆς χαρᾶς, ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος, ἐν τῷ τάφῳ λαμπροφόρος δείκνυται, γυναιξὶ κηρύττων ἀνάστασιν, καὶ ἀφιέναι τὸν κλαυθμὸν ἠγαλλιάσαντο, Χριστοῦ ἀναστάντος, τὸ χαίρετε Ἀποστόλοις διαγγέλλουσαι. Δίς.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν, ὡς ἀρχηγὸν νόμου καὶ τῆς χάριτος, Ἀβραὰμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, συνελθόντες πίστει τιμήσωμεν. ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ, προκατηγγείλατο Χριστὸν ἐκ Παρθένου, καὶ τούτου προϋπαντᾷ τὴν θείαν γέννησιν.

Προϋπογράφοντες στερρῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, δι' Ἀγγέλου παρουσίας ἔσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ παῖδες τὴν κάμινον, καὶ ἀτμίδα δρόσου, τὸ πῦρ ἀπεργασάμενοι, ἐν τούτῳ τῇ πίστει, εἰκόνος χρυσῆς δόξαν ἐχώνευσαν.

Ἔφραξε στόματα θηρῶν, ὁ Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ Πνεύματι, τοῦ πυρὸς δὲ τὴν ἰσχὺν κατέσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τῇ χάριτι. καὶ σωθέντες οὗτοι φθορᾶς, προκαταγγέλλουσι, Χριστὸν ἐκ Παρθένου, αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Ἐν θείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε, γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος. τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραὰμ, ἐκ τῆς Ἰούδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρθένος ἄνευ σπορᾶς, ἔρχεται τίκτουσα.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὁ φύσει Δεσπότης, ἐν δούλοις τελεῖς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ παντέλειος, εὐδόκησας δι' ἔλεος, καλεῖσθαι καὶ Υἱὸς, ἀνθρώπου πανοικτίρμων. διὸ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἑκουσίως πτωχεύσας, ἔρχῃ τεχθῆναι ὑπεράγαθε.

Ἀχώρητε φύσει, Χριστὲ Βασιλεῦ, πῶς μικρόν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον; πῶς φάτνη σε δυνήσεται, χωρῆσαι Ἰησοῦ; Μητρὸς ἐξ ἀπειράνδρου, σαρκὶ ἐπιδημοῦντα, εἰς τὰ ἴδια ὅπως, τοὺς ξενωθέντας σώσῃς Κύριε.

Ἀμνὰς τὸν Ποιμένα, προσῆλθε τεκεῖν. εὐτρέπιζου τὸ ἅγιον Σπήλαιον, Ποιμένες ἐπισπεύσατε, Ποιμένα καὶ Ἀμνὸν, τεχθέντα θεωρῆσαι. οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, εὐτρεπίσθητε τοῦτον, ὡς Βασιλέα, προσκυνῆσαι σαρκί.

Καταβασία.

„ Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν,
„ τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγε-
„ λον εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας
„ ἡμῖν. ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδη-
„ γηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δο-
„ ξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
„ θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι,
„ τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι
„ ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πο-
„ λυέλεε.

Δίς.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ ᾅδου ἀγαθὲ, εἰργάσω τὴν καθαίρεσιν, τριημέρῳ ταφῇ σου θεοπρεπῶς, ζωὴν δὲ ἐπήγασας, ἀναστὰς τοῖς ἐν Κόσμῳ Ἰησοῦ Βασιλεῦ.

Ὁ τρόπος φιλόξενος, ἡ δὲ πίστις ὑψηλὴ, τοῦ Ἀβραὰμ ὑπάρχουσα, Τριάδος τὸ μυ-

στή-

στήλιον τυπικῶς, δεξάμενος ἔχαιρε, τοῦ Χριστοῦ δὲ προτείχων μυστικῶς ἀγάλλεται.

Τὴν Κτίσιν ὑπέταξε, μὴν ἡ πίστις τοῖς Παισὶ, τῇ δωρεᾷ τοῦ Πράγματος. τὸ γὰρ πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀμαιδὲς, ᾐδέσθη τοὺς σέβοντας, τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Τοῦ Κόσμου τὸ ἄγριον, τῇ κελεύσει τοῦ Χριστοῦ, ῥυθμίζεσθαι ὑπέφηνεν, εἰρήνην πρὸς τὴν θείαν θεοπρεπῶς, φιμώσας τοὺς λέοντας, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἐν τῷ λάκκῳ ποτέ.

Θεοτοκίον.

Ἡδύνως ἐκύησας, ἐκ Παρθένου τὸν Χριστὸν, Μαρία μήτηρ ἄνανδρε, ὃν εἶδον οἱ Προφῆται θεοπτικῶς· αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι τὰ γενέθλια.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νέος Οὐρανὸς, ὑπάρχουσα Δέσποινα. ἐκ μήτρας τῆς σῆς, ὡς ἐκ Νεφέλης Χριστὸν, δόξης Ἥλιον, ἀνατεῖλαι ἐπείγῃ Σπηλαίῳ σαρκὶ, ὡς μέλλοντα ταῖς λάμψεσιν, αὐτοῦ τε τηλαυγῶς, πάντα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, καταυγάζειν δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Εἶδες τὴν ἡμῶν, ὀδύνην καὶ κάκωσιν, οἰκτίρμον Χριστὲ, καὶ οὐ παρεῖδες ἡμᾶς, ἀλλ' ἐκένωσας, σεαυτὸν μὴ ἐκστὰς τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρόγαμον. ἥτις ἀνωδίνως τέξεσθαι, σὲ σαρκὶ ἐν Σπηλαίῳ προέρχεται.

Ὄρη καὶ Βουνοὶ, Πεδία καὶ Φάραγγες, Λαοὶ καὶ Φυλαὶ, Ἔθνη καὶ πᾶσα πνοὴ, ἀλαλάξατε, εὐφροσύνης ἐνθέου πληρούμενα, ἦλθε πάντων ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ ἄχρονος, ὑπὸ χρόνον δι' οἶκτον γενόμενος.

Καταβασία.

„ Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο. τῇ
„ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρ-
„ κα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφ-
„ θορον. ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν
„ τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθη-

τε. ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι. μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς. ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἕτερον. Ἦχ. α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Εὐφραθᾶ ἑτοιμάζου. ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται. ὅνπερ βλέποντες, οἱ θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον θηλάζουσαν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως τὴν λαμπρότητα, καθορῶντες ἐκλάμπουσαν, Ἀβραὰμ ὁ φιλόθεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ ἀοίδιμος, Ἰακὼβ, καὶ πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν ἁγίων συναγάλλεται, καὶ τὴν Κτίσιν προσήγαγον, πρὸς σὴν ὑπάντησιν, ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. Χαρᾶς γὰρ πρόξενος πᾶσιν ὤφθης ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα, τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁραθέντα, καὶ τοὺς Παῖδας τοὺς ἐν τῇ Καμίνῳ ἀδίκως βληθέντας, ἀφλέκτους συντηρήσαντα, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν. Διὸ καὶ ἀναμέλπουσι τὸν ὁρώμενον ἐν χερσὶ νεάνιδος, ὑμνοῦντες Παρθένον θηλάζουσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων δικαίων Πατέρων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματ-

θαῖος ἱστορικῶς ἠριθμήσατο, ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων.

Μνήμη τῶν πρωτοπλάστων Ἀδὰμ καὶ Εὔας.

Ὕμνῳ θαρροῦντας ζῶν, γονεῖς ἀρχηγέτας,
Τοὺς ζῶν μὲν καὶ θρηνοκειμένοι τοὺς παραιτίους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἄβελ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Βοᾷ Θεῷ σὸν αἷμα καὶ ψυχῆς δίχα,
Ὦ πρῶτε νεκρῶν, πρῶτε καὶ σεσωσμένων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σήθ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Σὴθ σπέρμα καινόν, τοῖς γονεῦσιν ἀντ' Ἄβελ,
Ἄνθρωπος ἦν δίκαιος, οἷος ἦν Ἄβελ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνώς, υἱοῦ Σήθ.

Ὀφθεὶς Ἐνὼς μέγιστος ἐκ τῆς ἐλπίδος,
Πολλοῖς ἐνῆκε ζῆλον εἰς τὴν ἐλπίδα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἐνώς.

Βίβλῳ Καϊνᾶν Μωσέως γεγραμμένος,
Κἂν τῷ παρόντι χρὴ γραφῆναι βιβλίῳ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαλελεήλ, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Ὀξὺς προκείσθω Μαλελεὴλ τῷ λόγῳ,
Υἱὸς Καϊνᾶν, οὗ προεμνήσθη λόγος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάρεδ, υἱοῦ Μαλελεήλ.

Δίκαιον ὄντος ἐν δικαίων πληθύϊ,
Καὶ τοῦ δικαίου μνημονεύειν Ἰάρεδ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνώχ, υἱοῦ Ἰάρεδ.

Θεῷ προδήλως εὐαρεστήσας λόγῳ,
Ἐνὼχ ἀδήλοις ἐγκατῳκίσθης τόποις.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαθουσάλα, υἱοῦ Ἐνώχ.

Ἐνὼχ σὲ τέκνον ἐκμαθὼν Μαθουσάλα,
Ἔγραψα πρὸς μάθησιν ἄλλων ἐνθάδε.

Μνήμη τοῦ δικαίου Λάμεχ, υἱοῦ Μαθουσάλα.

Λάμεχ δύο γνοὺς, δεῖν ἔγνων τιμᾶν ἕνα,
Οὐ τὸν φονευτὴν, ἀλλ' ὁμωνύμως Λάμεχ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Νῶε, υἱοῦ Λάμεχ.

Ἀδὰμ βροτοῖς ὄλεθρον, ἐκ ξύλου φέρει,
Διὰ ξύλου δὲ Νῶε πᾶν σώζει γένος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σήμ, υἱοῦ Νῶε.

Σὴμ πατρικὴν γύμνωσιν ἐμφρόνως σκέπων
Τὰς πατρικὰς εἵρατο, εὐχὰς εἰς σκέπην.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάφεθ, υἱοῦ Νῶε.

Μὴ θεὶς Ἰάφεθ πατρὸς αἰσχύνης πλάτος,
Βίου πλατυσμὸν εὐχαῖς πατρὸς λαμβάνει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀρφαξάδ, υἱοῦ Ἰάφεθ.

Ζῇ Κύριος ζῶν, οὐ τὸν Ἀρφαξὰδ λείπω,
Καὶ γὰρ χρεὼν, καὶ τοῦτον ἐνταῦθα γράφειν.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἀρφαξάδ.

Καϊνᾶν ἡμῖν ἐξεγήγερται νέος,
Τῷ περὶ Καϊνᾶν, ἐμφερὴς ἐκ τοῦ τρόπου.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σαλά, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Συμπατριωτῶν ὁρμαθῷ καὶ συμφύλων,
Ἡ συγγένεια συνδέει καὶ τὸν Σαλά.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἔβερ, ἀφ' οὗ οἱ Ἰουδαῖοι Ἑβραῖοι ἐκλήθησαν.

Μέγας τις ὄντως τοῖς Ἰουδαίοις Ἔβερ,
Ἐξ ἑαυτοῦ δοὺς κλῆσιν Ἑβραίων γένει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Φαλέκ, υἱοῦ Ἔβερ.

Πανηγυρίζω καὶ τὸν ἐξ Ἔβερ τόκον,
Ὡς Μωϋσῆς γάρ φησι τίκτει τὸν Φαλέκ.

Μνήμη Ῥαγαῦ, υἱοῦ Φαλέκ.

Πάλιν κύησις, καὶ πάλιν νέος τόκος,
Υἱὸν Ῥαγαῦ τεκόντος ἡμῖν τὸν Φαλέκ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σερούχ, υἱοῦ Ῥαγαῦ.

Γραφῶν παλαιῶν τοὺς ἀπ' ἀλλήλων τόκους,
Ἂν ἐκλάθωμαι τὸν Σεροὺχ ἁμαρτάνω.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ναχώρ, υἱοῦ Σερούχ.

Γονεῖς ὑπάρχειν τῶν ἄνω λελεγμένων,
Καὶ τὸν Ναχὼρ γνοὺς οὐ διϊστῶ τοῦ γένους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Θάρρα, υἱοῦ Ναχώρ.

Υἱὸς προελθὼν ἐκ Ναχὼρ κλήειν Θάῤῥας,
Πατὴρ ὑπῆρχε, πατρὸς Ἐθνῶν μυρίων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Πατριάρχου Ἀβραάμ, υἱοῦ Θάρρα.

Τὸν Ἀβραὰμ πῶς δεξιοῦμαι τοῖς λόγοις,
Ὃς ἠξιώθη, δεξιοῦσθαι καὶ Νόας.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαάκ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

Δεθεὶς Ἰσαὰκ εἰς σφαγὴν τύπος γίνῃ,
Ἐπὶ σφαγὴν ἥξοντος Ὑψίστου Λόγου.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Διὰ κλίμακος Ἰακὼβ τῆς Παρθένου,
Πρὸς γῆν Θεὸν χωροῦντα περὶ τόκον βλέπει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ῥουβίμ, υἱοῦ Ἰακώβ.

Τῆς υἱότητος Ἰακὼβ τοῦ τιμίου,
Ῥουβὶμ ἔγνων θεῖόν σε ἀρχὴν τιμίαν.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Συμεών, υἱοῦ Ἰακώβ.

Κἂν δευτερεύει Συμεὼν ἐκ τοῦ τόκου,
Κλέος παρ' ἡμῖν, οὐ τὸ δεύτερον φέρει.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Λευΐ, υἱοῦ Ἰακώβ.

Χριστοῦ μεγίστου, θεῖος ὢν ὑπηρέτης,
Τί Λευΐ μεῖζον, τῆς δὲ τῆς δόξης θέλεις.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰούδα, υἱοῦ Ἰακώβ. οὗ ἐκ τῆς φυλῆς ὁ Χριστός.

Ἰούδαν αἰνέσαισαν οἱ σεσωσμένοι,
Ἐξ Ἰούδα γάρ, Χριστὸς ἡ σωτηρία.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ζαβουλών, υἱοῦ Ἰακώβ. οὗ ἡ Φυλὴ παράλιος.

Ἀκτὰς κατοικεῖν ὁ Ζαβουλὼν ἐκρίθη,
Τῆς καὶ Θαλάττης, εἰς ἓν ἄκρα Σιδώνων.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσάχαρ, υἱοῦ Ἰακώβ. οὗ ἡ Φυλὴ γηπόνος.

Στήσας ἑαυτὸν εἰς τὸ πονεῖν Ἰσάχαρ,
Ζωὴν συνιστᾷ, γῆθεν ἄρτον ἐκφέρων.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Δάν, υἱοῦ Ἰακώβ οὗ ἡ Φυλὴ κριτής.

Λαοῦ κριτὴς Δάν, γλῶττα τῆς ἐξουσίας,
Ζυγοῖς δικαίοις, πᾶσιν ἐξάγων κρίσιν.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Γάδ, υἱοῦ Ἰακώβ. οὗ ἡ Φυλὴ λῃστευομένη, ἡ λῃστεύουσα.

Γὰδ πειρατευθείς, πειρατεύων ἐκτρέχει,
Νίκαις δὲ πάντων, πειρατῶν κατισχύει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἀσήρ, υἱοῦ Ἰακώβ. οὗ ἡ Φυλὴ πλουσία, ἐπὶ χώρας καρποφόρου.

Ἀσὴρ δέ φησι, πλείονα πλουτεῖ στάχυν,
Τρέφει τε τοὺς ἄρχοντας ἄρτῳ πλουσίῳ.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Νεφθαλείμ, υἱοῦ Ἰακώβ. οὗ ἡ Φυλή, πολὺ πλῆθος.

Ὡς ἔργον ὄντως, Νεφθαλεὶμ ἀνειμένον,
Εἰς πλῆθος αὐτῷ τῆς φυλῆς ἠπλωμένον.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ, υἱοῦ Ἰακώβ. οὗ ἡ Φυλὴ περίδοξος, καὶ περιφανής.

Ηὐξημένον σε, σὸς Πατὴρ υἱὸν λέγων,
Δόξαν φυλῆς σῆς, Ἰωσὴφ διαγράφει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν, υἱοῦ Ἰακώβ. οὗ ἡ Φυλὴ ἀπὸ ἀγρίας, πραεῖα.

Φαγὼν τὸ πρωΐ, Βενιαμὶν ὡς λύκος,
Πρᾶος Φαρές, δίδωσι, βρῶσιν ἑσπέρας.

Μνήμη Φαρές, καὶ Ζαρὰ τῶν διδύμων, υἱῶν Ἰούδα τοῦ Πατριάρχου.

Κοινῶς ἐπαινῶ, σπέρμα κοινὸν Ἰούδα,
Φαρὲς Ζαρά τε, τοὺς διδύμους συγγόνους.

Μνήμη Ἐσρώμ, υἱοῦ Φαρές.

Ἐκ Φαρὲς Ἐσρώμ, ὥσπερ ἐκ ῥίζης κλάδος,
Ἄμφω δὲ ῥίζης, Ἀβραὰμ θεῖοι κλάδοι.

Μνήμη Ἀράμ, υἱοῦ Ἐσρώμ.

Γέγηθεν Ἐσρώμ, οὐ νοσῶν ἀτεκνίαν,
Ἀρὰμ γὰρ αὐτῷ τέκνον ἠγαπημένον.

Μνήμη Ἀμιναδάβ, υἱοῦ Ἀράμ.

Τὸν Ἀμιναδάβ, ἐξ Ἀρὰμ φῦναι λόγος,
Τούτου γὰρ υἱὸν ἡ γραφὴ τοῦτον λέγει.

Μνήμη Ναασσών, υἱοῦ Ἀμιναδάβ.

Εἰ καὶ Ναασσὼν τῆς Ἰούδα φυτείας,
Ἐξ Ἀμιναδάβ, τῆς φυλῆς ἐξ Ἰούδα.

Μνήμη Σαλμών, υἱοῦ Ναασσών.

Ηὔξησε σειρὰν ἀβραμιαίου γένους,
Σαλμὼν προελθών, τῆς Ναασσὼν ὀσφύος.

Μνήμη Βοόζ, υἱοῦ Σαλμών.

Εὐαγγελιστά, τοῦδε Σαλμὼν υἱέα,
Τίνα γράφεις σύ, τὸν Βοὸζ φησὶ γράφω.

Μνήμη Ὠβήδ, υἱοῦ Βοόζ, τοῦ ἐκ τῆς Ῥοὺθ γεννηθέντος.

Ἐκ Ῥοὺθ μὲν Ὠβήδ, τῆς φυλῆς Μωαβίτης,
Ἐκ τῆς Βοὸζ δέ, δῆλος Ἰσραηλίτης.

Μνήμη Ἰεσσαί, υἱοῦ Ὠβήδ.

Ἰεσσαὶ τίκτε, τικτέτω καὶ σὸν γένος,
Ἕως ἀπ' αὐτοῦ, παῖς Θεὸς τεχθῇ μέγας.

Μνήμη Δαβὶδ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰεσσαί.

Ἐγὼ τί φήσω μαρτυροῦντος Κυρίου,
Τὸν Δαβὶδ εὗρον, ὡς ἐμαυτοῦ καρδίαν.

Μνήμη Σολομῶντος Βασιλέως, υἱοῦ Δαβίδ.

Σοφὸς Σολομών, πρῶτος ἐν σοφοῖς βίβλων
Ἔχων τὸ πρῶτον, τῶν καλλῶν τῶν τοῦ βίου.

Μνήμη Ῥοβοὰμ Βασιλέως, υἱοῦ Σολομῶντος.

Ἐγκώμιόν σοι, Ῥοβοὰμ πλέκω μέγα,
Σὸν πάππον εἶναι, τὸν μέγαν Δαβὶδ λέγων.

Μνήμη Ἀβιὰ Βασιλέως, υἱοῦ Ῥοβοάμ.

Βοᾷ Ῥοβοάμ, πρὸς τὸν Ἀβιὰ λέγων,
Ἐγὼ Πατήρ σός, καὶ σύ μου τὸ τεκνίον.

Μνήμη Ἀσὰ Βασιλέως, υἱοῦ Ἀβιά.

Εὐθῆ τὸν Ἀσά, μηνύει Βασιλέα,
Ἡ τετράτιτλος τῶν βασιλειῶν βίβλος.

Μνή-

Μνήμη Ἰωσαφὰτ Βασιλέως, υἱοῦ Ἀσά.

Ἰωσαφὰτ τὰ πάντα χρηστὸς ἐν βίῳ,
Εὕρων ἀφορμὰς, πατρόθεν χρηστοῦ βίου.

Μνήμη Ἰωρὰμ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσαφάτ.

Ἰωρὰμ ἡμῖν, ἐξ Ἰωσαφὰτ ἔφυ,
Υἱὸς Βασιλεὺς, ἐκ πατρὸς Βασιλέως.

Μνήμη Ὀζίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωράμ.

Ἀνῆκε καρπὸν ἀγρεμῆ τὸν Ὀζίαν,
Ἄναξ Ἰωρὰμ, Ἰωσαφὰτ ὁ κλάδος.

Μνήμη Ἰωάθαμ Βασιλέως, υἱοῦ Ὀζίου.

Τὸν Ἰωάθαμ, ὡς μετὰ τὸν Ὀζίου,
Τῆς βασιλείας, ἡ καλιὰ λαμβάνει.

Μνήμη Ἄχαζ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωάθαμ.

Τὸ τῆς κεφαλῆς, στέμμα τὸν Ἰωάθαμ,
Στέφει κεφαλὴν, ἀπρεπῶς δὲ τὸν Ἄχαζ.

Μνήμη Ἐζεκίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἄχαζ.

Σοβοῖ τελευτὴν δακρύσας Ἐζεκίας,
Τοσοῦτον ἰσχύουσι ῥεῖθρα δακρύων.

Μνήμη Μανασσῆ Βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκίου.

Σωτηριῶδες, πρὸς μετάγνωσιν βάθρον,
Μανασσῆς ἡμῖν, τὴν προσευχὴν πηγνύει.

Μνήμη Ἀμμὼν Βασιλέως, υἱοῦ Μανασσῆ.

Ἀμμὼν κυηθεὶς, τῆς ἀλουργίδος μέσον,
Ἦν καὶ Βασιλεὺς, καὶ βασιλείας τέκνον.

Μνήμη Ἰωσίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἀμμών.

Ἰωσίας ἔναντι τοῦ Θεοῦ μέγας,
Ὃν γοῦν ἐπαινεῖν, δειλιῶ μὴ σμικρύνω.

Μνήμη Ἰεχονίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσίου.

Ἐκ Βαβυλῶνος τῇ μετοικίᾳ λόγος,
Ἰεχονίαν ἐμπαροικῆσαι βίῳ.

Μνήμη Σαλαθιὴλ, υἱοῦ Ἰεχονίου.

Πρῶτον μετ' αὐτὴν, τὴν μετοικίαν τέκνον,
Τὸν Σαλαθιὴλ, Ἰούδα φυλὴ φύει.

Μνήμη Ζοροβάβελ, τοῦ τὸν ναὸν τῶν Ἱεροσολύμων καυθέντα ἀνεγείραντος.

Ναβουζαρδὰν ἔκαυσε ναὸν Κυρίου,
Οὗ καῦσιν ἦρε, κτίμασι Ζοροβάβελ.

Μνήμη Ἀβιοὺδ, υἱοῦ Ζοροβάβελ.

Ἀβιοὺδ ὄρπηξ, οὗ φυλὴ Ζοροβάβελ,
Ὡς τὴν φυλὴν οὖν, καὶ τὸν ὄρπηκα γράφω.

Μνήμη Ἐλιακεὶμ, υἱοῦ Ἀβιούδ.

Τὸν Ἐλιακεὶμ, Ἀβιοὺδ γράφει γόνον,
Ματθαῖος ἡμῖν, ἀκριβὴς χρονογράφος.

Μνήμη Ἀζὼρ, υἱοῦ Ἐλιακείμ.

Ὁ θεῖος Ἀζὼρ, ἐξ Ἐλιακεὶμ ἔφυ,
Θεία γραφὴ λέγουσα τοῦτο πεισάτω.

Μνήμη Σαδὼκ, υἱοῦ Ἀζώρ.

Ἀζὼρ κυΐσκων τὸν Σαδὼκ οὐ λανθάνει,
Ὃν συγγραφεὺς γοῦν, ἐκκαλύπτει τὸν τόκον.

Μνήμη Ἀχεὶμ, υἱοῦ Σαδώκ.

Τοῖς τοῦ Σαδὼκ ζητοῦσιν υἱὸν Ματθαῖος,
Δείξει τὸν Ἀχεὶμ, ἐκβαλὼν τὸ Βιβλίον.

Μνήμη Ἐλιοὺδ, υἱοῦ Ἀχείμ.

Τεχθεὶς ἀπ' Ἀχεὶμ, Ἐλιοὺδ ὤφθη τέκνον,
Ὀφθήσεται δὲ καὶ πατὴρ τεκνοτρόφος.

Μνήμη Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἐλιούδ.

Ἰδοὺ τεκόντα, καὶ τὸν Ἐλιοὺδ ἔγνων,
Ἐλεάζαρον τέκνον εἰ βούλει μάθε.

Μνήμη Ματθὰν, υἱοῦ Ἐλεάζαρ.

Ἐλεάζαρ δὲ, τὸν Ματθὰν γεννᾷν λέγει,
Μαιευτρίας ἄκουσε Ματθαίου Βίβλου.

Μνήμη Ἰακὼβ, υἱοῦ Ματθάν.

Καὶ Ματθὰν εἰσήνεγκεν υἱὸν εἰς βίον,
Τὸν Ἰακὼβ γὰρ εἰσενεγκὼν εὑρέθη.

Μνήμη Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, υἱοῦ Ἰακώβ.

Μνηστὴρ Ἰωσὴφ, ὃν τὸ Πνεῦμα πρὸ γάμου,
Μνηστὴν ἐκείνου, συλλαβοῦσαν δεικνύει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μελχισεδέκ.

Ἔχει γραφῆς, πατρὸς καὶ μητρὸς δίχα,
Χριστοῦ τυποῦντα, Μελχισεδὲκ τοὺς τόκους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰώβ.

Ὕψιστον αἴρων, ἀξίως ἐπαινέτην,
Ἰὼβ ἐπαίνων, οὐ δέῃ μοι γηΐνων.

Μνήμη τῶν Προφητῶν Μωσέως, Ὢρ, καὶ Ἀαρὼν τῶν ἀδελφῶν.

Σὺν Ὢρ Ἀαρὼν, προγράφει Χριστοῦ πάθος,
Ὑψοῦντες ἄμφω, σταυρικῶς τὸν Μωσέα.

Μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Ὑμνεῖν Ἰησοῦν ποῖος ἀρκέσει λόγος,
Ὧ συλλαλῶν ὑπῆρχε καὶ Θεὸς Λόγος.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουήλ.

Ὀφθαλμὸν ἡμῖν, Σαμουὴλ Θεοῦ τίθει,
Ὀφθαλμοῦ θεοῦ, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπων.

Μνήμη τοῦ Προφήτου Νάθαν.

Ἁμαρτιῶν ἔλεγχος, ὀξὺς ὢν Νάθαν,
Ἡμάρτομεν λέγουσι, συγγνώμην νέμοις.

Μνη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιήλ.

Καὶ θηρία φρίττουσιν, ἀρετῆς φίλον,
Ἔργοις Δανιήλ, τοῦτο πιστοῦται μέγας.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Καὶ πῦρ τὸ πῦρ ἦν τῆς καμίνου καὶ δρόσος,
Πρὸς δυσσεβεῖς πῦρ, πρὸς δὲ τοὺς Παῖδας δρόσος.

Μνήμη τῆς δικαίας Σάῤῥας, γυναικὸς Ἀβραάμ.

Νεύσει Θεοῦ, καὶ στεῖρα νικᾶται φύσις,
Καὶ μάρτυς ὠδίνουσα Σάῤῥα παιδίον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥεβέκκας, γυναικὸς Ἰσαάκ.

Καὶ τὴν ἀρίστην, τῶν γυναικῶν Ῥεβέκκαν,
Ἄριστος εὗρεν, ἀνδρῶν κοινωνὸν λέχους.

Μνήμη τῆς δικαίας Λείας, πρώτης γυναικὸς Ἰακώβ.

Λείας προσώπῳ, Κύριος μὴ δοὺς χάριν,
Κυήσεως δίδωσι τῇ μήτρᾳ χάριν.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥαχήλ, δευτέρας γυναικὸς Ἰακώβ.

Θεοὺς πατρῴους, ἡ Ῥαχὴλ κλέπτει πάλαι,
Ἐν ἐσχάτῳ δέ, τὸν Θεὸν ποθεῖ λόγον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἀσυνέθ, γυναικὸς Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου.

Κάλλει παρῆλθεν ἥλιος μὲν ἀστέρας,
Ἡ δ' Ἀσυνέθ μοι τὰς ὑφ' ἥλιον κόρας.

Μνήμη τῆς δικαίας Μαρίας, ἀδελφῆς Μωσέως.

Ἄσωμεν εἶπε, καὶ πάλιν τῷ Κυρίῳ,
Εὐχῆς κροτοῦσα, τύμπανον νῦν Μαρία.

Μνήμη τῆς δικαίας Δεβόῤῥας, τῆς κρινάσης τὸν Ἰσραήλ.

Ὑπὲρ γυναῖκας, ἡ Δεβόῤῥα τὴν φρένα,
Βάθει φρενὸς κρίνουσα λαὸν Κυρίου.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥούθ.

Ἔθνος λιποῦσα, Ῥοὺθ ἑαυτῆς καὶ σέβας,
Ἔθνει προσῆλθε, καὶ Θεῷ τοῦ Μωσέως.

Μνήμη τῆς δικαίας Σαραφθίας, πρὸς ἣν Ἠλίας ἀπεστάλη.

Ἄσπαρτον εἶχε, τὴν τροφὴν Σαραφθία,
Καινὸν λαχοῦσα, λήϊον τὸν Ἠλίαν.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωμανίτιδος, τῆς ξενοδοχησάσης τὸν Ἐλισσαῖον.

Ἐλισσαῖός σου κλεῖθρα νηδύος λύει,
Ὦ κλεῖθρα Σωμανῖτις ἠνοίξας δόμου.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἰουδήθ, τῆς ἀνελούσης τὸν Ὀλοφέρνην.

Ὃν πᾶς ἀνὴρ ἔφριττε δεινὸν ὁπλίτην,
Γυνὴ καθεῖλεν, Ἰουδήθ, Ὀλοφέρνην.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἐσθήρ, τῆς λυτρωσαμένης τὸν Ἰσραὴλ ἐκ θανάτου.

Ἔσωσεν Ἐσθὴρ ἄνδρας Ἰσραηλίτας,
Ἅδου σκηνὴν μέλλοντας εἰσδῦναι πάλαι.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἄννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Εὐχῆς τέκνον τεκοῦσα, Σαμουὴλ μέγαν,
Νικᾷ Φενάνναν, Ἄννα πολλοῖς ἐν τέκνοις.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωσάννης.

Καινὸν πρόκειται, σωφρονούσαις ἐν βίῳ,
Ὁ τῆς Σωσάννης, σωφρονέστατος βίος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄφραστον θαῦμα, ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρὸς, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ. Δίς.

Ὢ ξένων θαῦμα, ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ θρόνου, Κύριος αὐτὸς, προσλήψει σαρκὸς, θάνατον ὑπέμεινεν. ἀλλ' ἐξανέστη Θεότητος ἰσχύϊ, συνεγείρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος. Δίς.

Χριστὸν γεννήσας, τὸ κατὰ σάρκα τῆς πίστεως, ἀρχηγέτα, Πάτερ Ἀβραάμ, ἐδείχθης Ἐθνῶν, Πνεύματι Πατὴρ ἐναργῶς, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἀψύχου ἤχου, διακενῆς ἀλαλάζοντος, τῶν ἐμψύχων, ἤμβλυνεν ᾠδή, καμίνου πυρὸς, φλεγομένοις σώμασι, καταπατοῦντες οἱ Παῖδες ἀνεβόων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ θεωρίᾳ, ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ Προφήτης, πάλαι Δανιήλ, Χριστοῦ

τυποῖ, τὴν δευτέραν ἔλευσιν, καὶ τὰ ἐν ταύτῃ φρικτὰ προκαταγγέλλει, ἐκβοῶν ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ὢ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλλούμενον, καὶ πᾶσι, πάλαι ἐμφανῶς, Παρθένος Ἁγνὴ, τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ἡ ἄμπελος ἡ θεία, τὸν ἀκήρατον βότρυν περκάζουσα, ἐγγίζει ἥκει τοῦ τεκεῖν, εὐφροσύνης οἶνον βλύζοντα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, αὐτῷ κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ θεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες μύρον ἔνδον φέρουσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, ἐκκενῶσαι τοῦτο ἔρχεται, εὐωδίας μυστικῆς πληροῦν τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Λαβὶς ἣν Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης πάλαι ἐθεάσατο, τὸν θεῖον ἄνθρακα Χριστὸν, ἐν κοιλίᾳ ἥκει φέρουσα, πᾶσαν ὕλην ἁμαρτίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦντα. Καταβ.

„ Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσ-
„ σεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαν-
„ τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν,
„ ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλ-
„ λον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἔκστηθι φρίττων Οὐρανὲ, καὶ σαλευθή-
„ τωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἰδοὺ γὰρ
„ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις Θεὸς,
„ καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται. ὃν Παῖ-
„ δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς
„ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνα. Δίς.

Ὢ τῆς ἀφάτου σου Χριστὲ, συγκαταβάσεως, δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς. ἰδοὺ γὰρ θανάτου γευσάμενος, Θεὸς ἀθάνατος ὢν, ἐν τάφῳ ὡς βροτὸς κατετέθης. ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε, συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Σοῦ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραὰμ Χριστὲ, ὃν ἐκύησεν Υἱὸν, ἐν ὄρει πειθαρχῶν σοι Δέσποτα, καθάπερ πρόβατον, ἀνῆλθε θυσιάσων ἐν πίστει. ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων, Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλὸξ ἡ ἀκάματος Χριστὲ, ἐνδυσαμένη σε, ὡς ἱμάτιον τὸ πῦρ, τὸ θεῖον, τῶν Ἁγίων Παίδων σου, ἀπημαυρώθη σφοδρῶς, καὶ δρόσος τῇ σῇ συγκαταβάσει, τοῖς ψάλλουσιν ἠχεῖτο, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίδοται λέουσι βορὰ, ἀρρήτοις κρίμασιν, ὁ Προφήτης Δανιὴλ, ἀλλ' ἔσχεν ἐγκρατείας δόγμασι, συνηστευτὰς εὐσεβῶς, τοὺς θῆρας ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάκκου. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Ἀβραὰμ καὶ τῶν Παίδων, σῶσον ἐν εἰρήνῃ, Χριστὲ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὃν προκατήγγειλαν πιστῶς, προφητικαὶ φωναὶ, Ἰησοῦν Ἐμμανουὴλ, ἀνθρώπου ἐν μορφῇ ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἡ Παρθένος Μαρία, τίκτει ἀπειράνδρως, ἐν Βηθλεὲμ τῇ Πόλει.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ μετ' Ἀγγέλων, ἐκβοήσωμεν ἐν εὐφροσύνῃ, ὁ Σωτὴρ τεχθήσεται, ὁ Δεσπότης ἐπιδημεῖ, ὃν Ἀστὴρ ὑποδεικνύει, Μάγοι προσᾴδουσιν, αὐτὸν ἐπὶ φάτνης τοῦ θεάσασθε. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Δούλοις ἀπεγράφης ἑκὼν ὁ Δεσπότης, τῷ τοῦ Καίσαρος ὑπείκων νόμῳ, ὅπως τὸ ἀνθρώπινον, τῆς δουλείας τοῦ πονηροῦ, ὡς Θεὸς ἐλευθερώσῃς Πολυέλεε, διὸ γεγηθότες ἀναμέλπομεν, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Βρέφος νέον φέρω σε Ἄναρχε Λόγε, πεῖραν δὲ ὅλως ἀνδρὸς οὐκ ἔγνων, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἀποροῦσα τίνα ἐν γῇ, ὀνομάσω σου Πατέρα οὐκ ἐπίσταμαι, διὸ μετὰ πάντων ἀναμέλπω σοι, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καταβασία.

„ Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
„ κόνισε Κάμινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
„ ξατο, φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς

Θεό-

» Θεότητος, Παρθένε, ἣν ἐπέδυ μηδιῶν.
» διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· ἀλογεί-
» τω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
» ρυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν
» τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς,
» συνέλαβες Υἱόν. ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δο-
» ξασθήσομαι καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως
» ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ με-
» γαλύνοντας.

Δίς.

Τί ἐποδύρῃ ἡ Κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθο-
ρῶσα, καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δε-
σπότην καὶ Θεόν; ἀναστήσεται γὰρ καινο-
ποιῶν σε φαιδρῶς, τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν
ᾅδην καθελών, καὶ νεκροὺς συνεγείρας, ἀ-
ναφθεγγοῦντας αὐτόν.

Τῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, ἑορτὴν ἐκ-
τελοῦντες, τὸν ἐξ αὐτῶν θεοπρεπῶς,
τιμῶμεν Ἰησοῦν. Ἀβραὰμ γὰρ ὁμοῦ, καὶ Ἰ-
σαὰκ καὶ Ἰακώβ, Προφητῶν καὶ τοῦ νόμου, ἐ-
δείχθησαν κρηπῖδες, καὶ τῆς χάριτος πίστει,
πρω[illegible]τικαί ἀπαρχαί.

Ὁ ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσῇ ἐν τῇ
βάτῳ, τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτικῶς, μυ-
στήριον Θεὸς ἐν πυρὶ τοῖς παισὶ συγκατα-
βὰς ὁ αὐτός, τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου, Θεό-
τητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου τὴν φλόγα, δρό-
σον ἀπέδειξε.

Τῷ Ἀβραὰμ συνελθόντες, οἱ Πανά-
γιοι Παῖδες, καὶ Δανιὴλ ὁ θαυμαστός,
Προφήτης τοῦ Θεοῦ, Ἰσαὰκ Ἰακὼβ μετὰ
Μωσῆ καὶ Ἀαρών, τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ τόκου,
χορεύουσι πιστῶς, δυσωποῦντες ἀπαύστως,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ Κτίσις, τῷ σῷ τόκῳ
Παρθένε. τὴν γὰρ Ἐδὲμ ἡ Βηθλεέμ,
διήνοιξεν ἡμῖν. καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς, τοῦ ξύλου ἅ-
παντες ἀπολαύοντες, πίστει βοῶμεν ἐκτε-
νῶς, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, Δέσποινα πλήρω-
σον.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον.

Μυστήρια ξένα, φρικτὰ καὶ παράδοξα, ὁ
τῆς δόξης Κύριος, ἦλθεν ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ Σπηλαίῳ πτωχεύσας, ὑπέδυ σαρ-
κί, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι ζητῶν, καὶ
τὴν Εὔαν τῶν ὠδίνων ἐκλυτρώσασθαι.

Ἐπαργάνοις σου λύεις, σειρὰς παραπτώσε-
ων. τῇ πολλῇ πτωχείᾳ δέ, πάντας κα-
ταπλουτίζεις Οἰκτίρμων. ἀλόγου κακίας τε
θείς, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δέ, βροτοὺς ἀ-
παλλάττεις, τοῦ Θεοῦ Λόγε προάναρχε.

Κηρύγματα, τῶν Προφητῶν πέρας εἴλη-
φεν. ὃν γὰρ προεφήτευσαν, ἥξειν ἐν
συντελείᾳ τῶν χρόνων, ἐπέστη ἐφάνη Ἀ-
γνῆς, ἐκ Παρθένου σωματούμενος. αὐτὸν
διανοίᾳ καθαρᾷ ὑποδεξώμεθα.

Καταβασ.

» Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον.
» Οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, Θρόνον
» Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν Φάτ-
» νην χωρίον. ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρη-
» τος, Χριστὸς ὁ Θεός. ὃν ἀνυμνοῦντες με-
» γαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ νόμου
Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν,
Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακὼβ ὡς Φωστῆρες.
ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθη-
σαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς καὶ
τὴν Κτίσιν, ἀκτῖσι κατεφώτισαν, τῆς σεπ-
τῆς Προφητείας.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ σύ, Εὐφραθᾶ ἑτοι-
μάζου· ἡ Θεοτόκος ἥκει γάρ, ἐν Σπηλαίῳ
καὶ φάτνῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως· ὢ φρικ-
τοῦ μυστηρίου· οὗ νῦν τὴν θείαν γέννησιν, Ἀ-
βραὰμ Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακώβ, Πατριάρχαι,
ἅπαντες καὶ Προφῆται, φαιδρῶς προεορτά-
ζουσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἐκ τῶν Ἀναστασίμων τῆς Ὀκ-
τωήχου, δ΄. τῶν Ἁγίων Πατέρων, προσό-
μοια. Ἦχος Πλ. α΄.

Πρός, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἔφερον τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιὼν Θεοῦ
ἡ θεία Πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων
τὴν θείαν μνήμην, σὺν Ἀβραὰμ Ἰσαάκ,
Ἰακὼβ τιμῶσα τὸν ἀοίδιμον. ἰδοὺ σὺν Ἰούδᾳ
τε, καὶ Λευὶ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέ-
γαν, Ἀαρὼν τὸν θαυμάσιον, καὶ γεραίρο-
μεν, σὺν Δαβὶδ Ἰησοῦν Σαμουήλ. πάντες
τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θείαν Γέννησιν ὑ-
μνοῖς

μμοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτοῦμεν, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτὲ, ἐπιδιφρεύσας Ἠλιοὺ θείῳ ἅρματι, Θεόφρων Ἐλισσαιέ τε, σὺν Ἐζεκίᾳ ὁμοῦ, Ἰωσία ἅμα συναγάλλεσθε, σεπτὴ δωδεκάς τε, τῶν Προφητῶν ἡ Θεόπνευστος, τοῖς γενεθλίοις, τοῦ Σωτῆρος συγχορεύε, καὶ ἐν ᾄσμασι, πάντες Δίκαιοι ᾄσατε. Παῖδες οἱ Παμμακάριστοι, οἱ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, σβέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ὑμῶν ἱκετεύσατε, Χριστὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὤφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῇ, κηρυττομένη, Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτόκος, ἣν Πατριάρχαι σοφοὶ, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι. μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἡ εὐπρέπεια, Σάῤῥα Ῥεβέκκα, Ῥαχὴλ καὶ ἡ Ἄννα τε, καὶ ἡ εὔδοξος, Μαριὰμ ἡ Μωσέως ὁμοῦ, πάνταις συνεπαγάλλονται, καὶ Κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα Κτίσις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δευτεροῦμεν τὸ, ά. Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν. τοὺς πρὸ τοῦ Νόμου τὴν χάριν εὐαγγελιζομένους, ὡς ὑπὲρ Νόμου τῇ πίστει ὑπάρξαντας. ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν ἔσχον πρόξενον. ταῖς ἐν ᾅδῃ κατεχομέναις ψυχαῖς προεκήρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσεως. Κύριε δόξα σοι. Καὶ νῦν. Ὑπερδοξασμένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρ. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπὸ ταύτης ἀρχόμεθα τῶν προεορτίων τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὴν Ὀκτώηχον οὐ ψάλλομεν, μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, ἤγουν ἀπὸ τῆς κ'. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνὸς, μέχρι τῆς ιδ'. τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνός.

Εἰς τὸ λυχνικὸν, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλομεν προεόρτια, γ'. ἰδιόμελα τρία.

Ἦχος ά. Ἀνατολίου.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ γενέθλια, καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τεκεῖν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν τῶν ὅλων Κύριον ὁ Θεὸν ἡμῶν. ὃν Ἰωσὴφ κατιδὼν, τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον, ἐπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ γενέθλια, καὶ τὸν νοῦν ἐπάραντες, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ, ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον. ἠνοίγηται γὰρ ἡ Ἐδὲμ, ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς, Θεοῦ προερχομένου, τέλειος ὑπάρχων ὁ αὐτὸς ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι. διὸ κράξωμεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ὁ Ἄναρχος. Ἅγιος Ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς. Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα. Τριὰς Ἁγία δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ἄκουε Οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ. ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης Ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ, τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρέπιζου, ἀνοιγέ πύλην ἡ Ἐδέμ. ὅτι ὁ ὢν, γίνεται ὃ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης Κτίσεως ἀναπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον γ'. προσόμοια, τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'.

Ὡς γὰρ ὑψίστου κληθείς.

Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτι ὁ Δεσπό-

πότης σε, Μάκαρ Ἰγνάτιε, ὡς συμπαθὴς ἠγκαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτης φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον αἴγλην εἰσδέδεξαι, καθάπερ πόγγος τὰ νάματα. ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνιμησάμενος. ὅθεν κατ᾽ ἴχνος ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὁ τετρωμένος ἀγάπῃ τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ πρηστήριος, ἔρως ἀνέφλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν Ἱερώτατε, πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ κατεπείγων, Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν ἀοίδιμον, λόγον ἐβόησας, σῖτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ δι᾽ ὀδόντων, δεῖ με θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι. ἵνα τῷ λόγῳ καθαρώτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ Ἱεροφάντωρ, ὅτε τὸν Θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας. ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται, καὶ κοινωνῆσαι, τούτῳ τοῦ πάθους λίαν ἐπείγομαι. ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε, καθάπερ Ἥλιος, ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ τὴν δύσιν, καταφωτίζων Μάκαρ διέδραμες, καὶ βασιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ προσαγόμενος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα, Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι᾽ αἵματος. διὸ σῖτος γενόμενος, τοῦ ἀθανάτου Γεωργοῦ, δι᾽ ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν. Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν Οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ Ἀπειράνδρου Ἁγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στίχος. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἀνδρέου Πυροῦ.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστοῦ τὰ γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν. καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν. ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ παρθενικῆς νηδύος, πιστοὺς ἀνακαλούμενος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Κυπριανοῦ.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, ἡ Πόλις ἡ Ἁγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ Θεῖον τίκτεται.

Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'. Τοῦ Στουδίτου.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, Ἀξιομακάριστε Ἰγνάτιε. σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν ἔλεγες. οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἔνδοθέν μοι λέγον· δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. ὅθεν θείῳ Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κόσμου σε θᾶττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν. ὃν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ, ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας. ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ, ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον ὡς φιλάνθρωπος.

Τροπάριον, προεόρτιον. Ἦχος δ'.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. εὐτρεπίζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ, ἡ ἐκείνης

Γα-

Γαστήρ, ἐδείχθη μόνη τοῖς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν. ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν. οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀνιστῶν εἰκόνα.

Καὶ τῷ Ἁγίῳ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ πάλιν τὸ Προεόρτιον, Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου.

Τριῴδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ δευτέρᾳ. Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν ᾧ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάριον.

Ἡ ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, εἴπερ αὐτὸς θεάνθρωπος, Χριστὸς γινώσκεται, τὸ Θεὸς οὐχ ἁρπαγμόν, εἶναι ἡγησάμενος, ἔρχεται δούλου μορφήν, ἀναδεξάμενος, Κόρης ἁγνῆς Θεόπαιδος.

Διακονῆσαι, Χριστὸς ἑκὼν προέρχεται, οὗ τὴν μορφὴν ὁ πλαστουργὸς νῦν ὑποδύεται, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, ξένην ἀνάπλασιν, καὶ ἀναγέννησιν, ὡς εὔσπλαγχνος δωρούμενος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἔφριξε παίδων ἀγαθῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶδε τὸ τραφὲν ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ. ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς μου πάντας συγγενεῖς ἄρτι θήσομαι, εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολάς, τηρήσητε φησίν, ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐκ μήτρας Ἁγνῆς προερχόμενος, οἷς τὴν εἰρήνην διδούς, τὰ ταπεινὰ φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται, καὶ Κύριον γινώσκειν τοῦτον καὶ ψάλλειν σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πράξεως ἔμπαλιν ἐν σοί, σαρκικῆς ἐστιν ὁ τόκος Λόγε Θεοῦ. οὐχ αἷμα γάρ, καὶ σὰρξ σὴν Ἁγίαν συνέστησεν, ἀλλὰ Πνεύματος Ἁγίου παρουσία, καὶ τοῦ Ὑψίστου θεία ἐπισκίασις, ὡς Κύριον γινώσκοντές σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον. ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς ἡμῖν περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαί σε μεγαλύνομεν.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι ἐπαξίως, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα. καὶ γὰρ ἀρρυπάρως προέρχεται σάρκα φορέσαι, καὶ πᾶσι δωρήσασθαι, θείαν διὰ Πνεύματος ἀνάπλασιν.

Ἀφορῶντες εἰς Χριστόν, ταπεινούμενον, ὑψωθῶμεν, ἐκ χαμαιζήλων παθῶν. ζήλῳ δὲ καλῷ μὴ φρονεῖν ὑψηλά, πίστει παιδευθέντες, ἐν Πνεύματι ταπεινωθῶμεν. ὅπως τὸν τικτόμενον, ἐν ὑψοποιοῖς ἔργοις ὑψώσωμεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν. Ἦχος.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ κλίνας Οὐρανούς, καὶ Παρθένῳ οἰκήσας, προέρχεται σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναί τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ. τούτῳ χαίροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν δευτέραν Στιχολογίαν. Ὅμοιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν. ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὅμως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπε.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Ν´ καὶ οἱ Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η´ καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ϛ´. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ὃ λέγομεν, ἕως τῆς ιδ´ τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνός. ἐν ᾗ καὶ τὸ ἀπόλυτον τῶν Φώτων ἐπιτελεῖται.

Κανὼν ὁ προεόρτιος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄδει ταῦτα τὰ προεόρτια, ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α´. Ἦχος α´. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὠιδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, „ Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, „ βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν „ Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Ἀρξώμεθα σήμερον, προεορτάζειν, Χριστοῦ τὰ γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἁμαρτίας, σπαργάνοις εἱλίσσεται, καὶ ἐν Φάτνῃ τίθεται, βρέφος ὁρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός. δόξα τῷ κράτει αὐτοῦ.

Ἐδὲμ διανοίγεται, σοῦ γενομένου, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν τῇ Πόλει Δέσποτα, τῇ Βηθλεὲμ ἐν σαρκί. ὑμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαΐου, ἡ πρόῤῥησις Πάναγνε, τῷ τεκεῖν τὸν ἄχρονον, ἐν Σπηλαίῳ γὰρ Υἱόν, ἐλήλυθας πᾶσα ἡ γῆ, διὸ εὐφραίνεται.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἐν ᾧ ἱστῶμεν στίχους ϛ´. ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἱρμός, ὁ αὐτός.

Φαιδρῶς ἑορτάζοντες, εὐωχηθῶμεν, ὁ Μάρτυς Ἰγνάτιος, ἱερῶς προτρέπεται, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ, τὴν πολυύμνητον.

Τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν, Παμμάκαρ Ἰγνάτιε, καὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτον σου κορυφήν, Θεομακάριστε.

Φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχων Ἰγνάτιε, καταλάμπεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν ἑσπέραν δαδουχεῖς, ἐκ τῆς ἑῴας ἀθλῶν.

Τοῦ Παύλου μιμούμενος, τοὺς κατὰ τόπον, κινδύνους Ἰγνάτιε, καὶ ὑπάρχων δέσμιος, οὐ κατεμάρανας, στηρίζων γράμμασι πυκνοῖς, τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. Δόξα.

Τριὰς Ὑπερούσιε, μία Θεότης, Μονὰς Τρισυπόστατε, τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ Δημιουργέ, σῶσον ἐλέησον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐδὲμ εὐτρεπίσθητι. ἡ Εὐφραθᾶ γάρ, τῷ Κτίστῃ ἡτοίμασαι, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Ὠδὴ γ´. Ὁ Εἱρμός.

„ Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦντες. οὗτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν „ γωνίας. αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστε„ρέωσε Χριστός, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ. „ ἣν ἐξ Ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Τροπάριον.

Ταύτην τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, γνοὺς ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει, Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν. οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ἄστρον ἤδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ὅπερ ἐπιγνόντες, Βασιλεῖς κινήσεις, ἀνατολῶν ποιοῦνται, καὶ φθάσαι ἐπείγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστόν, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον.

Ὕμνον πᾶσα προεόρτιον, προσαδέτω Κτίσις, τῷ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι, καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀῤῥήτως ἐκλάμποντι, καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεὲμ δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τύποις ἱερῶς ἀθλήσεως, ἀνεδείχθης Μάκαρ, στήλη καρτερίας, καὶ κανὼν ἀνδρείας, καὶ στύλος Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως ἔρεισμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμός, ἄθλοις σεπτοῖς, στεφανωθεὶς ἐν τῷ Χριστῷ.

Ὄντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρος Πάτερ. νήπιος γὰρ ἔτι, κομιδῇ ὑπάρχων, εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος ἵστασο, ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς. γίνεσθέ μοι ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Ποῖος τόπος οὐχ ἡγίασται, τοῖς παθήμασί σου; ποία παροικία, οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; ἢ ποία φυλακή σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; ζῆλος γάρ σε θεῖος ἠρέθιζε.

Σῖτος καθαρὸς Θεοῦ ἡμῶν, ἀνεβόας πέλων. σπεύδω ἀλεσθῆναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων, θλασθήτω τὰ ὀστᾶ μου, βρωθήτω τὰ μέλη μου, καὶ βρῶμα γένωμαι θηρῶν. ἵνα Χριστῷ, καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ.

Ζωὸν Μαρτυρίου στάδιον, ἱερῶς ἀνύσας, ξένην παρὰ πάντας, τοὺς προηθληκότας, ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τῷ πόθῳ αἰρόμενος, τοῦ ἀνενδότου ἐραστοῦ, ὅς τις ὡς πῦρ τὴν σὴν ἀνῆπτε ψυχήν.

Ζέων εἰς ἀεὶ τῷ Πνεύματι, ὁ Ἱερομάρτυς. ἔκραζε σὺν πόθῳ, ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων, Χριστὸν διώκω χαίρων, Χριστῷ συνεσταύρωμαι. ζῶ δὲ οὐκ ἔτι μὲν ἐγώ, ζῇ δὲ φησὶν, ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός. Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ Θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος, πάντων τῶν ὄντων, καὶ τῶν γενησομένων, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν ἀχρόνως γεννητὸν, Πνεῦμα ἅγιον ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο Ἡσαΐα βόησον. ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ τέξει ἐν Σπηλαίῳ, καὶ ἔσται τὸ ὄνομα, τοῦ τικτομένου Ἰησοῦς, Θεὸς μεθ' ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σαβαώθ.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος γ'.

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. χόρευε ἡ Οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ὁ Οἶκος.

Τεραὶ Προφητῶν ῥήσεις, τὸ πέρας δέχονται. ἡ Παρθένος ἰδοὺ, τίκτει Θεὸν ἐν σαρκὶ, Βηθλεὲμ ἐν Πόλει, ἔνδον τοῦ Σπηλαίου. ἡ Κτίσις πᾶσα καταπλουτίσθητι, ἀγάλλου καὶ χόρευε. μετὰ τῶν δούλων συναναστρέφεσθαι, πάντων ὁ Δεσπότης παραγέγονε, τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ. καὶ ὁρᾶται ὡς βρέφος σπαργανούμενον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Εἶτα τὰ Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ ἑῴας ἐκλάμψας ὥσπερ ἀστὴρ, καὶ ἀκτῖσι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν Κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον, γενναίως διανύσας, ὑπομείνας κινδύνους, ἐν Ἔθνεσί τε καὶ Πόλεσιν. Ὅθεν καὶ ὡς σῖτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὀδοῦσιν, ἠλέσθης Μακάριε, προσφορὰ τῷ Κυρίῳ σου, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Ἕτερον, τῆς Ἁγίας. Ἦχος γ'.

Δόξα. Τὴν ὡραιότητα.

Χειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν κατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφόρε. θῆρας γὰρ ἠρέθισας, ἐκ τοῦ Κόσμου χωρίσαι σε, Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν θεσπέσιον ἔνδοξε. διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα. ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός. ὢ θαύματος ἀνερμηνεύτου. ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ Κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

ᾨδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Εν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα
„ Ἀββακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐ-
„ κήρυττες βοῶν, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐ-
„ πιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν
„ ἀναδειχθήσῃ· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ὄρη οἱ βουνοί τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ Ποταμοὶ καὶ Θάλασσαι, καὶ ἅπασα πνοὴ, ἐν ἀφροσύνῃ σκιρτήσατε νῦν ἐγγίζει, ἡ σωτηρίας Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, Πόλει Βηθλεὲμ ἀποτίκτεσθαι.

Ανάλαβε Προφῆτα, ψαλτήριον Δαβὶδ, καὶ μελῴδει Πνεύματι, Ἁγίῳ ἐμφανῶς, ἐκ τῆς Παρθένου γεγέννηται ἀσυγχύ-

χύτως, πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Γαστρὸς Πατρὸς ἐκλάμψας, Κύριος τῆς δόξης Χριστὸς ὁ Θεός.

Πῶς δέξεταί σε Λόγε, τικτόμενον σαρκί, Σπήλαιον σμικρότατον, καὶ λίαν εὐτελές; πῶς εἰληθήσῃ σπαργάνοις ὁ περιβάλλων, Πόλον νεφέλαις; πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπανακλιθήσῃ ὡς Νήπιον;

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἐφαίδρυνας τῇ αἴγλῃ, τῶν ἄθλων σου τὴν γῆν, Ἱερὲ Ἰγνάτιε, δεσμώτης ἀπαχθείς. διαδραμὼν γὰρ ὡς Ἥλιος ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ μαρτυρίου τὴν Ἑσπέραν καὶ Ἑώαν, πᾶσαν δαδουχῶν κατεφώτισας.

Ὡς Παῦλος δεδεμένος, θηρίοις λογικοῖς, ἐπὶ Ῥώμην ἔτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ. ἀλλ᾽ οὐκ ἐπαύσω καὶ δέσμιος ὢν στηρίζων, τὰς Ἐκκλησίας ἐπιστέλλων κατὰ Πόλιν, πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις θαῤῥεῖν.

Θηρίων μοι γενέσθω, τὸ στόμα τὰ σφαγή, καὶ γαστέρες μνήματα, ἐβόας Ἀθλητά. μηδεὶς ὀχλείτω, μηδεὶς μου θρύψει τὸν τόνον. ἐγὼ γὰρ σπεύδω ἀλεσθῆναι ὥσπερ σῖτος, ἄρτος εὑρεθῆναι Θεοῦ καθαρός.

Χριστοῦ σπεύδω γενέσθαι, Χριστοῦ μόνου ἐρῶ. ὅλος γὰρ αὐτοῦ εἰμι, ἐβόας Ἀθλητά. αὐτὸν διώκω, αὐτὸν ἐπείγομαι φθάσαι. καὶ διὰ τοῦτο πῦρ καὶ ξίφος καὶ θηρία, πάντα καρτερῶ, ἵνα τύχω αὐτοῦ.

Διανύσας τὸ σκάμμα, ζεούσῃ τῇ ψυχῇ, Μάρτυς καρτερόψυχε, τῷ ἔρωτι τρωθείς, τοῦ ἐραστοῦ σου. Χριστὸς γὰρ ἦν σοι ὁ ἔρως. ὃν ἀναπνέων καὶ διώκων ἐκαρτέρεις. πάντων τῶν δεινῶν τὰ ἐπίπονα.

Τριαδικόν.

Τριάδα ἐν Μονάδι δοξάσωμεν πιστοί, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν. ἡ ἐν Μονάδι Τριὰς Ἁγία προσκυνουμένη, καὶ Τριάδι ὑμνουμένη ἀσυγχύτως, δόξα σοι Τριὰς Ὁμοούσιε.

Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ, τεχθῆναι δι᾽ ἡμᾶς. Θεὸς ὢν ἠξίωσας πτωχεῦσαι Ἀγαθέ, τὴν ἡμετέραν πτωχείαν δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἐκ Παρθένου προελθὼν σεσαρκωμένος, μείνας εἷς Υἱὸς ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

„Εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, „ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκο„μεν. τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς „ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Κατάπαυσον γηθόμεναι, Νεφέλαι γλυκασμόν. ἤδη γὰρ ἐγγίζει, ὁ Κύριος ἀποτεχθῆναι, ὥσπερ νήπιον, ἐκ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου, ἐν εὐτελεῖ σπηλαίῳ.

Οἱ θεῖοι νῦν σκιρτήσατε, Προφῆται τοῦ Θεοῦ. ἥκει γὰρ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀποπληρῶσαι τὰ κηρύγματα, ὑμῶν τῆς θείας γλώσσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Ἐδὲμ πάλαι κλεισθεῖσά μοι, ἀνοίχθητι λοιπόν, βλέπουσα Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, καὶ ἐν τῇ Πόλει ὡς εὐδόκησε, τῆς Βηθλεὲμ ἐκ Κόρης, τικτόμενος Παρθένου.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε, σοφὸς Ἀρχιερεύς. Ὅσιος πιστός, ἀμίαντος ἄκακος, βοῶν ὁ Παῦλος προϋπέγραφε, τὴν ἱερὰν εἰκόνα, τῶν ἱερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον, καὶ τύπον εὐσεβῆ, ἔχοντες τὴν σήν, τοῦ βίου ἀκρόπολιν, πρὸς ταύτην Πάτερ ἐναγόμεθα, οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης, τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τὰ Παύλου κατορθώματα, ζηλώσας εὐσεβῶς, ὅλους τοὺς αὐτοῦ, κινδύνους ὑπέμεινας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, τὸ τῆς ἑῴας φέγγος, καὶ τῆς ἑσπέρας ἄστρον.

Δεσμώτης ἀπαγόμενος παθῶν Ἀρχιερεύς, δέσμιος Χριστοῦ, Ἰγνάτιε ἔγραφες, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς Πόλεσιν, ἐπιστηρίζων πάντας ἐν τῇ ὁμολογίᾳ.

Ὡς στῦλος καὶ ἑδραίωμα, καὶ πρόβολος ἡμῶν, Μάρτυς καὶ Ποιμήν, ἀσάλευτον φύλαττε, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, τῆς Χριστοῦ ἀληθείας.

Δόξα.

Τριάδος τὸ ὁμότιμον, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ. μίαν προσφυῶς, δοξάζων Θεότητα, τρισὶ Προσώποις ἀδιαίρετον, καὶ ἐν μιᾷ Οὐσίᾳ, ἀεὶ γνωριζομένην. Καὶ νῦν.

Θεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος, γενόμενος ἐκ σοῦ, βρέφος δι᾽ ἡμᾶς, γεννᾶται Θεόνυμφε,

καὶ μένει ὅλως ἀναλλοίωτος, καὶ ἐν σαρκὶ ὁρᾶται, Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος „ βοῶ, τὴν ζωήν μου Ἀγαθέ, ἐλευθέ„ρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ „ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν Οὐράνιον δηλοῖ, Βασιλέα δι' ἡμᾶς, δι' ἀστέρος φαεινοῦ, τικτόμενον, τοῖς Ἀστρολόγοις, νῦν ἐν τῇ Πόλει Δαβίδ.

Ῥητορεύει καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς, οἶκος σὺ τοῦ Εὐφραθᾶ, Βηθλεὲμ ἐν ᾗ Θεός, ὀφθήσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σκίρτα καὶ χόρευε.

Ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, Κόρη τίκτει ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντός, Ποιητὴν καὶ ὡς βροτόν, εἱλίσσασα, σπαργάνοις φάτνῃ, ἐπανακλίνει νῦν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὡς τὸν ὄντως ἐραστήν, ἀγαπήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς αὐτόν, ἀναβλέψας νοερῶς, Ἰγνάτιε, τὸ ὕδωρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸ ζῶν καὶ λαλοῦν.

Εἰ καὶ ἔπιες Χριστοῦ, τὸ ποτήριον καιρόν, ἀλλ' ἐνέμεινας διψῶν, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, καὶ ἔκραζες· οὐδέν μοι ταῦτα, πρὸς τὸ τυχεῖν με τοῦ ζῆν.

Τὸ μαρτύριον τῆς σῆς, συνειδήσεως πληρῶν, οὐκ ἐνάρκησας ὁρῶν, τῶν θηρίων τὰς ὁρμάς, οὐκ ἔπτηξας, ὡς σῖτος μέλλων, μύλαις ἀλήθεσθαι.

Ὑπερζέων Ἀθλητά, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν, ὡς εἰς δρόσον πρωϊνόν, ἀνέτρεχες, ἐκεῖνον φθάσαι, τὸν ὄντως ὄντα ἐραστήν.

Τοὺς μακροὺς σου πειρασμούς, καὶ τὰ ἄλυτα δεσμά, τοὺς ἐν Ῥώμῃ σπαραγμούς, καὶ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, οὐδὲν ἡγοῦ, Ἱερομάρτυς, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν.

Τριαδικόν.

Ὑπερούσιε Τριάς, ὑπεράγαθε Μονάς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, ἑτοιμάζου Εὐφραθᾶ, ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρός, καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρὸς βαστάζεται, κυοφορεῖται, τίκτεται σώζων ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα. τοῦτον γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἐσπούδασας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι. διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀβραὰμ μὲν ποτὲ τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν Σπηλαίῳ παραδόντος τεχθῆναι. σὺ δὲ Θεόφρων, ὅλον προσήγαγες σαυτὸν ὥσπερ σφάγιον. καὶ τῶν θηρίων βρῶμα γενόμενος, σῖτος καθαρὸς ὤφθης τῷ Κτίστῃ σου, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διαιωνίζων ἀληθῶς, καὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν. δι' ὃν πάντα τὸν Κόσμον καταλείψας Παμμάκαρ, Θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στ. Λέουσιν Ἰγνάτιε δεῖπνον προὐτέθης,
Κοινωνὲ δείπνου μυστικοῦ θάρσους λέον.
Εἰκάδι Ἰγνάτιος θάνε γαμφηλῇσι λεόντων.

Οὗτος ἦν διάδοχος τῶν Ἀποστόλων, τῆς τῶν Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας δεύτερος μετ' Εὔοδον Πατριάρχης καταστάς, μαθητὴς γενόμενος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἅμα Πολυκάρπῳ τῆς Σμυρνέων Ἐκκλησίας προέδρῳ. Προσήχθη δὲ Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ διαβαίνοντι ἐπὶ Πάρθους. Καὶ πολλὰ αὐτῷ διαλεχθείς, καὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γνωρίσας, αὐτίκα μολυβδίναις σφαίραις τύπτεται, καὶ τὰς χεῖρας ἁπλωθεὶς πῦρ ὑποδέχεται, πυρείοις ἐλαίῳ λιπανθεῖσι τὰς πλευρὰς φλέγεται. ἐπ' ἀνθράκων ἵσταται, σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται. Ἀνώτερος δὲ τούτων γενόμενος, ἀπεστάλη δεδεμένος ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν ἐν Ῥώμῃ τοῖς θηρίοις γενέσθαι βορρά.

Στι-

Δημόσια Βιβλιοθήκη

Στηρίξας οὖν τὰς κατὰ πόλιν Ἐκκλησίας ἐν αἷς διήρχετο, εἰς τὴν Ῥώμην ἀχθεὶς, προσηύξατο ὑπὸ τῶν θηρίων βρωθῆναι, ἵνα φησὶν ἄρτος γένωμαι καθαρὸς τῷ Θεῷ. Ὅθεν βληθεὶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὑπὸ τῶν ἀφεθέντων ἐπ᾽ αὐτὸν λεόντων διεσπάσθη, καταλιπόντων μόνον τὰ παχύτερα τῶν ὀστέων αὐτοῦ. ἃ συλλεγέντα, ἀπεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν. Οὗτος δὲ ἦν ὁ μακάριος, ὃν ἔτι νήπιον ὄντα, κρατῆσαι φασὶ τὸν Δεσπότην, καὶ ἐναγκαλισάμενον εἰπεῖν· ἐὰν μήτις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ὃς ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος ἐκλήθη. Τοῦτον καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Πρὸ τοῦ θανεῖν ἀντλοῦσι δεινὰ μυρία,
Εὐγένιος καὶ Μακάριος ἅμα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. συσχεθέντες δὲ παρέστησαν αὐτῷ. καὶ ἐλέγξαντες αὐτοῦ τὴν δυσσέβειαν, βασάνοις καὶ πυρὶ καὶ ἑρπετοῖς ἰοβόλοις ἐκδίδονται. ἐξ ὧν φυλαχθέντες ἀβλαβεῖς, δέσμιοι εἰς Μαυριτανίαν ἐκπέμπονται, εἰς Πόλιν λεγομένην Ἀντιδόνα. Ἣν τῇ ἐπιγνώσει τοῦ Χριστοῦ φωτίσαντες, καὶ διάφορα πεποιηκότες θαύματα, καὶ τὸν ἐν τῷ ὄρει λυμαινόμενον δράκοντα τοὺς προσοικοῦντας ἀποκτείναντες, ἐν εἰρήνῃ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν τὰς ψυχὰς ἐναπέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλογονίου, γενομένου ἀπὸ Δικολόγου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Φιλογόνιος ἐντολὰς λίπει βίον,
Δραμὼν ἀρίστην ἐντολῶν Θεοῦ τρίβον.

Οὗτος ὁ μακάριος, τῇ μαθήσει τῶν θείων γραμμάτων ἐκδοθεὶς, ἀνάθημα τῷ Θεῷ ἐγένετο. διὰ πάσης γὰρ διελθὼν παιδεύσεως, ὡς μίαν ἁπάσας κατώρθωσεν. Ὅθεν λαμπρὸν ἐπεδείξατο βίον, καί τοι γυναῖκα ἔχων καὶ θυγατέρα, καὶ ἐν δικαστηρίοις στρεφόμενος, καὶ ἀνθρώποις ἀδικουμένοις συνηγορῶν, καὶ χεῖρα βοηθείας ὀρέγων. Οὗτος ὑπὲρ Ἥλιον ἔλαμψεν, ὡς ἀθέως ἐκεῖθεν ταύτης ἄξιος φανῆναι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ βήματος ἐπὶ βῆμα ἤγετο. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνθρώποις συνηγόρει, τοὺς ἠδικημένους τῶν ἀδικούντων ἰσχυροτέρους ποιῶν. ἔπειτα δὲ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐνεχειρίσθη. Ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦτον ἀνήγετο, πολλὴ ἦν ἡ δυσκολία, ἄρτι τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, καὶ τῶν λειψάνων ἔτι μενόντων τῆς χαλεπωτάτης ζάλης, ἧς καὶ τάχα ἡ τῶν αἱρετικῶν ἐπανάστασις ἐπ᾽ αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ὑπὸ τῆς ἐκείνου σοφίας ἐνεκόπτετό τε, καὶ ἐκωλύετο, καθὼς καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, ἐγκωμίοις αὐτὸν τιμήσας, καὶ πλατύτερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἐφιλοσόφησεν. Οὗτος θεαρέστως ποιμάνας τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς βιώσας, καὶ διαπρέψας τῇ Ἀρχιερωσύνῃ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός,

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ, οὐχ
„ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ.
„τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμ-
„νουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ
„Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν, ἀνάδειξιν, ὁ Ἱερεμίας ἐκβοᾷ· ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὁ Θεὸς, ὤφθη ἐπιστήμης εὗρέ τε, πᾶσαν ὁδὸν γεννηθεὶς, ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Μητρός.

Ἰδοὺ ἐκ ῥίζης ῥάβδος Ἰεσσαὶ, ἐβλάστησεν ἄνθος ἀναθάλλουσα Χριστὸν, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ νῦν τεκτομένῳ ἐν Σπηλαίῳ, Πνεῦμα ἀναπαύσεται, συνέσεως καὶ βουλῆς, καὶ θείας γνώσεως.

Ἀκουτισθῶμεν λόγων ἱερῶν, ὁ Κύριος τίκτεται παιδίον δι᾽ ἡμᾶς· οὗ ἡ ἀρχὴ, ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐγενήθη, καὶ καλεῖται Ἄγγελος, βουλῆς μεγάλης Πατρὸς, ἄρχων εἰρήνης Χριστός.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔσχες πῦρ φιλόϋλον ἐν σοί, Ἰγνάτιε, ὕδωρ δὲ ζῶν μᾶλλον καὶ λαλοῦν. δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν, μετοχετεῦον ἡμᾶς.

Οἱ τῶν θηρῶν ὀδόντες μοι φησί, γινέσθωσαν, ξίφη καὶ ῥομφαῖαι καὶ σφαγαί. τάφος δέ μοι τὰ τῶν λεόντων σπλάγχνα, ἔσω καὶ τὸ πῦρ μενέσθω μου, πρὸ τῆς φθορᾶς, τῆς δορᾶς τὸ ἐγκατάλειμμα.

Τὸ ζῆν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἐραστόν, ἐν σώματι. Πνεύματι γὰρ ζῆν ἐπιποθῶ. ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς ὁ θεῖος ἔρως. πρὸς αὐτὸν ἐπείγομαι, αὐτὸν φησὶν ἀγαπῶ, αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Ἐμοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησίν, ἡδέα μοι, πάντα τὰ τῶν πόνων ἀλγεινά, θῆρες τερπνοί, δρόσος τὸ πῦρ ἐστί μοι τοῦτο, εἰ τοῦ ζῆν ἀνθέξωμαι. διὸ καὶ σπεύδω θανεῖν, ἵνα συζήσω Χριστῷ. Δόξα.

Τριαδικὴν προσάξωμεν ᾠδήν, δοξάζοντες, Ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν Οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, κράζοντες, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς Προφήταις πάλαι προρρηθείς, ἐγγίζει μοι, βρέφος ἐκ Παρθένου κυηθείς. χαίρει Ἀδάμ, καὶ ἡ Προμήτωρ Εὔα, τῶν ὠδίνων λέλυται, καὶ συγχορεύει Δαβίδ, ὁ τῆς Παρθένου Πατήρ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι „Στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, „ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐ„λογεῖτε Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν„τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἐν ξένῳ τοκετῷ, σαφῶς εἰς τὰ ἴδια, δεξώμεθα αὐτόν, ὅπως ξενωθέντας Παραδείσου τρυφῆς, πάλιν οἰκειώσῃ, τικτόμενος Σπηλαίῳ.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις, ἡμῶν ἐπιδημεῖ, ἠχήσωμεν ᾄσματα χαρμόσυνα σπουδῇ, καὶ ᾄσωμεν μέλη προεόρτια, τῷ ἐν σμικροτάτῳ, χωρουμένῳ σπηλαίῳ.

Ὡς ὤμοσε Κύριος, πεπλήρωκεν ἰδού, ἐκ σπέρματος δοὺς ἡμῖν, Δαβὶδ τὴν ἑαυτοῦ, Μητέρα Παρθένον ἐξ ἧς βρέφος, σαρκὶ ἐτέχθη ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ὑπὲρ λόγον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὑμνείσθω Ἰγνάτιος, ὁ μέγας Ἱερεύς, διττῶς στεφανούμενος, ὡς Μάρτυς καὶ Ποιμήν. ἀθλήσας γὰρ οὗτος, δι' ἀγάπην Θεοῦ, ἐρῶν τοῦ ἐρᾶσθαι, παθεῖν οὐ παρῃτεῖτο.

Διψῶν τὸ ποτήριον, τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, δεσμώτης ἀνέτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ, καὶ φθάσας τὸ σκάμμα, οὐκ ἐπαύσω βοῶν· διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δρόμοις τῆς Πίστεως, ὡς Ἥλιος τὴν Γῆν, γενναίως διέδραμες, ἀπ' ἄκρων Οὐρανοῦ, καὶ δύνας ἀδύτως, ἀπὸ γῆς εἰς Χριστόν, τὸ φῶς συναστράπτεις, αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας.

Δεσμοῖς κατεχόμενος διοδεύσας τὴν γῆν, μυείσας τοῖς ἄθλοις σου, ἡμᾶς τοὺς ἐν αὐτῇ. καὶ νῦν μετὰ τέλος, ὥσπερ κρίνον ἀγροῦ, καὶ κρίνον πεδίου, ἡμᾶς εὐωδιάζεις. Δόξα. Τριαδικόν.

Μονὰς οὐσιότητι, ὑμνείσθω ἡ Τριάς, Τριὰς ὑποστάσεσι, τιμάσθω ἡ Μονάς. ὡς μία τῇ φύσει, τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς, οὐ διαιρουμένη, οὐ συναλοιφομένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃν ἄστρον ἀνέτειλε, Χριστὸς ἐξ Ἰακώβ, καὶ Μάγοι συντρέχουσιν, ἐν Πόλει Βηθλεέμ, ὑμνῆσαι τιμῆσαι, προσκυνῆσαι αὐτῷ, τεχθέντι ἐκ μήτρας, Ἁγνῆς τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν ζωοδόχον πηγήν, τὴν ἀέναον, „τὴν φωτοφόρον Λυχνίαν τῆς χά„ριτος, τὸν Ναὸν τὸν Ἅγιον, τὴν Σκη„νὴν τὴν πάγχρυσον, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς „γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ „πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Τροπάριον.

Σὺν Πατριάρχαις Δικαίοις τε ἅπασι, καὶ τοῖς Ἁγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν. ἐκ Παρθένου Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ὁ φωτισμὸς ἡ ζωὴ ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ Πόλει, Δαβὶδ ἀποτίκτεται.

Ἤδη τῆς Θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, πᾶσιν ἠνοίχθη σαφῶς τὰ προπύλαια, Οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, Ἄγγελοι σκιρτήσατε, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων ἐν Πνεύματι.

Φέρει Χριστὸν ὥσπερ μύρον ἀκένωτον, τὸ νοητὸν ἡ Παρθένος ἀλάβαστρον, τοῦτο προέρχεται, ἐν Σπηλαίῳ Πνεύματι, ἀποκενῶσαι σαφῶς, ὅπως πληρώσῃ, τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεοφόρος ἡμᾶς εἱστιάσατο, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ ἄθλους προθεὶς ἡμῖν. δεῦτε Φιλομάρτυρες, ἱερῶς δρεψάμενοι, τὰ μυστικὰ τῶν τερπνῶν ᾀσμάτων ἄνθη, τὰς κορυφὰς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Τὴν ἱερὰν σου στολὴν Ἱερώτατε, ἱερωτέραν εἰργάσω τοῖς ἄθλοις σου. διὸ καὶ τὸν στέφανον, διττοῖς κοσμησάμενος, μετὰ Μαρτύρων ὑμνεῖς καὶ Ποιμένων, Ἱερομάρτυς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σῖτος Θεοῦ καθαρὸς εἰμὶ ἔλεγες, καὶ δι᾿ ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα ἄρτος γένωμαι, ἱεροτελούμενος, τῷ ἐραστῇ καὶ Θεῷ κεκαθαρμένος, ὃν καὶ ποθῶν, οὐ πτοοῦμαι τὸν θάνατον.

Ὡς ὑπερόπτης τῶν κάτω Ἰγνάτιε, καὶ ὑπηρέτης τῶν ἄνω μυήσεων, ὡς λατρείαν ἄμωμον, τελῶν καὶ τελούμενος, ἱερουργεῖς σεαυτὸν τῷ μαρτυρίῳ, καὶ πρὸς θηρία καὶ πῦρ ἑτοιμάζεσαι.

Σπλάγχνα θηρίων σοι τάφος γεγόνασιν, ἔχεις δὲ νῦν τὴν Σιὼν ἐνδιαίτημα, καὶ ζῇς ἐν καινότητι, ζωηφόρου Πνεύματος, ἐν Οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῆς αὐτοῦ ὡραιότητος.

Τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἐν ταῖς ἄνω μοναῖς αὐλιζόμενος, ἱερὲ Ἰγνάτιε, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστῃ σου, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης ἐντυγχάνων, ἀδιαλείπτως μὴ παύσῃ δεόμενος. Δόξα.

Τὸ ὑπεράρχιον φῶς ἡ ζωὴ ἡμῶν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ὑποστάσεσι, καὶ μιᾷ Θεότητι, ὑπερουσίως ἀεὶ θεολογείσθω, Τριὰς ἁπλῆ συμφυὴς καὶ ὁμότιμος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἁγνὴ τοῦ Θεοῦ Πόλις ἔμψυχε, ἐν ᾗ Θεὸς χωρηθῆναι εὐδόκησε. μὴ λιπὼν τὰ ἄνω γάρ, πρὸς σὲ καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ γῆς Θεογεννῆτορ, καὶ ἐν τῇ Πόλει Βηθλεὲμ βρέφος τίκτεται.

Ἐξαποστειλάριον, προεόρτιον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, Σπήλαιον εὐτρεπίσθητι, ὑπόδεξαι καὶ ἡ Φάτνη, τὸν ἀπερίγραπτον Θεόν, σαρκὶ περιγραφόμενον. ἔρχεται γὰρ τεχθῆναι, καθώσπερ εὐδόκησεν.

Τοῦ Ἁγίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σῖτος ὑπάρχων ἔλεγες, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ δεῖ με νῦν ἀλήθεσθαι, δι᾿ ὀδόντων θηρίων, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἡδύς τε, καὶ καθαρὸς ὀφθήσωμαι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι, ᾗ παρεστὼς, μνημονεύοις πάνσοφε τῶν τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς.

Ἕτερον, πρὸς, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς τετρωμένος ἔρωτι, ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, ὁ ἐμὸς ἔρως ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων. διὸ διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τοῦ ἐρᾶσθαι. οὐ κοινωνὸς γενήσεσθαι, ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν γενεθλίων, ᾄσματα, νῦν προηχήσωμεν πίστει. ἔρχεται ἥκει γὰρ Χριστός, ἐν Βηθλεὲμ τεχθήσεσθαι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὁραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνειλιμένος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἵσταμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. β΄.

Κατὰ ἀλφάβητον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ.

Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε Δυνάμεις, οἱ ἐν Βηθλεέμ, ἑτοιμάσατε τὴν Φάτνην.

γῆν. ὁ Λόγος γὰρ γεγέννηται. ἡ σοφία προέρχεται, δέχου ἀσπασμὸν ἡ Ἐκκλησία. εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν. εὐλογημένος ὁ ἐλθών, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τρέχει ὁ Ἀστήρ, Ἰακὼβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ. δεῦτε καὶ ἡμεῖς, προεόρτια τελοῦντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμέσι συνέλθωμεν. ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις. ἴδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν. φρικτὸν θέαμα. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμόν, σταλαξάτωσαν ἰδοὺ γάρ, ἥκει ὁ Θεός, ἐκ Θαιμὰν Ἔθνη ἐπτοῆσθε. ἀγάλλεσθε Προφῆται, Πατριάρχαι σκιρτήσατε. ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως. ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρχων, Χριστὸς τίκτεται ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν, ἐν γῇ παραγίνεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν, τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἥκει, τὴν βασιλικήν, καινουργῶν αὖθις εἰκόνα. συγχάρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις ὑμνήσατε. ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἐλύθη, ἦλθεν ᾧ ἀπέκειτο. Θεὸς γάρ, βροτὸς γίνεται, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοί, ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίστῃ, ἥκοντι εἰς γῆν, ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι. ἀγρυπνίᾳ λαμπρυνθῶμεν, ἀρεταῖς ἀστραφθείημεν, τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἑτοιμασθῶμεν, Χριστὸν ἐδέξασθαι βρεφωθέντα, νοὸς ὄμμασιν, ἡμᾶς θέοντα τοὺς βροτούς, ἄκρᾳ ἀγαθότητι. Δόξα. Ὅμοιον.

Ἐγγίζει ὁ Χριστός, Βηθλεὲμ προετοιμάζου. ἤδη τῶν Ἐθνῶν, τὸ σωτήριον αὐγάζει, εὐτρέπισον τὴν Φάτνην, τοὺς Ποιμένας συνάγαγε, κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος. αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, Νόων κράζουσιν. ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ζῆλος τε καὶ πῦρ, καταφάγεταί σε ἄφρων, πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ μόνου συκοφάντα. ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ὡς ἔφησεν, ἔχειν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα. διὸ ἅπαντες, οἱ ἐκ Ἰούδα τῆς φυλῆς, δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στ. Στ. ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὕμνησον Πόλις Σιών. ἀγάλλου ἡ ἔρημος, προμνηστευθεῖσα τὴν χαράν. ἀστὴρ γὰρ προέρχεται, ἐν Βηθλεὲμ μηνύων, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν. καὶ Σπήλαιον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντί, καὶ Φάτνη ἑτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζωὴν τὴν αἰώνιον. αὐτῷ πάντες ᾄσωμεν καὶ βοήσωμεν· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς.

Στ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ἀνατολίου.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐκ δὲ ἀπειρογάμου Νύμφης ἀφθήσεται, ἐν Σπηλαίῳ δὲ λοιπὸν προσαναπαύσεται, καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων, ὃν οὐκ ἐχώρει Οὐρανός, ὑποδέχου, μέλλοντα σπαργανοῦσθαι ἐν σοί, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς. Ἀστὴρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες ἀγραυλοῦσι, θαῦμα ὁρῶντες τὸ φρικτόν, καὶ Ἄγγελοι μέλπουσιν, ἐπὶ γῆς θεώμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἡσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑποδέξαι· προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, Βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ, καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν Φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σῴζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'. Τοῦ Στουδίτου.

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκών, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτή, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυσταγωγίας σου, καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα, τὴν ὑπὲρ τῆς Πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν, τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ ἀοίδιμον φωνήν, τὴν ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσαν, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι. διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σὺ γεγονώς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Προεόρτ. Ἦχ. πλ. β'. Βυζαντίου.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου, ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει ἐμ-

ἔμ-

ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. φάτνη δὲ ὑποδέχου [illegible] τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, Χρυσὸν καὶ Λίβανον, καὶ Σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε. ὅτι ὤφθη Κύριος, ἐκ Παρθένου Μητρός. ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς. πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Τροπάρια.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰδέναι χρή, ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, οὕτω γίνεται ἡ Ἀκολουθία καθ' ἑκάστην, ἄχρι τῆς Παραμονῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς, τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

Ἡ Ἀκολουθία ἡ προεόρτιος, καὶ τῆς Ἁγίας. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια, προεόρτια. Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος, πρὸς αὐτὸν ἀνακέκραγε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, νῦν ὁδὸν ἐξεῦρε, πᾶσαν ἐπιστήμης, μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς, σάρκα φορέσας ὁμοιωθήσεται. Παρθένου γὰρ θεόπαιδος, ἀποτεχθῆναι ἐπείγεται, προσιτός μοι γενόμενος, ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτος.

Θημωνία ἅλωνος, ἡ σὴ κοιλία Πανάμωμε, Θεοτόκε γνωρίζεται, στάχυν ἀγεώργητον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, φέρουσα ἀφράστως. ὃν ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἀποκυήσεις τὴν Κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι, μέλλοντα θρέψειν ἐν χάριτι, καὶ λιμοῦ τὸ ἀνθρώπινον, ψυχοφθόρου λυτρώσασθαι.

Δάμαλις ἡ Ἄμωμος, τὸν σιτευτὸν Μόσχον φέρουσα, ἐν κοιλίᾳ προέρχεται, εἰς Ἅγιον Σπήλαιον, παραδόξῳ λόγῳ, τοῦτον ἀποτέξαι, καὶ σπαργανῶσαι ὡς βροτόν, καὶ ἀνακλῖναι φάτνῃ ὡς νήπιον. ἡ Κτίσις προεόρταζε, χαρμονικῶς μεγαλύνουσα, τὸν τοιαῦτα παράδοξα, ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

Ἕτερα γ΄. τῆς Ἁγίας. Ἦχος ὁ αὐτός, πρός, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτήριον ἱμάτιον, σεαυτῇ Πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ Πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήστευσαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε Ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς Παρθένον, περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Πειρασμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα καρτερήσασα, καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, οὐχ ἡττήθης λογισμῷ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλὰ κλίνασα, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα τῇ τοῦ ξίφους, τιμωρίᾳ στεφηφόρος, πρὸς Οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

Ὥσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα. οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ τροχοῦ καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β΄.

Σιὼν πανηγύριζε, Ἱερουσαλὴμ εὐφραίνου. Πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην, καὶ Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ χωρούμενον. ἀνοίξατέ μοι πύλας, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανούμενον, καὶ τὸν δρακὶ συνέχοντα τὴν Κτίσιν. ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, ἀκαταπαύστως φωνῇ, Ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστ. προεόρτια, προσόμοια, Ἦχος β΄. Πρός, Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πάντων τῶν Προφητῶν, αἱ προρρήσεις πληροῦνται. ὁ Χριστὸς γὰρ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ τῇ Πόλει, ἐκ τῆς Ἁγνῆς Θεόπαιδος.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Δόξα τῶν ἡγεμόνων, καὶ καύχημα καὶ κλέος, Βηθλεὲμ ἡ τιμία, μητρόπολις ἡ θεία, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην σου.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, δι' οὗ τὸ πᾶν ὑπέστη, ἀπαθῶς καὶ ἀρρήτως. Ὑπόστασις ὁρᾶται, μία ἐκ δύο φύσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἡ πόλις Βηθλεὲμ, εὐτρέπισον τῷ Κτίστῃ, τὸ Σπήλαιον τὴν φάτνην, τὸ παράδοξον ἐν σοὶ γὰρ, τεχθῆναι παραγίνεται. Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, Καὶ τὰ τροπάρια. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ. Καὶ τῆς Ἁγίας. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Καὶ πάλιν, Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρίτη τε.

Ὠδὴ η΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

„Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι „τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ „καμίνῳ βληθέντες Θεὸν, ὡμολόγουν „ψάλλοντες. εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου „τὸν Κύριον.

Ῥᾳθυμίας ὕπνον ἀφ' ἡμῶν, βαλλώμεθα καὶ ψυχῶν ἐγρηγόρσει, τῷ τικτομένῳ ἐκ Κόρης Ἁγνῆς, Χριστῷ ὑπαντήσωμεν, εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱκανούσθω πρᾶξις ἀγαθὴ, ἡμῖν τῷ τῆς ψυχῆς ταμείῳ. ὅπως φαιδρῷ τῷ προσώπῳ Χριστῷ, τικτομένῳ ψάλλομεν. εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον ἔργοις ἀγαθοῖς, αὐξήσαντες ὥσπερ δῶρα τῷ δόντι, ἀντὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου Χριστῷ, καὶ σμύρνης προσάξωμεν, ἐρχομένῳ, τεχθῆναι ἐκ Κόρης Θεόπαιδος.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν Γαστρὶ χω„ρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κυήσα„σα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένον.

Τοῖς ἐπιγνῶσι Χριστὸς, γρηγορεῖν ἐντέταλται, τὴν αὐτοῦ ἐλπίζουσιν ἔλευσιν. ἐκ Παρθένου, καὶ γὰρ ἥκει τεχθῆναι.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου Χριστὲ, ἐνδημίᾳ σύσκηνον, δεξιοῖς με δεῖξον προβάτοις σου, σὲ τιμῶντα, ἐν σαρκὶ παρουσίαν.

Ἐν τῇ προτέρᾳ σου Χριστὲ, παρουσίᾳ ἔσωσας, τὸν Ἀδὰμ, ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ σου, τοὺς τιμῶντας, τὴν γέννησίν σου σῶζε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. εἰς δὲ τὴν α΄. στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος β΄.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ὁ ἀπρόσιτος Θεὸς, δι' εὐσπλαγχνίαν προσιτὸς, γενόμενός μοι θέλων, προέρχεται σαρκὶ, γεννηθῆναι ὡς ἄνθρωπος. ἐν πόλει Βηθλεὲμ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος. ὃν ὑποδέξασθαι προθύμως σπουδάσωμεν, ἀνακράζοντες φαιδρῶς· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολ. Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, ὁρᾶται σήμερον. ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκὶ, ἐκ τῆς Παρθένου δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται. Μάγοι μετὰ δώρων δὲ, ὡς Βασιλεῖ προσκυνήσουσι. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, δοξολογοῦσιν αὐτόν. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν, δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν΄. καὶ ὁ Κανὼν ὁ προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Κατὰ ἀλφάβητον.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ„θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς „τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι. ὅπως „σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώ„ματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελῴδημα.

Ἀγάλλου Οὐρανὲ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω. ὁ Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν, γενόμενος σαρκὶ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος, τίκτεται καὶ σπαργανοῦται, τὰς σειρὰς διαλύει δὲ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων ὡς εὔσπλαγχνος.

Βασίλισσα Ἁγνὴ, Βασιλέα τῶν ὅλων, ἀποτίκτει ὑπὲρ νοῦν, τὸν ἄνω τοῖς πιστοῖς, βασιλείαν ἀνοίγοντα, καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως, βασιλεύσασαν πάντοτε, ἁμαρτίαν τελείως ἐξαίροντα.

Γραφαὶ προφητικαὶ, περαιοῦνται ἰδοὺ γάρ, ὃν πρὶν ἤγγελλον Χριστὸν, ἐν Πόλει Βηθλεέμ.

θλεέμ, φανεροῦται σαρκούμενος. τούτου νῦν προεορτάσαι, τὰ γενέθλια σπεύσωμεν, διανοίας εὐθύτητι σήμερον.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θευμένη Παναρέτη, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἐτρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ Πανάφημε, καὶ σαρκικὰς λιποῦσα ἡδονὰς, καὶ μνηστῆρα ἐπίκηρον, κατεγγυήθης ἄμωμος, Ἁγνὴ Παρθένος τῷ Νυμφίῳ σου.

Λαμπρωτάτας φωτοφανέσι κάλλεσι, τὴν σὴν διάνοιαν, ὁ Πλαστουργὸς τῶν ὅλων καὶ Θεὸς, Οὐρανίων θαλάμων σε, παρθενικῶς χορεύουσαν, Μάρτυς Θεόφρων κατηξίωσεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος τὸν Πλαστουργὸν τῆς φύσεως, τεκεῖν ἐπείγεται, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σάρκα ἐξ αὐτῆς, καθ' Ὑπόστασιν ἄρρητον, ὑπερφυῶς φορέσαντα, ὅπως θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

ᾨδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκ„κλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις. ἠθέ„νησε συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοή„σωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Δανιὴλ ἐξ ὄρους σε, παρθενικοῦ λίθον Λόγε, ἀποτμηθέντα βλέπει, καὶ ἐκλεπτύνοντα βωμοὺς, εἰδωλικοὺς τῷ κράτει σου, διὰ τοῦτο φόβῳ σε δοξάζομεν.

Ἐξ ἑῴας Μάγοι σε, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ὁδηγηθέντες ἄστρῳ, δῶρα προσάγουσι Χριστὲ, Σμύρναν Χρυσὸν καὶ Λίβανον, ἐκπλαγέντες τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Θεοτοκίον.

Ζωηφόρον ἄσταχυν, χώρα ἀνήροτος φέρει, ἀποτεκεῖν ἐν Πόλει, τῆς Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, πάντων ψυχὰς ἐκτρέφοντα, τῶν βοώντων, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐτέλεσας τὴν ψυχὴν, Ναὸν Πανάγιον Θεοῦ ἔνδοξε, θείοις ναοῖς πάντοτε, ὕμνοις καὶ εὐχαῖς παρεδρεύουσα.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἤρδευσας, Ἰουλιανὴ τὰ φρονήματα.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος τοὺς βροτοὺς, ὁ συμπαθὴς ἐκ τῆς Ἁγνῆς τίκτεται, ἐν Βηθλεὲμ σπάργανα, νήπιον καθάπερ δεχόμενος.

Κάθισμα προεόρτιον. Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Χαρᾶς ἐμπλήσθητε, πάντα τὰ πέρατα, ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός. ὢ θαύματος ἀνεκφράστου. ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ Κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς θεοσδότοις, διϊωθισμένη τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, ὅλη καλὴ καὶ ἄμωμος ὡράθης Σεμνή. ὅθεν σου ὁ Κύριος, νῦν ἠράσθη τοῦ κάλλους, καὶ πρὸς φωτεινότατον, σὲ νυμφῶνα εἰσήξεν. ἐν ᾧ χορεύεις Ἰουλιανὴ, μετὰ Μαρτύρων Χριστὸν μεγαλύνουσα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. Μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες, ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει Βηθλεὲμ τοῦ γεννῆσαι. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

ᾨδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό„τητος, ἐν Νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν „Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλά„μῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας. δόξα „Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἡ ἁγία μυροθήκη, τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, Βηθλεὲμ ἐν Πόλει. τοῦτο ἐκκενῶσαι προέρχεται, ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΡ... Δημόσια Βιβλιοθήκη Πειραιών

παρεχόμενον, τοῖς κραυγάζουσι· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεηγόρε Ἡσαΐα, τὰ σεπτά σου κηρύγματα, γεγονότα βλέπων, πράγματα ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἡ γὰρ Παρθένος ἀπόρως ἀπεκύησεν, ἐν Σπηλαίῳ σαρκὶ, Βηθλεὲμ τὸν ἀχώρητον.

Ἰησοῦς σαρκὶ γεννᾶται, καὶ ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, καθορᾶται βρέφος, λύων μου τὰ χρόνια πταίσματα, καὶ τῇ ἀφάτῳ πτωχείᾳ μου πλουτίζει με, τὸν πτωχεύσαντα, φθοροποιαῖς παραβάσεσιν.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τεταμένην τὴν διάνοιαν κεκτημένη, πρὸς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, σαρκὸς τεταμένης, καὶ μαστιζομένης δεινῶς, οὐδ' ὅλως ἐφρόντισας, Ἰουλιανὴ Καλλιπάρθενε.

Ὑπερέχυσαν οἱ ἔρωτες τοῦ Δεσπότου, τοὺς τῆς σαρκὸς Πανεύφημε, Μάρτυς ἀμαυρῶσαι· ὅθεν κατεφρόνησας, καὶ πλούτου καὶ μνήστορος, καὶ τῶν πολυτρόπων κολάσεων.

Ἐπὶ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς ἀπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, ἡ Θεοτόκος βλέπουσα, θάμβει συσχεθεῖσα, τέκνον ἀνεκραύγαζε· πῶς νῦν ἀπαργανώσω σε, ψάμμῳ ἀπαργανοῦντα τὴν Θάλασσαν;

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου
„ Χριστὲ, ἀλλ' ἡμεῖς σε Μονογενὲς,
„ Πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης θεότητος.
„ καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε
„ φιλάνθρωπε.

Κόρης ἀποτίκτεται, Θεὸς Ἐμμανουὴλ, καὶ ἐν Φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, τὴν ἡμῶν ἀνάκλησιν, θέλων ἐργάζεται, τούτου τὰ γενέθλια, εὐσεβῶς προεορτάσωμεν.

Λόγος ὢν προάναρχος, Πατρὸς καὶ συμφυὴς, ἐπὶ φάτνης ἀνακλιθεὶς, τῶν ἀλόγων ἔλυσας, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, τοὺς προεορτάζοντας, εὐσεβῶς τὰ σὰ γενέθλια.

Μακαρία πέφυκεν, ἡ ῥίζα Ἰεσσαί, ἐκβλαστήσασα τὴν Ἁγνὴν, ἄνθος φέρουσαν, Χριστὸν τὸν Κύριον. οὗ προεορτάσωμεν, τὰ γενέθλια γηθόμενοι.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ῥόου Μάρτυς δυσσεβοῦς, ἀθείας ἐξήρανας, τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ὁλόκληρον σεαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας. ἐρύθημα Παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Ἐν κάλλει τὴν ψυχὴν, τετρωμένη παρέδραμεν, ὦ Δέσποτα ἡ Παρθένος, τὰ ὁρώμενα κάλλη, ἀθλήσει διαλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα καινοπρεπὲς, ἡ Παρθένος ἐπείγεται, ἡ Ἄχραντος ἐν Σπηλαίῳ, Βηθλεὲμ τοῦ κυῆσαι, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς Θαλάσσης,
„ καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς
„ πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς,
„ ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου Πο-
„ λυέλεε.

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν παιδίον, τεχθεὶς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀρρήτως ἀναλάμψας, τῆς παλαιᾶς, πάντας ἠλευθέρωσε. παραβάσεως ὡς εὔσπλαγχνος.

Ξένα καὶ παράδοξα ἠκούσθη, ἐν Βηθλεὲμ τῇ Πόλει, γεννηθέντος σου Ἄναρχε Λόγε. Ποιμένες γὰρ, μετ' Ἀγγέλων ὕμνον σοι, ὡς Δεσπότῃ προσεκόμιζον.

Ὁ ἀστὴρ τὸν τῆς δικαιοσύνης, καταμηνύει Μάγοις, ἀπορρήτως Ἥλιον τεχθέντα. οὗ τὰ σεπτὰ, νῦν προεορτάσωμεν, ἀγαλλόμενοι γενέθλια.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἔρωτι, τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες· Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὡραῖον κάλλει. ὅθεν βασάνους, ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθομένη φρονήματι.

Τείρεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον.

Ὠρ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὀρθρίσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, καὶ ψυχὴν θεόφρονα, καὶ τὴν καρδίαν, κατηυγάσθης, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλῃ βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης καὶ σπάργανα, ὥσπερ βρέφος, καταδέχεται Κόσμον λυτρούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐν τῇ Βηθλεὲμ, ὁρῶντες σπαργανούμενον, τὸν πᾶσαν τὴν γῆν, κρατοῦντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ, προεόρτια ᾄσματα, τῇ Τεκούσῃ τοῦτον προσενέγκωμεν. μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Θεοῦ Υἱὸν, ἡ Παρθένος ἐν ἀγκάλαις κρατοῦσα, μητρικοῖς ἀσπασμοῖς καταφιλοῦσα ἐφθέγγετο. σπορὰν οὐκ ἔγνων ἐν τῇ συλλήψει καὶ φθορὰν οὐχ ὑπέστην ἐν τῇ γεννήσει. μένω δὲ Ἁγνὴ ὥσπερ πρώην εἰμὶ καὶ μετὰ γέννησιν. διό σου προσκυνῶ τέκνον τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἄφατον μεγαλουργίαν, ἣν ἔδειξας εἰς ἐμέ. ὅθεν καὶ ἀγάλλομαι, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Στίχ. Ἰουλιανῆς ἀγλάϊσμα τὸ ξίφος.
Ὡς προξενῆσαν ἀγλαὸν ταύτῃ στέφος.
Ἔκταμον εἰκάδι πρώτῃ Ἰουλιανὴν ἐρατεινήν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλουσίων γεννητόρων παῖς ὑπάρχουσα, καὶ μνηστεύεται παρ' αὐτῶν Ἐλευσίῳ τινὶ συγκλητικῷ. Οὗ βουλομένου τὸν γάμον ποιῆσαι, οὐ κατεδέξατο ἡ Ἁγία εἰποῦσα ἐὰν μὴ πρότερον τὴν τῆς Πόλεως ἐπαρχίαν σχῇς, οὐ συνέρχομαί σοι εἰς γάμον. Εἰς δὲ τὴν τοῦ Ἐπάρχου τιμὴν καταστάντος αὐτοῦ, πάλιν πρὸς αὐτὸν λέγει· ἐὰν μὴ ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων θρησκείας ἐπὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν πίστιν μεταστραφῇς, τὴν διὰ γάμου πρὸς σὲ κοινωνίαν οὐ καταδέχομαι. Ὁ δὲ τῷ πατρὶ τῆς Παρθένου ἐξεῖπε πάντα. Μὴ δυνηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως αὐτὴν μεταβαλεῖν, αὐτῷ τῷ μνηστῆρι καὶ Ἐπάρχῳ εἰς τὴν κατὰ τοὺς κρατοῦντας νόμους ἐξέτασιν παρεδόθη. Ὁ δὲ τοῦ χιτῶνος γυμνώσας αὐτὴν, καὶ βουνεύροις ὠμοῖς ὑπὸ ἑκκαίδεκα στρατιωτῶν καταξάνας, καὶ τῶν τριχῶν ἐκκρεμάσας, ὡς ἐκσπασθῆναι τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ σιδήροις πεπυρωμένοις τὰς πλευρὰς αὐτῆς καταφλέξας, καὶ ἕτερόν τι σιδήριον πεπυρακτωμένον ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν μηρῶν αὐτῆς διελάσας, καὶ ταῖς πλευραῖς τὰς χεῖρας αὐτῆς περιδήσας, τῇ εἱρκτῇ ταύτην ἀπαχθῆναι διεκελεύσατο. Ταύτῃ οὖν τῇ νυκτὶ ἐν ᾗ ἀπερρίφη, προσευχομένης αὐτῆς, πρόσεισιν αὐτῇ ὁ ἀφανὴς πάντων ἐχθρὸς καὶ πολέμιος, ἐν σχήματι Ἀγγέλου, προτρεπόμενος αὐτὴν θῦσαι καὶ ἀπολυθῆναι. Ἡ δὲ Ἁγία τοῦτον ἀπωσαμένη, τὰ κατ' αὐτὸν πάντα, καὶ μὴ βουλόμενον, ὁμολογῆσαι ἐποίησεν. Ἀχθεῖσα δὲ πρὸς τὸν Ἔπαρχον, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἀμετάθετος μένουσα, καμίνῳ λίαν ἐξαφθείσῃ ἐμβάλλεται. Καὶ ταύτης παραδόξως σβεσθείσης, πεντακόσιοι ἄνδρες ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ αὐτίκα ξίφει ἐτελειώθησαν, μετὰ γυναικῶν ἑκατὸν τριάκοντα. Τῆς δὲ Μάρτυρος εἰς λέβητα ἐμβληθείσης διακαῆ, λουτρὸν ὁ λέβης τῇ μακαρίᾳ ἐγένετο. Λυθεὶς δὲ καὶ ἐκχυθεὶς ὥσπερ ὑπό τινος μηχανῆς, τοὺς κύκλῳ ἀπίστους διώλεσεν. Ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρα πάντων ἡ Μάρτυς ἐγένετο, τὴν διὰ ξίφους ὑφίσταται τελευτήν. Ἦν δὲ ὅτε ἐμνηστεύθη τῷ Ἐλευσίῳ, χρόνων ἑξκαίδεκα. ὅτε δὲ τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, χρόνων δεκαοκτώ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι πλησίον τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφημίας ἐν τῷ Πετρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι πεντακόσιοι Μάρτυρες οἱ ἐν Νικομηδείᾳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πεντακοσίους εἶδεν ἐκτετμημένους,
Ἡ Νικομήδους Μάρτυρας νικηφόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιαι ἑκατὸν τριάκοντα γυναῖκες, αἱ ἐν Νικομηδείᾳ ξίφει τελειοῦνται.

Σὺν πενταπλῇ πρότειμεν εἰκάδι ξίφος,
Τριπλῇ γυναικῶν Μαρτύρων δεκὰς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεμιστοκλέους.

Τὰς ἐκ σιδηρῶν ἥλων ξέσεις τρισμάκαρ,
Ὡς τις σιδηροῦς, καρτερεῖς Θεμιστόκλες.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκ Μύρων τῆς Λυκίας, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων. Τοῦ οὖν ἄρχοντος διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, καὶ τοῦ Ἁγίου Διοσκορίδους ἐπιζητουμένου, ἐπεὶ πρὸς τὸ ὄρος κατέφυγεν, οἱ δὲ ζητοῦντες αὐτὸν, εὗρον νέμοντα τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ ἀνηρώτων περὶ τοῦ Διοσκορίδους. ὁ δὲ ἐκεῖνον μὲν ἀπέκρυψε, μὴ εἰδέναι λέγων ἔνθα ἐστὶν, ἑαυτὸν δὲ παρέδωκεν ὁμολογήσας εἶναι Χριστιανόν. Καὶ τὸν Χριστὸν κηρύξας ἐνώπιον τοῦ ἄρχοντος Ἀσκληπιοῦ, καὶ παῤῥησιασάμενος, ἐτύφθη κατὰ γαστρὸς ἕως ἐῤῥάγη, καὶ ἐπὶ ξύλου ἐκρεμάσθη. Εἶτα σύρεται ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν. ὑφ' ὧν ὅλον τὸ σῶμα περονούμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα
„ τυραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι,
„ ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνελόων· εὐλογητὸς εἶ
„ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε σπήλαιον χωρήσει, ἐρχόμενον δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι ἀχώρητε; πῶς σε γαλουχήσει Παρθένος, τροφέα πάντων εὔσπλαγχνε, Ἰησοῦ χρηματίζοντα;

Σήμασιν ἀκολουθοῦντες, τοῦ Μάντεως Βαλαὰμ, Μάγοι ἐπισπεύδουσι, Χριστὸν προσκυνῆσαι σὺν δώροις. ἐπεγνωκότες τοῦτον, πάσης προνοῆς βασιλεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ἐστεραίωσα τῶν ἀνθρώπων, φύσιν πάσης ἀρετῆς, ἀγάλλου καὶ χόρευε. ἥκει γὰρ Χριστὸς ἐκ Παρθένου, σαρκὶ τεχθῆναι, ὅπως δείξῃ καλοῖς εὐπενθοῦσάν σε.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ἐν ἀφροσύνῃ, πυρακτωθέντι σε λέβητι Μάρτυς, δικαστὴς προσρίπτει ἀνηλεῶς. δι' Ἀγγέλου δὲ ὁ Κύριος, ἀδιαλώβητόν σε διέσωσε, τοῦτον γεραίρουσαν.

Οὐ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσεμνε, Μάρτυς, τῷ πυρὶ προσέρχῃ ἀναψυχῆς, αἰθομένη ἐκραυγάζουσα· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον, καὶ λαὸν πιστώσαντα εἰς αὐτὸν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρυψάμενον.

Χαῖρε χωρίον, τοῦ ἀχωρήτου Μητροπάρθενε. τοῦτον, σαρκοφόρον μέλλεις γὰρ δι' ἡμᾶς, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν Ἄχραντε, ἐπανορθούμενον, τῶν οἰκείων χειρῶν τὸ πλαστούργημα.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Κτίστα τοῦ παντὸς Παντοδύναμε,
„ τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας,
„ συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλ-
„ πειν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖ-
„ τε τὸν Κύριον.

Τὸν πολλαῖς με Χριστὲ παραβάσεσι, τῶν λῃστῶν χρηματίσαντα σπήλαιον, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ ἄφατον, διασώζων τεχθῆναι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς κατηξίωσας.

Ὑπογράφων τελείαν μοι ἄφεσιν, ἀπεγράφης τῷ Καίσαρος δόγματι, ὁ Ποιητὴς τῆς Κτίσεως σὺν τοῖς δούλοις ὑμνοῦσι, τῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἀμέτρητον ἔλεος Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότου Παλάτιον, πῶς ὑπῆλθες σμικρότατον Σπήλαιον, τὸν Βασιλέα Κύριον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἀποκυῆσαι, παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἔνω σου τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν, πρὸς τὸν δυνάμενον, ἔχουσα σώζειν Θεὸν, λεβήτων βράσματα χάριτι, θείου Πνεύματος

κατέ-

κατέσβεσας, ἀναβοῶσα τὴν ᾠδήν, τῶν Παίδων Μάρτυς πιστῶς· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρί, τῇ τοῦ Νυμφίου στοργῇ, Θεοφόρε, δροσιζομένη καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἔστασο πρὸ βήματος, Χριστὸν ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωήν, πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νέφει τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, τιθεὶς ὁ Κύριος. διὰ νεφέλης ἡμῖν, Παρθένου τίκτεσθαι ἔρχεται, ὅπως λύσῃ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας ζοφερά, νέφη βοώντων αὐτῷ, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Χορεύσωμεν ἅπαντες πιστοὶ σκιρτήσωμεν, καὶ συμφώνως ἀλαλάξωμεν. ἥκει ἡ πάντων σωτηρία, ἐ[illegible] τοῦ τεχθῆναι ὁ Κύριος, καὶ σῶσαι τοὺς αὐτοῦ τὰ γενέθλια, εὐσεβοφρόνως ἑορτάζοντας.

Ψαλτήριον ἅγιε Δαβὶδ ἀνάλαβε, καὶ κιθάραν καὶ μελῴδησον, τοῦ Εὐφραθᾶ οἶκος εὐφραίνου. Πατὴρ γὰρ ἐκ γαστρὸς ὃν ἐγέννησεν, ἐν σοὶ περιφανῶς ἀποτίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου σωματούμενος.

Ὡς ὄμβρος ὡς μέγας ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Δεσπότης καταβέβηκε, καὶ αὐχμηρίᾳ ἀθείας, τὴν γῆν κεχερσωμένην κατήρδευσε, καὶ πλάνης τὰς θαλάσσας ἐξήρανε, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰουλιανῆς ἀθλοφόρου, τοὺς ὑπὲρ Πίστεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατήσχυνε, τὸν τὴν αὐτῆς προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ὡς περικαλλὴς ἀθλοφόρος, καὶ περιδέξιος Παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν Χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον Τρυγόνα, καὶ Περιστερὰν μαρτυρίῳ, κεχρυσωμένας ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ἤνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν μαρτύρων ἀθλοφόρε, Ἰουλιανὴ καὶ ὡς ῥόδον, τὴν Παρθενίαν εὔοσμον φέρουσα, τῷ νοητῷ νυμφίῳ σου, θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸν φέροντα πάντα, πρὸς Βηθλεὲμ ἔρχῃ Παρθένε, τοῦτον καὶ κυῆσαι καὶ Φάτνῃ, προσανακλῖναι καθάπερ νήπιον, τὴν τῶν βροτῶν ἀνάκλισιν, διαφερόντως ἐργαζόμενον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν νυμφῶνά σου Λόγε, ἡ Μάρτυς ἐπιποθοῦσα, βασάνων ἅπασαν πεῖραν, στεῤῥῶς ὑπέστη ῥοπῇ σου. ἧς ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεός, οἰκτείρων δέομαί σου, τὴν ψυχήν μου καὶ σῶσόν με.

Προσόμοιον. Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους. ἐν σοὶ γὰρ ἡ Παρθένος, καὶ Θεοτόκος ἤδη ἥκει, τοῦ τεκεῖν ἐν Σπηλαίῳ, καὶ Φάτνῃ, τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον.

Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια. Ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἡ δημιουργός, νῦν προέρχεται Σοφία. αἱ προφητικαί, διαμίχουσι νεφέλαι. ἡ χάρις αἰθριάζει, ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε. παύεται αἰνίγματα σκιώδη, ἡ τῆς Ἐδὲμ ἠνοίγη πύλη. Ἀδὰμ χόρευε, ὁ πλαστουργὸς Θεὸς ἡμῶν, ἑκὼν πεπλαστούργηται.

Θεσπίσματα πληρῶν, Προφητῶν καὶ τὰς ὁράσεις, τίκτεται σαρκί, καὶ παχύνεται ὁ Λόγος, καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γαμ-

μηθὲς

μηθεὶς ἀνακλίνεται. τοῦτο συγκατάβασις ἡ ἄκρα. τοῦτο ἡ φρικτὴ οἰκονομία. δι' ἧς ψάλλομεν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ; Χριστὸς παραγίνεται.

Ἵνα τῆς φθορᾶς, τὸν ἰὸν ἀποκαθάρῃς, καὶ τὴν ἀρχικὴν, ἀναπλάσῃς μοι εἰκόνα, σαρκοῦσαι καὶ θηλάζεις, καὶ σπαργάνοις ὁ νεύματι, πάντα περιάγων ἐνειλίσσῃ, τερατουργὲ ὑμνούμενε Λόγε, βουλῆς Ἄγγελε, τῆς πατρικῆς δι' ἧς ἐγὼ, ἀπαθανατίζομαι.

Κόλπων Πατρικῶν, οὐκ ἐκστὰς βροτὸς ὡράθης, καὶ Παρθενικαῖς, ἐποχούμενος ὠλέναις, τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, δι' ἀστέρος ἀνακαλέσας, ἄνακτα Θεόν σε προσκυνοῦντας, πνεύματι χειλέων ἀσεβούντας, ἐθνῶν ἄρχοντας· οὓς ἀνελεῖς καὶ ποιμανεῖς, λαὸν περιούσιον. Δόξα. Ὅμοιον.

Λόγος ὁ Πατρὶ, ὁμοούσιος ὑπάρχων, ἐκ παρθενικῶν, φυραθεὶς ἁγνῶν αἱμάτων, καὶ πλάττεται καὶ αὔξει, χρονικῷ διαστήματι, αὖθίς τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίῳ, ἔκπληξις. Ἀλλ' Ἄγγελοι κροτοῦσι, βροτοὶ μέλπουσιν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Μάντεως χρησμοὶ, Βαλαὰμ ἀποπληροῦνται· οἱ γὰρ Περσικαῖς, τερατείαις κεχηνότες, ἀστέρος ἀσυνήθους, τῇ ἐλλάμψει τὸν ἄδυτον, Ἥλιον Χριστὸν καταυγασθέντες, ἐν Βηθλεὲμ σωματωθέντα, Θεὸν ἄνακτα, καὶ ἐθελούσιον νεκρὸν, τοῖς δώροις τεκμαίρονται.

Εἰς τὸν στίχ. τὰ προσόμοια. Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Προλάμπει ὁ ἀστὴρ, ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι ἀντεπείγεσθε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἵνα τῶν Προφητῶν, πληρώσῃ τὰς προρρήσεις, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ὁ Κύριος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Μύρισον Βηθλεὲμ, τὴν Φάτνην τὴν ἁγίαν. ἐν σοὶ γὰρ ὁ Δεσπότης, προσεφαπλοῖ ἀκτῖνας, τῆς ἑαυτοῦ Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΒ΄.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλ. τὰ προεόρτ. προσόμοια. Ἦχος πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ ἄδυτος Ἥλιος, Παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἀνίσχειν ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαι ἅπασαν τὴν ὑφήλιον. καθαροῖς ὄμμασι, καὶ ἁγναῖς πράξεσιν, ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἑτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τοκετῷ ὡς ηὐδόκησεν. ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐν Ἐδὲμ διαγωγῆς, ἐπαναγάγῃ ὡς εὔσπλαγχνος, Βηθλεὲμ τικτόμενος.

Ὁ νώτοις ὀχούμενος, Χερουβικοῖς Θεὸς Λόγος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἑνωθεὶς παναμώμου μήτραν ᾤκησε, καὶ βροτὸς γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ἰούδα ἀποτίκτεσθαι. Σπήλαιον ἅγιον, τῷ Παμβασιλεῖ ἀντεπείγεσθε, ὡς μέγιστον παλάτιον, Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾧ ὥσπερ βρέφος, Παρθένος Μαριὰμ ἀνακλινεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος, αὐτὸν ὡς ηὐδόκησεν.

Ἀλόγων ἐν φάτνῃ σε, ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένος, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, ἀρχὴν εἰσδεξάμενον ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν ἐμὴν λῦσαι γὰρ, ἀλογίαν ἔρχῃ, ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὄφεως. ἐσπαργανώθης δὲ, ὅπως διαρρήξῃς τὰ σπάργανα, σειράς τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. ὅθεν σε δοξάζω, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ περιχαρῶς, τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου, δι' ἧς ἠλευθέρωμαι.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας. Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ὡς περικαλλέστατα τὰ σὰ, Μάρτυς προτερήματα, ὡς εὐκλεεῖς οἱ ἀγῶνές σου,

ὡς περιβόητος, ἡ ὁμολογία, ὡς πολλὰ τὰ θαύματα, καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια, δι' ὧν δοξάζει σε, εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα, τοῖς σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὔκλειαν σεμνή, τῶν ἀθλούντων ἐσπούδασας, τούτων τὸν ζῆλον μιμήσασθαι. ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους, καὶ νῦν θείᾳ χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τῶν τιμώντων σου, τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προτερήματα.

Ἤστραψας φαιδρότερον σαφῶς, τοῦ Ἡλίου ἔνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα, καὶ ταῖς ἀκτῖσί σου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάντων τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶς προσιόντων σου, τῇ θείᾳ λάρνακι, πηγαζούσῃ θεῖα νάματα, Ἀναστασία Μάρτυς μεγαλώνυμε.

Δόξα. τῆς Ἁγίας, ἰδιόμ. Ἦχος β'.

Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας τὸ δώρημα, Ἀναστασία πανεύφημε, ἀθλοφοροῦσα ἐν τῷ σταδίῳ. δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας πληθύν, καὶ πόντῳ παρέδωκας Ἀθλοφόρε, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β'. Βυζαντος.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τίς ὁ τεκών σε; τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοί, φρικτῶν μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ Σπήλαιον. καὶ Οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα. καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν Σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ἀγκάλαις βασταζόμενον.

Εἰς τὸν στ. π. προσόμ. προεόρτια. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἔρχεται ὁ Χριστός, τὸν πονηρὸν συντρῖψαι, τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λῦσαι τοὺς δεσμίους. αὐτῷ προϋπαντήσωμεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἵστατε Πατριαί, Ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν. οἱ Μάγοι μετὰ δώρων. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὄρη τε καὶ βουνοί, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἡ Κτίσις νῦν τὸν Κτίστην, τικτόμενον μεγάλυνε.

Δόξα. τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ζωοφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώνυμος γενομένη σεμνή, πολιτείαν τῇ κλήσει, διαφόρως ἐξηκολούθησας. καὶ τὴν φύσιν ἀνδρώσασα, ἀρρενωθεῖσά τε τῷ φρονήματι, ἀλουργίδα ἐξύφανας, τῇ πορφυρίδι τῶν αἱμάτων σου. καὶ βασιλικῶς ὥσπερ σκῆπτρον, τὸν Σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμβασιλεύεις, Ἀναστασία παμμακάριστε. αὐτὸν ἱκέτευε, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, Βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ, καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν Σωτηρίαν, ἐν Φάτνῃ σπαργανούμενον. ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἕτερα στιχ. τῆς Ἁγίας προσόμ. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἱμάτιον, σεαυτῇ Πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ Πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήστευσαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς παρθένον, περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Τὰς στρεβλώσεις τοῦ σώματος, καὶ μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ χειρῶν ὑπέφερες καρτερώτατα, τὴν τῶν ὀδόντων ἐκρίζωσιν, πλευρῶν τὴν κατάφλεξιν, τῶν ποδῶν τὴν ἐκκοπήν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον. ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, οὐρανίοις, ἐν θαλάμοις κατοικοῦσα, Ἀναστασία πολύαθλε.

Παρθενίας Κειμήλιον, κεκλεισμένος Παράδεισος, ἱερὸν μάθημα, Θεῖον τέ-

μενος, Νύμφη Χριστοῦ πανακήρατος, καὶ ἔμψυχον Ἄγαλμα, Ἀσκουσῶν Ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, Κρήνη βρύουσα, ποταμὸς ἰαμάτων ἀνεδείχθης, τοῖς τελοῦσί σου τὴν μνήμην, Ἀναστασία πανεύφημε.

Ἀπολυτίκιον. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα. τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ. σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου. καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί. καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τετραῴδιον. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τετράδι ψαλῶ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

„Τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι Δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐν κενοῖς, τὸ συνέδριον τοῦ Ἡρώδου, καὶ γνώμη συναθροίζεται μιαιφόνῳ, τικτόμενον τὸν Κύριον ἀποκτεῖναι. ᾯ πάντες ψάλλομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, σκέπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, νηπίοις τὸν Δεσπότην συναποκτεῖναι, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ῥῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ. ἐν ᾗ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατήσαντες δόγμα. ἀλλ' ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποκενοῦντες, ὡς μύρα τὰ δάκρυα, τῷ δι' ἡμᾶς Χριστῷ γενομένῳ σαρκί, σαρκὸς τὰς κηλῖδας καθαρίσωμεν, τῷ ἀχράντῳ καθαρῶς προσιόντες, καὶ βοῶντες, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσιν οἴκτου, τὰ δάκρυα φύγωμεν, ἁμαρτωλοὶ κολάσεως, τῆς μελλούσης φρικτῆς, Χριστοῦ, τῶν ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι, τεθειμένου ἐν σπαργάνοις ὡς βρέφος, καὶ βοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐνεργεῖσθαι, τὸ λύτρον γινώσκοντες, ἐκ τῶν ἰδίων σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς Χριστῷ, διὰ τῆς ἐξαγοράσεως, ἐκπλυθέντες πιστοὶ προσέλθωμεν, σαρκὶ τικτομένῳ βοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον, Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων μηδείς, μὴ πονηρὸς ζηλότυπος, ἔσω τῶν φερόντων νῦν, δῶρα Θεῷ δεκτά, ἀντὶ Σμύρνης τοῦ Χρυσοῦ καὶ Λιβάνου, ἀρετῶν τὸν σμυρνισμόν, ψαλλόντων τε Χριστῷ τικτομένῳ. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πορωθεὶς, Ἡρώδης Μάγοις ἔμφροσιν, ἄπιτε ζητήσατε, τὸν γεννηθέντα νῦν, Βασιλέα καὶ εὑρόντες μηνύσατέ μοι, μελετήσας ὁ δεινός, τὸν φόνον μιαιφόνῳ καρδίᾳ. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὢ πηρωτικῆς μιαιφονίας τόλμημα, λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι Θεὸν ᾔδεις, ὑποχείριον ἀφαιρεῖ λαμβάνων. ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ, ὠμῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ἡρώδη.

Δημόσια Βιβλιοθήκη

ρώδη. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α΄. στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐθέως εὐφραίνεται, ἡ Κτίσις σήμερον. Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἱὸς, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἁγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων καὶ τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὔας. διὸ ὡς εὐεργέτῃ ἡμῶν, ᾆσμα προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογ. Κάθισμα. Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον κύουσαν, τὸν προαιώνιον Λόγον, Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, ὑμνολογῶν ἀνεβόα· βλέπω σε γεγεννημένην Ναὸν Κυρίου, φέρουσαν τὸν πάντας σῶσαι βροτοὺς ἐλθόντα, καὶ τοὺς τοῦτον ἀνυμνοῦντας, δι' οἶκτον θείους ναοὺς δεικνύοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Κανὼν ὁ προεόρτιος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον προσᾴδω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

„Τμηθείσῃ τμᾶται, Πόντος ἐρυθρὸς, „κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθὸς, „ὁ αὐτὸς ὁμοῦ, ἀόπλοις γεγονὼς βατὸς, „καὶ πανοπλίταις τάφος. ᾠδὴ δὲ θεοτερ„πὴς ἀνεμέλπετο, ἐνδόξως δεδόξασαι, „Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ παναιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἁγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός. ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως δεδόξασαι, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγοῦσα, Μάγους συγκαλεῖ, τὴν ἀπαρχὴν ἡ τοῦ Θεοῦ Σοφία τῶν Ἐθνῶν, τοὺς ἀλόγους πρὶν τραφῆναι μυστικῶς, ἀλόγων ἐπὶ φάτνης τραπέζης, κειμένης τῆς μυστικῆς, πρὸς ἣν ἀπάδουσι, σὺν δώροις ὁδεύοντες, ἀστέρος προλάμποντος.

Ἀκουτισθῶμεν, νῦν Προφητικῶν, ἐκπληρουμένων, διὰ Πνεύματος φωνῶν. ἡ Παρθένος γὰρ λαβοῦσα ἐν γαστρὶ, ἐπείγεται τεκεῖν τὸν πρόοντα. ὃν Μάγοις μὲν Οὐρανὸς καθυπέδειξε, Ποιμέσι δὲ Ἄγγελοι, ὡς βρέφος φαινόμενον.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες.

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία, πιστῶς ἑορτάζομεν, ἣν Χριστὸς ἐδόξασεν, ἀπείροις θαύμασιν, ὁ ἐν τῇ Πόλει Βηθλεὲμ, σαρκὶ τικτόμενος.

Ὁ κόσμος ἀγάλλεται, τὰς ἀριστείας, τὰς σὰς καὶ τὰ θαύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, ἀνακηρύττων ἀεὶ, Ἀναστασία, Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὑμνοῦμεν τοὺς πόνους σου, Ἀναστασία, τὰ ἄθλα τὰ στίγματα, τὰ φρικτὰ τεράστια, τὴν πρὸς τὸν Κύριον θείαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ὄντως οἰκείωσιν. Θεοτοκ.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ Παρθένου τικτόμενος. Μάγοι εὐτρεπίζονται, ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τοῦτον θεάσασθαι πιστῶς, καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ σε Μάρτυς Ἀναστασία πόθῳ.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Ὕμνον ἀναπέμψωμεν Θεῷ, ἀποτεχθῆναι μέλλοντι, σαρκὶ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῇ Πόλει, καὶ Φάτνῃ τεθήσεσθαι, νήπιος ὥσπερ βρέφος, ἵνα σώσῃ, ἀνθρώπων τὸ γένος.

Μόνον τὸ ἐράσμιον Χριστοῦ, Ἀναστασία ἔνδοξε, κάλλος ζητήσασα, παρέδραμες τὰ κάλλη τοῦ Κόσμου, στερρότητι γνώμης, καὶ ἀθανάτου κληρουχίας, Μάρτυς ἠξιώθης.

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῷ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, αὐγαζομένη σεμνὴ, παρέδραμες ἐμφρόνως, καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἔνθα τὸ θεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον.

Ὤφθη, ὁ ἀόρατος Θεὸς, ὑπερφυῶς τικτόμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, ὅπως ἀθανασίαν τῶν ἀνθρώπων, τὸ γένος πλουτίσῃ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Κύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός,
„ τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας,
„ ἑαυτῷ ἥνωσε, καὶ ὡς βρέφος φερόμενος
„ σαρκί, ἐν Φάτνῃ περιχαρῶς προσκυνεῖ-
„ ται, φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει
„ στερεωθήσεσθε.

Φύσιν κενῶσαι, ἐρχόμενον μου, ὑπὲρ Κόσμου τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, ὁ Ἡρώδης τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανεὶς πρὸ τῆς μανίας Πιλάτου. ὅθεν φονικῇ ὠμότητι, τῶν βρεφῶν στίφη κατέσφαξεν.

Ἄφρων ἀνήρ, ἔφη οὐκ ἔστι Θεός. ὃς μανίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, Χριστοκτονίαν νοσεῖ. τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσών, πρὸς φόνον βρεφῶν ἀπειροκάκων, ὅλον ἑαυτὸν ἐξώπλισε, καὶ γῆν ἐμίανεν αἵμασιν.

Ἄλλος. Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Ἔνδον, τῷ Σπηλαίῳ τίκτεται, ὁ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστρὸς ἐκλάμψας, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστὴρ ὑποδείκνυσι, τοῖς Ἀστρολόγοις ἐμφανῶς. τοῦτον πιστοὶ ὑμνολογήσωμεν.

Ἡ δὲ ἱερὰ πανήγυρις, ἡμῖν ἐτησίως, ἔλαμψεν ἡ μνήμη, ἡ τῆς Ἀθλοφόρου. ἐν ταύτῃ φωτισθέντες Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν θεοπρεπῶς, θαυματουργίαις πολλαῖς.

Στόμα, Θεολόγον ἤνοιξας, μέσον τοῦ σταδίου, καθομολογοῦσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, καὶ πάσχουσα προθύμως. ἐντεῦθεν γεγένησαι, πᾶσι τοῖς κάμνουσιν ἀεί, Μάρτυς σεμνή, καταφυγὴ καὶ λιμήν.

Θεοτοκίον.

Οὗτος, μόνος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ σοῦ Παρθένε, Σάρκα ὑπὲρ λόγον, ἀληθῶς φορέσας, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ, ἐπείγεται ὅπως με, οἶκον γενόμενον λῃστῶν, δείξῃ ναὸν τοῦ Θείου Πνεύματος.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Σπαργανούμενον βρέφος, ὁ ἀναφὴς Κύριος, μέλλει καθορᾶσθαι, ἐν φάτνῃ ἀνακλινόμενος. ὄρη σκιρτήσατε, καὶ ἀγαλλίασιν θείαν, οἱ βουνοὶ ἐνδύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, τῶν διωκτῶν ἤμβλυνας, τὰ πεπυρωμένα, ῥημάτων βέλη σωτήριον, Λόγον πλουτήσασα, Ἀναστασία καὶ θείῳ, πόθῳ τὰ κινήματα, ψυχῆς ἰθύνασα.

Μόνον Μάρτυς ἐβόας, ἐπιζητῶ Κύριον, μόνῃ τῇ αὐτοῦ, ἀγαπήσει ψυχὴν προσέδησα. τούτου ἐλλάμπεσθαι. καθαρωτάταις πλουσίως, ἀστραπαῖς ἐπείγομαι, ἤθους ἁπλότητι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Κόρη, τὸν τῇ χειρὶ φέροντα, ἅπασαν τὴν Κτίσιν, ἐν Μήτρᾳ φέρεις σαρκούμενον. ὃν καὶ τικτόμενον, ἀνακλιθεὶς ἐν τῇ Φάτνῃ, βρέφος καθορώμενον τὸν προαιώνιον.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς Νύμφην σε Χριστοῦ, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε. ὡς Θέκλαν τὴν σεπτήν, ἐπαξίως τιμῶμεν. διὸ καὶ ἐν τῇ μνήμῃ σου, ἀρυόμεθα νάματα. σὺ γὰρ εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ὡς φυλάξασα, τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ἕτερον. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς Μαθήτρια Χριστοῦ, καὶ τὰ διδάγματα αὐτοῦ, πίστει πληροῦσα εὐσεβῶς, σὺ καθωδήγησας ψυχάς, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν ἄγουσα τῆς ἀληθείας. καὶ Μάρτυρας αὐτάς, Θεῷ προσήγαγες, καὶ στέφανον διπλοῦν, ἄνωθεν ἔλαβες, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν Θεόνυμφε, Ἀναστασία Θεόφρων σεμνή, καὶ πόθῳ θείῳ, ἀποτελέσασα, σὺν αὐτοῖς τὸ μαρτύριον.

Ἕτερον. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετήν, συμπαθείᾳ καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις ἑκάστοτε, διηκόνεις θεόπνευστε, καὶ τοὺς ἰχῶρας πίστει, ἐξέματτες χαίρουσα, ἐν μηδενὶ θεμένη, τὰ πρόσκαιρα βάσανα. ὅθεν ἐπὶ τέλει συσχεθεῖσα καὶ πόνους, πολλοὺς ὑπομείνασα, στερροτάτως ἐνήθλησας, Ἀναστασία πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΛΕΩΝ

Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἐπαξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ᾆσαι τὸ τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν. ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνει σοι· ἔθου κραταιὰν, ἀγάπησιν ἰσχύος. Πάτερ οἰκτίρμων, τὸν Μονογενῆ Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλεν.

Ἐπὶ τὸν πόκον ὡς ὄμβρος, καὶ ὥσπερ σταγὼν ἐπὶ τὴν γῆν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Κύριε, ἔρχῃ συμπαθῶς, τεχθῆναι, καὶ βροτοῖς συναναστραφῆναι. τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλεν.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστὲ σαρκός, Ἀβραὰμ ἐκ σπέρματος, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος, ἔρχῃ παρασχεῖν, καὶ σῶσαι τὴν εἰκόνα καὶ ἀφθαρτίσαι, τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλεν.

Νᾶμα καινὸν ὅπερ πάλαι, πιεῖν Δαβὶδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ πρόεισι, βλῦσαι Βηθλεέμ, καὶ παῦσαι προσγενόμενον δίψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ τε καὶ Δαβίδ, ἐξ ὧν τὸ κατὰ σάρκα γεννᾶται Χριστός.

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὑμνήσατε τὰ Ἔθνη, κροτήσατε Λαοί, ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται, ὁ πάντων φωτισμός. ὁ ταῖς ἀκτῖσιν, Ἀναστασία ἡ Μάρτυς καταυγασθεῖσα, σκότος ἔφυγεν ἀπάτης, λάμψασα Ἡλίου φαιδρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, ἐπέτυχες σεμνή, τοῦ Χριστοῦ παμεύφημε, προθύμῳ λογισμῷ. καὶ τούτων Μάρτυς, ἰχῶρας, χερσὶν οἰκείαις. πόθῳ καὶ πίστει, ἀπομάττησα σπουδαίως. ὅθεν σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Ἀγῶνας πολυτρόπους, διήνυσας στεῤῥῶς, καὶ θαυμάτων εἴληφας, τὴν χάριν δαψιλῶς. Ἀναστασία ἐντεῦθεν ἅπας ὁ Κόσμος, καταφυγήν σε καὶ ἀντίληψιν βεβαίαν, κέκτηται προστρέχων τῇ σκέπῃ σου.

Ῥομφαίας ἀοράτων, συνέτριψας ἐχθρῶν, Μάρτυς μεγαλώνυμε, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ. ὅθεν ἐδείχθης, πηγὴ ἀπείρων θαυμάτων. Ἀναστασία ἀποπλύνουσα παντοίων, Μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρβορον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φύσεις ἤδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευόντων ἐν Θείῳ Πνεύματι. ἡ Παρθένος γὰρ ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν τὸν παντέλειον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν εὔκλειαν, πόθῳ ἐκζητήσασα ταύτης ἔτυχες, στεῤῥοτάτως ἐναθλήσασα, ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καρτερόψυχε.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος χιτῶνα ὅνπερ ἐνδέδυσαι, ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, ἀθληφόρε Μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοφόρος προέρχεται, ἐκ σῆς φωτοφόρου νηδύος Ἄχραντε, Βασιλεὺς ὁ ἐπουράνιος, ὡς ἐν θρόνῳ Φάτνῃ προσκλινόμενος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι ὡς φιλάδελφοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, τῷ Κόσμον ἄγαν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι λύτρον Υἱὸν τὸν ἀγαπητόν, δῶμεν δόξαν μένοντι, πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα καὶ Θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, ὡς ὑετὸς ἐν πόκῳ, καταβᾶσα, μήτραν Παρθένου ᾤκησεν.

Μαθητὰς Μάντεως Μάγους, Βαλαὰμ καλεῖ πρὸς γνῶσιν ἀστὴρ Χριστός. ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων σπαργάνοις πλέκεται, καὶ Φάτνῃ κεῖται, ὃν τρέμει τὰ Χερουβίμ, Σπηλαίῳ χωρεῖται δέ, ὁ πληρῶν τὰ πάντα.

Ἄλλος. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ὑμνοῦμέν σου τὴν σάρκωσιν, φιλάνθρωπε Χριστέ, πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα. δι' ὧν ἐλύθη κατακρίσεως, τὸ τῶν βροτῶν γένος, δοξάζον σε Σωτήρ μου.

Στομώσασα τὸ φρόνημα, ἀγάπῃ θεϊκῇ, Μάρτυς ἀληθῶς μεγαλώνυμε, ξίφος ὡράθη, πάσας φάλαγγας, συγκόπτον τῶν δαιμόνων ἐνθέῳ πεποιθήσει.

Αὐγαῖς λαμπρυνθεῖσά σου, ἀπείροις ἡ ψυχή, ἔλαμψεν Ἡλίου φαιδρότερον, τῇ οἰκουμένῃ καὶ κατηύγασε, πηγὰς τῶν ἰαμάτων, σεμνὴ Ἀναστασία.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐν ξένῳ τοκετῷ, Λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ ὡς νήπιον, ὁρᾶται ἐν Σπηλαίῳ, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες.

Ἀνέτειλε τὸ ἄστρον Ἰούδα, ἐκ γῆς Χαλδαίων, κινοῦν εἰς προσκύνησιν, τοὺς Ἀστρολόγους ὡς γέγραπται.

Νομίμως ἠγωνίσω, ἀνόμους ἀπωσαμένη, Μάρτυς πανοίδιμε, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμίᾳ, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς ἀοράτους Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ τεχθῆναι, ἐκ τῆς Παρθένου, Χριστὸς κατεπείγεται. ἀγαλλιάσθω ἡ σύμπασα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι „ φέρων, ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ „ σοι. ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες, οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σήν, Σῶτερ δόξαν δι' ἀστέρος Μάγους, νῦν μετὰ δώρων καλοῦντες πρὸς γνῶσίν σου, καὶ θείαν προσκύνησιν.

Ῥύπον τις προσείψας, ἀπορρυφθήτω, καὶ οὕτω Χριστῷ, καθαρὸς τῷ καθαρῷ φαινέτω, βρέφος ἐν Φάτνῃ κειμένῳ, τὰ πάθη, καρδιῶν ἐκκαθαίροντι.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἐπιλάμψας ὁ Χριστός, ἐκ λαγόνων Μητρικῶν, ἐν τῇ Πόλει Βηθλεέμ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐδόξασε, τῆς Ἀθληφόρου τὴν μνήμην σήμερον.

Συντριβεῖσα ταῖς πολλαῖς, τῶν δεινῶν ἐπιφοραῖς, καθυπέταξας ἐχθρόν, τοῖς ὡραίοις σου ποσίν, ἀοίδιμε, Ἀναστασία θεομακάριστε.

Ὑποστᾶσα καρτερῶς, τῶν βασάνων τὰς δεινάς, προσβολὰς καὶ τοῦ πυρός, τὴν κατάφλεξιν σεμνή, ἀοίδιμε, Ἀναστασία Μαρτύρων ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Πόλις ἔμψυχε Θεοῦ, ἐν τῇ Πόλει Βηθλεέμ, ἀποτίκτεις τὸν Χριστόν, Θεοτόκε ὑπὲρ νοῦν, γενόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν τέλειον ἄνθρωπον.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὔσπλαγχνος, προσλαβόμενος ὁρᾶται ὡς βρέφος, ὁ βρεφουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ σπαργανοῦται καὶ φάτνῃ ἀνάκειται, καὶ λύει μου τὰς τῶν παθῶν, πολυπλόκους σειρὰς ἀγαθότητι.

Ἁγίων ἰχνηλατοῦσα Μαρτύρων, καρτερῶς διὰ Χριστὸν τοὺς ἀγῶνας, καὶ ταῖς αὐτῶν, χρείαις διακονοῦσα, καὶ τοὺς ἰχῶρας Ὁσία ἐκμάττουσα, ἐπλούτησας περιφανῶς, τὴν αὐτοῖς ἐπιλάμψασαν εὔκλειαν.

Σταγόνας τῶν ἰαμάτων προχέεις, ἐπομβρείαις θεϊκῶν χαρισμάτων, καὶ τῶν παθῶν ποταμοὺς ἀναστέλλεις, καὶ βοηθεῖς τοῖς δεινῶς κινδυνεύουσιν, ἀοίδιμε Μάρτυς Χριστοῦ, ἀναστάσεως θείας ἐπώνυμε.

Ἰώμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις ὡς θρόνῳ καθέζεται, Ἀνύμφευτε τῆς Πατρικῆς, μὴ ἐκστὰς συνεδρείας θεότητος.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναόν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ ἰάματα, τῆς ἐν σοὶ

οἰκου-

οἰκούσης θείας χάριτος. Ἀναστασία σὺ γὰρ ἀεὶ, τῷ Κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Ὁ Οἶκος. Τοῦ Συμεών.

Τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου συνεπώνυμος οὖσα, πεπτωκότα με νῦν ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν, σταγόνας ἐπιστάξασα Μάρτυς ἐν τῇ ψυχῇ μου, καὶ τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἁμαρτίας κατάσβεσον. τὸν Κόσμον γὰρ διασώζεις, ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἑκάστοτε, ὧν περ κἀγὼ πεπείραμαι. σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ Κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

Στ. Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
Πᾶν φάρμακον λύουσα καὶ κεκαυμένη.
Καύθη Ἀναστασίη πυρὶ, εἰκάδι δευτέρα λαύρῳ.

Ἡ Ἁγία καὶ γενναιοτάτη Μάρτυς Ἀναστασία, ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, Πραιτεξεστάτου τινὸς Ἕλληνος οὖσα θυγάτηρ, Μητρὸς δὲ Φαύστης. Ὑφ' ἧς προσαχθεῖσα Χρυσογόνῳ ἀνδρὶ θεοπνεύστῳ καὶ εὐσεβεῖ, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐπαιδεύθη, τὴν δὲ εἰς Χριστὸν πίστιν, παρὰ τῆς Μητρὸς ἔμαθε. καὶ συνεζεύχθη ἀνδρὶ Ἕλληνι πρὸς κοινωνίαν γάμου, Πουπλίῳ ὀνόματι. καὶ διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, ἀστόργως τὴν πρὸς αὐτὸν ὁμιλίαν ἔφερε, νοσεῖν ἀεὶ προφασιζομένη, καὶ μὴ καταδεχομένη συνέρχεσθαι αὐτῷ εἰς συνάφειαν. Μετρίαν δὲ καὶ πενιχρὰν ἐνδυσαμένη στολὴν, προσωμίλει ἀεὶ γυναιξὶ δεομέναις, καὶ λαθραίως τοὺς διὰ Χριστὸν ἐναθλοῦντας ἐθεράπευεν, ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐν αἷς ἦσαν εἰσιοῦσα, καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύουσα, καὶ ἐλαίῳ ἐπαλείφουσα, καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἀπομάττουσα, καὶ τροφὰς ἐπιτηδείας τούτοις παρέχουσα, μιᾶς μόνης θεραπαινίδος ἑπομένης αὐτῇ. Ἐπὶ τούτοις πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐφρουρήθη, ἐπιγνόντος τὰ κατ' αὐτήν. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος διαποντίῳ κλύδωνι γέγονεν ὑποβρύχιος, ἀδείας αὐτὴ λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ διένειμε τοῖς πτωχοῖς. εἶτα ἀδεέστερον τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας ἐθεράπευε, καὶ τελειωθέντας συνεκόμιζε, καὶ παρεδίδου τῇ ὁσίᾳ ταφῇ. Καὶ πολλοὺς πρὸς τὸ μαρτύριον ἀπαλείψασα, καὶ διαφόροις ἡγεμόσιν ἐξετασθεῖσα, καὶ ἐν Θαλάσσῃ μεθ' ἑτέρων γυναικῶν ἀπορριφεῖσα, τελευταῖον πάλοις προσδεθεῖσα. καὶ πυρὶ βληθεῖσα, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις, ἐν τῷ μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι πλησίον ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χρυσογόνου.

Στ. Δίδωσι Χρυσόγονος αὐχένα ξίφει.
Ὁ Πνεῦμα χρυσοῦς, χάλκεος δὲ τὸ σθένος.

Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἀνὴρ θεοσεβὴς, καὶ τὸν Θεὸν φοβούμενος, διδάσκαλος γενόμενος εἴς τε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας. Διωγμοῦ δὲ κινηθέντος, ἐκρατήθη, καὶ εἰς πῦρ ἐνεβλήθη. ὅτε καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἡ Ἁγία Ἀναστασία, ἵνα εὔξηται ὑπὲρ αὐτῆς. καὶ εἰ μὲν γένηται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Χριστιανὸς, ἵνα σωθῇ. εἰ δὲ οὐ γένηται, ἐξολοθρευθῆναι αὐτὸν, ἵνα μὴ τὸν πλοῦτον αὐτῆς δαπανήσῃ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ἀλλὰ αὐτὴ κατακενώσῃ αὐτὸν εἰς τοὺς Ἁγίους, καὶ εἰς τοὺς πτωχούς. ὅπερ καὶ ἐγένετο. Καὶ ἐνδυσαμένη πενιχρὰν στολὴν, διήρχετο καὶ διηκόνει τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὅτε καὶ ὁ Διοκλητιανὸς ἐν Νικαίᾳ διάγων, ἔγραψεν εἰς Ῥώμην, πάντας τοὺς Χριστιανοὺς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ Χρυσόγονον εἰς Νικομήδειαν ἀχθῆναι δέσμιον, καὶ ἀχθέντα, ἀπογυμνωθῆναι αὐτὸν, καὶ οὕτω τελειωθῆναι ξίφει. ὃ καὶ ἐγένετο. καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, στεφανηφόρος εἰς Οὐρανοὺς ἀνέδραμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στ. Ἡ Θεοδότη πῦρ φέρει σὺν φιλτάτοις. Φίλτρῳ Θεοῦ ζέουσα, καὶ πυρὸς πλέον.

Θεοδότη ἡ Μάρτυς, ἦν ἀπὸ τῆς χώρας Βιθυνίας, Ἀκούσασα δὲ τὰ περὶ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ διέτριβε μετ᾽ αὐτῆς ἅμα τοῖς τέκνοις αὐτῆς. Πρότερον δὲ ἡ Ἁγία αὕτη ἐπεζητεῖτο πρὸς γάμον ὑπὸ Λευκαδίου τινὸς ἄρχοντος, ἀλλ᾽ οὐκ ἐπείθετο. ὅμως θέλουσα αὐτὸν ἐκφυγεῖν, ἐμνήστευσεν αὐτῷ μικρὸν ἀναμεῖναι αὐτὴν, καὶ τότε τὸ κατ᾽ γνώμην αὐτοῦ ποιῆσαι. Τοῦ δὲ ἄρχοντος ἀναμένοντος, αὕτη τὸν πλοῦτον αὐτῆς δοῦσα πτωχοῖς, ὑπηρέτει τοῖς ἐν φυλακαῖς Ἁγίοις. Ἀκούσας δὲ Διοκλητιανὸς, ὅτι πᾶσαι αἱ φυλακαὶ καὶ τὰ ἐργαστήρια πεπληρωμένα εἰσὶ τῶν Χριστιανῶν, ἐκέλευσε πάντας ἐν μιᾷ νυκτὶ φονευθῆναι, τοὺς μὲν διὰ πυρὸς, τοὺς δὲ δι᾽ ὕδατος, τοὺς δὲ διὰ ξίφους. Τότε ὁ Λευκάδιος παρέδωκε τὴν Ἁγίαν Θεοδότην, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, Νικητίῳ τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας. ἵνα ἐξετάσῃ αὐτήν. Ὁ δὲ Νικήτιος ἐλεγχθεὶς ὑπὸ Εὐόδου τοῦ πρώτου υἱοῦ αὐτῆς, ὠργίσθη, καὶ ἀνάψας μεγάλην κάμινον, ἀκοντισθῆναι ἐν αὐτῇ ταύτην μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς κελεύει. καὶ οὕτω τελειωθέντες, στεφανηφόροι τῷ Δεσπότῃ Θεῷ παρέστησαν, ἀπολαύοντες τὴν ἀΐδιον καὶ ἀγήρω μακαριότητα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στ. Ζωὴν ῥέουσαν ἐκλιπὼν ὁ Ζωΐλος. Ζωὴν μένουσαν εὗρεν ἐν ζώντων τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ θυρανοίξια τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στ. Αἴρουσιν ἄνδρες ἱεροὶ Χριστοῦ πύλας, Τὰς Δαβὶδ ἡμῖν ἐκτυπούμενοι νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ φωτοδρόμιον τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Στ. Τρέχοντα φῶτα σήμερον Ναοῦ κύκλῳ, Δηλοῦσι φωτὸς εἰς τὸ πᾶν θείου δρόμον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ´. Ὁ Εἱρμός.

„Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἐπτήξαν. ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ φλογὸς „ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. „Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέ-„ρων ἡμῶν.

Νυστάζων κάραν Ἡρώδης, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, ἀδικαιρίαν ζητῶν θανατῶσαι, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστὸν, τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, συμφυγαδεύθητε φεύγοντι, εἰς Αἴγυπτον τούτῳ, καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε, θεοπρεπῶς καλέσαντες, καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Μεθ᾽ ὅς τις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ᾽ ἐμοῦ πράττει Χριστὸς φησίν. ὁ δὲ μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ, σκορπίζοντι ἔοικε. διὸ τὴν τούτου φρίξωμεν, ἐν σαρκὶ συγκατάβασιν.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Θεὸς, προέρχεται, Πόλει γεννηθῆναι Βηθλεέμ. ὁ τὴν σεμνὴν Ἀναστασίαν μεγαλύνας, ἐν ἀπείροις θαύμασιν, ὡς δι᾽ αὐτὸν, αἰκισμοὺς καθυπομείνασαν.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας πονηρὸν, οὐκ ἔνειμας, μόνον σεβομένη τὸν Χριστὸν οἷα Θεὸν ζῶντα ἀεὶ, Ἀναστασία, καὶ τοῖς ζωηροῖς αὐτοῦ πάθεσι, πάθος τὸ σὸν καταλαμπρύνουσα.

Οἱ τῷ ναῷ σου πίστει δαψιλεῖ, προσφεύγοντες, νόσων ἐκλυτροῦνται χαλεπῶν, καὶ ἀρρωστίας καὶ παθῶν καὶ ἀλγηδόνων, εὐρωστίαν πάντοτε παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, πλουσίως λαμβάνοντες.

Σεσαρκωμένος Λόγος ἐκ σῆς, προέρχεται, Ἄχραντε νηδύος ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἄρχεται ὁ προαιώνιος, καὶ Φάτνῃ κεῖται σπαργανούμενος, καὶ διαλύει σειρὰς, τῶν ἐγκλημάτων.

Ἄλλος. Παῖδες ἑβραίων.

Ἄνω χοροὶ δοξολογοῦσιν, Ἀσωμάτων ἐπὶ γῆς δὲ προσκυνοῦμεν, καθορῶντες βροτοὶ, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ ἐπὶ φάτνης κείμενον, σὲ Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων.

Πυρ᾽ ἀπατε ἔφρωσας ἀπάτης, ὡς οἱ Παῖδες δὲ, φλογὶ προσομιλοῦσα, παρέδη-

λυς

λοῦς θερμὸν τὸν ἔρωτα Θεόφρων. ὃν πρὸς τὸν σὸν ἐκέκτησο, καὶ Δεσπότην καὶ νυμφίον.

Ὄμβρους προχέεις ἰαμάτων, καταπαύουσα, φλογμὸν ἀῤῥωστημάτων. καὶ λαοὺς μελῳδεῖν ἀεὶ παρασκευάζεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα διαφόσιον ἐκπλῆττον, τὸ τελούμενον, ἐκ σοῦ Παρθενομήτωρ. κύειν μέλλεις Θεόν, καὶ Φάτνῃ ἀνακλῖναι, τὸν Χερουβὶμ ἀπρόσιτον, καὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

„Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί, ἐν „Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες, „βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς „ἀλογίστου. καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύ„θησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀ„νέμελπον τὸν ὕμνον. τὸν Κύριον ὑμ„νεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν„τας τοὺς αἰῶνας.

Ὀξαιτυμένες οἱ θεόφρονες, ἐν Βηθλεὲμ τῷ Λόγῳ προπορευόμενοι, σὺν Ἀγγέλοις κατοπτάσωμεν, καὶ Ποιμέσι τὸ θαῦμα, τῷ ἐν ὑψίστοις δόξαν, ἀναμέλποντες Θεῷ, εὐδοκίαν βραβεύοντι, βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας ἀντεχόμενοι, φιλαδελφίας γνώμην ἀναλαβώμεθα, ἐν ἀλλήλοις εἰρηνεύοντες, καὶ τὸ ἓν συμφρονοῦντες. ὁ γὰρ εἰρήνης πρύτανις, προέρχεται Χριστός, εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα, καὶ σῶσαι τοὺς βοῶντας, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο τὸ τικτόμενον, Χριστὸν δολίοις λόγοις Ἡρώδης ἄνομος, καὶ τοῖς Μάγοις προσεπέσκηπτεν, ὡς αὐτὸν προσκυνήσων. ἀλλ' οὐκ ᾔδει τὸ διώκειν, λανθάνοντα Θεόν. οὐ τὰ βρέφη κατέκτεινε, καὶ βοὰν οὐ συνῆκε. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἐν μορφῇ ὁ ἄμορφος, γεννᾶται ὑπὲρ νοῦν, καὶ Μάγοι προσφέρουσιν, αὐτῷ ὡς Βασιλεῖ, φανέντι τὰ δῶρα, καὶ ὡς φέγγος αὐτῷ, Οὐρανὸς κηρύττει, προσβολῇ τοῦ ἀστέρος.

Γενναίως ἀμύνειν σε, τοὺς δρόμους τοὺς μακρούς, ὁ θεῖος Χρυσόγονος, ὑπήλειψε σεμνή. μεθ' οὗ σε τιμῶμεν, μελῳδίαις σεπταῖς, ὑπὲρ ἀληθείας, σεπτῶς ἠγωνισμένην.

Ὡς ὄμβρος σωτήριος, ὑπάρχει ὁ ναός, ὁ ἔχων τὸ λείψανον, Πανεύφημε τὸ σόν. ἐν ᾧ καταφεύγει, πᾶς πιστὸς καὶ δεινοῦς, ζάλης ἐκλυτροῦται, καὶ παντοίων κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν ὁ Κύριος, ὁ πανταχοῦ παρών, Παρθένου τικτόμενος, ἐν Πόλει Βηθλεέμ. ἀγάλλου ἡ Κτίσις, ὑπαντῶσα αὐτῷ, καὶ δοξολογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ὡς παρειστήκεισαν ἄνω, χιλιάδες καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, σπήλαιον φέρει τικτόμενον. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθης, θείοις τόποις ἐν προσευχαῖς, καὶ μνείαις Ἀναστασία σχολάζουσα. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσχυροτάτοις λογίοις, Χρυσογόνου τοῦ Ἀθλοφόρου ῥωσθεῖσα, τὸ τῶν εἰδώλων ἀνίσχυρον, κατεπάτησας θράσος, γενναίως ἀθλήσασα.

Θεοτοκίον.

Ὢ Θεοχαρίτωτε Κόρη, τέξεις βρέφος τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ ἀναλλοίωτον, Βηθλεὲμ ἐν τῇ Πόλει, δι' ἄφατον ἔλεος.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

„Ξενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τρα„πέζης, ἐν ταπεινῷ Σπηλαίῳ, ταῖς „ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσω„μεν, σεσαρκωμένον Λόγον, ἀποῤῥήτως „μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

Εἴπατε τοῖς ἀρχηγοῖς, Ἡρώδης ἔφη τῶν Μάγων, ζητήσατε τὸν παῖδα. ἐπὰν δὲ εὕρητε, τοῦτον τάχος μηνύσατέ μοι, τὸν δόλον ἐν καρδίᾳ τεκταίνων. ἀλλ' ἠλέγχθη ὁ πλάνος, διακενῆς ἀνομῶν.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, Σοφία πεφυκὼς, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις. διπλοῦν ἕνα διὸ εἰδότες, τὸν Θεάνθρωπον Κύριον μεγαλύνομεν.

Ὡς ἄνθρωπος ἐφάνης, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ. οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, φύσιν Σῶτερ ἥνπερ προσείληφας. διὸ τὴν ἐκ Παρθένου, σοῦ θείαν ἐνδημίαν, τιμῶντες σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἰδοὺ ἐγγίζει Παρθένος, ἀποτεκεῖν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς, σάρκα ἀνειληφότα. ὃν ὡμολόγησε στερρῶς, ἀθλοῦσα ἡ ἔνδοξος, λαμπρότατα, Μάρτυς Ἀναστασία, καὶ νικῶσα τὸν ἀόρατον ἐχθρόν.

Ὡραιωθεῖσα τοῖς πόνοις, ὑπὲρ Ἡλίου ἀκτῖνας, ἔλαμψας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίζεις τὸν Κόσμον, ἄθλων μεγάλων τῷ φωτὶ, θαυμάτων τε χάρισιν. ἐντεῦθέν σε, πίστει Ἀναστασία, ἀνυμνοῦμεν μελῳδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὴν ὡραίαν Τρυγόνα, καὶ Ἀηδόνα τιμίαν, Περιστεράν τε, παγκαλῆ, χρυσαυγίζουσαν Μάρτυς, πτέρυγας ἔχουσαν πιστῶς, ἀεὶ μακαρίζομεν, τελοῦντές σου, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾗ λύσιν πάντων αἴτησαι δεινῶν.

Ὡς νῦν ἐπέτυχες δόξης, ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς πάντας, ἀεὶ δυσώπει τὸν Χριστὸν, Μάρτυς Ἀναστασία, τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτὴν, σεπτῶς ἑορτάζοντας, καὶ πίστει σου προσκυνοῦντας τὴν θήκην, τῶν λειψάνων ὡς πηγὴν ἁγιασμοῦ.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα φύσιν βροτείαν, Παρθενομήτωρ ἁγία, τίκτεις ἐν Πόλει Βηθλεὲμ, τὸν ὑπέρθεον Λόγον, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τρέφοντα ἅπασαν. ὡς δὲ πύρινος Θρόνος τοῦτον φέρεις, Παναγία ἀνωτέρα Χερουβίμ.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Σκιρτήσατε τὰ ὄρη, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνην βουνοὶ περιζώσασθε. νῦν ἡ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον.

Ἡμέραν εὐφροσύνης, ἄγει σου ἡ κτίσις, Ἀναστασία τὴν μνήμην δοξάζουσα, ὅνπερ ἐδόξασας Λόγον, οἰκείοις μέλεσιν.

Φωτὶ καθαρωτάτῳ, νῦν ἐλλαμπομένη, τοὺς ὑμνητάς σου φωτίζοις τὴν ἄνωθεν, πᾶσιν ἡμῖν προξενοῦσα, Μάρτυς εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Φαιδρῶς πᾶσα ἡ Κτίσις, νῦν ἀγαλλιάσθω, Θεοτόκος τεκεῖν νῦν ἐπείγεται, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, βροτὸν γενόμενον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Χαρᾷ καὶ φόβῳ ἅπασα, καὶ ψυχὴ καὶ καρδία, εὐτρέπισον τὴν εἴσοδον. ἤδη γὰρ ἐπὶ θύραις, ὁ Βασιλεὺς προέρχεται, ὡς βροτὸς ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν λαβὼν ὑπὸ χρόνον, τὴν πεσοῦσαν ἐξ Ἀδὰμ, ἀνακαινίζων οὐσίαν. Τῆς Ἁγίας.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παρθενομάρτυς ἔνδοξε, ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Ἀναστασία πάνσοφε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸν ἐκ Παρθένου κόρης, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ, ἁμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν τοῖς ἐκτελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμῶσί σε πόθῳ.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Τὴν ἐκ Παρθένου γέννησιν, τοῦ Χριστοῦ προκηρύττει, ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρτυς Ἀναστασία, ἐν Βηθλεὲμ συγκαλοῦσα, Μάγους μὲν ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις καὶ Ποιμένας νῦν, μετ' Ἀγγέλων πρὸς ὕμνον, σὺ γὰρ σαυτὴν, ὡς Χρυσὸν καὶ Λίβανόν τε καὶ Σμύρναν, προσῆξας τῷ Δεσπότῃ σου, ἐναθλοῦσα θεόφρων.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια. Ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν αἱ παλαιαὶ, διαλύονται ἐμφάσεις. ἔσχεν ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος γὰρ καὶ λίθος, ἐξ ὄρους ἀπετμήθη, καὶ ἡ Ῥάβδος ἐβλάστησεν, ἡ τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ δρόσος ἄρτι, ἡ τοῦ Γεδεὼν ἐν γῇ ἐρρύη. λαοὶ κράξωμεν· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ξένου τοκετοῦ, ξένα πράγματα ὁρᾶται. πῶς ὁ τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις συνε-

δριά-

βράδων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; πῶς ὁ ἀναφὴς ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς ὁ πανταχοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ; λαοὶ κράξωμεν· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὁ τερατεργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστίζων, ὕων τε λαῷ, τῷ ἀγνώμονι τὸ μάννα, σαρκοῦται καὶ θηλάζει, καὶ παιδίον ὁρώμενος, φεύγει τὸν διώκοντα Ἡρώδην, ὡς ἐπὶ νεφέλης τῇ Παρθένῳ, Μητρὶ ὀχούμενος, ὡς Ἡσαΐας προορᾷ, ὁ θεοπτικώτατος.

Παιδίον ὁ προών, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, τίκτεται ἑκών, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. ἀκούσατε τὰ Ἔθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητε. γνῶτε καὶ ἡττᾶσθε. μεθ' ἡμῶν γὰρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν. Δόξα. Ὅμοιον.

Ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, οἷα ἀπειθὴς, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων. Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κλῆρον δίδωσιν, Ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆν πᾶσαν. σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαιφόνε. βοᾷν οὐ πείθῃ γάρ. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Σκίρτησον Δαβὶδ, ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ. χαίροις Ἰεσσαὶ, ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ῥίζα. ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα, προελάσεται Κύριος. κατὰ Βαλαὰμ εἴδετε Ἔθνη, κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν. ἰδοὺ τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμανουὴλ, Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

Ἕτερα γ΄. προσόμοια, καὶ ψάλλε οἷα βούλει.

Νῦν τὴν Βηθλεὲμ, καταλάβωμεν σπουδαίως, καὶ τὴν τῆς φωνῆς, ἱστορήσωμεν ἐλπίδα, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, πρὸς ἀλλήλους ἀπέφησαν. ξένα γὰρ εἰσὶ τὰ λαληθέντα, ξένα δὲ εἰσὶ καὶ τὰ τῶν ὕμνων. διὸ κράζομεν· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ξύλου πονηρᾷ, νεκρωθέντας παραβάσει, ἦλθες ἐπὶ γῆς, τοῦ ζωῶσαι τοὺς ἀνθρώπους, Χριστὲ καὶ ἐν τῇ φάτνῃ, ἀνεκλίθης ὡς νήπιον, δωροφορησάντων σε τῶν Μάγων, καὶ ἀνυμνησάντων τῶν Ἀγγέλων, μεθ' ὧν κράζομεν· εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ τῶν Προφητῶν, μεγαλόφωνος κραυγάζει, ἐκ παρθενικῆς, μέλλει τίκτεσθαι νηδύος, Παιδίον ὁ Δεσπότης, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν. Ἄγγελος βουλῆς ὢν τῆς μεγάλης. καὶ ζωὴ τῶν ζώντων χρηματίζων, πρὸς ὃν κράζομεν· εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πάλιν Βηθλεὲμ, τὴν Ἐδὲμ διεξανοίγει, πάλιν ὁ Ἀδὰμ, ἐν αὐτῇ περιχορεύει. ἔρχεται γὰρ ὁ Κτίστης, ἐξ αὐτῆς προερχόμενος, ἄφθαρτον διδοὺς ἀθανασίαν, Χριστὸς ἡ πάντων ζωαρχία. ἧς μετέχοντες, οὐκ ἔτι θνήσκομεν βροτοὶ, ἀθανατιζόμενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ῥάβδος μυστικὴ, ἀνεβλάστησας Μαρία. ἐξήνθησεν ἁγνὴ, ἐκ σοῦ ἄνθος ὁ Δεσπότης, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ κατέχων τὰ σύμπαντα, δι' οὗ Θεοτόκος ἀνεδείχθης. εἰς τὴν χαρὰν οὖν συνελθόντες τὴν σὴν κράζομεν· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Σύμμορφος ἡμῖν, οὐρανίων χορευμάτων, ὁ ἀλαλαγμὸς, τοῖς ἐν γῇ ἀποτελείσθω. αἱ σάλπιγγες αἱ θεῖαι, ἀνηχέστερον ᾄσατε, αἱ τῶν Προφητῶν, Θεὸς γὰρ ἦλθε. μέλψατε ποιμένες ἀγραυλοῦντες, Λαοὶ ᾄσατε. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγέγονεν.

Ἀπόστ. τὰ προσόμοια προεόρτια. Ἦχ. β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Προλάμπει ὁ ἀστὴρ, ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι ἐπεπίσθητε.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἐγγίζει ὁ Χριστὸς, ὁ ἀστὴρ προαυγάζει, τὸ οὐράνιον πλῆθος, τῆς στρατιᾶς προκύπτει, τῶν νοερῶν δυνάμεων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Χαῖρε ἡ Βηθλεὲμ, ὁ ποιμαίνων ἐπέστη, τὸν Ἰσραὴλ ὁ σώζων, οὐκ ἔτι ἐλαχίστη, Ἰουδαία τοῖς ἄρχουσιν.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλέων

Ἑτερ

Ἕτερα γ'. τῆς Ἁγίας προσόμ. Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ μάρτυς σου φιλάνθρωπε, ἐπιποθοῦσά σου τοῦ θείου κάλλους, καὶ ἡδομένη σου τῇ θεωρίᾳ, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, πλουτοῦν δεσμοῖς διεσκόρπισεν, σῶμα ἀφθαρσίᾳ διετήρησεν. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ μάρτυς σου φιλάνθρωπε, τῆς ἀναστάσεως ἐπωνυμίᾳ, τῆς ζωηφόρου σου τετιμημένη, πάθη ἐνέκρωσε σαρκός. καὶ σοῦ μιμουμένη τὰ παθήματα, θάνατον ὑπέστη προθυμότατα. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ μάρτυς σου Σωτὴρ ἡμῶν, πηγὴν ἀέναον θαυμάτων βρύει, πάθη βυθίζουσα θανατηφόρα, τῇ δυναστείᾳ σου Χριστέ. καὶ ἐν οὐρανίαις συγχορεύουσα, σκηναῖς μετὰ Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασι, πᾶσιν ἡμῖν αἰτεῖται, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. τῆς Ἁγίας. Ἦχος β'. ὁ Βυζάντιος.

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον, τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς πανενδήμου καὶ Μάρτυρος ἑορτῇ, συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας. ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεὲμ ἐπείγεται, βρέφος σπαργανούμενον, ἀνακλῖναι ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ σώζοντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μὴ στύγναζε Ἰωσὴφ, καθορῶν μου τὴν μήτραν. ὄψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ, καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς Μνηστῆρι, μέλλουσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'.

Τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ. ἡ ἀκολουθία ἡ προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προεόρτια προσόμ. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τοῦ Ἡσαΐου φωνὴ ἀποπληροῦται. ἰδοὺ ἡ Παρθένος γὰρ, τὸν ἀπερίληπτον, περιγραφόμενον σώματι, ἐν μήτρᾳ φέρει, καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπείγεται. Θεόδεκτον Σπήλαιον προαυτρεπίσθητι. ἡ Βηθλεὲμ ἑτοιμάσθητι. ὁ Βασιλεὺς γὰρ, σὲ ᾑρετίσατο εἰς κατοίκησιν. δέχου ἡ φάτνη σπαργανούμενον, βρέφος Χριστὸν λύειν μέλλοντα, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνθρώπων ἀγαθότητι.

Ἡ φωτεινὴ τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη, τὸν ὄμβρον βαστάζουσα τὸν ἐπουράνιον, τοῦτον ἐν γῇ νῦν προέρχεται, ἐναποστάξαι, ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. τὸ Ἔαρ τῆς Χάριτος, ἡ νοητὴ Χελιδὼν, ἔνδον ἐν σπλάγχνοις κατέχουσα, ἀῤῥήτῳ λόγῳ, ἐναποτίκτει χειμῶνα ἄθεον, διασκεδάζον, τὸ Παλάτιον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμίαντον, Βασιλέα Σπηλαίῳ, ἐπεισάγει σωματούμενον.

Ἐν ᾧ ἀπεγράφης τοῖς δούλοις ὁ Δεσπότης, πταισμάτων χειρόγραφον, σχίσαι βουλόμενος, καὶ ὑπογράψασθαι ἅπαντας, ἐν βίβλῳ ζώντων, θανατωθέντας κλοπῇ τοῦ ὄφεως. Παρθένος δὲ φέρει σε, τὸν πάντα φέροντα, σάρκα θνητὴν περικείμενον, καὶ καταλύειν, σμικρῷ Σπηλαίῳ ἐπαδοκήσαντα. ὃν γεννηθέντα, τάξεις ἄνωθεν, Ἀγγελικαὶ ἀνυμνήσουσι, μετὰ θείων Ποιμένων, ἐκπληττόμεναι τὸ κράτος σου.

Τῶν Ἁγίων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ δεκὰς ἡ Θεόλεκτος, καὶ λαμπὰς ἡ δεκάπυρσος, ἡ ταῖς θείαις λάμψεσι καταυγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στῦλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροὶ, οἱ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγώνων ἐγκωμίοις, ἱεροῖς μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

Εὐφημείσθω Θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλίδης Εὔπορος, Ἀγαθόπους.

θόπης τε, καὶ Σατορνῖνος Γελάσιος, καὶ θεῖος Εὐάρεστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανός, νῦν τιμάσθωσαν ᾄσμασιν. οἱ πανεύδιοι, τῆς ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὴν πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ στέφος, νικητικὸν κομισάμενοι.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα, Ἐκκλησίας ἐρείσματα, καὶ πιστῶν ἀμάραντα ὡραΐσματα, τοῦ Παραδείσου ἡδύπνοα, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ εὐπρόσδεκτα Χριστοῦ, καὶ τερπνότατα σφάγια, ἀναθήματα, οὐρανίου ναοῦ τε τὴν δεκάδα, τῆς Τριάδος τὴν Ἁγίαν, τοὺς Ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων, ἰδιόμελον. Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Κρήτη προεορτάζει σήμερον, τὰ γενέθλια Χριστοῦ, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου ἁγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἤ. π. προσόμ. Ἦχος Πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ ἄπειρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου, ᾠκοδόμησε φρικτῶς, καὶ μέλλει ἐν Σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων, σαρκὶ τεχθῆναι ὑπὲρ ἔννοιαν. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ὡράθης τοῖς Προφήταις Χριστέ, ὡς θέμις ἦν θεάσασθαι, σὲ τὸν Κτίστην, ἐν ἐσχάτοις δὲ καιροῖς, τοῖς πᾶσιν ἐπεφάνης, ἀνθρώποις ἐν τῇ Πόλει, τῇ Βηθλεὲμ βροτὸς γενόμενος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἀνέδραμε μηνύων ἀστήρ, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Χριστόν, Ἀστρολόγοις, ἐν τῇ Πόλει Βηθλεέμ, καὶ Ἄγγελοι Ποιμένας, νῦν εὐαγγελίζονται. μεθ' ὧν συνδράμωμεν θεόφρονες. Δόξα. Ἦχος γ΄.

Προεόρτιος σήμερον, ἡ τῶν Μαρτύρων ἐπέστη ἑορτή, τὴν γενέθλιον ἡμῖν, προϋπογράφουσα ἡμέραν, τὸν ἐξ Ἡλίου Ἥλιον, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν ἐπιφανέντα σαρκὶ ἀνακηρύττουσα. δεκὰς Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ, στεῤῥῶς ἀθλήσασα, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἐξ Οὐρανοῦ ἐδέξαντο. πρὸς οὓς βοήσωμεν· χορὸς ἁγιόλεκτος, ἱκετεύσατε Χριστὸν Ἅγιοι Μάρτυρες, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολή.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ. ἑτοιμάζου Εὐφραθᾶ, ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὔα σὺν αὐτῷ. ἡ κατάρα γὰρ λέλυται, ἡ σωτηρία ἐν Κόσμῳ ἐξήνθησε, καὶ ψυχαὶ τῶν Δικαίων εὐτρεπίζονται, ὡς προῖκα δωροφορίας, ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι, Σωτηρίαν ψυχῆς, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. ἰδοὺ γὰρ ἐν Φάτνῃ ἀνακείμενος, προτρέπει ὑμνῳδίαν, πνευματικὴν ἐπιτελέσαι, τοὺς βοῶντας ἀπαύστως, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ νῦν. προεόρτιον. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Προσάββατόν τε.

Ὠδὴ ε΄. Ἦχος Πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

„Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου μορφήν, ἐκ Παρθένου φορέσαντα, Λόγε Θεοῦ. τὴν εἰρήνην, παράσχου μοι φιλάνθρωπε.

Ῥυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, σῶμα καὶ ψυχήν, Βηθλεὲμ πρὸς τὴν Πόλιν ἀνέλθωμεν, τὸν Δεσπότην, τικτόμενον ὀψόμενοι.

Ὁρᾶτε φίλοι, μάτην μὴ θροεῖσθε. ὁ γὰρ ἄφρων Ἡρώδης, θρασύνεται τὸν Κτίστην, κτεῖναι τεχθέντα. ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς, καὶ θανάτου κρατῶν, ζῇ καὶ σώζει, τὸν Κόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„Στήλην κακίας ἀντίθεον, Παῖδες θεῖοι „παρεδειγμάτισαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ „φρυαττόμενος, Ἡρώδης θρασύνεται, βου„λεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς „κρατοῦντα παλάμῃ. ὃν πᾶσα Κτίσις εὐ„λογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ βλεφάρων, ῥᾳθυμίας ὕπνον πάντα πιστοὶ τινάξωμεν. ἐν προσοχῇ δὲ γρηγορῶμεν, πειρασμοὺς ὑποτρέποντες τοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ καὶ σὺν Ποιμέσι, θεαταὶ τῆς δόξης δειχθῶμεν, Χριστοῦ τεχθέντος. ὃν ὑμνεῖ δοξάζουσα πᾶσα ἡ Κτίσις.

Βέβηλον ἔπος, ἐκ χειλέων προϊέναι πιστοὶ κωλύσωμεν, λόγους ἀφήμους μελετήσαντες, Χριστῷ δὲ προσάξωμεν, τῷ λύσαντι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας, ἐν ἀλόγων κειμένῳ φάτνῃ. ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτίστου, τίς ἐρευνήσει βροτῶν; Θεοῦ κριμάτων, τίς τὴν ἄβυσσον, σοφὸς καταλήψεται; δι᾽ ὧν τοὺς Οὐρανούς, κλίνας τοῖς βροτοῖς, σαρκοφόρος συναναστραφῇ. ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύειν, σαρκικῶν παθῶν, καὶ Κόσμου ὕπνον σπουδάσωμεν, πραγματικῶν δὲ ἀνθεξώμεθα, φροντίδων θεόφρονες, ἀξίους ἑαυτοὺς τῷ τικτομένῳ, παριστῶντες ἐξ ἔργων Δεσπότῃ. ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν τιμιωτέραν.

Ὀλέθριον δόγμα τοῦ δυσμενοῦς, συνταραττομένου, τῇ γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ, νηπίων ἀκάκων, ἀπειργάσατο φόνον. ἡμεῖς δὲ τὸν τεχθέντα, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδικῶν, καὶ θεσμοὺς τοὺς θείους, ἀθετῶν Ἡρώδης δεινός, Μητέρας ἀνόμως, ἠτέκνωσε καὶ βρέφη, ἀνεῖλεν ἀναιτίως, διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἤνοικται τῆς Ἐδέμ, πύλη τικτομένου, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ Λυτρωτοῦ. πηγή τε διψῶσιν, ἀθανασίας βλύζει, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλουν ὡς Θρόνον Χερουβικόν, Ἄγγελοι τὴν φάτνην. τὸ γὰρ Σπήλαιον Οὐρανόν, ἑώρων κείμενον, ἐν αὐτῷ τὸν Δεσπότην, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ ἐκραύγαζον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α΄. στιχολ. κάθισμα. Ἦχος Πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος· ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται πρὸς σέ, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν, τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ὃν περ Σπηλαίῳ γεννήσει, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος πάλιν ὀφθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογ. κάθισμα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Ἐκ τῆς Περσίδος Βασιλεῖς, Χρυσὸν Σμύρναν καὶ Λίβανον, τῷ κυηθέντι Βασιλεῖ καὶ Θεῷ προσῆξαν πάλαι. ἡμεῖς δὲ νῦν προεορτάζοντες αὐτοῦ τὴν γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐκ ψυχῆς, Πίστιν Ἐλπίδα Ἀγάπην, προσφέρωμεν αὐτῷ, τὴν Παρθένον ὑμνοῦντες. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Κανὼν ὁ προεόρτιος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Ἄτριπτον ἀσυνήθη.

Ἄναρχος ὢν τῇ φύσει, ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰώνων λαμβάνει Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος σαρκί· τούτου τὰ γενέθλια προεορτάσωμεν.

Βλέψωμεν διανοίας, τοῖς ὄμμασι πρὸς πόλιν τῆς Ἰουδαίας, πορευομένην τέξαι τὴν Ἁγνήν. ἧς τὸν τόκον πόρρωθεν, Ἀστὴρ ἐμήνυσεν.

Γνόντες σε Βασιλέα, ἐν γῇ ἀποτικτόμενον ἐκ Παρθένου, οἱ Βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ, μετὰ δώρων σπεύδουσι, τοῦ προσκυνῆσαί σοι. Ἕτερος Κανὼν προεόρτιος

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης μέγας ἡμῖν, ἀνατέλλει Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ φωτισ-

μός,

μὸς, τοῖς ἐν σκότει ᾄσωμεν αὐτῷ, τικτομένῳ Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Προφητικαὶ περαιοῦνται θεῖαι φωναί, τὴν φρικτὴν ἀνάδειξιν, προσημαίνουσαι Χριστοῦ. ἡ Ἄννα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, τὸν Ἀμνὸν καὶ Λυτρωτήν, καὶ πάντων Κύριον.

Σὲ τὴν Ἁγνὴν τοῦ Δεσπότου Περιστεράν, τὴν Σεμνὴν καὶ Ἄμωμον, καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὡς τὸν ὅλον τέξασαν Θεόν, μακαρίζομεν πιστῶς, Θεομακάριστε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ ά. Ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ συνάψαντι τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, τῇ ἀμωμήτῳ πίστει, καὶ τούτους ὁπλίσαντι, ἐν μιᾷ τῇ ἐλπίδι, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, καὶ τῷ συνδέσμῳ πάντας αὐτούς, τῆς ἀγάπης ἑνώσαντι.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς ἐξ ἑῴας λάμψαντες, τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, πιστῶς προηγήσαντο, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, ἑορτὴν προεισόδιον, τὴν μνήμην τῆς αὐτῶν τελευτῆς, φαιδρῶς προσενέγκαντες.

Οἱ ἐκ Περσίδος Μάγοι, ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντι, δῶρα Χριστῷ προσήγαγον. νῦν δὲ οἱ Ἀθλοφόροι ὡς Σμύρναν τὰ αἵματα, Χρυσὸν δὲ τὴν πίστιν, ὡς Λίβανον τὰ πνεύματα, θυσίαν προεόρτιον, τῷ τεχθέντι προσήνεγκαν.

Τῇ Θεοδούλου πίστει, καὶ Ζωτικοῦ ἀγάπῃ, συνεκράθη Πόμπιος, καὶ Σατορνῖνος ἅμα, καὶ συνεστεφάνωται Εὔπορος, Ἀγαθόπους Γελάσιος, Εὐάρεστος καὶ Εὐνικιανός, σὺν αὐτοῖς καὶ Βασιλίδης ὁ σύναθλος.

Τριαδικόν.

Ἡ ὑπὲρ νοῦν Οὐσία, καὶ ἀμέριστος, τρισὶν Ὑποστάσεσι, διαιρετῶς ὑμνεῖται, μιᾷ δὲ Θεότητι, ἁπλῶς, ἀδιαιρέτως. Τριὰς γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ Μονάς, ἁπλῆ καὶ ἀδιαίρετος, ἐστὶ καὶ ὀνομάζεται.

Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, ὁ ἐκ Παρθένου Κύριος, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. Φάτνη ἑτοιμάζεται, καὶ Σπήλαιον τῷ Κτίστῃ. Μάγοι δ' ἀστεπίζουσι τὰ δῶρα, τῷ Δεσπότῃ Θεῷ, καὶ Ἀστὴρ προκηρύττει τὸ φῶς.

Ὠδὴ γ'. Τόξον συνετρίβη.

Δεῦτε διανοίᾳ καθαρᾷ, ἠχήσωμεν φαιδρῶς, τῶν γενεθλίων Χριστοῦ, νῦν τὰ προεόρτια.

Ἔρχῃ καταλῦσαι ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ Βασιλεῦ, πλουτίζων με Ἰησοῦ, τῇ πολλῇ πτωχείᾳ σου.

Ζόφου ἐξαιρούμενος ἡμᾶς, κακίας ὁ Χριστός, προέρχεται σαρκί, τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Λόγῳ τείνας Οὐρανόν, ὑπεισέρχῃ Σπηλαίῳ, καὶ ἀλόγων ἐν Φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστέ, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, διὰ σπλάγχνα, θέλων ἐκλυτρώσασθαι.

Βοᾷ Προφήτης ἐμφανῶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος, λογισθήσεται οὐδείς, ἕτερος πρὸς αὐτόν, ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδόν, ἐπιστήμης, τοῖς βροτοῖς ἐνύμνος.

Θεοτοκίον.

Προεῖδεν Ὄρος σε ποτέ, Δανιὴλ ὁ Προφήτης. ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη, Θεοτόκε τοὺς βωμούς, λεπτύνας καὶ καθελών, τῶν εἰδώλων, Πάναγνε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἀθλητικὸν παγκράτιον οἱ γενναῖοι, τοῦ Χριστοῦ διανύσαν Ἀθλοφόροι, τῶν διωκτῶν τὴν ἀπόνοιαν καταπαίσαντες.

Οἱ νοεροὶ φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας, λογικὰς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας, τὴν ἀβλεψίαν φωτίζουσι τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ὁ στερεώσας Κύριε τοὺς Ἁγίους, ἐνεγκεῖν ἀφόβως τὰς ἀλγηδόνας, ῥῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τριαδικόν.

Σεραφικῶς ὑμνήσωμεν τὴν Τριάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες ἀσιγήτως. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ἡ Τριὰς καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα ἐν τῇ γαστρί σου, δεξαμένη Ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως ἐκύησας, ὡς οἶδε μόνος αὐτός.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Κρήτης οἱ λαμπροί, καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι, ἀθλήσαντες στεῤῥῶς, ἐτροπώσαντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ μονίμως ἐστέφθησαν. τούτων σήμερον, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξάζομεν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου. ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν. ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοήν.

Ἡ Κτίσις εὐφραινέσθω ἅπασα. ὁ γὰρ Κτίστης ἰδοὺ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νήπιος, ὁρώμενος ὁ πρὸ αἰώνων σαρκί, καὶ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται, σειρὰς πταισμάτων, λύων ὡς φιλάνθρωπος.

Θαμβεῖται ἐννοῶν πᾶς ἄνθρωπος, πῶς πλούσιος ἐν ἐλέει, πτωχεῦσαι νῦν ἄρχεται, καὶ καταλῦσαι ἐν Σπηλαίῳ ἡμᾶς, τοὺς κλοπῆς δεινῶς πτωχεύσαντας, καταπλουτίσαι θέλων ἀγαθότητι.

Τῇ ἰλύϊ ἐμπαγέντας Κύριε, ἁμαρτίας κακοφροσύνῃ, ἠλέησας οἰκτείρας, καὶ ἐπεσκέψω καὶ εἰσέδυς Ἁγνῆς, Παναγίας μήτραν Ἅγιε. ἥτις σε ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν ἔρχεται.

Κατάρας παλαιᾶς λυτρούμενος, τὸ ἀνθρώπινον ὁ Δεσπότης, ἐκ σοῦ σαρκὶ τίκτεται, Παμάχραντε εὐλογημένη. διὸ ἐν αἰνέσει σε δοξάζομεν, δόξαν ἡμῶν, καὶ καύχημα τυγχάνουσαν.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ἰδοὺ ἀνέτειλε, τὸ ἄστρον πόῤῥωθεν, ὃ προήγγελται πάλαι, ἐξ Ἰακώβ. ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ἀπερίληπτος Θεός, καὶ ὁρᾶται σπαργανούμενος.

Ὁ πάντων Κύριος, ἡ ἀπολύτρωσις, ὁραθήσεται βρέφος, Παρθενικοῖς, κόλποις καθεζόμενος. ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός, ὡς Υἱὸς ἀναπαυόμενος.

Προφήτης Πνεύματι, προεθεάσατο, Ἀββακοὺμ σε Παρθένε, ὄρος Θεοῦ, ἀρεταῖς κατάσκιον. ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προεόρτιος, ἡ τῶν Μαρτύρων ἐπέστη μνήμη, τὴν γενέθλιον προγράφουσα ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος.

Τὰ προαύλια, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπιφανείας, τῶν Μαρτύρων ἡ ἐτήσιος, προανέωξε μνήμη.

Ἡ δεκάπυρσος, τῶν Ἀθλοφόρων λαμπὰς ἀνήφθη, τὸν ἀστέρα προμηνύουσα, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.

Ὑπερένδοξοι, ἐν τῇ χωρείᾳ τῶν ἀλγηδόνων, ἀνεδείχθησαν οἱ Ἅγιοι, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Ἄχραντε, εὐλογημένη Ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἄνθραξ τοῦ Ἡσαΐα.

Λυτρῶσαι τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν Κύριε, ὑπερβολῇ ὡς ἀγαθὸς χρηστότητος. ἐν Σπηλαίῳ ἐκ τῆς Παρθένου ἐν Βηθλεέμ, ἀποτεχθεὶς ὡς ἄνθρωπος.

Μετὰ σαρκὸς νῦν προελθὼν ὁ Κύριος, δι' εὐσπλαγχνίαν τοὺς βροτοὺς ῥυσάμενος, δυναστείας τοῦ ἀρχεκάκου, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἐθέωσεν.

Νῦν ἥκει ἐν ἀλλοτρίῳ, ὁ Χριστὸς σώματι, ἐν τοῖς ἰδίοις. ξενωθῶμεν ἅπαντες, τῶν ἀτίμων παθῶν, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, σαρκὶ τικτόμενον.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τοῦ Εὐφραθᾶ οἶκος Βηθλεέμ, Ἄρχων ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ. ἐν Ἰσραὴλ προσκαλούμενος, ἔθνη ἀπωσμένα, ὡς προηγόρευσεν, ἐν Πνεύματι Μιχαίας, καταυγαζόμενος.

Ποιμᾶναι ποίμνιον ἑαυτοῦ, μόνος ἐν ἰσχύϊ Ἰησοῦς, ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται,

ἄκρων

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ἄκρων ἕως γῆς δὲ μεγαλυνθήσεται, Προφήτης Θεηγόρος, πάλαι προήγγειλεν.

Θεὸς ἀνθρώποις ὁμοιωθεὶς, πτωχεύει σαρκὶ ἵνα ἡμᾶς, καταπλουτίσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ. καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται ὁ ἀχώρητος. τοῦτον ἐν διανοίᾳ, ἀθείᾳ δεξώμεθα.

Ἄλλος. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Τὸν ἐξ ἡλίου Ἥλιον, Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἐκ τῆς Παρθένου ἡμῖν ἐπιφανέντα σαρκὶ, κηρύττουσι τῷ Κόσμῳ, τῇ ἀθλήσει τῆς σεπτῆς, ὁμολογίας αὐτοῦ.

Τίτου καὶ Κάρπου κλήματα, ὤφθητε Μάρτυρες, ὡς ἐκ τῆς Παύλου φυτείας ἀναθάλλοντες, καρποὺς ὁμολογίας, ἐκ χειλέων τῷ Χριστῷ προσενέγκαντες.

Οἱ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ πολεμίων ἐχθροὶ, ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν, Ἅγιοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν, δοθῆναι πᾶσιν ἡμῖν.

Νυκτομαχούσης Ἅγιοι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡς φαεινοὶ τοῖς ἐν γῇ, φωστῆρες ὤφθητε, τὴν νύκτα τῆς ἀγνοίας, ἀπελαύνοντες τῇ αἴγλῃ, τῶν θαυμάτων ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ ἀνέτειλε, Χριστὸς ἡ πάντων αὐγὴ, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, λάμψας τῷ Κόσμῳ τὸ φῶς, καὶ ὥσπερ ἐν ἡμέρᾳ, καταλάμπει τοῖς πιστοῖς, ὡς τοῖς Μάγοις ἀστήρ.

Ὠδὴ ς'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ξενίζεται ἀκοὴ τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος, πῶς ὁ ἀχώρητος, χωρηθεὶς ἐν μήτρᾳ ἔρχεται, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, ἐκ Μητρὸς νεάνιδος, οὗ τὸν τόκον ἀνύμνησαν Ἄγγελοι.

Ὁ Ἥλιος, φωτεινῇ ἐν Νεφέλῃ κρυπτόμενος, τεχθῆναι ἔρχεται ἐν Σπηλαίῳ καὶ ἐφέλκεται. ἀστὴρ γὰρ φαεινὸς, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, Βασιλεῖς ἐκ Περσίδος συνήγαγεν.

Πῶς δέξεται, Βασιλεῦ σε μικρότατον Σπήλαιον; γνώμη πτωχεύσαντα, τὸν πλουτίζοντα τὰ σύμπαντα; πῶς βλέψει σε βροτῶν, φύσις σωματούμενον; προσκυνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, παραγίνεται Χριστὸς, οἰκειωθῶμεν χάριτι, δι' ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῷ πιστοὶ, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ φωτιζόμενοι.

Ἡ ῥίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν. ἐλπὶς ἐθνῶν, ἀνάπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν, Ἡσαΐας ἐνθέως φωτιζόμενος.

Χειμάζει κλυδώνιον, ἐναντίων λογισμῶν, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλαῖς. φιλάγαθε Δέσποινα, καταπράϋνον τοῦτο μεσιτείαις σου.

Ἄλλος. Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Μάγοι τὰ δῶρά σοι προσῆγον, οἱ δὲ Μάρτυρες τὰ αἵματα, τῷ γεννηθέντι ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ, καὶ πάσχοντες ἐβόων. σῶσον Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Κυμαινομένης ὡς θαλάσσης, κατὰ τῆς Ὁμολογίας ἡμῶν, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ ὡς φιλάδιοι λιμένες αὐτῇ, ἐπέστησαν ἀθρόως οἱ ἀθληταὶ, ὡς μανοῦ τὴν πίστιν αὐτῶν συναιροῦντες.

Ἡ Θεοδούλου παῤῥησία, τὴν ὁμόζηλον ἀνδρείαν τῶν συνομίλων ἀθλητῶν, στεῤῥοτέραν ἀπειργάσατο. διὸ καὶ ἀνεβόων· σῶσον Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ ἀστὴρ ἐφάνη, ὁδηγῶν τοὺς ἐκ Περσίδος, δῶρα κομίζοντας Χριστῷ, τῷ τεχθέντι Παρθένου Μητρός. αὐτῷ πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ προσκυνεῖ καὶ ὡς Θεὸν, ἀνυμνεῖ καὶ δοξάζει.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντήσαντας φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίαις „ πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, „ βοῶντας μὴ παρίδῃς. σῶσον Σωτὴρ, ὡς „ ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Κοντάκιον, τῶν Ἁγίων. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑωσφόρος ἔλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταγγέλλουσα

Δημόσια Βιβλιοθήκη Σπουδαστηρίου Μηλεών

ἡμῖν, τὸν ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος, ἀσπόρως ἐκύησεν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς, τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ποθοῦντες οἱ ὁπλῖται, χορείαν ἤγειραν φαιδρὰν, κατὰ τοῦ Βελίαρ, καὶ νικήσαντες σαφῶς, εἰς γῆν αὐτὸν κατέρραξαν, ἄμετρα πάλαι τοῦτον καυχώμενον. ὅθεν δαδουχοῦσι τοῖς ἐν σκότει, ὡς φωστῆρες ὑπάρχοντες τοῦ Ἡλίου. ἀστὴρ μὲν γὰρ τὸ πρὶν, τοῖς Μάγοις ἐπέστη, ὁδηγῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει Ἰούδα, οὗτοι δὲ ἡμῖν, κηρύττουσιν ἐν βασάνοις, Ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

Ἕτερον Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα.

Ὁμόψυχοι τῇ πίστει, καὶ τῇ φρονήσει, οἱ δέκα Ἀθλοφόροι ἀναφανέντες, ἐν σταδίῳ ἠγωνίσαντο, καὶ Χριστῷ προσεκόμισαν, σμύρναν καὶ χρυσὸν σὺν τῷ Λιβάνῳ, τὰ αἵματα αὐτῶν ἀναβοῶντες, τῷ τεχθέντι ἐν φάτνῃ ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, τὰ αἵματα ὥσπερ δῶρα μετὰ πίστεως ἐπιφερόμεθα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ Μαρτυρησάντων.

Στίχ. Τοῦ ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα.
Εἰσήχθη τμηθέντα μάνδρα Μαρτύρων.
Εἰκάδι τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ τάμον ἄνδρας.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως ἐν τῇ Νήσῳ τῆς Κρήτης, οὐκ ἐκ μιᾶς Πόλεως, ἀλλ' ἐκ διαφόρων τῆς χώρας μερῶν ὑπῆρχον. ἀπὸ μὲν τῆς Μητροπόλεως Γορτύνης πέντε, Θεόδουλος, Σατορνῖνος. Εὔπορος, Γελάσιος, καὶ Εὐνικιανός. ἀπὸ δὲ Κνωσοῦ, Ζωτικός. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐπινείου Πανόρμου, Ἀγαθόπους. ἐκ δὲ Κυδωνίας, Βασιλίδης. καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου, Εὐάρεστός τε, καὶ Πόμπιος. οὗτοι παρὰ τῶν ἀπίστων, τῷ τῆς Νήσου Ἄρχοντι παρεδόθησαν. ὁ δὲ, τῷ δημίῳ ἐπέτρεψε, κατὰ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων περιάγειν αὐτοὺς, καὶ μὴ θύοντας, παντοίως αἰκίζεσθαι. ἐπεὶ δὲ τριάκοντα ἡμέρας, ὑπὸ τῶν ἀτάκτων ὑβριστῶν ἐλαυνόμενοι καὶ παιζόμενοι, καὶ κατὰ γῆς ἐν κοπρίαις ἑλκόμενοι, ὕστερον προκαθίσαντος τοῦ δικαστοῦ, ὡς ἀμέμπτον εἶχον τὸ φρόνημα, καὶ τοι τυπτόμενοι, καὶ λιθολευστούμενοι, καὶ κολαφιζόμενοι, καὶ ἐμπτυόμενοι, τὸ φρόνημα, ἀσφαλῶς ἐμμένοντες, στρεβλωθέντες, καὶ δειναῖς ἑτέραις βασάνοις ἐξετασθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, πλησίον τῶν Πλακιδίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας, ἑνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος, περιβόητος ταῖς ἀρεταῖς γέγονεν, ὥστε καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς φθάσαι Λικινίου τοῦ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλεύοντος τὰ κατ' αὐτόν. καὶ ἐπεὶ παρέστησαν οἱ ἀποσταλέντες παραστῆσαι τὸν Ἅγιον τῷ τοῦ Βασιλέως βήματι, πρῶτον μὲν ἀπειλαῖς ἐπειρῶντο τὸν Ἅγιον καταπτήσσειν, ἔπειτα δὲ καὶ ποιναῖς. ὡς δὲ καὶ τύπτειν ἤρξαντο, ἐξεπλάγησαν ἅπαντες, ἐπὶ τῇ ἀνυπερβλήτῳ τούτου ὑπομονῇ. ὅθεν καὶ μάζαν σιδηρᾶν ἐκπυρώσαντες, λαβὼν ὁ χαλκεὺς, ἐνέθηκε τῇ παλάμῃ τοῦ Ἁγίου. καὶ ἅμα ταύτῃ, τὴν ἑτέραν αὐτοῦ παλάμην. καὶ σφίγξας αὐτὰς, κατέδησαν, ἕως οὗ ὁ σίδηρος ἐψυχράνθη. τούτου δὲ γενομένου, τὰ κινητικὰ τῶν ἄρθρων νεῦρα συσταλέντα, ἔμειναν νεκρὰ καὶ ἀκίνητα. τότε περιορίσαντες, ἀπήγαγον εἰς τὸ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ Φρούριον, κατάκλειστον πεποιηκότες. ἐλθόντος δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ Ῥώμης εἰς τὸ Βυζάντιον, πάντες οἱ ἐν ἐξορίαις καὶ φυλακαῖς ἀπελύοντο, καὶ τὰ ἴδια ἕκαστος ἀπελάμβανε. τότε καὶ οὗτος ἀπολυθεὶς, κατέλαβε τὸν θρόνον αὐτοῦ, διαλάμπων ὡς καὶ πρότερον. συνῆλθε δὲ καὶ οὗτος μετὰ τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Πατέρων, εἷς ὢν καὶ αὐτὸς τῶν

τῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τῶν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ. πάντων τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα ἐν τοῖς σώμασι βαστάζόντων, καὶ τούτοις ὡραϊζομένων, καὶ ὑποδεικνυόντων ἀλλήλοις, ὁ μὲν, χεῖρα κεκομμένην, ὁ δὲ, ὦτα. ἄλλος δὲ ῥῖνα. ἕτερος, ὀφθαλμόν. ἄλλος ἄλλο ἀφῃρημένον μέλος. οἱ δὲ, τηλώματα βασάνων, ἢ ῥοπάλων, καὶ συνθλάσματα, καὶ καυστῆρας τινὰς τοῦ σώματος, ἃς βασανιζόμενοι, ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπέστησαν. τότε καὶ ὁ Μακάριος οὗτος Παῦλος, οὐκ ἄμοιρος τούτων ἐτύγχανεν. εἶχε γὰρ καὶ αὐτὸς ῥοπάλων συνθλάσματα, καὶ τὰς ἁγίας χεῖρας σιδηροκαύστους καὶ ἀνενεργήτους. ἐπειδὴ δὲ ἅπαντες διὰ τὸν δυσσεβῆ Ἄρειον συνηθροίσθησαν, θείᾳ ψήφῳ τοῦτον καταβαλόντες καὶ ἀναθεματίσαντες, συνῆλθον μετὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ Βυζάντιον. ὁ δὲ Μακάριος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἰδίαις χερσὶ κρατῶν τὰς χεῖρας τούτου τοῦ Μακαρίου Παύλου καὶ καταφιλῶν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐπιτιθεὶς, καὶ τοῖς λοιποῖς μέλεσιν, ἐπεφώνει. τὰς διὰ Χριστόν μου χεῖρας νεκρὰς καὶ ἀκινήτους γεγονυίας, κατασπάζεσθαι οὐ κορέννυμαι. εἶθ' οὕτως τὸν θρόνον αὐτοῦ καταλαβὼν ὁ Μακάριος οὗτος, καὶ χρόνους τινὰς ἐκεῖσε διατρίψας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Σ. Ἐγκαινίοις καλοῖς σε τοῖς ἐγκωμίοις,
Τιμῶ καλῶν κάλλιστε γῆς ναῶν Ἥλιον.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ῥήτορες, ἀνεδείχθησαν.

Ῥήματα, ἐκ πληρῶν Θεοῦ Λόγε, ἱερωτάτων Προφητῶν, ἔρχῃ τεχθῆναι Σπηλαίῳ, σπαργανωθῆναί τε ὥσπερ νήπιον, ὅπως λύσῃ μου, τὰς σειρὰς ὡς ἀγαθὸς, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Στόματι, Οὐρανὸς κεχρημένος, ἄστρῳ μεγίστῳ ἐκβοᾷ, τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἀρρήτως πτωχεύσαντος. ᾧ χρησάμενοι, ὁδηγῷ οἱ ἐκ Περσῶν, ἀφίκοντο σπουδαίως.

Πράγματα, τῶν Ἀρχαγγέλων ὑμνῆσαι, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν, νῦν ἀτρεπτίζονται φόβῳ. ἀπὸ μακρὰν δὲ Μάγοι ἀφικέσθαι τοῦ θεάσασθαι, ξένον θέαμα ἐν γῇ, Θεὸν σωματωθέντα.

Ὑμνοῦμέν σε, τὴν πάντων αἰτίαν, τῶν ἀγαθῶν μόνη Ἁγνή. σωματοφόρον γὰρ Λόγον, ὑπερβολῇ χρηστότητος τέτοκας. οὗ τὴν γέννησιν, προεμήνυσεν ἀστὴρ, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μέν.

Ὁ παντέλειος τεχθήσεται ὡς νήπιον, σπαργάνοις ἐνειλούμενος, καὶ ὁ Ἄναρχος, ἐκ Παρθένου λήψεται Ἀρχὴν, θεῶσαι τὸ πρόσλημμα ζητῶν. ἀγαλλιάσθω Οὐρανὸς, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ.

Μεθ' ἡμῶν Θεὸς ὀφθήσεται σαρκούμενος. γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττηθέντα, τῆς ἡμῶν μακρύνθητε ζωῆς. ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, βρέφος ἐν φάτνῃ Βηθλεὲμ προσανακλίνεται.

Ὡς βασίλειον πορφύραν περικείμενος, τὴν σάρκα νῦν προέρχεται, ἐκ λαγόνων σου, τῆς εἰρήνης Κόρη Βασιλεὺς, συντρίψαι ἐχθροὺς ὡς δυνατὸς, καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν ἡμῶν, πολεμηθεῖσαν ζωήν.

Ἱερέων ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, παλάτιον ἀμόλυντον, ὁ οἰκήσας σου, τὴν γαστέρα Κόρη Βασιλεὺς. ᾧ νῦν μελῳδοῦμεν εὐσεβῶς, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐφέστηκεν ἡ μνήμη, τῶν Μαρτύρων κηρύττουσα, τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῇ ἐκείνων ἀθλήσει, προοιμιάζεται ἡμῖν, Δεσποτικὴ ἑορτή.

Μὴ κάμψαντες τὸ γόνυ, τοῖς ξοάνοις οἱ Μάρτυρες, τῶν βασάνων τῷ πυρὶ, ἐδοκιμάσθησαν, ἀθλητικῶς ἐκβοῶντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἐναθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, στεφανηφόροι ὁμαδὸν, περιχορεύοντες, μετὰ τῶν Παίδων ἐβόων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ποιμένες μετὰ Μάγων, τὸν ἀστέρα θεώμενοι, μετ' Ἀγγέλων ἐπὶ γῆς θεολο-

γοῦσι τὸν ἐκ σοῦ, ἀνερμηνεύτως τεχθέντα, Θεογεννήτωρ Μαριάμ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ η΄. Ἰνδάλματος.

Φορέσας με Χριστέ, ὃν ἐγύμνωσεν ἀπάτῃ ἡ ἁμαρτία, φανερωθῆναι σύ, καὶ νήπιος ἐπὶ φάτνης ἔρχῃ τεχθῆναι. ἄστρου σε φαιδρῶς κηρύττοντος, τοῖς ἀναβοῶσιν, ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορεύσωμεν πιστοί, καὶ σκιρτήσωμεν τῷ Πνεύματι. ὁ Δεσπότης καταπλουτῶν ἡμᾶς, ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ, ἤδη πτωχεύει, καθάπερ νήπιον, τεχθεὶς καὶ ἀνακλιθεὶς ἐν τῇ φάτνῃ. ὃν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας.

Ψαλτήριον τερπνόν, ἀνάλαβε Προφῆτα Δαβὶδ καὶ λέγε. ἰδοὺ ἠκούσαμεν, Παρθένον Σιὼν ἐν πόλει, μέλλουσαν τίκτειν, Θεὸν Βασιλέα Κύριον, ᾧ καὶ μελῳδοῦμεν. ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραῖος ἐκ γαστρός, σοῦ προέρχεται τεχθῆναι, ἀρρήτῳ λόγῳ καθωραΐσαι, τὸ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίᾳ, Παρθένε θέλων, ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, ᾧ νῦν μελῳδοῦμεν, ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Προφητῶν θεηγόρων, ῥήσεις πεπλήρωνται, ἡ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον, ἅπασα ἡ γῆ, εὐφραινέσθω χορεύουσα, καὶ ἀγαλλιάσθω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς αὐγὰς ὑποφαίνων, τῆς θείας χάριτος, τὸ τοῦ νόμου σκιῶδες, καταπαυόμενον, ὁ φωταγωγός, Ἰησοῦς ἀνατέταλκεν, οἱ ἐσκοτισμένοι, θεάσασθε φῶς μέγα.

Τὸ ἐγονότα λῃστῶν με, σπήλαιον Κύριε, ὁ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ, ναὸν ἀνάδειξον, σοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ θείου σου Πνεύματος, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανοῦ ἐκ γαστρός σου, ἄστρον ἀνέτειλεν, Ἀστρολόγους κινῆσαν, τοῦτο θεάσασθαι, γνώσει τῇ αὐτοῦ, φωτισθέντας ἐν Πνεύματι, Ἄδοντες Παρθένε, σὲ εὐλογημένη.

Ἄλλος. Τὸν ἐν φλογί.

Κατὰ ξιφῶν, καὶ πυρὸς καὶ θανάτου, ἀντεκατέστη, ἡ δεκὰς τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν νίκην ἤρατο, κατὰ τῆς ἀσεβείας, καὶ συμβασιλεύει, τῇ Χριστοῦ βασιλείᾳ.

Νεανικῶς, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, ἀναλαβόντες, κατὰ τῶν ἀοράτων, καὶ τοῦ Κοσμοκράτορος, οἱ γενναῖοι ὁπλῖται, τοὺς ἐπινικίους, ἐπεδείξαντο ἄθλους.

Οἱ ἀρραγεῖς, πύργοι τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ἐν ζάλῃ, φερομένων λιμένες, ὑπὲρ πάσης Κτίσεως, ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, ὑπὲρ τῶν Βασιλέων, καὶ εἰρήνης τοῦ Κόσμου.

Τριαδικόν.

Σὺν τῷ Πατρί, τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἐν Τριάδι Μονάδα. καὶ σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες, τοῖς πηλίνοις στόμασι· δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐκ σοῦ, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Θεογεννήτωρ, θεϊκῶς συλλαβοῦσα, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος, σαρκωθέντα τέτοκας, μείνασα Παρθένος, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐν φλογί, τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων
„συγκαταβάντα, Θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ
„ὀφθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ
„ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς
„ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσ-
„μιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. Ὅμως ἀγαθὴ
„ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν
„πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ
„Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἰδοὺ τοῖς δούλοις, μόνε Βασιλεῦ ἀπεγράφης, Καίσαρος γνώμῃ θέλων με δουλείας, ἀπαλλάξαι ψυχοφθόρου. πόλει Βηθλεὲμ προφθάσας δέ, σαρκὶ τεχθῆναι, βροτοὺς εἰς Οὐρανούς, φέρων τοὺς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, τὰ σὰ γενέθλια.

Ὡραῖος κάλλει, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Παρθένε πέφυκεν, Υἱός τε καὶ Δεσπότης τῶν ἁπάντων. ὃν ὥσ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ὥσπερ ὡραία Δάμαλις ἐν τῷ σπηλαίῳ, τῆς Βηθλεὲμ προέρχῃ, τεκεῖν ὑπερφυῶς, ὅπως εὐεργετήσῃ καὶ σώσῃ, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Σὲ φωτοδότα, Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καθυποδύντα μήτραν, καὶ τεχθῆναι ὑπὲρ λόγον βουληθέντα, πόῤῥωθεν Ἀστὴρ ἐμήνυσε, τοῖς Ἀστρολόγοις νυκτὶ κεκρατημένοις, καὶ πλάνης σκοτασμῷ οὖσι, καὶ προσκυνήσαντες πίστει, δῶρα κομίζουσιν.

Ἡ γῆ χορεύει, ὥσπερ αἰσθομένη τὴν Θείαν ἐπιδημίαν, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν ἀποῤῥήτως ἐκ Παρθένου, ἤδη ἀνατέλλειν μέλλοντος. ὁ Οὐρανὸς δέ, ἀνακηρύττει τοῦτον, ὡς φθόγγῳ μυστικῷ, Ἄστρου ἀνατολῇ φαινομένου, τοῖς Μάγοις πόῤῥωθεν.

Φέρει Υἱέ μου, ὅλην τοῦ Πράγματος τὴν ἰδέαν, καὶ πῶς σε φέρω, ὅμοιον ἐμοὶ κατὰ πάντα γεγονότα; ἔλεγεν ἡ Ἀπειρόγαμος ἐκπληττομένη. ἣν ὡς Θεοῦ Μητέρα, τιμήσωμεν πιστοί, πάντες καὶ ἐν αἰνέσει συμφώνως, δοξολογήσωμεν.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδοὺ ἡ πάντων, ἦλθεν ἀνάκλησις, ὁ ἱλασμὸς τὸ φῶς, ἡ παντελὴς ἀπολύτρωσις, θησαυρὸς ὁ πολύτιμος κρύπτεται, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ. οὓς πλουτιζόμενοι, Μάγοι τὸν χρυσὸν ὡς Βασιλεῖ, ἐπικομίζουσιν.

Χριστοῦ Ποιμένες, ἐπαγρυπνήσατε, καὶ νοητῶς ἐν Πόλει, Βηθλεὲμ παραγίνεσθε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε· δόξα μεγαλωσύνῃ, τῷ εὐδοκήσαντι, βρέφος ὁραθῆναι καθ' ἡμᾶς, δι' ἀγαθότητα.

Σαρκὶ σπαργάνοις, ἐνειλισσόμενος, ὁ σπαργανῶν ὁμίχλῃ, Ἰησοῦ μου τὴν θάλασσαν, τὸν δεσμὸν τῆς κακίας διέῤῥηξας, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, πάντας συνέδησας, τοὺς διαλυθέντας προσβολαῖς τοῦ πολεμήτορος.

Παστὰς καὶ Θρόνος, τοῦ Βασιλεύοντος, Ὄρος Θεοῦ, καὶ Πόλις ἐκλεκτή, καὶ Παράδεισε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη ὁλόφωτε, φώτισον τὴν ψυχήν μου, νέφη διώκουσα, τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγήν.

Οἱ νοητοὶ τοῦ Κυρίου θησαυροί, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον, οἱ πολλοὺς θησαυροῦντες, καὶ βλύζοντες, τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἐπιφάνεια, καὶ τὰ πλήθη τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Οἱ ἀσφαλεῖς τῶν Πιστῶν προασπισταί, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι, καὶ ἀπόρθητοι πύργοι τῆς Πίστεως. ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, Ἀθλοφόροι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ ἱερὸς τῶν Μαρτύρων σου χορός, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύει σε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα δωρήσασθαι, ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Θεοτοκίον.

Ἡ Βηθλεὲμ προανοίγει τὴν Ἐδέμ, καὶ ὁ ἐκ σοῦ προερχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει σαρκούμενος, ὑπερφυῶς. ὃν ἱκέτευε, Θεοτόκε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγήν, τὴν δι' Ἁγίων, ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν, Χριστὲ μεγαλύνομεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σὺν Θεοδούλῳ στέψωμεν, Ζωτικὸν Ἀγαθόπουν, καὶ Σατορνῖνον Πόμπιον, ἅμα Εὐνικιανῷ, τὸν ἔνδοξον Βασιλείδην, Εὔπορόν τε τὸν θεῖον, τὸν κλεινὸν Γελάσιον, καὶ Εὐάρεστον ὕμνοις, χαρμονικῶς. ταῖς πρεσβείαις τούτων, ὅπως ῥυσθῶμεν, πταισμάτων καὶ στεφθείημεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Οἱ ἀρετὴν ἀσκήσαντες, καὶ νεκρῶσαι τὰ πάθη, ἐν ἐγκρατείᾳ σπεύσωμεν. ὥσπερ τρίτον δῶρον, μετὰ ποιμένων καὶ Μάγων, πρᾶξιν ἐπαινουμένην, καὶ θεωρίαν εὔστοχον, νῦν προσάξωμεν πίστει, τῷ ἐν σαρκί, γεννηθῆναι μέλλοντι ἐκ Παρθένου, Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι, τὴν ἡμῶν Σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Η. προσόμοια. Ἦχος Πλ. β.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ προσενωθὲν τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ προκηρυχθὲν, τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων, Μυστήριον ἐφάνη, καὶ Θεὸς ἐνηνθρώπησε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, κτίζεται, ὁ Ἄκτιστος βουλήσει,

λήσει, ὁ ὢν γίνεται, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὑμνῶ σε Βασιλεῦ, τοῖς Σπαργάνοις εἱλιχθέντα. λύεις γὰρ σειρὰς, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων, καὶ δόξῃ ἀκηράτῳ, καὶ ἀφθάρτῳ τιμήσας με, ὅλον τῷ Πατρὶ προσωκειώσω, δημιουργῶν καὶ ἀναπλάττων. διὸ κράζω σοι· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, προϊὸν καὶ ἐκ Παρθένου, λάμψαν τοῖς ἐν γῇ, δι' Ἀστέρος κατιδόντες, οἱ Ἀστρολόγοι Μάγοι, Περσικὴν ἀπετίθεντο, σκότος καὶ ἀστρῴαν πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι, Θεῷ ἔψαλλον· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Χλεύην ἐμμανῶς, τῶν Νηπίων ἐκθερίζει, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἐμπαιχθεὶς Ἡρώδης Μάγων· καὶ χεῖρα μιαιφόνον κατὰ σοῦ αἴρειν ᾤετο. ἀλλ' ἐπιδημεῖς τοῖς Αἰγυπτίοις, σκότος τὸ βαθύτατον διώκων. μεθ' ὧν ψάλλομεν· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα.

Ψάλλων ὁ καινὸς, Ἰσραὴλ τὸ καινὸν ᾆσμα, ᾄδων τὴν ᾠδὴν, τὴν οὐράνιον ἐκείνην, εὐφράνθητι καὶ τέρπου, καὶ ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἄγε δὴ φαιδρῶς τὰς Ἑορτάς σου, ὁ ἐκ Θαιμὰν Θεὸς σαρκὶ ἐφάνη. αὐτὸς μέλλει δὲ, ἐν Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, λουθῆναι ὡς ἄνθρωπος.

Καὶ νῦν.

Ὤφθης ἐπὶ γῆς, καὶ Βροτοῖς συναπεγράφης, Καίσαρος θεσμοῖς, σὺν τοῖς δούλοις ἀπεγράφης, ἐπλάσθης οὐκ ἐτράπης, ἀναλλοίωτος, ἔμεινας, ὅλος ὢν Θεὸς, κἂν ἐσαρκώθης. δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, τιμὴ αἴνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ νῦν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στ. προσόμοια, Προεόρτια. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἡ γῆ πᾶσα βλέπουσα Θεοῦ, κάθοδον εὐφραίνεται. Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν. Οὐρανὸς φθέγγεται, διὰ τοῦ Ἀστέρος. Ἄγγελοι δοξάζουσι. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμάζουσι. Φάτνη εἰσδέχεται, ὥσπερ θρόνον σε πυρίμορφον. ἐπαγάλλου, ταῦτα Μῆτερ βλέπουσα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἦλθες περικείμενος, ἐμῆς μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, Υἱέ μου ἄναρχε, Πατρὸς τοῦ ἀνάρχου, ἀπόρρητον Γέννημα. πλουτίσαι γὰρ προείλου πτωχεύσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν πτωχείαν ἣν περίκεισαι. ἀνυμνῶ σου, Κύριε τὸ εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὡς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι. ἦλθον τὸν Κόσμον γὰρ, ὅλον ἀφελέσθαι, τὸν Ἀδὰμ ὃν ἔπλασα, κακίστῃ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, ξύλου γευσάμενον, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενον, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενον.

Δόξα. Ἦχος γ'. Τοῦ Στουδίτου.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὐ βία τυραννικὴ, οὐ θωπεία ἀπατηλὴ, οὐ μελῶν ἐκκοπαὶ, οὐδὲ θανάτου ἀπειλαὶ, τῆς πρὸς τὸν θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι δεδύνηνται. διὸ παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων αἰτήσασθε, παρὰ Χριστοῦ, λαβεῖν εὐχαῖς ὑμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητὴς, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰώνων Βασιλεύς. ἡ φλογίνη Ῥομφαία, τὰ νῶτα δίδωσι. τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, αἱ Οὐράνιαι Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐπὶ Γῆς ἀναμίγνυνται. Ἄγγελοι σὺν τοῖς Ἀνθρώποις, κραταιὰν πανήγυριν συγκροτοῦσιν. οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενεγκάμενοι. ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χερουβικὸν, χωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεὸν, καὶ βαστάζουσαν ὃν τὰ Χερουβὶμ, μετὰ φόβου βαστάζουσιν. ὅπως παρέξῃ τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'.

Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας. Ἡ Ἀκολουθία ἡ Προεόρτιος, καὶ τῆς Ἁγίας.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῇ κδ'. τοῦ Μηνὸς, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων, μετὰ τῶν Προεορτίων, ἤγουν. Προεορτάσωμεν λαοί. καὶ τὰ ἕτερα δύω. Προηγεῖται δὲ ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων. Λέγονται δὲ μόνον, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ Προκείμενον, ὡσαύτως καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων, μετὰ τῶν Προεορτίων, ὡς εἴρηται.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν. ἡ Χριστοῦ ἀνάδειξις πεφανέρωται. τῶν Προφητῶν τὰ κηρύγματα, τὸ πέρας ἐδέξαντο. ὃν γὰρ ἔφησαν σαρκὶ, τοῖς Βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι, ἀποτίκτεται, ἐν Ἁγίῳ Σπηλαίῳ, καὶ ἐν Φάτνῃ, ἀνακλίνεται ὡς Βρέφος, καὶ σπαργανοῦται ὡς Νήπιον.

Προεόρτια ᾄσματα, διανοίας εὐθύτητι, τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προηχήσωμεν. ὁ γὰρ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, συνὼν καὶ ὁμότιμος, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐνδυσάμενος φύραμα, μέλλει τίκτεσθαι, Βηθλεὲμ ἐν τῇ Πόλει, οὗ τὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον Ποιμένες, μετ' Ἀγγέλων ὑμνήσωμεν.

Ἑρμηνεύσατον Σύλληψιν, καὶ ἀνέκφραστον Γέννησιν, ἡ Παρθένος βλέπουσα, κατεπλήττετο, καὶ προσεφθέγγετο χαίρουσα, ὁμοῦ καὶ δακρύουσα· ἐπιδάσω σοι μαζὸν, τῷ τὰ σύμπαντα τρέφοντι, ἢ ὑμνήσω σε, ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν μου; ποίαν εὕρω, ἐπὶ σοὶ προσηγορίαν; ἀκατονόμαστε Κύριε.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἁγίας. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε προμηθείᾳ θεϊκῇ, προγινωσκομένη προῆλθες, ἔξω τῆς Πόλεως, Κόσμου τὴν τερπνότητα, σοφῶς κατέλιπες, καὶ ψαλμῶν ἐπακούσασα, τερπνῆς μελῳδίας, θείας ἐπιγνώσεως, φωτὶ κατηύγασε, φόβον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, θεῖον καὶ Σωτήριον Πνεῦμα, τοῖς συνοδοιπόροις σου τεκοῦσα σεμνή.

Ὅτε ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ, τοὺς σοὺς ὑπηρέτας προθύμως, αὐτῷ προσήγαγες, προῖκα τούτους ἔμψυχον; ὥσπερ ἐνέγκασα, μιμουμένους στερρότητα, τὴν σὴν Εὐγενία, πίστει τε καὶ χάριτι, σαφῶς ἐκλάμποντας, πᾶσαν ἀρετὴν ἀσκουμένους, Μάρτυρας θεόφρονας ὄντως, πᾶσι τὴν εὐσέβειαν κηρύττοντας.

Αἴγλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καταλαμπομένη Παρθένων, Χριστῷ προσάγεις χορὸν, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ταύτας ζωγρήσασα, καὶ τὸν δρόμον δεικνύουσα, τῆς ἄνω πορείας, αἵμασι λαμπρύνεσθαι, Μαρτύρων ἔπεισας. ταύταις, συγχορεύουσα Μάρτυς, πόθον νῦν κατάλληλον εὗρες. ὄντως τὴν ἀπόλαυσιν Πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ἤδη καιρὸς ἤγγικε τῆς Σωτηρίας ἡμῶν. εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ Γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, ἀκούσατε Ὄρη καὶ Βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ, ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ, ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν τῶν ὅλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν. ὃν Ἰωσὴφ κατιδὼν, τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον, ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια,

θλια, καὶ τὸν νῦν ἐπάραντες ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ, ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον. ἠνέῳκται γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς, Θεοῦ προερχομένου, τέλειος ὑπάρχων ὁ αὐτὸς, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι. διὸ κράξωμεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος. Ἅγιος Ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθεὶς, Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, Τριὰς Ἁγία δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄκουε Οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ Γῆ. ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, πρόεισι τεχθῆναι ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου. εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου. ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ, ὅτι ὁ ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης Κτίσεως ἀναπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β΄.

Βυζάντιος.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν. καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος. Χρυσὸν καὶ Λίβανον καὶ Σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε. ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρὸς, ὅνπερ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο, τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς, πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἀπεγράφετό ποτε, σὺν τῷ Πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι. ἀλλ᾽ ὡς τερπνὸν Παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸν παρόντα προεόρτιον Κανόνα, εἰς δ΄.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πά-
„ λαι, διώκτην Τύραννον, φάτνῃ
„ κρυπτόμενον, κτεῖναι ἐζήτει ὁ Ἡρώδης.
„ ἀλλ᾽ ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν· τῷ
„ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ἐξέλιπεν ἤδη· ᾧ γὰρ ἀπόκειται, καθὼς προγέγραπται, ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία, Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθε, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, δι᾽ ἄκραν ἀγαθότητα.

Βηθλεὲμ Ἐφραίμου, ἡ Πόλις Ἰούδα. ἐν σοὶ γὰρ τίκτεται, Χριστὸς ὁ Κύριος· ἡ Οἰκουμένη σκιρτάτω, δεχομένη ἀπολύτρωσιν. χορευέτω ἅπασα, ἡ Κτίσις ἑορτάζουσα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων, βουλόμενος σῶσαι ὁ ὑπεράγαθος, μήτραν ἐσκήνωσεν, ἀπειρογάμου Παρθένου. καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται. τοῦτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
„ τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦ-
„ σα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμ-
„ βητικῶς συνείχετο, οὐκ ἔστιν Ἅγιος,
„ πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.

Δούλου φορέσαι σχῆμα, ἠθέλησας, ὅπως με τῆς δουλείας, τοῦ πονηροῦ λυτρώσῃ· ὑμνολογῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, Λόγε Πατρὸς συνάναρχε, καὶ συναΐδιε. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ἔρχεται ἡ Παρθένος, τὸν Κύριον, ἀποτεκεῖν Σπηλαίῳ. προφθάσατε οἱ Μάγοι. Ποιμένες νῦν παραγίνεσθε, ὕμνον ἐξ ὕψους Ἄγγελοι, ἐπανακράξατε, ὤφθη τῶν βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ζητῶν με τὸν πλανηθέντα, φιλάνθρωπε καὶ σπήλαιον δεχθέντα, λῃστῶν δι᾽ ἔργα ἄκαρπα νῦν παραγέγονας, ἐκ τῆς Παρθένου σήμερον, τεχθῆναι Δέσποτα, δόξα Λόγε τῇ ἐλεύσει σου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα· σὺ ἐκ Θαιμὰν σαρκούμενος, ἥκεις Λυτρωτά, τὸν Ἀδὰμ ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

Ἡ φωταυγὴς Νεφέλη ἔρχεται, ἀνατεῖλαι Χριστόν, ἐκ μητρικῶν λαγόνων, δικαιοσύνης ἥλιον, ἅπασαν τὴν γῆν, φρυκτωρίαις ἐνθέοις, καταλαμπρύνοντα.

Θεὸς ἀνθρώποις ὤφθη ὅμοιος, καὶ πτωχεύει σαρκί, ἵνα ἡμᾶς πλουτίσῃ, καὶ ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται. τοῦτον οἱ πιστοὶ καθαρᾷ διανοίᾳ, ὑποδεξώμεθα.

Ἰδοὺ Χριστὸς ἐν πόλει τίκτεται, Βηθλεὲμ τὴν Ἐδέμ, ὅπως ἡμῖν ἀνοίξῃ, παρακοῇ τὸ πρότερον, ὄφεως κλοπῇ, κεκλεισμένην, ἐνθέως πανηγυρίσωμεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, ἑαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου μορφήν, ἐκ Παρθένου φορέσαντα, Λόγε Θεοῦ· εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.

Καρδία πᾶσα, γηγενῶν σκιρτάτω, εὐφραινέσθω ἡ Κτίσις, ὁ Κύριος γεννᾶται, ἐκ Κόρης Ἁγνῆς, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ, καὶ Μάγοι αὐτῷ, προσκομίζουσι δῶρα νῦν ἐπάξια.

Λαὸς ὁ πάλαι, ἐν σκιᾷ θανάτου, καθεζόμενος βλέψον τὸ φῶς σοι ἀνατεῖλαν, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πολλῆς θυμηδίας ἐμπλήσθητι τὸν πτωχεύσαντα Λόγον, μεγαλύνων ἀεί.

Μικρῷ Σπηλαίῳ, ἔρχῃ χωρηθῆναι, ὁ ἀχώρητος φύσει, ὅπως με σμικρυνθέντα, τῇ παραβάσει, μεγαλύνῃς δι' οἶκτον ἀμέτρητον. προσκυνῶ σου, τὴν εὐσπλαγχνίαν Μακρόθυμε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με. καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι, ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Νόμων σε ἡ Παρθένος, τῶν τῆς σαρκὸς δίχα Κύριε, παραγίνεται ἀποκυῆσαι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, σαρκί, προσανακλινεῖ σε ὡς νήπιον.

Ξένον γεγεννημένον, παραβάσει με ὁ Ὑπέρθεος, τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, δι' οἶκτον πολίτην, οὐρανοῦ ἀποδείκνυσιν.

Ὄρη τε καὶ νάπαι καὶ κοιλάδες εὐφράνθητε, ὁ γὰρ Χριστὸς σαρκὶ γεννᾶται, ἀνακαινίζων τὴν Κτίσιν, φθαρεῖσαν πονηραῖς παραβάσεσιν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε σμικρότατον Λόγε, καθυποδέξεται Σπήλαιον; τὸν πτωχείᾳ πολλῇ, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ ἀφελόμενον, καὶ σοῦ τῆς θείας χάριτος, τοὺς ἀνθρώπους πλουτίσαντα;

Ῥήματα ξένα Ποιμένες, ἀκηκοότες κατέσπευσαν Βηθλεὲμ κατιδεῖν, καὶ ἐν φάτνῃ καὶ ἀλόγων τὸν λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἅπαντας, εὐσεβῶς προσεκύνησαν.

Στόματι καὶ καρδίᾳ, τὸν ἐν σαρκὶ ἀφικόμενον, γεννηθῆναι Χριστὸν ἐν Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ὑμνολογοῦσαι σπεύσωμεν, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Νόμον Πατρῷον, οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι νέοι, προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προστάγματος ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὑπὲρ λόγον, μόνον Κύριον σεσαρκωμένον Κόρη, καὶ περικείμενον, τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁμοίωμα, κατέχουσα ἀγκάλαις, καὶ προσκυνοῦσα, καταπασπαζομένη μητρικῶς, τέκνον ἔφης γλυκύτατον, πῶς σε οὕτως κατέχω, τὸν κατέχοντα χειρὶ πᾶσαν τὴν Κτίσιν, καὶ χειρὸς δουλείας, αὐτὴν ἐλευθεροῦντα;

Ὑμνολογῆσαι, θεῖοι Ἄγγελοι, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, διατρεπίσθητε. Μάγοι δῶρα ὁδηγούμενοι, προσάξατε ἀστέρι. Ποιμένες τοῦτον ᾄσατε, ἰδεῖν ταῖς μητρικαῖς, ὥσπερ νήπιον κράζοντες, καθήμενον ἀγκάλαις τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς Νεφέλη, Παναμώμητε, πῶς ἀπαργανώσει νέφει τὸν ἐπενδύοντα. Οὐρανοὺς ἀρρήτῳ νεύματι; πῶς ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἐπανακλινεῖς, τὸν τῆς ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, διὰ ἔλεος ἄμετρον, ῥυσάμενον Δεσπότην; ὃν πᾶσα προσκυνεῖ φόβῳ Κτίσις, ἀνυμνολογοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς „ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσ„μιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑ„πάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου. καὶ γὰρ τὸν πό„θον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ Χρι„στιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε δοχεῖον ἄχραντον, χαρᾶς ἀνεκφράστου. ἰδοὺ γὰρ ἔρχῃ τέξασθαι ἐν Σπηλαίῳ, ἀπορρήτως τὸν Δεσπότην, μέλλοντα τὴν Κτίσιν ἅπασαν, καταφθαρεῖσαν, τῇ παραβάσει πρώην, καινίσαι ἀληθῶς, τοῦτον ὑμνολογοῦντες ἐν πίστει, σὲ μεγαλύνομεν.

Ψυχαὶ δικαίων πᾶσαι, ὑποχθόνιαι ἅμα ἀγαλλιᾶσθε. ἡ πάντων ἀπολύτρωσις, ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, πόλει Βηθλεὲμ τικτόμενος. ἀστὴρ δὲ τοῦτον καταμηνύει. Μάγοι ζητοῦσιν εὐσεβῶς. ὅνπερ κατιδόντες Σπηλαίῳ, θάμβους ἐπλήσθησαν.

Ὡς Οὐρανὸν σε ἄλλον, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε δικαιοσύνης, Ἥλιον ἡμῖν, ἐκ λαγόνων παναγίων, μέλλοντα ἀνίσχειν Ἄχραντε φωταγωγοῦντα, τοὺς ἐν σκότει ὄντας, θανάτου καὶ φθορᾶς. ὅθεν χρεωστικῶς ἐν αἰνέσει, σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α΄. στιχολ. κάθ.
Ἦχος πλ. β΄.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις, νῦν πεπλήρωνται. ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αὔριον τίκτεται, ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου. ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες. ἀγραυλοῦσι Ποιμένες. ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολ. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν, καταπαύων ᾆσμα, στρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων. παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες, κράξατε ἀνυμνοῦντες, ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα, ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες. οἱ δύο προεόρτιοι, μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ι΄. καὶ τῆς Ἁγίας, εἰς δ΄. Κανὼν προεόρτιος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Καὶ σήμερον δὲ, Σάββατον μέλπω μέγα.

Ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

„Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα „πάλαι, διώκτην τύραννον, φάτνῃ „κρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης, „ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν. τῷ „Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, γενέθλιον ὕμνον, καὶ προεόρτιον, ᾠδήν σοι ᾄσομαι, τῷ τῇ γεννήσει σου θείαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ πρὸς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φάτνῃ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου, ὑπὲρ νοῦν ὡράθης γὰρ, διπλοῦς φύσει Θεάνθρωπος.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, κλίνας ἐλήλυθας, τοὺς Οὐρανοὺς ἕως γῆς. ὡς γὰρ ἐν πόκῳ κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ Παρθενικῇ, ἐξ ἧς νῦν τεχθήσεσθαι, διπλοῦς ἔρχῃ Θεάνθρωπε.

Ἕτερος Κανὼν προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Κατὰ ἀλφάβητον. Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἀπογραφῆς Καίσαρος θεσμῷ, θέλων ἀπογράψασθαι, βίβλῳ ζωῆς Παμβασιλεῦ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

πλεῦ τὸν ἄνθρωπον, ξένος εἰς τὰ ἴδια, παραγέγονας, τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ Παραδείσου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος.

Βηθλεὲμ ὑπόδεξαι Χριστόν, σοὶ γὰρ σωματούμενος, ἐπιδημεῖ, τὴν Ἐδὲμ ἐξανοίγων μοι. εὐτρεπίζου Σπήλαιον, τὸν ἀχώρητον, θεωρῆσαι χωρούμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστός, ξένην ἀναγέννησιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, εὐφράνθητι ἔρημος, ἡ οὐ τίκτουσα, τῶν βροτῶν φύσις ἅπασα, ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Εὐφημίης μέγα κῦδος, ἐν ᾄσμασιν ἔξοχα μέλπω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος καὶ Εἱρμός, ὁ αὐτός.

Εὐφημία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περιχορεύουσα, χαρμονικῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασιν, ὡς Παρθένος ἄμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς στεφανηφόρος Πανόλβιε. χαίρει δωρηθῆναι, πρέσβευε τοῖς πόθῳ ἀνυμνοῦσί σε.

Ὑμνῳδίας Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, θείας ἐπακούσασα, πρὸς ὑψηλὴν, ἐπτερώθης εὐφημίαν. ὡς γὰρ φῶς ἐνέγραψε, τῇ καρδίᾳ σου τῶν, ᾀσμάτων τοῦ Πνεύματος, ἡ Θεολογία, πᾶσαν ἀθεότητα διώκουσα.

Γυναικείας φύσεως ὁ σὸς, νοῦς ἐπιλαθόμενος, πρὸς ἀνδρικὰς, ἐνεργείας ἀνέδραμεν, ἀνδρωθεὶς τῇ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐφραινόμενος, Μάρτυς Εὐφημία, θείας εὐφημίας ὁ ἐπώνυμος.

Ἐλλαμφθεῖσα φέγγει νοητῷ, πλείστης τῆς ἐλλάμψεως, συμμετασχεῖν, ἀπεργάσω Θεόσοφε, ἧς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, λυτρουμένη τῆς ἁμαρτίας ἀξίωσον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Μάρτυς Εὐφημία Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῷ, ξύλῳ τῆς ζωῆς Ἁγνή, πρὸς τὴν ζωήν, οἱ πιστοὶ ἀνεκλήθημεν, τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι ὑπὲρ ἔννοιαν, Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ. ᾯ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα, πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ κρυπτόμενον, θαμβητικῶς συνείχετο, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.

Σύμβολα τῆς ἀρρήτου, σαρκώσεως, παραδεικνὺς Οἰκτίρμον, ἐπλήθυνας ὁράσεις καὶ προφητείας ἐνέπνευσας. ἃς νῦν ἐλθὼν ἐπλήρωσας, σαρκὶ τικτόμενος, Κόρης ἐξ Ἁγνῆς ἐν πόλει Δαβίδ.

Ἥπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται, τικτόμενον τὸν Κτίστην. τὴν δόξαν ἐξ Ἀγγέλων, Οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δέ, ἐκ τῶν Ποιμένων αἴνεσιν, ἐκ Μάγων δῶρά τε, Κόσμου τε πάντες ἐπίγνωσιν.

Μάντεως χρησμολόγου, προβλήματα, Βαλαὰμ νῦν πληροῦνται, ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον ἐξ Ἰακὼβ καὶ ὡδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης Ἥλιον, δῶρα κομίζοντας, Μάγους ἐκ Περσίδος ἄνακτας.

Ἄλλος. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος.

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῶν κακῶν με Κύριε, ἐνειλήθης σπάργανα, ὥσπερ βρέφος ἔρχῃ φιλάνθρωπε, προσκυνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ἐν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρθένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσει Σπήλαιον, ὡς οὐρανὸν κατῴκησας, τὰς μονάς μοι εὐτρεπιζόμενος, τὰς ἐκεῖθεν Οἰκτίρμον Πολυέλεε.

Ἄλλος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, προσηνέχθης διανοίᾳ τελειοτάτῃ, τὸν πλοῦτον τὸν φθειρόμενον ἀπεσείσω, βοῶσα Πάνσοφε· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ἡ πάναγνος ἐγνώσθη σου καθαρότης, διέλαμψε τῶν ἄθλων σου ἡ στερρότης, τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω κράζουσα·

ζουσα· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθης, ἐτήρησας τὸ καύχημα τῆς ἁγνείας, ἐγένου περιδέξιος τῇ σοφίᾳ, Χριστῷ κραυγάζουσα, σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε. Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν παμμάκαρτον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον Σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ Θεόφρονες ἐκβοῶντες· οὐκ ἔστιν ἄμωμος, ὡς σὺ Παμμάκαρτε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν. ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα. τῆς Ἁγίας. Ἦχος πλ. δ΄.
Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐνασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σωζομένους τῷ Κτίστῃ σου. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἔνδοξε. ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὗρες, ζωὴν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σου πάντοτε, Εὐγενία ἰσάγγελε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καὶ νῦν. προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προσυπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφορῆσαι τὰς ἀρετὰς, καὶ ᾆσαι τὸ τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινὸν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν Ἀββακοὺμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα, σὺ ἐκ Θαιμὰν σαρκούμενος, ἥκεις Λυτρωτὰ, τὸν Ἀδὰμ ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

Ἐγγίζει ἥκει, νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία Κόσμου. εὐτρέπιζε Σπήλαιον, πόλις Βηθλεὲμ, καὶ σὺ Μάγοις Ποιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

Ῥωμαλεότητι Θεότητος, συγκραθεὶς τοῖς βροτοῖς, ἑνώσει ἀσυγχύτῳ σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, Σῶτερ τοῦ Ἀδὰμ ἀφθαρτίζεις καὶ σώζεις ἐν τῷ προσλήμματι.

Ὁ Λόγος σὰρξ ὀφθεὶς παχύνεται, καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν, ἀῤῥήτῳ προμηθείᾳ. δεῦτε πιστοὶ ὀψώμεθα, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἡ κτίσις μου, τὴν παλαίωσιν πᾶσαν ἀπόῤῥιψον, τὸν Κτίστην κτιζόμενον, καὶ καινουργοῦντά σε βλέπουσα, νήπιον γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ πρῶτον σε κάλλος, ἐπανάγοντα.

Θαυμάζοντες τὸν παράδοξον τόκον ἐφίστανται, Μάγοι ὁδηγούμενοι, θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν, Ἥλιον ἀνίσχοντα, Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης, δῶρα φέροντες.

Ἰδοὺ ἥκει, ἡ Παρθένος ὡς δάμαλις φέρουσα, τὸν μόσχον ἐγγάστριον, τὸν σιτό- τὸν ἀφαιρούμενον, Κόσμου ἁμαρτήματα· ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις ἑορτάζουσα.

Κηρύγματα, Προφητῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν, μηνύοντα εἴληφε, σήμερον πέρας σωτήριον. ἦλθε γὰρ ἐπέφανε, διὰ σαρκὸς, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσιν.

Ὁ αὐτός.

Ἐλήλυθας, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ὁ ἄψιστος, σαυτῷ μνηστευσάμενος, τὰ Παρθένων συστήματα, σὲ μόνον ποθήσαντα, τὸν τῶν Παρθένων, Νυμφίον γνωριζόμενον.

Γενέσεως, σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ κάλυμμα, παλιγγενεσίας δὲ μὴ φθειρόμενον ἔνδυμα, Μάρτυς πανοίδιμε, φωτοειδῶς, ἠμφιάσω τῷ βαπτίσματι.

Ἀνέτειλεν, ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῇ καρδίᾳ σου, τῆς πλάνης διώκουσα, τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, Μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία Καλλιπάρθενε.

Κοσμίως σου, καὶ ὡραίως τὸν βίον ἐφαίδρυνας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, σαρκὸς

τὰ πάθη μαράνασα. ὕστερον ἀθλήσει δὲ περιφανῶς, Εὐγενία διαλάμπουσα. Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα, τῶν Ἀγγέλων ἐγένου Παμύμνητε, τοῦ Πατρὸς γεννήσασα βουλῆς μεγάλης τὸν Ἄγγελον, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, τὸν φιλάνθρωπον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς „συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς „ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐ„κραύγαζεν. ἡ Παρθένος ἰδοὺ γαστρί, ἕ„ξει καὶ τέξεται σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάν„τες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ Πλαστουργὸς χοϊκὸς σχηματίσας. Φάτνη γὰρ καὶ σπάργανα καὶ σπήλαιον τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα. ὁ δὲ Μνήστωρ τῆς σῆς Μητρός, σὸς δὲ νομιζόμενος Πατὴρ κατὰ σάρκα, τοῦ φύσαντός σε Πατρός, νῦν σχηματίζει βουλήν.

Διὰ τῆς Σμύρνης τὸ θνητόν, διὰ Χρυσοῦ τὸ Βασίλειον κράτος, διὰ δὲ Λιβάνου τῆς Θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμφαίνουσι, Βασιλεῖς Ἐθνῶν, ἀπαρχαὶ δωροφοροῦντές σε, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, Βηθλεὲμ ἐξ ἀλοχεύτου Μητρός.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθών, ὁ τοῦ Πατρὸς Συναΐδιος Λόγος, σαρκικῶς κατῴκησας τὸ σπήλαιον, ὡς θρόνῳ τῇ Φάτνῃ χρησάμενος. καταπλήττεις δέ, τῇ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου, Μάγους καὶ Ποιμένας, Ἀγγέλους τε ἐξιστᾷς, δόξα κραυγάζοντας.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Λαὸς ὁ ποτέ, σκότει καθεζόμενος ἴδε τοῦ τὸ φῶς, λάμψαν τὸ ἀνέσπερον. ὅπερ ὁ ἀστὴρ πάλαι ἐμήνυσε, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος Ἀναξι.

Μικρὸν ὑπελθεῖν, Βασιλεὺς ὁ μέγας σπεύδει Σπήλαιον, καὶ σμικρυνθέντα με, ὅπως μεγαλύνῃ, καὶ πτωχεύσαντι, τῇ ἀμέτρῳ πτωχείᾳ, πλουτίσῃ ὁ Ὑπέρθεος.

Νῦν ἐξ Ἰακώβ, Βαλαὰμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστός, Ἐθνῶν κυριεύσετε, καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι, ἡ αὐτοῦ Βασιλεία, μένουσα ἀδιάδοχος.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Δρόμον τὸν σόν, ἀθυμούμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν, ὄφις ὁ ψυχόλεθρος Ἀθληφόρε, ἀναρριπίζει πειρασμοὺς σοι ποικίλους, τὸν σὸν τόνον λύειν πειρώμενος. τοῦτον δὲ Θεόφρον Ἁγνὴ κατεπάτησας.

Ὅλη καλή, τῶν καλῶν τῷ δοτῆρι καὶ εὐεργέτῃ, καὶ ψυχῶν Νυμφίῳ Χριστῷ, ἐφάνης ἠγλαϊσμένη, Ἀσκητῶν ἐν ἀσκήσει, καὶ Μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, Μάρτυς Εὐγενία, Χριστοῦ Καλλιπάρθενε.

Στέφος τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων. τὴν θείαν ἐτίμησας γὰρ σοφίαν, πλοῦτον καὶ δόξαν, πατρικὴν παριδοῦσα, καὶ συντόμως ἀκολουθήσασα, τῷ πεποθημένῳ, Νυμφίῳ σου Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Ἡ σοῦ ζωή, ἀνατείλασα Κόσμῳ Θεογεννῆτορ, τοὺς πρὶν τῷ θανάτῳ κεκρατημένους, ἀνακαλεῖται, πρὸς ζωῆς ἀϊδίου μετουσίαν, τοὺς πίστει κράζοντας, ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις „κητῴοις Ἰωνᾶς. σοῦ γὰρ τὸν τύπον „φέρων, τοῦ τεχθέντος καὶ σαρκὶ φανέν„τος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε. „γεννηθεὶς γὰρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, ταφὴν „καὶ θάνατον, ἔμελλες ὑπελθεῖν, αὖθις „ἀναστήσεσθαι τριήμερος.

Ἀνῃρέθη, νῦν καὶ διῃρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῇ σῇ, ἐν σαρκὶ παρουσίᾳ, τὸ μεσότειχον Χριστὲ καὶ νῶτα, ῥομφαία πᾶσιν, ἡ φλογίνη δίδωσι, ζωηφόρου τῆς Ἐδὲμ δὲ ξύλου, μεταλαμβάνω πιστῶς, ἀθανάτων φυτῶν, αὖθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἁμαρτίᾳ, ᾅδης ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σοῦ. ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου, ἡ ἀναίδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τικτομένου σου Λυτρωτοῦ, ἐκ φυλῆς Δαβίδ, καὶ ἐπὶ θρόνου τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τεθειμένου σου φῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Βρεφοκτόνος, ἀλλ' οὐ Χριστοκτόνος, ἔφυ Ἡρώδης ὁ δεινός. εἰ γὰρ καὶ τῶν νηπίων

ὅσα-

ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, ἀλλὰ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς οὐκ ἴσχυσε, καταλήψεσθαι καὶ θανατῶσαι. ζωῆς γὰρ ὢν χορηγὸς, ἔλαθεν ὡς Θεὸς, θείᾳ δυναστείᾳ τὸν διώκοντα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ξενοτρόπως Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται ξενώσωμεν, ἁμαρτιῶν ἑαυτοὺς, καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, ταῖς πραέων ψυχαῖς οἰκιζόμενον.

Οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐν Πόλεσι, Βηθλεὲμ γεγένησαι. ἐν σοὶ γεννᾶται γὰρ, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τοῦ ποιμᾶναι λαὸν περιούσιον.

Πῶς σμικρόν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον, Κόσμῳ μὴ χωρούμενον, ἀπεριόριστε; πῶς ὁραθήσῃ νήπιος, ὁ Πατρὶ συνθρονούμενος Ἄναρχος; Ὁ αὐτός.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις οὐκ ἔδωκας, ἕως ἡδυπάθειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσας, καὶ καθαρὸν τῷ Κτίστῃ σου, σεαυτὴν ἀπετέλεσας σκήνωμα.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα, ἡ μεμελασμένη, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, συκοφαντεῖν θρασύνεται, τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου Πάνσοφε.

Εὐσταθηρὰν ἐπεδείξω τὴν ἔνστασιν, καὶ τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν πλουτήσασα, περιουσίᾳ πίστεως, Μοναστῶν καθηγήσω συστήματος. Θεοτοκίον.

Μυστικῶς ἐμύουν τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ Προφῆταί σου, Πάναγνε γέννησιν, πραγματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Κοντάκιον, προεόρτιον. Ἦχος γ.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. χόρευε ἡ Οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ὁ Οἶκος.

Πῶς θαυμάσω Παρθένον κυήσασαν, καὶ ἀστέρα τὸν τόκον μηνύοντα, βρέφος μετὰ σπαργάνων θεώμενος, μετὰ δώρων τοὺς Μάγους προσπίπτοντας; ὁρῶ καὶ φάτνην ἀτελεστάτην, καὶ Ἀγγέλους αὐτὴν περιθέοντας, καὶ τῷ πάντων Δεσπότῃ ἐμμελεῖς τὰς ᾠδὰς, καὶ βοῶντας τὸ, δόξα Θεῷ, τῷ ἐν ὑψίστοις, τῷ εὐδοκήσαντι γενέσθαι Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κοντάκιον ἕτερον τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ Κόσμου πρόσκαιρον, φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενὲς σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλώβητον σώζουσα, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία Πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Βίῳ καὶ λόγῳ καθαρῷ καὶ χάριτι Παρθένε, ἀεὶ κεκοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς σάρκα ἀνειληφότι, καὶ μεχθέντι ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις, εὐπρεπῶς ὁ Δεσπότης. ἁγνείαν γὰρ ὡς ἄσαρκος τηρήσασα Σεμνὴ, ὡς ἄμωμος Νύμφη, συνεισῆλθες αὐτῷ εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαεινὴ, τοῖς ἄθλοις πεποικιλμένη, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία Πανεύφημε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ. Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις
Εὐγενία.
Βαφὴν ἐβάψω δευσοποιὸν ἐκ ξίφους.
Τέτλαθι Εὐγενίη ξίφος εἰκάδι ἀμφὶ
τετάρτῃ.

Ἐξ Εὐγενείας εὐσεβὴς ὥς τις κλάδος
Προῆλθεν Εὐγενία δόξα τοῦ γένους.
Ῥώμης μὲν αὕτη τῆς παλαιᾶς ἐξέφυ,
Γεννήτορες δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου Πόλιν,
Ἐκ Βασιλέως εἰς τιμὴν εἰληφότες,
Σὺν Εὐγενίᾳ καὶ τεκούσῃ συζύγῳ.
Λαθοῦσα τοίνυν σὺν δυσὶν ὑπηρέταις
Ἐξῆλθε νυκτὸς φυγὰς ἡ Εὐγενία.
Καὶ προσρυεῖσα τινὶ τῶν Ἐπισκόπων
Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι καὶ λουσαμένη
Λουτρὸν τὸ θεῖον, ἀποκαρεῖσα τρίχας
Ἐξ Εὐγενίου λαχοῦσα κλῆσιν τρέχει.
Πρὸς τὴν μονὴν βαδίσασα ὄρθρου σὺν πόθῳ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μετῆλθεν ὡς ἅπασαν ἀρετὴν μόνοις.
Ἀγῶσι μόχθοις καὶ στάσει τῇ παννύχῳ,
Τοσοῦτον ἐξέλαμψε φωστὴρ ὡς μέγας,
Ὡς τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς προστασίαν,
Παρακαλούντων κατέχειν καὶ διέπειν,
Τοῦ προστατοῦντος ἐκλιπόντος τὰ κάτω.
Λόγοις δυσωπηθεῖσα φλογμῷ τοῦ πόθου,
Συγκατένευσε μὴ θέλουσα τῇ βίᾳ.
Οὕτως τὸν Εὐγένιον ὁ ψιλὸς λόγος,
Ἔδειξε πᾶσι λαμπρότατον καὶ μέγαν,
Πρᾶξις δὲ πάντας καὶ μόνη θεωρία,
Εἷλκε ξενικῶς ὡς σίδηρον μαγνῆτις,
Εἰς ἀπόλαυσιν τῶν καλῶν τῆς ἰδέας.
Ἀλλ᾽ ἡ μέλαινα τὴν ψυχὴν Μελανθία,
Σύμμικτος οὖσα τῷ λαῷ φεῦ τοῦ μύσους,
Ὡς εἶδεν Εὐγένιον ὡραῖον φύσει,
Ἔρωτι δεινῷ συσχεθεῖσα τῆς θέας,
Κενὴν πρόφασιν ἠξίου μακρὰν νόσον,
Ἣν εἶχε κρύφα καὶ κατὰ μόνας λέγει.
Ἄλλως γὰρ οὐκ ἔνεστι φυγεῖν τὴν νόσον.
Εὐγένιος δὲ συντριβεὶς τῆς καρδίας,
Τοῖς ἀπατηλοῖς τῆς Μελανθίας λόγοις,
Ἐξ ἁπλότητος εἴξας ὡς Θεοῦ φίλον,
Συγκατένευσεν ἀγνοήσας τὸν δόλον.
Ὡς δ᾽ οὖν ὁ οἶστρος τῆς Μελανθίας πλέον,
Ἀνῆψε πυρσὸς ὡς ἔρωτα καρδίας.
Καὶ τυφλὸς ὥσπερ ἀποβαλοῦσα κόρας,
Τὴν προσβολὴν ἔπραξεν αὖθις τοῦ πάθους.
Καὶ μὴ τυχοῦσα τῶν σκοπῶν ἀπερρίφη.
Τοιάδε συνέγραψε τῇ Εὐγενίᾳ.
Ὡς τῆς μονῆς τῆς δεῖμα Θεῖος προστάτης,
Γυναῖκας ἀγνὰς ἀπατῶν δόλου λόγοις.
Κἀμοὶ προσῆλθε πόρνος ὢν τολμητίας,
Ὁ γοῦν Ἔπαρχος καὶ Πατὴρ ὢν τῆς Κόρης,
Εὐθὺς ἀκούσας καὶ χόλου πλησθεὶς ὅλος,
Πρὸς τὴν μονὴν ἐκπέμψας ἐν πολλῷ τάχει,
Τὸν Εὐγένιον ὡς τῆς μονῆς προστάτην,
Καὶ τοὺς Μοναχοὺς ὡς κριτοὺς καὶ δεσμίους,
Καὶ ψευδολάτρας ἢ πλέον κακεργάτας,
Ὑπαρχικῷ βήματι παριστάμενος,
Ἀθέους ὑποχεῖν ἀποφαίνεται κρίσει.
Ὡς οὖν παρέστη τὰ μέρη πρὸς τὴν δίκην,
Ἤρξατο δ᾽ αὖθις τοῦ λέγειν Μελανθία,
Ὕβρεις κατοχέουσα θείου προστάτου,
Ἐπιγελῶσα λοιδοροῦσα στωμύλως,
Καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἐν θρασύτητι λόγων,
Ἐπιβοῶσα δεικνῦσα τοῖς φίλοις,
Δακτυλοδείκτως τοῦ μύσους ὡς ἐργάτην,
Καὶ τοὺς ὑπ᾽ αὐτὸν, οὓς φθορεῖς τολμᾷ λέγειν,
Τραγῶς ἀναβοῶσα καὶ λέγουσά πως.
Ἅπαντες ἀκούσατε τἀληθῆ λέγω,
Τῆς ἀνοχῆς σου Δέσποτα Παντοκράτωρ,
Χιτῶνα ῥήξας Εὐγένιος αὐτίκα,
Δείκνυσιν αὐτοῖς θαῦμα φρικτὸν καὶ ξένον,
Καὶ τοῖς παροῦσι προσλαλεῖ παρρησίᾳ.
Ἔδει μὲν ἡμᾶς ἀνέχεσθαι καὶ φέρειν,
Ὕβρεις γέλωτος καὶ κακώσεις σωμάτων,
Ἀλλ᾽ ἵνα μὴ τὸ σχῆμα τυγχάνῃ γέλως,
Ἐγὼ γυνὴ τὴν φύσιν εἰμὶ Θυγάτηρ,
Πατρὸς δικαστοῦ καὶ κριτοῦ μου φιλτάτου,
Μήτηρ δὲ τούτου σύζυγος τέξασά με.
Αὐτοὶ δ᾽ ἀδελφοὶ, καὶ γὰρ οὐ δούλους λέγω.
Ταῦτα λεγούσης τῆς καλῆς Εὐγενίας,
Ἅπαντες ἐξέστησαν, ὢ πρᾶγμα ξένον.
Μελανθίαν δ᾽ ἄνωθεν ἡ θεία δίκη,
Ὅπως μετῆλθε πᾶς ἀκούσας θαυμάσει.
Ὁ γοῦν Πατὴρ αὐτίκα τὴν δόξαν ἅμα,
Καὶ πλοῦτον αὐτὸν καὶ βίου φαντασίαν,
Γέννησιν ἀφεὶς ἀναγεννᾶται ξένην.
Ποιμὴν δὲ πιστὸς γίνεται τῶν ἐν Πόλει,
Καὶ μαρτυρικῶς διαβὰς ζωῆς τέλος,
Ταῖς τῶν ἀπίστων κατατρωθεὶς αἰκίαις
Χαίρων ἀπέπτη πρὸς μονὰς οὐρανίους.
Μήτηρ δὲ τάχει σὺν θυγατρὶ φιλτάτῃ,
Χώραν ξένην λιποῦσα καὶ τὴν πατρίδα.
Ποθοῦσα κατῴκησεν ἐν ταύτῃ πάλιν.
Καὶ δόγματος τεθέντος εἰδώλοις θύειν,
Τοὺς Χριστιανοὺς, ἢ θανεῖν κακηγκάκως,
Λάμψασα πᾶσι φανερῶς Εὐγενία,
Χειροῦ πόθῳ δὲ τῷ βαρεῖ πάνυ λίθῳ
Καὶ προσδεθεῖσα καὶ ῥιφεῖσα εἰς ὕδωρ,
Καὶ παραδόξως μὴ βλαβεῖσα τῷ ξίφει,
Τὴν κάραν ἐκτμηθεῖσα τῶν ἄθλων τέλος,
Χαίρουσα ἀπέπτη πρὸς ποθούμενον νυμφίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Βασίλλα, ἡ συμμαρτυρήσασα τῇ Ἁγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξίφει τελειοῦται.

Ε. Τίς ἂν παραδράμῃ γε μηδ᾽ ἔσσην ξίφει
Μάρ-

Μάρτυς βασίλλα πίστεως θείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φίλιππος, ὁ Πατὴρ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Μάχαιραν ὄντως δίστομον κατὰ πλάνης, Κτείνει Φίλιππον μαχαίρας τὸ στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι, Πρωτᾶς, καὶ Ὑάκινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Τμηθέντες Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ ξίφει, Κληροῦσθε πρῶτα Μαρτύρων Θεοῦ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μοναχοῦ τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν, καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Νικηφόρου, στρατιώτης τὴν τύχην. Τοῦ οὖν Βασιλέως ἐκστρατεύσαντος κατὰ Βουλγάρων, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς σὺν τῷ στρατοπέδῳ. Καὶ διερχόμενος, πρὸς ἑσπέραν κατέλυσεν ἐν πανδοχείῳ. καὶ συνδειπνήσας τῷ πανδοχεῖ καὶ προσευξάμενος, ἀνεκλίθη πρὸς ὕπνον. Καὶ περὶ δευτέραν ἢ τρίτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἡ τοῦ ὑποδεξαμένου αὐτὸν θυγάτηρ σατανικῷ ἔρωτι τρωθεῖσα, ἔνυξε τὸν δίκαιον, πρὸς αἰσχρὰν μίξιν ἐφελκομένη. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς αὐτὴν φησί. Παῦσαι γύναι τοῦ σατανικοῦ καὶ ἀθέσμου ἔρωτος, καὶ μὴ θελήσῃς φθεῖραι τὴν παρθενίαν σου, κἀμὲ τὸν ταλαίπωρον εἰς ᾅδου πέταυρον ἀγαγεῖν. Ἡ δὲ πρὸς μικρὸν ἀνεχώρησε, καὶ μετ᾽ ὀλίγον ἐλθοῦσα, πάλιν ἠνώχλει τὸν δίκαιον. Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεπέμψατο αὐτὴν τὸ δεύτερον ἐπιτιμήσας σφοδρῶς. Ἡ δὲ πάλιν ἀναχωρήσασα, ἐκβακχευομένη τῷ ἔρωτι, ὑπέστρεψε πρὸς αὐτόν. Τότε ὁ Ἅγιος λέγει πρὸς αὐτήν. Ταλαίπωρε, καὶ πάσης αἰσχύνης καὶ ἀναιδείας πεπληρωμένη, οὐχ ὁρᾷς, ὅτι οἱ δαίμονές σε ταράσσουσιν, ἵνα καὶ τὴν παρθενίαν σου διαφθείρωσι, καὶ γέλως καὶ ὄνειδος πᾶσι, καὶ τῇ συγγενείᾳ σου ἀποκαταστήσωσίν σε, καὶ τὴν ψυχήν σου εἰς κόλασιν ἐμβάλωσιν; ἢ βλέπεις ὅτι κἀγὼ ὁ ἐλάχιστος, πρὸς ἔθνη βάρβαρα, καὶ πολέμων ἐκχύσεις πορεύομαι, τοῦ Θεοῦ ἐνδυναμοῦντός με; πῶς οὖν μιανῶ τὴν σάρκα, πρὸς πόλεμον ἀπερχόμενος; Ταῦτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα προσειπὼ αὐτῇ, ἀπεπέμψατο, καὶ ἀναστὰς καὶ προσευξάμενος, εἴχετο τῆς ὁδοῦ. Καὶ τῇ ἀπελθούσ νυκτὶ ὑπνοῦντος αὐτοῦ, ὁρᾷ ἑαυτὸν εἰς εὐοπτον τόπον ἱστάμενον, καὶ πλησίον αὐτ δυνάστην τινὰ καθεζόμενον, καὶ τὸν δεξιὸ πόδα τῷ ἀριστερῷ ποδὶ ἐπικείμενον ἔχοντα, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν. Βλέπεις ἑκατέρ μέρους τὰ στρατεύματα; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. Ναὶ Κύριε, ὁρῶ ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι συγκόπτουσι τοὺς Βουλγάρους. Καὶ λέγει ὁ φαινόμενος πρὸς τὸν δίκαιον. Βλέψον πρὸς ὑμᾶς. Κα προσβλεψάμενος, εἶδεν αὐτὸν τὸν δεξιὸ πόδα τῇ γῇ προσερείσαντα, καὶ τὸν ἀριστερὸν ἐπάνω τοῦ δεξιοῦ ἐπιθέμενον. Οὗ γενομένου, περιβλεψάμενος πάλιν ὁ δίκαιο πρὸς τὸ στρατόπεδον, βλέπει τοὺς ὑπεναντίους ἀφειδῶς συγκόπτοντας τοὺς Ῥωμαίου. Καὶ μετὰ τὸ παύσασθαι τὴν συγκοπὴν τ σκηνωμάτων, λέγει ὁ καθήμενος τῷ στρατιώτῃ. Κατανόησον ἀκριβῶς τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμάτων, καὶ λέγε μοι τί τὸ ὁρώμενον. Ὁ δὲ περιβλεψάμενος, εἶδε πᾶσαν τὴν φαινομένην αὐτῷ γῆν, νεκρ σωμάτων πεπληρωμένην, καὶ μέσον πάντων, μιᾶς κοίτης λιβαδιαίαν χλοεράν. Κα λέγει αὐτῷ. Κύριε πᾶσα ἡ γῆ τῶν ἀφειδ κατακοπέντων Ῥωμαίων πεπληρωμ ἐστίν. ἐκτὸς μιᾶς κοίτης. Τότε ὁ φαινόμενος φοβερὸς, εἶπε τῷ Στρατιώτῃ. καὶ τ λογίζῃ εἶναι αὐτό; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. Ἰδιώτης εἰμὶ Κύριε, καὶ οὐ γινώσκω. Καὶ πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ φοβερός. αὕτη ἡ γυμ λιβὰς ἣν ὁρᾷς μιᾶς κοίτης ἔχουσα μῆκος ἐστί, καὶ ἐν αὐτῇ ὤφειλες συγκοπῆναι μ τὰ τῶν συστρατιωτῶν σου, καὶ τεθῆναι ἐν αὐτ καὶ ἀναπληρῶσαι τὸ λεῖπον. ἐπεὶ δὲ τ παρελθούσῃ νυκτὶ, τὸν τρίπλοκον ὄφι τρισσῶς προσπαλαίσαντα, καὶ ἀποκτεῖν θέλοντα, ἀφυῶς ἀπὸ σοῦ ἀπετίναξας, οὐδοῦ σὺ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκ τῆς συγκοπῆς ταύτης ἠλευθέρωσας, καὶ τῆς στιβάδος τὴν στρωμνὴν ἄμοιρον πεποίηκας, καὶ τὴν ψυχήν σου τῷ σώματι σέσωκας. λοιπὸν οὔτε φυσικὸς θάνατος σοῦ κυριεύσει, ἐὰν γνησίως

μοι

μοι δουλεύσῃς. Ταῦτα ἑωρακώς, ἔκθαμβος καὶ σύντρομος γενόμενος, διϋπνισθεὶς καὶ ἀναστάς, προσηύχετο. Καὶ ὑποστρέψας μιᾶς ἡμέρας ὁδοῦ διάστημα, ἀνῆλθεν εἰς ὄρος. καὶ προσευχόμενος ἐδέετο τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ στρατοπέδου. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὰς κλεισούρας τῆς Βουλγαρίας, ἀνῆλθον οἱ Βούλγαροι εἰς τὸ ὄρος, ὀλίγους ἐάσαντες εἰς παραφυλακήν, πεντεκαίδεκα χιλιάδας, μικρόν τι πλεῖον ἢ ἔλασσον. Οὓς καὶ κατασφάξαντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἐματαιώθησαν. ἀσυστρόφως γὰρ τῇ χώρᾳ προσρυέντες, μικροῦ πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων παράταξις φόνου ἂν ἐγένετο παρανάλωμα, σὺν τῷ Βασιλεῖ Νικηφόρῳ. Τότε ὁ δίκαιος τῆς ὀπτασίας ἀναμνησθείς, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ὑπέστρεψεν ἐκεῖθεν, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος. καὶ ἀπελθὼν ἐν Μοναστηρίῳ, ἔλαβε τὸ Ἅγιον Σχῆμα, καὶ τῷ Θεῷ γνησίως δουλεύσας ἐπὶ χρόνους ἱκανούς, γέγονε διακριτικώτατος καὶ μέγα πατήρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀχαϊκός, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πᾶν Ἀχαϊκὸς ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος.
Ὅλην χαρᾷ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἀντίοχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ἀντιόχῳ βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,
Καὶ βίος ἅπας, ὃν παρῆλθεν ἡδέως.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφραστον θαῦμα, ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός, φάτνῃ πενιχρᾷ, βρέφος ἀνακέκλιται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τέτρωται πλάνος, ἐχθρὸς Θεὸν Βρέφος κείμενον, ἐπὶ φάτνης βλέπων πενιχρᾶς, καὶ στερρᾷ χειρί, θείᾳ δυναμούμενον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὄλβιος φάτνη. ἐν ἑαυτῇ δεξαμένη γάρ, ὥσπερ Βρέφος, τὸν Δημιουργόν, ὡς Χερουβικὸς Θρόνος ἀναδείκνυται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ βροτείῳ, τὴν ἐν σπαργάνοις κατάθεσιν, καταδέχῃ Βρέφος πεφηνός. δι' ὧν τοὺς δεσμούς, λύεις τῶν πταισμάτων μου, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς βοῶσι· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν ἀνάρχῳ γεννήσει σου, καὶ ἐν τόκῳ, τῷ μητρὸς σαρκός, Θεότης Χριστέ, σὺν Πατρί, καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ῥανάτωσαν ἄνωθεν ὕδωρ Νεφέλαι, ὁ νέφη τιθέμενος, αὐτοῦ σεπτῶς ἐπίβασιν. Νεφέλῃ ὀχούμενος, Παρθένῳ ἔρχεται, λάμψαι φῶς ἀνέσπερον, τοῖς πρὶν ἐσκοτισμένοις, καὶ κινδυνεύουσι.

Στρατιὰ σὺ εὐτρεπίσθητι θείων Ἀγγέλων, ὑμνῆσαι τὴν ἄφατον, Κυρίου συγκατάβασιν, Μάγοι ἐπιφθάσατε, Ποιμένες σπουδάσατε. ἦλθεν ᾧ ἀπόκειται Χριστός, ἡ προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ λύτρωσις.

Τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ ξένον θαῦμα; πῶς φέρω σε φέροντα, τῷ ῥήματι τὰ σύμπαντα, ἀπόρρητον γέννημα, Υἱέ μου Ἄναρχε; ἔλεγεν ἡ Πάναγνος, Χριστὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, φρικτῶς κατέχουσα.

Ὁ αὐτός.

Ἐμέπτυξας ἅπασι, τῶν θεοπνεύστων, γραφῶν τὴν ἀλήθειαν, τὸ θῆλυ ἀρρενώσασα, καὶ πάντας κατέπληξας, τῷ παραδόξῳ Σεμνή. οὕς περ καὶ προσήγαγες λαμπρῶς, πεπιστευκότας Χριστῷ Πανόλβιε.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας, τὴν τῶν Εἰδώλων, μανίαν Πανεύφημε, τοῖς θείοις σου διδάγμασι, Παρθένων ἀμέτρητον, μεμνηστευμένη πληθύν, πάντων βασιλεύοντι Χριστῷ, λαμπρυνομένη, Μαρτύρων αἵμασιν.

Ἰδοῦσα τὸν βίον σου, τὸν θεοφόρον, Βασίλεια ἡ ἔνδοξος, σὲ πόθῳ ἐμιμήσατο. Χριστῷ γὰρ μνηστεύεται, καταλιποῦσα σαρκός, πᾶσαν τὴν εὐπάθειαν, καὶ μετὰ τῶν Μαρτύρων, χαρᾶς ἠξίωται.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Θεοτοκίον.

Νομικῶς ἐθεράπευσας, τὴν τοῦ θανάτου, ἀσπόρως κυήσασα, ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, Παρθένε παναμώμε, Θεογεννήτορ Ἁγνή. ὅθεν σε γηθόμενοι, πηγὴν ἀθανασίας, κατονομάζομεν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἔκστηθι φρίττων Οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ἰδοὺ γὰρ σπαργάνοις συμπλέκεται, ὁ πάντα φέρων δρακί, καὶ φάτνῃ σμικρᾷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λέλυται δέσμιος Ἀδάμ, ἐλευθερία τε, πᾶσι δίδοται πιστοῖς, σπαργάνοις Σωτὴρ ἐμπλακέντος σου, καὶ ἐν Σπηλαίῳ σμικρῷ, καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων τεθέντος. διὸ σοι γεγηθότες, προεόρτιον ὕμνον, ἐν τῇ σῇ γεννήσει, προσφέρομεν ἐν πίστει.

Πέπαυται πλάνη Περσική. Ἀστεροσκόποι γάρ, Βασιλεῖς ἀνατολῶν, τεχθέντι δῶρα προσκομίζουσι, Χριστῷ τῷ παμβασιλεῖ, χρυσόν τε καὶ Σμύρναν σὺν Λιβάνῳ. ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν. ὢ ἀγαθότητος, καὶ ἀπείρου ἀνοχῆς. ἰδοὺ γὰρ ὡς βρέφος λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ φεύγει Θεός, θέλων Ἡρώδην. ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Ὕψος ἀληθῶς, ἀρρήτου μυστηρίου, τοὺς Οὐρανοὺς γνώσει καλύψαντος, ἡ ἀμέμπτος Δέσποινα, κατεπλήττετο καὶ ἔλεγεν. ὁ θρόνος ὁ Οὐράνιος, φλέγεται καθορῶν σε, καὶ πῶς Υἱέ μου βαστάζω σε;

Φέρεις Πατρικὴν, ὁμοίωσιν Υἱέ μου, καὶ πῶς τοῦ δούλου τὸ ὁμοίωμα, πτωχεύσας ἀνέλαβες; πῶς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνω σε, ἀλόγων τὸν ῥυόμενον, ἅπαντας ἀλογίας; ὑμνολογῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Χαῖρε πᾶσα γῆ, ἰδοὺ Χριστὸς ἐγγίζει, ἐν Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος. Θάλασσα εὐφράνθητι, Προφητῶν ὅμιλε σκίρτησον τὴν ἔκβασιν θεώμενος, σήμερον τῶν σῶν λόγων. πάντες ἀγάλλεσθε Δίκαιοι.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν Ποταμῷ νεανικῶς, ἐν πυρὶ καρτερικῶς ἐδοκιμάσθης. ἐναντίας γὰρ φύσεις στεῤῥῶς διῆλθες Χριστὸν, ὑμνοῦσα, καὶ πίστει κραυγάζουσα· ὑπερευλογῶ σε, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενοπρεπῶς ἐπιφανεὶς, ὁ Χριστός σοι ἐν φρουρᾷ κατεχομένῃ, διατρέφει πλουσίως, καὶ τῇ Γεννήσει αὐτοῦ, συνάπτει τοῖς ἄνω στρατεύμασιν, αὐτὸν εἰς αἰῶνας, δοξάζουσαν Ὁσία.

Ὁ σὸς Νυμφίος εὐπρεπῶς, ἐν στεφάνοις σε διπλοῖς καθωραΐζει, Εὐγενία Θεόφρον, καὶ σοὶ νυμφῶνα λαμπρὸν, ἐνδίκως ὁ δίκαιος δίδωσιν. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάρις Θεοῦ φωτοειδῶς, ἐπιλάμπουσά σε νῦν καταγλαΐζει, ἐν μοναῖς Οὐρανίοις, ἧς ἐμπλησθῆναι ταῖς σαῖς, πρεσβείαις ἀπαύστως δυσώπησον, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν σὴν μνήμην Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴ ἐκθαμβοῦ μου ὦ Μῆτερ, καθορῶσα ὡς βρέφος, ὃν ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου, τέτοκε Πατήρ. ἀναστῆσαι γὰρ καὶ συνδοξάσαι βροτῶν, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, ἐλήλυθα σαφῶς, τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνουσαν.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὠδῖνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, Ἄναρχε Υἱέ. σὲ δὲ νῦν ὁρῶσα, Ἡρώδην φεύγοντα, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι ψυχήν. ἀλλὰ ζῆθι καὶ σῶζε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Γῆς μὲν ἐπέβην Αἰγύπτου, ἀλλ' Αἰγύπτου ὦ Μῆτερ, τὰ χειροποίητα κατέβαλον σεισμῷ. τὴν ψυχὴν δέ μου μάτην ἐπιζητούντων ἐχθρῶν, πεμπομένων εἰς Ἅ-

δην

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

δίω ὡς μόνος κραταιὸς, ἐπαμάξω, καὶ σώσω, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις. κτίζεται γὰρ ὁ Κτίστης, καὶ ὁ πρὸ ὢν νῦν πρόσφατος, γνωρίζεται Θεός. μετὰ Μάγων Ποιμένες τὸ θαῦμα, κροτείτωσαν πιστῶς, καὶ βροτοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, συνευφραινέσθωσαν.

Ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ψαλάτωσαν χαίρουσαι, αἱ βασιλεῖαι πάσης γῆς, πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν τε, ἀγαλλιάσθωσαν, Ὄρη καὶ Βουνοὶ καὶ Κοιλάδες, οἱ Ποταμοὶ, Θάλασσα καὶ ὅλη, ἡ Κτίσις τὸν Κύριον, νῦν τικτόμενον μεγάλυνε.

Ἰδοὺ εἰς τὰ ἴδια, ἐν ἀλλοτρίῳ ἔρχεται, ὁ Παναγιος Λόγος, Ἁγίῳ Σώματι, ξένῳ τοκετῷ ξενωθέντα, προσοικειῶν, ἑαυτῷ τὸν Κόσμον. αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, δι' ἡμᾶς πτωχὸν γενόμενον.

Ὢ τέκνον γλυκύτατον, πῶς τρέφω σε τὸν τρέφοντα; πῶς κρατῶ σε κρατοῦντα, τὰ πάντα νεύματι; πῶς δὲ σπαργανῶ σπαργανοῦντα, πᾶσαν τὴν γῆν, ὁμίχλῃ ἐβόα, ἡ Πανάγνος Δέσποινα; ἣν ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Ὁ αὐτός.

Μονὰς κατοικήσασα, τὰς οὐρανίους ἔνδοξε, νῦν τρυφῆς Παραδείσου, κατηξιώθης σαφῶς, μετὰ τῶν Παρθένων ὡς Μάρτυς, πανάληθὴς, καὶ μετὰ Μαρτύρων, Παρθένος Παναμωμος, Εὐγενία Παμμακάριστε.

Ἐφέσεως ἔτυχες, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, ὀρεκτοῦ ἀκροτάτῳ, παριστάμενη φαιδρῶς, καὶ ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι, τῆς ἀρχικῆς, Τριάδος Θεόφρων, σαφῶς διαλάμπουσα, Εὐγενία Παμμακάριστε.

Λάμπαδα κατέχουσα, τῆς Παρθενίας ἔνδοξε, τῶν Μαρτύρων στεφάνῳ, κατεκεκόσμησαι. καὶ νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τοὺς ὀλεθρῶς, πόθῳ σε τιμῶντας, σωθῆναι πρεσβείαις σου, Εὐγενία πανάοίδιμε.

Πρὸς θείαν ἐξῆλθες νῦν, ἀνάψυξιν Πανάριστε, αἰκισμῶν διελθοῦσα, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ τὸ ἀνυπόστατον ὕδωρ, τῶν πειρασμῶν, Μάρτυς Εὐγενία. Χριστὸν οὖν δυσώπησον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν Οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν Πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ἐξαποςειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ συνέχων τὰ πάντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανοῦται ὡς βρέφος, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀλόγων ἀνακλίνεται. σπεύσωμεν ἐπαχθῆναι, ἐν Βηθλεὲμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ Μάγων, καρποὺς ἀρίστων πράξεων, κομίζοντες ὡς δῶρα.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας. Ὅμοιον.

Οὐδέν ἐδείχθης κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεως, ἀοράτῳ σου θέμει, Χριστὲ ῥωννύμενον ὅθεν, Εὐγενία ἡ Μάρτυς, γενναίως ὑπερήθλησεν. ἧς τὴν ἔνδοξον μνήμην, συνῆψε νῦν, τῇ σεπτῇ γεννήσει σου καὶ φωσφόρῳ. ἣν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ Παρθένου Ἁγίας.

Ἕτερον Ὅμοιον. Προεόρτιον.

Ὕμνον πιστοὶ προσάξωμεν, τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ. ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεὲμ ἐν τῇ Πόλει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα. ὅθεν Μάγοι σὺν δώροις, μετ' Ἀστέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνῆσαι. Ποιμένες δὲ, ἐκβοῶσαι, σπεύσατε σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ δόξα σοι, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ.

Ἕτερον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Προεξάρξωμεν πιστοὶ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐπιδείξει. ἡ Παρθένος γὰρ ἰδοὺ, τεκεῖν αὐτὸν ἐπείγεται, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, εἰς Κόσμου ἀνάπλασιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, γ'. προσόμ. Ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀῤῥήτων μυστηρίων, τίκτεται Θεὸς, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν δουλικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ξένον

τι· ἀλογημένος εἶ Σωτὴρ, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δεῦρο Ἰσραὴλ, βαρυκάρδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος. ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον. οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἑορτάς σου. βοᾶν οὐ παύσῃ γὰρ, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὅπου ὁ Χριστὸς, τίκτεται ἴωμεν πάντες, ἔχοντες ἐν νῷ, τὸν τῆς πίστεως ἀστέρα. ἐκεῖ γὰρ βαδίσαντες, μόνων καὶ προφθάσωμεν, ὡς ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, αὐτὸν ὀψώμεθα τεχθέντα, καὶ προσάξωμεν, δῶρα ἐπάξια αὐτῷ, ἀρετῶν τὰ κρείττονα.

Δῶμεν τῷ Θεῷ, πιστοὶ μεγαλωσύνην, τῷ διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σαρκωθέντι, καὶ τῇ αὐτοῦ πτωχείᾳ, καὶ κενώσει πλουτήσαντι, πάντας τοὺς πτωχεύσαντας ἀθλίως, καὶ δόντι τὸ κάλλος τὸ ἀρχαῖον. πιστῶς κράζουσιν· ἀλογημένος εἶ Σωτὴρ, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ἥλιε Υἱὲ, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σε γαλουχῶ, πάσης φύσεως τροφέα; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, ᾧ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ πολυόμματα; ἡ Ἀπειρόγαμος Χριστὸν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Ἄσμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε Ποιμένες. λόγους μαγικοὺς, ἀπορρίψατε οἱ Μάγοι. στάλαξατε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν. δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου. λαοὶ εἴπωμεν· ἀλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Δεῦρο Βηθλεὲμ, ἑτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου. ἴθι Ἰωσὴφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ. σεπτοτάτη ἡ φάτνη, θεοφόρα τὰ σπάργανα. ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθεῖσα, σειρὰς θανάτου διαρρήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτοὺς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὢ Μακαριστὴ, τῆς Θεόπαιδος κοιλία. ἥτις μόνη πῶς, Οὐρανοῦ μείζων ἐδέχθη. ὃν οὐ χωρεῖ γὰρ οὗτος, σὺ κατέχεις βαστάζουσα. ὦ μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου, οὓς περ θηλάσειεν ὁ τρέφων, πνοῇ ὢν ἅπασαν. Χριστὸς ὁ μήτρᾳ σὰρξ παγεὶς, ἀνάνδρου Νεάνιδος.

Εἰς τὸν Ν. Ἰ. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Οἶκος τοῦ Παντουργοῦ, ἐδέχθης ὦ Παρθένε. ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Νέον ἐν Βηθλεὲμ, παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννᾶται. ὢ τοῦ θαύματος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Τάξεις αἱ νοεραὶ, Ἀγγέλων ἐνὐψίστοις, Θεῷ μετὰ Ποιμένων, βοήσατε καὶ Μάγων, τῷ τικτομένῳ δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν. φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν Οὐρανῷ. ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ὡρῶν,

Τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, μηστεία οὐ γίνεται, οὔτε μὴν τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην ἐν αὐτῇ ψάλλομεν ἀλλ᾽ ἐν τῇ Παρασκευῇ γινομένης ἐνματῆς Πρώτην ὥραν, α. τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πάντες. Καὶ εὐλογοῦντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς, καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς παρόντας τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλ-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Μηλεών

Ψαλμὸς ε.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε, τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς ναὸν Ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν. ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς μδ.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ. Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πρᾳότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα Δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Βασιλέως. Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν. διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία, ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὔφρανάν σε Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκουσον Θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν. ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένη πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς με.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα, ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν. ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν Πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρα

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους, μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς Ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλ. γ΄.

Εἶτα τὸ Τροπάριον. Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ἀπεγράφετό ποτε, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαβίδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι. ἀλλ᾽ ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. ἁγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὰ ἰδιόμελα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη. τὸ Σπήλαιον δεχέσθω. ἡ ἀλήθεια ἦλθεν. ἡ σκιὰ παρέδραμε. καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ᾽ ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, κράζοντες. ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δίς. Ἀνὰ στίχον.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ἦχ. γ΄.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα, καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς Ἡγεμόσι, προδιευτρεπίζουσα τὸ Σπήλαιον. ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστὸς ὁ Θεός. ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραήλ. δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα. Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τάδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι. λάθρα τοίνυν ἀπ᾽ ἐμοῦ γένου ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς, αἰσχύνην. ἀντ᾽ εὐφροσύνης, τὴν λύπην. ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν. τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων ὑπὸ τῶν Ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον, καὶ τί τὸ ὁρώμενον;

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας. Ἦχος δ΄.

Κύριος εἶπε πρός με, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στ. Αἴτησαι παρ᾽ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι Ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου. Εἶτα ἡ Προφητεία.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰούδα. ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς Ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης τέξεται. καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι. διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ. Ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι᾽ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ

πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν. ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην. λέγει, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ, πάντες Ἄγγελοι. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει, ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν, ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν. διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ σὺ κατ' ἀρχὰς Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ Οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις. καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται. σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις, οὕτως ἦν.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγίας Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Καὶ εὐθὺς τὸ Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον. Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Καὶ ἡ εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα. καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ εὐχή.

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ Φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τῇ τρίτῃ ὥρᾳ, Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Εἶτα τοὺς τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ξϛ'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν Ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ Ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν. εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλμὸς πϛ'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς Ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ψαλμὸς ν'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου,

ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ.

Καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαβίδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι. ἀλλ' ὡς τερπνὸν Παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται. τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἶτα τὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. β´.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. Φάτνῃ πενιχρᾷ, Υἱὸς μονογενής, κείμενος ὁρᾶται βροτός, καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος. καὶ Μάγους ἀστὴρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελῳδοῦμεν. Τριὰς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. [illegible] Εἶτα, Ἦχος [illegible]

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο. ὡς γὰρ Βρέφος νηπιάσαι ηὐδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἄστρασι. καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα. τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστὲ τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα, Δόξα. Ἦχος γ´.

Ἰωσὴφ εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἁγίων ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ, ἐγώ φησι τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως, οὗ εἰς προσκύνησιν. Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς Κύριε δόξα σοι. Καὶ νῦν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, τῆς Προφ. Ἦχος [illegible]

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός.

Στ. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ.

μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναπεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα. πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωὴν, οἱ δὲ καταλιπόντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς. διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. μακάριοι ἐσμὲν Ἰσραήλ. ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστιν.

Εἶτα ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς Πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ, πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εὐαγγέλ. κατὰ Λουκᾶν. Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτωρ, Κύριε Υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν Ἕκτην Ὥραν, λέγοντες εὐθὺς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς.

Ψαλμὸς οα'.

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμά σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ Ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ Ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς Σελήνης γενεὰς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ Σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ Θαλάσσης ἕως Θαλάσσης, καὶ ἀπὸ Ποταμῶν, ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς, καὶ Νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς Γῆς, πάντα τὰ Ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ, ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας. καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντὸς, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ Πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ Ἡλίου διαμενεῖ τὸ

ὄνο-

ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ, πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. πάντα τὰ Ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς ρλα΄.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου. εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτήν, εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλμὸς ϙ΄.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ. Ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν. σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ. μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἐκ γ΄.
Εἶτα τὸ Τροπάριον. Δόξα. Ἦχος δ΄.
Ἀπεγράφετο ποτέ.
Καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν.
Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς. καὶ νοῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετὰς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πίστει, τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐν τα-

τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων κράζοντες. ἐν ὑψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι. δι᾽ οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρούμενος, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς ὡς φιλάνθρωπος. Τῆς Αὐδ. στίχ.

Εἰσοδ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ἦχος δ΄.

Ἦκουε Οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ. σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια. ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν. καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν Κτίσιν, σπλάγχνον ὁρᾶται πλάσματος, ὦ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό. Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε Χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλῆττον καὶ συνέχον. καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον, χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχουσι. καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ. τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος Δάμαλις;

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Καὶ εὐθὺς, Προκείμενον τῆς Προφητείας. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι Ἄχαζ, λέγων. Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ. οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ᾽ οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας. Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαβὶδ, μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἀπωθεῖ πονηρίαν, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με. λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ. καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεὸς, Γνῶτε Ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε. Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος. καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ἡμῖν, ὅτι μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατ᾽ ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου, εἰσὶν οἱ Οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις. καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται. σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραῤῥυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι᾽ Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ, ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ Οἰκτιρμοί σου Κύριε. Τὸ, Τρισάγιον, Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ εὐχή.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης Κτίσεως Δημιουργέ. ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν Μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις. καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας. ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ Μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν. Τὸ Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Καὶ οἱ Ψαλμοί.

Ψαλμὸς ρθ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου, συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ Βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται. διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ψαλμὸς ρι'.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ. ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν Ἐθνῶν. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια, καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ, ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου. σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. ἡ αἴνεσις αὐτοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πε'.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι. σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν. εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιει-

ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ Ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με. δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Ἀπεγράφετό ποτε.

Καὶ νῦν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Εἶτα τὰ ἰδιόμελα. Ἦχος βαρύς.

Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὁρῶν τῶν Μάγων τὴν εὐσέβειαν. καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο. μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. μέγα ἦν τὸ δεινόν. διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τὴν Χριστοῦ τὴν γέννησιν. Δίς. Ἀνὰ στίχον.

Εἶτα, δ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἦχος β'.

Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε λύπῃ ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν. τί ὁρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ ταράττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως τὸ ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν. Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ μήτρᾳ μου νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο. ὅνπερ τικτόμενον, ὄψει ὡς ηὐδόκησε. καὶ τῆς χαρᾶς πλησθείς, προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου. ὃν Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό. Δόξα. Ἦχ. πλ. β'. Ἰστέον, ὅτι τὸ παρὸν ἰδιόμελον, τό, Σήμερον γεννᾶται, ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Εἶτα ψάλλεται μελῳδικῶς ὑπὸ τῶν δύω Χορῶν, εἰς Ἦχον Πλ. β'.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων Κτίσιν. Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ Οὐσίᾳ ἀναφής. Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς Οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς. Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρήσας τῷ λαῷ. Μάγους προσκαλεῖται, ὁ νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὴν γέννησιν Χριστέ. δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας. Ἦχος γ'.

Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἁγίοις. Ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ

οὐκ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΛΕΩΝ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

οὐκ ἔστιν ὅριον. ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβίδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς, ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες. δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν, ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν, ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον. Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Εἶτα τό, Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Κύριε ἐλέησον, μ'. Καὶ ἡ ἀρχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τό, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ὁ Ἱερεύς. Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων. Καὶ ἡ ἀρχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι λῃστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποιήσας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας. Ἱλάσθητι καὶ ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ. Διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, φεῖσαι ἡμῶν Κύριε διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα ἵνα τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ συζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικά, χῦμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτοῦ.

Δόξα τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Δόξα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτα.

Μνήσθητι ἡμῶν Ἅγιε.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος, Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος, Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος, Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα Παντοκράτορα.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ἡμῖν ὁ Θεὸς τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον.

Καὶ ἀπόλυσις.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, προσευχῇ καὶ ἀναγνώσει σχολάζοντες ἄχρι τῆς ὥρας τοῦ λυχνικοῦ. Περὶ δὲ ὥραν, ι΄. σημαίνει τὸ μέγα, καὶ συναχθέντες, ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ, προεπιθέντος τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Διακόνου, εἴπερ ἐστί. Καὶ ποιήσαντος τὴν εὐλόγησιν, ἤγουν, Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ψάλλομεν τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν. Μεθ' ὃν γίνεται Συναπτὴ μεγάλη παρὰ τοῦ Διακόνου, ἢ παρὰ τοῦ Ἱερέως. Εἶθ' οὕτω τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς Ἦχον β΄. Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς ὡς ἔθος, ἢ ὁ Διάκονος. Ἱστῶμεν δὲ στ. ι΄. καὶ ψάλλομεν τοὺς δ΄. δευτέρους. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ τοὺς λοιποὺς, γ΄. ποιοῦντες, ι΄. Ψαλλομένων δὲ τούτων, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ποιεῖ τὴν προσκομιδήν. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ὡσαύτως καὶ τὰ τροπάρια τῶν Προφητειῶν εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν μετὰ τῶν στ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀναγνωσμάτων, γίνεται Συναπτὴ μικρὰ, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Εἶτα, Προκείμενον, Ἦχος α΄. Κύριος εἶπε πρός με, υἱός μου εἶ σύ. Στ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως. Ἀλληλουϊάριον. Ἦχος α΄. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Στ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἐξῆλθε δόγμα. Καὶ καθ' ἑξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Χρὴ γινώσκειν, ὡς εἰ τύχῃ ἡ παραμονὴ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, νηστεία οὐ γίνεται, οὔτε μὴν τὰ τροπάρια τῶν ὡρῶν ψάλλομεν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐν τῇ Παρασκευῇ γινομένης ἐννάτης. Εἰδὲ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ ὡς εἴπομεν φθάσῃ λαχεῖν, τελεῖται Λειτουργία ὡς συνήθως τοῦ Χρυσοστόμου. μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Λειτουργίας, οὐ ποιοῦμεν Τράπεζαν, ἀλλ' ἐν τῷ Νάρθηκι καθεσθέντες, ἐπιδίδοται ἡμῖν παρὰ τοῦ Κελλαρίτου ἀνὰ κλάσματος ἄρτου μετὰ ὀλίγων Ἰσχάδων, ἢ Φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἑνὸς ποτηρίου οἴνου. Εἶθ' οὕτως ἀπελθόντες ἐν τοῖς Κελλίοις ἡμῶν, ἰδιάζομεν μέχρι τοῦ Ἑσπερινοῦ. Λέγεται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ Λειτουργίᾳ, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοὶ, κατὰ ἄνθρωπον λέγω. Ζήτει τῇ δ΄. τῆς ιε΄. ἑβδομάδος. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος, ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως. Ζήτει Σαββάτῳ ιβ΄. τοῦ Λουκᾶ, ἢ εἰς τὸ μηνο-

λό-

λόγιον. Εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν, εἴτε λειτουργία ἐστὶ, δηλονότι τῇ παραμονῇ, εἴτε οὔ, τῆς ἑορτῆς λέγεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰ τοίνυν οὐκ ἔστι νηστεία, σημαίνει περὶ ὥραν, ι΄. καὶ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ. Εἰ οὖν τύχῃ ἡ παραμονὴ ἐν Σαββάτῳ, στιχολογεῖται τὸ α΄. κάθισμα ὅλον. εἰ ἐν Κυριακῇ, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον. εἰ δὲ ἔστι νηστεία, ἀλλ᾽ οὐ γίνεται.

Ἰστέον, ὅτι ὅτε οὐκ ἔστι νηστεία ἐν τῇ παραμονῇ, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία καθὼς γέγραπται. μετὰ οὖν τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀναγνωσμάτων, εὐθὺς τὸ προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, οὐδὲ γὰρ λέγεται τρισάγιον, εἶτα ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. εἶθ᾽ οὕτως ἐκτενής, αἱ συνήθεις αἰτήσεις, καὶ ἀπόλυσις. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, εἴτε Λειτουργία γίνεται, εἴτε οὔ, ἅπτοντες μανουάλια ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ, στοιχηδὸν οἱ ἀδελφοὶ ψάλλουσι τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον, ἔπειτα ἵσταταί τις μοναχὸς εἰς μέσον, ἢ ὁ Διάκονος ἠλλαγμένος, καὶ μετὰ τὸ κοντάκιον, φημίζει τοὺς Βασιλεῖς, καὶ τὸν Ἀρχιερέα τῆς ἐνορίας τῆς Μονῆς, εἰς δὲ τὸν προεστῶτα λέγει.

Σῶσαι ὁ Θεὸς τὸν πανοσιώτατον Πατέρα ἡμῶν καὶ Καθηγούμενον, σὺν πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι.

Ἐκ τρίτου.

Καὶ οὕτω πληροῦται ὁ πολυχρονισμός, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, ἐσθίοντες ἔλαιον, πίνοντες καὶ οἶνον, εἰς δόξαν Θεοῦ, ἰχθὺν δὲ οὐδαμῶς. ἐν τισὶ δὲ τῶν τυπικῶν, οὐχ ὁριστικῶς γέγραπται ἐσθίειν ἡμᾶς ἔλαιον, ἀλλ᾽ ἀπὸ συνηθείας. ἀλλ᾽ οὐδὲ περὶ τῆς εἰς τὸ κελλίον τοῦ Προεστῶτος ἰδίας πολυχρονίσεως δεδήλωται οἶμαι, ὡς μηδὲ τούτου τότε γινομένου.

Ἰστέον, ὅτε ἐὰν τύχῃ ἡ παραμονὴ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου τελεῖται εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς, ἡ δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τελεῖται τῇ ἐπαύριον, ἤτοι κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄.

Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα. Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται. ἡ φλογίνη ῥομφαία, τὰ νῶτα δίδωσι. καὶ τὰ Χερουβὶμ, παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς. κἀγὼ, τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτὴρ τῆς ἀϊδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει. ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν, οὐ τροπὴν ὑπομείνας. ὃ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός. καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν. αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο. ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Ἡ βασιλεία σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας. φῶς ἡμῖν ἔλαμψε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡ σὴ παρουσία, φῶς ἐκ φωτὸς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν Κτίσιν ἐφαίδρυνε. πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ὁ ὢν καὶ προών, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς. Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστὲ, ὅτι ὤφθης

ἐπὶ

ἐπὶ Γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει. οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον, οἱ Οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, ἡ Γῆ τὸ Σπήλαιον, ἡ ἔρημος τὴν Φάτνην, ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κασίας.

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἁγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται. ὑπὸ μίαν Βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγένηνται. καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ ἔθνη ἐπίστευσαν. ἀπεγράφησαν οἱ λαοί, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ Πιστοί, ὀνόματι Θεότητος, σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. μέγα σου τὸ ἔλεος δόξα σοι.

Καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα α΄.

Κεφ. α΄. 1. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανόν, καὶ τὴν Γῆν. ἡ δὲ Γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος. καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου. καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς. καὶ ἐγένετο φῶς. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. καὶ εἶπεν ὁ Θεός. γενηθήτω Στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος, καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ Στερέωμα. καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ Στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑπὸ κάτω τοῦ Στερεώματος, καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ Στερέωμα Οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα, καὶ εἶπεν ὁ Θεός. συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων, ἐκάλεσε Θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. καὶ εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ Γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐξήνεγκεν ἡ Γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα β΄.

Κεφ. κδ΄. 6. Ἐγένετο Πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ. καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν· ὡς καλοί σου οἱ οἶκοι Ἰακώβ, αἱ σκηναί σου Ἰσραήλ, ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡς σκηναί, ἃς ἔπηξε Κύριος, ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα, ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ Βασιλεία αὐτοῦ καὶ αὐξηνθήσεται. ὁ Θεὸς ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξαν Μονοκέρωτος αὐτῷ, ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ. καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ, κατατοξεύσει ἐχθρούς. κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος. τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρανται. (Ἐδ. 17.) Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ, καὶ θραύσει τοὺς Ἀρχηγοὺς Μωάβ. καὶ προνομεύσει πάντας τοὺς Υἱοὺς Σήθ. καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν ἰσχύϊ.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα γ΄.

Κεφ. δ΄. 6. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὓς ἀπωσάμην. καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην, εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην, εἰς ἔθνος ἰσχυρὸν, καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιὼν, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. (Κεφ. ε΄. 2.) Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα. ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ. καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης. τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι, διότι νῦν μεγαλυνθήσονται, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Εἶτα Ἀναστάμενοι λέγομεν.

Τροπάριον. Ἦχος Πλ. δ΄.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον, ἀλλ' Οὐρανός σε πᾶσιν ἐκήρυξεν ὥσπερ στόμα, τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ. καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε, μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. α΄. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον.

Στίχ. β΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ. μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον.

Στίχ. γ΄. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον.

Στίχ. δ΄. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον.

Στίχ. ε΄. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ Ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον.

Δόξα. Τὸ τέλος τοῦ Τροπαρίου.

Καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα δ΄.

Κεφ. ια΄. 1. Τάδε λέγει Κύριος, ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται, καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεοῦ, Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτόν. οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει, ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῶν κρίσιν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ἐνδόξους τῆς Γῆς. καὶ πατάξει τὴν Γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ Πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. καὶ ἔσται δικαιοσύνῃ ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀληθείᾳ εἰλημμένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ μοσχάριον, καὶ λέων, καὶ ταῦρος, ἅμα βοσκηθήσονται. καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται, καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα, καὶ Παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγαλακτισμένον, ἐπὶ κοίτης ἐγγόνων ἀσπίδων, τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδ' οὐ μὴ δυνήσονται ἀπολέσαι ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιόν μου. ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα Γῆ τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι Θαλάσσας, καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν. ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ τιμή.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα ε΄.

Κεφ. γ΄. 35. Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ Παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη.

Αὐ-

(Κεφ. δ΄. 1.) Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ Νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα. πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωὴν, οἱ δὲ καταλιπόντες αὐτὴν, ἀποθανοῦνται. ἐπιστράφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς. διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. μακάριοι ἐσμὲν Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστί.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα ς΄.

Κεφ. β΄. 31. Εἶπε Δανιὴλ τῷ Ναβουχοδονόσορ· Σὺ Βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία. μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερὴς, ἑστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὅρασις αὐτῆς φοβερά. εἰκὼν ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσίου καθαροῦ. αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἀργυροῖ. ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ, χαλκοῖ. αἱ κνῆμαι, σιδηραῖ. οἱ πόδες, μέρος μέν τι σιδηροῦν, καὶ μέρος τι ὀστράκινον. ἐθεώρεις, ἕως ὅτου ἀπετμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἄνευ χειρὸς, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροὺς καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ, τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκὸς, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός. καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κονιορτὸς ἀπὸ ἅλωνος θερινῆς καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτοῖς. καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. τοῦτό ἐστι τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. (Ἐδ. 44.) ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται. καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει πάσας τὰς βασιλείας. καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας. ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκὸν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ Βασιλεῖ, ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον. καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τροπάριον. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, νοητὲ Ἥλιε τῆς Δικαιοσύνης. καὶ Ἀστήρ σε ὑπέδειξεν, ἐν Σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου.

Στ. β΄. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου.

Στ. γ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου.

Στίχ. δ΄. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου.

Δόξα. τὸ τέλος τοῦ Τροπαρίου. Καὶ νῦν. ὅλον τὸ Τροπάριον. Εἶτα, τὸ ἐφεξῆς Ἀνάγνωσμα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα ζ΄.

Κεφ. θ΄. 6. Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, Ἄρχων εἰρήνης Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς Ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον. ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα η΄.

Κεφ. ζ΄. 11. Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων· αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, εἰς βά-

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας· ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαβίδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. βούτυρον καὶ μέλι φάγεται. πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελέσθαι πονηρά, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν. διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ Παιδίον ἀγαθόν, ἢ κακόν, ἀπωθεῖ πονηρίαν τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. (Κεφ. η'. 1.) Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν τὸν Υἱὸν Βαραχίου. καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν Υἱόν, καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ Παιδίον καλεῖν Πατέρα ἢ Μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. (Ἐδ. 8.) μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε, ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος, καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρωσιν, γίνεται Συναπτή, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ Τρισάγιον.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος α'.

Κύριος εἶπε πρός με· Υἱός μου εἶ σύ.

Στ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολ. Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α'. 1. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς· Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν Οἰκουμένην, λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σου. ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν. διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, Σὺ κατ' ἀρχὰς Κύριε, τὴν Γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ Οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος, ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν. πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλουϊάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου

ἐκ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου.
Στ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος.
Στ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.
Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα.
Τέλος. Καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.
Καὶ καθεξῆς, ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
Κοινωνικόν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.
Περὶ δὲ ὥραν ϛ'. τῆς νυκτός, σημαίνει ὡς ἔθος ἐστί, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀρχόμεθα τῶν ἀποδείπνων κατὰ τὴν συνήθειαν, καὶ μετὰ τό, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.
Ἀρχόμεθα τῆς Λιτῆς.
Εἰς τὴν λιτήν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς εὐφραινέσθωσαν. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐπέφανε τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ καθημένοις, γεννηθεὶς ἐκ γυναικός. Σπήλαιον καὶ φάτνη, ὑπεδέξαντο αὐτόν. Ποιμένες τὸ θαῦμα ἀνακηρύττουσι. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν, ἐν Βηθλεὲμ δῶρα προσάγουσιν. ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον ἀναξίοις χείλεσιν, Ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξωμεν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. ἦλθε γὰρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν· ἦλθεν ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον ἡνώθησαν, τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ. σήμερον Θεός, ἐπὶ γῆς παραγέγονε, καὶ ἄνθρωπος, εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκε, σήμερον ὁρᾶται σαρκί, ὁ φύσει ἀόρατος, διὰ τὸν ἄνθρωπον. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦντες, βοήσωμεν αὐτῷ. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. ἐβράβευσε γὰρ ἡ παρουσία σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. νῦν ἡ Παρθένος, οὐρανῶν πλατυτέρα, ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις. καὶ ταπεινοὺς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελῳδοῦντας. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ὁ αὐτός.

Τὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν, ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, κλίνας οὐρανούς, κατέβη, καὶ ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ Παρθενικῇ ἀναλλοιώτως, ἵνα ἐν αὐτῇ, τὸν φθαρέντα Ἀδάμ, ἀναπλάσῃ κράζοντα. δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγνόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλέα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἑλκόμενοι, ἔφθασαν ἐν Βηθλεέμ, δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. καὶ πεσόντες προσεκύνησαν. εἶδον γὰρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, βρέφος κείμενον τὸν ἄχρονον.

Καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον. σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ, Σωτῆρα Κύριον. ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὰς συνήθεις εὐχάς, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ, ψάλλοντες ταῦτα τὰ ἰδιόμελα. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον. Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Στ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου. Ἦχος γ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός. Ἐδὲμ προσφέρει σπήλαιον, καὶ ἀστὴρ μηνύει Χριστόν, τὸν ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι, καὶ Ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Στ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον. δόκιμον χρυσὸν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, καὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὅλων, ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ. πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμὸς, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ. ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεῴχθη. ὁ ὄφις κατηργήθη. ἣν γὰρ ἠπάτησε πρώην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. ὢ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκὶ, τῆς ἁμαρτίας τὸ ὄργανον, Σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ Κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου. βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός. καὶ διὰ τοῦ τόκου. Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἁμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων. καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὔας θεραπεύει, τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ σκιρτάτω. ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν, παραγέγονε Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σπηλαίῳ παρῴκησας Χριστὲ ὁ Θεὸς, Φάτνη ὑπεδέξατο. Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληρώθη τὸ κήρυγμα. καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐθαύμαζον βοῶσαι καὶ λέγουσαι. δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάγιον.

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. ἐκ γ.

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως. ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἡ συνήθης εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ μεταλαμβάνομεν ἐξ αὐτῶν πάντες οἱ ἀδελφοὶ, εἰς ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, λόγος, δ'. καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ὁ Ἑξάψαλμος. τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον. Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα στιχολογοῦμεν.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός. ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν, ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστὴρ, μετὰ τῶν Μάγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ᾠδὴν ἐπάξιον. δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Δίς.

Ἕτερον Κάθισμα. μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τί θαυμάζεις Μαριὰμ, τί ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοί; ὅτι ἄχρονον Υἱὸν, χρόνῳ ἐγέννησα φησὶ, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. ἄνανδρος εἰμὶ, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἑώρακε; ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. ὅμοιον.

Ὁ ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν. ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἑκών. καὶ γέγονεν ὁ ὢν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς. καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω Κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δίς.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἐκ

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.
Στ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου.

Τὸ Εὐαγγέλιον. ὁ Ν΄. Δόξα.

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται. Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό, εἶτα.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ ψάλλομεν. τὸ παρὸν ἰδιόμελον. Ἦχος Πλ. β΄.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καὶ αὐθὺς. Οἱ Κανόνες τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰωάννου. τοὺς εἱρμοὺς, ἀνὰ δύω. τὰ δὲ τροπάρια, ἀνὰ δ΄. ἤγουν ὁμοῦ, εἰς ιβ΄. τὰ τροπάρια. Ὕστερον δὲ πάλιν τοὺς εἱρμοὺς οἱ δύω χοροὶ πρὸς μίαν. Ὁ Κανὼν, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε.

Χριστὸς βροτωθεὶς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένῃ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς
„ ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς
„ ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. ᾄσατε τῷ Κυρίῳ
„ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσα-
„ τε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ῥαγέντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὖθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσὶν, ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται. τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας Ἁγνῆς, ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθείᾳ σαρκωθεὶς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία Λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα. Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθὼν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ. καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικός, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε διὰ στίχων ἡρωελεγείων.

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει,
Υἷα Θεοῦ μερόπων εἵνεκα τικτόμενον
Ἐν χθονὶ, καὶ λύοντα πολύστονα πήματα Κόσμου.
Ἀλλ' Ἄναξ ῥητῆρας ῥύεο τῶν δε πόνων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἔσωσε λαὸν, θαυματουργῶν δεσπότης,
„ Ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας
„ πάλαι.
„ Ἑκὼν δὲ τεχθεὶς, ἐκ Κόρης τρίβον βα-
„ τὴν,
„ Πόλου τίθησιν ἡμῖν, ὃν κατ' οὐσίαν,
„ Ἶσον τε Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάσωμεν.

Ἤνεγκε γαστὴρ, ἡγιασμένη Λόγον,
Σαφῶς ἀφλέκτῳ, ζωγραφουμένη βάτῳ.
Μιγέντα μορφῇ, τῇ βροτησίᾳ Θεὸν,
Εὔας τάλαιναν, ῥυόμενον ἀρᾶς τῆς πάλαι,
Λύοντα πικρᾶς, ὃν βροτοὶ δοξάσωμεν.

Ἔδειξεν ἀστὴρ, τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον,
Ἐλθόντα παῦσαι, τὴν ἁμαρτίαν Μάγοις.
Σαφῶς πενιχρὸν, εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ,
Σπαργάνοις ἑλικτὸν, ὃν γεγηθότες,
Ἴδον τὸν αὐτὸν, καὶ βροτὸν, καὶ Κύριον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεν-
„ νηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχά-
„ των ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως,
„ Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας
„ τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω, Ἀδὰμ χοϊκὸς, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικείᾳ ἀπάτῃ, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ὁρῶν, ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονὼς, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, ἀτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονὼς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοὺς θείας φύσεως, βροτὸς πεφυκὼς, καὶ μείνας Θεὸς, ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα ἡ Βασιλεία, τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων,

νων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἄλλος.

„ Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν Εὐεργέτα.
„ Ἐχθροῦ ταπεινῶν, τὴν ἐπηρμένην
„ ὀφρύν.
„ Φέρων τε παντεπόπτα τῆς ἁμαρτίας,
„ Ὕπερθεν ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,
„ Μάκαρ μελῳδούς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.
Νύμφης παράγου, τὸν πανόλβιον τόκον,
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν, ἠξιωμένος χορός,
Ἄγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ.
Τάξιν μελῳδοῦσάν τε τῶν ἀσωμάτων,
Ἄνακτα Χριστόν, ἀσπόρως σαρκούμενον.
Ὕψους ἀνάσσων, οὐρανῶν εὐσπλαγχνίᾳ,
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης.
Ἄϋλος ὢν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων,
Λόγος παχυνθείς, σαρκὶ τὸν πεπτωκότα,
Ἵνα πρὸς αὐτόν, ἑλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν, ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας, οὓς καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα, καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία. τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος· Κύριε δόξα σοι.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγομεν Ὑπακοὴν, [illegible] λέγομεν, ὡς ἐν τοῖς Τυπικοῖς εὕρομεν.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω, ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. ὁ Λόγος ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρός, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἄνευ σπορᾶς. ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὁρῶντες ἐν Βηθλεέμ, τικτόμενον ὡς νήπιον, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Πάλιν τὸ αὐτό. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ῥάβδος, ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ
„ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρ-
„ θένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς
„ κατασκίου δασέως. ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ
„ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός· δόξα τῇ δυ-
„ νάμει σου Κύριε.

Ὃν πάλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας, καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκῦλα τε, ἦλθες προνομεύσας πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν θεοπρεπῆ· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάντεως πάλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων μύστας σοφούς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἔπλησας, ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέσποτα, ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους, ἐδέξω δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ὡς πόκῳ γαστρὶ Παρθενικῇ, κατέβης ὑετὸς Χριστέ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι. Αἰθίοπες, καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νῆσοί τε, Σαβᾶ Μήδων πάσης γῆς κρατοῦντες, προσέπεσόν σοι Σωτήρ· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος.

„ Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι, Ἄδων Προφήτης Ἀββακοὺμ
„ προμηνύει,
„ Ἰδεῖν ἀφράστως, ἀξιωθεὶς τὸν τύπον.
„ Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου,
„ Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.
Ἴσος προῆλθες, τοῖς βροτοῖς ἑκουσίως,
Ὕψιστε σάρκα, προσλαβὼν ἐκ Παρθένου.
Ἰὸν καθάραι τῆς δρακοντίας κάρας.
Ἄγων ἅπαντας, πρὸς σέλας ζωηφόρον.
Θεὸς πεφυκώς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.
Ἔθνη τὰ πρόσθεν, τῇ φθορᾷ βεβυσμένα,
Ὄλεθρον ἄρδην, δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ὑψοῦτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίοις,
Μόνον σέβοντα Χριστόν, ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.
Ῥίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσσαὶ Παρθένε,
Ὅρους παρῆλθες, τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας.
Πατρὸς τεκοῦσα, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον.
Ὡς ηὐδόκησεν αὐτός, ἐσφραγισμένην.
Νηδὺν διελθεῖν, τῇ κενώσει τῇ ξένῃ.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
„ με-

„ μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρή-
„ νην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν. ὅ-
„ θεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέν-
„ τες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦ-
„ μέν σε φιλάνθρωπε.

Ἐν δούλοις τοῦ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγράφης πειθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας, ἠλευθέρωσας Χριστέ. ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοϊκὸν ἐξ αὐτῆς ἑνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ὡς πάλαι φησίν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. καὶ μένει Παρθένος. δι' ἧς καταλλαγέντες, Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοί, Θεοτόκον κυρίως οὖσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ἄλλος.

„ Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης,
„ Ἱλασμὸν ἡμῖν Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρως,
„ Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτῃ,
„ Ἔλθοις πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,
„ Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὕροιμεν κλέος.

Ἀπηνὲς ἔχθος, τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης,
Τεμὼν διαμπὰξ, σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
Ἴνας κρατοῦντος, ὤλεσε ψυχοφθόρου,
Κόσμον συνάπτων, ταῖς ἀΰλοις οὐσίαις.
Τιθεὶς προσηνῆ τὸν τεκόντα τῇ κτίσει.

Ὁ λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἠμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν φῶς, τῆς ἀμφιφρυκτωρίας.
Ἔθνη Θεῷ δὲ, κλῆρον Υἱὸς προσφέρει,
Νέμων ἐκεῖσε, τὴν ἀπόρρητον χάριν,
Οὗ πλεῖστον, ἐξηύθησεν ἡ ἁμαρτία.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμε-
„ σεν, ἐνάλιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο. τῇ
„ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρ-
„ κα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφ-
„ θορον. ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν
„ τεκοῦσαν, κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ἦλθε σαρκωθεὶς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὃν Πατὴρ, πρὸ ἑωσφόρου γεννᾷ, τὰς ἡνίας δὲ, ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται, ῥάκει σπαργανοῦται λύει δὲ, πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐκ τοῦ Ἀδὰμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη Υἱὸς, καὶ πιστοῖς δέδοται, τοῦ δὲ μέλλοντος, οὗτος ἐστὶν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἄρχων, καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος, οὗτος ἰσχυρὸς Θεός ἐστι, καὶ κρατῶν ἐξουσίᾳ τῆς κτίσεως.

Ἄλλος.

„ Νηδὺν αἰῶν Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
„ Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέ-
„ σαι.
„ Νυγεὶς ἐγὼ δὲ, τοῦ τυραννοῦντος βέλει,
„ Χριστῷ προσαυδῶ, τῷ κακῶν ἀναιρέτῃ.
„ Θᾶττον μολῆσαι τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ὃς ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς Θεὸν Θεὸς λόγος,
Νῦν ἰσχυραίνει, μὴ σθενοῦσαν τὴν πάλαι,
Ἰδὼν φυλάξαι, τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν.
Καθεὶς σεαυτὸν δευτέρᾳ κοινωνίᾳ,
Αὖθις προφαίνων, τῶν παθῶν ἐλεύθερον.

Τίκται δι' ἡμᾶς, Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος,
Λυγρῶς πεσόντας, ἐν σκότει τῶν πταισμάτων,
Υἱὸς ἐγεῖραι, τῶν κάτω νενευκότων,
Ὁ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν,
Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει. καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετ' ἀστέρος ὁδοιποροῦσι. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδὲμ Βηθλεὲμ ἤνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν, τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ εὕρομεν, δεῦτε λάβωμεν, τὰ τοῦ Παραδείσου, ἔνδον τοῦ σπηλαίου. ἐκεῖ ἐφάνη ῥίζα ἀπότιστος, βλαστάνουσα ἄφεσιν. ἐκεῖ εὑρέθη φρέαρ ἀνόρυκτον, οὗ πιεῖν Δαβὶδ πρὶν ἐπεθύμει. ἐκεῖ Παρθένος τεκοῦσα βρέφος, τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθὺς, τὴν τοῦ Ἀδὰμ, καὶ τοῦ Δαβίδ. διὰ τοῦτο, πρὸς τοῦτο ἐπειχθῶμεν οὗ ἐτέχθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ'. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Θεὸς τὸ τεχθέν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.
Τί μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;
Παρθενικὴ Μαρίη Θεὸν εἰκάδι γείνατο πέμπτῃ.

Ἰδὼν ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον, ἐσπλαγχνίσθη. καὶ ἀποστείλας τὸν Ἀρχάγγελον αὐτοῦ Γαβριήλ, εἶπε τῇ Θεοτόκῳ τό, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. καὶ εὐθέως συνελήφθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἀχράντῳ μήτρᾳ αὐτῆς. καὶ πληρωθέντων τῶν ἐννέα μηνῶν, ἀπὸ τῆς συλλήψεως αὐτῆς. ἐξῆλθεν ὁρισμὸς παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. καὶ ἀπεστάλη Κυρήνιος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐν Βηθλεέμ, ποιήσασθαι ἀπογραφήν. ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ὁ φύλαξ τῆς Θεοτόκου σὺν αὐτῇ, τοῦ ἀπογράψασθαι ἐν Βηθλεέμ. καὶ ἐπεὶ ἔμελλε τίκτειν ἡ Παρθένος, μὴ εὑρίσκουσα οἴκημα, διὰ τὸν πολὺν λαόν, εἰσῆλθεν εἰς πενιχρὸν σπήλαιον. καὶ ἐκεῖ ἔτεκεν ἀφθόρως τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, ὡς βρέφος. καὶ ἐν τῇ τῶν ἀλόγων φάτνῃ ἀνέκλινε, καὶ ἔθηκε τὸν τῶν ἁπάντων Κτίστην, ὡς μέλλοντα ῥύσασθαι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων.

Στίχ. Σὲ προσκυνοῦσα τάξις ἐθνικὴ Λόγε,
Τὸ πρὸς σὲ δηλοῖ τῶν ἐθνῶν μέλλον σέβας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Μάντις, λεγόμενος Βαλαάμ, ἐν τῇ τῶν Περσῶν χώρᾳ. καὶ μαντευόμενος καὶ ἄλλα πολλά, εἶπε καὶ τοῦτο. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωάβ. ἔχοντες οὖν οἱ ἄλλοι Μάντεις τὴν τοιαύτην προφητείαν κατὰ διαδοχήν, ἐδίδασκον πάντας τοὺς τῶν Περσῶν Βασιλεῖς. καὶ περιῆλθεν ἄχρι τούτων, τρεῖς ὄντας, καὶ παρετήρουν πότε ἴδωσιν ἀστέρα τοιοῦτον. ὡς ἀστρονόμοι δὲ ἰδόντες τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀστέρα, ὅτι οὐκ ἐποίει πορείαν, ὡς οἱ λοιποὶ ἀστέρες, ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δύσιν, ἀλλ᾽ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἔγνωσαν ὅτι γέννησιν μεγάλου Βασιλέως δηλοῖ, καὶ ἀκολουθήσαντες τῷ ἀστέρι, εὗρον Χριστὸν τὸν Κύριον, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ. καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. καὶ οὕτω τῇ προστάξει τοῦ Ἀγγέλου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. μαθὼν δὲ Ἡρῴδης, ὁ τῶν Ἰουδαίων ἀρχηγός, παρὰ τῶν Μάγων, ὅτι Βασιλεὺς μέγας ἐγεννήθη, ὃς μέλλει τὸν Κόσμον ὅλον ὑποτάξαι, προσεκαλέσατο τοὺς Μάγους λάθρα, καὶ εἶπεν. Ἀπελθόντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου, ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν, ἵνα μάθῃ ποῦ ἐστί, καὶ ἀποστείλῃ καὶ φονεύσῃ αὐτό. εἶτα προσκαλεσάμενος τοὺς Γραμματεῖς, ἠρώτησε, ποῦ λέγει ἡ Γραφὴ γεννηθῆναι τὸν Χριστόν; οἱ δὲ εἶπον, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Τότε ἀπέστειλε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, φονεῦσαι τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω. Διὰ τοῦτο ἀπεστάλη Ἄγγελος ἐκ Θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ. Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον. Ὁ δὲ Ἰωσὴφ ἐποίησεν οὕτω. καὶ παραλαβὼν τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν. ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον. δόξα Κυρίου γὰρ αὐτούς, περιέλαμψε καὶ Ἄγγελος, ἀνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, ἐνανθρωπήσας.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα, δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, Χριστὸς ἔλαμψεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

Ῥῆμα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ῥῆμα τί τοῦτο εἶπον οἱ Ποιμένες, διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν. Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ σὺν τῇ τεκούσῃ, προσεκύνουν ἀναμέλποντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος.

„ Τῷ παντάνακτος, ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
„ Ἀπληστοθυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι,
„ Παῖδες τυράννου, δύσθεον γλωσσαλγίαν.
„ Οἷς εἶκαθε πῦρ, ἄσπετον τῷ Δεσπότῃ,
„ Λέγουσιν, εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.
Ὑπηρέτας μέν, ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σώζει δὲ παμφλάζουσα, ῥοιζηδὸν νέους,
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσεσι, πυρουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλὸξ ἄφθονον, τοῦ Κυρίου.
Νέμοντος εὐσεβείας εἵνεκα δρόσον.
Ἔρρωγε Χριστέ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον,
Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν ἀρρήτως ἔχων,
Ἤχμωσας ὄλβον, τῆς θεώσεως φέρων.
Μορφούμενος νῦν, ἧς τινος δι' ἐλπίδα,
Ἄνωθεν εἰς κάθμωνας ἤλθομεν ζόφου.
Τὴν ἀγριωπόν, ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύσασαν ἐξοιστρουμένην,
Κόσμου καθεῖλες, παμφθερῶς ἁμαρτίαν.
Οὓς εἵλκυσε πρίν, σήμερον τῶν ἀρκύων,
Σώζεις δὲ σαρκωθεὶς ἑκὼν εὐεργέτα.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος Παρθένου, ἣν ὑπέδυ νηδύν. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ἕλκει Βαβυλῶνος ἡ Θυγάτηρ παῖδας, δορυκτήτους Δαβὶδ ἐκ Σιών, ἐν αὐτῇ δωροφόρους πέμπει δέ, Μάγους παῖδας, τὴν τοῦ Δαβὶδ θεοδόχον Θυγατέρα λιτανεύσοντας. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὄργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς. οὐ γὰρ ᾖδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών. Βαβυλῶνος λύει δέ, πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλὼν τῆς Βασιλίδος Σιών, καὶ δορύκτητον ὄλβον ἐδέξατο, θησαυροὺς Χριστός. ἐν Σιὼν δὲ ταύτης, καὶ Βασιλεῖς σὺν ἀστέρι ὁδηγῷ, ἀστροπολοῦντας ἕλκει. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος.

„ Μήτραν ἀφλέκτως, εἰκονίζουσι Κόρης,
„ Οἱ τῆς παλαιᾶς, πυρπολούμενοι νέοι,
„ Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
„ Ἄμφω δὲ δρῶσα, θαυματουργίᾳ μιᾷ,
„ Λαοὺς πρὸς ὕμνον, ἐξανίστησι χάρις.
Δείμω φυγοῦσα, τοῦ θεοῦσθαι τῇ πλάνῃ,
Ἄληκτον ὑμνεῖ, τὸν κενούμενον Λόγον,
Νεανικῶς ἅπασα, σὺν τρόμῳ κτίσις.
Ἄδοξον εὖχος, δειματουμένη φέρειν,
Ῥᾳστη γεγῶσα, κἂν σοφῶς ἐκαρτέρει.
Ἥκεις πλανῆτιν, πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων,
Τὴν ἀνθοποιόν, τῶν ἐρημαίων λόφων,
Ἡ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν,
Ῥεῖθρον βιαίαν, τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι,
Ἀνὴρ φανείς τε, καὶ Θεὸς προμηθείᾳ.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον, οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην, χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός. ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαίσιον δρόμον ὁρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος, ἀρτιφαοῦς οὐρανίους ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα, ἐτεκμήραντο ἐν γῇ, γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς Μάγων λεγόντων, παιδίον ἄναξ οὗ ἀστὴρ ἐφάνη ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν. μανεὶς ὁ Ἡρώδης, ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

κρί-

Ἠχείωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος. οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις. ὑφ᾽ οὗ πρὸς Πατρίδα ὁδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἄλλος.

„Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ.
„Ῥᾶον σιωπήν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
„Ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
„Ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Μῆτερ σθένος,
„Ὅση πέφυκεν, ἡ προαίρεσις δίδου.

Τύπους ἀφεγγεῖς, καὶ σκιὰς παρηγμένας,
Ὦ Μῆτερ Ἁγνή, τοῦ Λόγου δεδορκότες,
Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος,
Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετυχὼς, καὶ Θεοῦ παρουσίας,
Ὁ Χριστοτερπὴς λαὸς ἠξιωμένος.
Νῦν ποτνιᾶται, τῆς παλιγγενεσίας,
Ὡς ζωοποιοῦ, τὴν χάριν δὲ Παρθένε,
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Ἐξαποστειλάριον ἰδιόμ. Λέγεται. ἐκ γ΄.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν, δ΄. Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, Οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ, δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν. ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. ἀστὴρ μηνύει. Μάγοι προσκυνοῦσι. Ποιμένες θαυμάζουσι. καὶ ἡ Κτίσις ἀγάλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας, ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν. πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν κράζοντες, μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· ἀνερμήνευτε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον. χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, Σωτηρίαν εἰργάσατο. μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε. μετὰ τῶν Ποιμένων, δοξάζομεν κράζοντες. Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Ὅτε καιρὸς, τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ, τῇ Οἰκουμένῃ ἐγένετο, τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων ἀπογράψασθαι τὰ ὀνόματα, τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου, διὰ τοῦτο, τὸ τοιοῦτον δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη. τῆς γὰρ αἰωνίου σου βασιλείας, τὸ ἄναρχον ἐκαινουργήθη. διό σοι προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου, σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν. οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν. ἡμεῖς δὲ, ἀκαταπαύστως βοῶμεν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α΄. Ἦχος β΄.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δημόσια Βιβλιοθήκη

Στίχ. β'. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Σ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα οἱ δύω χοροὶ ὁμοῦ. Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος β'.

Σ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ Γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Σ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ. ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Σ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοῦ οἱ δύω χοροί.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος δ'.

Σ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ Κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως.

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ Κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως.

Σ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Εἶτα γεγονυῖα τῆς φωνῆς.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Κοινωνικόν. Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, ὅταν τύχῃ ἐν Κυριακῇ, πῶς ψάλλεται ἡ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Κυριακὴ, ἐν τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ τοῦ Δεκεμβρίου Μηνός.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν ἐν Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Κυριακὴ, ἐν τῇ κς'. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνὸς, οὕτως. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, τὰς γ'. δευτέρας. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. καὶ τὰ ἕτερα δύω, καὶ τῶν Ἁγίων προσόμοια γ'. ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ. Εἴσοδος. Προκείμενον. Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ. Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, τὰς γ'. πρώτας. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. β'. Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν. Ἦχος πρῶτος. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ἦχος β'. Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ. καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς δὶς, καὶ τῶν Ἁγίων. εἶτα πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ στιχολογίᾳ τοῦ Ψαλτηρίου, καθίσματα. τῆς Ἑορτῆς. Ἀνάγνωσις, Λόγος τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης, εἰς τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, εἰς δόσεις δύω. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ί. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δ'. Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'. Ὁ πρὸ Ἑωσφόρου. καὶ ὁ Οἶκος. Εἶτα τὸ κάθισμα. τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς, Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, οὐ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Δημόσια Βιβλιοθήκη ...

τέρα. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους στιχ. Ἰδιόμελα, τοὺς δ΄. τετάρτους. Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. δ΄. Αἷμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. Καὶ νῦν. Σήμερον ὁ Χριστός. Δοξολογία μεγάλη. Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ἡ ἐκτενής, ἡ Κατήχησις, ἡ συνήθης Λιτή, καὶ ἡ α΄. ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι, καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν ταῖς ὥραις, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Κοντ. τῶν ὡρῶν. Μετὰ τὸ τρισάγιον. Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ πρὸ Ἑωσφόρου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, τῆς Ἑορτῆς ᾠδὴ γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ϛ΄. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Δόξα. Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ὁ πρὸ Ἑωσφόρου. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος γ΄. ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. στιχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἕτερον τῶν Ἁγίων. Ἦχος δ΄. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ. στιχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες. καὶ τῶν Ἁγίων. πρὸς Κορινθίους α΄. Γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀλληλουιάριον τῆς Θεοτόκου. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου. καὶ τῶν Ἁγίων. Ἦχος δ΄. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς πρᾳότητος αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Κοινωνικόν. Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. καὶ τῶν Ἁγίων. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου, ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Περὶ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, στιχ. Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. Ἀναστάσιμα γ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς τοὺς δ΄. δευτέρους. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, καὶ τὰ ἕτερα γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, προσόμοια γ΄. Ἦχος α΄. Τὸν Θεοπάτορα πάντες. καὶ τὰ ἕτερα δύο. Δόξα τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. β΄. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν. Ἦχος β΄. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰς τὸν στιχ. στιχ. Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου, τὰ κατ' Ἀλφ. Δόξα τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. β΄. Ἱερέων μνήμην. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ΄. Σπηλαίῳ παρῴκησας. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, τό, Θεοτόκε Παρθένε, δίς, καὶ τῶν Ἁγίων, ἅπαξ, Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ. Ἀνάγνωσις, εἰς τὰς Ἐπιστολάς. αἱ δὲ ἕτεραι Ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μελάνης. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον δίς, τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογίας καθίσματα Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἄμωμος. Ἡ Ὑπακοή. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ΄. τῆς Θεοτόκου, εἰς β΄. τῆς Ἑορτῆς οἱ δύο, εἰς ϛ΄. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δ΄. Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶκον τῶν Ἁγίων. εἶτα, καθίσματα. τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀνάγνωσις τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης, εἰς δόσιν μίαν. Ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκιον. καὶ τὸν Οἶκον τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. στιχ. Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμελα, τοὺς δ΄. τετάρτους. Δόξα τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. δ΄. Αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον. ἡ ἐκτενής, ἡ Κατήχησις, ἡ συνήθης Λιτή, καὶ ἡ α΄. ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν ταῖς ὥραις, ἐν τῇ μιᾷ μέν, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ὥρας. μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον. Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον Δόξα τῶν Ἁγίων.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ὥρας. μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δʹ. καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἡ γʹ. ᾠδὴ, εἰς δʹ. καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ϛʹ. ᾠδὴ, εἰς δʹ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων. Εὐαγγέλιον, τῶν Ἁγίων. Κοινωνικὸν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ, Αἰνεῖτε Κύριον.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, καὶ τῶν Φώτων, καὶ εἰς τὰ Μεθεόρτια αὐτῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, εἰ τύχωσι δύω Ἅγιοι, ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ϛʹ. καὶ τῶν Ἁγίων ἀνὰ τεσσάρων. Εἰ δὲ τύχῃ εἷς Ἅγιος, ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ηʹ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δʹ. Εἰ δὲ ψάλλεται ὁ Ἅγιος εἰς ϛʹ. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ηʹ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛʹ.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, μέχρις οὗ ἀποδοθῇ ἡ Ἑορτὴ τῶν Φώτων, Στιχολογοῦμεν εἰς τὸν Ὄρθρον καθίσματα βʹ. καὶ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν αʹ. Σχολάζουσι δὲ καὶ τὰ Μεσώρια. Καὶ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οἱ Παρακλητικοὶ Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

Μηνὶ Τῷ αὐτῷ ΚϚʹ.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος. Καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου Ἐπισκόπου Σάρδεων. Ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Ἑσπέρας, εἰς τὸ Λυχνικὸν, [illegible] οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς τὰ Ἰδιόμελα, ἅπερ [illegible] Ἦχος βʹ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ ἕτερα, δευτεροῦντες τὰ δύω. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. βʹ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἴσοδος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Στίχ. Καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην. αὕτη ἡ ἀλλοίωσις. Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου. Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Εἰς τὸ [illegible] Ἰδιόμελα. Ἦχος Πλ. δʹ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον. καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς Ἄνθρωπος γίνεται. ὅπερ ἦν, μεμένηκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν, προσέλαβεν, οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Τοῦ αὐτοῦ.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγενόμενος, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρῴκησας, ὁ Οὐρανὸν τὸν Θρόνον, ἐν Φάτνῃ ἀνεκλίθης. ὃν στρατιαὶ κύκλῳ Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσῃς ὡς εὔσπλαγχνος, τὸ γένος ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πῶς ἐξείπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται· ὁ ἀόρατος ὁρᾶται. καὶ ὁ ἀναφὴς ψηλαφᾶται. καὶ ὁ ἄναρχος ἄρχεται. ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. Ἰησοῦς Χριστὸς, χθὲς, καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Ἐν Βηθλεὲμ, συνέδραμον Ποιμένες. τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν Φάτνῃ, Νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα. Κύριε δόξα σοι.

Τό, Νῦν ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τοῦτο τὸ Κοντάκιον. Ἦχος [illegible]

Ὁ πρὸ Ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς Ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς Ἀπάτωρ ἐσαρκώθη

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

κώθη σήμερον ἐκ σοῦ. ὅθεν Ἀστὴρ εὐαγγελίζεται Μάγοις· Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι, τὸν ἄχραντον Τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα ἡ μυστικὴ ἄμπελος, ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐβάσταζε, καὶ ἔλεγε· σὺ εἶ καρπός μου, σὺ εἶ ζωή μου. ἀφ' οὗ ἔγνων, ὅτι καὶ ὃ ἤμην εἰμί, σύ μου Θεός. τὴν γὰρ σφραγῖδα τῆς Παρθενίας μου ὁρῶσα ἀκατάλυτον, κηρύττω σε ἄτρεπτον Λόγον, σάρκα γενόμενον. οὐκ οἶδα σποράν, οἶδά σε λυτῆρα τῆς φθορᾶς. ἁγνὴ γάρ εἰμι, σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ. ὡς γὰρ εὗρες, ἔλιπες μήτραν ἐμήν. διὰ τοῦτο συγχορεύει πᾶσα Κτίσις βοῶσά σοι. Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚϚ'. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Λεχὼ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
Δώροις ἀμώμοις δεξιοῦμαι τοῖς λόγοις.
Μολπὴν ἁγνοτόκῳ λεχοῖ εἰκάδι ἕκτῃ ἀείδω.

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἥκοντα πρός σε, τὸν πάλαι πλήξαντά σε,
Αἴγυπτε φρίττε, καὶ Θεὸν τοῦτον φρόνει.

Μετὰ τὸ ἀποφήνασθαι τὸν Ἡρώδην ἀναιρεθῆναι πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ Παῖδας, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη τῷ Ἰωσὴφ λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον. φεύγει δὲ εἰς Αἴγυπτον ἡ Θεοτόκος μετὰ τοῦ Βρέφους. καὶ τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὸ δύο ταῦτα· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. καὶ ἵνα ἐμφραγῇ πᾶν στόμα τῶν Αἱρετικῶν. εἰ γὰρ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλ' ἐκρατήθη τὸ Βρέφος, εἰ μὲν ἐφονεύθη, ἐνεποδίζετο ἡ τῶν Ἀνθρώπων σωτηρία, εἰ δὲ οὐκ ἐφονεύθη, ἢ διὰ ξίφους τινός, ἢ ἑτέρας τιμωρίας διὰ τὸ πληρῶσαι τὴν οἰκονομίαν, δόξαν εἶχε τοῖς πολλοῖς, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ ἀλήθειαν ἐφόρεσεν ἀνθρωπίνην σάρκα. εἰ γὰρ ἐφόρει σάρκα, ἐκόπτετο ἂν ὑπὸ τῆς σπάθης, ὅπου γε καὶ προφάσεως μὴ γενομένης, ἐτόλμησαν οἱ ἄθεοι Αἱρετικοὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγεννήθη. διὰ τοῦτο φεύγει εἰς Αἴγυπτον· ἵνα καὶ τὰ ἐκεῖσε συντρίψῃ εἴδωλα, καὶ τὴν Οἰκουμένην ὅλην σώσῃ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς σωτηρίου Σταυρώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σορῷ ἀποτεθείσης τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Στ. Τιμῶμεν Ἁγνὴ Ἐσθῆτός σου τιμίας,
Τὴν σεπτὴν κατάθεσιν οἱ σοὶ Οἰκέται.

Καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στ. Χριστῷ παραστὰς Εὐθύμιε τρισμάκαρ,
Πλήρης ἀλήκτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης. καὶ πρότερον μὲν ἐν τῇ Μοναδικῇ πολιτείᾳ, δίκην Ἀστέρος ἔλαμψεν· ἔπειτα Ἀρχιερεὺς γενόμενος, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν δευτέρᾳ Συνόδῳ τοὺς αἱρετικοὺς κατὰ κράτος ἀνέτρεψε. διὸ οὕτως ἔχοντα τοῦτον οἱ Βασιλεῖς θεασάμενοι, εἰς δημοσίας, καὶ διαφόρους πρεσβείας στέλλουσι. τοῦ δὲ Νικηφόρου τὴν Βασιλείαν κρατήσαντος, εἰς Παταλαρέαν τῷ Ἑσπέρας, ὁ Ἅγιος σὺν ἄλλοις Ἐπισκόποις Ὀρθοδόξοις διὰ Κόρνητι μᾶ ἀποκεῖραι στέλλεται. ἔκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς ἀθλοφορίας ὁ πανόλβιος, οὐκ ἔτι γέγονεν ἐγκρατὴς τῆς ἰδίας Μητροπόλεως, χρόνων ἐννέα καὶ εἴκοσι παρῳχηκότων ἤδη. ἐκ ποδῶν δὲ γενομένων τῶν Κρατησάντων Βασιλέων, καὶ Λέοντος τοῦ θηριωνύμου τὰ Ῥωμαϊκὰ σκῆπτρα διαδεξαμένου, ἐκ τῆς ὑπερορίας ὁ Ἅγιος μεταστέλλεται, καὶ πρὸς αὐτοῦ ἐρωτᾶται εἰ ταῖς Εἰκόσι, φησί, νέμει σέβας. τοῦ δὲ Ἁγίου τῇ ἐξ ἔθους παρρησίᾳ χρησαμένου, καὶ ἀναθέματι τοῦτον ὑποβαλόντος, ὁ Τύραννος ὀργισθείς, ἐν τῇ Ἄσῳ τοῦτον ὑπερορίζει καὶ αὖθις. μαχαίρας δὲ ἔργον τοῦ κακίστου Λέοντος γενομένου, πρὸς τοῦ μετ' αὐτὸν κρατήσαντος τῆς Ἄσου, ὁ Μακάριος ἀνακαλεῖται. καὶ σέβας ταῖς Ἁγίαις Εἰκόσι μὴ προσάγειν ἀναγκάζεται. ὁ δὲ αὖθις, καὶ τοῦτον λόγοις καταβροντήσας, καὶ τὸ εἴ τις οὐ προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν Εἰκόνι περιγραπτόν, ἤ-

τὸ ἀνάθεμα, ἐκβοήσας, παίεται, καὶ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ ὑπερορίζεται· καὶ ἐν εἱρκτῇ ζοφωδεστάτῃ ἐγκλείεται. ἔπειτα ἐκ τεσσάρων τείνεται, καὶ βουνεύροις ὠμοῖς ἐπὶ πολὺ καταξαίνεται. ὅθεν ὁ Ἅγιος δίκην ἀσκοῦ ἐκ τῶν ἀφορήτων ἐκείνων πληγῶν ὀγκωθεὶς, ὀκτὼ μόνας ἡμέρας μετὰ τὴν ἄθλησιν ἐκαρτέρησε· καὶ ὑπὲρ Ἥλιον λάμψας, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς χεῖρας Θεοῦ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.

Στίχ. Ὡς ἐξ ἀκανθῶν Ἰουδαίων ῥόδον,
Ὁ θεῖος ἀνθεὶς, καὶ θανὼν Κωνσταντῖνος.

Οὗτος πατρὶς μὲν ἦν ἡ Συνάδων, πατέρες δὲ τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ λατρεύοντες, Ἰουδαῖοι γὰρ τὴν θρησκείαν ὑπῆρχον. νήπιος δὲ ὑπάρχων κομιδῇ, καὶ τῇ μητρὶ συνεπόμενος, ἰδὼν τινὰ Χριστιανὸν χάσματι περιπεσόντα, καὶ τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ τῷ στόματι ἐγχαράξαντα, καὶ αὐτὸς ἔκτοτε τὰ ὅμοια ἐποίει, τὸν θεαθέντα μιμούμενος, καὶ τὰ Χριστιανῶν κατησπάζετο, καὶ θερμῇ διεπράττετο πίστει. διὸ τὸ πρόσωπον καταλάμπεται, καὶ τὰ Χριστιανῶν θεόθεν μυεῖται, ἄσιτος ἐπὶ τινὰς ἡμέρας διατελέσας. τούτῳ κόρη τις Ἑβραία ἑταιρικῶς ποτε ἐπεπήδησεν. ὁ δὲ, τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ νεκρὰν ταύτην ἀπέδειξε, καὶ αὖθις ἐζώωσε. νεφέλῃ δὲ θείᾳ ποδηγούμενος, καταλαμβάνει ψυχῶν φροντιστήριον, λεγόμενον Φουβούτιον, ἐν ᾧ μεγίστων ἀνδρῶν ἐξέλαμψεν ἀρετὴ, τὸν ἀσκητικὸν βίον διανυόντων. εἰς δὲ τῷ Προεστῶτι τὰ καθ' ἑαυτὸν διηγήσατο, κελεύει ἐκεῖνος ἐνεχθῆναι Σταυρὸν, καὶ προστάττει αὐτὸν ἀσπάσασθαι· ὡς δὲ τὴν βάσιν ἠσπάζετο περιδεῶς ὁ Μακάριος, ὅλῳ τῷ ἰκρίῳ καὶ τοῖς κέρασι τὸ σεβάσμιον ὅπλον ἐκεῖνο κατὰ τῆς ὁσίας ἐπικλιθεὶς κεφαλῆς, σταυροειδῆ τύπον εἰργάσατο ἐν αὐτῇ, ἀνεξάλειπτον φυλαχθέντα μέχρις ἐξόδου αὐτοῦ. εἶτα τοῦ θείου βαπτίσματος ἀξιωθεὶς, Κωνσταντῖνος μετονομάζεται. ἐν ᾧ δὲ τόπῳ ἔστη ἐξελθὼν τῆς Κολυμβήθρας, ἐκτυποῦνται τὰ ἴχνη αὐτοῦ. καὶ πρὸς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἀποδύεται, ὑπερβαλέσθαι πάντας φιλονεικῶν τῇ σκληραγωγίᾳ, καὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τὴν τέχνην μεταχειρίζεται. ὁπηνίκα δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἐπεδίδου, εὐωδίας ὁ τόπος ἐπληροῦτο, αὐτομάτως τε αὐτῷ αἱ θύραι τῆς Ἐκκλησίας ἠνοίγοντο, καὶ τοὺς λογισμοὺς ἑκάστου τῶν ἀδελφῶν διὰ καθαρότητα ψυχῆς ἑώρα. ἔπειτα τὸ τοῦ Ὀλύμπου Ὄρος καταλαμβάνει. ἐν τοῖς Μύροις ἔρχεται, τῆς Κύπρου ἐπιβαίνει, εἰς Ἀττάλειαν παραγίνεται, καὶ ναυσίπορον Ποταμὸν ποσὶν οἰκείοις περαιοῦται, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τόπους περινοστήσας, πάλιν εἰς Ὄλυμπον ἔρχεται. τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐ μόνον νῆστις, ἀλλὰ καὶ μέχρις ὀσφύος ἐν λάκκῳ τινὶ κεχωσμένος διετέλεσε. μετὰ ταῦτα τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν καὶ ἄκων δέχεται, τῶν ἀγώνων ἐχόμενος, καὶ πρὸ ὀκτὼ ἐνιαυτῶν τὴν αὐτοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν μυεῖται. ὧν περαιωθέντων, πρὸς Κύριον μεθίσταται, τὰ περὶ ἑαυτοῦ πάντα σαφέστατα προδηλώσας.

Καὶ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐαρέστου.

Στ. Ἔσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ,
Ἕως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι Λόγε.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου, Γονέων ἐπιφανῶν. ἐκδίδοται οὖν εἰς τὴν τῶν μαθημάτων ἀνάληψιν, καὶ γίνεται τοῖς πᾶσι χρηστός. εἰς δὲ Κωνσταντινούπολιν ἀπάρας, ξενίζεται παρά τινι τῶν ἐν τέλει, συγγενεῖ αὐτοῦ τυγχάνοντι, Βρυεννίῳ τοὔνομα, τὴν τοῦ Πατρικίου ἀξίαν, καί τινας ἡμέρας, συνῆν αὐτῷ. ἔπειτα χρείας καταλαβούσης, ἀποστέλλεται παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας πρέσβυς ὁ Πατρίκιος πρὸς Βουλγάρους, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν τίμιον Εὐάρεστον. κατὰ δὲ τὸν οὕτω λεγόμενον τόπον Σκόπελον ἐλθόντων αὐτῶν, καὶ μικρὸν διαναπαυομένων, ὁ Μακάριος κατά τινα οἰκονομίαν ἐντυχὼν Πρεσβύτῃ τὸν ἀσκητικὸν μετερχομένῳ βίον, τοῦ ποθουμένου τυγχάνει, καὶ τὴν κόμην καρεὶς, προθύμως τὸν ἐλαφρὸν ὑπῆλθε τοῦ Κυρίου ζυγόν. ὁ δὲ γέρων ἐκεῖνος, εὐχῇ καὶ γράμμασι τοῦτον ἐφοδιάσας, τῇ Μονῇ τῶν Στου-

δίων ἐξέπεμψε, καὶ εἰσδεχθεὶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρει. ἕνα δὲ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν προκρίνας, ὡς κατ᾿ ἀρετὴν ὑπερέχοντα, τοῦτον κοινωνὸν τῶν σπουδασμάτων ἐτίθετο. μηδενὸς ἑτέρου γευόμενος ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, πλὴν μικροῦ ἄρτου, καὶ τούτου ἐξ ἀλφίτων κατεσκευασμένου, καὶ ζωμοῦ λαχάνων. περὶ δὲ τῶν ἄλλων αὐτοῦ σπουδασμάτων καὶ ἀγώνων, ἀδύνατον ἐστὶν ἡμᾶς καταλέγειν. κύκλους γὰρ δύο πολυταλάντους τῶν ὤμων ἀπαιωρήσας ἐν γυμνῷ τῷ σώματι, τὴν ὀσφὺν διεζώσατο, ἐν τούτοις θεαρέστως βεβιωκώς. καὶ τὸν ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἄγοντα χρόνον τῆς αὐτοῦ ζωῆς συντετελεκὼς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται. τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἐν τῇ τοῦ Κοκκοροβίου ἀπετέθη μονῇ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν, ϛ΄. δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα, τῆς Ἑορτῆς. Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, καὶ τὰ λοιπά.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται. σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. σήμερον ὁ Θεὸς δι᾿ ἀστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει προμηνύων αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφὴν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ λιβάνῳ, δι᾿ οὗ ψάλλομεν. ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα θαυμάζουσιν. ἡμεῖς δὲ, ἀκαταπαύστως βοῶμεν. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ψάλλομεν ἐν τοῖς Αποδείπνοις τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τεχθείς σε Χριστὸς σπαργάνοις στέφει Πάτερ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τεχθέντα τὸν ἀεὶ ὄντα Κύριον, καὶ σπαργανούμενον, σπαργανωθεὶς μαστίγων αἰκισμοῖς, εὐσεβῶς προσεκύνησας, καὶ πρὸς αὐτὸν Εὐθύμιε, μετ᾿ εὐθυμίας προσεχώρησας.

Ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς ὁ Κύριος, δῶρον γενέθλιον, τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ τοὺς κρουνοὺς, καὶ πληγῶν σου τοὺς μώλωπας, ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ ὑπὲρ σμύρναν προσεδέξατο.

Χρυσὸν μὲν παρὰ τῶν Μάγων δέχεται, τεχθεὶς ὁ Κύριος, τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς, Ἱεράρχα τὸ γνήσιον, καὶ τὸ στεῤῥὸν καὶ εὔτονον τῆς ἀνενδότου καρτερίας σου.

Θανάτῳ τὸν τοῦ Δεσπότου θάνατον, ἐκμιμησάμενος, Δεσποτικὰς ἐβόησας φωνὰς, ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε, εἰλικρινῶς εὐχόμενος, Ἱεροφάντα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητὴς, σωματικῶς γεννᾶται καθ᾿ ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἱλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλῃ Μῆτερ Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σχῶρας μαρτυρικοὺς, ἀντὶ λιβάνου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, σὺ Ἱερεὺς προσενήνεγκας τῷ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στεῤῥότητι λογισμοῦ, καὶ γενναιότητι ψυχῆς ἤλεγξας, τὸν δυσσεβῆ λέοντα, κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυττήσαντα.

Στεφάνου ἐκμιμητὴς, τοῦ Πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας, τῶν φονευτῶν Εὐθύμιε, ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμενος.

Ἐτήρησας ἐμμελῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολὴν Ὅσιε, καὶ τὴν ψυχὴν τέθεικας, ὑπὲρ τῶν σῶν φίλων Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικόν, τοῦ ἀχωρήτου Πλαστουργοῦ γέγονας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη Παμάχραντε.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Ῥαπιζόμενος τὸ πρόσωπον τὸ τῇ θείᾳ, χαριτωθὲν λαμπρότητι, τῆς ἄνω σοφίας γέγονας συμμέτοχος, Χριστοῦ Παμμάκαριστε, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ῥαπισθέντος σαρκί.

Ἱερωσύνης τὸ σέβας οὐκ αἰδεσθέντες, οἱ ἀσεβεῖς καὶ πρόμαχοι, κακίας ἐργάται, γῆρας οὐ τιμήσαντες, τὸ σὸν οἱ παράνομοι, ἀμελεημόνως ἐμάστιζον.

Ἐσπαργανωμένῳ καὶ φάτνῃ ἀνακειμένῳ, τῷ Λυτρωτῇ Εὐθύμιε, πολύτιμον δῶρον, Πάτερ προσενήνοχας, τὸ τίμιον αἷμά σου, πόθῳ δι' αὐτὸν ἐκχυνόμενον.

Τοῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνειλιμμένος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγάπησιν, περιεζωσμένος, τούτῳ προσεπέλασας, τῷ λύθρῳ σταζόμενος, τῷ ἐκ μιαιφόνου χυθέντι χειρός.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς αὔλους οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, σήμερον γεγέννηται. αὐτῷ μελῳδήσωμεν, δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σοί, ἔμψυχος εἰκών, τῷ Σωτῆρι προσάγεται, τιμήσας σου τὴν εἰκόνα, τῆς ἀχράντου σαρκός σου, καὶ τύπον τὸν τοῦ σώματος.

Σοὶ Δέσποτα Ποιμήν, εὐθυμίας φερώνυμος, τὰ στίγματα τῆς σαρκός σου, περιφέρων οἰκείῳ, ἐν σώματι προσφέρεται.

Πυρ ἔσβεσας θυμοῦ, τῶν ἀνόμων Εὐθύμιε, τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκως, ἐκχυθέντων αἱμάτων, Παμμάκαρ Ἱερώτατε.

Ἀνέστειλας ὁρμήν, τῶν ἀθέων Μακάριε, τῇ ῥώμῃ τῶν διδαχῶν σου, καὶ τοῦ Κτίστου εἰκόνα, σχετικῶς σὺ τετίμηκας.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστι τῆς φθορᾶς. ἡ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γυμνώσει, τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος τὴν γύμνωσιν, ἐκμιμησάμενος Πάτερ, καὶ μαστίγων πόνους ἐγκαρτερήσας, τὸ σὸν αἷμα, τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἵματι.

Ἀγάπην, καὶ ἐλπίδα, καὶ πίστιν θεόφρονα, τὰς δι' αἰῶνος μενούσας, ἀρετὰς πλουτήσας τῷ γεννηθέντι, ἐκ Παρθένου, δωροφορεῖς Παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ λειτουργήσας τὴν ἔνθεον, ἱερουργίαν τοῦ λόγου, μισθὸν τούτου Πάτερ ἀντεκομίσω, θεόῤῥημον, τὸ σὲ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Θεοτ.

Ὁ πλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομῆτορ, ὁλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Κοντάκιον. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Σὺν Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, τὸν Ἀθλητὴν εὐφημοῦμεν, Ἱεράρχαι Ὅσιοι, καὶ Ἀθλοφόροι τιμῶντες. ἄσαρκος γὰρ ὢν ἐφάνη ἐν καρτερίᾳ, Μάρτυς τε ἀνεδείχθη, καὶ Ἱεράρχης, πολυπαθὴς δὲ τοῖς στεφάνοις, τὸ κῦδος ἔχων, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ἱερωσύνης ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον χρίσμα, συγκεράσας αἵματι τῷ ἐκ σοῦ, ἱερώτατον ἀπέδειξας. εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Σὺ ἐφελκύσω χάριν τοῦ θείου Πρωτομάρτυρος, οὗπερ ἀνεδείχθης ἄριστος μιμητής, εὐλογίαις ἀμοιβόμενος, τοὺς ἀναιροῦντάς σε, ἀνηλεῶς Παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Στήσας τοὺς πόδας ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως, πάσαις προσβολαῖς Παμμάκαρ τῶν πειρασμῶν, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις. Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἔστης ἐπὶ βήματος, στεῤῥῶς ἀγωνιζόμενος, Πάτερ Εὐθύμιε. τὸν τελειότατον ὅρον γὰρ, ἐμελέτησας θεόληπτε, ὥσπερ ἐλλόγιμος θανεῖν, ὑπὲρ τοῦ φίλου σου, τοῦ βοῶντος· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν, φαιδρὰν ἐκτήσω ψυχὴν, φαιδρὸν τὸ πρόσωπον, νῦν δὲ φαιδρότερος γέγονας, μέχρις αἵματος Εὐθύμιε, πρὸς Βασιλεῖς θεοστυγεῖς, ἀντιταξάμενος, καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπέθεντο Μάκαρ ἐπὶ σὲ, οἱ ἐπὶ γῆς κραταιοὶ τοῦ θανατῶσαί σε, παρανομώτατα πράττοντες, ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος, πρὸς τὸν τεχθέντα Λυτρωτὴν, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ἀνεβόας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτ.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος, σὺ γὰρ Παναμώμητε τέτοκας, ᾧ ἀπόκειται, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Πρὸς τὸν γαληνότατον ὅρμον, μετέστης Πάτερ τῶν ἐντεῦθεν. ὥσπερ γὰρ στρουθίον ἐῤῥύσθης ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων σε, εὐλογῶν τὸν ῥυσάμενον, Ἱερομάρτυς εὐθυμώτατε.

Αἴγλ[illegible] ἐξ ὕψους φανείσης, ἀνατολῆς [illegible] φωτισμένος, καὶ φωτοφανείαις ἀστέρος, τοῦ ἐξ Ἰούδα νῦν ἀνατείλαντος, ὑπερφυῶς λαμπόμενος, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Τὰ τοῦ Παραδείσου νῦν πλάτη, χοροβατεῖν κατηξιώθης. οὗ τῶν Μακαρίων λαμπρότης, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ἀγαλλίασις, ὡς Ἀθλητὴν Εὐθύμιε, σὲ νικηφόρον ὑπεδέξατο.

Ἔχων πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, ὡς Ἱεράρχης τε καὶ Μάρτυς, τοῦ νῦν ἐμμεσῶντος χειμῶνος τῆς Ἐκκλησίας, γαλήνην αἴτησαι, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης, τοῦ Ἰεσσαὶ ἡμῖν τεκοῦσα, ἄνθος τῆς θεότητος Χριστὸν, Θεογεννῆτορ Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Στίχ. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ἔτι τῷ λύτρῳ σταζόμενος, καὶ πεφυρμένος θερμῷ, καὶ ἀτμίζοντι αἵματι, τῷ Χριστῷ παρέστηκας, θεοῤῥῆμον Εὐθύμιε. τῶν σῶν πληγῶν οὖν, Πάτερ τοὺς μώλωπας, ἀνθ' ἱκεσίας νῦν προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, καὶ ἐκτενῶς, Μάκαρ ἐξιλεώσαι, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Δῶρα προσήνεγκας Ὅσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ, καὶ σαρκὶ νηπιάσαντι, πολιὰν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν, ἱεραρχίας, Πάτερ καὶ αἵματι, πεφοινιγμένην τῆς σῆς ἀθλήσεως, πίστιν ὀρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἄῤῥαγῆ, ὄντως καὶ ἀσάλευτον, ἀγάπην πάνσοφε.

Γλῶσσα κινουμένη Πνεύματι, καὶ φθεγγομένη σαφῶς, ἀληθείας διδάγματα, θεοδότου χάριτος, τηλαυγῶς ἀποστάζουσα, τῆς εὐσεβείας, λύρα θεόφθογγος. ὀρθοδοξίας κρηπὶς ἀκράδαντος, στόμα μελίῤῥυτον, θησαυρὸς φρονήσεως, Ἐκκλησιῶν σάλπιγξ μεγαλόφωνος, ἐδείχθης Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἐν σπηλαίῳ παρῴκησας Χριστὲ ὁ Θεὸς, φάτνη ὑπεδέξατο, Ποιμένες δὲ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις ἐθαύμαζον βοῶσαι, καὶ λέγουσαι· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων, Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, Δαβὶδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν

συνήθης στιχολ. Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν στίχ. ι´. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, γ´. τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, δ´. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Καὶ τὰ ἕτερα στιχηρά. Εἶτα τῶν Ἁγίων. Ἦχος α´.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Θεοπάτορα πάντες, ἀνευφημήσωμεν, Δαβὶδ τὸν Βασιλέα, ἐκ γὰρ τούτου προῆλθε. ῥάβδος ἡ Παρθένος, καὶ ἐξ αὐτῆς, ἀνατέταλκεν ἄνθος Χριστός, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐκ τῆς φθορᾶς, ἀνεπλάσατο ὡς εὔσπλαγχνος. Ὅμοιον.

Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις, εἶδεν ἐν γήρᾳ σαφῶς, ὁ Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ ἐμφανῶς πληρουμένας, μνηστείας λαχὼν ξένης, χρηματισμοὺς, τῶν Ἀγγέλων δεξάμενος, δόξα Θεῷ ἐκβοώντων, ὅτι ἐν γῇ, τὴν εἰρήνην ἐδωρήσατο.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες, ἀνευφημήσωμεν, ὡς Ἱεράρχην ὄντα. μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως, οὗ ταῖς λιταῖς, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ σπαργανωθεὶς, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β´.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Δαβὶδ καὶ Ἰακώβου, εὐσεβοῦς Βασιλέως Προφήτου, καὶ Ἀποστόλου πρώτου Ἐπισκόπου. αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπαλλαγέντες, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Στιχ. τὸ α´. τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα. Ἦχος Πλ. β´.

Ἱερέων μνήμη καὶ Βασιλέων κράτος, εὐφροσύνη γέγονεν ὁ τόκος σου, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι, λέγομεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον. σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον, ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Ἦχος β´.

Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ, τῷ Δαβὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι, Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν. μετὰ Μάγων προσεκύνησας. μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας. δι᾽ Ἀγγέλου χρηματισθεὶς, ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, **Θεὸς Κύριος**, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπ. τῆς τυχούσης Κυριακῆς, τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Ἑορ. Ἡ συνήθης στιχ. Κανὼν Ἀναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τῆς παρούσης Κυριακῆς. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ σε μέλπω, δεξιὸν παραστάτην Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α´. Ἦχος α´. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ θεράπων Μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, Χριστοῦ Πατὴρ γνωριζόμενος, τούτῳ σὺν παρρησίᾳ, παρεστηκὼς, αἴτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα, καὶ ἀληθὴς, Ἰωσὴφ ἐδείχθης, καὶ δικαίων ἐν σκηναῖς ἐπαναπέπαυσαι.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ᾽ ἡμᾶς νηπιάσαντα. καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι. μεγίστη σου ἡ δόξα· καὶ ἀληθῶς, μέγα ὑπὲρ πάντας τὸ ἀξίωμα. διὸ ἀνευφημοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, Ἁγνὴ ἐν Βηθλεὲμ Ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἱλίσασα, οὗ τὴν ἐπιδημίαν, καταπλαγεὶς, Ἰωσὴφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει προσκυνεῖ τὴν τούτου δύναμιν.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων, Ποίημα τοῦ Μοναχοῦ Κοσμᾶ.

Ὠδὴ α´. Ἦχος δ´. Ἄσωμαί σοι Κύριε.

Ἄσωμαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐκ μήτρας Ἁγίας Παρθένου, τὸν ἄνθρωπον, ἀφράστως ἐνδυσάμενος, ἀνέπλασας ὡς εὔσπλαγχνος.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Σήμερον Ποιμένες θεολογοῦσι σὺν Ἀσωμάτοις τὸν ὕμνον, λαμπρῶς ἀναμέλποντες, καὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων, ἐν Βηθλεὲμ τοῖς Ποιμέσιν, ἐπέστησαν λέγοντες. μεθ' ὧν τὸν εὐδοκήσαντα, σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Ὅσοι τὸ γενέθλιον ἐκτελοῦμεν, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, χαρᾷ ἀνυμνήσωμεν Ἰάκωβον, θεάδελφον, καὶ Δαβὶδ θεοπάτορα.

Δαβὶδ ὁ Θεοπάτωρ σὺν τῇ κινύρᾳ, τὸν ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, σαρκούμενον Λόγον, Ἰάκωβον τὸν δίκαιον, ἐφελκόμενος ὕμνησον.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται.

Καὶ τό, Ἔσωσε λαόν.

Ὠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως. Πατήρ, ὠνομάσθης ἔνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρός, Μάκαρ ἐχρημάτισας.

Ὃν αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσὴφ ταῖς χερσί σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικώδει σοφέ. ὅθεν σε γεραίρομεν.

Ἴχνος μυστηρίου, γονεῦσι μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην σοφέ, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρῶς δεδεγμένος, δι' οὗ, ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς, μνήμην σου δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε Ἁγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδών. Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ὑμᾶς ὁραθέντα Θεόν, ὕμνοις ἐμεγάλυνεν.

Ἄλλος. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Τὸν τεχθέντα σαρκί, ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, ἀσπόρως Χριστόν, σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Ἀγραυλοῦντες πιστοί, τὸν ἀληθῆ οἱ Ποιμένες Ποιμένα Χριστόν, ὑπὸ Ἀγγέλων ἀπηγγελίσθησαν, δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοί, χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, τῷ τεχθέντι σήμερον ᾄδοντες, δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὴν πανέορτον τοῦ δι' ἡμᾶς, κενωθέντος, πιστοὶ ἑορτήν, σὺν Δαβίδ τε καὶ Ἰακώβῳ, ὕμνοις ἐπαξίως τιμήσωμεν.

Ὡς Νυμφίον Δαβὶδ ἐκ παστοῦ, τῆς μητρῴας νηδύος φησί, νῦν τὸν Κύριον προελεύσεσθαι, ὃν σὺν Ἰακώβῳ ὑμνήσωμεν.

Καθ. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Οὐρανίου θεράπων, ἐγένου Ἰωσήφ, καὶ Πατὴρ τοῦ ἀνάρχου. Υἱοῦ σὺ νενόμισαι, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε. Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἑορτάζει ἐνθέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοί, γεγονὸς ὦ Παρθένε. Θεὸν σεσαρκωμένον γάρ, ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας, ὅθεν Ἄγγελοι, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι, Μάγοι πίστει δέ, σὺν Ἰωσὴφ ἐκβοῶσι, τῷ Δαβὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι.

Ὠδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἔχων λογισμὸν ταῖς θεϊκαῖς, ὑπείκοντα προστάξεσι, καὶ καθαρὸς ὅλος γενόμενος, τὴν μόνην ἐν γυναιξί, καθαρὰν καὶ ἄμωμον, Μάκαρ Ἰωσὴφ σὺ ἐμνηστεύσω, τηρῶν Παρθένον Ἁγνήν, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ποιήσαντος.

Μόνῳ Γαβριὴλ ἐν Οὐρανῷ, καὶ μόνῳ σοὶ ἀοίδιμε, μετὰ τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὸ μόνον ὑπερβολῇ, φοβερὸν μυστήριον, Μάκαρ Ἰωσὴφ ἐνεπιστεύθη, τὸν μόνον φθοροποιόν, ἄρχοντα τοῦ σκότους τροπούμενον.

Ἔμψυχος Ναὸς φωτοειδής, ὑπάρχων τοῦ Ποιήσαντος, ἐπιμελείᾳ θείων πράξεων, ἐκ τοῦ Ἁγίου Ναοῦ, τὸν Ναὸν τὸν Ἅγιον, οὗ παραλαβεῖν κατηξιώθης, τὴν μόνην ἐν γυναιξί, Μάκαρ Ἰωσὴφ Ἀειπάρθενον.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Θεοτοκίον.

Λύων τοῦ νοός σου προφανῶς, ἐπέστη ὁ ἀόρατος, ἀμφιβολίαν πᾶσαν λέγων σοι· μὴ φοβηθῇς Ἰωσήφ, Μαριὰμ τὴν Ἄχραντον, νῦν παραλαβεῖν, Γαστρὶ γὰρ φέρει, τὸν φέροντα θεϊκῇ, τούτου δυναστείᾳ τὰ σύμπαντα.

Ἄλλος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Τὴν ἄφραστον, τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκατάβασιν, νοητῶς προθεωρήσας, Ἀββακοὺμ ὀφθαλμοῖς, ἀπὸ Θαιμὰν ἐκραύγαζεν, ἥξει ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῇ φάτνῃ σου, τῇ θεοδόχῳ περιέστησαν, στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον σου, τρόμῳ καὶ ἐκπλήξει δοξάζουσι.

Μετὰ τῶν Μάγων, τὸν Δεσπότην προσκυνήσωμεν, καὶ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ποιμένων χορεύσωμεν, θεοπρεπῶς κραυγάζοντες, δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ὁ βασιλεύων, τῶν ἁπάντων Βασιλέων, Χριστὸς κατὰ σάρκα, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ γεννηθείς, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰάκωβον προσήκατο, ἀδελφὸν ὡς ηὐδόκησεν. Θε.

Ὁ ἐκ Παρθένου, Θεὸς Κύριος φανεὶς ἐν σαρκί, συνεδόξασε τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν Ἀποστόλων πρόκριτε Ἰάκωβε, καὶ Δαβὶδ Παμμακάριστε.

ᾨδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Πραότητι λάμπων, σοφὲ Ἰωσήφ, ἐν τῇ γῇ τῶν πραέων ἐσκήνωσας. Χριστοῦ τοῦ πράου ῥήματι, Πατὴρ ὀνομασθείς, ὃν ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, κρατήσας ἡγιάσθης, καὶ ἰδὼν ἐδοξάσθης, σάρκα βροτείαν περικείμενον.

Ὡς θείαν Νεφέλην, τὴν μόνην Ἁγνήν, ἐν τοῖς κόλποις τὸν Ἥλιον κρύπτουσαν, εἰς Αἴγυπτον μετήγαγες, ἐκ πόλεως Δαβίδ, τὸ ταύτης λῦσαι σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, Ἰωσὴφ μυστηρίου, ὑπὲρ κατάληψιν διάκονε.

Δίκαιος ὑπάρχων, δικαίοις ὁδοῖς, τοῦ δικαίου Δεσπότου πεπόρευσαι, τοῦ κρίναντος δικαίως σε, τοιούτῳ φοβερῷ, Παμμάκαρ μυστηρίῳ, πιστῶς καθυπουργῆσαι, τῆς ἀρρήτου λοχείας, δι' ἧς βροτοὶ ἐδικαιώθημεν.

Θεοτοκίον.

Εὑρέθη ὡς ἔφη, Προφήτης Δαβίδ, ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος χωρήσασα, τὸν φύσει ἀπερίγραπτον, Θεὸν Ἐμμανουήλ. ὅπερ μὴ ἐννοήσας, ὁ θεῖος ἐδιδάχθη, Ἰωσὴφ ὑπ' Ἀγγέλου, νυκτὶ καθεύδων ὁ ἀοίδιμος.

Ἄλλος. Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν.

Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φέγγος τῆς σῆς θεοφανείας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς, εὐδοκήσας τεχθῆναι, Θεὸς σεσαρκωμένος, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ τὴν μνήμην φαιδρύνας Δαβὶδ καὶ Ἰακώβου, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ τὴν τοῦ δούλου μορφήν, ἐνδυσάμενος Λόγε, ἐκ μήτρας Παναγίας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὃν ὁ Προφήτης Δαβίδ, ὑετὸν ἐπὶ πόκον ἐκάλει θεοπνεύστως, Ἰάκωβος ἐκήρυξεν, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκ.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε, χαῖρε Μήτηρ Ἄχραντε Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

ᾨδὴ ϛ΄. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ξένῳ τοκετῷ, ἐκ Κόρης θεόπαιδος, τοῖς ξένοις ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, τὸν ἀΐδιον, τοῦ Πατρὸς Θεὸν Λόγον, λαβὼν Ἰωσὴφ τὴν πρὸς Αἴγυπτον Παμμάκαρ ξένην κάθοδον, χαίρων, σὺν αὐτῷ πεποίησαι, καθυπείκων τοῖς θείοις προστάγμασιν.

Ἵστασο Θεῷ, σαρκὶ νηπιάσαντι, σοφὲ Ἰωσὴφ διακονούμενος, ὥσπερ Ἄγγελος, καὶ ἀμέσως πρὸς τοῦτον ηὐγάσθης σαφῶς τὰς ἀκτῖνας τὰς αὔλας εἰσδεχόμενος, Μάκαρ, καὶ Φωτοειδέστατος, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ δεικνύμενος.

Ὅλος ἐπαφῇ, τῇ θείᾳ Πανεύφημε, καθαγιασθεὶς ψυχῇ καὶ σώματι, μεταβέβηκας, πρὸς αὔλους μονὰς ἁγιάζων νυνί, τοὺς τελοῦντάς σου τὴν μνήμην δίκαιε, ὄντως Ἰωσὴφ Πανάγιε, Παναγίας μνηστὴρ Θεομήτορος.

ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΛΕΩΝ

Θεοτοκίον

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον ἑώρακας, Παρθένε Ἁγνὴ ἀποτικτόμενον, τὸν προτέλειον, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων ἐκφύντα Πατρός, καὶ Ἀγγέλων ἀνυμνούντων τοῦτον ἤκουσας, ἔνδον τοῦ σπηλαίου κείμενον, Ἰωσὴφ ἐπὶ φάτνης Πανύφημε.

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐβόησαν, παραδόξως τοῦ τόκου σου Κύριε, τὸ φρικῶδες, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων θεώμενοι, ἐν ὑψίστοις δόξα τῷ Θεῷ, ἐπὶ γῆς νῦν γὰρ τίκτεται.

Εὐδόκησας, ἐκ Παρθένου τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων τεχθεὶς ὡς Θεός. ἵνα τὸν φθαρέντα, ἀναπλάσῃς Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐκάθισας, ἐπὶ θρόνου ὡς ὤμοσας Κύριε, τοῦ Προφήτου, σοῦ Δαβὶδ ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, προελθὼν Ἰακώβῳ δέ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν θρόνον παρέθου Χριστέ.

Ἐπέστησαν, ἐκπληττόμεναι τάξεις Οὐράνιαι, ἐν σπηλαίῳ, καὶ τὸν τόκον τὸν ἄρρητον ὕμνησαν, ἀσιγήτως δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀναμέλπουσαι.

Βασιλεὺς μέν, ὁ Δαβὶδ καὶ Προφήτης Θεσπέσιος, καὶ Προπάτωρ, ἀνεδείχθη τῆς θείας σαρκώσεως. Πρωτεπίσκοπος δέ, μαθητὴς ὁ Ἰάκωβος δείκνυται. Θεοτ.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον. ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαβὶδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσὴφ τε αἴνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει. στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν, Οἰκτίρμον σῶζε, τοὺς σὲ γεραίροντας. Ὁ Οἶκος.

Ἀπορρήτῳ βουλῇ, τίκτεται ὁ σαρκὶ ἄσαρκος. περιγράφεται νῦν σώματι ὁ ἀπερίγραπτος. καὶ σώζει ἀτρέπτως τὰς ἄμφω οὐσίας. ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἄναρχος, καὶ μόνος ὑπέρχρονος. ὁρᾶται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος. φέρεται χερσίν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. διὸ τοὺς τούτου συγγενείᾳ σεμνυνομένους, ὡς Θεὸς στέφει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ. οὓς δοξάζοντες πίστει, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν, Οἰκτίρμον σῶζε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαβὶδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως.

Στ. Τιμῶ Ἰωσήφ, μνήστορα τῆς Παρθένου,
Ὡς ἐκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.
Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου,
Τοῦ πάντα τεκτήναντος ἐν λόγῳ Μάκαρ.
Δαβὶδ βλέπων νῦν, Χριστὸν ἐκ σῆς ὀσφύος,
Τὸ κατὰ σάρκα σκίρτα τε καὶ ἀγάλλου.

Δαβὶδ ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεύς, ἦν Υἱὸς Ἰεσσαί. τοῦτον ἐδίδαξεν ὁ Προφήτης Νάθαν τὸν νόμον Κυρίου, καὶ προεφήτευσεν ἔτη τεσσαράκοντα. προέλαβε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη ἐννεακόσια ἐννενήκοντα ἐννέα, καὶ ἦν ἐν Γαβαά. καὶ εἶδε Νάθαν, ὅτι Δαβὶδ ἐν τῇ Βηρσαβεὲ παραβήσεται, καὶ σπεύδων ἐλθεῖν ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ἐνεποδίσθη ὑπὸ τοῦ Βελίαρ. εὗρε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν νεκρὸν κείμενον, ἐσφαγμένον γυμνόν. καὶ ἐπέμεινεν ἐκεῖ, θέλων θάψαι τὸν νεκρόν, καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἔγνω, ὅτι ἐποίησε τὴν ἁμαρτίαν Δαβίδ, καὶ ὑπέστρεψε πενθῶν, ὡς δὲ ἀνεῖλε καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὁ Δαβίδ, ἔπεμψε Κύριος τὸν Προφήτην Νάθαν ἐλέγξαι αὐτόν. πολλὰ δὲ πενθήσας ὁ Δαβίδ, καὶ πάνυ γηράσας, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτῇ μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ. γίνεται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἔνδον τοῦ Σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῶν Χαλκοπρατείων. Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Προρρήσεων τὸ πέρας, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἑώρακας. ὃν γὰρ ἐκήρυξαν Χριστόν, ἐλασσόμενον ἐκ Κόρης Ἁγνῆς, ἐλη-

λά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

λάφησας, καὶ βρέφος κατεμόνησας, ὡς καθαρὸς τὴν ψυχήν, Χριστοῦ θεράπων.

Ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, Ἰωσὴφ κεκοσμημένος ἔνδοξε, φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθοῦς, παρθενίας ἐχρημάτισας, καὶ Πατὴρ τοῦ τικτομένου παιδὸς κέκλησαι, μεγαλυνθεὶς τῇ σεπτῇ προσηγορίᾳ.

Ῥήματι ὁ τεκταίνων, Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, κέκληται τέκτονος Υἱός, σοῦ Παμμάκαρ ἀξιάγαστε, τοῦ ἀνάρχου σε Πατρός, ὄντως δοξάσαντος, ὡς ἱερὸν ὑπουργὸν τῶν ὑπὲρ λόγον. Θεοτ.

Συμβόλοις ἱεροῖς σε, τυπουμένην Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, Θεοχαρίτωτε Ἁγνή, ἐγνωκὼς Ῥάβδῳ κληροῦται σου, τὴν μνηστείαν τὴν σεπτήν, ἐπιμνησθεὶς Ἀαρών, τῆς βλαστησάσης ποτὲ Ἁγίας Ῥάβδου.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ἐν Βηθλεὲμ Ποιμένες, τὸν τῆς Παρθένου τόκον, δοξολογοῦντες κατεμήνυον, Σωτῆρα καὶ Κύριον, τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα, ἀνθρώπων σῶσαι γένος.

Τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον, τῆς Θεοτόκου Μαρίας, χοροὶ Ἀγγέλων ἐκπληττόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ἐκραύγαζον, τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Τῶν Χερουβὶμ ἐδείχθης, ὑψηλοτέρα Παρθένε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου βαστάσασα, τὸν τούτοις ὀχούμενον, ὃν δυσώπει σῶσαι, ἡμᾶς ἀεὶ μὴ παύσῃ.

Νυμφαγωγὸς μὲν Δαβίδ, θαλαμηπόλος δὲ θεῖος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἰάκωβος, γενόμενοι ἔλεγον· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ἐν Προφήταις Ἄναξ, καὶ Βασιλεῦσι Προφήτης, σὺν Ἰακώβῳ τῷ Θεόφρονι, ἡμῖν ἐμελῴδησαν. ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ, καὶ δροσοβόλῳ καμίνῳ, σὺ προσραφεῖσα Μήτηρ Ἄχραντε, ἀπορρήτως ἐκύησας, σεσαρκωμένον Θεόν, Ἁγνὴ εὐλογημένη.

Ὠδὴ θ΄. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου, κατενώπιον ὤφθη Κυρίου, Ἰωσὴφ πανόλβιε. σὺ γὰρ ὅλως ὁσιωθείς, ἀπὸ βρέφους ἱερὸς φύλαξ γεγένησαι, τῆς εὐλογημένης· μεθ' ἧς ἔμελπες· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ἅπαντες χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, ὃν περ τρέμουσι, Θεὸν καὶ Κτίστην, Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, παῤῥησίᾳ παραλαβών, περιπτύσσεται ὡς βρέφος καὶ ἀσπάζεται, καὶ φῶς μονον τὸν βοῶν κομίζεται· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας.

Τέτρωσαι τῷ γλυκυτάτῳ Μάκαρ πόθῳ, καὶ ὡς Ἄγγελος τῷ σαρκωθέντι, παρεστὼς προστάξεσι, καθυπείκεις ταῖς θείαις, δι' Ἀγγέλου γὰρ Αἰγύπτου μηνυόμενος, πρὸς γῆν Ἰσραὴλ ἐπανελάσασθαι, μετὰ μόνης, τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Νόμου τοὺς σκιὰς εἴδες ποθήσας, τῇ τῆς χάριτος φωτοχυσίᾳ, φωτεινὴν μεθέλκων τε, τὴν Παρθένον τὸν μόνον, ἀματέλευσαν σαρκί, ἥλιον ἔβλεψας, καὶ ὥσπερ ἀστὴρ πάντας ἐφώτισας, τοὺς βοῶντας σοφὲ Ἰωσὴφ ἑκάστοτε· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Τὸν βασιλέα Χριστόν.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν κατεμήνυσαν, ἐν Βηθλεὲμ οἱ Ποιμένες, καὶ ἀστὴρ ἐφανέρωσεν, ἐν δούλου μορφῇ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν γεννηθέντα Χριστόν, ὃν προσεκύνησαν, μετὰ δώρων οἱ Μάγοι, καὶ ἐθεολόγησαν, τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, ὃν ἐδοξολόγησαν, Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα ἀπαύστως ἀνυμνεῖ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, ὃν προεφήτευσε, Δαβὶδ ὁ θεοπάτωρ, καὶ τοῖς λαοῖς ἐκήρυξεν Ἰάκωβος, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε. Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν, ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον

ἔμεινε Παρθένος Ἁγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὠδὴ θ'. Μυστήριον ξένον.

Ἰσότιμος πάντων, Ἀγγέλων γεγένησαι, Προφητῶν Μαρτύρων τε, Μάκαρ καὶ τῶν σοφῶν, Ἀποστόλων συνόμιλος ὄντως. διὸ σὺν αὐτοῖς σὲ μακαρίζων ἀεί, Ἰωσὴφ τὴν ἱερὰν σου μνήμην σέβομαι.

Ὡς ἐκ γένους, βασιλικοῦ καταγόμενος, τὴν Ἁγνὴν Βασίλισσαν, μέλλουσαν Ἰησοῦν Βασιλέα, τίκτειν ἀπορρήτως σοφέ, ἐμνηστεύσω, ὑπὲρ πάντας ἐν γῇ, ὁ προκριθεὶς τοὺς γηγενεῖς μακαριώτατε.

Ἐστεμμένος, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος, ἀρεταῖς κεκόσμησαι, Μάκαρ ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ, πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης λαμπρῶς, Ἰωσὴφ Πατέρας, μέγιστος Πατὴρ νομισθεὶς, τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντος.

Ἡ μνήμη σου, πρὸς εὐφροσύνην τὰ πέρατα συγκαλεῖ καὶ αἴνεσιν, Λόγου τοῦ σὲ δοξάσαντος Μάκαρ. ᾧ σὺν παρρησίᾳ Χριστῷ παρεστὼς, ἀπαύστως πρέσβευε, ἡμᾶς λυτρωθῆναι, πειρασμῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Φυλάττουσαν, τὴν Παρθενίαν ἀκήρατον, τὴν Ἁγνὴν ἐφύλαξας. Λόγος γὰρ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, φυλάξας Παρθένον αὐτὴν μετὰ γέννησιν ἀπόρρητον. μεθ' ἧς Θεοφόρε Ἰωσὴφ, ἡμῶν μνημόνευε.

Ἄλλος. Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει.

Τὸν ἀρρήτως πρὸ τῶν αἰώνων, φῶτα Λόγον, καὶ Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, τὸν αὐτὸν ἐπ' ἐσχάτων σαρκὶ, σήμερον Παρθένος ἐκύησεν· ἐν ὕμνοις Ποιμένες, Ἀγγέλων βοώντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸν Ἀστέρα οἱ Μάγοι ἰδόντες, τρόπῳ ξένῳ, τούτῳ παρείποντο, τὸν τεχθέντα ἐπιζητοῦντες. ὃν εὑρόντες, δώροις ἐτίμησαν, χρυσῷ καὶ λιβάνῳ, καὶ σμύρνῃ βοῶντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ τεχθέντι Θεῷ.

Βηθλεὲμ νῦν εὐφραίνου, Πόλις γενομένη τοῦ Νέου Δαβίδ. καὶ Σιὼν ἐπαγάλλου, τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ Ἀκρόπολις. κοινὴν εὐφροσύνην, τοῦ Παμβασιλέως, καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπόντων νῦν δεξάμεναι.

Τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Θεῷ, πᾶσα ἡ Κτίσις τρόπῳ ὑπούργησεν. Οὐρανοὶ μὲν τὸν Ἀστέρα, ἡ γῆ τὴν φάτνην, ὄρος τὸ σπήλαιον, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, Ποιμένες τὸ θαῦμα, Ἄγγελοι τὸν ὕμνον αὐτῷ προσφέροντες.

Βασιλεὺς ἐκ Ποιμένων, πάλαι μὲν Δαβὶδ ἐχρημάτισεν, ἐκ φυλῆς δὲ Ἰούδα, σὺ τῆς βασιλίδος Ἰάκωβε, Ποιμὴν ἀνεδείχθης, τῆς τοῦ σαρκωθέντος ποίμνης. Ἀμνοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Θεοτ.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, σὲ Θεοκυῆτορ δοξάζουσι, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, σὲ ἀκαταπαύστως ἐν ὕμνοις τιμᾷ. σὺ γὰρ τῷ θείῳ τόκῳ, βροτοὺς οὐρανίοις ἥνωσας· ὅθεν σὲ γεραίρομεν.

Ἐξαποστειλ. Τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, τῷ κλεινῷ θεαδέλφῳ, Δαβὶδ τὸν θεοπάτορα, Ἰωσήφ τε τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου Μνήστορα. τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θείᾳ γεννήσει καθυπούργησαν, Βηθλεὲμ ἐν τῇ Πόλει, θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων Μάγων τε, καὶ Ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὕμνον ᾄδοντες, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ.

Ἕτερον, πρὸς, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐκ πατριᾶς κατάγεται, Δαβὶδ τοῦ Θεοπάτορος, ὁ Ἰωσὴφ σὺν Μαριάμ. ἧς ἑωράκει τὸ θαῦμα, ἔχων ὄνπερ ἐγέννησεν, Ἰάκωβον συνίστορα, ἐντεῦθεν τὰ μνημόσυνα, αὐτῶν ὁμοῦ ἑορτάζει, νῦν ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Ὅμοιον.

Καθαρθῆτε προσέλθετε, καὶ τοῦ κρατῆρος γεύσασθε, τῆς ἐν Χριστῷ θείας ζωῆς. Χριστὸς ἡμᾶς προσκαλεῖται, πηγὴ γὰρ ἁγιάσματος, τὸ ἐκ Μαρίας σῶμά μου. μηδεὶς οὖν ἔξω ἄγευστος, μηδεὶς ἀνάξιος ταύτης, τῆς μυστικῆς εὐωχίας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, [illegible] ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτ. δ'. καὶ ἀνατολικὸν ἕν.

Εἶτα τῆς ἑορτῆς, τοὺς δ'. [illegible]

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος.

Παρ-

Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ, δῶρα προσφέρουσιν, Ἄγγελοι, ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας, ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός. βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν, πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· ἀνερμήνευτε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον. χαίροις Πόλις ἔμψυχε. τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, Σωτηρίαν εἰργάσατο, μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες. Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὁ πατὴρ εὐδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο. καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστὴρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ Κτίσις ἀγάλλεται. Δόξα. Ἦχος πλ. δʹ. Ἀνατολίου.

Αἷμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεῖδεν Ἰωήλ, αἷμα τὴν Σάρκωσιν, πῦρ τὴν Θεότητα, ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθὸν τῇ Παρθένῳ, καὶ Κόσμον εὐωδιάσαν. μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργ. οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὠδὴ γʹ. καὶ τῶν Ἁγίων, Ὠδὴ ςʹ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖʹ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν Κυριακὴ τῇ κζʹ. τοῦ Μηνός, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία ἅπασα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ ψάλλονται ἐν ταύτῃ τῇ Κυριακῇ τὰ Ἀναστάσιμα, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τῆς Κυριακῆς. ἡ δὲ τῶν Ἁγίων, Στεφάνου, καὶ Θεοδώρου ψάλλεται τῇ ἐπαύριον, ἤτοι τῇ κηʹ. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἡ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Ἐκκλησία, καταλιμπάνεται ἡ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἀκολουθία, καὶ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα, τῆς Κυριακῆς τῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, καὶ οὕτω μένουσιν ἀσύγχυτοι καὶ αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι.

Τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, καὶ αὐταδέλφου Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ. Ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἵστωμεν στίχους ςʹ. καὶ ψάλλομεν, γʹ. προσόμοια, τοῦ Πρωτομάρτυρος. Ἦχος δʹ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς Ἄγγελος, ὤφθης Στέφανε. διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι. δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας, οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων ῥιφάδες, σοὶ γεγόνασιν, ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἑστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον Στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ. οὗ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Ὅμοιον.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον. καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσεύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ Πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Ἕτερα π̅ρ̅. τοῦ Ὁσίου. Ὅμοια.

Ξενιτείας τοῖς θαύμασι, προσετέθη σοι θαύματα, ἐξορίας Ὅσιε, χαλεπότητι, τοῦ παρανόμως διέποντος, τὸν θρόνον τὸν ἔννομον, καὶ συγχέοντος δεινῶς, τοὺς θεσμοὺς τοὺς τῆς πίστεως, καὶ τὴν Ἄχραντον, τοῦ Σωτῆρος Εἰκόνα, καθελόντος. ὃν τῇ χάριτι τῇ θείᾳ, Χριστοῦ θεράπων κατῄσχυνας.

Οὐ φρουρά σε οὐ στένωσις, οὐδὲ σκότος ἀνήμερον, οὐ πληγαὶ καὶ μάστιγες, περιίσχυσαν, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, χωρίσαι Θεόδωρε. οὐδὲ νόσος χαλεπή, καὶ μακρὰ καὶ δυσφόρητος. οὐδὲ ἔνδεια, τῆς τροφῆς θεορρήμων, ἀλλ' ἀτρέπτως, ἐκαρτέρησας προβλέπων, τὴν τῶν σῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Ἀντὶ θλίψεως ἄνεσιν. ἀντὶ πόνων ἀπόλαυσιν. ἀντὶ σκότους ἔλλαμψιν, σοὶ δεδώρηται, ὁ Ἀθλοθέτης ὁ δίκαιος. ἀντὶ δὲ Θεσπέσιε, τῆς ἐν ὄψει συγγραφῆς, κατεγράφης ἐν βίβλῳ ζωῆς. Ἐκκλησίᾳ δέ, πρωτοτόκων ἔτυχες, ἐν ὑψίστοις, καὶ Ἀγγέλων πανηγύρει, περιχαρῶς προσελήλυθας.

τοῦ Πρωτομάρτυρος. Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ τοῦ παντός, τεχθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος. ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηνθισμένος. ἀλλ' ὦ φιλομάρτυρες δεῦτε, τὰ τῶν ἀσμάτων ἄνθη δρεψάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμέλποντες, εἴπωμεν· ὁ σοφίᾳ καταγλαϊσθείς, καὶ χάριτι τὴν ψυχήν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον. Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται. ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Εἰς τὸν στ. π̅ρ̅. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ἐξανατείλαντα, καὶ ὡς Υἱὸν ἐν κόλπῳ, Πατρικῷ ἀεὶ ὄντα, αὖθις ἐπ' ἐσχάτων, ἀγκάλαις Μητρός, ὡς ἐν θρόνῳ καθήμενον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων Ποιμένων Μάγων τε νῦν, προσκυνούμενον ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ἐν Βηθλεὲμ συνελθόντες, πιστοὶ ὀψώμεθα, τὸν τῶν ἁπάντων Κτίστην, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ, καὶ τοὺς ἐκ Χαλδαίων, δῶρον καλόν, προσκομίζοντας τρίυλον, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ τε καὶ δι' ἡμᾶς, τριημέρῳ ὑπαχθέντι νεκρῷ.

Στ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθης, ὑπὸ τὸ σπήλαιον, καὶ στρατιαὶ Ἀγγέλων, ἐπιστᾶσαι ἐβόων· δόξα ἐν ὑψίστοις, σοὶ τῷ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐν δούλου μορφῇ, καὶ ἀναπλάσαντι Κόσμον ἐν τῇ γαστρί, τῆς Παρθένου καὶ ἀνάνδρου Μητρός.

Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε Μακάριε, τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῶν δικαίων. τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτάζοντας μνήμην, αἴτησαι ὡς παρεστάμενος τῷ θρόνῳ, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἱλασμόν, καὶ βασιλείας Οὐρανῶν, ἀξιωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον. σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον, ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε. σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεί, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δημόσια Βιβλιοθήκη

Τοῦ Ὁσίου, Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολ. Εἰς τὴν αʹ. Στιχολ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος αʹ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὁ θρόνῳ πυρίμορφῳ, ἐν ὑψίστοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, ηὐδόκησας τεχθῆναι ἐν σαρκί, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ἀστήρ σε, τοῖς ἐκ Περσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ. δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου. δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρᾳ συγκαταβάσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν βʹ. Στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος δʹ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν. ἄσαρκος γὰρ ὤν, ἐσαρκώθη ἑκών, καὶ γέγονεν ὁ ὤν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς. καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος, διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, Κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος. Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. αʹ. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, τὸν Πρωτομάρτυρα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐνδόξως στεφανώσωμεν, καὶ θείᾳ στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄσωμεν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης. καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἔνθα Χριστός, δι' αἵματος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς βρέφος ἐσπαργανώθης. ὁ σὸς δὲ χωρνύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωπον ἀποδύεται.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὰς σὰς ἀδελφέ, χρησίους πλέκω κρότους.

Θεοφάνους. Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τὸν τίτλον τῆς σῆς τιμῆς ὄψεως, ἰδόντα παραχωρεῖ, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἡ φλογίνη ῥομφαία δέ, παραλαβοῦσα τὰ νῶτά σοι, δίδωσι πάνσοφε Θεόδωρε.

Ὁ τίτλος τῇ κορυφῇ ἐπέκειτο, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἐγγεγραμμένος ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ. ὁ σὸς τίτλος δὲ πάνσοφε, ὄψει τῇ σῇ κεκόλαπται, κεχαραγμένος ἀπρεπέστατα.

Ὑψώθη ἐπὶ Σταυροῦ μὲν Κύριος, καὶ διενύγη πλευράν. σὺ δὲ παθεὶς ἐν σκάμμῳ καρτερῶς, τὰς κεντήσεις ὑπέμεινας, ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος, Ἱερομύστα σφαγιζόμενος.

Σοφίᾳ παντοδαπεῖ κοσμούμενος, Πάτερ Θεόδωρε, τὸν πρωτοστάτην ἤλεγξας σαφῶς, τῆς κακίστης αἱρέσεως· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δέ, τούτου τὰς φρένας κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, δοχεῖον Πάναγνε, Θεογεννῆτορ μόνη τῶν πιστῶν, Σωτηρία καὶ ὕμνησις. σὺ γὰρ ἡμῖν γεγέννηκας τὴν πάντων θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον, αὐτοῦ σθένος ἐνδεδυμένος, τῶν παρανόμων ἐθριάμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλάσφημον αἵρεσιν.

Τῷ ζήλῳ τῆς Χριστοῦ, πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πληρωθεὶς θείου ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν Ἁλιέων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Ὡς κήρυξ τῆς κεκρυμμένης, ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρούσης, ὥσπερ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς, πᾶ-

σιν

σιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἄριστα προκρίνας τὸν θάνατον.

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς, ὁ Δεσπότης τὸ σπήλαιον, ὑπεισῆλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως. ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγὸς, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότου βαλλόμενος.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκ ἔχων ὅ,τι ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις ἀντειπεῖν Ὅσιε, ἐπ' αἰκισμοὺς στρέφεται, ὁ ἑλληνικῆς βίας ἔμπλεως.

Ὑπέστης καρτερικῶς, τὰς ἐπὶ νῶτον καὶ στηθῶν μάστιγας, διὰ Χριστὸν θεόπνευστε, καὶ τὰ ἐπὶ κόρρης ῥαπίσματα.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, καὶ προθυμίᾳ λογισμοῦ ᾔσχυνας, τὸν δυσσεβῆ λέοντα, τοῖς ἱερωτάτοις σου δόγμασιν.

Ἀθραύστοις ὑπομοναῖς, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεσμῶν ἔθραυσας, τὴν μανικὴν Ὅσιε, βδέλλαν τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος. Θε.

Δαβὶδ καθὰ κιβωτὸν, ἐν Βηθλεὲμ προφητικοῖς ὄμμασι, Μήτηρ Θεοῦ βλέπει σε, βρέφος τὸ ὑπέρθεον σου φέρουσαν.

Κα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτομάρτυς σοφὲ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ Κόσμου τὰ πέρατα, ἁγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεκτημένος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας, καὶ χάριτος πληρώματι, πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος. ἀλλ' ὦ Τρισμάκαρ, τοὺς σὲ τιμῶντας, Πρωτοδιάκονε Ἀπόστολε, σῶζε πρεσβείαις σου.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ.

Στόμα πέφηνας, τῆς παρρησίας, θράσος τύραννον, μεγαλοφρόνως. καταισχύνας ὑπομονῇ τῶν ἄθλων σου. ἐκκεντηθεὶς γὰρ τὰς ὄψεις Θεόδωρε, διὰ Χριστοῦ εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, ἐβεβαίωσας τιμᾶν καὶ δοξάζειν ἅπασιν, αἰτούμενος ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλος. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ὡραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, γέγονε σήμερον, ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκὶ, ὤφθη ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται. Μάγοι μετὰ δώρων δὲ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγουν αὐτῷ. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ, δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Κατήγορος κριτής τε καὶ ἄδικος, ὁ βροτοκτόνος καὶ πατὴρ, τοῦ ψεύδους Στέφανε δείκνυται. ἀλλ' ἑαυτὸν ἀνατρέπει, τοὺς βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκτηνάμενος.

Ὁ μέγας τῆς Ἀθλήσεως πρόβολος, ἀντ' οὐδενὸς τοῦ δυσμενοῦς τυράννου, κρίνας τὴν ἔφοδον, καταπαλαίει ἀνδρείως, ἐντέχνως ὑποβὰς τὸν ἀντίπαλον.

Ὡς πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, ὁδοποιήσας ἡμῖν, τοῦ μαρτυρίου τὴν εἴσοδον, στεφανηφόρος χορεύει, τῷ στέφει τῶν Μαρτύρων στεφόμενος. Θεοτοκ.

Ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου ὡς Ἥλιος, συμπαρατέλλουσαν Χριστὲ, ὡς Ἑωσφόρον τὴν ἔνδοξον, τοῦ Πρωτομάρτυρος μνήμην, τῇ σῇ καταγλαΐζεις φαιδρότητι.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία.

Ἐφαπλούμενος σανίδι κατεκεντήθης, ὡς προσκυνῶν Θεόδωρε Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, καὶ τῆς Θεομήτορος, θρακὸς ἀγριότητι, καὶ βαρβαρικῇ ἰταμότητι.

Λειτουργήσας ἐκ νεότητος τῷ Δεσπότῃ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον, τὴν ἔφεσιν ἔχων Μάκαρ δι' ἀσκήσεως. Μαρτύρων ἐν αἵματι, αὖθις ἐκοσμήθης φαιδρότατα.

Φαεινότατος ὡς Ἥλιος Θεοφόρε, ἀνατολῆς ἐξώρμησας, ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τῆς ὁμολογίας, καὶ τῆς μεγαλόφρονος, καὶ γενναιοτάτης ἐν στάσεως. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Θεὸς Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ ὡς εὔσπλαγχνος. ἐξ ἀπειρογάμου.

γάμου, Πάναγνε κοιλίας, ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, σῶσαι τοὺς προσεκαταφεύγοντας.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς.

Ἐλάμψεν ὡς Ἄγγελος, ὁ Πρωτομάρτυς σου, τῶν Οὐρανίων Χριστὲ ἁψίδων, γεγονὼς ὑπέρτερος, καὶ δόξης ἀρρήτου, ἐμφορηθεὶς φιλάνθρωπε.

Ὡς ἀκαταγώνιστος, τοῦ Πρωτομάρτυρος, τοῦ Θείου ζήλου ἡ παῤῥησία. καὶ γὰρ μέχρις αἵματος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους. ἀνδρείως παρετάξατο.

Θεηγόρου στόματος, νιφάσιν ἔβαλε, τοὺς μιαιφόνους ὁ Πρωτομάρτυς, ὑπ' αὐτῶν ἀπείροις δὲ, τῶν λίθων νιφάσιν, ὡς νικητὴς ἐστέφετο. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐπιδημήσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ὁ Πρωτομάρτυς, ἐν ἀκινήτῳ, τοῦ Πατρὸς Θεότητι ἑστῶτα, καὶ δόξῃ ἐν Οὐρανοῖς τεθέαται.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τὴν ξένην κατοικῶν, ξενιτείας ἐπ' ἄλγεσιν, ἀλγήματα ἐξορίας, καὶ φρουρὰς ὠμοτάτας, ὑπέστης καρτερόψυχε.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, νικηφόρον στεφάνωμα, δεξάμενος ἐν ἡμέρᾳ, τῇ φαιδρᾷ καὶ φωσφόρῳ, τοῦ Θείου Πρωτομάρτυρος.

Ἣν ἔσχες ἐκ παιδὸς, εὐσεβείας ὑπόθεσιν, ἐτήρησας μέχρι τέλους, ἀπερίτρεπτος μείνας, ἀήττητε Θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν Σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Ὁ κλεινὸς ταξίαρχος τῶν Μαρτύρων, Στέφανος πιστοὶ, τοὺς θεσμοὺς τῆς φύσεως τῇ χάριτι, ἐκβεβηκὼς, τῇ θείᾳ δόξῃ αὐγάζεται.

Μιμητὴς πανάριστος χρηματίσας, Δέσποτα Χριστὲ, τοῦ τιμίου πάθους σου ὁ Στέφανος, τοὺς φονευτὰς, δι' εὐλογίας ἀμείβεται.

Μιαιφόνου πράξεως ἀμετόχους, φύλαττε Χριστὲ, καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον, τοὺς ὑμνητὰς, τῆς κληρουχίας ὡς εὔσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Παγκοσμίου γέγονε σωτηρίας, Δέσποτα Χριστὲ, ἀπαρχὴ ὁ τόκος σου, καὶ Μάρτυσι, θεοπρεποῦς, ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἱδρῶτι, τῶν ἀγώνων εἰσέτι σταζόμενος, Ἀγωνοθέτῃ παρέστης, τῇ δικαίᾳ κρίσει, πᾶσαν τὴν Κτίσιν, κυβερνῶντι, Θεοφόρε Παμμάκαρ Θεόδωρε.

Οὐδέν σε, τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν. οὐκ αἰκιζόμενον σῶμα, οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη, οὐ ζημία, τῶν προσόντων Θεόφρων Θεόδωρε.

Υἱὸς ὢν, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας Θεόδωρε, πλήρης φωτὸς μετετέθης, πρὸς τὸ φῶς τὸ θεῖον αὐξανομένης, τῆς ἡμέρας, καὶ νυκτὸς μειουμένης θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Ἐν μόνῃ, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἀνάμενος ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρός σου Λόγος προέρχεται.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει. χθὲς ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον ὁ οἰκέτης, λιθοβολεῖται. δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος. Ὁ Οἶκος.

Ὡς Ἀστὴρ φαεινὸς, σήμερον συνεξέλαμψε, τῇ γεννήσει Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀστράπτων φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαντα, τῶν Ἰουδαίων μόνον ἠμαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, σοφίας λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ τῶν γραφῶν διαλεγόμενος, καὶ πείθων τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν. Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυνε τούτων τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν. ὁ Πρωτομάρτυς, καὶ Θεῖος Στέφανος. Ἕτερος Οἶκος.

Τὴν ταχίστην Σωτὴρ, ἴασιν νῦν μοι δώρησαι, καὶ τὸν νοῦν μου Χριστὲ φώτισον ὡς φιλάνθρωπος, λέγειν τοῦ Δικαίου τὰ ἆθλα ὡς μόνος Οἰκτίρμων, δι' οὗ ἐδείχθη πρωταθλος ἁπάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων σου, καὶ στέφος ἅμα καὶ δόξα, καὶ ἔπαινος,

καὶ-

Δημόσια Βιβλιοθήκη

καύχημα δὲ ἡμῶν καὶ ἀγαλλίαμα. πίστις βεβαία, καὶ τεῖχος μέγα, τῶν προστρεχόντων τῇ σορῷ, τῇ βρυούσῃ ἰάματα. ἀλλὰ μὴν τὸν Σωτῆρα μὴ ἐλλείποις πρεσβεύων, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

Στ. Λόγων στεφάνοις οἷα τιμίοις λίθοις.
Στέφω Στέφανον, ὃν προσέστεψαν λίθοι.
Εἰκάδι λαΐνεος Στέφανον μόρος ἑβδόμῃ εἷλεν.

Οὗτος, ζητήσεως γενομένης ποτὲ μεταξὺ Ἰουδαίων, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ Φαρισαίων, καὶ Ἑλλήνων περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν μὲν λεγόντων, ὅτι Προφήτης ἐστὶ, τῶν δὲ, ὅτι πλάνος, τῶν δὲ, ὅτι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, στὰς ἐφ᾽ ὑψηλοῦ τόπου ὁ Στέφανος, εὐηγγελίσατο πᾶσι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰπών. ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἵνα τί ἐπληθύνθησαν ὑμῶν αἱ κακίαι, καὶ συγκέχυται πᾶσα Ἱερουσαλήμ; Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐδίστασεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ κλίμαξ Οὐρανοῦ, καὶ καταβὰς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Ἁγίας καὶ καθαρᾶς, καὶ ἐκλελεγμένης πρὸ καταβολῆς Κόσμου, αὐτὸς τὰς ἀθεμείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασε. τυφλοὺς γὰρ ἐποίησεν ἀναβλέψαι, λεπροὺς ἐκαθάρισε, καὶ τοὺς δαίμονας ἀπήλασεν. οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς. οὐκ ἴσχυον γὰρ ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ Πνεύματι, ᾧ ἐλάλει. καὶ εἰσελθόντες, ὑπέβαλον ἄνδρας τινὰς λέγοντας, ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ νόμου, καὶ τὰ λοιπὰ καταλέξαντες, καθὼς ταῖς ἱεραῖς πράξεσιν ἐμφέρεται τῶν Ἀποστόλων. ἀτενίσαντες δὲ καὶ ἰδόντες πάντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ πρόσωπον Ἀγγέλου, καὶ τὴν αἰσχύνην τῆς ἥττης μὴ φέροντες, λιθοβολίσαντες ἀναιροῦσιν ὑπερευχόμενον, καὶ λέγοντα. Κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. ἐπεὶ δὲ ἐξαίρετον πτῶμα διὰ τῆς νομισθείσης αὐτοῦ πτώσεως, ὁ θεῖος Πρωτομάρτυς τὸν ἀντίπαλον καταβαλὼν, τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀνεπαύσατο, συγκομίζεται τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο σκήνωμα ὑπὸ ἀνδρῶν εὐλαβῶν ἐν γλωσσοκόμῳ Περσαίας, εἶδος δὲ τοῦτο φυτοῦ, οἳ καὶ κατασφαλισάμενοι, ἐκ πλαγίων αὐτὸ κατέθεντο τοῦ Ναοῦ, ὁ δὲ Νομοδιδάσκαλος Γαμαλιὴλ καὶ ὁ τούτου Υἱὸς Ἀβελβοὺς, πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐβαπτίσθησαν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ μαρτυρείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον Κωνσταντιανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Στ. Αὐχεῖν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα.
Ἐκ γῆς ἀπαίρων, ὡς μέγα [illegible] εἰς θέαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ἅμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Θεοφάνει, ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, ὑπὲρ τῶν σεπτῶν καὶ Ἁγίων Εἰκόνων μεγάλως ἐπαῤῥησιάσαντο. ὑφ᾽ οὗ καὶ τὰς ὄψεις κατεγράφησαν, καὶ εἰς ἐξορίαν παρεπέμφθησαν. οὗτοι οὖν ἐν τοῖς μετώποις ἐγράφησαν, προστάξει Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου, δι᾽ ἰάμβων στίχων. καὶ παραπεμφθέντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ, πρὸς Κύριον ὁ μέγας ἀριστεὺς Θεόδωρος ἐξεδήμησε. λέγεται δὲ γέροντά τινα ἐπιστάντα τῇ αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίᾳ, Ἀγγελικῶν ἐπακοῦσαι ᾠδῶν, καὶ αὐτὸν ἓν τῶν ᾀδόντων γενέσθαι. ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἰάμβων γραφέντες τῷ προσώπῳ στίχοι, ἔχοντες οὕτως.

Στίχοι Ἰαμβικοὶ, γραφέντες τῷ προσώπῳ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους, παρὰ Θεοφίλου Βασιλέως, ἐν σιδήρῳ πυρωθέντι.

Πάντων ποθούντων προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν.
Ὅπου πάναγνοι τοῦ Θεοῦ Λόγου πόδες,
Ἔστησαν εἰς σύστασιν τῆς Οἰκουμένης,
Ὤφθησαν οὗτοι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ,
Σκεύη πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης.
Ἐκεῖσε πολλὰ λοιπὸν ἐξ ἀπιστίας,
Πράξαντες δεινὰ αἰσχρὰ δυσσεβόφρονος,
Ἐκεῖθεν ἠλάθησαν ὡς ἀποστάται.

Πρὸς

Δημόσια Βιβλιοθήκη

Πρὸς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφευγότες,
Οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέσμους μωρίας.
Ὅθεν γραφέντες ὡς κακοῦργοι τὴν θέαν,
Κατακείρονται καὶ διώκονται πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς αὐτῆς Πόλεως γέννημα καὶ θρέμμα, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Εὐσεβεστάτου Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου. ἐγένετο δὲ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐλάβειαν, Πρεσβύτερος τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας, εἶτα Σύγγελος καὶ Σκευοφύλαξ, τοῦ δὲ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, ἐκβιασθεὶς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἁπάσης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς οἴακας τῆς Ἐκκλησίας ἐγχειρίζεται. καὶ καλῶς αὐτὴν κυβερνήσας ἔτη δύω καὶ μῆνας τρεῖς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ ἡ μεγάλη Ἐκκλησία ἑορτάζει ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαυρικίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑβδομήκοντα Μαρτύρων.

Οὗτος ὑπῆρχε σὺν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ. διερχομένου γὰρ αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἀπαμέων Πόλεως, διεβλήθησαν αὐτῷ οἱ Ἅγιοι οὗτοι, οἳ καὶ παραστάντες, καὶ χριστιανοὺς ἑαυτοὺς εἶναι φάμενοι, ἀφαιροῦνται τὰς ζώνας, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐγκλείονται. καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν προσκληθέντες ἐρωτῶνται. ὡς δὲ ἔμενον ἀκαμπεῖς, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ἐπὶ πυρᾶς ῥίπτονται. εἶτα ξύλοις ἀναρτηθέντες, ξέονται τὰς πλευράς. βουλόμενος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς περισσοτέρως λυπῆσαι τὸν Ἅγιον Μαυρίκιον, Φωτεινὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι προστάττει. ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκλινῆ τὴν πίστιν τηροῦντας, καὶ μὴ πειθαρχοῦντας, πέμπει αὐτοὺς ἐν τόπῳ ἀλσώδει, μέσον δύω ποταμῶν καὶ λίμνης κειμένῳ, σφηκῶν τε καὶ μυῶν καὶ κωνώπων, καὶ σκνιπῶν ὑπάρχοντι γέμοντι. ἐν ᾧ μέλιτι περιχρισθέντες, ὑπὸ τούτων κατακεντούμενοι, ἐτελειώθησαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς ποικίλοις ἄνθεσι, καὶ ὡραίοις Στέφανε, τοῖς λίθοις κοσμούμενος, σαυτὸν προσενήνοχας, Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ, μελῳδῶν εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἀκαταγώνιστος, ἡ τοῦ Σαύλου ἔνστασις, πορθοῦντος τὸ πρότερον, Χριστοῦ τοὺς θεράποντας, προσάγοντός τε ἔθνη, τῷ Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ὀδόντας βρύχοντες, φονικῶς οἱ ἄνομοι, ὡς θῆρες ἁρπάσαντες, ἀνῄρουν τὸν Στέφανον, εὐθέως μελῳδοῦντα, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπαρθεὶς τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ Στέφανε, ἀρρήτως τεθέασαι, Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, κραυγάζων τῇ Τριάδι, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῷ ἀνατείλαντι, ἐκ Παρθένου θείας ἁγνῆς, προσήνεκται ἔμψυχος, ὡς Βασιλεῖ Στέφανος, εὐθέως μελῳδῶν σοι, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πεπυρσευμένος, τῷ ὀρθοδόξῳ ζήλῳ πάνσοφε, βρῶσιν μιαρᾶς αἱρέσεως, καὶ δεινῆς, θαρσαλαίως ἐξηκόντισας, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Λόγον σοφίας, λόγον δογμάτων, λόγον γνώσεως, λόγον διδαγμάτων, Πάτερ πανευσεβῶν, Θεὸς Λόγος σοι δεδώρηται, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἐξανατείλας, ἐκ τῆς Ἑῴας ὥσπερ Ἥλιος, αἴγλην εὐσεβείας ἔσπειρας ἐπὶ γῆς, τῆς εἰκόνος τὴν προσκύνησιν, Χριστοῦ φωτίζουσαν, καὶ διδάσκουσαν Πάτερ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη, δεδοξασμένη ὑπερλάμπουσα, φέγγει Παρθενίας Μήτηρ Θεοῦ, μετὰ σώματος γεννήσασα, καὶ σπαργανώσασα, τὴν ὁμίχλην τὴν γῆν σπαργανώσαντα.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Λευχειμονοῦντες, τῇ τοῦ Στεφάνου δόξῃ, λαμπόμενοι μέλψωμεν, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὤφθη σοι Χριστὸς, ἐν τῇ Πατρῴᾳ δόξῃ, τῶν ἄθλων μηνύων σοι, σαφῶς τὰ ἔπαθλα. ὅθεν ἐβόας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ ὡς νικητῇ, τῆς παρανόμου πλάνης, ἀθλήσεως στέφανος, ἐπλάκη Στέφανε. ὅθεν ἐβόας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔπλεξεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Δεσπότου τόκος, χορείαν ἡ μνήμη τε, τοῦ Πρωτομάρτυρος. ὅθεν ἀπαύστως, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ Λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡς λέων παμμάκαρ πεποιθὼς, ψυχῆς στερρότητι οὐκ ἐδειλίασας, τὸν τῆς αἱρέσεως πρόβολον, τῆς μανίας τὸν ἐπώνυμον, ὃν καταπτήξας τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοσμήσας ἀνδρείᾳ τὸν θυμὸν, τῇ σωφροσύνῃ δὲ, Μάκαρ τὴν ἔφεσιν, τὸν νοῦν φρονήσεως ἔμπλεων, κεκτημένος διετέλεσας, δικαιοσύνῃ δὲ τὰς σὰς φρένας ἐρρύθμισας, καὶ κραυγάζεις· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥαγδαίως φερόμενον τὸν ῥοῦν, τὸν τῆς αἱρέσεως Πάτερ ἐξήρανας, τοῖς σοῖς συντάγμασιν Ὅσιε, καὶ πανσόφοις ἀποδείξεσι, τὰς μηχανὰς τῶν ἀσεβῶν, καταστρεψάμενος, καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλάσας τὴν φύσιν κατ' ἀρχὰς, τὴν τῶν ἀνθρώπων Θεὸς, ταύτην ἐνδύεται ἐκ τῆς ἀχράντου σου Πάναγνε, καὶ ἁγίας γαστρὸς σήμερον, ἐν Βηθλεὲμ προφητικῶς, ἀποτικτόμενος. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Νῦν ἐπαίρων Στέφανε, ὑπερέβης, ἅπαντα θεσμὸν, καὶ φέρεις κατὰ πάντος, λόγου ἀψευδῶς, σὺ τὰ νικητήρια. ἀδυνατεῖ. βρότειος γὰρ νοῦς, πλέξασθαι στέφανον, ἐγκωμίων σοι ἐπάξιον.

Ὢ τῆς μακαρίας σου, ἧς ἐφθέγξω, Στέφανε φωνῆς. μὴ στήσῃς τοῖς φονευταῖς, Δέσποτα βοῶν, Χριστὲ τὸ ἀγνόημα. ἀλλ' ὡς Θεὸς, καὶ Δημιουργὸς, δέξαι τὸ πνεῦμά μου, ὥσπερ θῦμα εὐωδέστατον.

Σὺ τῶν πόνων ἔπαθλον, ἀνεδήσω, τὸ νικητικὸν, ἐκ Παντοκρατορικῆς. στέφος δεξιᾶς. καὶ νῦν Παμμακάριστε, παρεστηκὼς, τῷ Παμβασιλεῖ, δόξῃ καὶ χάριτι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Θεοτοκίον.

Χρονικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθένου, εἴληφεν ἀρχὴν, σαρκὶ ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἄχρονος Υἱός. διὸ ἀναιρούμενος, ὁ μιμητὴς, Στέφανος Χριστοῦ, νῦν ἐκληρώσατο, ἀπαρχὴν τῆς ἀϊδίου ζωῆς.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, τῶν διωγμῶν τὰς παρατάσεις, ῥᾷον ὑποφέρεις θεόφρον. καὶ τοῦ διώκτου τὴν ἀγριότητα, καταβαλὼν ἀπείληφας, τὸν τῶν ἀγώνων Πάτερ Στέφανον.

Ὄλβον ἐπουράνιον εὗρες, καὶ διαμένουσαν οἰκίαν, ἀντὶ τῆς μακρᾶς ἐξορίας, καὶ ξενιτείας καὶ μεταβάσεως. καὶ νῦν τρυφᾶς λαβόμενος. τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ὕμνον τῷ Δεσπότῃ προσφέρων, Μάκαρ δυσώπησον ἀπαύστως, ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἀθερείας, καὶ συσκηνίας καὶ ἀδελφότητος. ὅπως ὁμοῦ βιώσαντες, τύχωμεν ἅμα τῆς θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἐν Βηθλεὲμ τὸν Θεὸν Λόγον, σήμερον τεκοῦσαν Παρθένε, καὶ ἐν σπαργάνοις τοῦτον ἑλίξασαν, ὡς ἀληθῶς Θεόπαιδα, καὶ Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαπ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Στέφανος σοὶ ὡς Βασιλεῖ, ἔμψυχος προσενήνεκται, νῦν τῆς σαρκὸς ἐκδημήσας, τῷ ἐνδημήσαντι σαρκὶ, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, δι' ὃν καὶ τὸν ἀγῶνα, ἐνδόξως ἐτέλεσεν.

Ἕτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁ πλήρης θείας χάριτος, καὶ δυνάμεως ὄντως, τερατουργῶν διήλεγχε, θεοκτόνων

τὰ στίφη, διαπρυσίως μελετῶντα, ὑψηγόρῳ δὲ γλώττῃ, θεολογῶν ὁ Στέφανος, καὶ Πατρὸς δεξιόθεν, τὸν Ἰησοῦν, καθορᾷν νῦν ἔφησεν ἑστηκότα. πρὸς ὃν λιθολευστούμενος, στεφηφόρος ἀνῆλθεν. Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, καὶ συμφυὴς καὶ σύνθρονος, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νῦν ὡς βρέφος. ὃν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀριδήλως κηρύξας, ὑπὸ χειρῶν, μιαιφόνων, χαίρων λιθολευστεῖται, καὶ στεφηφόρος ἄνεισι, πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστ. ἰδιόμ. τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ά. Κυπριανοῦ.

Ἀθλοφορικὸν στέφανον, τῷ Πρωτάθλῳ οἱ πιστοὶ στέψωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθέων. αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων, προητοίμασεν ὁδόν. καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· ἰδοὺ τοὺς Οὐρανοὺς, ἀνεῳγμένους θεωρῶ, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός. Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἁγιωσύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, πρωτομάρτυς, καὶ πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε, δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν ἀναμάρτητον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, παναγιε Στέφανε. ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ, προσήγαγες Μάρτυρας. διὸ Οὐρανός σοι ἠνοίγη, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανε ἔνδοξε, Οὐρανοπολῖτα, Χριστοῦ θεράπων Μακάριε, πρεσβείαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν. οὗτος γὰρ ἑστὼς, ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο. ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελος. καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ὑμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς Οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο. καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. Ἦχος Πλ. ά. Κυπριανοῦ.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων, τὸ καύχημα. σὺ Οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεῳγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἑστώς. καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός. διὸ ὡς Ἄγγελος, ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες, ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων. μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. καὶ νῦν αἴτησαι, τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε. ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀκατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυστήριον, ὁ ἀόρατος ὁρᾶται. ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται. ὁ Λόγος παχύνεται. καὶ ὁ ὢν γίνεται, ὃ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον τὸν Πλάστην τῆς φύσεως. φάτνη ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον. κτήνη ἀπεικάζει, Χερουβικὴν παράστασιν. Ποιμένες θαυμάζουσι. Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν στ. ἀπ. προσόμ. τῆς ἑορτῆς. Ἦχος ά.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἰδοῦσα κρατούμενον χερσὶν, ἑαυτῆς ἡ Πάναγνος, τὸν Ποιητὴν ἀπεφθέγγετο. τέκνον μου γλυκύτατον, πῶς σε βρέφος βλέπω; καὶ νοεῖν οὐ δύναμαι, τὴν ἄπειρόν σου νῦν συγκατάβασιν, ὑμνῶ τὸ κράτος σου, προσκυνῶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, δι' ἧς σῶσαι, Κόσμον παραγέγονας.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Ὡς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι. ἦλθον τὸν Κόσμον γὰρ, ὅλον ἐξελέσθαι, τὸν Ἀδὰμ ὃν ἔπλασα, κακίστῃ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, ξύλου γευσάμενον, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενον, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σὲ βρέφος προτέλειε ὁρῶ, φάτνῃ προσκλινόμενον. οὐ συνορῶ μυστηρίου δὲ, βάθος τὸ ἄφραστον. πῶς καὶ μετὰ τόκον, ἄφθορος διέμεινα, τοὺς νόμους ὑπερβᾶσα τῆς φύσεως. τίνα οὖν αἶνόν σοι, προσαγάγω; πῶς δοξάσω σε; ἡ παρθένος, Κόρη ἀπεφθέγγετο.

Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος Πλ. δ'. Κυπριανοῦ.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου. διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν. καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων, Ἰουδαίων κατήργησας. πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Παράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον. καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται. ὅπερ ἦν, μεμένηκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΗ'.

Τῶν Ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων. Ἑσπέρας, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος Πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφὴν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων παντέλειος, καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντὸς, περιδεδραγμένος δυναστείᾳ σου, Ἁγνὴ ἡ Πανάμωμος, προσεφθέγγετο λέγουσα. πῶς σε σπαργάνοις, ἐνειλίσσω ὡς νήπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς σου τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσωμαι; πῶς σε Υἱέ μου καλέσω, δούλη σου νῦν χρηματίζουσα; ὑμνῶ εὐλογῶ σε, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὁρῶσα, χερσὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ Θεὲ ὕψιστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε. πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι. τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, μηδὲ συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Ταῦτα ἱκετικῶς ἡ σεμνὴ, θαμβητικῶς τε φθεγγομένη ἀκήκοε, τῶν Μάγων, πρὸ τοῦ σπηλαίου, παρισταμένων ὁμοῦ, καὶ πρὸς τούτους ἔφη, τίνα θέλετε; ὑμεῖς ὡς ὁρῶ γὰρ, ἀλλοδαπῆς χώρας ἤλθετε, Περσῶν τὸ σχῆμα, καὶ τὸ φρόνημα ἔχοντες, ξένην ἄφιξιν, καὶ πορείαν πεποίηθε, καὶ πρὸς τὸν ξενιτάσαντα, ἐξ ὕψους καὶ ξένως μοι, ἐνοικισθέντα ὡς οἶδε, μετὰ σπουδῆς παρεγένεσθε, αὐτὸν προσκυνῆσαι, τὸν δωρούμενον τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμ. τῶν Ἁγίων. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς.

Δισμύριοι Μάρτυρες Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῇ χάριτι, συναθροισθέντες ἐν Πνεύματι, δῆμος Μακάριος, φωταυγεῖς ἀστέρες, πλάνης νύκτα λύσαντες, πρὸς ἄδυτον αὐγὴν μετετέθητε. καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληθὺς πολυάριθμος πυρὶ, ἤδη ὁλοκαυτοῦται, καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε, τὰ ἐπουράνια. καὶ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴν ὁμήγυριν, ἐφαίδρυνε, χαρᾶς τε ἐπλήρωσε, νῦν τὰ ἐπίγεια. καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

θῆναι ἡμᾶς, τοὺς τελοῦντας, τὴν ἔνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Τῷ πόθῳ πυρούμενοι Χριστοῦ, πάντων ἀφειδήσαντες, τῶν ἐπὶ γῆς ὥσπερ ἄμωμα, θύματα τέλεια, αὐτῷ προσαχθέντες, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνατε. καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες τῶν σῶν, μύρων ὀσφραινόμεναι, σοῖς ἠκολούθησαν ἴχνεσι, τὸ σὸν μιμούμεναι, ζωηφόρον πάθος, τὸ ψυχῶν σωτήριον, καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν, ἐν σοὶ γηθόμενοι. Εὐεργέτα κατηξιώθησαν, τοῦ σοῦ κάλλους, σαφῶς ἀπολαῦσαι. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ. ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεῴχθη. ὁ ὄφις κατηργήθη. ἣν γὰρ ἠπάτησε πρώην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. ὢ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ, ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκί, τῆς ἁμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ Κόσμῳ παντί, διὰ τῆς Θεοτόκου. βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός. καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει. σειρὰς ἁμαρτημάτων λύων, διὰ σπαργάνων. καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὔας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ σκιρτάτω. ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτήν, παραγέγονε Χριστός, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀποή. ἤ. προσόμ. τῆς ἑορτῆς. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ὅλον θεουργικῶς, φορέσας ἐκ Παρθένου, Ἀδὰμ Χριστὲ τὸν πρῶτον, ἐτέχθης ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ ἐσπαργάνωσαι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Ψάλλε προφητικῶς, Δαβὶδ κινῶν τὴν λύραν. τῆς σῆς γὰρ ἐξ ὀσφύος, ἐξ ἧς ἡ Θεοτόκος, Χριστὸς γεννᾶται σήμερον.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὕμνον θεοτερπῆ, μετὰ Ποιμένων Μάγοι, καὶ σὺν Ἀγγέλοις δόξαν, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Θεῷ πιστοὶ προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. νῦν ἡ Παρθένος, Οὐρανῶν πλατυτέρα. ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, καὶ ταπεινοὺς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελῳδοῦντας, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ἦχος β'.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν. καὶ ἅγιαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν. ἐν σταδίῳ γάρ, τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστόν, μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α'.

Στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Παράδοξον πιστοί, τὸ μυστήριον τοῦτο. Θεὸς ἐκ Γυναικός, ἐγεννήθη ὡς οἶδε. τάγματα τῶν Ἀγγέλων, καταπλαγέντα τῇ καταβάσει αὐτοῦ. κράζουσιν ἀνυμνοῦντα ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν ποιμενικῶν, μελῳδούντων ᾆσμα, στρατὸς Ἀγγελικός, ἐπεφώνει λέγων. αἶνον ᾄσατε θεῖον, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες. κράξατε ἀνυμνοῦντες, ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Κανών, τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πληθὺς μεσάζοις Καλλινίκων Μαρτύρων. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες.

Πλῆθος πολυάριθμε, σεπτὸν τῶν Μαρτύρων, τὰ πλήθη ἐξάλειψον, τῶν πολλῶν πταισμάτων μου, τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ δίδου λόγον ἀνυμνεῖν, τὴν σὴν πανήγυριν.

Λαμπτῆρες ὑπέρφωτοι, τῆς Ἐκκλησίας, Καλλίνικοι Μάρτυρες, τοῖς οἰκείοις μέλεσι, Θεὸν δοξάσαντες, τῇ φωτοφόρῳ νῦν ὑμῶν, μνήμῃ δοξάζεσθε.

Ἡ πίστις ἡ ἔνθεος, τῶν ἀθλοφόρων, ἀπίστων τὴν ἄθεον, τυραννίδα ὤλεσε, καὶ ἐξηφάνισε, τὴν τῶν δαιμόνων πονηράν, ἐνστάσει χάριτι.

Θεὸν παντοδύναμον, σάρκα λαβόντα, καὶ θάνατον λύσαντα, τῷ θανάτῳ Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἐθανατώθη ζωήν, λαβόντες ἄληκτον.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, Εὐλογημένη, Θεὸν ὑπερύμνητον, ἐν σαρκὶ κυήσασα, Θεὸν μεγαλύναντα, τοὺς ἀθλοφόρους, καὶ τὸν ἐχθρὸν καταπαλαίσαντα.

Ὠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὡραιοτάτως ἐκπυρούμενοι, τῇ Χριστοῦ ἀγάπῃ Πανεύφημοι, ὑφαπτομένης τῆς πυρᾶς, οὐδαμῶς ἐπτοήθητε. ἀλλ' ἐν ταύτῃ τελειούμενοι, ὑφ' ἓν ἐδοξάσθητε.

Ζώσῃ φωνῇ Θεὸν κηρύττοντες, ἀπειλὰς ἀθέων οὐκ ἔπτηξαν. ἀλλὰ τῶν παίδων τὴν φωνήν, ὁμοφρόνως κραυγάζοντες, οἱ Πανεύφημοι ὁπλῖται, τοῦ Χριστοῦ τελειούμενοι.

Οὐ δειλιῶμεν πῦρ ὁμόδουλον, οἱ γενναῖοι ἅμα ἐκραύγαζον. ἀγαλλομένη δὲ ψυχή, διὰ σὲ θανατούμεθα, τὸν θανόντα, καὶ τὸν θάνατον, Σωτὴρ καταργήσαντα.

Θεοτοκίον.

Ἵνα θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον, ὁ Θεὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Παρθένε τῆς Ἁγνῆς, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν. διὰ τοῦτό σε συμφώνως, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Κάθ. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, Δισμυρίων Μαρτύρων, τιμώμενος ἡμῖν, ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως. σφαγέντες γάρ, θείᾳ ὁρμῇ τοῦ Δεσπότου, τέλος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐν φάτνῃ δι' ἡμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέθης, μακρόθυμε Σωτήρ, νηπιάσας βουλήσει. Ποιμένες δέ σε ὕμνησαν, μετ' Ἀγγέλων κραυγάζοντες, δόξα αἴνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι, καὶ ὑψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Ἐν τῷ πόθῳ προσέδεσαν, καρδίας Λόγε οἱ Ἀθλοφόροι, ἕνεκά σου θανατούμενοι ὡς ἀρνία ἄμωμα. μιμηταὶ τοῦ πάθους σου ὤφθησαν.

Κυβερνήσαντες Ἅγιοι, πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐν Πνεύματι, ζάλην διεφύγετε, εἰδωλομανίας Μακάριοι.

Ἀπερίτρεπτοι ὤφθητε, ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ μαρτυρίου, ἀκατάσειστοι ἀπτόητοι, διωκτῶν τὴν ἔνστασιν, τῇ ἐνθέῳ πίστει νικήσαντες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, Εὐλογημένη, τῆς πρὶν κατάρας, εὐλογίαν ἀπειλήφαμεν, καὶ ζωὴν καὶ λύτρωσιν, οἱ σὲ Θεοτόκον δοξάζοντες.

Ὠδὴ ε'. Τί φαεινὸν ἡμῖν ἐξαπόστειλον.

Λαμπροφανῶς ἡ μνήμη ἐπέλαμψε, τῶν Ἀθλοφόρων σου, καὶ ἐφώτισε τῆς γῆς τὰ πέρατα, ταῖς τῶν θαυμάτων, θείαις διαδόσεσι, Χριστὲ ὁ Θεός.

Ἱερουργοὶ θυσίαν προσάγοντες, θύματα τέλεια, προσηνέχθησαν ὁλοκαυτώμενοι, σὺν πᾶσιν ἄλλοις, πλείοσι Συμμάρτυσι, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ναοὶ Θεοῦ ὑπάρχοντες Ἅγιοι, μετὰ βαπτίσματος, τέλος ἅγιον ὁμοῦ ἐδέξασθε, ἐν οἴκῳ θείῳ, καὶ πρὸς ἐπουράνιον, Ναὸς ἀπηνέχθητε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα Θεὸς τοῖς ἄνω συνάψῃ, τοὺς ὀλισθήσαντας, παραβάσεως εἰς μέγα βάραθρον, τὴν σὴν γαστέρα ᾤκησε Πανάχραντε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Κορυφαῖος ἱεροῦ, ἐσχηματίσας λαοῦ, καὶ προέπεμψας αὐτὸν, ἐν χαρᾷ πρὸς Οὐρανὸν. ἀθλήσαντα, Ἱερομάρτυς, Ἄνθιμε Ὅσιε.

Ὡς χρυσίον καθαρὸν, ἀναμέσον τοῦ πυρὸς, ἡ ἀσέβεια ὑμῶν, Ἀθληταὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐγνώρισται, ἡλίου πλέον ἐναπαστράπτουσα.

Νεκρωθέντες τῇ σαρκὶ, τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ. ἐκληρώσασθε σοφοὶ, συνυπάρχοντες Χριστῷ, τῷ δείξαντι, δυνατωτέρους ὑμᾶς κολάσεων. Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ἀληθῶς, ὡς πρὸ τόκου Μαριὰμ, τῇ δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκωθέντος Ἰησοῦ, διέμεινας, Παρθένος ὄντως, θαῦμα παράδοξον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ΄. Τῶν Ἁγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων,

Στ. Ὡς προσφοραί σοι Σῶτερ ἐξωπτημέναι,
Οἱ Δισμύριοι τοῦ ναοῦ καίονται μέσον.
Ἀμέρας ὀγδοάτῃ κτάνεν εἰκάδι Δισμυρίους πῦρ.

Τοῦ βασιλέως Μαξιμιανοῦ μετὰ νίκης ὑποστρέψαντος ἐκ τοῦ κατὰ τῶν Αἰθιόπων πολέμου, καὶ βουλομένου ἐπινίκια θῦσαι τοῖς Εἰδώλοις, γράμματα ἐπέμφθησαν πανταχοῦ, συνελθεῖν προστεταγμένα ἅπαντας ἐν Νικομηδείᾳ, εἰς προσκύνησιν τῶν παρ᾽ ἐκείνου θεῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἄνθιμος, Ἐπίσκοπος ὢν τῆς τοιαύτης Πόλεως, συναθροίσας ἐν τῇ ὑπ᾽ αὐτὸν Ἐκκλησίᾳ τὸν τοῦ Χριστοῦ λαὸν, ἦν γὰρ ἑορτὴ τηνικαῦτα τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, συνεώρταζεν αὐτοῖς, καὶ ἐδίδασκε τὴν ἀληθινὴν πίστιν. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Μαξιμιανὸς, προσέταξε κύκλῳ τῆς Ἐκκλησίας τεθῆναι φρύγανα, καὶ ἐξαφθῆναι, καὶ κατακαῦσαι τοὺς Χριστιανούς. ὅπερ γνοὺς ὁ Ἐπίσκοπος, ἀναστὰς καὶ βαπτίσας τοὺς κατηχουμένους, τὴν θείαν ἱερουργίαν ἐπετέλεσε, καὶ μετέδωκεν ἅπασι τοῖς Χριστιανοῖς τῶν Θείων καὶ ἀχράντων μυστηρίων. καὶ οὕτως ἀναφθέντων τῶν φρυγάνων, ἐτελειώθησαν ἅπαντες. ὁ δὲ Ἅγιος Ἄνθιμος διεφυλάχθη Θεοῦ χάριτι, ἵνα καὶ ἑτέρους ὠφελήσας, καὶ διὰ βαπτίσματα προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, διὰ πολλῶν βασάνων πρὸς αὐτὸν μεταστῇ, τὴν τῶν Οὐρανῶν βασιλείαν ἀποληψόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἀπὸ τῆς συγκλήτου. ἔξω διὰ τῆς πυρᾶς ἀπολειφθέντων, καὶ τελειωθέντων.

Ὁ Ἅγιος Ἰνδης, ἐν τῇ Θαλάσσῃ τελειοῦται.

Στ. Ἴνδην ἀκούω τοῦ βίου λαβεῖν πέρας,
Ἄκρον καταντήσαντα πρὸς βυθοῦ πέρας.

Ὁ Ἅγιος Γοργόνιος καὶ Πέτρος, ἐν τῇ θαλάσσῃ τελειοῦνται.

Στ. Πόντος καλύπτει Γοργόνιον καὶ Πέτρον,
Μνήμη δὲ τούτων, οὐ καλύπτεται χρόνῳ.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ζήνων, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Ζήνων κεφαλὴν τέμνεται διὰ ξίφους.
Μὴ προσκυνεῖν ἄγαλμα τοῦ Ζηνὸς θέλων.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαρδόνιος, πυρὶ τελειοῦται.

Στ. Καὶ Μαρδόνιον Μαρτύρων ἔγνων ἕνα.
Στέργοντα Χριστὸν, καὶ στέγοντα πῦρ φλέγον.

Ὁ Ἅγιος Δωρόθεος ὁ Πρεπόσιτος, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Ὁ Δωρόθεος τὴν κεφαλὴν μου λέγει.
Δῶρον κομίζω τῷ Θεῷ τετμημένην.

Ὁ Ἅγιος Θεόφιλος ὁ Διάκονος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στ. Ἀπέγραφε βληθέντα συχνοῖς τοῖς λίθοις,
Καὶ Θεόφιλον συλλόγῳ Θεοῦ φίλον.

Μετὰ τὸ ἀποφήνασθαι τὸν μιαρὸν Μαξιμιανὸν, τοῦ καῦσαι τοὺς Ἁγίους δισμυρίους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκέλευσε καὶ τοὺς ἔξω τῆς πυρᾶς καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπολειφθέντας Χριστιανοὺς φονευθῆναι. φονεύεται δὲ ὁ Ἅγιος Ἰνδης, καὶ Γοργόνιος, καὶ Πέτρος, λίθοις προσδεθέντες, καὶ ἐν θαλάσσῃ ῥιφέντες. ὁ δὲ Στρατηγὸς Ζήνων, συντριβεὶς τὴν ὄψιν καὶ τοὺς ὀδόντας μετὰ λίθων, σὺν Δωροθέῳ τῷ Πρεποσίτῳ, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνονται. Μαρδόνιος πυρὶ φλέγεται. Μυγδόνιος εἰς βόθρον ἐμβάλλεται.

Γλυκέριος ὁ Πρεσβύτερος, πυρὶ τελειοῦται. Θεόφιλος ὁ Διάκονος, τὴν γλῶσσαν τμηθεὶς, ἐν τῷ κάμπῳ λιθοβολεῖται. καὶ ἕτεροι πολλοὶ κατ᾽ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον. τούτων πάντων τὰ Ἅγια Λείψανα, ἡ Ἁγία Δόμνα συναγαγοῦσα, ἐν μεταφιάσεν, εἶτα ἐν πλοίῳ ἐνθεῖσα, καὶ ἐν ἐπιτηδείῳ κρύψασα τόπῳ, διεβλήθη τῷ Μαξιμιανῷ, καὶ τῇ προστάξει ἐκείνου, πρῶτον μὲν ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, εἶτα πυρὶ κατακαίεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μυγδόνιος βόθρῳ, ἐγχωσθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Κἂν ἐγχωννύηται Μυγδόνιος ἐν βόθρῳ.
Ἐγνωσμένος τοῖς πᾶσι Μάρτυς τυγχάνει.

Ὁ Ἅγιος Γλυκέριος Πρεσβύτερος, πυρὶ τελειοῦται.

Στ. Ὁ Γλυκέριος εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος,
Ἔφη γλυκύς μοι τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος.

Ἡ Ἁγία Δόμνα ξίφει τμηθεῖσα, τῷ πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔκτην συνάπτω, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις.
Τὴν ψαλδόμωρον Δόμναν ἐκτετμημένην.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Δόμνα, ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν Πόλει Νικομηδείας, ἱέρεια τῶν ἐν τῷ παλατίῳ Δωδεκαθέου. ἐντυχοῦσα δὲ ταῖς πράξεσι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ Ἁγίου Παύλου, καὶ παρ᾽ αὐτῶν τὴν ψυχὴν φωτισθεῖσα, καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν μαθοῦσα, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται παρὰ Κυρίλλου Ἐπισκόπου Νικομηδείας, ἅμα τῷ Εὐνούχῳ Ἰνδῇ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς. καὶ ἀπὸ τότε εἴ τι ἐλάμβανεν ἀπὸ τοῦ παλατίου, ἐδίδει τοῖς πτωχοῖς. Διαγνωσθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ Ἀρχιευνούχου, καὶ μέλλουσα τιμωρεῖσθαι, προεφασίσατο παραφροσύνην, καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ἵνα θεραπευθῇ ἔξω μετὰ τῶν Χριστιανῶν. ὁ δὲ Μαξιμιανὸς ὑποστρέψας ἀπὸ τοῦ ταξιδίου, ἐζήτει τὴν Δόμναν· καὶ μὴ εὑρὼν ἐπικρανθείς, καὶ προσέταξεν ἀποθανεῖν πάντας τοὺς Χριστιανοὺς· ὃ καὶ γέγονεν. τότε ἡ Ἁγία Δόμνα, ἀνελαμβάνετο τὰ τῶν Ἁγίων Λείψανα, καὶ ἔθαπτε. καὶ γνωσθεῖσα, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Νικάνωρ ὁ Ἀπόστολος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Τὸ δίκτυόν σου Νικάνορ Θεοῦ λόγῳ.
Πολλοὺς ἀγρεύσαν, ἔρριψε τέλει βίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου Σωτήρ.

Ὑποσκοποῦντες μόνα τὰ ἐκεῖ, Μακάριοι μένοντα, δυνάμει Θεϊκῇ, ὥσπερ οἱ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι θεῖοι Παῖδες, τοῦ πυρὸς ἀνώτεροι, ὤφθητε θείῳ φωτὶ, καταλαμπόμενοι.

Ῥῆμα Τυράννου ἄλογον σοφοὶ, φαυλίσαντες, σὺν ἱερωτάταις γυναιξὶ, καὶ κομιδῇ ὡς ἀληθῶς, θείοις νηπίοις, προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς προσαγηνέχθητε.

Τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως Χριστοῦ, προσφέροντες, ἔνδον ἐν ψυχῇ παναλαβῶς, τὸ σκοτεινὸν τῆς ἀθείας νέφος ὄντως, Ἀθληταὶ διήλθετε, καὶ εἰς αἰώνιον φῶς, μετεβιβάσθητε.

Θεοτοκίον.

Ὑψηλοτέρα ὤφθης οὐρανῶν κυήσασα, πάντων τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν. ὃν ἐκτενῶς, καθικετεύουσα μὴ παύσῃ, Παναγία ἄχραντε σῶσαι, τοὺς πίστει θερμῇ δοξολογοῦντάς σε.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„Τοὺς τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διασώσαντα παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥέουσιν ἐνθέως ἀδιωδίας, ἰαμάτων τὰ μύρα, Μαρτύρων τὰ λείψανα· καὶ παθῶν δυσωδίαν ξηραίνουσι, τῶν πίστει ἀνυμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤφθητε ὡς ῥόδα Ἀθλοφόροι, ὡραιότατα μέσον, περιχεόμενα τοῦ πυρὸς, καὶ προθύμως ἐκράζετε· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίσκοι ἅμα καὶ Παρθένοι, καὶ πρεσβῦται καὶ νέοι, Ἅγια Νήπια, γυναικῶν τε πληθὺς ἀναρίθμητος, τῆς ἄνω ἔτυχον χορείας, ὁμοῦ ἐνηθληκότες.

Θεοτοκίον.

Ἰεζεκιὴλ σε πύλην βλέπει, κεκλεισμένην Παρθένε. δι' ἧς διώδευσεν, Ἰησοῦς, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου, καὶ σάρκα ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, φορέσας ἀσυγχύτως.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὡς ἐθελόθυτοι ἄρνες, ὡλοκαυτώθητε ἄλα, καὶ ὡς θυσία καθαρὰ, τῷ τυθέντι Δεσπότῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γηγενῶν, καλλίνικοι Μάρτυρες, προσήχθητε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης, ἐπαξίως, ἐκομίσασθε ὁμοῦ.

Σὺν τοῖς Ἁγίοις Προφήταις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ Ἁγίοις Ἀγγέλοις, πληθὺς Μαρτύρων εὐκλεῶν, Κυρίῳ δεήθητε, τοῦ σώζεσθαι, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ἡ ἱερὰ ὑμῶν μνήμη, πλέον ἐκλάμπει Ἀθληταὶ, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, ἀποδιώκουσα ἀεὶ, καὶ πάντας φωτίζουσα, Πανεύφημοι, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, κατατρέχοντας, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαν, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ταῖς ἀπάταις τοῦ βίου, καὶ γεγονυῖαν τῶν ἐχθρῶν, Παράνομε παίγνιον, οἰκτείρησον, καὶ φωτὶ μετανοίας, σωτηρίου, καταξίωσον Ἁγνή.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πληθὺς Μαρτύρων πάντιμε, καὶ φάλαγξ θεοσύλλεκτε, τῶν δισμυρίων Ἁγίων, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως, τοὺς νῦν ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν λαμπρὰν ἐκτελοῦντας, καὶ πάμφωτον ὑμῶν μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἴμοι ὁ τλήμων, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι. σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας Σωτήρ με, Παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῆς οἰκείας χρηστότητος, ὁ Δεσπότης βουλόμενος, τοῖς ἀνθρώποις τὸν πλοῦτον ὁ φιλάνθρωπος, καθυποδεῖξαι τὸ φύραμα, τὸ τούτων ἀνέλαβες, καὶ ἐτέχθης ἐν σαρκὶ, καὶ τὸ σπήλαιον ᾤκησας, ἵνα ἅπαντας, οὐρανίους ποιήσῃς ἀνυψώσας, τοὺς αἰνοῦντας καὶ ὑμνοῦντας, τὴν σὴν ἀνέκφραστον γέννησιν.

Τῇ δυνάμει νευρούμενοι, καὶ στεῤῥῶς κρατυνόμενοι, καὶ ἐνισχυόμενοι τοῦ Παντάνακτος, ἐν ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως, ἀήττητοι Μάρτυρες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, κραταιῶς ἐνικήσατε, καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι τῷ Κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ πιστοῖς τὴν σωτηρίαν, ὡς ἀντιλήπτορες μέγιστοι.

Ἐν τοῖς λόγοις Φιλόθεος, καὶ ἐν ἔργοις Δωρόθεος, καὶ θεῖος Μαρδόνιος, καὶ Γοργόνιος, σὺν τῷ Σεκούνδῳ καὶ Πέτρῳ τε, καὶ Ἴνδη ἠρίστευσαν, καὶ ἐχθροῦ παρεμβολὰς, ἐτροπώσαντο χαίροντες, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ παντοίων κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεπτὴν αὐτῶν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. α΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀκατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυστήριον. ὁ ἀόρατος ὁρᾶται. ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται. ὁ Λόγος παχύνεται. καὶ ὁ ὢν γίνεται, ὁ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον τὸν Πλάστην τῆς φύσεως. φάτνη ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον. κτήνη ἀπεικάζει, Χερουβικὴν παράστασιν. Ποιμένες θαυμάζουσι. Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὴν Λειτ. προσ. τῆς ἑορτῆς. Ἦχ. πλ. β΄.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἄγει ἑορτὴν, ἐν χαρᾷ πᾶσα ἡ Κτίσις. καὶ οἱ οὐρανοὶ, σὺν ἡμῖν ἀγαλλιῶνται.

ἐν φάτνῃ γὰρ ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου σαρκούμενος, καὶ ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, βρέφος μικρὸν ὡράθη παραδόξως. πρὸς ὃν εἴπωμεν· Ἀλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Νέον δι' ἡμᾶς, Ἰησοῦ ὤφθης παιδίον. ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων ἀνατείλας. παλαιωθέντας πάλαι, παραβάσει βουλόμενος, πάντας καινουργῆσαι τοὺς ἀνθρώπους. διό σοι πάντες εὐχαρίστως, ἀεὶ κράζομεν· Ἀλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὕμνησαν Χριστὸν, ἐκ Παρθένου προελθόντα, ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ κοιλάδες καὶ πεδία. ἀστὴρ δὲ τοῦτον Μάγοις, οὐρανόθεν ὑπέδειξε, κείμενον ὡς βρέφος ἐν σπηλαίῳ, σάρκα δουλικὴν ἠμφιεσμένον, πρὸς ὃν κράζομεν· Ἀλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα. Ὅμοιον.

Τίς σου ἡ πολλὴ, καὶ ἀνείκαστος πτωχεία, δι' ἧς ὁ Ἀδὰμ, κατεπλούτησε τὰ θεῖα; ἐβόα ἡ Παρθένος, ἐν ἀγκάλαις κατέχουσα, τὸν Ἐμμανουὴλ Θεὸν καὶ Κτίστην, σάρκα ἐξ αὐτῆς ἀνειληφότα, πρὸς ὃν κράζομεν· Ἀλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Παιδίον ὁ προών, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, ἐτέχθη ἑκὼν, καὶ Υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. ἀκούσατε τὰ Ἔθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι. γνῶτε, καὶ ἡττᾶσθε μεθ' ἡμῶν γάρ. ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΘ΄.

Τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς, χιλιάδες, ιδ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμ. τῶν Ἁγίων Νηπίων. Ἦχος β΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θησαυρὸν τὸν κρυπτόμενον, ἐκζητῶν ὁ παράνομος, τοὺς ἀκάκους σήμερον, παῖδας ἔθυσε. καὶ ἡ Ῥαχὴλ ἀπαράκλητος, ὑπῆρχε τὴν ἄδικον, κατοπτεύουσα σφαγὴν, καὶ τὸν ἄωρον θάνατον, οὓς ἐθρήνησε, συνεχομένη τὰ σπλάγχνα, ἀλλὰ τούτους, νῦν εὐφραίνεται ἐν κόλποις, τοῦ Ἀβραὰμ ἄρτι βλέπουσα.

Βασιλέα τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον, βασιλεὺς παράνομος ἐπεζήτησε, καὶ μὴ εὑρὼν ἀνελεῖν αὐτὸν, τῶν παίδων ἐθέρισεν, ἀπειρόκακον πληθύν. οὓς εἰργάσατο Μάρτυρας, ὡς οὐκ ᾤετο, καὶ πολίτας τῆς ἄνω βασιλείας, τὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας, παραφροσύνην ἐλέγχοντας.

Ἐκ Παρθένου τεχθέντος σου, προαιώνιε Κύριε, καὶ δι' ἀγαθότητα νηπιάσαντος, χορὸς νηπίων προσάγεται, Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἀθόλωτον ψυχὴν, λαμπρυνθεὶς δικαιότητι. οὓς κατῴκησας, εἰς μονὰς ἀειζώους, τὴν Ἡρώδου, στηλιτεύοντας κακίαν, καὶ ὠμοτάτην παράνοιαν.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου. Ὅμοια.

Ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, ἀνεδείχθης Μονάζουσι, θεοφόρε Μάρκελλε καὶ ἀσκήσεως· ὑπογραμμὸς ταπεινώσεως· στῦλος ἐπαιρόμενος, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν· καὶ ἁγνείας συνόμιλος, ἡσυχίας τε, ἀληθῶς ὄντως φύλαξ, καὶ ἀνδρείας στήλη ἔμψυχος καμών τε, πρὸς ἀρετὴν ἀκριβέστατος. Ὅμοιον.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς Πάτερ Μάρκελλε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω δοξάζων Χριστόν. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, ταῖς ἐνθέοις ἐπτέρωσας, ἀρεταῖς ὦ Μάρκελλε καὶ συνόμιλος, τῶν Ἀσωμάτων γεγένησαι, γηΐνων ἀμέτοχος, ἐνδεικνύμενος τερπνῶν, διὰ πόθον τοῦ Κτίστου σου. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΛΕΩΝ

Δόξα. Ἰδιόμελον τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. δ'.
Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἡρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρα, ὑπὲρ πᾶσαν Κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο. καὶ γαλακτοτροφούμενα βρέφη, ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν. ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρεκάλει, δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνου. ὄρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον. φάτνη ἐφύλαττε τὸν Θησαυρὸν, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσε. Μάγοι προσεκύνουν. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Παράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον, καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται. ὅπερ ἦν, μεμένηκε. καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Ἀποστ. ἀ. προσόμ. τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μυστήριον φρικῶδες ὁρῶ. Θεὸς γὰρ ὁ κατέχων δρακὶ, πᾶσαν Κτίσιν, περιέχεται σαρκὶ, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, καὶ ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ σπαργανῶν ὁμίχλῃ θάλασσαν.

Στ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται Θεὸς, καὶ ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ ὁ πλήρης, νῦν κενοῦται ἐν σμικρῷ σπηλαίῳ ἐκ Παρθένου, καὶ βρέφος γαλουχεῖται, ὁ διατρέφων προνοίᾳ ἅπασαν.

Στ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σκιρτῶσι τῇ γεννήσει Χριστοῦ, Ποιμένες καὶ δοξάζουσι, σὺν Ἀγγέλοις, καὶ ἀστὴρ δορυφορεῖ, καὶ Μάγοι προσκυνοῦσι. καὶ ἄνθρωποι σωθέντες, τὴν Θεοτόκον μεγαλύνουσι.

Δόξα. τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. δ'.
Ἀνδρέου Κρήτης.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, τῶν Ἰουδαίων τὸ κράτος κατήργηται, σκιρτάτω τὰ νήπια, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαττόμενα. Ἰουδαία ὀδυρέσθω. φωνὴ γὰρ ἠκούσθη ἐν Ῥαμᾷ, Ῥαχὴλ κλαίουσα, θρηνεῖ ὡς γέγραπται τὰ τέκνα αὐτῆς. βρέφη γὰρ Ἡρώδης, ἀνελὼν ὁ παράνομος, ἀπεπλήρου τὴν γραφὴν, τὴν Ἰουδαίαν ἐμπιπλῶν ἀθῴου αἵματος. καὶ γῆ μὲν ἐρυθραίνεται τοῖς τῶν νηπίων αἵμασι, ἡ δὲ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, μυστικῶς ἁγνίζεται, καὶ στολὴν ἐνδύεται. ἦλθεν ἡ ἀλήθεια, ὁ Θεὸς ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκιᾷ καθημένοις, ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κύριε, καὶ Βηθλεὲμ παραγενόμενος, ἐν τῷ σπηλαίῳ παρῴκησας. ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης. ὃν στρατιαὶ κύκλῳ Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσῃς ὡς εὔσπλαγχνος, τὸ γένος ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Καὶ τῇ Ὁσίῳ. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός. παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον. εἰς τὴν α'. στιχολ. κάθισμα. τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω Οὐρανὸς, γῆ εὐφραινέσθω, ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. ὁ Λόγος ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἄνευ σπορᾶς. ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὁρῶντες ἐν τῇ Βηθλεὲμ, τικτόμενον ὡς νήπιον, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. κάθισμα. Ἦχος ὁ αὐτός.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανός μοι ἐφάνης σήμερον γῆ. ἐπὶ σοὶ γὰρ γεννᾶται ὁ Ποιητὴς, καὶ φάτνῃ ἀνακλίνεται, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας σὺν Ἀγγέλοις ὑμνοῦσι, καὶ Ποιμένες ἀπαύστως, ἐν ὑψίστοις δόξα, εἰρήνη τῷ Κόσμῳ τε. εἶδον

γὰρ ἀστέρα, ὁδοιποροῦντα οἱ Μάγοι, ὀξέως τε προέτρεχον, τοῦ προσάξαι τὰ δῶρα, αὐτῶν χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον, ὡς πάντων ὑπάρχοντι Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ αἰωνίῳ, καὶ Κτίστῃ τοῦ παντὸς, ἐν σπηλαίῳ δι' οἶκτον, ἐπιφανέντι βροτοῖς.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Νηπίων, συνημμένος μετὰ τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Νεοποιεῖται ἡ Κτίσις καὶ ἡ βροτῶν, φύσις ἀναπλάττεται, ἐν σαρκὶ τοῦ Ποιητοῦ, πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν Χριστοῦ, τικτομένου ἐξ ἁγνῆς, καὶ παναχράντου Μητρός.

Οἱ ποταμοὶ τῶν αἱμάτων τῶν ἀσεβῶν, παίδων τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μανίαν νοητῶς, τοῦ Ἡρώδου ἔκλυσαν διὸ, ὑποβρύχιον αὐτοῦ, ὤφθη τὸ θέσπισμα.

Ἐκ στελεχῶν νεοφύτων ἡ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησία σήμερον, ὥσπερ ἄνθη ἀθαλῆ, δρεψαμένη αἵματα τερπνῶς, ἐφηδύνεται αὐτοῖς, καὶ ὡραΐζεται. Τοῦ Ὁσίου.

Ἰάμασιν δεξάμενος Πάτερ παρὰ Θεοῦ, ἀληθῆ καὶ ἄπταιστον, ἐπεζήτησας αὐτὸν, διὰ βίου Μάρκελλε σεμνοῦ, καὶ ἐν θείοις ἀρεταῖς, ἐπεθεράπευσας. Θκ.

Τὴν τῆς προτέρας κατάρας τῆς ἐν Ἐδὲμ, λύτρωσιν ἐδέξατο, αὐτὴ τοῦ Λυτρωτοῦ, γεννηθέντος Ἄχραντε ἐκ σοῦ, καὶ καινίσαντος αὐτὴν, καὶ ἁγιάσαντος.

Ἕτερος Κανὼν, τῶν Ἁγίων Νηπίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Τὸν Ἰσραήλ.

Ῥοῇ τῶν αἱμάτων ἐκχύσει, τὴν Χριστοῦ ἐκόσμησαν παῖδες οἱ πανεύφημοι, Ἐκκλησίαν σήμερον, τῇ πίστει διαλάμψαντες.

Ἡ τοῦ Ἡρώδου μανία, ἐμφανῶς ἐλέγχεται, ὑπὸ Νηπίων σήμερον, τῆς κακίας γὰρ ἄμοιραν, ἀκάκως ἐστηλίτευσαν.

Διὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἱκέτευε, ἀῤῥήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἕτερος Κανὼν, τοῦ Ὁσίου Μαρκέλλου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἔσχισας πέλαγος.

Βίον Οὐράνιον, ἐπὶ τῆς γῆς ἀναλαβὼν, καὶ τὰ τῆς γῆς ἅπαντα λιπὼν, τοῖς Ἀσωμάτοις συνήφθης, καὶ τούτοις συναυλίζῃ, καὶ ἐντρυφᾷς θεωρίας ἀΰλου, καὶ χαρᾶς τῆς ἀϊδίου.

Πέλαγος Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν ἀναδειχθεὶς, διὰ στενῆς ὁδεύσας ὁδοῦ, τὰς τῶν παθῶν ἐπιλύσεις, ξηράνας ἐγκρατείᾳ, καὶ μὴ βραχεὶς ἁμαρτίαις, εἰσῆλθες εἰς ἀχείμαστον, λιμένα ζωῆς. Θεοτοκίον.

Θεῖον ὀχύρωμα, καὶ τεῖχος ἄῤῥηκτον Σεμνὴ, καὶ νοητὴν γέφυραν σαφῶς, καὶ ἀκαθαίρετον πύργον, καὶ ἄγκυραν καὶ σκέπην, δι' ἧς σωζόμεθα πάντες κινδύνων, Θεοτόκε σὲ γινώσκομεν ἀληθῶς.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νεφέλαι στάξατε ἐν γῇ, γλυκασμὸν εὐφροσύνης. ἐκ νεφέλης φωτὸς γὰρ, ἀνέτειλεν ὁ Χριστὸς, ἐν σπηλαίῳ σαρκικῶς, ὑπὲρ πᾶσαν, ἔννοιαν τικτόμενος.

Ἠμφιάσατο τὴν πρὶν, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις, ἀκοσμίαν καὶ κόσμον, περιέθετο τερπνὸν, τοῦ Κοσμήτορος αὐτῆς, ἐκ Παρθένου, σαρκὶ ἀνατείλαντος.

Τοῦ Ὁσίου.

Ῥωμαλεότητι ψυχῆς, κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, ὁ πλησθεὶς Θεοφόρε, διέκοψας τὰς αὐτῶν, παρατάξεις κραταιῶς, καὶ τὴν νίκην, ἀνεδήσω Μάρκελλε.

Ἐκ τῶν ἀχράντων σου Ἁγνὴ, καὶ τιμίων αἱμάτων, σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀνέδειξεν ὡς Θεὸς, τῶν κτισμάτων, σὲ ἁπάντων Δέσποιναν.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Μιμησώμεθα ἅπαντες, τοὺς Ἀθλητὰς οἱ πιστοὶ ὡς συνήλικας, καὶ Μάρτυρας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ καθαιρετὰς Ἡρώδου, καὶ πίστεως ἔρεισμα, καὶ τεῖχος ἡμῶν ἄῤῥηκτον.

Εὐφραίνεται σήμερον, ἡ Ἐκκλησία μυστικῶς. τῶν γὰρ Νηπίων τῷ αἵματι, φαιδρῶς ὡραΐζεται, ὡς πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ, ἀπαύστως δοξάζουσα, Χριστὸν τὸν νικητὴν καὶ Θεόν. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ἐν τῷ λειμῶνι Πάτερ τῶν ἀγώνων, ἐμφρόνως εἰσελήλυθας, καὶ τῶν ἀνθέων τῶν ἀρετῶν, τὰ ἐξαίρετα συλλέξας, ὡς σίμβλον τὴν καρδίαν σου. τῇ ἐγκρατείᾳ ἔδειξας.

Ἐν προστασίᾳ ὤφθης πενήτων, καὶ ἐν ἐλέῳ δόκιμος· ἐκ τῶν ἀσύλων γὰρ θησαυρῶν, τῆς καρδίας σου σκορπίσας, δικαιοσύνην μένουσαν, ἐτρύγησας Μάρκελλε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Ἀπάτωρ ὤφθη ὁ Ἀμήτωρ, πρὸ τῶν αἰώνων Κύριος, καὶ πλαστουργεῖται ὑπερφυῶς, καὶ ἀνάπλασιν δωρεῖται, τῆς ἐξ Ἀδὰμ θεώσεως, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα Κάθισμα. τῶν Ἁγίων Νηπίων. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ τεχθέντι σήμερον, ἐκ τῆς Παρθένου, τῶν Νηπίων στράτευμα, ὡς Ποιητῇ καὶ Βασιλεῖ, δεκτὰ προσάγονται σφάγια, προτεθυμένα, Χριστῷ διὰ πίστεως.

Δόξα. τοῦ Ὁσίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀγρείας τοῖς ἄνθραξι, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχὴν, σῶμα ἐστόμωσας, πρὸς ἀπαθείας ἰσχὺν, Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλε· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθης, ἐνδιαίτημα θεῖον, νόσους ἀποδιώκων, καὶ φωτίζων τοὺς πίστει, ἀεὶ προσερχομένους σοι, καὶ εὐφημοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη ἐκμαθὼν, Ἡρώδης ἅπαξ ὁ δεινὸς, ἐκζητῶν θυμομαχῶν, τὸν γεννηθέντα ἐπὶ γῆς, ἄνακτα νέον τὸν Χριστόν. καὶ δειλίᾳ καὶ φόβῳ πολλῷ συσχεθεὶς, στέλλει στρατιὰν, ἀνελεῖν ἐν θυμῷ, βρέφη Βηθλεὲμ νηπιάζοντα, συνανελεῖν πειρώμενος τὸν Κτίστην, δι' εὐσπλαγχνίαν πτωχεύσαντα. Παρθένου μήτρας, καὶ γὰρ προῆλθε, σῶσαι θέλων τὸ γένος ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἰδοῦσαι Κύριε, τὴν ἐν σπηλαίῳ σου, συγκατάβασιν τάξεις Ἀγγελικαὶ, φόβῳ ἐξεπλάγησαν, καὶ διανύμνησαν Χριστὲ, τὸ ἀνείκαστόν σου ἔλεος.

Τὸ ξίφος ὤθησε, μανεὶς ὁ ἄνομος, καὶ παράφρων Ἡρώδης, καθ' ἑαυτοῦ, ἀνελεῖν πειρώμενος, τὸν Εὐεργέτην τοῦ παντὸς, καὶ ἀνώλεθρον θεότητι.

Τοῦ Ὁσίου.

Οἱ πόνοι Ὅσιε, καὶ οἱ ἱδρῶτές σου, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεέθροις τοῖς τῶν βρεφῶν, κεκραμένοι Μάρκελλε, τῷ γεννηθέντι ἐν σαρκὶ, δῶρα τίμια προσήχθησαν.

Θεοτοκίον.

Ὡραίαν κάλλεσι σε, ὑπεραστράπτουσαν τοῦ Υἱοῦ σου ἀκτῖσιν οἱ τῶν ἐθνῶν, δορυφόροι Ἄχραντε, ἰδόντες θέαμα καινὸν, καὶ παράδοξον ἀνύμνησαν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Νῦν πεπλήρωται, ἡ Προφητεία Ἱερεμίου, τῶν Νηπίων τὴν τελείωσιν, τῇ ἐν Ῥαμᾷ προαγγέλλουσα.

Νῦν ἀγάλλεσθε, ἐν Παραδείσῳ ἅγιοι παῖδες, τὴν τελείωσιν δι' αἵματος. ὑπὲρ Χριστοῦ ἐνδεξάμενοι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε, εὐλογημένη Ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Ἐπὶ πέτραν τῶν ἀρετῶν, τοὺς τῆς ψυχῆς σου ἐρείσας πόδας, τῶν δαιμόνων ὑπεσκέλισας, Πάτερ διαβήματα, καὶ εἰς ὁδὸν εἰρήνης κατηύθυνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τετράστομος τῆς Ἐδὲμ, ποταμιαία πηγὴ Παμμάκαρ, τὰ τῆς ποίμνης σου διέδραμε, λογικὰ ὀμβρήματα, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἀρδεύοντα.

Θεὸν Λόγον ἐν τῇ γαστρὶ, συνειληφυῖα φρικωδῶς Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας, σαρκὶ Πανάμωμε. διό σε ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ὑπερεκκέχυται ὁ κρατὴρ, ὁ τῆς εὐσπλαγχνίας σου Χριστὲ, εἰς τὰ ποιήματα ἅπαντα, καὶ ἀφθόνως ταῦτα, ἐλέους ἔπλησε, σαρκὶ ἐπιφανέντος, καὶ γεννηθέντος σου.

Θύματα ἄμωμα τῷ Χριστῷ, σήμερον προσήχθησαν ὁμοῦ, καὶ μυστικῶς ἀνηνέχθησαν, ὡς πυρὶ τῷ ξίφει ὁλοκαυτούμενα, τὰ βρέφη καὶ τῶν θείων βραβείων ἔτυχον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Βιβλιοθήκη ... Μελετών

Τῷ Ὁσίῳ.

Ὑλώδους Ὅσιε τὴν ψυχήν, σχέσεως καὶ πάσης γεηρᾶς, καὶ ἐπικήρου τερπνότητος, πόνοις ἐκκαθάρας, τῆς σῆς ἀσκήσεως· ἰσάγγελος ἐδείχθης, ἐν Κόσμῳ Μάρκελλε.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα ἐπήγασε νοητά, τῆς ἀθανασίας ὁ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθείς, ἐν σπηλαίῳ Ἁγνή, καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν κατήρδευσεν, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας, αὐτὴν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἐν Βηθλεὲμ ὁ Κτίστης, καὶ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τεχθεὶς ἐν σαρκί, στέφος ἀνεδήσατο, τὴν τῶν νηπίων ἄθλησιν σήμερον.

Ἡ τῶν νηπίων πίστις, τὴν παλαιὰν τοῦ Ἡρώδου, κατήργησε σήμερον ἀθεΐαν, καὶ Χριστοῦ τὴν ποίμνην ἐφώτισεν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τιμιωτέρα, Παρθένε πανύμνητε, πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ἄλλος. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἀκύματον λιμένα σε, οἱ ἐν πελάγει κάμνοντες, τῶν ἀνιάτων νοσημάτων, Μάρκελλε κεκτημένοι, ἐκφεύγουσι κλύδωνα, καὶ πρὸς ῥῶσιν εὔδιον, καθορμίζονται πιστῶς.

Τὸν ἔλεον ἐπήγασας, τοῖς ἐνδεέσιν Ὅσιε, τὴν λαμπάδα τῆς ψυχῆς σου, ἀνύστακτον τηρήσας, τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος, εἰς τὴν ἄνω ἔφθασας, δᾳδουχίαν καὶ ζωήν.

Θεοτοκίον.

Ἡ αἴγλη τῆς πρεσβείας σου, Θεοκυῆτορ ἄχραντε, τὴν ἀβλεψίαν τῆς καρδίας μου, καταύγασον ὡς μόνη, τὸν φωστῆρα Κύριον, καὶ τῆς δόξης Ἥλιον, ἀνατείλασα Χριστόν.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μύρα εὐωδέστατα, ἀναδέδωκεν ἡ γῆ, ἐν ταύτῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ ἀκενώτου μύρου ἐκ τῆς Ἁγνῆς, σαρκὶ ἀναβλύσαντος, καὶ βροτοὺς εὐωδίας θείας πλήσαντος.

Αἵμασιν ἐφοίνιξεν, ὁ Ἡρώδης τῶν βρεφῶν, τὴν Βηθλεὲμ ὁ δείλαιος. ἀλλὰ ταῦτα βοήσαντα πρὸς Θεόν, ἔνδικον εἰργάσατο, τὴν αὐτοῦ καταδίκην, καὶ τὸν ὄλεθρον.

Τῷ Ὁσίῳ.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, καὶ τὸ ἄστατον σαφῶς, κατανοήσας Μάρκελλε, πρὸς τὰ ἀεὶ ἑστῶτα τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνύψωσας ἔφεσιν. ὧν ἐπέτυχες, πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γεννᾶται ὁ ἄχρονος Θεὸς Λόγος ἐν γαστρὶ ἐκ σοῦ ἀχρόνως Ἄχραντε, ἵνα ζωὴν τὴν ἄχρονον τοῖς ἐν γῇ, καὶ λῆξιν αἰώνιον, ἐμπαρέξῃ καὶ δόξαν τὴν ἀκήρατον.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Μαζῶν ἀποσπασθέντες μητρικῶν, οἱ παῖδες οἱ Ἅγιοι, Χριστῷ συνηρμόσθησαν, καὶ στεφάνους ἀφθαρσίας ἐκομίσαντο.

Εὐφραίνεσθε λαοὶ πνευματικῶς, χορὸς γὰρ συνήθροισται Νηπίων. οὐ γάλακτι ἐκτραφέντων, ἀλλὰ πίστει ἐνεργουμένως.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ζάλη με λογισμῶν.

Ὡς δένδρον εὐθαλὲς τῆς Ἐκκλησίας, ἐφυτεύθης Ὅσιε ἐν μέσῳ. δι' ἐγκρατείας καὶ δογμάτων, ἐβλάστησας καρπούς. δι' ὧν τὰ τοῦ Ἀρείου, ἀποτεφροῦνται ζιζάνια.

Τὴν μνήμην σου εὐφημοῦντες ἐπαξίως, τὴν σορόν σου σέβομεν, τὰ λείψανα προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν κόνιν γεραίρομεν πιστῶς. δι' ὧν καὶ ἐξαιτοῦμεν, Μάρκελλε νόσων τὴν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σου Υἱὸς Παναγία, τὴν φυεῖσαν ἔτεμεν, ἐν παραδείσῳ κατάραν. καὶ τὴν τρίβον τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἀνθρώποις ὑπανοίξας, τὴν εὐλογίαν ἐπήγασεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς „βυθὸν κατήγαγεν, ἀμέτρων ἁμαρ„τημάτων. ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθέ, „προφθάσας με διάσωσον, ὡς τὸν Προ„φήτην, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀστὴρ Μάγους ἔπεμψε, πρὸς τὸν τεχ-

θέντα, καὶ Ἡρώδης ἄδικον, στρατὸν ἀπέστειλε παντί, φονοκτονῆσαι οἰόμενος, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ, ὡς νήπιον κείμενον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω νῦν, ὁμοῦ εὐφραινομένων, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πάντων Βασιλέως, Ἡρώδης μόνος συναλγεῖ, σὺν τοῖς προφητοκτόνοις Ἰουδαίοις. εἰκὸς γὰρ μόνους αὐτοὺς ὀδύρεσθαι. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν βασιλεύουσιν. ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου, καὶ ἔτι κρατήσει, τὰ θράση τῶν ἐχθρῶν ἀποκρουομένη, καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν συγκαλουμένη, μετὰ τῶν σεπτῶν Νηπίων τοῦ κατοπτεύειν, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ, ὡς Νήπιον κείμενον.

Κοντάκιον ἕτερον. Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὁ ἐκ Πατρὸς Ἀμήτωρ Λόγος Κύριος, καὶ ἐκ Μητρὸς Ἀπάτωρ μόνος ἄνθρωπος νηπιάσας φύσει σώματος, χοροὺς Νηπίων στέφει σήμερον, βρεφῶν ὁ θεῖος Πλάστης, ὡς βρέφος πλάττεται, καὶ σώζει τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας αὐτόν.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἥλιος τῆς δικαιοσύνης λάμψας ἡμῖν τοῖς ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου, γεννηθεὶς ὁ Σωτὴρ ἐν Βηθλεὲμ ὡς ἄνθρωπος, δείκνυσι Κόσμῳ ἀστέρας νέους, ἀπαστράπτοντας αἴγλην φωτὸς ἀρρήτου. λάμπουσι γὰρ θανόντες, ὡς ζῶντες οἱ ἱεροὶ παῖδες. οὓς πόθῳ μέλποντες, ὕμνοις εὐφημήσωμεν, τούτων τὴν ἔνθεον μνήμην γεραίροντες, καὶ Χριστὸν ἱκετεύοντες ὡς Λυτρωτήν, τὸν σώζοντα τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Στίχ. Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων βρέφη,
Ἀνεῖλεν ἐχθρός, τοῦ βρεφοπλάστου βρέφους.
Νήπια ἀμφ' ἐννάτην τάμον εἰκάδι παππάζοντα.

Προστάξας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδης τοῖς Μάγοις ὑποστρέψαι, καὶ διαγγεῖλαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος Βασιλέως, ὃν ὁ ἀστὴρ ᾧ ἠκολούθουν ἐμήνυσεν, ὅπως σὺν ἐκείνοις προσκυνήσῃ αὐτόν, καὶ τοῦ Ἀγγέλου εἰπόντος αὐτοῖς, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. καὶ τοῦτο ποιησάντων, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτῶν, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἐψηφίσατο ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἐφόνευσε πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω. τοῦτο θέμενος ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ὡς εἰς πάντας τοὺς παῖδας φονεύσῃ, πάντως ἀποθανεῖται καὶ ὁ μέλλων βασιλεῦσαι, καὶ οὐκ ἐπιβουλεύσει αὐτῷ, ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ παράφρων, μὴ εἰδώς, ὅτι Θεοῦ βουλὴν ἄνθρωπος ἐμποδίσαι οὐ δύναται. ὅθεν ἐκείνοις μὲν προεξένησε Βασιλείαν οὐρανῶν, ἑαυτῷ δὲ κόλασιν αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη πάντων τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν λιμῷ καὶ δίψει καὶ μαχαίρᾳ καὶ κρύει τελειωθέντων. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔνθα ἡ ἁγία σορός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν ἀκοιμήτων.

Στ. Ἀϋπνίᾳ δοὺς πάντα τὸν ζωῆς χρόνον,
Μάρκελλε κοιμήθητι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀπαμείας, τῆς δευτέρας Συρίας, ἐξ ἐνδόξου γένους καὶ περιφανοῦς. ὅθεν καὶ πᾶσαν τὴν ἐν λόγοις παίδευσιν μετῆλθε. καὶ ταύτην παριδών, κατέλιπε τὰ οἰκεῖα, καὶ παραγίνεται εἰς Ἔφεσον, καὶ ξενίζεται παρά τισιν εὐσεβέσι, καὶ ἔν τινι τῶν Μοναστηρίων εἰσελθών, καὶ ἀσκήσας καλῶς, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀλέξανδρον, ὄντα ἐν τῇ Μονῇ τῶν ἀκοιμήτων, μαθὼν περὶ τῆς ἐνθέου καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ πολιτείας. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ τὴν διαγωγὴν ποιησάμενος, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν ταῖς καθ' ἡμέραν πρὸς ἀρετὴν προκοπαῖς, μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἰακώβου τοῦ μετ' ἐκεῖνον χρηματίσαντος Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς καθίσταται ἀρχηγός. πολλῶν δὲ

θαυ-

θαυμάτων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπιδειξάμενος δύναμιν ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ κοιμηθείς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαδδαίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Καὶ Θαδδαῖος ἴσχυσε κατὰ τῆς πλάνης.
Ὁμολογητής, ἀναφανεὶς ὡς μέγας.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θαδδαῖος, ἀπελεύθερος γέγονε Θεοδώρου, τοῦ τὴν Μονὴν τῶν Στουδίων ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας λαβόντος, καὶ κοινόβιον ποιήσαντος. κείρας δὲ καὶ οὗτος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, γέγονε μοναχός, καὶ πολιτείαν κτησάμενος θεάρεστον, ἠγαπήθη παρὰ πάντων. νηστείαν γὰρ καὶ ἀγρυπνίαν εἶχε πολλήν, γλώσσης ἐγκράτειαν, προσοχὴν τῶν θείων λόγων, χαμευνίαν, καὶ ὑπακοὴν ὑπερβάλλουσαν, μηδὲν ἄλλο ἔχων, πλὴν ὧν περιεβέβλητο. τῶν δυσσεβῶν δὲ τότε εἰκονομάχων, Μιχαὴλ φημὶ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ κρατούντων, πάντας τοὺς εὐσεβεῖς Ἐπισκόπους καὶ Ἡγουμένους, οὓς μὲν, ἀπέκλειον, οὓς δέ, ἐξώριζον· ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ μέγας ἀγωνιστὴς Θεόδωρος, ὁ τούτου γεγονὼς δεσπότης καὶ ἡγούμενος. σὺν τούτῳ οὖν ποτὲ ἀνελθὼν ἐν τῷ Παλατίῳ καὶ ὁ θεοφόρος οὗτος Θαδδαῖος, ζήλῳ θείῳ πυρωθείς, ἤλεγξε τὸν δυσσεβῆ ἐκεῖνον βασιλέα, ἐνώπιον πάσης τῆς συγκλήτου. ὁ δὲ ἐκέλευσε τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰκόνα ἐνεχθῆναι, καὶ τεθεῖναι ἐν τῇ γῇ. τὸν δὲ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα, ἐπιστῆναι ἄνωθεν τῆς ἁγίας εἰκόνος, καὶ μὴ βουλόμενον, κατεχόμενον ὑπό τινων ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς πρὸς τὸ μὴ μετασταθῆναι. καί, ἴδε, φησὶν ὁ Τύραννος, τὴν τοῦ Χριστοῦ σου εἰκόνα κατεπάτησας. λοιπὸν συγκατάθου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. ὁ δέ, ἐν ἀληθείᾳ πεφωτισμένος τὴν ψυχήν, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν· ἐγὼ δυσσεβέστατε, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας πεπληρωμένε Τύραννε, οὐκ ἐξ ἰδίας γνώμης τοῦτο πεποίηκα. μὴ γένοιτο. ἀλλὰ τῆς σῆς τοῦτο πανουργίας καὶ ἀδίκου κρίσεως. προσκυνῶ δὲ μᾶλλον ἐγὼ τῇ ἁγίᾳ εἰκόνι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου, καὶ κατασπάζομαι αὐτήν. καὶ ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἀποθανεῖν αἱροῦμαι. τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀλιτήριος αἰσχυνθείς, ὡς ὑπὸ ἀγροίκου καὶ Σκυθογενοῦς καὶ παντελῶς ἰδιώτου ὑβρισθείς, ἐκέλευσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τῷ ἐδάφει ῥιφῆναι, καὶ ἀνηλεῶς τύπτεσθαι. καὶ τοσοῦτον αὐτὸν τοῖς ῥοπάλοις ἔτυψαν, ἄχρις ἂν καὶ ἤλπιζον ἀναπνεῖν. εἶτα, νομίσαντες, τεθνάναι, ἔσυρον ἐκ τῶν ποδῶν ἔξω. ὃν καί τινες τῶν παρεστώτων δήσαντες, εἵλκυσαν ὡς θνησιμαῖόν τι καὶ ἀκάθαρτον διὰ πάσης τῆς λεωφόρου. καὶ ῥίψαντες αὐτὸν πλησίον τοῦ τείχους πρὸς τὸ μέρος τῆς πηγῆς, ὑπέστρεψαν ἀπολυσάμενοι. ὁ δὲ Μακάριος Θαδδαῖος, εὐχαρίστως πάντα καὶ γενναίως ὑπενεγκών, τρεῖς ἐπιβιοὺς ἡμέραις, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀπεμείωσε τὴν νύκτα, ὁ τεχθεὶς σαρκί, Ἥλιος ἐκ Παρθένου Μητρός, καὶ ἐπηύξησε, τὴν διττὴν ἡμέραν τοῖς πιστοῖς, βοῶσιν αὐτῷ εἰλικρινῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαλευθεῖσαν ἀθεότητι τὴν ἅπασαν, Κτίσιν ὁ ἐν σπηλαίῳ τεχθείς, ἐπεστήριξεν, ἐπὶ γνώσει πάλιν τοῦ αὐτοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν αὐτῷ, εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου.

Σὺ περὶ μὲν τῆς ἀσκήσεως, κατέφλεξας, Μάρκελλε τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονάς. ἀπαθείας δέ, ἐν τῇ δρόσῳ ἤρδευσας ψυχάς, βοῶν τῷ Χριστῷ εἰλικρινῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἴδεν ἅπασα ἡ Κτίσις Θεονύμφευτε, τὰ θεῖα μεγαλεῖά σου, ἐν σαρκὶ ἐκ σοῦ τοῦ Δεσπότου πάντων καὶ Θεοῦ, τεχθέντος ἐν πόλει Βηθλεέμ, καὶ σὺν Μάγοις καὶ Ποιμέσι σὲ ἀνύμνησεν.

Ἄλλος. Ὁ τοὺς παῖδας.

Ὁ ἐν τῇ γῇ θαυμαστώσας ἐνδόξως, τῇ δωρεᾷ τοὺς Ἁγίους σου Παῖδας, εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ

Ὁ νικητὰς κραταιοὺς ἀναδείξας, τῆς τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος τοὺς Παῖδας, εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν γαστρὶ, τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ἐν αὐτῇ, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσας, εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἀβύσσους.

Ἀστράπτει ὡς Ἥλιος φαιδρὸς, ἡ μνήμη σου, πάντας τοὺς κραυγάζοντας. εὐσεβῶς φωτίζουσα· εὐλογητὸς εἶ, ὁ μόνος ὑπάρχων Θεὸς, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μοναστῶν ἑδραίωμα, καὶ ὑποτύπωσις, πιστῶν ἐγκαλλώπισμα, τῶν βοώντων Ὅσιε· εὐλογητὸς εἶ, μόνος ὑπάρχων Θεὸς, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ὁ ἀχείμαστος, τῆς μετανοίας λιμὴν, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, Θεοτόκε κράζομεν· εὐλογητὸς εἶ, ὁ μόνος ὑπάρχων Θεὸς, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Φωτοφόρον ἡ Κτίσις, στολὴν ἐνδύεται, καὶ κατήφειαν πᾶσαν, ὅλως ἀπέθετο, τοῦ καινοποιοῦ καὶ Δεσπότου τεχθέντος ἐν γῇ. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς χρυσίον καὶ σμύρναν, Χριστὲ καὶ λίβανον, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, δέξαι φιλάνθρωπε, καὶ ὡς τῶν βρεφῶν, τῶν Ἁγίων τὰ αἵματα, πρόσδεξαι Οἰκτίρμων, διδοὺς ἡμῖν ἐλέη.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἀρεταῖς καθωπλίσθης, Ὅσιε Μάρκελλε, παρατάξεις Δαιμόνων, κατεπολέμησας, καὶ ὡς νικητὴς, κατ' αὐτῶν ἦρας τρόπαια, καὶ θαυμάτων χάριν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ σοῦ ἐν σπηλαίῳ, τεχθεὶς Πανάχραντε, αἰωνίους ἀνθρώποις, σκηνὰς ηὐτρέπισε, τοῖς εἰλικρινῶς, Θεοτόκον ὑμνοῦσί σε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἄναρχον.

Τὸν στέψαντα, οὐρανόθεν τοὺς Παῖδας, καὶ πλήσαντα, τὸν Ἡρώδην αἰσχύνης, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ῥήξαντα, τοῦ Ἡρώδου τὸ θράσος, καὶ σώσαντα, τῶν νηπίων τὸ πλῆθος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔντιμον, καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὑμνήσωμεν λαοὶ, τὴν μόνην μετὰ τόκον, Μητέρα καὶ Παρθένον.

Ἄλλος. Τὰ σύμπαντα.

Ὡς φῶς τὸ ἀκοίμητον, τῆς ἐγκρατείας εὐφημείσθω, Μάρκελλος ὁ Ὅσιος, καὶ φύλαξ τῆς ἀγνείας, προσευχῆς θεμέλιος, ταπεινώσεως στύλος, δι' οὗ πάντες βοῶμεν στηριζόμενοι, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκιρτάτωσαν σήμερον, τῶν μονοτρόπων αἱ ἀγγελαρχίαι, κροτείτωσαν ἅπασαι, χορεῖαι Μοναζόντων, ἀγαλλέσθω τάγματα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ μνήμῃ Μαρκέλλου καὶ βοάτωσαν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος τέτοκεν, ὃν Ἠσαΐας προεφώνει, ῥάβδος ἐβλάστησε, τοῦ Ἰεσσαὶ ἀσπόρως. ἡ στάμνος ἐχώρησε, τὸν τοῦ μάννα δοτῆρα, σὲ γὰρ πάνσεμνε, Κόρη ἀπειρόγαμε, προτυποῦντες Προφῆται ὑμνοῦσιν, Ἁγνὴν Θεομήτορα.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Γνωστὸν ἐδείχθη, Χριστὲ τὸ ἔλεος, τὸ ὑπὲρ νοῦν τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς Ἔθνεσιν. ἐν σαρκὶ γὰρ Δέσποτα ἐπτώχευσας, ἵνα πλουτῇ μετόχους, κρείττονας Κύριε, ποιήσῃς ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Ὁ σὸς Παρθένε, τόκος ὁ ἄρρητος, ξένην βροτοῖς καὶ θείαν παρασχὼν ἀναγέννησιν, καὶ τὴν Κτίσιν πᾶσαν ἐκαινούργησε, καὶ τῆς

Δημόσια Βιβλιοθήκη

ἐν γῇ Ἀγγέλους, ἥνωσεν ᾄδοντας, καὶ δοξολογοῦντάς σε ἀεί, καὶ μεγαλύνοντας.

Τοῦ Ὁσίου.

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἄρας Μακάριε, τὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ τούτου πάθη ἐκμιμούμενος, ἐσταυρώθης Κόσμῳ Μάρκελλε καὶ μέτοχος, δόξης τε τῆς ἀρρήτου, γέγονας Ὅσιε. ἐν ᾗ καὶ ἡμῶν σῶν ὑμνῳδῶν μέμνησο πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Υἱοὺς Θεοῦ, ἡμᾶς ἀπειργάσατο, ὁ γεννηθεὶς σαρκὶ Θεὸς ἐκ σοῦ Πανάχραντε. καὶ τὸ πρῶτον δέδωκεν ἀξίωμα, τοῖς αὐτὸν δεξαμένοις, καὶ Θεομήτορα, σὲ δοξολογοῦσιν ἐκτενῶς, καὶ μεγαλύνουσιν.

Ἄλλος. Μεγαλύνομεν.

Ἑκουσίᾳ γνώμῃ, νηπιάσας ἀγαθέ, τοῖς νηπίοις σθένος, ἔνδοξον ἐδωρήσω, καταργῆσαι τὰ θράση, τῶν ἀθέων ἐχθρῶν.

Εὐφροσύνης πάσης, ἐνεπλήσθη Εὐφραθᾶ, καὶ χορεύει πίστει, Ῥαχὴλ τὰ παιδία, ὡς Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, Θεῷ προσφέρουσα.

Θεοτοκίον.

Εὐλογοῦμέν σε, τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπιφανέντα τῷ Κόσμῳ, καὶ ἐγείραντα κέρας ἡμῖν.

Ἄλλος. Ὅτι ἐποίησέ σοι.

Θάλασσαν εὐσπλαγχνίας, κεκτημένος Μάρκελλε, τοὺς κάμνοντας, ἐν κλύδωνι παθῶν, ἐλυτρώσω Μαθητάς, καὶ εἰς γαλήνην σαῖς εὐχαῖς, τούτους καθώρμισας.

Χορεύει Ἀσωμάτων στρατιά, καὶ γένος βροτῶν θεόπνευστε, τὴν σὴν τῶν ἀρετῶν, ἐν τῇ μνήμῃ σου πληθύν, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ φρικτά, ἐκδιηγούμενοι.

Θεοτοκίον.

Τῷ τόκῳ σου Παρθένε, ἐθεώθημεν οἱ πιστοί. Θεὸν γάρ, τὸν τροφέα τοῦ παντός, ὁμόδοξον Πατρί, καὶ βρεφουργεῖς καὶ γαλουχεῖς, ὢ ξένον ἄκουσμα.

Ἐξαποστειλάριον. Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης.

Τὴν χλοηφόρον ἄρουραν τῶν Νηπίων, θεομάχων, Ἡρώδης ἐξαποστείλας, ἄωρον ἐθέρισεν ὁ δείλαιος. καὶ τὸν τεχθέντα Κύριον, μὴ κατισχύσας φονεῦσαι, πάσης αἰσχύνης πληροῦται.

Ἕτερον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἡ Βηθλεὲμ μὴ στύγναζε, ἀλλ' εὐθύμει, τῇ τῶν ἱερῶν Νηπίων τῇ ἀναιρέσει. θύματα γὰρ τέλεια τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ προσανηνέχθησαν, ὑπὲρ αὐτοῦ γὰρ σφαγέντα, συμβασιλεύουσι τούτῳ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Τὰ τῆς σαρκὸς σκιρτήματα Θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας πάσης κατακοιμίσας, ἄγρυπνον ἐθέσπισας καὶ πάννυχον, τῇ μνήμῃ σου Μάρκελλε, δοξολογίαν τελεῖσθαι, Χριστοῦ εἰς αἴνεσιν Πάτερ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ τῆς γῆς εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις, Θεοκυῆτορ γέγονεν εὐδοκία. Ἄγγελοι χορεύοντες ἐκραύγαζον, ἐν τοῖς ὑψίστοις δόξα σοι, τῷ γεννηθέντι ἀφράστως, ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Παρθένου.

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχ. προσόμ. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως, κατὰ Θεοῦ ἐμμανείς, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος, Βηθλεὲμ τοῖς βρέφεσι, τὸν θυμὸν ἐπαφίησι. καὶ ξίφει πάντα, δημίων δίδωσι, ζωῆς στερῆσαι, τὸν ζωῆς αἴτιον, τούτων οἰόμενος, τῆς σφαγῆς τῷ αἵματι, ὁ λυμεών, τοῦ καρποῦ τῆς φύσεως, ὁ ἀπηνέστατος.

Μάγοι ἐκ Περσίδος φθάσαντες, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τὸν Ἡρώδην ἐτάραξαν. καὶ μανεὶς ὁ δείλαιος, τὰ νήπια κατέσφαττεν. ὡς βότρυες δέ, Χριστῷ προσηνέχθησαν. εἰ καὶ μητρῴων μαζῶν ἐσπάσθησαν, οἱ Νεομάρτυρες, τὸν Ἡρώδην πλήξαντες. διὸ Χριστὸν πίστει ἱκετεύσατε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κλαίει ἡ Ῥαχὴλ τὰ νήπια, ἐν τῇ Ῥαμᾷ δὲ φωνή, νῦν μεγάλη ἀκούεται, ὁ Ἡρώδης μαίνεται, καὶ ἀθέως φρυάττεται, ὁ Ἰωάννης φεύγει ἐν ὄρεσι. λίθος Μητέρα σὺν τέκνῳ δέχεται. ὁ Ζαχαρίας δέ, ἐν Ναῷ φονεύεται. ὁ δὲ Χριστός, φεύγει ἀφεὶς ἔρημον, Ἑβραίων οἴκημα.

Δό-

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἡρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρα, ὑπὲρ πᾶσαν Κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο. καὶ γαλακτοτροφούμενα βρέφη, ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν. ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρεκάλει, δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνου. ὄρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον. φάτνη ἐφύλαττε τὸν Θησαυρὸν, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσε. Μάγοι προσεκύνουν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, νηπίου μορφὴν, δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπόστ. τὰ ἰδιόμελ. τῶν Ἁγίων Νηπίων. Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῷ ἀλοχεύτῳ σου τόκῳ Χριστὲ ὁ Θεὸς, πρώτη θυσία γέγονε τὰ νήπια. Ἡρώδης γὰρ χειρώσασθαι, σὲ τὸν ἀχείρωτον βουληθεὶς, ἠγνόησε, Μαρτύρων προσάγων σοι χορόν. διό σε ἱκετεύομεν, τὸν ἐνανθρωπήσαντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ. Ἦχος β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ, εἰσεληλύθει ἡ σφαγὴ ὑμῶν, βρέφη τίμια. δι' αὐτὸν γὰρ τὸ αἷμα ἐξεχέατε, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἐπαναπαύεσθε. καὶ τὴν Ἡρώδου εἰς αἰῶνας, μισητὴν κακίαν ἀπεκρούσασθε, δυνάμει τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Ἦχος γ'.

Μισητὴ τοῦ Ἡρώδου ἡ παιδοκτονία, διὰ τὴν αὐτοῦ μιαιφονίαν, καὶ σεπτὴ ἡ τῶν παίδων θυσία, ὡς ἡλικιῶτις Χριστοῦ, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοῦ καινοῦ σφαγίου προθυομένη, καὶ προπεπονθυῖα. μὴ κλαῖε Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, μιμνησκομένη τῶν κόλπων Ἀβραὰμ, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παρρησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον. σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον. ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν Εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Λ'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας, καὶ τοῦ Ὁσίου Ζωτικοῦ Πρεσβυτέρου, τοῦ Ὀρφανοτρόφου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ μέλλειν ἡμᾶς ἀποδιδόναι τὴν τῶν Χριστοῦ Γεννῶν ἑορτὴν, κατὰ τὴν λα'.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν, γ'. τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Παρθενίας λαμπρότησι, φαιδρυνθεῖσα Πανεύφημε, Μαρτυρίου ἤστραψας ἀγωνίσμασι. μὴ προσκυνῆσαι Ἡλίῳ γὰρ, πεισθεῖσα τὴν ἄδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν, φοινιχθεῖσα τοῖς αἵμασι, καὶ παρέστηκας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, στεφηφόρος, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπομέναις, αὐγαζομένη φαιδρότησιν.

Ὅμοιον.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνουσα δάκρυσι, κατανύξει ἔνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέσμηχες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοοῦσα καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα προβλέπουσα, ὃν ἐπόθησας, καὶ ἴχνων ἁπτομένη διανοίᾳ, θεωρίαις θειοτάταις, καὶ τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας.

Καὶ τὸν πλοῦτον σκορπίσασα, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκέσασα, ἐνυμφεύθης ἄφθο-

ρος τῷ Ποιήσαντι. καὶ ὥσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ πανἀοίδιμε, τῶν αἱμάτων τοὺς κρουνούς, καὶ τοῦ πάθους τὴν μίμησιν, οὗ ὑπέμεινεν, Ἀνυσία ὁ μόνος εἰς νυμφῶνα, κατοικήσας σε τὸν θεῖον, ὡς Ἀθληφόρον καὶ Μάρτυρα.

Ἕτερα Στιχ. τῆς Ἁγίας Μελάνης.
Ἦχος ὁ αὐτός.
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἡ ταῖς Ἀγγέλων χορείαις συναφθεῖσα, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ περιίπτασθαι ἔπεισε, τῶν ὁρωμένων, δι' ἀπαθείας καὶ καθαρότητος. τότε σου τὸν σύνευνον, λόγοις ἐζώγρησας, θεοπειθέσι τὴν ἄστατον, ἀποβαλόντα, τύρβην τοῦ βίου, τὴν διαρρέουσαν. ὅθεν σὺν τούτῳ, τὴν αἰώνιον, εὗρες ζωὴν καὶ ἀπόλαυσιν, δυσωποῦσα Μελάνη, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, ὅτε τὴν σύνδομον, τρυφὴν διέπτυσας, τῇ ἐγκρατείᾳ σχολάζουσα, καὶ ἀγρυπνίᾳ, καὶ χαμευνίᾳ καὶ ταπεινότητι, τότε καθαρώτατον, σκεῦος γεγένησαι, Πνεύματος θείου χαρίσμασι, περιφανέσι, κεκοσμημένη πρὸς τούτοις πάνσοφε. ὅθεν πρὸς ζῆλον, σοῦ τὸν ἔνθεον, ἐφειλκύσω λαοὺς καὶ προσήγαγες, τῷ Δεσπότῃ Μελάνη, καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ καλλοναῖς ἀρετῶν ὡραϊσμένη, ὅτε τὸν σωτήριον, λόγον ἐπλήρωσας, διασκορπίσασα ἔδωκας. τὰς μυριάδας, τοῦ σοῦ χρυσίου πτωχοῖς καὶ πένησι, τότε τὸν Οὐράνιον, ὄλβον ἀπείληφας, δικαιοσύνην πλουτήσασα, καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν πανσεβάσμιε. ὅθεν τιμῶμεν, σοῦ τὴν κοίμησιν, καὶ ἐντεῦθεν δυσωποῦμέν σε, ἱκετεῦσαι τὸν Κτίστην, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. σήμερον γὰρ ἀληθῶς, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. ὢ τοῦ θαύματος ὁ ἀόρατος ὁρᾶται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, ὁ ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. καὶ Παρθένος ἀπείρανδρος, Μήτηρ ὁρᾶται Θεοῦ. καὶ ἡ Μήτηρ μετὰ τὴν κύησιν, Παρθένος εὑρίσκεται. ὁ σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Πατρός, ἐν φάτνῃ ἀνακέκλιται, καὶ Ποιμένες κήρυκες, κοινωνοὶ τοῦ μυστηρίου γίνονται. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν τὰ δῶρα προσεκόμιζον, ὑπὸ ἀστέρος ὁδηγούμενοι, τὸν τεχθέντα Σωτῆρα προσεκύνησαν. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς φιλέορτοι, τοὺς τῆς καρδίας θησαυρούς, προθύμως ἀνοίξαντες, προσάξωμεν αὐτῷ πράξεις ἀγαθάς, πίστιν, ἐλπίδα, ἀγάπην, ὡς χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν, τῶν Ἀσωμάτων τὴν φωνὴν βοῶντες αὐτῷ. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ φθορᾶς, τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστ. τὰ προσόμ. τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α΄.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Μάγοι ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τῷ ἐκ Παρθένου Βασιλίδος ἐκλάμψαντι, ὁ πάντων Θεῷ καὶ Κτίστῃ, καὶ Βασιλεῖ ἀληθεῖ, δῶρα προσκυνοῦντες προσεκόμισαν. πρὸς οὓς ἡ Πανάμωμος, ἐκπλαγεῖσα ἐφθέγγετο. εἴπατε δῆμοι, οἱ τὸ πῦρ σεβαζόμενοι, καὶ τὸν Ἥλιον, καὶ ἐν σκότει βαδίζοντες, πῶς τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, φωτίζοντα τὰ σύμπαντα, ἔγνωτε σάρκα λαβόντα καὶ ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον; ἐν γῇ καὶ δι' οἶκτον, παρεχόμενον τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Λόγοις ἀκολουθοῦντες ἡμεῖς, τοῦ Βαλαὰμ πρὸς τὴν Ἁγνὴν ἀπεκρίθησαν, οἱ Μάγοι, παρετηροῦμεν, ἀνατολὴν καθαροῦ, καὶ λαμπροῦ Ἀστέρος, προσγενήσεσθαι, καὶ δὴ θεασάμενοι, ἀσυνήθη φαινόμενον τοῦτον ἀρτίως, ὑπ' αὐτοῦ ὁδηγούμενοι, οὐκ ὠκνήσαμεν, τὴν πορείαν ποιήσασθαι. τίς οὖν ὁ ταῖς ἀγκάλαις σου, ὡς βρέφος κρατούμενος; πῶς μυστηρίῳ ἐν τούτῳ, καθυπουργῆσαι ἠξίωσαι, Σεμνὴ Παναγία; δι' οὗ εὕρατο ὁ Κόσμος, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Τέξω πυνθανομένοις ὑμῖν, τὸ ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν ἅπασαν, ἡ Κόρη ἀνε-

σι τοῖς Μάγοις, βλέπω γὰρ μάσει ἡμᾶς, ἀφικέσθαι ὧδε τοῦ παιδίου μου. καὶ μὰ καὶ παράδοξα, ὡς ὁρᾶτε τὰ πράγματα. ὁ γὰρ ἀχρόνως, τῷ Πατρὶ συννοούμενος, τὴν πτωχείαν μου, ἑκουσίως ἐφόρεσεν. ὅπως καταπλουτήσειεν, τοὺς γνώμῃ πτωχεύσαντας, καὶ Παραδείσου τὴν θείαν, διαγωγὴν ἀπολέσαντας. αὐτὸς οὗτος ἐστὶν, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς. τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὁρῶσα, χερσὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα, προσεφθέγγετο αὐτῷ· Θεὲ ὕψιστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, μηδὲ συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφὴν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων προτέλειος. καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντὸς, περιδεδραγμένος δυναστείᾳ σου, Ἁγνὴ ἡ Πανάμωμος προσεφθέγγετο χαίρουσα, πῶς σε σπαργάνοις, ἐνειλίσω ὡς Νήπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς σου τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσωμαι; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω; δούλη σου νῦν χρηματίζουσα. ὑμνῶ εὐλογῶ σε, τὸν δωρούμενον τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α΄. στιχολ. κάθ. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὁ ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν. ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἑκὼν, καὶ γέγονεν ὁ ὢν, ὅπερ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς, καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, Κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολ. κάθ. Ὅμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοί; ὅτι ἄχρονον Υἱὸν, χρόνῳ ἐγέννησα φησὶ, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. ἄνανδρος εἰμὶ, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν, τίς ἑώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, τὴν πρὶν κατάραν, τοῦ Ἀδὰμ θέλων λῦσαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Κανὼν τῆς ἑορτῆς, εἷς. Καὶ τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας, καὶ τῆς Ὁσίας Μελάνης. ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ὑμνοῦντι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, φῶς μοι κατάπεμψον, ὡς τῷ Πατρὶ τῶν φώτων ἐν χαρᾷ, παρεστῶσα Πανεύφημε, τὴν τῶν παθῶν μου θύελλαν, ταῖς προσευχαῖς ἀποδιώκουσα.

Ἀσκήσει τὴν ψυχικὴν νεώσασα, Θεόφρων ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, ὑποθήκαις τηρούμενον· τῷ τὴν ἰσχὺν σοι πρυτανεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Χειρί σου πλουσιωτάτῃ νείμασα, πλοῦτον ἐπίκηρον, πλουτοποιὸν ἐκέρδησας ζωὴν μηδαμῶς διαρρέουσαν, καὶ θησαυρὸν ἀκήρατον, Μάρτυς καὶ δόξαν ἐπουράνιον. Θε.

Ἐκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητὴς, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις ἑλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλῃ Μήτηρ Ἀειπάρθενε.

Ἕτερος Κανὼν, τῆς Ἁγίας Μελάνης. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Παθῶν ἀμαυρότητι, μελανωθέντα με πάντοθεν, λαμπρύνας καθάρισον, ταῖς φωτοβόλοις εὐχαῖς, τῆς Ὁσίας σου, φιλάνθρωπε Μελάνης, καὶ ταύτην γεραίροντι, λόγον μοι ἔμπνευσον.

Θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ διὰ σὲ τὸν ἑκούσιον, Σταυρὸν ὑπομείναντι, ἐπ' ὤμων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

φέρουσα, Παμμακάριστε, προθύμως τὸν Σταυρόν σου καὶ τούτου ἐφύλαξας, τὰ δικαιώματα.

Τομέων προσπάθειαν, καὶ τῆς σαρκὸς ἡδυπάθειαν, τελείως ἐξέκλινας, μόνον ποθήσασα, τὸ ἐράσμιον, Χριστοῦ Θεόφρων. κάλλος, οὗπαντα ἐφίεται, λόγου μετέχοντα.

Λοιπὸν ἀπορρίψασα, τῆς σαρκικῆς συμβιώσεως, τὸν σύζυγον ἔπεισας, σὺν σοὶ τὸν θεῖον ζυγὸν, ἐπαυχένιον, καὶ φέρειν καὶ βαδίζειν, ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, εἰς τὰς αὔλους μονάς.

Θεοτοκίον.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, ἐμὲ πλουτίζων Θεότητι, κακῶς τὸν πτωχεύσαντα, τῇ ἀκρασίᾳ μου, καὶ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν ἰδοὺ λαμβάνει, Παρθένου τικτόμενος, ἀγνῆς θεόπαιδος.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τοῦ κάλλους σου τῆς ψυχῆς, ὁ Ποιητής σου ἐρασθεὶς, νύμφην σε, ὄντως καλὴν καὶ ἄμωμον, Μάρτυς ἑαυτῷ συνηγάγετο.

Τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ὡς θῦμα Πνευματικὸν, ὡς ἱερεῖον καθαρὸν τέλειον, σοὶ τῷ Θεῷ προσήνεκται, ἡ τὸν σὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασα.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν, τοῦ ἀχωρήτου πλαστουργοῦ πέφηνας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη Πανάμωμε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τῆς πρὸς τὰ κάτω, ἀποστᾶσα ῥοπῆς, ὅλην δέδωκας, τὴν ῥοπὴν πανασεβῶς, τῆς προαιρέσεως ἔνδοξε, μόνα πρὸς τὰ μένοντα, καὶ αἰὼν ζῶντα.

Καὶ φθεγγομένη, καὶ σιγῶσα ἐδείχθης παραίνεσις, ἀστηρίκτων στηριγμὸς, μοναζουσῶν ὑποτύπωσις, Μελάνη πανένδοξε. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Νῇ συντομίᾳ, τῶν ἀχῶν τὰς αἰσθήσεις ἐρύθμισας, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδὴς ὅλη γέγονας, ἐν σώματι ἄϋλον, βίον ζηλώσασα.

Θεοτοκίον.

Ὁ περιβάλλων, Οὐρανοὺς ἐν νεφέλαις βουλήματι, σπαργανοῦται βουληθεὶς, χερσὶ Παρθένου ὡς Νήπιον, χειρὸς ἀφαρπάζων με, τοῦ πολεμήτορος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς βασιλεύσασα, διὰ παθῶν, ζωοποιῶν ἐβασίλευσας. ἐκ τοῦ οἰκείου αἵματος φοινίξασα σεμνὴ, χλαῖναν ἀδιάφθορον, ἀσεβῶς Ἀμυσία. ὅθεν τοῦ παντάνακτος, Νύμφη ἄμωμος ὤφθης. ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας, ἐν πίστει τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

Δόξα. τῆς Ὁσίας Μελάνης. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ θεῖα προστάγματα, ἐπιτελοῦσα σεμνὴ, ἐσκόρπισας ἔδωκας, τὰς μυριάδας τὰς σὰς, χρυσίου τοῖς πένησιν. ἄρασα δὲ ἐπ' ὤμων, τὸν Σταυρόν σου Μελάνη, ἅμα τῷ σῷ συζύγῳ, ἠκολούθησας πίστει, Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι σαρκὶ, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός. ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν, ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ. μετὰ τῶν Μάγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ᾠδὴν ἐπάξιον. δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν τῷ σπηλαίῳ γεννηθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ζωηφόροις σου τοῖς ἴχνεσιν ἑπομένη, λόγχῃ πλευρὰν τιτρώσκεται, καὶ τὴν στρεφομένην, ἀβλαβῶς παρέρχεται, ῥομφαίαν ἡ δούλη σου, Δέσποτα Χριστὲ ἀνυμνοῦσά σε.

Μαρτυρίου διαλάμψασα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, Μάρτυς Ἀμυσία Πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην Εὔαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα

σα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοὺς ἀΰλους οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, σήμερον γεγέννηται. αὐτῷ μελῳδήσωμεν, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἐγκρατείᾳ τὰς ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς θανατώσασα, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, ἔσχες ἐνοικοῦσάν σοι Πάνσεμνε. πρὸς ἣν ἐκ γῆς μεταστᾶσα, κατεσκήνωσας, βασιλείας τῆς ἐν Οὐρανοῖς ἀπολαύουσα.

Τὰς πολλάς σου μυριάδας, τοῦ χρυσίου διένειμας, πεινωμένοις ὄντως, ταύτας θησαυροῖς ἐναπέθηκας, παλαιουμένοις μηδέπω. εἰς αἰῶνα δὲ, σωτηρίᾳ σου, τὴν διαρκῆ μονιμότητα.

Συμπαθείας σου ὁ πλοῦτος, ποταμὸς ὥσπερ γέγονε, καταρδεύων πᾶσαν, πένητος ἀοίδιμε ἔνδειαν, ῥύπον ἐκπλύνων πτωχείας, ὄλβον ἄσυλον, προξενῶν σοι, τὸν ἐν Οὐρανοῖς μὴ κενούμενον.

Θεοτοκίον.

Ταῖς ὁρμαῖς καθυποκύψας, τῶν παθῶν ὥσπερ ἄλογος, λογικὸς ὑπάρχων, παρεσυνεβλήθην τοῖς κτήνεσιν. ἀλλ' ἡ τὸν Λόγον τεκοῦσα, τὸν ἀΐδιον, μὴ παρίδῃς με, διαπαντὸς ἀπολλύμενον.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Κύριε πηγὴν, Σωτηρίου γινώσκουσα, ποτήριον Μαρτυρίου, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, ἡ Μάρτυς σου ἐξέπιεν.

Ὦ δάμαλις Χριστοῦ. ὢ θεόδεκτον σφάγιον. ὢ ἄμωμον ἱερεῖον, Ἀθληφόρε Κυρίου, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ προσαμώτερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἔστη τῆς φθορᾶς, ἡ Παρθένος ἀσπόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ἄλλος. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τὰς ἀμόρφους τέλεον, ἰδέας τῶν παθῶν, ἐκ ψυχῆς ἐξέσασα Σεμνὴ, ἐγκρατείας χρώμασι, διεζωγράφησας, ἐν αὐτῇ ἀπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον.

Τηλαυγὲς ὡς ἔσοπτρον, ὑπάρξασα Σεμνὴ, διαυγεῖς Πνεύματος Θεοῦ, διαδόσεις ἔνδοξε, ὑποδέδεξαι, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, τῇ λαμπρότητι τοῦ βίου σου.

Ἐγκρατείᾳ σβέσασα, παθῶν πυρκαϊὰν, τὸν πυρσὸν ἧψας τῆς ψυχῆς, ἐν παντὶ τῷ βίῳ σου, καταλαμπρύνοντα, καὶ τὰς ἀμαυρότητας, τῶν δαιμόνων ἐκκρουόμενον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, ἐν σπηλαίῳ τῆς Βηθλεὲμ, τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγοντα, πάλαι κλεισθεῖσάν μοι, ἀκρασίᾳ βρώσεως, καὶ ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀνδρεῖον, γυναικείῳ ἐν σώματι φρόνημα, ἀναλαβοῦσα πρὸς πάλην, δυσμενῶν ἀσάρκων Μάρτυς ἐξῆλθες, καὶ ῥομφαίᾳ, ὑπομονῆς αὐτοὺς ἐθανάτωσας.

Αἱμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ἐξήρανας, κακοπιστίας, Χριστοῦ δὲ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, Ἀμυσία, Ἀθλοφόρων Παρθένων τὸ καύχημα.

Ἀβρόχως, τῶν ἀγώνων διῆλθες κλυδώνιον, κυβερνωμένη παλάμῃ, τοῦ τὰ πάντα λόγῳ πεποιηκότος, καὶ πρὸς ὅρμον, Σωτηρίας Παρθένε κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομῆτορ, ὁλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Ὁ αὐτός.

Ἀβρόχως, τὸ τοῦ βίου διῆλθες κλυδώνιον. ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης ἀοίδιμε.

Ἐπιθυμίᾳ, τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Κύριον ἔρωτος, πεπυρωμένα τὰ βέλη, κατεφλέχθη πάντα τῆς ἁμαρτίας, καὶ δαιμόνων, κακουργία εἰς τέλος ἠφάνισται.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλέων

Ὁ νοῦς σου, πρὸς τὸ κρεῖττον ἑνώσει θεούμενος, τῆς πρὸς τὴν σάρκα φιλίας, διεζεύχθη νεύσει παντοδυνάμῳ. διὰ τοῦτο, τῆς ἀσκήσεως πόνους ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Θεοῖμε, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου ὁ Κύριος, καὶ παργανοῦται τὴν λύσιν, τῶν ἡμῶν ποιούμενος ἐγκλημάτων, καὶ χωρεῖται, ἐν σπηλαίῳ ὁ πᾶσιν ἀχώρητος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθεῖσα τὴν ψυχὴν φρυκτωρίαις, τοῦ ἀναλάμψαντος ἡμῖν ἐκ Παρθένου, ἐν ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε. πλοῦτον γὰρ σκορπίσασα, ἐπὶ γῆς ἐφθαρμένον, ἐναπεθησαύρισας, τὸν Οὐράνιον πλοῦτον, καὶ ἐν ἀσκήσει ἔλαμψας φαιδρῶς. ὅθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Φυγοῦσα Κόσμου τὰ τερπνὰ, χρυσοῦ τὰς μυριάδας ἐσκόρπισας πλουσίως, εἰς χεῖρας τῶν πενήτων, ἀποθεμένη εὐσεβῶς. τόπους δὲ τοὺς θείους διαδραμοῦσα, τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γέγονας, βίον διελθοῦσα ἰσάγγελον. πᾶσιν ἐπαρκοῦσα τῷ ἐλαίῳ τῆς εὐποιΐας, φαιδρύνουσα τὴν ψυχικὴν λαμπάδα, εἰσῆλθες σὺν Χριστῷ πρὸς θεῖον νυμφῶνα, βασιλείας τῆς αὐτοῦ κατατρυφῶσα. ὅθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στ. Εἰς δεξιὰν νύττουσι πλευρὰν καιρίως.
Πλευρᾶς Ἀδὰμ κύημα τὴν Ἀνυσίαν.
Πλευρὰν Ἀνυσίης τριακοστῇ ἔγχος ἔνυξεν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Πόλεως Θεσσαλονίκης, Γεννήτορας ἔχουσα εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς, καὶ περιουσίαν πολλὴν κεκτημένους. ὧν τελευτησάντων, αὕτη κατὰ μόνας ἦν, διὰ βίου καὶ πράξεως, εὐαρεστοῦσα τῷ Θεῷ. ἣν ἀπερχομένην κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, στρατιώτης τὶς, τοῖς εἰδώλοις προσκείμενος, κατέσχεν αὐτὴν, ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἕλκων καὶ ἀνθέλκων αὐτὴν, καὶ προτρεπόμενος μᾶλλον τοῖς δαίμοσι σπονδὰς προσενεγκεῖν. τῆς δὲ, τὸν Χριστὸν ὁμολογούσης, ὁ στρατιώτης θυμοῦ πλησθεὶς, (καὶ γὰρ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἡ Ἁγία Μάρτυς ἐνεφύσησε καὶ ἐνέπτυσε,) κατὰ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς διελαύνει τὸ ξίφος, καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος ἡ ἀοίδιμος Μάρτυς ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοδώρας, τῆς ἀπὸ Καισαρείας.

Στίχ. Ἀπῆρε δεσμοῦ σαρκὸς ἡ Θεοδώρα,
Οὗπερ λυθῆναι, ζῶσα καὶ πρὶν ἀγάπα.

Αὕτη ἡ Ὁσία ἤσκησεν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῇ λεγομένῃ Ῥιγίδιον. ὑπῆρχε δὲ ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος, πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, γένους οὖσα λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου. Πατρὸς μὲν, ὀνόματι Θεοφίλου, Πατρικίου τὴν ἀξίαν, Μητρὸς δὲ Θεοδώρας. αὕτη ἡ Θεοδώρα, ἐν πολλοῖς ἔτεσι τὴν στείρωσιν ἀποδυρομένη, καὶ τὸν Θεὸν ἱκετεύουσα, καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, δέχεται τὴν χάριν οὐρανόθεν, ταύτην κομισάσης τῆς Ἁγίας καὶ τιμίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου. τεχθεῖσα τοιγαροῦν ἡ Νεᾶνις, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας φθάσασα, προσάγεται τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Ἄννης, καὶ τῷ μοναστηρίῳ εἰσδέχεται ὡς θεῖον ἀνάθημα. θεοσεβῶς δὲ ῥυθμιζομένη παρὰ τῆς Προεστώσης, ἐκδιδάσκεται καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα. τῆς δὲ τιμίας παιδὸς καλῶς πολιτευομένης, οὐκ ἤνεγκεν ὁ πονηρὸς Δαίμων ὁρᾶν ἑαυτὸν ὑπὸ ταύτης πατούμενον. ἀλλ' ἐξήγειρε τὸν θεομάχον Λέοντα τὸν βασιλέα, ἀγαγέσθαι ταύτην εἰς γυναῖκα Χριστοφόρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ὃν Καίσαρα ἀνηγόρευσε. καὶ βίᾳ καὶ τυραννίδι ταύτην ἀποσπάσας τῆς Μονῆς, καταλαβεῖν τὴν Κωνσταντινούπολιν κατηνάγκασεν. ἀχθείσης δὲ αὐτῆς, τὰ τοῦ γάμου αἴσια ἐπ' αὐτῇ τελοῦνται, καὶ παστὰς πήγνυται. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκείνου σκοπὸς, τοιοῦτος. ὁ δὲ Θεὸς, ὁ τὸν Αἰγύπτιον πάλαι δειματώσας λυττῶντα κατὰ τῆς Σάῤῥας, καὶ τὸν Τηριδάτην ὑπὸ τῆς Ῥιψιμίας καταγωνισάμενος, αὐτὸς καὶ ταύτην ἀμόλυντον διασώζει ἐκ τῆς κοινωνίας καὶ συναφείας τοῦ μνηστῆρος. παρὰ δόξαν γὰρ τῶν Σκυθῶν ἐπιστρατευσαμένων ἐν τῇ Ἑ-

σπέρα, ἐν τάχει ἀποστέλλεται ὁ νυμφίος, ἀντιπαραταξόμενος τοῖς βαρβάροις. ὃς καὶ κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν, παραπέμπεται τῷ θανάτῳ. τότε πληροφορίαν λαβοῦσα ἡ ἀκήρατος ἀμνὰς Θεοδώρα, καὶ τοὺς ἐν τῷ παλατίῳ λαθοῦσα πάντας, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ μαργαρίτας, καὶ ἱματισμὸν λαβοῦσα πολυτελῆ, καὶ ἐν πλοίῳ εἰσελθοῦσα, πρὸς τὴν Μονὴν ἐπανῆλθε, χαίρουσα καὶ εὐχαριστοῦσα τῷ τῶν ὅλων Θεῷ. ὡς δὲ ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτὴν, ἐλθὼν ὁ δεύτερος υἱὸς τοῦ Θηριωνύμου, καὶ ἰδὼν αὐτὴν κεκαρμένην, καὶ ῥακώδη ἱματισμὸν ἠμφιεσμένην, Θεοῦ προνοίας συνεργησάσης, ἀφῆκεν αὐτὴν, καὶ τελείας λαβομένη ἀδείας καὶ ἐλευθερίας, ἐπὶ τοσοῦτον τὴν σάρκα κατεδάμασεν, ὥστε τοὺς τῶν ὀστέων αὐτῆς ἁρμονίας καθορᾶσθαι. τροφὴ δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτου οὐγγία μία. καὶ οὕτως, διὰ δύο, ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν, καὶ οὐδὲν ἕτερον. τὸ δὲ ἔνδυμα, εἶχεν ἓν, καὶ τοῦτο τρίχινον. ἥ τε στρωμνὴ αὐτῆς ἔνωθεν μὲν τριχίνῳ ῥάκει περιεκεκάλυπτο, κάτωθεν δὲ, λίθοι ὑπεστρωμένοι. καὶ οὕτω τὸν τῆς ἀγρυπνίας πικρότατον ὕπνον ἐξετέλει πολλάκις καὶ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἦν ἀγρυπνοῦσα. οὐ τούτοις δὲ μόνον ἠρκέσθη τοῖς παλαίσμασιν, ἀλλὰ καὶ σιδήροις τὴν σάρκα καθηλώσασα. οὕτως αὐτῆς τὰ μέλη κατεδαπάνησεν, ὥστε καὶ πνοὴν δυσώδη ἐκ ταύτης ἀποπέμπεσθαι. οὕτως οὖν ἐπὶ πλείστους χρόνους παντοίων ἀρετῶν ἰδέαις ἐνδιαπρέψασα, πρὸς τὴν ἀγήρω, καὶ μακαρίαν ζωὴν μετατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλεταίρου.

Στ. Φιλέταιρος πέπονθεν, Ἀθλητῶν μόνῳ.
Κἂν οὐκ ἀπῆλθεν, ὡς Ἀθλητὴς ἐκ βίου.

Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ποτε ἐλθόντος ἐν Νικομηδείᾳ, ἐμηνύθη αὐτῷ περί τινος Χριστιανοῦ Φιλεταίρου. καὶ ἀποστείλας εὐθὺς παρέστησεν αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, καὶ κατεπλάγη μόνῃ τῇ θέᾳ. ἦν γὰρ ὁ Ἅγιος μέγας τῇ ἡλικίᾳ, καὶ εὐειδής. ἡ δὲ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ πώγων, ἐν ἀληθείᾳ, ὥσπερ χρυσὸς ἦν ἐκστίλβων, ὅθεν καὶ Θεὸν αὐτὸν ἀπεκάλεσε, καὶ οὐκ ἄνθρωπον. λέγει δὲ πρὸς αὐτόν· εἰπὲ ἡμῖν, πόθεν εἶ, καὶ τί σου τὸ ὄνομα, καὶ τί τὸ ἐπιτήδευμα; καὶ ὁ Ἅγιος· ταύτης τῆς Νικομηδέων εἰμὶ Πόλεως, γέννημα καὶ θρέμμα, Υἱὸς ὑπάρχων γεγονὼς Χριστιανοῦ. ὄνομα δέ μοι Φιλέταιρος. τότε ὁ Βασιλεὺς τὸν Ἅγιον προσκαλεσάμενος, καὶ κολακεύσας, ἤρξατο ῥήματα βλάσφημα ἀποφθέγγεσθαι κατὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ τοῦ Ἁγίου εὐθὺς εἰς Οὐρανὸν τὸ ὄμμα συντείναντος, καὶ ἐμφραχθείη τὸ στόμα εἰπόντος, τοῦ κατὰ Χριστοῦ μου τὰ βλάσφημα λέγοντος, βροντὴ τοιαύτη καὶ σεισμὸς γέγονεν, ὥστε τὸν Βασιλέα σύντρομον γενέσθαι σὺν τοῖς περὶ αὐτόν. τοίνυν καὶ εἰς κάμινον, σφοδρῶς ἐκκαυθεῖσαν, ἐμβάλλεται. προσδεξάμενος δὲ, καὶ τὴν κάμινον διασκορπίσας, καὶ παντελῶς σβέσας, ἐξῆλθεν ἀσινής. διὸ καὶ ὁ Βασιλεὺς αἰδεσθεὶς, ἕνεκεν τοῦ κάλλους αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους, πλέον δὲ, δι' ἃ πεποίηκε θαυμάσια. ἀπέλυσεν αὐτὸν, ἀφέμενον διάγειν, ὅπου ἐὰν ἐθέλῃ καὶ βούληται. Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ τοῦτον ἐν Νικομηδείᾳ Μαξιμιανοῦ, διεβλήθη ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν. καὶ παραστὰς, ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν, καὶ τοῦ παντὸς Ποιητήν. καὶ πρῶτον μὲν, ῥάβδοις τύπτεται, καὶ τῶν δημίων ἀτονησάντων, καὶ κατὰ γῆς πεσόντων ὡς ἡμιθνήτων. ἐῴκει γὰρ, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πάσχειν, ὑπὸ Χριστοῦ δυναμούμενος. εἶθ' οὕτως ἀναρτηθεὶς, ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ παραπλήσια τοῖς προτέροις τοὺς ξέοντας ὑποστῆναι. καὶ μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐκδίδοται. καὶ τῶν θηρίων κυλιομένων παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου, εἰς τὸν Ναὸν ἄγεται προσκυνήσων τοῖς εἰδώλοις. ἃ καὶ δι' εὐχῆς συντρίψας, καὶ τὴν διὰ ξίφους τελείωσιν τοῦ Μαρτυρίου, ἀποφηναμένου τοῦ Βασιλέως, παραχρῆμα ἀπεξηράνθη τὴν χεῖρα ὁ δήμιος. καὶ ἕτερος τὴν σπάθην λαβὼν, ἐκτείνας ταύτην κατὰ τοῦ Ἁγίου, τὰ ὅμοια πέπονθεν. εἶτα βάλλεται ἐν φυλακῇ, καὶ αὖθις ἐξενεχθεὶς, σιδήροις κατεδεσμεύθη. ὡς δὲ εἶδεν ὁ Βασιλεὺς, μηδ' ὅλως κυριευόμενον αὐτὸν, εἰς Προικόννησον ἐξορίζει. καὶ δέσμιος περιαγόμενος, καθ' ὁδὸν θαύματα οὐκ ὀλίγα ἐ-

ποίει, Δαίμονας διώκων, λεπροὺς ἀποκαθαίρων, καὶ πᾶν ἕτερον νόσημα θεραπεύων. Εἴδωλα λόγῳ μόνῳ ἀφ' ὕψους καταράσσων, καὶ εἰς χοῦν καὶ ὕδωρ μετασκευάζων. καὶ δέσμιος ἐν Νικαίᾳ γενόμενος, καὶ προσψαύσας Εἰδωλικῷ ναῷ περιβοήτῳ, εὐθέως ἐκ θεμελίων ἅπας συμπεσὼν, συνετρίβη. καὶ διὰ τῶν τοιούτων σημείων, πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ὁ Κόμης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Στρατιῶται. ὡς δὲ πρὸς τὰ μέρη τῆς Σιγριανῆς ἔφθασεν ὁ Ἅγιος, καὶ ἐκεῖσε πολλὰ εἰργάσατο θαυμάσια, εἶπον οἱ ἐκεῖσε τῷ τε Ἁγίῳ, καὶ τῷ Ἄρχοντι. ὅτι ἐστὶν ὧδε ἐγγιστα ἡμῶν ἄνθρωπος τὶς, Εὐβίωτος τοὔνομα, Χριστιανὸς, ποικίλα δεινὰ καὶ διάφορα ὑπομείνας διὰ τὸν Χριστὸν παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, ἀδάμας καὶ γενναῖος, καὶ ἀβλαβὴς διαφυλαχθεὶς, καὶ σημεῖα ἐξαίσια ποιῶν. ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ἅγιος Φιλέταιρος, ἦλθε θεάσασθαι τοῦτον. ὅθεν καὶ Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὸν Μακάριον Εὐβίωτον ἀπελθὼν, εἶπεν. ἔξελθε τοῦ κελλίου σου μικρὸν, καὶ δεῦρο εἰς τὸν δε τὸν τόπον, εἰς συνάντησιν Φιλεταίρου τοῦ συμμάρτυρός σου. ὁ δὲ εὐθέως ἐξελθὼν, κατήρχετο ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῆς Σιγριανῆς. ὁ δὲ Ἅγιος Φιλέταιρος ὁδηγηθεὶς πρὸς τὴν εἰς τὸν Ἅγιον Εὐβίωτον ὁδὸν παρὰ τινος Ἐγχωρίου, ἀνήρχετο πρὸς τὸ Ὄρος τῆς Σιγριανῆς, μετὰ τοῦ Κόμητος, καὶ τῶν ἓξ Στρατιωτῶν, τῶν πιστευσάντων, καὶ βαπτισθέντων, καὶ σὺν αὐτῷ μελλόντων εἶναι. καὶ μικρὸν προσαναβάντες, ὁρῶσι τὸν Μακάριον Εὐβίωτον, πρὸς αὐτοὺς κατερχόμενον. καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, καὶ χαρᾶς πολλῆς πλησθέντες, εὐφρανθέντες τε, ἀνῆλθον ὁμοῦ εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Εὐβιώτου οἰκίδιον. καὶ προσμεινάντων ἐκεῖσε ὁμοῦ ἡμέρας ἑπτὰ, ἐκοιμήθη ὁ Μακάριος Φιλέταιρος, ὃν ὕπνον ἐπόθει. καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον μετέστη Χριστὸν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν παραθείς. ἐκήδευσε δὲ αὐτὸν ὁ Μακάριος Εὐβίωτος εἰς τὸ ἑαυτοῦ καταγώγιον. ὡσαύτως δὲ ὅ, τε Κόμης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἓξ Στρατιῶται, κοιμηθέντες καὶ αὐτοὶ μετὰ τοῦτο, διὰ τῶν ἕνδεκα ἡμερῶν, ὧν ἐκεῖσε διεβίβασαν, καὶ ἐτέθησαν πλησίον τοῦ Ἁγίου. τὰ δὲ τοῦ Μακαρίου Εὐβιώτου, προεγράφησαν κατὰ τὴν ὀγδόην καὶ δεκάτην τοῦ ἐνεστῶτος Μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Λέων, ὁ Ἀρχιμανδρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ῥαστοῦ μεταστὰς, Χριστοῦ Λέων ἐκ βίου,
Σκύμνον λέγοντος, ἐξ Ἰούδα σὲ βλέπει.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Οὐ τὴν οἰκίαν τῆς ψυχῆς, Μάρτυς μονίμως ἱδρυμένην, ὁμολογίᾳ τοῦ Χριστοῦ, τῶν βασάνων συῤῥεύσαντες χείμαῤῥοι, οὐδαμῶς παρεσάλευσαν, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσα, εὐλογητὸς εἶ.

Δικαιοσύνης τὸν Χριστὸν, Ἥλιον γινώσκουσα Μάρτυς, οὐ κατεδέξω δυσσεβῶς ἐπιθῦσαι Ἡλίῳ κελεύοντος, τοῦ Τυράννου ἀλλ' ἔμελπες. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξ αἱμάτων ἱερῶν, βάψασα σαυτῇ ἀλουργίδα, νικητικῷ τὴν κεφαλὴν, διαδήματι Μάρτυς κατέστεψαι, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ, εὐφραινομένη.

Θεοτοκίον.

Ὁ σπαργανώσας Οὐρανὸν, νέφεσι τὴν γῆν δὲ ὁμίχλῃ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς, σπαργανοῦται, καὶ φάτνῃ προσκλίνεται, Θεομῆτορ Παρθένε, πειρασμοῦ με διαλύων, τῶν ἐγκλημάτων.

Ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ συζύγῳ τὸν ζυγὸν, φέρουσα Χριστοῦ Θεοφόρε, κατενεώσατε εὐχῶν, τῷ ἀρότρῳ καὶ ψυχὰς, καὶ τὴν ἄρουραν, τῶν καλῶν γεωργήσαντες, ἐνετρυφᾶτε εἰς αἰῶνας, τῆς ἄνω δόξης.

Ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς, οἴκῳ τοῦ Θεοῦ φυτευθεῖσα, καθηλαρύνας μυστικῶς τὰς καρδίας, Ὁσία καὶ πρόσωπα, τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, τῶν πιστῶν ἀνυμνούντων σου τοὺς ἀγῶνας.

Τῆς ἐγκρατείας δροσισμῷ, σβέσασα παθῶν τὰς καμίνους, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν εὐχῶν, ἰαμάτων πελάγη ἀνέβλυσας, παθημάτων ἐπήρειαν, κατακλύζοντα Μελάνη, τῶν σὲ τιμώντων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΗΛΕΩΝ

Θεοτοκίον.

Πόκον σε ἔφη ὁ Δαβὶδ, ὡς τὸν ὑετὸν δεξαμένην, τὸν ἐπουράνιον Ἁγνὴ, ἀνομίας χειμάῤῥους ξηραίνοντα, καὶ πιστῶν καταρδεύοντα, διανοίας χερσωθείσας τῇ ἁμαρτίᾳ.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χήραις ὀρφανοῖς τε καὶ πτωχοῖς, καὶ πᾶσι χρήζουσι, πλοῦτον διένειμας. τοῦ Παντοκράτορος στέργουσα, ἀδιάπτωτα προστάγματα, καὶ Μαρτυρίου τὸ σεπτὸν ζητεῖς ποτήριον, ὃ πιοῦσα, ἔστης Παρθένε Σεμνὴ τῆς ἐφέσεως.

Ὡς προῖκα προσῆξας τῷ Χριστῷ, νηστείαν δάκρυα, παθῶν τὴν νέκρωσιν, καὶ τὴν τοῦ αἵματος πρόχυσιν. μὴ παλαιούμενον αὐτὸς, ὅθεν σοι στέφανον, καὶ παστάδα ἄφθορον νέμει, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, Παρθένων τάγμασι, δήμοις Μαρτύρων τε, συναγελάζουσα πρόσωπον, τοῦ νυμφίου σου πρὸς πρόσωπον, καὶ θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης μετέχουσα, καὶ βοῶσα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος. σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, τὰ αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναὸν τὴν καρδίαν καὶ τὸ σῶμα, Τριάδος τῆς ὑπερθέου ἐκτελέσασα, θείους ἀνεδόμησας, οἴκους ἀξιάγαστε. ἐν οἷς Παρθένων τάγματα, καὶ Μοναζόντων χοροὺς, συνήθροισας, ὑμνοῦντας συμφώνως, καὶ δοξολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρονήσει ἀνδρείᾳ σωφροσύνῃ, καὶ θείᾳ δικαιοσύνῃ διαλάμπουσα, ἔσχες ἀνυψοῦσάν σε ὕψος πρὸς Οὐράνιον, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, δι' ἧς κατέβαλες, Ὁσία τὸν μεγάλαυχον ὄφιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς ὄντως νικηφόρον.

Ἐλέῳ τὸν ἔλεον ἐκτήσω. ἐσκόρπισας ἔδωκας τοῖς πένησιν. ἡ δικαιοσύνη σου, μένει αἰωνίζουσα. καὶ τὸ ἐκ ταύτης κέρδος σοι, μὴ παλαιούμενον. Μελάνη Θεοφόρε Ὁσία, κλέος τῶν ἐν πίστει, ἀεί σε εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με ταράττει τρικυμία. βυθὸς με χειμάζει ἀπογνώσεως. σῶσόν με Πανάμωμε, Μήτηρ καὶ σωθήσομαι. τὸν γὰρ Σωτῆρα Κύριον ἐκυοφόρησας, ἐν φάτνῃ, τὸν ὡς βρέφος τεχθέντα. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθοις οἱ προσάπτοντες σέβας, παρὰ τὸν Κτίσαντα ὁρῶν σε, ἔνδοξε μὴ φέροντες Θεῷ, ἀνακειμένην ξίφει συγκόπτουσι, διὰ θανάτου θείαν σοι, ἀθανασίαν μνηστευόμενοι.

Θεσσαλονικέων ἡ Πόλις, σοῦ τοῖς παραγάμοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δὲ, μετὰ δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Λίβανον χρυσόν τε καὶ σμύρναν, ἐν Βηθλεὲμ τῷ γεννηθέντι, Μάγοι προσενήνοχαν πίστει. ἡ Ἀθληφόρος δὲ τὴν δι' αἵματος, καὶ Μαρτυρίου ἄθλησιν, ὑπὲρ ἡμῶν, αὐτῷ πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης, τοῦ Ἰεσσαὶ Θεογεννῆτορ. ἄνθος τῆς Θεότητος Χριστὸν ἡμῖν τεκοῦσα, Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς Βρέφος σπαργανούμενον.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εἰς ὕψος σαφῶς τῆς ἀκραιφνοῦς, ἀνέδραμες Μακαρία τελειότητος, ἔφθασας τάξεις Ἀσωμάτων, τῷ ὄντως ἐφετῷ προσεπέλασας, πηγὴν τῶν ἀγαθῶν νῦν κατείληφας. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Χοροῖς συνευφραίνῃ Ἀσκητῶν, ἀσκήσασα καὶ τὰ πάθη θανατώσασα, βλέπεις ἀνακεκαλυμμένῳ, προσώπῳ τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, ἧς πρῴην τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, σώφρον Μελάνη παναοίδιμε.

Βαδίσασα τρίβον τὴν στενὴν, εὐρύχωρον Παραδείσου, πλάτος ἔφθασας, ὅπου χαρὰ ἑορταζόντων, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα-

θα πέφυκεν. ἡμῶν διὰ παντὸς μνημονεύουσα, τῶν ἐκτελούντων σου τὴν κοίμησιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις φρικτοῖς Χερουβικοῖς ὀχούμενος, ἐν ἀγκάλαις νῦν, καθέζεται Κόρης Ἁγνῆς, καὶ σπαργανοῦται, καὶ λύει τὰς σειρὰς τῶν κακῶν ἡμῶν, καὶ γάλακτι ὡς νήπιος τρέφεται, ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου, μύρον εὐῶδες βρύουσα, ἰᾶται πάθη ποικίλα, τὰ τῶν βροτῶν Ἀνυσία, Παρθενομάρτυς ἔνδοξε. διὸ πανηγυρίζομεν, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, ἐν ᾗ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Μελάνη πανάοιδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα, παθῶν με τῇ ἀμαυρώσει, μελανωθέντα κατ᾽ ἄμφω, λαμπρύνουσα καθάρισον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου. ὅπως φαιδρῶς γεραίρω σε, καὶ τὴν φωσφόρον σου μνήμην, λαμπροφανῶς ἑορτάζω.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Γεννήτορι, Θεὸς ἀεὶ προάναρχος, ἐκ Πνεύματος νῦν Ἁγίου, ἐν Βηθλεὲμ ἀπορρήτως, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ὑπὸ τὸ θεῖον σπήλαιον. ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δὲ, σπαργανωθεὶς ἀνεκλίθη, λύων σειρὰς μου πταισμάτων.

Εἰς τοὺς αἴνους ἱστ. δ΄. προσόμ. Ἦχος Πλ. β΄.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ μεγάλων μυστηρίων. πῶς ὁ ἀναφὴς, ἐνειλούμενος σπαργάνοις, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἀνεκλίθη ὡς Νήπιον, πάντας ἀλογίας ἀπαλλάττων, καὶ πρὸς Οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνάγων αὐτῷ κράζοντας· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὅμοιον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ, ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, ἄνωθεν ἀστὴρ, κατεμήνυσε τοῖς Μάγοις, δικαιοσύνης ὄντα, ἀπερίγραπτον Ἥλιον, καὶ περιγραφόμενον ἐν φάτνῃ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον. πρὸς ὃν κράζομεν· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὅμοιον.

Νῦν ἐπὶ τῆς γῆς, πεφανέρωται παιδίον, ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων. ἀγάλλου πᾶσα Κτίσις, Οὐρανοὶ εὐφρανθήτωσαν, βλέποντες τοὺς πρὶν ἀπατηθέντας, πάλιν τῷ Θεῷ οἰκειουμένους, αὐτῷ κράζοντας· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θέλων Οὐρανοὺς, κλίνας Κύριε κατέβης, καὶ Παρθενικὴν, μήτραν ᾤκησας ἀφράστως, καὶ βρέφος ἐγνωρίσθης, ἐν σπηλαίῳ τικτόμενος. καὶ συναναστράφης τοῖς ἀνθρώποις, ἀρίστην ὁδὸν ὑποδεικνύων, τοῖς σοὶ κράζουσιν· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄφθορον Ἁγνὴν, ἑαυτὴν καταμνοῦσα, μετὰ τὴν φρικτὴν, καὶ ἀνέκφραστον λοχείαν, ἐβόα ἡ Παρθένος· ἀνερμήνευτε Κύριε, βρέφος σπαργανούμενον κρατῶ σε, καὶ δοξολογῶ μετὰ Ποιμένων, πιστῶς κράζουσα· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀποστ. τὰ προσόμ. Ἦχος Πλ. β΄.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, οἷα ἀπειθὴς, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων. Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κλῆρον δίδωσιν, ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆν πᾶσαν. σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαιφόνε. βοᾶν οὐ πείθῃ γάρ· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγέγονεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κράζε ὦ Δαβὶδ, Θεοπάτωρ καὶ Προφῆτα. ἄστρον φαεινὸν, προεκλάμψαν Ἑωσφόρου. καὶ ποῖον ἀνακράζεις; τὸν ἀσπόρως τικτόμενον, Κόρης ἐκ Παρθένου, καὶ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ λέγοντες· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου.

Λέγε ἐμφανῶς, Ἡσαΐα ὦ Προφῆτα. ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἕξει ἄνανδρος Παρθένος, καὶ τέξεται ἀσπόρως, Πλαστουργὸν καὶ δε-

δεσπόζοντα, πάντων τῶν αἰώνων, ᾧ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, φαιδρῶς ψάλλοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. α'.

Ορῶσά σε ἡ Κτίσις ἅπασα, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον, τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἁπάντων, καινουργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλάττεται, ὁ Ἥλιος δέ, τὸ φῶς ἐφήπλωσε, καὶ ἡ Γῆ ἐπαγάλλεται. Μάγοι ἐκ Περσίδος δέ, Βασιλεῖς ἀστέρι τεκμαιρόμενοι. Ποιμένες θαυμάζουσιν, ἐκπλαγέντες, καὶ Θεὸν σὺν τῇ τεκούσῃ, προσκυνοῦσι σαρκί. ὢ τοῦ θαύματος· ὁ Τροφεὺς τρέφεται, Μητρὸς Πανάγνου, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου Σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΛΑ'.

Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας. προεγράφη ἡ Ἀκολουθίας αὐτῆς ἐν τῇ λ'. συμψαλλομένη μετὰ τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας.

Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ, ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, καὶ ψάλλομεν, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καθὼς δεδήλωται ἐν τῇ Ἑορτῇ, παρεκτὸς τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου, τῶν ἀναγνωσμάτων, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῶν Ἀντιφώνων. Ἐνταῦθα κεῖται τῆς Ἁγίας Μελάνης τὸ συναξάριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΛΑ'. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Στ. Οὐχ ἠλίκησε χεὶρ Μελάνη καὶ μέλαν,
Θεὸς δὲ κἂν τέθνηκας ἐν ζῶσι γράφει.
Πρώτῃ ἐν τριακοστῇ, ἀπῆρε βίοιο Μελάνη.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ὁνωρίου, γένους περιδόξου, καὶ λαμπροῦ. ἐξ ὅλης δὲ ψυχῆς τὸν Κύριον ἀγαπήσασα, παρθενίαν ᾑρετίσατο. ἀλλ' οἱ ταύτης γονεῖς, ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ βουλομένην ζεύγνυσι, καὶ δύο παίδων Μήτηρ ἐγένετο, εἶτα οἱ Γονεῖς αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα, τοῦ βίου μεθίστανται. καὶ αὐτὴν τὴν Πόλιν καταλιποῦσα, ἐν Προαστείῳ διῆγε, τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους ὑποδεχομένη, τοὺς ἐν φυλακαῖς καὶ ἐξορίαις ἐπισκεπτομένη διετέλει. μετὰ ταῦτα τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς, πολλὴν οὖσαν, διαπωλήσασα, καὶ δώδεκα μυριάδας χρυσίου συναγαγοῦσα, εἰς τὰ Μοναστήρια, καὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἐξένεμε. καὶ διὰ δύο ἡμερῶν, τροφῆς μετελάμβανεν. εἶτα διὰ πέντε, ὡς ἐν Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ μόνον ἐσθίειν, πάνυ ἐντέχνως, καὶ εὐφυῶς γράφουσα. διαγαγοῦσα δὲ ἐν Ἀφρικῇ χρόνους ἑπτά, καὶ τὸν πολὺν ἀποθεμένη πλοῦτον, εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀφίκετο. Ἐκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, Κελλίῳ ἑαυτὴν ἐγκλεισαμένη, καὶ ἐνενήκοντα Παρθένους συναγαγοῦσα, πάντα τὰ πρὸς χρείαν αὐτοῖς, ἀπαραλείπτως παρεῖχε. περισχεθεῖσα δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ πλευροῦ ἀλγηδόνος, σφόδρα ἐνόσησε. καὶ προσκαλεσαμένη τὸν Ἐπίσκοπον Ἐλευθερουπόλεως, καὶ δεξαμένη παρ' αὐτοῦ, τὴν θείαν μετάληψιν, καὶ συνταξαμένη ταῖς Ἀδελφαῖς, ἐσχάτην ταύτην ἀφῆκε φωνήν. Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο. καὶ εὐθὺς παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, καὶ Πρεσβυτέρου Ζωτικοῦ τοῦ Ὀρφανοτρόφου.

Στ. Πόλων συρόντων, Ζωτικὸς σκιρτῶν τρέχει.
Ὡς βαλβὶς ἡ γῆ, τέρμα δὲ δρόμου Πόλος.

Οὗτος ἔφυ μὲν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, γένους ὑπάρχων ἐντίμου καὶ λαμπροῦ. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων πάσῃ σοφίᾳ παιδευθείς, καὶ παρὰ τῷ ἐν Βασιλεῦσι μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς ἀγχίνους μετοικίζεται, καὶ Μαγιστριανὸς τιμᾶται. σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἕτεροι τῶν ἀπὸ Ῥώμης ἐν Κωνσταντινουπόλει συνέρχονται. ὁ τῶν Ἁρμάτων Μαγιστριανός, καὶ Παολῖνος ὁ τούτου ἀνεψιός. ἔτι τε καὶ Ὀλύμβριος, Βῆρος, Σευῆρος, Μαριανός, Ἄνθιμος, Οὐρβῖκος, Ἰσίδωρος, Καλλίστρατος, Φλωρέντιος, Εὔβουλος, Σαμψών,

φῶν, Στούδιος, καὶ ὁ θεσπέσιος Ζωτικός. ὧν καὶ αἱ ἐπωνυμίαι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῶν οἴκοις, μέχρι τῆς σήμερον ἐπικέκληνται. λέγεται δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐνσκῆψαι τὴν ἱερὰν νόσον ἐν τῇ Πόλει. καὶ δόγμα ἐκθέσθαι τὸν βασιλέα, βυθῷ θαλάσσης τὸν ἐν τῇ νόσῳ ταύτῃ ἐμπεσόντα παραπέμπεσθαι, τοῦτο μὴ φέροντα ἰδεῖν, ἢ ἀκοῦσαι τὸν τίμιον ἄνδρα, πόθῳ θείῳ πυρποληθέντα, προσελθεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ φῆσαι. δότω ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ χρυσίου πολλοῦ, καὶ ὠνήσομαι μαργαρίτας, καὶ τιμίους λίθους καὶ διαφανεῖς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ κράτους αὐτοῦ, ὡς πολλὴν πεῖραν ἔχων ἐν τούτοις. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέλευσε παραυτίκα τοῦτο γενέσθαι. ὁ δὲ θεοφιλὴς ἐκεῖνος, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐργάτης δοκιμώτατος, τὸ χρυσίον εἰληφὼς, ἔχαιρε μετ' εὐφροσύνης. καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου τοῖς δημίοις παραδιδομένους εἰς ἀπώλειαν, ἱκανὸν παρέχων τίμημα, τῆς θανατικῆς πνιγμονῆς ῥυόμενος, πέραν τοῦ Βυζαντίου ἐν τῷ Ὄρει κατὰ τὸν τότε καιρὸν, Ἐλαιῶν λεγομένῳ, ἀπεκόμιζε. καὶ σκηνὰς πηγνύμενος, ἐν αὐταῖς αὐτοὺς ἐπανέπαυε. τοῦτο τὸ θεοκερδὲς ἐμπόρευμα οὐκ ἔλαθε τοὺς πολλοὺς, διὰ τὸ πλεῖστα αὐτοῖς τὸ καθ' ἡμέραν ἐπιχορηγεῖν παμπόλλοις οὖσι. καὶ τούτου γενομένου, λιμὸν τῇ πόλει οὐ μικρὸν ἔσεσθαι προσδοκᾶν. μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου καὶ ἀοιδίμου ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντίνου μετάστασιν, Κωνστάντιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὴν ὅλην Βασιλείαν οὐκ ἀσεβῶς ὑποζωσάμενος, Ἀρειανίζων δὲ ὢν, πολλοὺς τῶν εὐσεβῶν ποιναῖς διαφόροις ὑπέβαλλεν. οὗτος καὶ τὸν μακάριον Ζωτικὸν ὀρθόδοξον ὄντα, ἀπεστρέφετο. εἰ καὶ τὴν πρὸς τὸν Ὅσιον στοργὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ ηὐλαβεῖτο. εὐκαίρου δὲ λαβόμενος ἀφορμῆς, ἐνεῖχεν αὐτῷ, ὡς τὴν νόσον τῆς λελωβημένης λέπρας δι' αὐτῷ τῇ Πόλει ἐνσκῆψαι. συνέβη δὲ καὶ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα τῇ αὐτῇ νόσῳ περιπεσεῖν ἥτις καὶ παρεδόθη τῷ Ἐπάρχῳ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, πρὸς τὸ τῇ θαλάσσῃ ἐναπορριφῆναι. ὁ δὲ τίμιος Ζωτικὸς, δοὺς κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῖς δημίοις τὸ ἐποφειλόμενον, ἐξωνήσατο τὴν παῖδα, καὶ τοῖς λοιποῖς λωβοῖς συνηρίθμησε. τοῦ δὲ προσδοκωμένου λιμοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ γενομένου, καὶ ἐν σπάνει χρειῶν τῆς Πόλεως καταστάσης, ὁ Βασιλεὺς ἐπειρᾶτο μαθεῖν τοῦ λιμοῦ τὴν αἰτίαν. οἱ δὲ συκοφάνται, καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ, ἀδείας λαβόμενοι, διέβαλον τὸν Ὅσιον, καὶ αὐτὸν αἴτιον γενέσθαι τοῦ λιμοῦ διεβεβαίουν, ὡς τοῖς λωβοῖς τὰς σωματικὰς χρείας παρέχοντα δαψιλῶς, πλῆθος ἀναρίθμητον οὖσιν. ὁ δὲ Βασιλεὺς τούτων ἀκούσας, καὶ πρὸς ὀλίγον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ταμιευσάμενος, μικρὸν ὅσον ᾔδει τὸ τὸν Ὅσιον, καὶ ὑπεστέλλετο, διὰ τὸ μήπω τοὺς μαργαρίτας, καὶ τοὺς τιμίους λίθους ἀπολαβεῖν. ὅθεν παραπεισθεὶς ὑπὸ κακοθελῶν ἀνδρῶν, συλληφθῆναι τοῦτον ἐκέλευσεν. ὁ δὲ Ὅσιος τοῦτο μαθὼν, καὶ σπουδῇ καὶ λάθρᾳ πρὸς τὸ Παλάτιον εἰσελθὼν, ἐμφανίζεται τῷ Βασιλεῖ. ὁ δὲ Βασιλεὺς εἰρωνικῶς ἔφη πρὸς αὐτόν· ἦλθε Μαγιστριανὲ ἡ τοὺς διαφανεῖς λίθους ἀποκομιζομένη Ναῦς; ὁ δὲ φησίν. ἐλθὲ Βασιλεῦ, εἰ ἀξιοῖς μετὰ τοῦ δούλου σου, καὶ ἴδῃς πάντως αὐτήν. αὐτίκα οὖν μὴ μελλήσας ὁ Βασιλεὺς, τῆς πορείας ἀπήρξατο. ὁ δὲ μακάριος Ζωτικὸς, προλαβὼν ἐν τῷ ἐλαιῶνι, τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς ἐκέλευσεν ἐξελθεῖν τῶν Καλυβῶν, μετὰ τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς, πρὸς ὑπάντησιν αὐτοῦ λαμπαδηφοροῦντας. ὁ δὲ Βασιλεὺς φθάσας τὸν τόπον, καὶ ἰδὼν τοὺς λωβοὺς λαμπαδηφοροῦντας, θαυμάσας τὸ πλῆθος εἶπε· τίνες οὗτοι; ὁ δὲ τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ ὑποδεικνὺς, οὗτοι Δέσποτα, οἱ ὑπέρτιμοι λίθοι, καὶ διαφανεῖς μαργαρῖται, οὓς ἐμπόρως ἐπριάμην. καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐμπαιγμὸν τὸ πρᾶγμα λογισάμενος, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, κελεύει τοῦτον ἀφειδῶς συνδεθέντα ἀγρίοις ἡμιόνοις ἐλαύνεσθαι, ὅπως ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε πετρῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ κατακοπτομένων, βιαίως ἀπορραγῇ τῆς ζωῆς. τούτου οὖν διὰ τάχους γεγονότος, παρεστῶτος καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ βλέποντος, αἱ ἡμίονοι παρὰ τῶν δημίων κατ' ἄκροις βαλλόμεναι, βιαίῳ δρά-

δρα-

δρόμῳ τὸν Ἅγιον, ἀπὸ τοῦ λόφου πρὸς τὸ κάταντες ἔσυρον. ὅθεν τὰ μέλη αὐτοῦ κατὰ μέρος διεσκορπίσθησαν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξεριζώθησαν. ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐτελεῖτο, παραυτίκα πηγὴ ἀνεδόθη καθαροῦ ὄντως ὕδατος καὶ ποτίμου· ἥτις καὶ ἰᾶται πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν, καὶ τιμὴν τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, καὶ τοῦ θεράποντος αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ συρόμενος ὁ Μακάριος, τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Κυρίῳ, αὐτίκα καὶ αἱ ἡμίονοι ἀκίνητοι μείνασαι, καὶ περβία μαστιζόμεναι ὑπὸ τῶν Δημίων, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἰς ἐπήκοον πάντων, τοῦ Βασιλέως τὴν ὠμότητα, καὶ ἀλογίαν ἐθριάμβευον, τυφλὸν αὐτὸν καὶ ἀναίσθητον παραδόξως ἀποκαλοῦσαι. τὸν δὲ Ὅσιον, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, εἶπον ταφῆναι. ταῦτα ἰδὼν, καὶ ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ θάμβους τὴν ψυχὴν πληρωθεὶς, δάκρυσι πικροῖς καὶ στεναγμοῖς, τὸ Θεῖον μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἐξιλεοῦτο, ἀγνοίᾳ εἶναι βοῶν τὰ παρ᾽ αὐτοῦ πραχθέντα. καὶ παραυτίκα προστάττει, μετ᾽ ἐπιμελείας πολλῆς, καὶ ὑπερβαλλούσης τιμῆς, τὸ σῶμα κηδευθῆναι τοῦ Μάρτυρος. καὶ σπουδῇ συντόμῳ ἀνεγείρει τοῖς λωβοῖς ἐκ Βασιλικῶν ἀναλωμάτων, μέγιστον οἶκον, πλεῖστα προάστεια, καὶ προσόδους ἐκεῖσε ἀφιερώσας. ὁ δὲ τίμιος Ζωτικὸς, ἔκτοτε ἄχρι τοῦ παρόντος, χάριτι τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ἀπείρως θαυματουργῶν οὐ παύεται. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γελάσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ὁ Γελάσιος, ἄχρι καὶ τέλους βίου,
Τὸν ἄξιον γέλωτος, ἦν γελῶν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιαι δέκα Παρθένοι αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, τοὺς ὀφθαλμοὺς διατρηθεῖσαι, καὶ τὰς πλευρὰς ξεσθεῖσαι τελειοῦνται.

Στ. Διπλοῦν τὸν ἆθλον τρῆσιν εἶτα καὶ ξέσιν,
Χοροῦ γινώσκω διπλοπέντε Παρθένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ὀλυμπιοδώρα πυρὶ τελειοῦται.

Στ. Ἀγῶσι πρὸς πῦρ, τῆς Ὀλυμπιοδώρας
Ὕμνος τὸ δῶρον οὐχ Ὀλυμπίων πίτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γάϊος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Πολλοὺς ἀνέτλη Γάϊος θεῖος πόνους,
Καὶ νῦν τὰ λαμπρὰ, τῶν πόνων ἔχει γέρα.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών